

Uradni list Republike Slovenije

Internet: <http://www.uradni-list.si>

e-pošta: info@uradni-list.si

Št. 25

Ljubljana, ponedeljek 14. 3. 2005

Cena 1540 SIT

ISSN 1318-0576

Leto XV

DRŽAVNI ZBOR

872. Zakon o davčnem postopku (uradno prečiščeno besedilo) (ZDavP-1-UPB1)

Na podlagi 153. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 26. januarja 2005 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o davčnem postopku, ki obsega:

– Zakon o davčnem postopku – ZDavP-1 (Uradni list RS, št. 54/04 z dne 20. 5. 2004),

– Zakon o davčni službi – ZDS-1 (Uradni list RS, št. 57/04 z dne 27. 5. 2004),

– odločbo Ustavnega sodišča Republike Slovenije o ugotovitvi neskladja Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 18/96, 87/97, 82/98, 91/98, 108/99 in 97/01) z ustavo in o začetku teka zamudnih obresti v zadevah iz 406. člena Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 54/04), št. U-I- 356/02-14 (Uradni list RS, št. 109/04 z dne 8. 10. 2004) in

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona davčnem postopku – ZDavP-1A (Uradni list RS, št. 139/04 z dne 28. 12. 2004).

Št. 432-01/94-8/37

Ljubljana, dne 26. januarja 2005.

EPA 78-IV

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
France Cukjati, dr. med. l. r.

ZAKON **O DAVČNEM POSTOPKU** **(uradno prečiščeno besedilo)** **(ZDavP-1-UPB1)**

PRVI DEL **SPLOŠNO**

I. poglavje **Splošne določbe**

1. člen

(vsebina zakona)

(1) Ta zakon ureja:

- pobiranje davkov,
- pravice in obveznosti zavezancev ali zavezank za davek (v nadaljnjem besedilu: zavezanci za davek), državnih

in drugih organov, ki so v skladu z zakonom pristojni za pobiranje davkov, ter drugih oseb v postopku pobiranja davkov,

- varovanje podatkov, pridobljenih v postopku pobiranja davkov, ter

- medsebojno pomoč pri pobiranju davkov in izmenjavi podatkov med državami članicami Evropske skupnosti, ki delujejo v okviru Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: države članice EU), in z izvajanjem mednarodnega sodelovanja na področju pobiranja davkov.

(2) Za vprašanja davčnega postopka, ki niso urejena s tem zakonom, zakonom o obdavčenju ali mednarodno pogodbo, ki obvezuje Republiko Slovenijo, se uporabljajo določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

(3) S tem zakonom se v slovenski pravni red prevzema vsebina naslednjih predpisov Evropske skupnosti:

- Direktiva Sveta 76/308/EGS z dne 15. marca 1976 o vzajemni pomoči pri poravnavi terjatev, ki izhajajo iz poslovanja, ki je del sistema financiranja Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada, ter iz prelevmanov in carin, UL L 73 z dne 19. 3. 1976, s spremembami, ter Direktiva Komisije 2002/94/ES z dne 9. decembra 2002 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje nekaterih določb Direktive Sveta 76/308/EGS o vzajemni pomoči pri poravnavi terjatev v zvezi s prelevmani, davki in drugimi ukrepi, UL L 337 z dne 13. 12. 2002 – s I. poglavjem četrtega dela tega zakona;

- Direktiva Sveta 77/799/EGS z dne 19. decembra 1977 o medsebojni pomoči pristojnih organov držav članic na področju neposredne obdavčitve, UL L 336 z dne 27. 12. 1977, s spremembami – z II. poglavjem četrtega dela tega zakona;

- Direktiva Sveta 2003/48/ES z dne 3. junija 2003 o obdavčitvi dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti, UL L 157 z dne 26. junija 2003 – z 10. podpoglavjem I. poglavja petega dela tega zakona;

- Direktiva Sveta 2003/49 z dne 3. junija 2003 o skupnem sistemu obdavčevanja v zvezi s plačili obresti in plačili uporabe premoženjskih pravic, ki velja za povezane družbe različnih držav članic, UL L 157 z dne 26. junija 2003 – s 359. členom tega zakona.

2. člen

(pobiranje davka)

(1) Pobiranje davka vključuje vse naloge državnih in drugih organov, pristojnih za pobiranje davkov, pravice in obveznosti zavezancev za davek in drugih oseb, določenih z zakonom o obdavčenju, zakonom, ki ureja davčno in carinsko službo, in tem zakonom, v zvezi z ugotavljanjem in izpolnitvijo davčne obveznosti zavezanca za davek, ki je določena

s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju, vključno v zvezi z ugotavljanjem kršitev zakona o obdavčenju.

(2) Davek po tem zakonu je vsak denarni prihodek državnega proračuna, proračuna Evropske skupnosti ali proračuna samoupravne lokalne skupnosti, ki ne predstavlja plačila za opravljeno storitev ali dobavljeno blago in se plača izključno na podlagi zakonov o obdavčenju oziroma predpisov samoupravnih lokalnih skupnosti, izdanih na podlagi zakonov o obdavčenju.

(3) Če ni s tem zakonom drugače določeno, določbe tega zakona, ki se nanašajo na davek, veljajo tudi za:

– uvozne in izvozne dajatve, predpisane s predpisi Evropske skupnosti, ter

– prispevke za obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje, prispevke za obvezno zdravstveno zavarovanje, prispevke za zaposlovanje in prispevke za starševsko varstvo, uvedene v skladu z zakonom.

(4) Obresti, stroški postopka pobiranja davkov, denarne kazni in globe so pripadajoče dajatve, ki se štejejo za davek iz drugega odstavka tega člena, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(5) Določbe, ki se nanašajo na pobiranje davka, se smiselno uporabljajo tudi za pobiranje prispevka za programe RTV Slovenija.

(6) Določbe, ki se nanašajo na pobiranje davka, se smiselno uporabljajo tudi za pobiranje članskih prispevkov zbornicam, če je z zakonom o njihovi uvedbi tako določeno.

(7) Za zakone o obdavčenju se štejejo zakoni, ki uvajajo in urejajo davčno obveznost, vključno s predpisi Evropske skupnosti, ki se štejejo za del pravnega reda Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: Slovenije).

3. člen

(zavezanci za davek)

(1) Zavezanci za davek po tem zakonu so:

1. davčni zavezanec ali davčna zavezanka (v nadaljnjem besedilu: davčni zavezanec);

2. plačnik davka ali plačnica davka (v nadaljnjem besedilu: plačnik davka) za račun enega ali več davčnih zavezancev;

3. pravni naslednik ali pravna naslednica (v nadaljnjem besedilu: pravni naslednik) davčnega zavezanca oziroma plačnika davka ali skrbnik ali skrbnica (v nadaljnjem besedilu: skrbnik) davčnega zavezanca oziroma plačnika davka oziroma njegovega premoženja;

4. oseba, ki je v postopku davčne izvršbe v skladu s tem zakonom dolžna plačati davek.

(2) Davčni zavezanec iz prvega odstavka tega člena je oseba, katere dohodek, premoženje ali pravni posli so neposredno predmet obdavčitve v skladu z zakonom o obdavčenju. Za davčnega zavezanca v smislu tega zakona se šteje tudi carinski dolžnik oziroma oseba, ki bi lahko postala dolžnik v skladu s carinskimi predpisi.

(3) Plačnik davka iz prvega odstavka tega člena je oseba, ki je v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju zavezana za izračunavanje davka oziroma odtegotvanje davka od davčnih zavezancev in ki ta davek prenese državnemu proračunu, proračunu samoupravnih lokalnih skupnosti ali zavodom, pristojnim za obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje ali obvezno zdravstveno zavarovanje (v nadaljnjem besedilu: prejemnikom davkov).

(4) Plačnik davka ima po tem zakonu enake pravice in obveznosti kot davčni zavezanec, če ni s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju drugače določeno.

4. člen

(državni in drugi organi, pristojni za pobiranje davkov)

(1) Državni organi, pristojni za pobiranje davkov (v nadaljnjem besedilu: davčni organ), po tem zakonu so:

1. Ministrstvo za finance;

2. Carinska uprava Republike Slovenije;

3. Davčna uprava Republike Slovenije;

4. in drugi državni organi, kadar v davčnih in drugih stvareh odločajo o davkih.

(2) Kot davčni organ iz prvega odstavka tega člena se obravnava tudi nosilec javnih pooblastil, če je z zakonom pooblaščen za pobiranje davkov in je z zakonom predpisano, da se za njihovo pobiranje uporabljajo določbe tega zakona.

5. člen

(postopanje po tem zakonu)

Davčni organ iz 4. člena tega zakona postopa po tem zakonu, kadar odloča o obveznostih in pravicah posameznikov, pravnih oseb in drugih strank v postopku pobiranja davkov (v nadaljnjem besedilu: davčni postopek), kadar nudi pomoč pri pobiranju davkov ali izmenjavi podatkov drugim državam članicam EU, ali kadar izvaja mednarodno pogodbo o izogibanju dvojni obdavčitvi, ki obvezuje Slovenijo.

6. člen

(roki)

(1) Začetka in teka rokov za posamezna dejanja oziroma za izpolnitev obveznosti po tem zakonu ali po zakonu o obdavčenju ne ovirajo nedelje in državni prazniki oziroma drugi dela prosti dnevi v Sloveniji.

(2) Če je zadnji dan zakonsko predpisanega roka nedelja, državni praznik ali drug dela prost dan v Sloveniji, se izteče rok za posamezna dejanja oziroma za izpolnitev obveznosti s pretekom prvega naslednjega delovnika, če ni s tem zakonom ali z zakonom o obdavčenju drugače določeno.

7. člen

(ugotavljanje dejstev)

(1) Davčni organ je dolžan ugotoviti vsa dejstva, ki so pomembna za sprejem zakonite in pravilne odločitve, pri čemer je dolžan z enako skrbnostjo ugotoviti tudi tista dejstva, ki so v korist zavezanca za davek, če ni s tem zakonom drugače določeno. Na podlagi verjetno izkazanih dejstev lahko odloči le v primeru, če tako določa ta zakon ali zakon o obdavčenju.

(2) Predmet obdavčitve in okoliščine ter dejstva, ki so bistveni za obdavčenje, se vrednotijo po svoji gospodarski (ekonomski) vsebini.

(3) Če se z nekim dejanjem ali ravnanjem krši zakon, s katerim se prepoveduje ali nalaga neko dejanje ali ravnanje, nastanejo pa gospodarske (ekonomske) posledice, to ne vpliva na obdavčenje.

(4) Če je pravni posel neveljaven ali postane neveljaven, to ne vpliva na obdavčenje, če gospodarske (ekonomske) posledice tega pravnega posla kljub njegovi neveljavnosti nastanejo in obstojijo, če ni z zakonom o obdavčenju drugače določeno.

(5) Navidezni pravni posli ne vplivajo na obdavčenje. Če navidezni pravni posel prikriva drug pravni posel, je za obdavčenje merodajen prikrit pravni posel.

(6) Z izogibanjem ali zlorabo drugih predpisov se ni mogoče izogniti uporabi predpisov o obdavčenju. Če se ugotovi takšno izogibanje ali zloraba, se šteje, da je nastala davčna obveznost, kakršna bi nastala ob upoštevanju razmerij, nastalih na podlagi gospodarskih (ekonomskih) dogodkov.

(7) Podatki, ki jih davčni zavezanci in druge osebe predložijo ali dajejo davčnemu organu po tem zakonu oziroma zakonu o obdavčenju, morajo biti točni, popolni in resnični, glede na posamezen zakon o obdavčenju, ter ne smejo spraviti davčnega organa v zmotu.

8. člen

(pravica do informiranja)

(1) Zavezanec za davek ima pravico:

1. da je pravočasno in na primeren način obveščen o spremembah v zakonih o obdavčenju in v drugih predpisih, ki se tičejo obdavčenja,

2. do pojasnil o načinu izračunavanja in plačevanja davkov ter

3. do podatkov o stanju svojih davčnih obveznosti.

(2) Sistem informiranja mora biti vzpostavljen na način, da omogoča vsem zavezancem za davek čim lažji, enoten in sodoben dostop do informacij in zagotavlja enotno izvajanje zakonov o obdavčenju in tega zakona.

II. poglavje

Davčna obveznost

1. podpoglavje

Splošno

9. člen

(splošno)

(1) Davčna obveznost je dolžnost zavezanca za davek, da plača na podlagi zakona določen znesek davka pod pogoji in na način, določen z zakonom o obdavčenju in tem zakonom.

(2) Zavezanec za davek je zavezan za izpolnitev davčne obveznosti od trenutka, ko je davčna obveznost nastala, v skladu z zakonom o obdavčenju oziroma s tem zakonom.

(3) Davčna obveznost, za izpolnitev katere se znesek davka izračunava po koncu časovnega obdobja, za katero se davek ugotavlja, nastane zadnji dan časovnega obdobja, za katero se davek ugotavlja, če ni z zakonom o obdavčenju drugače določeno.

(4) Davčna obveznost preneha s plačilom ali z odpisom.

2. podpoglavje

Izpolnitev davčne obveznosti

10. člen

(splošno)

(1) Davčna obveznost se izpolni s plačilom davka v zakonsko predpisanem roku po nastanku davčne obveznosti.

(2) Izpolnitev davčne obveznosti je temeljna obveznost davčnega zavezanca, ki jo mora izpolniti ne glede na svoje druge obveznosti.

(3) Davčni zavezanec sam izpolni svojo davčno obveznost. V primerih, določenih s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju, je za izpolnitev davčne obveznosti lahko zavezana tudi druga oseba.

(4) Zavezanec za davek ne more enostransko zavrniti ali enostransko odložiti izpolnitve davčne obveznosti, razen če je s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju to določeno.

(5) Ne glede na tretji odstavek tega člena davčno obveznost lahko izpolni tudi oseba, ki ni zavezanec za davek.

11. člen

(izpolnitev davčne obveznosti solidarnih davčnih zavezancev)

(1) Če je več davčnih zavezancev dolžno izpolniti isto davčno obveznost, so zavezanci solidarno odgovorni za izpolnitev davčne obveznosti (solidarni davčni zavezanci). Vsak solidarni davčni zavezanec je zavezan izpolniti celotno davčno obveznost.

(2) Z izpolnitvijo davčne obveznosti s strani enega solidarnega davčnega zavezanca se davčna obveznost vseh solidarnih davčnih zavezancev šteje za izpolnjeno.

12. člen

(pravni nasledniki oziroma skrbniki davčnih zavezancev oziroma njihovega premoženja ter izpolnitev davčne obveznosti)

(1) Univerzalni pravni naslednik v celoti prevzame davčne obveznosti in terjatve iz naslova davkov pravnega prednika.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena je dedič dolžan izpolniti davčne obveznosti zapustnika le do višine vrednosti pododovanega premoženja, v sorazmerju s prejetim dediščino.

(3) Če ni dedičev ali če se dediči odpovedo dediščini v korist države ali samoupravne lokalne skupnosti, se davčna obveznost v celoti ali sorazmerno odpiše.

(4) Davčna obveznost se ne prenaša na dediče in se odpiše, če na dan smrti zapustnika ne presega 20.000 tolarjev. Odpiše se tudi davčna obveznost v znesku, ki v skladu z drugim odstavkom tega člena presega davčno obveznost, katero morajo izpolniti dediči.

(5) Z dnem smrti zapustnika prenehajo teči zamudne obresti in se ne obračunavajo do dospelosti davčne obveznosti, ki jo prevzame dedič, za dediča. V tem obdobju se zaračunavajo obresti po slovenski medbančni obrestni meri za ročnost 12 mesecev, ki velja na dan smrti zapustnika.

(6) Davčne obveznosti fizičnih oseb, ki jih sodišče razglasi za pogrešane ali opravilno nesposobne, izpolnjujejo osebe, ki upravljajo s premoženjem teh oseb, za račun tega premoženja.

(7) Davčne obveznosti, nastale v zvezi z upravljanjem premoženja fizičnih oseb, ki so umrle, ali nastale v zvezi z upravljanjem premoženja po odločbi o denacionalizaciji, izpolnjujejo osebe, ki upravljajo s tem premoženjem, za račun tega premoženja.

3. podpoglavje

Način izpolnitve davčne obveznosti

13. člen

(izračun davka)

(1) Če ni s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju drugače določeno, davčni zavezanec sam izračuna davek, ki ga mora plačati, na podlagi ugotovljene davčne osnove, davčnih olajšav in stopenj.

(2) Obveznost za izračun davka se sme s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju prenesti na davčni organ ali na plačnika davka.

(3) Davek se izračuna v obračunu davka ali ugotovi z odločbo o odmeri davka.

(4) Obračun davka zajema davčni obračun, obračun davčnega odtegljaja in obračun prispevkov za socialno varnost.

14. člen

(davčni obračun)

(1) Če je s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju določeno, da davčni zavezanec sam izračuna davek, ga izračuna v davčnem obračunu.

(2) Obliko davčnega obračuna, ki mora vsebovati vse podatke, ki so potrebni za izračun in nadzor pravilnosti izračuna davka, predpiše minister ali ministrica (v nadaljnjem besedilu: minister), pristojen za finance. Za podatke se štejejo tudi vsi podatki iz evidenc, ki jih davčni zavezanec vodi v skladu z drugimi predpisi in računovodskimi standardi, in iz poročil, ki jih davčni zavezanec sestavlja v skladu s posebnimi predpisi in računovodskimi standardi.

(3) Davčni zavezanec mora predložiti davčni obračun pristojnemu davčnemu organu na način in v rokih, predpisanih s tem zakonom za posamezne vrste davkov ali z zakonom o obdavčenju.

(4) Davčni obračun mora predložiti tudi davčni zavezanec, ki je v skladu z zakonom o obdavčenju oproščen plačila davka, ter davčni zavezanec, ki ugotovi, da davčna obveznost, niti terjatev iz naslova davka, ni nastala.

(5) V davčnem obračunu mora davčni zavezanec navesti podatke, ki so resnični, popolni in pravilni glede na posamezen zakon o obdavčenju ter ne sme spraviti v zmotu davčnega organa.

15. člen

(popravljanje pomanjkljivosti oziroma pomot v davčnem obračunu)

(1) Davčni zavezanec, ki v predloženem davčnem obračunu ugotovi formalne pomanjkljivosti oziroma pomote v imenih in številkah, pisne ali računske pomote ter druge očitne pomote, lahko na način, predpisan s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju, te pomanjkljivosti oziroma pomote popravi do zadnjega dne roka za plačilo oziroma roka za vložitev zahtevka za vračilo davka po davčnem obračunu, če davek še ni bil plačan oziroma vrnjen.

(2) Zavezanec za davek, ki v predloženem davčnem obračunu, na podlagi katerega je bil davek že plačan oziroma vrnjen, ugotovi formalne pomanjkljivosti oziroma pomote v imenih in številkah, pisne ali računske pomote ter druge očitne pomote, lahko na način, predpisan s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju, te pomanjkljivosti oziroma pomote popravi v roku osmih dni od dneva predložitve davčnega obračuna ter na dan predložitve popravljenega davčnega obračuna doplača morebitni manj plačani davek oziroma zahteva vračilo morebitnega preplačila davka, ki je rezultat popravljanja pomanjkljivosti oziroma pomot.

(3) Popravljen davčni obračun učinkuje od dneva, od katerega je imel učinek davčni obračun, ki se popravlja.

16. člen

(predložitev davčnega obračuna po izteku predpisanega roka)

(1) Davčnemu zavezancu, ki iz opravičljivih razlogov ne more predložiti davčnega obračuna v predpisanem roku, davčni organ na njegov predlog s sklepom dovoli predložitev davčnega obračuna po izteku predpisanega roka.

(2) Za opravičljive razloge iz prvega odstavka tega člena se šteje višja sila ter drugi utemeljeni razlogi, ki jih davčni zavezanec ni mogel predvideti oziroma odvrniti in preprečujejo predložitev davčnega obračuna v predpisanem roku.

(3) Davčni zavezanec mora v predlogu iz prvega odstavka tega člena navesti razloge iz drugega odstavka tega člena in jih dokazati, če dokazov ne more ali še ne more predložiti, pa to pojasniti.

(4) Predlog iz prvega odstavka tega člena mora davčni zavezanec vložiti najpozneje v osmih dneh po izteku roka, ki je predpisan za predložitev davčnega obračuna, ter navesti rok, v katerem bo davčni obračun lahko predložil.

(5) Če davčni zavezanec zamudi rok za vložitev predloga za predložitev davčnega obračuna po izteku predpisane roka iz četrtega odstavka tega člena, zaradi zamude tega roka ne more predlagati, da mu davčni organ podaljša rok za predložitev predloga iz prvega odstavka tega člena.

(6) Davčni obračun, ki je predložen v skladu z dovoljenjem davčnega organa po prvem odstavku tega člena, se šteje za pravočasno vložena.

(7) Plačilo davka na podlagi davčnega obračuna, ki je predložen po izteku predpisanega roka v skladu z dovoljenjem davčnega organa po prvem odstavku tega člena, se glede obračunavanja obresti šteje kot odloženo plačilo.

(8) Rok za vrnitev davka na podlagi davčnega obračuna, predloženega v skladu z dovoljenjem davčnega organa po prvem odstavku tega člena, se šteje od dneva, ko davčni organ prejme davčni obračun.

17. člen

(rok za plačilo davka po davčnem obračunu)

Davek po davčnem obračunu mora biti plačan v rokih, predpisanih s tem zakonom za posamezne vrste davkov, ali v rokih, predpisanih z zakonom o obdavčenju.

18. člen

(obračun davčnega odteglaja)

(1) Če je s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju določeno, da davek za davčnega zavezanca izračuna, odtegne in plača plačnik davka (v nadaljnjem besedilu: davčni odteglaj), plačnik davka izračuna davčni odteglaj v obračunu davčnega odteglaja. Plačnik davka izračuna davek na podlagi ugotovljene davčne osnove, davčnih olajšav in davčne stopnje.

(2) Obliko obračuna davčnega odteglaja, ki mora vsebovati vse podatke, ki so potrebni za izračun in nadzor pravilnosti izračuna davčnega odteglaja, predpiše minister, pristojen za finance.

(3) Plačnik davka izračuna, odtegne in plača davčni odteglaj po davčnih stopnjah, ki veljajo na dan nastanka davčne obveznosti, kot je določen v zakonu o obdavčenju ali v tem zakonu.

(4) Plačnik davka mora predložiti obračun davčnih odteglajev pristojnemu davčnemu organu na način in v rokih, predpisanih s tem zakonom za posamezne vrste davkov ali z zakonom o obdavčenju.

(5) Plačnik davka mora predložiti podatke iz obračuna davčnega odteglaja tudi davčnemu zavezancu na način in v rokih, predpisanih s tem zakonom za posamezne vrste davkov ali z zakonom o obdavčenju.

(6) V obračunu davčnega odteglaja mora plačnik davka navesti podatke, ki so resnični, popolni in pravilni glede na posamezen zakon o obdavčenju ter ne smejo spraviti v zmotu davčnega organa.

(7) Ta člen se smiselno uporablja tudi za pravne naslednike oziroma skrbnike davčnih zavezancev oziroma njihovega premoženja.

(8) Določbe 15. in 16. člena tega zakona se uporabljajo tudi za obračun davčnega odteglaja.

(9) Če plačnik predloži davčnemu organu popravljen obračun davčnega odteglaja, mora tudi davčnemu zavezancu predložiti nove podatke iz obračuna davčnega odteglaja o dohodku, o odtegnjenem in plačanem davčnem odteglaju ter druge podatke, ki vplivajo na višino davčnega odteglaja, če so ti podatki v popravljenem obračunu davčnega odteglaja drugačni od podatkov v obračunu davčnega odteglaja, ki se je popravljaj.

19. člen

(plačnik davka)

(1) Plačnik davka je pravna oseba, združenje oseb, ki je brez pravne osebnosti, ter fizična oseba, ki opravlja dejavnost, ki izplača dohodek, od katerega se v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju izračunava, odteguje in plačuje davčni odteglaj.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se oseba iz prvega odstavka tega člena, ki je nerezident Slovenije v skladu z zakonom o obdavčenju, ne šteje za plačnika davka, če v skladu z zakonom o obdavčenju nima poslovne enote nerezidenta v Sloveniji.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se za plačnika davka ne šteje diplomatsko-konzularno predstavništvo tuje države v Sloveniji in predstavništvo mednarodne organizacije v Sloveniji. Diplomatsko-konzularno predstavništvo tuje države v Sloveniji ali predstavništvo mednarodne organizacije se lahko odloči, da prevzame obveznosti plačnika davka. O takšni odločitvi mora obvestiti pristojni davčni organ in davčne zavezance, ki jim izplačuje dohodke.

(4) Šteje se, da je oseba, določena v prvem odstavku tega člena, dohodek izplačala, če jo dohodek bremeni, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(5) Ne glede na določbo prvega in četrtega odstavka tega člena se za plačnika davka od dohodka iz vzajemnega sklada, od katerega se v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju izračunava, odteguje in plačuje davčni odteglaj, šteje družba za upravljanje vzajemnega sklada.

(6) Ne glede na določbo prvega in četrtega odstavka tega člena se za plačnika davka šteje tudi organizator prireditve, tudi če dohodek, od katerega se v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj, samo izplača, vendar ga ne bremeni.

(7) Ne glede na določbo prvega in četrtega odstavka tega člena se za plačnika davka šteje oseba, ki dohodek, od katerega se v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj, samo izplača, vendar jo ne bremeni, pod pogojem, da oseba, ki jo dohodek bremeni, ne pozna in glede na okoliščine primera ne more poznati upravičenca do dohodka ali pod pogojem, da je oseba, ki jo dohodek bremeni, nerezident.

(8) Plačnik davka lahko pooblasti drugo osebo, da v njegovem imenu izpolni obveznost iz 20. člena tega zakona. Za ravnanje druge osebe odgovarja plačnik davka, kot da bi obveznost izpolnjeval sam.

20. člen

(obveznost plačnika davka)

(1) Plačnik davka je dolžan za davčnega zavezanca izračunati, odtegniti in plačati davčni odtegljaj od dohodkov, od katerih se v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj.

(2) Za odtegnjen davčni odtegljaj se zmanjša znesek davka, ki ga je davčni zavezanec dolžan plačati, če je tako določeno z zakonom o obdavčenju ali tem zakonom.

(3) Če davčni organ ugotovi, da je plačnik davka davčni odtegljaj odtegnil od dohodka davčnega zavezanca, vendar ga ni plačal ali ga ni plačal v celoti, se davčni odtegljaj s pripadajočimi dajatvami izterja od plačnika davka.

(4) Če davčni organ ugotovi, da plačnik davka davčnega odtegljaja ni odtegnil in plačal ali ga ni odtegnil in plačal pravilno, davčni odtegljaj v delu, ki ni bil odtegnjen, s pripadajočimi dajatvami, bremeni plačnika davka.

21. člen

(rok za plačilo davčnega odtegljaja)

Plačnik davka mora plačati znesek davčnega odtegljaja, ki ga je izračunal v obračunu davčnega odtegljaja, v rokih, predpisanih s tem zakonom za posamezne vrste davkov, ali v rokih, predpisanih z zakonom o obdavčenju.

22. člen

(odločba o odmeri davka)

(1) Če je s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju določeno, da davek ugotovi davčni organ, ga ugotovi z odločbo o odmeri davka.

(2) Odločbo o odmeri davka (v nadaljnjem besedilu: odmerna odločba) izda davčni organ na podlagi davčne napovedi davčnega zavezanca ali v postopku davčnega nadzora, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(3) Kot odmerna odločba se obravnava tudi odločba, s katero davčni organ odloči o vračilu davka.

23. člen

(davčna napoved)

(1) Zavezanec za davek mora v davčni napovedi navesti podatke, ki so potrebni za odmero davka in davčni nadzor, vključno z osebnimi in drugimi podatki, potrebnimi za identifikacijo davčnega zavezanca in drugih oseb, v zvezi s katerimi davčni zavezanec uveljavlja določeno davčno ugodnost. Podatki v napovedi morajo biti resnični, pravilni in popolni glede na posamezen zakon o obdavčenju ter ne smejo spraviti v zmotno davčnega organa.

(2) Obliko in podatke, ki jih mora zavezanec za davek navesti v davčni napovedi za posamezne vrste davkov, predpiše minister, pristojen za finance.

(3) K vložitvi davčne napovedi morajo biti davčni zavezanci pozvani z javnim pozivom, če ni s tem zakonom drugače določeno. Poziv k vložitvi davčne napovedi davčni organ objavi najpozneje 60 dni pred iztekom roka za vložitev davčne napovedi.

(4) Zavezanec za davek mora vložiti davčno napoved pri pristojnem davčnem organu na način in v rokih, predpisanih s tem zakonom za posamezne vrste davkov ali z zakonom o obdavčenju.

(5) Če je tako določeno s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju, davčni organ ugotovi davek v odmerni odločbi, ne da bi bila davčna napoved vložena, če gre za davke, ki se odmerjajo od letne osnove.

24. člen

(predložitev davčne napovedi po izteku predpisanega roka)

(1) Davčna napoved, vložena v dveh mesecih po roku za vložitev davčne napovedi, se šteje za nepravočasno vloženo. Davčna napoved vložena kasneje se šteje za nevloženo.

(2) Zavezanec za davek, ki je iz opravičljivih razlogov zamudil rok za predložitev davčne napovedi, lahko pri pristojnem davčnem organu vloži predlog za naknadno predložitev davčne napovedi. V predlogu mora obrazložiti razloge za zamudo in predložiti dokaze za svoje navedbe.

(3) Zavezanec za davek mora vlogi za naknadno vložitev davčne napovedi priložiti davčno napoved, ki ni bila vložena v roku, oziroma navesti rok, v katerem jo bo lahko predložil.

(4) Predlog za naknadno predložitev davčne napovedi mora zavezanec za davek vložiti v osmih dneh po izteku roka za predložitev davčne napovedi.

(5) Za opravičljive razloge iz drugega odstavka tega člena se šteje višja sila ter drugi utemeljeni razlogi, ki jih zavezanec za davek ni mogel predvideti oziroma odvrniti, in preprečujejo sestavo oziroma vložitev davčne napovedi v predpisanem roku.

(6) Če zavezanec za davek zamudi rok za vložitev predloga za naknadno predložitev davčne napovedi, se zaradi zamude tega roka ne more vložiti predloga za naknadno vložitev davčne napovedi.

(7) Davčni organ odloči o predlogu s sklepom.

(8) Davčna napoved, vložena naknadno v skladu z dovoljenjem davčnega organa, se šteje za pravočasno vloženo.

25. člen

(popravljanje davčne napovedi)

Zavezanec za davek lahko popravi davčno napoved do poteka roka za vložitev davčne napovedi, če ni z zakonom o obdavčenju ali s tem zakonom za posamezno vrsto davkov drugače določeno.

26. člen

(rok za plačilo davka po odmerni odločbi)

Davek, izračunan v odmerni odločbi, mora biti plačan v 30 dneh od vročitve odločbe, če ni s tem zakonom za posamezno vrsto davkov ali zakonom o obdavčenju drugače določeno.

4. podglavje Plačilo davka

27. člen

(način plačila davka)

(1) Davek se plača pri izvajalcu plačilnega prometa ali pri davčnem organu, če tehnične možnosti tako dopuščajo.

(2) Podrobnejši način plačila davka določi minister, pristojen za finance.

28. člen
(dan plačila davka)

Šteje se, da je davek plačan:

1. na dan plačila davka pri davčnem organu;
2. na dan, ko izvajalec plačilnega prometa izvrši nalog za plačilo davkov;
3. na dan sprejetja odločitve pristojnega organa o konverziji davka v kapitalsko naložbo, razen če je odločitev kasneje preklicana; oziroma
4. na dan, ko se davek poravna s preveč plačanim davkom v skladu z drugim in četrtim odstavkom 32. člena tega zakona.

29. člen

(vrstni red plačila davka in pripadajočih dajatev)

(1) Če zavezanec za davek pri davčnem organu dolguje več vrst davkov in njim pripadajočih dajatev ter plačani znesek ne zadostuje za poplačilo vseh vrst davkov in njim pripadajočih dajatev, se davek in pripadajoče dajatve plačajo po vrstnem redu dospelosti davka pri davčnem organu, pri čemer se najprej poplača najprej dospeli davek. Davčni organ z dopisom obvesti zavezanca za davek o poplačanem davku in njemu pripadajočih dajatev, ki je bil plačan.

(2) Če davki pri davčnem organu dospejo v plačilo istočasno, vrstni red plačila določi zavezanec za davek. Če zavezanec za davek ne določi vrstnega reda plačila, ga določi davčni organ in pri tem upošteva, da se najprej poravnajo obveznosti, katerih izpolnitev je manj zavarovana.

(3) Če pobrani znesek ne zadostuje za poplačilo posamezne vrste davka s pripadajočimi dajatvami, se davek in pripadajoče dajatve plačajo po naslednjem vrstnem redu:

1. stroški postopka pobiranja davka,
2. obresti,
3. davek,
4. denarne kazni in globe.

30. člen

(prednost dospelosti davčne obveznosti pred ostalimi dospelimi obveznostmi zavezanca za davek)

Pri poravnavi dospelih obveznosti zavezanca za davek iz njegovih dohodkov, terjatev, premoženja in premoženjskih oziroma materialnih pravic ima dospela davčna obveznost absolutno prednost pred ostalimi dospelimi obveznostmi zavezanca za davek, ki se izterjujejo, razen pred dospelimi obveznostmi iz naslova zakonite preživnine, odškodnine za škodo, nastalo zaradi prizadetega zdravja, odškodnine zaradi izgube delovne zmožnosti ali odškodnine zaradi smrti preživjalca.

30.a člen

(obračunavanje obresti v postopku davčnega nadzora)

V primeru, ko davčni organ v postopku davčnega nadzora ugotovi davčno obveznost, se za čas od nastanka davčne obveznosti do izdaje odločbe obračunajo obresti po medbančni obrestni meri za ročnost glede na čas, ki je preteklo od nastanka davčne obveznosti, v višini, ki je veljala na dan nastanka davčne obveznosti. Za čas od izdaje odločbe do njene izvršljivosti ne tečejo zamudne obresti.

31. člen

(zamudne obresti)

(1) Od davkov, ki jih zavezanec za davek ni plačal v predpisanem roku, se plačajo zamudne obresti po 0,04247-odstotni dnevni obrestni meri.

(2) Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) lahko spremeni višino obrestne mere iz prvega odstavka tega člena, če se spremenijo gospodarske razmere v državi.

(3) Od zamudnih obresti, ki jih zavezanec za davek ni plačal, se ne zaračuna zamudnih obresti.

(4) Davčni organ zavezancu za davek ne zaračuna zamudnih obresti, dokler znesek obresti ne preseže 2.500 tolarjev.

(5) Ne glede na prejšnji odstavek v primeru pobiranja članskih prispevkov zbornic in prispevka za programe RTV Slovenija znesek iz četrtega odstavka tega člena določajo prejemniki teh prispevkov.

5. podpoglavje
Vračilo davka

32. člen

(vračilo davka)

(1) Zavezancu za davek, ki je na račun davka plačal več, kot je bil dolžan plačati v skladu z zakonom, se preveč plačani znesek, ki presega 2.500 tolarjev, vrne po uradni dolžnosti v 30 dneh od dneva vročitve odločbe oziroma od dneva predložitve obračuna davka, če z zakonom ni drugače določeno.

(2) Če preveč plačani znesek davka iz prvega odstavka tega člena ne presega 2.500 tolarjev, se vrne na zahtevo zavezanca za davek v roku 30 dni od vložitve zahteve, če z zakonom ni drugače določeno. Če zahteva ni podana, se preveč plačani davek šteje v naslednja plačila ali v plačila druge vrste davkov. O tem mora davčni organ obvestiti zavezanca za davek najmanj enkrat letno, in sicer do 31. januarja za preteklo leto.

(3) Šteje se, da zahteva iz drugega odstavka tega člena ni podana, če ni podana v 30 dneh od dneva vročitve odločbe oziroma od dneva vložitve obračuna davka, če ni s tem zakonom ali z zakonom o obdavčenju drugače določeno.

(4) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena se zavezancu za davek, ki mu je potekel rok za plačilo drugih davkov pri davčnem organu, vrne preveč plačani davek, zmanjšan za znesek davkov, ki jim je potekel rok plačila pri davčnem organu, če ni z zakonom drugače določeno. O tem davčni organ z dopisom obvesti zavezanca za davek najmanj enkrat letno, in sicer do 31. januarja za preteklo leto.

(5) Po poteku roka iz prvega odstavka tega člena oziroma, če zavezanec za davek zahteva vračilo davka po poteku roka iz drugega odstavka tega člena, zavezancu za davek pripadajo zamudne obresti v skladu z 31. členom tega zakona.

33. člen

(vračilo davka v posebnih primerih)

(1) Zakon o obdavčenju lahko določi še druge primere, ko je davčni zavezanec upravičen do vračila davka. Če za te primere zakon o obdavčenju ne določa drugače, se glede vračila oziroma vštetevanja plačanega davka v naslednja vplačila uporabi 32. člen tega zakona.

(2) Če gre v primerih iz prvega odstavka tega člena za vračilo davka na dodano vrednost zaradi presežka vstopnega davka nad davčno obveznostjo in davčni organ glede na okoliščine primera dvomi, da je vračilo davka upravičeno, sme davčni organ zahtevati od davčnega zavezanca, da pred izvršitvijo vračila predloži ustrezno zavarovanje v skladu s 45. členom tega zakona.

34. člen

(obresti od preveč odmerjenega davka ali neupravičeno odmerjenega davka)

(1) Zavezancu za davek pripadajo od neupravičeno odmerjenega ali preveč odmerjenega davka obresti od dneva plačila davka. Obresti se obračunajo v skladu z 31. členom tega zakona.

(2) Zavezancu za davek, ki sam izračuna in plača davek, od razlike med letom plačane akontacije in davkom po

davčnem obračunu, ne pripadajo obresti v skladu s prvim odstavkom tega člena.

(3) V primerih iz 32. oziroma 33. člena tega zakona zavezancu pripadajo zamudne obresti, če davčni organ ni vrnil davka v predpisanem roku. V tem primeru tečejo zamudne obresti od naslednjega dne po poteku predpisanega roka za vračilo. Zamudne obresti se obračunajo v skladu z 31. členom tega zakona.

35. člen

(obresti od preveč plačane ali neupravičeno odmerjene in plačane dohodnine)

(1) Ne glede na 34. člen tega zakona zavezancu za davek od preveč plačane dohodnine ali neupravičeno odmerjene in plačane dohodnine pripadajo obresti od 30. dneva po dnevu vročitve odločbe o odmeri dohodnine, s katero je bilo prvič odločeno o davčni obveznosti iz naslova dohodnine. Če je bila dohodnina plačana po poteku roka za plačilo, zavezancu za davek od preveč plačane ali neupravičeno odmerjene in plačane dohodnine pripadajo obresti od dneva plačila. Obresti se obračunajo v skladu z 31. členom tega zakona.

(2) Zavezancu za dohodnino, ki uveljavlja posebno olajšavo za vzdrževane družinske člane po poteku roka za vložitev napovedi v skladu z 254. členom tega zakona, obresti po prvem odstavku tega člena ne pripadajo.

6. podpoglavje

Odpis, delni odpis, odlog in obročno plačevanje davka ter neizterljivost davka

36. člen

(odpis, delni odpis, odlog in obročno plačevanje davka v primerih ogroženosti preživljanja)

(1) Davčni organ lahko dovoli odlog plačila davka za čas do enega leta oziroma dovoli plačilo davka v največ 12 mesečnih obrokih v obdobju 12 mesecev ali določi, da se davčnemu zavezancu davek v celoti ali deloma odpiše, če bi se s plačilom davčne obveznosti lahko ogrozilo preživljanje davčnega zavezanca in njegovih družinskih članov.

(2) Vlogo za odpis oziroma delni odpis, odlog oziroma obročno plačilo davka mora davčni zavezanec vložiti pri pristojnem davčnem organu. Davčni organ odloči o zahtevku na podlagi podatkov iz svojih evidenc in podatkov iz evidenc drugih organov, ki jih lahko pridobi, ter predloženih dokazov davčnega zavezanca.

(3) Davčni organ odloči o odpisu, odlogu oziroma obročnem plačilu v roku 30 dni od dneva prejema popolne vloge.

(4) Podrobnejše kriterije za odpis, delni odpis, obročno plačilo in odlog plačila ter obliko in podatke, ki jih mora davčni zavezanec navesti v vlogi, določi minister, pristojen za finance, upoštevaje raven zadovoljevanja minimalnih življenjskih potreb, ki omogočajo preživetje in so določene s predpisi na področju socialnega varstva.

(5) Davčni organ ne more odobriti odpisa, delnega odpisa, odloga in obročnega plačevanja davka v skladu s tem členom za akontacije davka ali davčni odtegljaj, če ni s tem zakonom drugače določeno.

37. člen

(odlog in obročno plačevanje davka v primerih hujše gospodarske škode)

(1) Davčni organ lahko dovoli odlog plačila davka za čas do enega leta oziroma dovoli plačilo davka v največ 12 mesečnih obrokih v obdobju 12 mesecev, če bi davčnemu zavezancu zaradi plačilne nezmožnosti in izgube prihodkov ali izgube sposobnosti pridobivanja prihodkov, iz razlogov, na katere davčni zavezanec ni mogel vplivati, nastala hujša gospodarska škoda, kot je prenehanje poslovanja, in bi davčnemu zavezancu odlog in obročno plačevanje davka

omogočilo preprečitev hujše gospodarske škode. Podrobnejše kriterije za ugotavljanje hujše gospodarske škode določi minister, pristojen za finance.

(2) Vlogo za odlog plačila oziroma obročno plačevanje davka mora davčni zavezanec vložiti pri pristojnem davčnem organu. Davčni organ odloči na podlagi podatkov iz svojih evidenc in podatkov iz evidenc drugih organov, ki jih lahko pridobi, ter predloženih dokazov davčnega zavezanca, iz katerih so razvidne okoliščine za nastanek hujše gospodarske škode.

(3) Davčni organ odloči o odlogu oziroma obročnem plačilu v roku 30 dni od dneva prejema popolne vloge.

(4) Davčni organ ne more odobriti odloga in obročnega plačevanja davka v skladu s tem členom za akontacije davka ali davčni odtegljaj, če ni s tem zakonom drugače določeno.

38. člen

(obračun obresti)

Za čas, ko je davčnemu zavezancu odloženo plačilo davka oziroma dovoljeno obročno plačilo, se za odložen znesek davka oziroma neplačane davke zaračunajo obresti po slovenski medbančni obrestni meri za ročnost glede na čas, za katerega je bil odobren odlog oziroma obročno plačilo, ki velja na dan izdaje odločbe o odlogu oziroma obročnem plačilu.

39. člen

(odpis davka po višini neplačanega davka)

(1) V plačilo dospeli davek, ki po posameznem izvršilnem naslovu v petih letih ne preseže 2.500 tolarjev, se na dan 31. decembra leta, v katerem je poteklo pet let od dospelosti, odpiše. Ne glede na prvi stavek tega odstavka se dolg ne odpiše, če skupni znesek dolgov, ki posamično ne presegajo 2.500 tolarjev, po vseh izvršilnih naslovih zavezanca za davek, na ta dan presega 5.000 tolarjev.

(2) Davčni organ o odpisu davka iz prvega odstavka tega člena odloči s sklepom in o tem obvesti zavezanca za davek.

(3) Davčni organ o skupnem znesku odpisanih davkov iz prvega odstavka tega člena obvesti tudi prejemnika davkov.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena, v primeru pobiranja prispevka za programe RTV Slovenija, javni zavod RTV Slovenija sam določi zneske iz prvega odstavka tega člena.

40. člen

(odpis davka pri stečajih in prisilnih poravnava)

(1) Davčni organ odpiše davek, ki ga v postopku stečaja ni bilo mogoče izterjati, zavezanec za davek pa je s stečajem prenehal.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se davek ne odpiše, kadar je zavezanec za davek fizična oseba, ki opravlja dejavnost, ali kadar družbeniki zavezanca za davek tudi po prenehanju družbe odgovarjajo za obveznosti družbe. V tem primeru davek, ki ni bil poplačan v stečajnem postopku, preide na fizično osebo oziroma družbenike.

(3) Davek iz prvega odstavka tega člena se odpiše oziroma davčna obveznost iz drugega odstavka tega člena preide na fizično osebo oziroma družbenike z dnem vpisa sklepa o zaključku stečajnega postopka v ustrezen register.

(4) Davčni organ odpiše davek, ki ga v postopku prisilne poravnave ni bilo mogoče izterjati. Če se potrjena prisilna poravnava razveljavi, se ponovno vzpostavi tudi obveznost za plačilo v skladu s tem odstavkom odpisanega davka.

(5) Davčni organ odpiše davek iz četrtega odstavka tega člena z dnem potrditve prisilne poravnave.

41. člen

(odpis davka v drugih primerih)

Davek oziroma del davka se, poleg primerov iz 36., 39. in 40. člena tega zakona, odpiše tudi:

1. če je davčni zavezanec-fizična oseba umrl in ni pustil nikakršnega premoženja, iz katerega bi se lahko davek izterjal,

2. če ga ni mogoče izterjati od pravne osebe-zavezanca za davek niti iz morebiti predloženega instrumenta zavarovanja niti od njenega pravnega naslednika,

3. če je pravica do izterjave zastarala,

4. v drugih primerih, določenih s tem zakonom.

42. člen

(obravnavna odpisanega davka v davčnih evidencah)

Davčni organ odpisani davek izbriše iz evidenc, ki izkazujejo terjatve do posameznega zavezanca za davek.

43. člen

(obravnavna pogojno izterljivega davka v davčnih evidencah)

(1) Davčni organ pogojno izterljiv davek prenese v okviru svojih evidenc, ki izkazujejo terjatve do posameznega zavezanca, v evidenco pogojno izterljivega davka.

(2) Davek se šteje za pogojno izterljivega:

1. če se ne more poplačati niti v postopku davčne izvršbe, pravica do izterjave pa še ni zastarala,

2. če se je davčni zavezanec-fizična oseba odselil neznan kam, ali ga je sodišče razglasilo za pogrešanega ali za opravično nesposobnega in ni pustil oziroma nima nikakršnega premoženja, iz katerega bi se lahko davek poplačal, pravica do izterjave pa še ni zastarala,

3. če ni bil plačan v petih letih po poteku koledarskega leta, ko je nastala davčna obveznost, oziroma v petih letih po poteku koledarskega leta, do katerega je bilo plačilo davka odloženo oziroma je bilo dovoljeno obročno plačilo ali je bil zadržen začet postopek davčne izvršbe, ali je bil odložen začetek davčne izvršbe, pod pogojem, da ni nastopilo zastaranje,

4. če je bil pri zavezancu za davek začet postopek prisilne poravnave,

5. če je bil pri zavezancu za davek začet stečajni postopek.

(3) Opredelitev davka za pogojno izterljivega v skladu s tem členom zakona ne vpliva na postopke v zvezi s to davčno obveznostjo.

44. člen

(omejitev uporabe določb tega poglavja)

Določbe 36. in 37. člena tega zakona se ne uporabljajo za prispevke za pokojninsko in invalidsko zavarovanje oziroma zdravstveno zavarovanje in za obveznosti, za katere davčni organ opravlja samo izvršbo in ne vodi knjigovodskih davčnih evidenc o odmeri teh obveznosti.

7. podpoglavje

Zavarovanje izpolnitve in plačila davčne obveznosti

45. člen

(zavarovanje)

(1) Davčni organ zahteva zavarovanje izpolnitve davčne obveznosti pred izdajo odločbe ali potekom roka za predložitev davčnega obračuna (v nadaljnjem besedilu: zavarovanje izpolnitve davčne obveznosti) oziroma zavarovanje plačila v primeru odloga ali obročnega plačila davčne obveznosti (v nadaljnjem besedilu: zavarovanje plačila davčne obveznosti), če je tako določeno z zakonom o obdavčenju, ali če na podlagi podatkov iz uradnih evidenc oziroma drugih podatkov, ki jih davčni organ pridobi o zavezancu, utemeljeno pričakuje, da bo zavezanec za davek onemogočil ali znatno otežil izpolnitev oziroma plačilo davčne obveznosti.

(2) Davčni organ zahteva zavarovanje izpolnitve davčne obveznosti oziroma zavarovanje plačila davčne obveznosti s sklepom, v katerem tudi določi vrsto zavarovanja. Sklep mora biti obrazložen.

(3) Zoper sklep iz drugega odstavka tega člena je dovoljena pritožba, ki se v roku osmih dni vloži pri davčnem organu, ki je sklep izdal. Pritožba zoper sklep ne zadrži njegove izvršitve.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena davčni organ ne zahteva predložitve zavarovanja, če bi se z izpolnitvijo te zahteve ogrozilo preživljanje davčnega zavezanca in njegovih družinskih članov oziroma če bi se zavezancu za davek povzročila hujša gospodarska škoda.

46. člen

(zavarovanje plačila davka v postopku davčne izvršbe)

(1) Davčni organ lahko predlaga zavarovanje plačila davka tudi v postopku davčne izvršbe, če oceni, da ni verjetno, da se bo davek lahko poplačal iz denarnih prejemkov, denarnih sredstev pri bankah oziroma hranilnicah, denarnih terjatev dolžnika ali iz njegovega premoženja, dolžnik pa je lastnik nepremičnega premoženja ali deleža v družbi.

(2) Davčni organ pod pogoji iz prvega odstavka tega člena zavaruje plačilo z vpisom zastavne pravice na dolžnikovih nepremičninah oziroma njegovih deležih v družbah.

(3) Zavarovanje iz drugega odstavka tega člena davčni organ predlaga pri sodišču v skladu z zakonom, ki ureja izvršbo in zavarovanje.

47. člen

(vrste zavarovanj)

(1) Davčni organ lahko v skladu s 45. členom tega zakona:

1. zahteva predložitev ustreznega instrumenta zavarovanja, ali

2. zavezancu omeji ali prepove razpolaganje z določenim premoženjem (v nadaljnjem besedilu: začasni sklep za zavarovanje).

(2) V primerih, ko davčni organ zavezancu za davek omeji ali prepove razpolaganje z določenim premoženjem, se sklep iz drugega odstavka 45. člena tega zakona šteje za začasni sklep za zavarovanje iz 52. člena tega zakona.

48. člen

(oseba, ki je dolžna zagotoviti zavarovanje)

(1) Zavarovanje mora zagotoviti zavezanec za davek.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko davčni organ na zahtevo zavezanca za davek dovoli, da zavarovanje namesto njega predloži tudi tretja oseba.

49. člen

(oseba, ki ni dolžna zagotoviti zavarovanja)

Ne glede na 45. in 46. člen tega zakona se zavarovanje izpolnitve ali zavarovanje plačila davčne obveznosti ne zahteva, če je zavezanec za davek neposredni uporabnik državnega proračuna, ki je določen v seznamu priloge k pravilniku o določitvi neposrednih in posrednih uporabnikov državnega in občinskih proračunov (Uradni list RS, št. 46/03) v točki A, I. označen s šifro uporabnika od 1.1. do 1.3.

50. člen

(vrste instrumentov zavarovanja)

(1) Instrumenti zavarovanja iz 1. točke prvega odstavka 47. člena tega zakona so:

1. bančna garancija brez ugovora na prvi poziv, ki jo izda banka, ki jo kot garanta prizna davčni organ;

2. garantno pismo zavarovalnice, ki ga izda zavarovalnica, ki jo kot garanta prizna davčni organ;

3. cirkulirani certificirani ček, če je trasat takega čeka banka, ki jo kot garanta prizna davčni organ;

4. avalirana menica, če jo je avalirala banka, ki jo kot garanta prizna davčni organ;

5. gotovinski polog.

(2) Davčni organ lahko, na zahtevo zavezanca za davek, sprejme tudi druge instrumente zavarovanja, če ti instrumenti na enakovreden način zagotavljajo izpolnitev oziroma plačilo davčne obveznosti.

(3) Davčni organ lahko za isto davčno obveznost zahteva predložitev samo enega ustreznega instrumenta zavarovanja. Šteje se, da je predložen instrument zavarovanja ustrezen, če zagotavlja izpolnitev oziroma plačilo davčne obveznosti v celoti.

(4) Če davčni organ s sklepom iz 45. člena tega zakona kot vrsto zavarovanja zahteva predložitev instrumenta zavarovanja, zavezanec za davek lahko prosto izbere instrument zavarovanja iz prvega odstavka tega člena, pri čemer lahko davčni organ predlagani instrument zavarovanja zavrne, če meni, da le-ta ne zagotavlja izpolnitve oziroma plačila davčne obveznosti na zanesljiv način.

51. člen

(garant)

(1) Banka oziroma zavarovalnica, ki nastopa v vlogi garanta, se mora pisno zavezati, da bo solidarno z zavezancem za davek poravnala zavarovano davčno obveznost, ki zapade v plačilo.

(2) Davčni organ lahko zavrne odobritev predlaganega garanta, če meni, da ta ne zagotavlja na zanesljiv način izpolnitve ali plačila davčne obveznosti v predpisanih rokih.

52. člen

(začasni sklep za zavarovanje)

(1) Z začasnim sklepom za zavarovanje lahko davčni organ:

1. naloži banki oziroma hranilnici, pri kateri ima zavezanec za davek denarna sredstva, da denarnih sredstev zavezancu ne izplača, zavezancu za davek pa prepove razpolaganje s temi sredstvi, pri čemer se smiselno upoštevajo omejitve iz 146. člena tega zakona;

2. dolžniku zavezanca za davek prepove izplačilo terjatve, ki jo ima zavezanec do njega, oziroma vrnitev stvari zavezancu ter zavezancu za davek prepove, da sprejme poplačilo terjatve oziroma vračilo stvari; ali

3. zavezancu za davek omeji ali prepove razpolaganje z njegovimi premočninami, pri čemer se smiselno upoštevata 163. in 164. člen tega zakona, nepremičninami oziroma deleži, ki jih ima v družbah.

(2) Začasni sklep za zavarovanje, s katerim se zavezancu za davek omeji ali prepove razpolaganje z njegovimi nepremičninami, davčni organ nemudoma pošlje pristojnemu sodišču, to pa po uradni dolžnosti vpiše v zemljiško knjigo zaznambo v njem vsebovane prepovedi.

(3) Zaznamba iz drugega odstavka tega člena se izbriše iz zemljiške knjige na predlog davčnega organa, lahko pa tudi na predlog zavezanca za davek, če predlogu priloži potrdilo davčnega organa o sprejemu instrumenta zavarovanja iz 50. člena tega zakona.

(4) Začasni sklep za zavarovanje, s katerim se zavezancu za davek prepove razpolaganje z deleži, ki jih ima v družbah, davčni organ nemudoma pošlje pristojnemu registrskemu organu oziroma klirinško depotni družbi, ki v njem vsebovano prepoved po uradni dolžnosti vpiše v predpisan register.

(5) Vpis iz četrtega odstavka tega člena se izbriše iz zadevnega registra na predlog davčnega organa, lahko pa tudi na predlog zavezanca za davek, če predlogu priloži potrdilo davčnega organa o sprejemu instrumenta zavarovanja iz 50. člena tega zakona.

53. člen

(dodatno ali novo zavarovanje oziroma nadomestitev že sprejetega zavarovanja)

(1) Če davčni organ ugotovi, da predložen instrument zavarovanja ne zagotavlja ali ne zagotavlja več na zanesljiv

način ali popolnoma izpolnitve ali plačila davčne obveznosti v predpisanih rokih, zahteva, da zavezanec za davek zagotovi dodatno zavarovanje ali da prvotno zavarovanje nadomesti z novim.

(2) Če zakon o obdavčenju ne določa drugače, zavezanec za davek lahko predlaga pristojnemu davčnemu organu, da se že predloženo zavarovanje nadomesti z novim. Davčni organ odobri zamenjavo oziroma nadomestitev zavarovanja, če oceni, da je tudi novo zavarovanje ustrezno. V tem primeru davčni organ razveljavi oziroma vrne prvotno zavarovanje šele potem, ko začne učinkovati novo zavarovanje.

54. člen

(veljavnost zavarovanja)

(1) Zavarovanje velja do dneva izpolnitve oziroma plačila davčne obveznosti.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena rok veljavnosti instrumenta zavarovanja iz prvega odstavka 50. člena tega zakona ne more biti krajši od treh mesecev oziroma roka, v katerem mora biti izpolnjena oziroma plačana davčna obveznost, podaljšana za 60 dni.

55. člen

(sprostitve zavarovanja)

(1) Zavarovanje se ne more sprostiti, dokler davčna obveznost, za izpolnitev ali plačilo katere je bilo to zavarovanje predloženo, ne ugasne ali dokler bodoča davčna obveznost še lahko nastane. Ko davčna obveznost ugasne ali ne more več nastati, davčni organ zavarovanje nemudoma sprosti.

(2) Če izpolnitev ali plačilo davčne obveznosti delno ugasne ali v določenem delu ne more več nastati, se zagotovljeno zavarovanje na zahtevo upravičene osebe delno sprosti, razen če zadevni znesek tega ne upravičuje.

56. člen

(poplačilo iz sredstev zavarovanja)

(1) Če zavezanec za davek ne izpolni oziroma ne plača davčne obveznosti v predpisanem roku, pošlje davčni organ zavezancu za davek in garantu opomin s pregledom zapadlih, neplačanih davčnih obveznosti skupaj z opozorilom, da bo v primeru, če svoje davčne obveznosti ne bo izpolnil oziroma plačal v osmih dneh od vročitve opomina, unovčil predložen instrument zavarovanja oziroma bo začel postopek davčne izvršbe.

(2) Stroške v zvezi z opominom plača zavezanec za davek.

57. člen

(podrobnejši predpisi)

Minister, pristojen za finance, natančneje določi način predložitve instrumenta zavarovanja, kriterije za določitev njegove višine ter način sprostitev in unovčitve instrumenta zavarovanja.

8. podpoglavje

Zastaranje

58. člen

(zastaranje)

(1) Pravica do odmere davka zastara v petih letih po poteku koledarskega leta, v katerem bi bilo treba ugotoviti davek.

(2) Pravica do izterjave davka zastara v petih letih po poteku koledarskega leta, v katerem bi ga bilo treba izterjati.

(3) Pravica davčnega zavezanca do vračila plačanega davka, ki ga ni bil dolžan plačati, zastara v petih letih po poteku koledarskega leta, v katerem je bil davek plačan.

59. člen

(pretrganje zastaranja)

(1) Tek zastaranja pravice do odmere davka pretrga vsako uradno dejanje davčnega organa z namenom odmere davka in o katerem je zavezanec za davek obveščen.

(2) Tek zastaranja pravice do izterjave davka pretrga vsako uradno dejanje davčnega organa z namenom davčne izvršbe in o katerem je bil dolžnik obveščen.

(3) Tek zastaranja pravice do vračila plačanega davka pretrga vsako uradno dejanje davčnega organa ali vsako dejanje, ki ga zavezanec za davek opravi pri davčnem organu z namenom, da doseže vračilo davka.

(4) Po vsakem pretrganju zastaranja začne naslednji dan znova teči zastaralni rok, vendar pravice do odmere davka, do izterjave davka in do vračila davka ni v nobenem primeru več možno uveljaviti, ko poteče deset let od koledarskega leta, v katerem je prvič začelo teči zastaranje.

60. člen

(zastaranje uvedbe postopka za davčni prekršek)

Postopek o davčnem prekršku, določen s tem zakonom, ni dopusten, ko potečejo tri leta od dneva, ko je bil prekršek storjen, v nobenem primeru pa ni več mogoč, ko poteče šest let od dneva storitve prekrška.

III. poglavje

Informacije in dokumentacija

61. člen

(obveznost dokumentiranja)

(1) Osebe, ki so dolžne voditi poslovne knjige in evidence v skladu s tem zakonom ali na njegovi podlagi izdanim predpisom, drugim zakonom ali računovodskim standardom, so jih dolžne voditi tudi za namene izvajanja zakonov o obdavčenju in tega zakona.

(2) Osebe, ki ne vodijo poslovnih knjig in evidenc po prvem odstavku tega člena, so za namene iz prvega odstavka tega člena dolžne voditi poslovne knjige in evidence, ki jih predpiše minister, pristojen za finance.

(3) Plačniki davka iz 19. člena tega zakona so dolžni voditi evidence po posameznem davčnem zavezancu o dohodkih ter o odtegnjenih davkih in druge za pobiranje davkov potrebne evidence, določene s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju.

62. člen

(prenehal veljati – ZDS-1)

63. člen

(hranjenje in vodenje dokumentacije)

(1) Dokumenti in evidence (v nadaljnjem besedilu: dokumentacija) iz 61. člena tega zakona se morajo za namene iz prvega odstavka 61. člena tega zakona hraniti deset let po poteku leta, na katerega se nanašajo, če s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju ni drugače določeno.

(2) Če se dokumentacija hrani ali vodi v tujini, morajo osebe iz 61. člena tega zakona o tem obvestiti davčni organ. Na zahtevo davčnega organa morajo predložiti dokumentacijo davčnemu organu na območju Slovenije v roku in kraju, ki ga določi davčni organ. Če to na podlagi predpisov v tujini ni mogoče, pa predložijo verodostojne prepise.

(3) Če dokumentacija ni vodena v slovenskem jeziku, mora oseba iz 61. člena tega zakona na zahtevo pristojnega davčnega organa, v roku, ki ga ta določi, predložiti na lastne stroške overjene prevode zahtevane dokumentacije. V primeru, da ta oseba ne predloži prevedenega dokumenta v določenem roku, davčni organ naroči prevod na njegove stroške.

(4) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena se lahko z zakonom o obdavčenju za posamične primere določijo drugačna pravila hrambe in vodenja dokumentacije v tujini oziroma v tujem jeziku.

(5) Oseba iz 61. člena tega zakona, ki preneha, ali njegov pravni naslednik, mora ob prenehanju davčni organ obvestiti, kje se hrani dokumentacija oziroma kdo hrani dokumentacijo.

64. člen

(identifikacijska številka za davčne namene)

(1) Zavezancu za davek se na način ter pod pogoji, določenimi s tem zakonom in zakonom, ki ureja davčni register, dodeli identifikacijska številka (v nadaljnjem besedilu: davčna številka), ki se uporablja v zvezi z vsemi davki.

(2) Davčna številka se uporablja za enotno opredelitev in povezavo podatkov v evidencah, ki jih vodita Carinska uprava Republike Slovenije in Davčna uprava Republike Slovenije.

(3) Z zakonom o obdavčenju se lahko določi, da se za posamezno vrsto davka davčni številki iz prvega odstavka tega člena dodajo dodatne črkovne ali številčne oznake. V tem primeru se za to vrsto davka tako dopolnjena davčna številka uporablja namesto davčne številke iz prvega odstavka tega člena. Določbe glede uporabe davčne številke veljajo tudi za takšno dopolnjeno davčno številko.

(4) Davčno številko se dodeli tudi osebi, ki ni zavezanec za davek, kadar je potrebna v davčnem postopku.

65. člen

(uporaba davčne številke)

Zavezanec za davek mora davčno številko navesti na:

1. davčni napovedi, obračunu davka, drugih dokumentih in vlogah, naslovljenih na davčni organ;
2. drugih dokumentih, če je tako določeno s tem zakonom, zakonom o obdavčenju ali drugim zakonom.

66. člen

(uporaba davčne številke v drugih primerih)

(1) Na knjigovodskih listinah, ki se izstavijo kupcem blaga oziroma naročnikom storitev in drugim osebam, mora izdajatelj navesti svojo davčno številko. Davčno številko kupca izdelkov oziroma naročnika storitev pa mora navesti, če je tako določeno z zakonom o obdavčenju ali drugim zakonom.

(2) Fizična oseba mora predložiti svojo davčno številko izplačevalcu dohodkov v vseh primerih, ko prejema dohodke, ne glede na to, v kakšni obliki jih pridobi. Če fizična oseba tega ne stori, se ta dohodek fizični osebi ne sme izplačati.

(3) Vsaka oseba mora ob odprtju računa pri banki ali hranilnici ali pri izvajalcu plačilnega prometa po zakonu, ki ureja plačilni promet, predložiti svojo davčno številko, razen če v skladu z zakonom, ki ureja davčni register, ni vpisana v davčni register.

(4) Fizični osebi ni treba predložiti davčne številke v skladu z drugim odstavkom tega člena, če v skladu z zakonom, ki ureja davčni register, ni vpisana v davčni register, če prejme dohodke od druge fizične osebe ali če je na drugačen način zagotovljena evidenca o teh dohodkih.

(5) Minister, pristojen za finance, podrobneje določi, v katerih primerih iz četrtega odstavka tega člena fizični osebi ni potrebno predložiti davčne številke.

67. člen

(obveznost nakazovanja plačil in prejemkov na transakcijske račune)

(1) Pravne in druge osebe, fizične osebe, ki opravljajo dejavnost, upravni in drugi državni organi in organi samoupravnih lokalnih skupnosti in nosilci javnih pooblastil morajo

plačila za dobavljeno blago in opravljene storitve ter druga plačila prejemnikom nakazovati na njihove transakcijske račune, odprte pri izvajalcih plačilnega prometa.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se plačila za dobavljeno blago in opravljene storitve ter druga plačila ne nakazujejo na transakcijske račune, če gre za plačila v manjših zneskih ali če je na drugačen način zagotovljena evidenca o teh plačilih.

(3) Minister, pristojen za finance, podrobneje določi, v katerih primerih iz drugega odstavka tega člena se plačila za dobavljeno blago in opravljene storitve ter druga plačila ne nakazujejo na transakcijske račune.

68. člen

(obveznost izvajalcev plačilnega prometa)

(1) Izvajalci plačilnega prometa:

1. smejo odpirati transakcijske račune pravnih in fizičnih oseb le ob predložitvi davčne številke prosilca;

2. smejo izvršiti predložene plačilne naloge za plačilo davkov samo, če je na njih navedena davčna številka zavezanca za davek in drugi podatki, ki so v skladu z zakonom, ki ureja plačilni promet, potrebni za plačevanje in razporejanje javnofinančnih prihodkov;

3. morajo predložene plačilne naloge za plačilo davkov izvrševati isti dan, ko je bil sprejet nalog za plačilo, razen če je bil nalog za plačilo preklican ali je prenehal veljati.

(2) Izvajalci plačilnega prometa morajo davčnemu organu pošiljati podatke o transakcijskih računih oseb in o poslovanju preko transakcijskih računov. Minister, pristojen za finance, določi roke, vsebino in način pošiljanja teh podatkov.

69. člen

(elektronsko obdelovanje podatkov)

(1) Zavezanci za davek, ki elektronsko obdelujejo podatke, morajo na zahtevo davčnega organa zagotoviti:

1. izpis podatkov iz svojih elektronsko vodenih poslovnih knjig in evidenc v urejenih strukturiranih računalniških datotekah v standardni obliki, ki omogoča enostavno nadaljnje elektronsko obdelovanje podatkov;

2. dostop in vpogled v podatke v svojih elektronsko vodenih poslovnih knjigah in evidencah;

3. dostop in vpogled v programsko in strojno opremo ter baze podatkov, ki se uporabljajo v okviru sistema za elektronsko vodenje poslovnih knjig in evidenc, ter omogočiti preizkušanje ustreznosti elektronskih programov in elektronske obdelave podatkov.

(2) Zagotavljanje podatkov in dostopi po prvem odstavku tega člena morajo biti zagotovljeni na enega izmed naslednjih načinov:

1. na elektronskih medijih,
2. z uporabo sodobnih telekomunikacijskih storitev,
3. z neposrednim priklopom davčnega organa v sistem zavezanca za davek (lokalni priklop), ali
4. s posrednim priklopom davčnega organa v sistem zavezanca za davek preko telekomunikacijskih poti (oddaljen priklop).

(3) V primerih iz drugega odstavka tega člena je potrebno zagotoviti ustrezno stopnjo zaščite, varovanja zaupnosti in celovitosti podatkov.

(4) Zavezanec za davek, ki želi elektronsko obdelovati podatke za davčne namene, mora:

1. podatke, ki jih izdela ali prejme v elektronskem formatu, hraniti v elektronskem formatu in omogočiti dostop do njih v elektronskem formatu;
2. zagotoviti berljivost originalnih podatkov;
3. zagotoviti urejeno hranjenje podatkov za predpisano obdobje;
4. zagotoviti dostop do elektronsko vodenih poslovnih knjig in evidenc tudi, če so shranjene v elektronski obliki pri drugih osebah ali v drugi državi;

5. hraniti podatke v primerni obliki, ki omogoča inšpiciranje v razumnem času.

(5) Če zavezanec za davek pri svojem delu uporablja elektronsko poslovanje, mora zagotoviti avtentičnost izdanih dokumentov in izdajatelja ter celovitosti vsebine izdanih dokumentov.

(6) Zavezanec za davek mora davčnemu organu na njegovo zahtevo dati na razpolago dokumentacijo, iz katere je razviden popolni opis elektronskega sistema za vodenje poslovnih knjig in evidenc. Dokumentacija mora vsebovati predvsem opise:

1. elektronske rešitve (zasnova, zgradba in delovanje);
2. podsistemov in datotek (vsebina, struktura, relacije);
3. funkcionalnih postopkov v okviru elektronskih rešitev;
4. kontrol, ki zagotavljajo pravilno in zanesljivo delovanje elektronskih rešitev;
5. kontrol, ki preprečujejo nepooblaščen dodajanje, spreminjanje ali brisanje hranjenih elektronskih zapisov.

(7) Vsaka sprememba elektronske rešitve (elektronskih programov, postopkov in datotek) mora biti dokumentirana v časovnem zaporedju nastanka spremembe, skupaj z vzrokom, vrsto, posledico in datumom spremembe.

IV. poglavje

Dajanje podatkov davčnemu organu za pobiranje davkov ter varovanje podatkov

1. podpoglavje

Dajanje podatkov davčnemu organu

70. člen

(obveznost dajanja podatkov)

(1) Osebe iz 61. člena tega zakona ter druge osebe, ki so z zakonom pooblaščen, da vzpostavijo, vodijo in vzdržujejo zbirke podatkov, registre ali druge evidence, morajo davčnemu organu dati na razpolago vse podatke, ki so potrebni za pobiranje davkov, ter omogočiti davčnemu organu vpogled v svojo dokumentacijo. Na razpolago morajo dati tudi vso dokumentacijo, ki jo vodijo in zbirke podatkov, ki jih vodijo v obliki registrov, evidenc ali zbirov podatkov, ne glede na to ali so z zakonom predpisane kot obvezne, in informacije, ki so pomembne pri odmeri davka, vključno s svojo davčno številko in davčnimi številkami drugih oseb, s katerimi morajo razpolagati v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju.

(2) Prvi odstavek tega člena se uporablja tudi za podatke, ki jih davčni organ pridobiva v skladu z veljavno mednarodno pogodbo, ki obvezuje Slovenijo, zakonom o obdavčenju ali tem zakonom.

(3) Davčni organ pridobiva podatke v skladu s prvim odstavkom tega člena:

1. avtomatično, če je tak način dajanja podatkov in vrsta zahtevanih podatkov določena s tem zakonom, zakonom, ki ureja davčno oziroma carinsko službo, in zakonom o obdavčenju, ali
2. na pisno zahtevo, če ni s tem zakonom drugače določeno.

71. člen

(zagotavljanje dokumentacije povezanih oseb)

Oseba iz 70. člena tega zakona mora davčnemu organu na njegovo zahtevo zagotoviti dokumentacijo, s katero razpolaga povezana oseba, določena z zakonom o obdavčenju, ki ni ustanovljena v Sloveniji ali ne prebiva v Sloveniji.

72. člen

(obveznost fizičnih oseb)

Fizične osebe morajo na zahtevo davčnega organa dati podatke in dokumentacijo, s katerimi razpolagajo, če imajo ti

podatki ali dokumentacija vpliv na njihovo davčno obveznost ali davčno izvršbo oziroma davčno obveznost drugih zavezancev za davek ali na davčno izvršbo obveznosti pri teh zavezancih za davek. Fizične osebe morajo dokumentacijo, ki ima vpliv na njihovo davčno obveznost, hraniti najmanj pet let po poteku leta, na katerega se nanaša.

73. člen

(elektronski prenos podatkov)

V razmerjih med davčnim organom in zavezanci za davek, izvajalci plačilnega prometa, bankami ali hranilnicami lahko davčni organ na zahtevo s sklepom dovoli uporabo elektronskega prenosa podatkov, če ni z zakonom drugače določeno.

74. člen

(stroški dajanja podatkov)

Stroški dajanja podatkov in informacij ter predlaganja dokumentacije po tem zakonu se davčnemu organu ne računajo.

2. podpoglavje

Varovanje podatkov

75. člen

(davčna tajnost)

Davčni organ mora kot zaupna varovati vsa dejstva, okoliščine, podatke (vključno s podatki, ki se štejejo za poslovno skrivnost, in podatki, ki se štejejo za zaupne po drugih predpisih), odločitve in druge dokumente, ki se nanašajo na posameznega zavezanca za davek (v nadaljnjem besedilu: davčna tajnost).

76. člen

(dolžnost varovanja davčne tajnosti)

Uradne in druge osebe davčnega organa, izvedenci, tolmači, zapisnikarji in druge osebe, ki sodelujejo ali so sodelovale pri pobiranju davkov, in vse druge osebe, ki so zaradi narave svojega dela prišle v stik s podatki, ki so davčna tajnost, teh podatkov ne smejo sporočiti tretjim osebam, razen v primerih, določenih z zakonom, niti jih same uporabljati ali omogočiti, da bi jih uporabljale tretje osebe.

77. člen

(ukrepi in postopki za varovanje davčne tajnosti pri davčnem organu)

(1) Vsak podatek oziroma vsak dokument ali zbirka podatkov, ki vsebuje podatke, ki so davčna tajnost, mora biti vidno označen kot tak.

(2) Dostop do podatkov, ki so davčna tajnost imajo vse zaposlene osebe davčnega organa, vendar le v obsegu, ki je potreben za opravljanje njihovih delovnih nalog. Dovoljenje za dostop pridobijo z začetkom delovnega razmerja in podpisom izjave, da so seznanjene s tem zakonom ter da se zavezujejo s podatki, ki so davčna tajnost, ravnati v skladu s tem zakonom. Nihče ne sme dobiti podatka, ki je davčna tajnost, prej in v večjem obsegu, kot je to potrebno za opravljanje njegovih delovnih nalog.

(3) Davčni organ mora vzpostaviti sistem postopkov in ukrepov varovanja podatkov, ki so davčna tajnost, ki onemogoča razkritje podatkov nepooblaščenim osebam. Sistem postopkov in ukrepov mora obsegati:

1. splošne varnostne ukrepe,
2. varovanje prostorov,
3. varovanje dokumentov in medijev, ki vsebujejo podatke, ki so davčna tajnost,
4. varovanje komunikacij, po katerih se prenašajo podatki, ki so davčna tajnost,
5. sistem označevanja,

6. varovanje opreme, s katero se obravnavajo podatki, ki so davčna tajnost,

7. kontrolo in evidentiranje dostopov do podatkov, ki so davčna tajnost, ter

8. kontrolo in evidentiranje pošiljanja in distribucije podatkov, ki so davčna tajnost.

(4) Minister, pristojen za finance, predpiše podrobnejše fizične, organizacijske in tehnične ukrepe ter postopke za varovanje podatkov, ki so davčna tajnost.

(5) Davčni organ mora vzpostaviti in voditi nadzor ter ažuren pregled nad razkritjem podatkov, ki so davčna tajnost, osebam izven davčnega organa. Iz pregleda mora biti razvidno, kdaj in komu izven davčnega organa so bili podatki, ki so davčna tajnost, razkriti.

78. člen

(splošno o razkritju podatkov)

(1) Davčni organ sme podatke, ki so davčna tajnost, razkriti tretjim osebam:

1. na podlagi pisnega soglasja davčnega zavezanca, ali
2. če je s tem zakonom tako določeno, razen če mednarodna pogodba, ki obvezuje Slovenijo, ne določa drugače.

(2) Oseba davčnega organa sme podatke, ki so davčna tajnost in s katerimi razpolaga, razkriti drugi osebi istega davčnega organa samo, če druga oseba potrebuje navedene podatke v skladu s svojimi pooblastili za izvrševanje svojih delovnih nalog.

79. člen

(razkritje podatkov upravičeni osebi)

(1) Davčni organ sme razkriti naslednje podatke o zavezancu za davek v primerih, pod pogoji in na način, določen z zakonom o obdavčenju:

1. osebno ime, prebivališče in vrsto prebivališča (stalno ali začasno) ter davčno številko;
2. ime oziroma naziv osebe, ki ni fizična oseba, njen sedež in naslov ter davčno številko;
3. identifikacijsko številko za DDV; datum vpisa oziroma izbrisa zavezanosti za DDV;
4. identifikacijsko številko zavezanca za trošarine; datum vpisa oziroma izbrisa zavezanosti za trošarine.

(2) Oseba, ki dokaže, da je stranka ali udeležena v upravnem postopku ali postopku pred sodiščem, je upravičena, da ji davčni organ razkrije, poleg podatkov iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena, tudi naslednje podatke o zavezancu za davek:

1. podatke o znesku neplačanih davkov in o znesku preveč plačanih davkov ter podatke o odloženem in obročnem plačilu davkov;
2. podatek o tem ali je zavezanec za davek predložil davčno napoved oziroma obračun davka, ali ne.
- (3) Davčni organ na podlagi obrazloženega zahtevka osebe iz drugega odstavka tega člena razkrije podatke iz drugega odstavka tega člena brez soglasja oziroma brez predhodnega obvestila zavezancu za davek, na katerega se nanaša zahtevek.

80. člen

(razkritje podatkov državnim in drugim organom)

(1) Davčni organi si medsebojno avtomatsko ali na zahtevo razkrijejo podatke, ki jih pridobivajo po tem zakonu, zakonu o obdavčenju ali mednarodnih pogodbah, ki obvezujejo Slovenijo, ki so davčna tajnost in jih potrebujejo za izvajanje svojih nalog v zvezi z davki, za pobiranje katerih so pooblaščen s zakonom.

(2) Davčni organ sme razkriti podatke o posameznem davčnem zavezancu Državnemu zboru in delovnim telesom Državnega zbora, Ustavnemu sodišču, Računskemu sodišču in Varuhu človekovih pravic, če je razkritje potrebno

za izvajanje z zakonom predpisanih pristojnosti teh organov in institucij.

(3) Davčni organ sme razkriti podatke o posameznem davčnem zavezancu policiji, državnemu tožilstvu, državnemu pravobranilstvu in sodišču, če ti organi potrebujejo zahtevane podatke v postopkih, ki jih ti vodijo v okviru svojih pristojnosti.

(4) Davčni organ sme razkriti podatke o posameznem davčnem zavezancu Uradu za preprečevanje pranja denarja, če gre za preprečitev in odkritje pranja denarja ali kaznivih dejanj v zvezi s pranjem denarja.

(5) Davčni organ sme razkriti podatke o posameznem davčnem zavezancu Slovenski obveščevalno-varnostni službi, če so ti podatki potrebni za izvajanje nalog, določenih z zakonom, ki ureja Slovensko obveščevalno-varnostno službo.

(6) Davčni organ sme razkriti podatke o posameznem davčnem zavezancu Obveščevalno varnostni službi Ministrstva za obrambo, če so ti podatki potrebni za izvajanje nalog, določenih z zakonom, ki ureja pristojnosti Obveščevalno-varnostne službe Ministrstva za obrambo.

(7) Davčni organ sme samoupravni lokalni skupnosti o posameznem davčnem zavezancu razkriti podatke, ki se nanašajo na davke, ki pripadajo samoupravni lokalni skupnosti, na davke, ki jih v skladu z zakonom o obdavčenju predpišejo lokalne samoupravne skupnosti, oziroma podatke, ki so potrebni za uvedbo in odmero samoprispevka.

(8) Davčni organ sme Jamstvenemu in preživalskemu skladu Republike Slovenije razkriti podatke o posameznem davčnem zavezancu, ki jih sklad potrebuje pri odločanju o pravicah do nadomestila preživitve in podatke, potrebne za izterjavo izplačanih nadomestil s pripadajočimi obrestmi in stroški.

(9) Podatki, ki so davčna tajnost, se smejo razkriti samo na podlagi obrazloženega pisnega zahtevka predstojnika ali z njegove strani pooblaščenih oseb oziroma oseb, ki samostojno vodi postopek. Iz obrazložitve zahtevka mora biti jasno razviden namen, zaradi katerega se zahtevajo podatki.

81. člen

(razkritje podatkov ministrstvu, pristojnemu za finance, ministrstvu, pristojnemu za delo, družino in socialne zadeve in organu, pristojnemu za državno statistiko)

(1) Davčni organ sme razkriti podatke o posameznem zavezancu za davek, ki se štejejo kot davčna tajnost:

1. ministrstvu, pristojnemu za finance, za potrebe simulacij finančnih in drugih učinkov sistemskih sprememb na področju carinske, davčne in druge zakonodaje, za pripravo analiz carinskega in davčnega sistema, za oceno prihodkov v sistemu javnih financ v Sloveniji (državni proračun, proračuni samoupravnih lokalnih skupnosti, finančni načrt zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje in finančni načrt zavoda za zdravstveno zavarovanje), za načrtovanje ukrepov, s katerimi se zagotavlja pobiranje davkov, in za izvajanje nadzora nad zakonitostjo ravnanja davčnih organov;

2. ministrstvu, pristojnemu za delo, družino in socialne zadeve, za potrebe izvrševanja nalog, določenih z zakonom;

3. organu, pristojnemu za državno statistiko, za izvajanje nacionalnega programa statističnih raziskovanj v skladu z zakonom.

(2) Podatki iz prvega odstavka tega člena se smejo razkriti samo na podlagi obrazloženega pisnega zahtevka predstojnika organa ali z njegove strani pooblaščenih oseb.

82. člen

(razkritje podatkov pristojnim organom za izvajanje obveznega socialnega zavarovanja in socialnega varstva)

(1) Davčni organ sme razkriti podatke o posameznem davčnem zavezancu, ki so davčna tajnost:

1. Zavodu za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije,

2. Zavodu za zdravstveno zavarovanje Slovenije,

3. Zavodu Republike Slovenije za zaposlovanje in centrom za socialno delo.

(2) Podatki iz prvega odstavka tega člena se razkrijejo samo na podlagi pisnega obrazloženega zahtevka predstojnika organa ali z njegove strani pooblaščenih oseb. Razkrijejo se lahko samo podatki, potrebni za izvrševanje nalog organa, določenih z zakonom.

(3) Ne glede na prvi stavek drugega odstavka tega člena se podatki iz drugega odstavka tega člena lahko dajo na razpolago avtomatsko, če je tako določeno z zakonom, ki ureja področja iz prvega odstavka tega člena.

83. člen

(razkritje podatkov organu, pristojnemu za zagotavljanje obveznih rezerv nafte in njenih derivatov)

(1) Davčni organ sme ministrstvu, pristojnemu za prekrbo, oziroma javnemu gospodarskemu zavodu za obvezne rezerve nafte in njenih derivatov razkriti podatke o posameznem davčnem zavezancu, ki jih ministrstvo oziroma zavod potrebuje za nadzor drugih podatkov, ki mu jih morajo zavezanci pošiljati v skladu z zakonom.

(2) Podatki iz prvega odstavka tega člena se lahko dajo na razpolago samo na podlagi pisnega obrazloženega zahtevka ministra oziroma direktorja zavoda ali z njegove strani pooblaščenih oseb.

84. člen

(razkritje podatkov organu ali nosilcu javnih pooblastil za račun katerega se izterjuje davek in zbornicam z obveznim članstvom)

(1) Če davčni organ na podlagi zakona izterjuje davke, za pobiranje katerih so pristojni upravni in drugi državni organi, organi lokalnih skupnosti ali nosilci javnih pooblastil, se na podlagi pisnega zahtevka predstojnika podatki o posameznem davčnem zavezancu, ki se štejejo za davčno tajnost in se nanašajo na izterjavo tega davka, razkrijejo tistemu organu ali nosilcu javnih pooblastil, za račun katerega se izterjuje davek.

(2) Davčni organ sme razkriti podatke o posameznem davčnem zavezancu zbornicam z obveznim članstvom v zvezi s postopkom pobiranja njihovih članskih prispevkov.

85. člen

(razkritje podatkov organom drugih držav na podlagi mednarodnih pogodb)

Davčni organ sme razkriti podatke, ki so davčna tajnost:

1. organom Evropske unije in organom držav članic EU, pristojnim za izmenjavo podatkov ali pomoč pri pobiranju davkov, v skladu s postopkom, predpisanim s predpisi Evropske skupnosti ali tem zakonom;

2. pooblaščenim organom tujih držav, če je tako določeno z mednarodno pogodbo o izogibanju dvojnega obdavčevanja, ki obvezuje Slovenijo;

3. če je tako določeno v drugih mednarodnih pogodbah, ki obvezujejo Slovenijo.

86. člen

(razkritje podatkov zaradi izvršbe)

Davčni organ sme razkriti podatke o posameznem zavezancu za davek, ki so davčna tajnost, v postopku davčne izvršbe. Razkriti se smejo samo podatki, ki so potrebni, da se davčna izvršba lahko opravi.

87. člen

(razkritje podatkov pogodbenim obdelovalcem)

Davčni organ sme razkriti podatke, ki so davčna tajnost, fizični ali pravni osebi, ki kot pogodbeni obdelovalec teh podatkov, v imenu in za račun davčnega organa, obdeluje podatke, ki so davčna tajnost.

88. člen (stroški)

Davčni organ stroškov pošiljanja oziroma zagotavljanja podatkov upravičenim osebam v skladu s tem podpoglavjem ne zaračuna.

89. člen

(ravnanje s podatki, ki se štejejo za davčno tajnost, pridobljenimi iz evidenc in registrov davčnih organov)

(1) Osebe, ki so jim bili na podlagi 80. do 87. člena tega zakona razkriti podatki, ki so davčna tajnost, smejo te podatke uporabiti samo za namene, za katere so jim bili dani.

(2) Osebe iz prvega odstavka tega člena podatkov, ki so davčna tajnost in so jim bili razkriti, ne smejo razkriti tretjim osebam. Navedeni podatki se smejo razkriti na sodnih obravnavah in v sodnih odločbah.

(3) Osebe iz prvega odstavka tega člena morajo zagotavljati enake ukrepe in postopke za varovanje podatkov, ki so davčna tajnost, kot so določeni v 77. členu tega zakona za davčni organ.

(4) Osebe iz prvega odstavka tega člena hranijo podatke, ki so davčna tajnost, do konca postopkov, ki jih vodijo, če ni z zakonom drugače določeno.

(5) Ko prenehajo razlogi za hranjenje podatkov iz četrtega odstavka tega člena, se podatki uradno uničijo in se o tem obvesti davčni organ.

(6) Če se pridobljeni podatki uporabijo za izdajo drugih dokumentov, so jih te osebe dolžne varovati kot davčno tajnost v rokih, ki so za hrambo teh dokumentov določeni z zakonom, ki ureja določeno področje. Po tem roku se podatki uničijo ali hranijo v skladu s predpisi, ki urejajo arhivsko gradivo in arhive.

DRUGI DEL DAVČNI POSTOPEK

I. poglavje

Začetek davčnega postopka

90. člen

(začetek davčnega postopka)

(1) Davčni postopek začne davčni organ po uradni dolžnosti ali na zahtevo stranke.

(2) Davčni postopek se začne po uradni dolžnosti, ko davčni organ prejme davčno napoved, carinsko deklaracijo ali drug dokument, ali ko davčni organ opravi kakršno koli procesno dejanje z namenom uvedbe davčnega postopka.

(3) V davčnih zadevah, v katerih je po tem zakonu ali zakonu o obdavčenju za začetek postopka potrebna zahteva stranke, sme davčni organ začeti in voditi postopek samo, če je taka zahteva podana.

(4) Davčni postopek na zahtevo stranke se začne z dnem vložitve zahteve stranke, razen če davčni organ zahtevo zavrže.

II. poglavje

Stvarna in krajevna pristojnost

91. člen

(stvarna pristojnost)

(1) Za odločanje v davčnem postopku na prvi stopnji sta stvarno pristojni Davčna uprava Republike Slovenije ter Carinska uprava Republike Slovenije.

(2) Za odločanje na drugi stopnji je v zadevah iz prvega odstavka tega člena stvarno pristojno Ministrstvo za finance.

(3) Stvarna pristojnost drugih organov, ki postopajo po tem zakonu, je predpisana s posebnim zakonom.

(4) Za odločanje v postopkih izvajanja mednarodnih pogodb o izogibanju dvojnega obdavčevanja, ki obvezujejo Slovenijo, je stvarno pristojno Ministrstvo za finance, v postopkih izvajanja drugih mednarodnih pogodb, ki obvezujejo Slovenijo, pa organ, ki je določen z mednarodno pogodbo ali aktom o ratifikaciji.

(5) Stvarna pristojnost tujih davčnih organov je določena z mednarodno pogodbo, ki jo je Slovenija uveljavila z zakonom.

92. člen

(krajevna pristojnost)

Če ni s tem zakonom, zakonom o obdavčenju ali zakonom, ki ureja področje davčne službe, drugače določeno, je za odločanje v davčnem postopku na prvi stopnji, v primerih, ko je stvarno pristojna Davčna uprava Republike Slovenije, pristojen davčni urad, pri katerem je zavezanec za davek vpisan v davčni register ali na območju katerega je nastala oziroma bi lahko nastala davčna obveznost. Če pristojnega davčnega urada ni mogoče določiti v skladu s prvim stavkom, pristojni davčni urad določi Generalni davčni urad.

III. poglavje

Stroški postopka

93. člen

(stroški postopka)

(1) Vsako stranko bremenijo stroški, ki jih ima zaradi davčnega postopka, kot so: stroški za prihod, zamuda časa in izgubljeni zaslužek ter izdatki za upravne takse ter za pravno zastopanje in strokovno pomoč.

(2) Stroški davčnega organa, kot so: potni stroški uradnih oseb, izdatki za priče, izvedence, tolmače, ogled, oglase, obrazce in podobno, ki nastanejo v postopku, začetem po uradni dolžnosti, bremenijo davčni organ, ki je začel davčni postopek.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena gre do stroški, nastali od vložitve pravnega sredstva, v breme stranke, če se je postopek končal za stranko neugodno, ali če se izkaže, da ga je ta povzročila s svojim protipravnim ravnanjem. Če se je postopek v zvezi s pravnim sredstvom za stranko končal ugodno, gre do stroški v breme davčnega organa, razen osebnih stroškov stranke (stroški za njen prihod, izguba zaslužka in izguba časa) in stroškov pooblaščenca ter strokovnih pomočnikov, razen če je določitev pooblaščenca in strokovnega pomočnika predpisana s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju.

(4) Ne glede na prvi do tretji odstavek tega člena plača stroške postopka v vsakem primeru udeleženec v postopku, če jih je povzročil po svoji krivdi.

IV. poglavje

Ustna obravnava

94. člen

(ustna obravnava)

(1) Pri ustni obravnavi je javnost izključena.

(2) Izključitev javnosti ne velja za stranke, zakonite zastopnike, njihove pooblaščenca, strokovne pomočnike, izvedence in tolmače.

V. poglavje

Dokazovanje

95. člen

(dokazno breme)

(1) Davčni zavezanec mora za svoje trditve v davčnem postopku predložiti dokaze.

(2) Davčni organ mora dokazati dejstva, na podlagi katerih davčna obveznost nastane ali ne nastane oziroma se poveča ali zmanjša.

(3) Če ta zakon ne določa drugače, mora zavezanec za davek dokazati svoje trditve, na podlagi katerih davčna obveznost ne nastane oziroma se zmanjša.

96. člen

(dokazila)

Če ta zakon ali zakon o obdavčenju ne določa drugače, dokazuje zavezanec za davek svoje trditve v davčnem postopku praviloma s pisno dokumentacijo ter poslovnimi knjigami in evidencami, ki jih vodi v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju, lahko pa predlaga tudi izvedbo dokazov z drugimi dokaznimi sredstvi.

97. člen

(rok za predložitev dokazov)

Zavezanec za davek mora predložiti dokaze v roku, ki ga določi davčni organ s sklepom o začetku postopka davčnega nadzora oziroma s sklepom, ki ga izda v postopku davčnega nadzora.

VI. poglavje Davčni nadzor

98. člen

(davčni nadzor)

(1) Davčni nadzor obsega nadzor nad izvajanjem oziroma spoštovanjem zakonov o obdavčenju in tega zakona.

(2) Za vprašanja v zvezi z davčnim inšpekcijskim nadzorom, ki niso urejena s tem zakonom ali zakonom, ki ureja carinsko oziroma davčno službo, se uporabljajo določbe zakona, ki ureja inšpekcijski nadzor.

99. člen

(nadzor obračunov davka pri davčnem organu)

(1) Nadzor obračunov davka pri davčnem organu se opravlja v prostorih pristojnega davčnega organa.

(2) Nadzor obračunov davka pri davčnem organu obsega:

1. preverjanje popolnosti, pravočasnosti, formalne, logične in računske pravilnosti obračunov davka ter zahtevkov za vračilo davka na podlagi obračunov davka,

2. primerjanje podatkov v obračunih davka s podatki iz drugih virov, ki so znani davčnemu organu,

3. primerjanje podatkov v obračunih davka z listinami in podatki v poslovnih knjigah in drugih evidencah zavezanca za davek, ki se vodijo v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju.

(3) Če iz ugotovitev nadzora iz 1. oziroma 2. točke drugega odstavka tega člena izhajajo nepravilnosti ali možne podlage za spremembe davka oziroma če je obračun davka nepopoln, se s pisnim vabilom ali po telefonu povabi zavezanca za davek, da predloži pojasnila oziroma dokazila v zvezi z zadevo oziroma se ga povabi v prostore davčnega organa.

(4) Nadzor po 3. točki drugega odstavka tega člena se opravi le na podlagi pisnega sklepa o začetku nadzora.

(5) Zavezanec za davek mora na zahtevo pri nadzoru po 3. točki drugega odstavka tega člena predložiti dokumentacijo ter dajati pojasnila v zvezi s predmetom nadzora.

(6) O nadzoru, ki se opravi na podlagi 3. točke drugega odstavka tega člena, se sestavi zapisnik. Zapisnik se vroči zavezancu za davek.

(7) Preden se zapisnik iz šestega odstavka tega člena sklene, se zavezanca za davek s pisnim vabilom povabi na razgovor in se ga na razgovoru seznani z ugotovitvami,

zavezanec za davek pa lahko poda v zvezi z ugotovitvami pripombe. O pravici do pripomb se mora zavezanca za davek poučiti in to ugotoviti v zapisniku.

(8) Ne glede na določbe sedmega odstavka tega člena ima zavezanec za davek pravico podati pripombe na zapisnik še v desetih dneh po vročitvi zapisnika iz sedmega odstavka tega člena. O pravici do pripomb po tem odstavku se mora zavezanca za davek poučiti in to ugotoviti v zapisniku.

(9) Na podlagi ugotovitev nadzora iz 3. točke drugega odstavka tega člena, s katerimi se spreminja davek, ki ga je zavezanec za davek izračunal v obračunu davka, pristojni davčni organ odmeri davek z odločbo.

(10) Če pri nadzoru po drugem odstavku tega člena ni ugotovljenih nepravilnosti, se o tem naredi uradni zaznamek na obračunu davka, če gre za nadzor po 1. oziroma 2. točki drugega odstavka tega člena, oziroma s sklepom zaključijo postopek, če gre za nadzor po 3. točki drugega odstavka tega člena.

(11) Glede nadaljevanja postopka na podlagi prejetih pripomb zavezanca za davek na zapisnik v zvezi z nadzorom po 3. točki drugega odstavka tega člena, se smiselno uporabljajo določbe tega zakona, ki urejajo zapisnik o davčnem inšpekcijskem nadzoru.

(12) Nadzor iz 3. točke drugega odstavka tega člena se lahko opravi le za zavezance za davek, ki so male gospodarske družbe ali samostojni podjetniki posamezniki, oziroma so zavezanci, ki na podlagi predpisov, ki urejajo njihovo ustanavljanje ali delovanje, niso zavezani k reviziji letnih poročil.

100. člen

(obseg davčnega inšpekcijskega nadzora)

(1) Davčni inšpekcijski nadzor je lahko celostni ali delni inšpekcijski nadzor.

(2) Celostni davčni inšpekcijski nadzor obsega preverjanje vseh dejstev in dokazov, pomembnih za obdavčenje zavezanca za davek.

(3) Delni davčni inšpekcijski nadzor obsega posamezna področja poslovanja oziroma je omejen na enega ali več davkov oziroma eno ali več davčnih obdobij.

(4) Davčni inšpekcijski nadzor pri zavezancu za davek, ki samostojno opravlja dejavnost, se lahko nanaša tudi na dejstva, ki niso v zvezi z opravljanjem dejavnosti in so pomembna za obdavčenje zavezanca za davek.

(5) Davčni inšpekcijski nadzor pri pravnih osebah lahko vključuje tudi razmerja med lastniki pravnih oseb in pravnimi osebami oziroma člani pravnih oseb in pravnimi osebami.

101. člen

(časovno obdobje davčnega inšpekcijskega nadzora)

(1) Davčni inšpekcijski nadzor je dopusten do zastaranja pravice do odmere davka.

(2) Pri velikih gospodarskih družbah se davčni inšpekcijski nadzor vedno nadaljuje od zadnjega davčnega obdobja, za katerega je bil opravljen predhodni davčni inšpekcijski nadzor; enako velja za pravne osebe, ki se obdavčujejo v skupini.

(3) Pri pravnih osebah, ki niso velike gospodarske družbe, in pri fizičnih osebah, ki opravljajo neodvisno samostojno dejavnost, obsega davčni inšpekcijski nadzor največ tri predhodna davčna obdobja, če gre za davčno obdobje, ki je enako koledarskemu oziroma poslovnemu letu, oziroma največ 36 mesecev, če gre za davčno obdobje, ki ni enako koledarskemu oziroma poslovnemu letu. Davčni inšpekcijski nadzor se lahko razširi tudi na predhodna obdobja, če:

1. se ocenjuje, da bo prišlo do znatnih sprememb v znesku davčne obveznosti;

2. obstaja sum zmanjšanja davčne obveznosti zaradi utaje davkov.

102. člen

(načelo izbire za davčni inšpekcijski nadzor)

(1) Davčni organ izbere zavezanca za davek za davčni inšpekcijski nadzor samostojno po objektivnih kriterijih.

(2) Davčni zavezanec nima pravice zahtevati določene načina izbire.

(3) Izbor zavezancev za davek temelji na letnem načrtu, ki se pripravi glede na kriterije po velikosti in statusu zavezancev za davek in temelji na statističnih metodah in naključnem izboru.

(4) Ne glede na tretji odstavek tega člena se v letni načrt lahko vključijo tudi inšpekcijski pregledi pri zavezancih za davek na predlog pristojnega državnega organa na podlagi ugotovitev iz njegovega delovnega področja ali če to narekujejo ugotovitve v postopku davčnega nadzora.

103. člen

(začetek davčnega inšpekcijskega nadzora)

(1) Davčni inšpekcijski nadzor se začne z dnem izdaje pisnega sklepa o začetku davčnega inšpekcijskega nadzora.

(2) Sklep iz prvega odstavka tega člena mora vsebovati:

1. navedbo pristojnega davčnega organa, številko in datum izdaje sklepa;

2. osebno ime in naslov oziroma firmo in sedež zavezanca za davek, pri katerem bo opravljen davčni inšpekcijski nadzor;

3. pravno podlago za davčni inšpekcijski nadzor;

4. obdobje obdavčenja, na katerega se davčni inšpekcijski nadzor nanaša;

5. vrste davkov, ki so predmet davčnega inšpekcijskega nadzora;

6. osebno ime pooblaščenih oseb, ki bo opravila davčni inšpekcijski nadzor;

7. pouk o pravici sodelovanja zavezanca za davek pri davčnem inšpekcijskem nadzoru;

8. pouk o pravnih posledicah oviranja inšpekcijskega nadzora;

9. pouk o pravnem sredstvu.

(3) Sklep o začetku davčnega inšpekcijskega nadzora vroči pooblaščen osebna na kraju samem.

104. člen

(predstavitve pooblaščenih oseb ob začetku davčnega inšpekcijskega nadzora)

(1) Pred začetkom davčnega inšpekcijskega nadzora se mora pooblaščen osebna izkazati s službeno izkaznico in značko.

(2) Kraj, datum in uro začetka davčnega inšpekcijskega nadzora mora pooblaščen osebna vnesti v zapisnik o davčnem inšpekcijskem nadzoru.

105. člen

(kraj in čas davčnega inšpekcijskega nadzora)

(1) Davčni inšpekcijski nadzor se opravlja v poslovnih prostorih zavezanca za davek, ki opravlja dejavnost, lahko pa tudi v poslovnih prostorih, kjer se zanj vodijo oziroma hranijo poslovne knjige in druge evidence, če se te ne vodijo oziroma hranijo pri njem. Za ta namen mora dati zavezanec za davek na razpolago primeren delovni prostor in potrebne pripomočke.

(2) Če poslovni prostor ni primeren za opravljanje davčnega inšpekcijskega nadzora, ali če obstajajo drugi razlogi, kot primeroma narava dejavnosti zavezanca za davek, se inšpekcijski nadzor lahko na predlog davčnega zavezanca ali po odločitvi davčnega organa, opravlja v prostorih davčnega organa.

(3) Davčni inšpekcijski nadzor se ne opravlja v stanovanjskih prostorih, ki jih zavezanec za davek ni določil kot svoj sedež ali poslovni prostor.

(4) Če zavezanec za davek, njegov zastopnik ali pooblaščenec ali zaposleni pri zavezancu za davek ovira pooblaščen osebno pri pregledu, lahko pooblaščen osebna zahteva, da se le-ta odstrani.

(5) Če pooblaščen osebna pri opravljanju nalog davčnega inšpekcijskega nadzora naleti na fizični odpor ali če tak odpor pričakuje, lahko zahteva pomoč policije.

(6) Policisti nudijo pomoč pooblaščenim osebam skladno z določbami zakona, ki ureja policijo.

(7) Davčni inšpekcijski nadzor se opravlja v običajnem delovnem času. Davčni inšpekcijski nadzor se lahko opravlja tudi izven običajnega delovnega časa, če:

1. zavezanec za davek na to pristane ali

2. je to nujno potrebno zaradi namena davčnega inšpekcijskega nadzora.

106. člen

(načela davčnega inšpekcijskega nadzora)

(1) Davčni inšpekcijski nadzor se opravlja tako v korist kot v breme zavezanca za davek.

(2) Davčni inšpekcijski nadzor se mora nanašati predvsem na tista dejstva in okoliščine, ki lahko vplivajo na povečanje ali zmanjšanje davčne obveznosti, ali, ki vplivajo na prenos davčne obveznosti med davčnimi obdobji.

107. člen

(obveznost sodelovanja zavezanca za davek v davčnem inšpekcijskem nadzoru in pristojnosti pooblaščenih oseb)

(1) Zavezanec za davek mora sodelovati pri ugotavljanju dejanskega stanja, ki je pomembno za obdavčenje. Posebej je dolžan dajati podatke, predložiti poslovne knjige in evidence, poslovno dokumentacijo in druge dokumente na kraju opravljanja davčnega inšpekcijskega nadzora in dajati pojasnila, ki so potrebna za njihovo razumevanje.

(2) Da bi pooblaščen osebna pri opravljanju davčnega inšpekcijskega nadzora lahko ugotovila višino davčne obveznosti, ima pravico pregledati poslovne prostore in druge prostore, ki se uporabljajo za opravljanje dejavnosti ali pridobivanje dohodkov, naprave, blago, stvari, predmete, poslovne knjige, pogodbe, listine in druge dokumente, ki omogočajo vpogled v poslovanje davčnega zavezanca. Za poslovne prostore se štejejo tudi stanovanjski prostori, ki jih je zavezanec za davek določil kot svoj sedež oziroma kot poslovni prostor, kjer se opravlja dejavnost.

(3) Pooblaščen osebna ima pravico stopiti na vsa zemljišča in v vse poslovne prostore zavezanca za davek in si jih ogledati. Zavezancu za davek ali njegovemu zastopniku je potrebno omogočiti, da je prisoten pri ogledu.

(4) Pooblaščen osebna ima pravico pregledati listine, ki dokazujejo pravni status davčnega zavezanca ter druge listine in dokumente, s katerimi se ugotavlja istovetnost oseb pri davčnem inšpekcijskem pregledu.

(5) Pooblaščen osebna lahko pri davčnem inšpekcijskem nadzoru ugotavlja tudi podatke o številu, dohodkih in pogodbah zaposlenih ter jih primerja s prijavljenimi podatki.

(6) Na začetku davčnega inšpekcijskega nadzora je potrebno zavezanca za davek opozoriti, da lahko imenuje osebno za dajanje podatkov in pojasnil. Če pooblaščen osebna oceni, da davčni zavezanec ali osebna iz prvega stavka tega odstavka ne dajeta zadostnih podatkov in pojasnil, lahko zahteva podatke od drugih zaposlenih ali od tretjih oseb; pred tem pozove zavezanca za davek, da imenuje dodatne osebe za dajanje podatkov in obvestil.

(7) Zavezanec za davek in osebna za dajanje obvestil in podatkov iz šestega odstavka tega člena ne moreta zahtevati, da je prošnja za podatke in pojasnila dana pisno.

(8) Pooblaščen osebna ima pravico največ za 90 dni zaseči listine, predmete, vzorce in drugo blago, če je to potrebno za zavarovanje dokazov, za natančno ugotovitev nepravilnosti, ali če zavezanec za davek na to uporablja za

kršitve, oziroma če je bilo to pridobljeno s kršitvami davčnih predpisov. V tem primeru ima tudi pravico za največ tri dni prepovedati opravljati dejavnost.

(9) Ne glede na določbe osmega odstavka tega člena lahko pooblaščen oseba za potrebe davčnega nadzora odvzame vzorce blaga, ki se pri pregledu ali analizi uničijo ali poškodujejo, v količini, kot je nujno potrebna za pregled oziroma analizo. V tem primeru stroški uničenih oziroma poškodovanih vzorcev bremenijo zavezanca za davek. Pogoje in način odvzema vzorcev v skladu s tem členom določi minister, pristojen za finance.

(10) Zavezanec za davek lahko zahteva, da se mu vrnejo zaseženi predmeti iz devetega odstavka tega člena pred rokom, če izkaže, da jih nujno potrebuje pri poslovanju.

(11) Davčni organ o vrnitvi predmetov iz desetega odstavka tega člena takoj odloči s sklepom.

108. člen

(pravica zavezanca za davek do informacij)

(1) Pooblaščen oseba, ki izvršuje davčni inšpekcijski nadzor, mora zavezanca za davek pred pričetkom davčnega inšpekcijskega nadzora poučiti o pravici zavezanca za davek, da je prisoten pri davčnem inšpekcijskem nadzoru in da je tekoče obveščen o pomembnih dejstvih in dokazih v inšpekcijskem nadzoru, ter med postopkom, razen če to onemogoča potek ali namen davčnega inšpekcijskega nadzora, obveščati davčnega zavezanca o pomembnih dejstvih in dokazih in vse to navesti v zapisnik.

(2) Pred sestavo zapisnika mora pooblaščen oseba, ki opravlja davčni inšpekcijski nadzor, o rezultatu davčnega inšpekcijskega nadzora opraviti sklepni pogovor z zavezancem za davek, v katerem mora zavezanca za davek opozoriti na sporna dejstva, ki vplivajo na obdavčenje, na pravne posledice ugotovitev davčnega inšpekcijskega nadzora in na davčne učinke teh ugotovitev. Zavezanec za davek mora biti na sklepni pogovor povabljen z dopisom.

(3) Sklepni pogovor ni potreben, če:

1. rezultat davčnega inšpekcijskega nadzora ne zahteva spremembe obdavčenja, ali
2. se mu zavezanec za davek odpove ali se mu izogiba.

109. člen

(uporaba podatkov iz zapisnikov o davčnem inšpekcijskem nadzoru)

Če se pri davčnem inšpekcijskem nadzoru ugotovijo dejstva in dokazi, ki so pomembni za obdavčenje drugih oseb, se ta dejstva pošljejo pristojnemu davčnemu organu.

110. člen

(zapisnik)

(1) Zapisnik o davčnem inšpekcijskem nadzoru se sestavi in vroči zavezancu za davek najpozneje v desetih dneh po končanem pregledu. Zavezanec za davek lahko poda nanj pripombe v desetih dneh po vročitvi zapisnika. Rok za pripombe se na utemeljeno pisno zahtevo zavezanca za davek lahko s sklepom podaljša praviloma največ za dodatnih deset dni.

(2) Pisno zahtevo za podaljšanje roka za pripombe iz prvega odstavka tega člena mora zavezanec za davek vložiti pred iztekom roka.

(3) Če zavezanec za davek v pripombah navaja nova ali dodatna dejstva, ki so pomembna za zakonito in pravilno odločbo, davčni organ sestavi dodatni zapisnik v 30 dneh po prejemu pripomb. Glede vročanja in vlaganja pripomb na dodatni zapisnik se uporablja prvi do tretji odstavek tega člena.

(4) Davčni organ pripombe na zapisnik preveri in o tem sestavi dopolnilni zapisnik v 30 dneh po prejemu pripomb. Pripombe k dopolnilnemu zapisniku niso dopustne.

(5) Dopolnilni zapisnik iz četrtega odstavka tega člena je javna listina, razen v delu, kjer pripombe zavezanca za davek niso upoštevane.

VII. poglavje

Posebne določbe o odmeri davka

111. člen

(odmera davka na podlagi davčne napovedi)

(1) Davčni organ mora pred izdajo odmerne odločbe po vestni in skrbni presoji vsakega dokaza posebej in vseh dokazov skupaj ter na podlagi uspeha celotnega postopka ugotoviti vsa dejstva in okoliščine, ki imajo pomen za odmero odločbo ter omogočiti strankam, da zavarujejo in uveljavijo svoje pravice in interese.

(2) Davčni organ lahko izda odmero odločbo brez posebnega ugotovitvenega postopka, če spozna, da so podatki iz davčne napovedi popolni in pravilni ali če sam ima ali lahko zbere uradne podatke, ki so potrebni za odločbo tako, da ni potrebno zaslišanja stranke zaradi zavarovanja njenih pravic in interesov.

112. člen

(odmera davka na podlagi ugotovitev carinskega ali trošarinskega nadzora blaga)

(1) Če pristojni organ pri opravljanju carinskega ali trošarinskega nadzora blaga, ki ga izvaja v skladu z zakonom, ki ureja carinsko službo, ugotovi, da dejansko stanje blaga, v zvezi s katerim je nastala ali bi lahko nastala davčna obveznost v skladu z zakonom o obdavčenju, ni skladno s stanjem, ki ga davčni zavezanec prikazuje v svoji dokumentaciji, in je zato nastala oziroma se je spremenila davčna obveznost, sestavi o ugotovljenih neskladjih zapisnik.

(2) Za zapisnik iz prvega odstavka tega člena se smiselno upoštevajo določbe sedmega in osmega odstavka 99. člena tega zakona.

(3) Na podlagi ugotovitev iz prvega odstavka tega člena, pristojni davčni organ odmeri davek z odločbo.

113. člen

(odmera davka v posebnih primerih)

(1) Če davčni organ ugotovi, da podatki, ki jih je bil davčni zavezanec dolžan predložiti na ustrezen način na podlagi zakona o obdavčenju in tega zakona, ne ustrezajo dejanskemu stanju ali jih davčni zavezanec ni predložil na ustrezen način, pa bi jih moral, ugotovi predmet obdavčitve s cenitvijo in na tej podlagi odmeri davek, pod pogoji in na način, določen s tem členom. Cenitev je ugotovitveni postopek, v katerem se ugotavljajo dejstva, ki omogočajo davčnemu organu, da določi verjetno davčno osnovo.

(2) Če je davčnemu organu poznan del prihodkov ali del odhodkov, se verjetna davčna osnova lahko določi na podlagi uradnih podatkov in podatkov, ki jih davčni organ zbere v ugotovitvenem postopku v zvezi z zavezancem, njegovimi družinskimi člani in povezanimi osebami, kot so podatki o številu zaposlenih, izplačanih plačah in drugih dohodkih iz zaposlitve, prihodkih in odhodkih, opravljenih dobavah, nabavah in storitvah, vrednosti premoženja in drugih zunanjih znakih posedovanja premoženja, proizvodnih kapacitetah oziroma opremljenosti ter lokaciji poslovnih in stanovanjskih prostorov, številu najemnikov ter obdobju oddajanja v najem.

(3) Če davčni organ nima na razpolago podatkov iz drugega odstavka tega člena, oceni davčno osnovo z uporabo podatkov iz drugega odstavka tega člena pri davčnih zavezancih, ki so v istem davčnem obdobju in v podobnih okoliščinah opravljali enako ali podobno dejavnost oziroma opravljali enake ali podobne dobave in storitve oziroma dosegali primerljive vrste dohodkov. V tem primeru davčni organ

odmeri davek za davčno obdobje kot je določeno z zakonom o obdavčenju od ocenjene davčne osnove.

(4) Če davčni organ ugotovi, da davčni zavezanec-fizična oseba razpolaga s sredstvi za privatno potrošnjo, vključno s premoženjem, ki znatno presegajo dohodke, ki jih je davčni zavezanec napovedal, ali če je davčni organ na drugačen način seznanjen s podatki o sredstvih, s katerimi razpolaga davčni zavezanec-fizična oseba, oziroma s trošenjem davčnega zavezanca-fizične osebe ali s podatki o pridobljenem premoženju davčnega zavezanca-fizične osebe, se davek odmeri od ugotovljene razlike med vrednostjo premoženja (zmanjšano za obveznosti iz naslova pridobivanja premoženja), sredstev oziroma porabo sredstev in dohodki, ki so bili obdavčeni, oziroma dohodki, od katerih se davki ne plačajo. Postopek za odmero davka po tem odstavku se lahko uvede za eno ali več koledarskih let v obdobju zadnjih pet let pred letom, v katerem je bil ta postopek uveden. Od tako ugotovljene osnove se plača davek po poprečni stopnji dohodnine od enoletnih dohodkov zadnjega davčnega obdobja.

(5) Verjetna davčna osnova oziroma z oceno določena davčna osnova po tem členu se zniža, če zavezanec za davek dokaže, da je nižja.

114. člen

(prijava premoženja)

(1) V primerih iz 113. člena tega zakona sme davčni organ pozvati davčnega zavezanca-fizično osebo, da predloži davčnemu organu podatke o svojem premoženju ali delih premoženja (v nadaljnjem besedilu: prijava premoženja).

(2) V prijavi premoženja mora davčni zavezanec iz prvega odstavka tega člena navesti premoženje, ki ga ima v lasti, in sicer:

1. nepremičnine;
2. pravice na nepremičninah in druge premoženjske pravice,
3. premičnine, ki posamično presegajo vrednost 2,300.000 tolarjev;
4. vrednostne papirje in lastniške deleže v gospodarskih družbah, zadrugah in drugih oblikah organiziranja, katerih vrednost presega skupaj 2,300.000 tolarjev;
5. gotovino in denarna sredstva na računih v bankah in hranilnicah;
6. terjatve in obveznosti iz naslova obligacijskih razmerij, če presegajo 592.000 tolarjev.

(3) Rezident Slovenije prijavi premoženje iz drugega odstavka tega člena, ki se nahaja v Sloveniji in izven Slovenije, nerezident Slovenije pa premoženje, ki se nahaja v Sloveniji.

(4) V prijavi premoženja se navede količina oziroma število enot premoženja ter vrednost posamezne enote premoženja ob pridobitvi, čas in pravni temelj pridobitve posamezne enote premoženja. Davčni zavezanec mora premoženje na poziv davčnega organa dokazati.

(5) V prijavi premoženja se lahko navede tudi drugo premoženje, ki ni navedeno v drugem odstavku tega člena.

(6) Davčni organ lahko zahteva predložitev prijave premoženja ali delov premoženja največ enkrat letno.

(7) Če davčni zavezanec iz prvega odstavka tega člena živi v zakonski zvezi oziroma v življenjski skupnosti, ki je po predpisih o zakonski zvezi in družinskih razmerjih v pravnih posledicah izenačena z zakonsko zvezo, prijavi premoženje tudi zakonec oziroma oseba, ki živi z davčnim zavezancem v življenjski skupnosti, ki je po predpisih o zakonski zvezi in družinskih razmerjih v pravnih posledicah izenačena z zakonsko zvezo.

(8) Premoženje otroka do 18. leta starosti se prijavi v prijavi premoženja staršev oziroma skrbnikov.

(9) Če prijava premoženja ne zajema predpisanih podatkov, se kot prijavljena vrednost premoženja šteje le vrednost gospodinske opreme, vrednost običajnih uporabnih predme-

tov in osebnih predmetov, ki so v lasti fizične osebe, vendar največ do zneska 3,000.000 tolarjev.

(10) Za premoženje, ki ga fizična oseba ne prijavi v prijavi premoženja, se šteje, da je pridobljeno v obdobju od zadnje prijave premoženja, če fizična oseba ne dokaže drugače.

(11) Prijavo premoženja iz prvega odstavka tega člena sme davčni organ uporabiti le za oceno davčne osnove za davke od dohodkov fizičnih oseb.

VIII. poglavje Odločba

115. člen

(izrek odmerne odločbe)

(1) Izrek odmerne odločbe mora vsebovati:

1. davčnega zavezanca in plačnika davka, če sta različni osebi;
2. vrsto davka;
3. davčno osnovo;
4. davčno stopnjo;
5. znesek odmerjenega davka in obresti, izračunanih do dneva izdaje odločbe;
6. znesek morebitnih(e) plačanih(e) akontacij(e) davka;
7. nalog zavezancu, da plača davek in obresti,
8. rok plačila davka in obresti,
9. račun, na katerega se plača,
10. navedbo, da pritožba ne zadrži izvršitve odločbe,
11. navedbo, da bo davek v primeru, če ne bo plačan v določenem roku, prisilno izterjan.

(2) V izreku odmerne odločbe se odloči tudi o stroških postopka.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se v izreku odmerne odločbe ne navede davčne osnove in davčne stopnje, če glede na vrsto davka v skladu z zakonom o obdavčenju tega ni mogoče navesti.

(4) Če davčni organ v odmerni odločbi ugotovi, da je treba vrniti določen znesek davka, mora izrek odločbe, poleg podatkov iz prvega odstavka tega člena, vsebovati tudi znesek davka, ki se vrne, in rok ter način vračila davka.

(5) Izrek odločbe v enostavnih zadevah, v kateri davčnih organ pri odločanju v celoti upošteva davčno napoved, uradne podatke ali ugotovi strankini zahtevi, lahko vsebuje le davčno osnovo, stopnjo davka in znesek odmerjenega oziroma vrnjenega davka, če ta zakon ne določa drugače.

116. člen

(obrazložitev odločbe v enostavnih zadevah)

V enostavnih zadevah, v katerih davčni organ pri odločanju v celoti upošteva podatke iz davčne napovedi, obračuna davka, carinske deklaracije, drugega dokumenta ali uradne podatke ali ugotovi strankini zahtevi, lahko vsebuje obrazložitev odločbe samo kratko obrazložitev strankine vloge in sklicevanje na predpise, na podlagi katerih je bilo o stvari odločeno, če ni s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju drugače določeno.

117. člen

(odločba v enostavnih zadevah)

(1) V primerih iz 116. člena tega zakona lahko davčni organ izda odločbo na dokumentu. V tem primeru ima odločba samo izrek in navedbo predpisov, na podlagi katerih je bilo v zadevi odločeno.

(2) Če dokument iz prvega odstavka tega člena vsebuje vse podatke, lahko odločba iz prvega odstavka tega člena obsega samo potrditev navedb stranke v obliki žiga in podpisa pooblaščenice osebe.

118. člen

(začasna in glavna odločba)

(1) Če je glede na okoliščine primera neogibno potrebno, ali če je s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju tako določeno, lahko davčni organ izda začasno odločbo na podlagi podatkov, znanih do dneva izdaje odločbe. V taki odločbi mora biti izrecno navedeno, da je začasna.

(2) Začasno odločbo lahko davčni organ razveljavi in nadomesti z glavno odločbo najkasneje v roku enega leta od dneva izdaje začasne odločbe, razen, če je v tem zakonu ali zakonu o obdavčenju drugače določeno. Če začasne odločbe ne razveljavi in nadomesti z glavno odločbo v tem roku, se šteje, da je začasna odločba glavna.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena davčni organ začasno odločbo razveljavi in nadomesti z glavno odločbo, če je s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju tako določeno, in sicer v roku, predpisanem s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju.

119. člen

(odločba izdana na podlagi zapisnika)

(1) Davčni organ izda odmero odločbo na podlagi davčnega inšpekcijskega nadzora najpozneje v 30 dneh od dneva prejema pripomb na zapisnik iz 110. člena tega zakona oziroma od dneva, ko je iztekel rok za pripombe. O pripombah se mora davčni organ izjaviti tudi v odločbi.

(2) V primerih iz 99. člena tega zakona mora davčni organ izdati odločbo v 30 dneh od dneva prejema pripomb na zapisnik oziroma od dneva, ko je iztekel rok za pripombe. O pripombah se mora davčni organ izjaviti tudi v odločbi.

**IX. poglavje
Pravna sredstva**1. podpoglavje
Pritožba

120. člen

(rok za vložitev pritožbe)

Pritožba se lahko vloži v roku 15 dni od vročitve odločbe, če ni s tem zakonom drugače določeno.

121. člen

(suspenzivni učinek pritožbe)

(1) Pritožba ne zadrži izvršitve odmerne odločbe, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(2) Davčni organ po uradni dolžnosti do odločitve o pritožbi odloži davčno izvršbo, če oceni, da bi bilo pritožbi mogoče ugoditi. Za čas, ko je zavezancu za davek odložena izvršba, se zaračunajo obresti po slovenski medbančni obrestni meri za ročnost glede na čas, za katerega je bil odobren odlog davčne izvršbe, ki velja na dan izdaje odločbe.

2. podpoglavje
Izredna pravna sredstva

122. člen

(odprava in razveljavitev oziroma sprememba odločbe po nadzorstveni pravici)

(1) Davčni organ po nadzorstveni pravici odpravi odmero odločbo v petih letih od dneva, ko je bila odločba vročena zavezancu za davek:

1. če jo je izdal stvarno nepristojen organ;

2. če je bila v isti stvari že prej izdana pravnomočna odločba, s katero je bila ta stvar drugače rešena;

3. če je odločbo izdal davčni organ brez soglasja, potrditve, dovoljenja ali mnenja drugega organa, kadar je po zakonu ali po drugem, na zakonu temelječem predpisu to potrebno.

(2) Odmero odločbo lahko davčni organ po nadzorstveni pravici odpravi, razveljavi ali spremeni v petih letih od dneva, ko je bila odločba vročena zavezancu za davek, če je z njo prekršen materialni zakon.

123. člen

(posebni rok za obnovo postopka)

Če davčni organ izve za nova dejstva ali najde ali pridobi možnost uporabiti nove dokaze, ki bi mogli sami zase ali v zvezi z že izvedenimi in uporabljenimi dokazi pripeljati do drugačne odločbe, če bi bila ta dejstva oziroma dokazi navedeni ali uporabljeni v prejšnjem postopku, lahko začne obnovo postopka iz tega razloga po uradni dolžnosti v šestih mesecih, od dneva, ko je mogel navesti nova dejstva oziroma uporabiti nove dokaze. Po preteku petih let od vročitve odločbe stranki, se obnova po uradni dolžnosti ne more začeti.

124. člen

(posebni primeri razveljavitve in spremembe odločbe)

(1) Če se po pravnomočnosti odmerne odločbe ugotovi, da je bil zaradi očitne napake previsoko odmerjen davek oziroma odmerjen davek, davčni organ tako odločbo razveljavi ali spremeni po uradni dolžnosti ali na zahtevo stranke oziroma na zahtevo njenih pravnih naslednikov. Če davčni organ ugotovi, da odločbe ni treba spremeniti, o tem obvesti stranko oziroma njene pravne naslednike.

(2) Razveljavitev oziroma sprememba odločbe po tem členu ima učinek samo za vnaprej.

(3) Odločbo po prvem odstavku tega člena izda organ prve stopnje, ki je izdal prejšnjo odločbo, organ druge stopnje pa le, če je s svojo odločbo odločil o stvari.

(4) Pritožba zoper novo odločbo, izdano na podlagi tega člena je dovoljena le, če jo je izdal organ prve stopnje. Če je odločbo izdal organ druge stopnje oziroma če je odločba organa prve stopnje dokončna, je zoper njo mogoč upravni spor.

**TRETJI DEL
DAVČNA IZVRŠBA**I. poglavje
Splošno1. podpoglavje
Skupne določbe

125. člen

(uporaba tega dela zakona)

Davčni organ postopa v skladu s tem delom zakona tudi, kadar na podlagi zakonskega pooblastila opravlja izvršbo drugih denarnih nedavčnih obveznosti.

126. člen

(načela davčne izvršbe)

(1) Davčni organ je dolžan uporabiti tista sredstva davčne izvršbe, ki so glede na okoliščine primera sorazmerna znesku davka, ki ga je treba izterjati.

(2) Pri izvajanju davčne izvršbe je davčni organ dolžan upoštevati osebno dostojanstvo dolžnika in poskrbeti, da je izvršba za dolžnika čim manj neugodna.

127. člen

(začetek davčne izvršbe)

(1) Če davek ni plačan v rokih, predpisanih s tem zakonom za posamezne vrste davkov, ali v rokih, predpisanih z zakonom o obdavčenju, davčni organ začne davčno izvršbo.

(2) Davčni organ začne davčno izvršbo z izdajo sklepa o davčni izvršbi (v nadaljnjem besedilu: sklep o izvršbi).

128. člen

(obvestilo o neplačanem davku)

(1) Pred začetkom davčne izvršbe davčni organ pošlje dolžniku obvestilo, v katerem navede znesek zapadlega oziroma zapadlih neplačanih davkov in ga pozove, da davek plača v roku osmih dni od dneva vročitve obvestila.

(2) Če je plačilo davka zavarovano, se obvestilo iz prvega odstavka tega člena pošlje tudi osebi, ki je izdala instrument zavarovanja.

(3) Če dolжник ne plača zapadlega davka tudi na podlagi obvestila iz prvega odstavka tega člena, davčni organ začne zoper dolžnika davčno izvršbo.

129. člen

(poplačilo davka iz instrumenta zavarovanja)

Če je plačilo davka zavarovano z instrumentom zavarovanja iz 50. člena tega zakona, davčni organ ne glede na tretji odstavek 128. člena tega zakona pred začetkom davčne izvršbe unovči predložen instrument zavarovanja.

130. člen

(predmet davčne izvršbe)

(1) Predmet davčne izvršbe je lahko vsako dolžnikovo premoženje ali premoženjska pravica, če ni z zakonom izvzeta iz davčne izvršbe. Če je izvršba na določeno premoženje ali premoženjsko pravico z zakonom omejena, je to premoženje ali premoženjska pravica lahko predmet izvršbe v delu, ki presega zakonsko določene omejitve.

(2) Za izterjavo davka je dovoljeno seči tudi na vse vrste posojil in predplačil, ki jih dolжник prejme od tretjih oseb.

131. člen

(izvršilni naslovi)

(1) Davčna izvršba se izvede na podlagi izvršilnega naslova.

(2) Izvršilni naslovi iz prvega odstavka tega člena so:

1. izvršljiva odločba o odmeri davka;

2. izvršljiv obračun davka;

3. izvršljiva tuja odločba, ki jo davčni organ prejme v izvršbo na podlagi četrtega dela tega zakona;

4. izvršljiv sklep davčnega organa.

(3) Obračun davka postane izvršljiv, ko poteče rok za plačilo davka po obračunu davka, ki je predpisan z zakonom.

(4) Če izhaja dolžnikova davčna obveznost iz več naslovov, lahko davčni organ sestavi seznam izvršilnih naslovov neplačanih davkov (v nadaljnjem besedilu: seznam izvršilnih naslovov). V seznamu izvršilnih naslovov mora biti za posamezen izvršilni naslov naveden datum izvršljivosti ter znesek davka in zamudnih obresti za vsako vrsto davka posebej.

132. člen

(izvršilni naslov, ko je davčni organ pristojen za izterjavo drugih obveznosti)

(1) Če davčni organ na podlagi zakona izterjuje druge denarne nedavčne obveznosti, je izvršilni naslov odločba, sklep ali plačilni nalog s potrdilom o izvršljivosti, ki ga izda organ, pristojen za odmero te obveznosti (v nadaljnjem besedilu: predlagatelj izvršbe).

(2) Če se podatki za izvršbo obveznosti iz odločbe ali plačilnega naloga, ki ga izda drug organ, pošiljajo v elektronski obliki, je predlagatelj izvršbe odgovoren, da pošilja le podatke, ki se nanašajo na izvršljive izvršilne naslove. Predlagatelj izvršbe mora davčnemu organu na njegovo zahtevo nemudoma posredovati kopijo izvršilnega naslova.

(3) Če je od terjatev, ki jih predlagatelj izvršbe posreduje davčnemu organu v izterjavo, potrebno obračunati tudi za-

mudne obresti, mora predlagatelj izvršbe obračunati zamudne obresti do dneva izdaje predloga. K predlogu mora priložiti obračun zamudnih obresti. Od dneva izdaje predloga davčni organ obračuna zamudne obresti po davčnih predpisih.

133. člen

(seznam premoženja)

(1) Davčni organ sme zaradi izvedbe davčne izvršbe zahtevati, da davčni dolжник predloži seznam svojega premoženja skupaj z dokazili o lastninskih in drugih stvarnih pravicah na tem premoženju (v nadaljnjem besedilu: seznam premoženja).

(2) Dolжник mora v seznamu premoženja iz prvega odstavka tega člena navesti:

1. celotno premoženje dolžnika;

2. vsa odplačna razpolaganja, s katerimi je dolжник v letu ali po letu, v katerem je nastala obveznost plačila davka, z dejanjem ali opustitvijo razpolagal s svojim premoženjem v korist tretjih oseb oziroma v korist zakonca oziroma osebe, s katero dolжник živi v življenjski skupnosti, ki je po predpisih o zakonski zvezi in družinskih razmerjih v pravnih posledicah izenačena z zakonsko zvezo, krvnega sorodnika v ravni vrsti ali stranski vrsti do četrtega kolena ali sorodnika v svaštvu do četrtega kolena;

3. vsa neodplačna razpolaganja, razen običajnih priložnostnih daril, nagradnih daril ali daril iz hvaležnosti, če so so razmema premoženjskim možnostim dolžnika, izvršena v letu ali po letu, v katerem je nastala obveznost plačila davka.

(3) Dolжник mora predložiti seznam premoženja v roku, ki mu ga določi davčni organ. Davčni organ ga mora opozoriti na posledice, če ne predloži seznama premoženja oziroma ne navede popolnih in resničnih podatkov o svojem premoženju.

134. člen

(poroštvo)

(1) Če davka ni bilo mogoče izterjati iz premoženja dolžnika-fizične osebe, se ta izterja iz premoženja ožjih družinskih članov, ki so to premoženje kakorkoli dobili od dolžnika v letu oziroma po letu, v katerem je davčna obveznost nastala, do vrednosti tako pridobljenega premoženja. Za ožje družinske člane se štejejo: zakonec oziroma oseba, s katero živi dolжник v življenjski skupnosti, ki je po predpisih o zakonski zvezi in družinskih razmerjih v pravnih posledicah izenačena z zakonsko zvezo, otroci oziroma posvojenci ter vnuki in starši oziroma posvojitelji dolžnika.

(2) Če je dolжник z namenom, da bi se izognil plačilu davka, odtujil premoženje komu drugemu, se tak pravni posel lahko izpodbija pred sodiščem v skladu z zakonom, ki ureja obligacijska razmerja.

135. člen

(znesek, do katerega se davčna izvršba ne začne)

(1) Davčna izvršba se ne začne, če znesek davka po enem izvršilnem naslovu na dan zapadlosti ne presega 2.500 tolarjev. Ne glede na prvi stavek tega odstavka se davčna izvršba začne, če skupni znesek dolgov, ki posamično ne presegajo 2.500 tolarjev, po vseh izvršilnih naslovih zavezanca za davek na ta dan presega 5.000 tolarjev.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek v primerih izterjave članskih prispevkov zbornic in prispevka za programe RTV Slovenija prejemniki prispevkov sami določajo znesek iz prvega odstavka tega člena.

136. člen

(sklep o izvršbi)

(1) Za izdajo sklepa o izvršbi je pristojen davčni organ, ki je na prvi stopnji izdal odločbo o odmeri davka ali sklep, s katerim se nalaga plačilo denarnih obveznosti.

(2) Če gre za izvršbo na podlagi obračuna davka, obveznosti iz 125. člena tega zakona ali dopolnitev oziroma nadomestitev sklepa oziroma akta instrumenta, ki dovoljuje davčno izvršbo iz 223. člena tega zakona, je za izdajo sklepa o izvršbi pristojen davčni organ, pri katerem je dolжник vpisan v ustrezen register.

(3) Če dolжник ni vpisan v ustrezen register, je za izdajo sklepa o izvršbi pristojen tisti davčni organ, na območju katerega je nastala obveznost plačila davka.

(4) Če davčnega organa, ki je pristojen za izdajo sklepa o izvršbi, ni mogoče določiti na podlagi drugega ali tretjega odstavka tega člena, določi organ, ki izda sklep o izvršbi, Generalni davčni urad oziroma Generalni carinski urad.

137. člen

(sestavine sklepa o izvršbi)

(1) Sklep o izvršbi mora vsebovati:

1. osebno ime oziroma firmo in naslov oziroma sedež dolžnika;

2. davčno številko dolžnika;

3. izvršilni naslov z navedbo, kdaj je nastopila izvršljivost;

4. znesek davka in pripadajoče obresti;

5. sredstvo in predmet davčne izvršbe;

6. stroške davčne izvršbe;

7. osebno ime oziroma firmo in naslov oziroma sedež delodajalca oziroma izplačevalca dohodkov, izvajalca plačilnega prometa v primeru, da so sredstva davčne izvršbe denarna sredstva dolžnika in dolžnikovega dolžnika v primeru drugih terjatev dolžnika;

8. pouk o pravnem sredstvu.

(2) V sklepu se navedejo tudi drugi podatki, ki so potrebni, da se davčna izvršba lahko opravi.

138. člen

(stroški davčne izvršbe)

(1) Dolжник plača vse stroške davčne izvršbe.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, stroške davčne izvršbe, za katero se dokaže, da ni bila upravičena, plača davčni organ, ki je izdal sklep o izvršbi. V tem primeru davčni organ povrne dolžniku stroške davčne izvršbe v 15 dneh od dneva vložitve zahtevka za povrnitev teh stroškov.

(3) V primeru izterjave obveznosti iz 125. člena tega zakona nosi stroške neupravičene izvršbe predlagatelj izvršbe.

(4) Minister, pristojen za finance, določi višino stroškov davčne izvršbe.

139. člen

(odlog davčne izvršbe)

Če je davčni organ ali drugi pristojni organ, v skladu s tem zakonom, zakonom o obdavčenju ali drugim zakonom pred začetkom davčne izvršbe dolžniku dovolil odlog oziroma obročno plačilo davka, se šteje, da je za čas odloga oziroma obročnega plačila odložen tudi začetek davčne izvršbe.

140. člen

(zadržanje oziroma prekinitev davčne izvršbe)

(1) Davčni organ s sklepom zadrži že začeti postopek davčne izvršbe za čas:

1. ko je dolžniku dovoljen odlog oziroma obročno plačilo davka v skladu s tem zakonom, z zakonom o obdavčenju ali drugim zakonom, in sicer za čas odloga oziroma obročnega plačevanja,

2. do vročitve odločitve o pritožbi iz četrtega odstavka 142. člena ali ugovora iz 143., 150., 155. ali 160. člena tega zakona oziroma do odločitve o zadevi v primeru, če izpodbijanje akta iz 226. člena tega zakona zadrži izvajanje izvršbe.

(2) Posamezna dejanja, ki so bila izvršena pred zadržanjem postopka davčne izvršbe, razen rubeža na dolžnikove denarne prejeme in dolžnikova denarna sredstva pri bankah oziroma hranilnicah, ostanejo v veljavi.

141. člen

(ustavitev davčne izvršbe)

(1) Davčni organ po uradni dolžnosti ali na zahtevo dolžnika s sklepom v celoti ali delno ustavi davčno izvršbo, če:

1. je davek plačan;

2. davčna izvršba ni dovoljena;

3. se davčna izvršba opravi proti komu, ki ni dolжник, porok ali garant;

4. predlagatelj izvršbe iz 132. člena tega zakona ali organ države prosilke v primerih iz četrtega dela tega zakona umakne zahtevo za izvršbo;

5. je pravnomočno odpravljen, spremenjen ali razveljavljen izvršilni naslov ali razveljavljeno potrdilo o izvršljivosti;

6. je pravica do davčne izvršbe zastarala;

7. davek, ki se izterjuje, ugasne na drug način.

(2) Davčni organ s sklepom o ustavitvi davčne izvršbe odpravi oziroma razveljavi že izvršena dejanja v postopku davčne izvršbe.

2. podpoglavje

Pravna sredstva

142. člen

(pritožba zoper sklep o izvršbi)

(1) Zoper sklep o izvršbi je dovoljena pritožba, če s tem zakonom ni drugače določeno.

(2) Pritožbo se vloži v osmih dneh od vročitve sklepa o izvršbi pri davčnem organu, ki je izdal sklep o izvršbi.

(3) Pritožba ne zadrži začetka davčne izvršbe.

(4) Ne glede na tretji odstavek tega člena davčni organ do odločitve o pritožbi zadrži začetek davčne izvršbe, če oceni, da bi bilo pritožbi mogoče ugoditi. Za čas, ko je zavezancu za davek odložena izvršba, se zaračunajo obresti po slovenski medbančni obrestni meri za ročnost glede na čas, za katerega je bil odobren odlog davčne izvršbe, ki velja na dan izdaje sklepa.

(5) S pritožbo zoper sklep o izvršbi ni možno izpodbijati samega izvršilnega naslova.

143. člen

(ugovor tretjega zoper sklep o izvršbi)

(1) Kdor izkaže za verjetno, da ima na predmetu davčne izvršbe pravico, ki preprečuje izvršbo, lahko vloži ugovor zoper sklep o izvršbi pri davčnem organu, ki je izdal sklep o izvršbi. Ugovor se lahko vloži do konca davčne izvršbe.

(2) Ugovor zadrži davčno izvršbo.

(3) Davčni organ odloči o ugovoru s sklepom.

II. poglavje

Davčna izvršba na dolžnikove denarne prejeme, denarna sredstva in na dolžnikove denarne terjatve

1. podpoglavje

Izvetje in omejitve predmetov davčne izvršbe

144. člen

(denarni prejemi, ki so izvzeti iz davčne izvršbe)

Denarni prejemi, ki so izvzeti iz davčne izvršbe so:

1. preživitnine, na podlagi zakona, ki ureja zakonsko zvezo in družinska razmerja, in nadomestila preživitnine, izplačane na podlagi zakona, ki ureja jamstveni in preživitninski sklad;

2. odškodnine zaradi telesne poškodbe, po zakonu, ki ureja invalidsko zavarovanje;

3. denarne socialne pomoči po zakonu, ki ureja socialno varstvo;

4. starševski dodatki, otroški dodatki, dodatki za nego otroka in pomoči ob rojstvu otroka, dodatek za veliko družino po zakonu, ki ureja družinske prejemke;

5. štipendije in pomoči učencem in študentom za opravljeno obvezno praktično delo v vzgojno izobraževalnem procesu;

6. nadomestilo za invalidnost po zakonu, ki ureja družbeno varstvo duševno in telesno prizadetih oseb;

7. dodatek za pomoč in postrežbo;

8. prejemki od občasnega dela invalidov, ki so vključeni v institucionalno varstvo po zakonu, ki ureja socialno varstvo in jih pridobivajo izven kriterijev redne zaposlitve;

9. oskrbnine po zakonu, ki ureja rejniško dejavnost;

10. denarne pomoči po zakonu, ki ureja varstvo pred naravnimi nesrečami;

11. nepovratna denarna sredstva in denarna sredstva pridobljena na podlagi ugodnih posojil ali poslov z jamstvi, ki se štejejo kot oblike državnih pomoči po zakonu, ki ureja državne pomoči;

12. prejemki vojaških obveznikov v času izvrševanja vojaške dolžnosti, državljanov v času opravljanja nadomestne civilne službe oziroma usposabljanja za zaščito in reševanje.

145. člen

(omejitve davčne izvršbe na dolžnikove stalne denarne prejemke)

(1) Na plačo, nadomestilo plače in druge denarne prejemke iz delovnega razmerja, če niso izvzeti iz davčne izvršbe ter na pokojnino (v nadaljnjem besedilu: stalni denarni prejemki) je z davčno izvršbo mogoče seči največ do višine dveh tretjin, vendar tako, da dolžniku ostane najmanj znesek v višini 70% minimalne plače po zakonu, ki ureja minimalno plačo.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena z davčno izvršbo ni mogoče seči na denarne prejemke iz prvega odstavka tega člena, če le-ti ne presegajo osnovnega zneska minimalnega dohodka po zakonu, ki ureja socialno varstvo.

146. člen

(omejitve davčne izvršbe na dolžnikova denarna sredstva pri bankah in hranilnicah)

Na dolžnikova denarna sredstva pri bankah in hranilnicah iz naslova prejemkov, ki so izvzeti iz davčne izvršbe po 144. členu tega zakona oziroma za katere v skladu s 145. členom tega zakona veljajo omejitve, ni mogoče seči z davčno izvršbo, če gre za prejemke, nakazane za tekoči mesec, oziroma je mogoče nanje seči le z upoštevanjem omejitev za tekoči mesec.

2. podpoglavje

Davčna izvršba na denarne prejemke dolžnika

147. člen

(vročitev sklepa o izvršbi)

Sklep o izvršbi na denarne prejemke vroči davčni organ dolžniku in delodajalcu oziroma izplačevalcu prejemkov.

148. člen

(rubež denarnih prejemkov)

(1) Na podlagi sklepa o izvršbi se na dan vročitve le-tega delodajalcu oziroma izplačevalcu opravi rubež denarnih prejemkov.

(2) S sklepom iz 147. člena tega zakona se dolžniku zarubi del denarnih prejemkov do višine dolgovanega davka,

pri čemer se upošteva omejitev iz 144. in 145. člena tega zakona in delodajalcu oziroma izplačevalcu prepove njihovo izplačilo. Delodajalcu oziroma izplačevalcu se prav tako naloži, da del denarnih prejemkov, ki je naveden v sklepu o izvršbi, vplača oziroma vplačuje na predpisane račune do poplčila dolgovanega davka.

(3) Sklep o izvršbi se nanaša tudi na povečanje denarnih prejemkov, do katerega je prišlo po vročitvi sklepa.

149. člen

(sprememba delodajalca oziroma izplačevalca)

(1) Če dolžnik ne prejema več denarnih prejemkov pri delodajalcu oziroma izplačevalcu, kateremu je bil vročen sklep o izvršbi, učinkuje sklep o izvršbi tudi zoper drugega delodajalca oziroma izplačevalca, pri katerem dolžnik prejema denarne prejemke, in sicer od dneva, ko je drugemu delodajalcu oziroma izplačevalcu vročen sklep o izvršbi.

(2) Delodajalec oziroma izplačevalec, pri katerem dolžnik ne prejema več denarnega prejemka, mora brez odlašanja o tem obvestiti davčni organ.

150. člen

(ugovor delodajalca oziroma izplačevalca)

(1) Delodajalec oziroma izplačevalec lahko pri davčnem organu, ki je izdal sklep o izvršbi, ugovarja zoper sklep o izvršbi v osmih dneh po njegovem prejemu in sicer samo iz razloga, da dolžnik pri njem ne prejema denarnih prejemkov.

(2) Če davčni organ ugotovi, da ugovor ni utemeljen, odstopi ugovor organu druge stopnje in zadrži postopek davčne izvršbe do rešitve ugovora.

151. člen

(odgovornost za opuščenost odtegnitev in izplačilo)

(1) Če delodajalec oziroma izplačevalec ne ravna po sklepu o izvršbi in ne vloži ugovora v določenem roku, se davek izterja od njega. Davčni organ mora o tem izdati odločbo, s katero naloži delodajalcu oziroma izplačevalcu, da v 15 dneh plača na predpisane račune celoten znesek davka, ki bi ga moral po sklepu o izvršbi odtegniti do izdaje te odločbe.

(2) Zoper odločbo iz prvega odstavka tega člena se lahko delodajalec oziroma izplačevalec pritoži v osmih dneh od vročitve.

(3) Pritožba ne zadrži izvršitve odločbe.

3. podpoglavje

Davčna izvršba na dolžnikova denarna sredstva pri bankah oziroma hranilnicah

152. člen

(vročitev sklepa o izvršbi)

Sklep o izvršbi na denarna sredstva, ki jih ima dolžnik pri banki ali hranilnici, vroči davčni organ dolžniku ter bankam oziroma hranilnicam, pri katerih ima dolžnik denarna sredstva.

153. člen

(rubež in prenos sredstev)

(1) Davčna izvršba na denarna sredstva, ki jih ima dolžnik na računih pri bankah oziroma hranilnicah, se opravi tako, da se s sklepom o izvršbi banki oziroma hranilnici naloži, da zarubi dolžnikova denarna sredstva do višine davka, navedenega v sklepu o izvršbi.

(2) Rubež dolžnikovih denarnih sredstev pri bankah oziroma hranilnicah se opravi z dnem, ko je sklep o izvršbi vročen zadevni banki oziroma hranilnici.

(3) Banka oziroma hranilnica, takoj po prejemu obvestila o vročitvi sklepa o izvršbi zavezancu za davek, prenese dolžnikova denarna sredstva na predpisane račune.

(4) V primeru, da ima dolžnik račune pri več bankah oziroma hranilnicah, pošlje davčni organ sklep o izvršbi vsem tem bankam oziroma hranilnicam, ki morajo dolžnikova denarna sredstva zarubiti do višine obveznosti iz sklepa o izvršbi ter jih takoj prenesti na račun dolžnika pri banki oziroma hranilnici, ki je v sklepu o izvršbi navedena prva, to je banka oziroma hranilnica, pri kateri ima dolžnik najdlje odprt račun.

(5) Ko banka oziroma hranilnica, ki je prva navedena v sklepu o izvršbi, po prejemu sredstev v skladu s četrtnim odstavkom tega člena, ugotovi, da sredstva na računu dolžnika zadostujejo za izvršitev sklepa o izvršbi, obvesti ostale banke oziroma hranilnice, da lahko prenehajo z nadaljnjim rubežem denarnih sredstev. O tem nemudoma obvesti tudi davčni organ in izvrši prenos sredstev na predpisane račune v skladu s tretjim odstavkom tega člena.

(6) Ne glede na četrty in peti odstavek tega člena lahko davčni organ naslovi sklep o izvršbi le na banke oziroma hranilnice, pri katerih obstaja največja možnost za poplačilo davka.

154. člen

(dolžnikovi računi brez priliva eno leto)

(1) Če v času, ko se banki oziroma hranilnici vroči sklep o izvršbi, dolžnik pri njej nima denarnih sredstev, ali jih nima dovolj za poplačilo davka, obdrži banka oziroma hranilnica sklep v evidenci in opravi na njegovi podlagi izplačilo ali dodatno izplačilo, ko denarna sredstva prispejo na račun dolžnika. Banka oziroma hranilnica mora o tem obvestiti davčni organ, ki je izdal sklep o izvršbi.

(2) Če v enem letu po prejemu sklepa o izvršbi na dolžnikovih računih ni nobenega priliva denarnih sredstev, banka oziroma hranilnica vrne sklep davčnemu organu, ki je izdal sklep.

155. člen

(ugovor banke oziroma hranilnice)

(1) Banka oziroma hranilnica lahko zoper sklep o izvršbi ugovarja v osmih dneh po njegovem prejemu pri davčnem organu, ki je izdal sklep. V svojem ugovoru banka ali hranilnica lahko ugovarja, da dolžnik pri njej nima odprtega računa.

(2) Če davčni organ ugotovi, da ugovor ni utemeljen, odstopi ugovor organu druge stopnje in zadrži postopek davčne izvršbe do rešitve ugovora.

156. člen

(odgovornost za opuščeno odtegnitev in izplačilo)

(1) Če banka oziroma hranilnica ne izvaja sklepa o izvršbi in ne vloži ugovora v predpisanem roku, se davek izterja od nje. Davčni organ mora o tem izdati odločbo, s katero banki oziroma hranilnici naloži, da v 15 dneh na predpisane račune plača dolgovani znesek davka.

(2) Zoper odločbo iz prvega odstavka tega člena se lahko banka oziroma hranilnica pritoži v osmih dneh od vročitve odločbe.

(3) Pritožba ne zadrži izvršitve odločbe.

157. člen

(smiselna uporaba določb)

Določbe 152. do 156. člena tega zakona se smiselno uporabljajo tudi za davčno izvršbo na dolžnikove denarne terjatve do izvajalcev plačilnega prometa.

4. podglavje

Davčna izvršba na druge denarne terjatve dolžnika

158. člen

(vročitev sklepa o izvršbi)

Sklep o izvršbi na denarno terjatev dolžnika davčni organ vroči dolžniku in dolžnikovemu dolžniku.

159. člen

(rubež denarnih terjatev)

(1) S sklepom o izvršbi se dolžniku zarubi terjatev, ki jo ima do svojega dolžnika do višine njegovega davka, dolžnikovemu dolžniku pa naloži, da zarubljeni znesek terjatve plača na predpisane račune.

(2) Rubež denarnih sredstev se opravi z dnem, ko je sklep o izvršbi vročen dolžnikovemu dolžniku.

160. člen

(ugovor dolžnikovega dolžnika)

(1) Dolžnikov dolžnik lahko zoper sklep o izvršbi ugovarja v osmih dneh po prejemu sklepa pri davčnem organu, ki je izdal sklep.

(2) V svojem ugovoru dolžnikov dolžnik lahko ugovarja, da dolžniku ni dolžan, da je dolg pogojen, ali da dolg še ni dospel v plačilo in ne bo dospel v plačilo v enem letu od prejema sklepa.

(3) Če davčni organ ugotovi, da ugovor ni utemeljen, odstopi ugovor organu druge stopnje in zadrži postopek izvršbe do rešitve ugovora.

161. člen

(odgovornost za opuščeno odtegnitev in izplačilo)

(1) Če dolžnikov dolžnik ne izvrši sklepa o izvršbi in ne vloži ugovora v določenem roku, se davek izterja od njega. Davčni organ mora o tem izdati odločbo, s katero naloži dolžnikovemu dolžniku, da v 15 dneh plača znesek, ki je enak znesku zarubljene terjatve, ki bi jo moral po sklepu o izvršbi plačati na predpisane račune.

(2) Zoper odločbo iz prvega odstavka tega člena se lahko dolžnikov dolžnik pritoži v osmih dneh od vročitve odločbe.

(3) Pritožba ne zadrži izvršitve odločbe.

III. poglavje

Davčna izvršba na premočnine

1. podglavje

Pristojnost

162. člen

(prenos pristojnosti)

Če se premočnina ne nahaja na območju davčnega organa, ki je izdal sklep o izvršbi, le-ta pošlje sklep o izvršbi davčnemu organu, na območju katerega se premočnina nahaja, da izvrši rubež, cenitev in prodajo zarubljene premočnine.

2. podglavje

Oprostitve in omejitve glede predmeta davčne izvršbe

163. člen

(predmeti, izvzeti iz davčne izvršbe)

(1) Predmeti, ki so izvzeti iz davčne izvršbe, so:

1. obleka, obutev, perilo, posteljnina, posoda, pohištvo, štedilnik, hladilnik, pralni stroj in druge za gospodinjstvo potrebne stvari ter drugi predmeti za osebno rabo, če so nujni dolžniku in članom njegovega gospodinjstva;

2. hrana in kurjava, če so nujni dolžniku in članom njegovega gospodinjstva za šest mesecev;

3. delovna in plemenska živina, kmetijski stroji in druge delovne priprave, ki so dolžniku kmetu nujni za opravljanje kmetijske dejavnosti, ter seme za uporabo na njegovem gošpodarstvu in krma za živino za štiri mesece;

4. redi, medalje, vojne spomenice in druga odličja in priznanja, poročni prstan, osebna pisma, rokopisi in drugi osebni dolžnikovi spisi ter slike oziroma fotografije družinskih članov;

5. medicinsko-tehnični pripomočki, ki so dolžniku potrebni za zdravljenje in medicinsko rehabilitacijo in so opredeljeni v pravilih, ki urejajo obvezno zdravstveno zavarovanje.

(2) Poštna pošiljka ali poštno nakazilo, naslovljeno na dolžnika, ne more biti predmet davčne izvršbe, dokler mu ni vročeno.

164. člen

(omejitve davčne izvršbe proti pravnim osebam in fizičnim osebam, ki opravljajo dejavnost)

(1) Davčne izvršbe proti pravnim osebam in fizičnim osebam, ki opravljajo dejavnost, ni mogoče izvršiti na stroje, orodje in druge delovne priprave, kolikor so te stvari nujno potrebne dolžniku za opravljanje njegove dejavnosti, ter na surovine, polizdelke, namenjene za predelavo, in pogonsko gorivo, kolikor ne presegajo količine, potrebne za trimesečno povprečno proizvodnjo.

(2) Če dolžnik davka ne plača v roku šestih mesecev od dneva zapadlosti, se davek ne glede na prvi odstavek tega člena lahko izterja tudi iz sredstev, s katerimi opravlja dejavnost, če se je v tem času brez uspeha poskušala opraviti davčna izvršba iz dohodkov in drugega premoženja.

3. podpoglavje

Rubež, cenitev in prodaja premičnin

165. člen

(način davčne izvršbe na premičninah)

(1) Davčna izvršba na premičninah se opravi z rubežem, cenitvijo in s prodajo premičnin.

(2) Rubež, cenitev in prodajo premičnin opravi davčni organ, če ni s tem zakonom drugače določeno.

166. člen

(vročitev sklepa o izvršbi na premičninah)

(1) Davčni organ vroči sklep o izvršbi dolžniku na kraju samem, pred začetkom rubeža in od njega zahteva, da plača znesek, naveden v sklepu o izvršbi.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se rubež lahko opravi tudi, če dolžniku ni mogoče vročiti sklepa o izvršbi v skladu s prvim odstavkom tega člena zaradi neopravičljivih razlogov na dolžnikovi strani. V takem primeru se sklep o izvršbi vroči dolžniku po opravljenem rubežu.

(3) Davčni organ je o opravljenem rubežu dolžan obvestiti dolžnika, če dolžnik pri njem ni bil navzoč.

167. člen

(rubež premičnin)

Zarubiti se smejo premičnine, ki so v lasti oziroma posesti dolžnika.

168. člen

(ugovor dolžnika, da so zarubljene premičnine last tretje osebe)

(1) Če dolžnik izjavi, da so zarubljene premičnine last tretje osebe, vendar za to nima dokazov, lahko pooblaščen uradna oseba davčnega organa zarubi tudi te premičnine.

(2) Pooblaščen uradna oseba davčnega organa mora opozoriti tretjo osebo, da lahko v osmih dneh po opozorilu predloži dokaze o lastništvu oziroma drugi pravici na zarubljeni premičnini. Izjavo dolžnika iz prvega odstavka tega člena in opozorilo iz prvega stavka tega odstavka je treba vpisati v zapisnik o rubežu.

(3) Če pooblaščen uradna oseba davčnega organa predloži dokaz iz drugega odstavka tega člena ne šteje za verodostojnega ali zadostnega, napoti osebo, ki je dokaz predložila, da v osmih dneh vloži pri sodišču tožbo zoper davčni organ na ugotovitev lastninske pravice. Če oseba iz drugega odstavka tega člena ne predloži dokaza, da je vlo-

žila tožbo pred sodiščem v predpisanem roku, se postopek davčne izvršbe nadaljuje.

(4) Z vložitvijo tožbe iz tretjega odstavka tega člena se zadrži prodaja spornih zarubljenih stvari, in sicer do zaključka postopka pred sodiščem. Sodišče odloča o tožbi po tem členu prednostno.

169. člen

(rubež blaga, ki je predmet kršitev)

Če davčna obveznost nastane zaradi kršitev predpisov o obdavčenju, se za poplačilo tega davka zarubi blago, ki je predmet kršitve, vendar le, če to blago ni bilo zaseženo ali odvzeto v skladu z zakonom, ki ureja prekrške ali z drugim zakonom.

170. člen

(rubež)

(1) Z davčno izvršbo je mogoče seči na vse dolžnikove premičnine, razen na predmete, ki so iz davčne izvršbe izzeti.

(2) Če dolžnik noče sam odpreti poslovnih prostorov ali drugih prostorov, namenjenih za opravljanje dejavnosti ali pridobivanje dohodkov, in pokazati premičnine, ki se nahajajo v teh prostorih, sme pooblaščen uradna oseba davčnega organa v navzočnosti dveh prič odpreti zaprte prostore, da bi lahko opravila rubež.

(3) Če pooblaščen uradna oseba davčnega organa ne more sama opraviti rubeža, ker naleti na fizično upiranje ali tako upiranje utemeljeno pričakuje, lahko na podlagi sklepa davčnega organa zahteva pomoč policije, da jo zavaruje pri izvršitvi sklepa. Pomoč policije zahteva pri policijski postaji, ki je krajevno pristojna glede na kraj, kjer se opravlja rubež.

(4) Rubež premičnin pri dolžniku-fizični osebi se opravi v navzočnosti dolžnika ali koga od polnoletnih članov njegovega gospodinjstva in ene priče oziroma v navzočnosti dveh prič, če pri rubežu ni navzoč dolžnik ali član njegovega gospodinjstva.

(5) Rubež premičnin pri dolžniku-pravni osebi se opravi v navzočnosti zastopnika pravne osebe in ene priče oziroma v navzočnosti dveh prič, če pri rubežu zastopnik pravne osebe ni navzoč.

171. člen

(rubež vsebine sefa)

(1) Davčni organ lahko od dolžnika zahteva, da mu omogoči vpogled tudi v sef in pri tem zarubi vsebino sefa.

(2) Če dolžnik ne ravna v skladu s prvim odstavkom tega člena, lahko davčni organ zahteva od upravljavca sefa, da mu omogoči vpogled v sef. Pri tem se glede prisotnosti prič primerno upošteva četrti oziroma peti odstavek 170. člena tega zakona.

172. člen

(hramba zarubljenih premičnin)

(1) Zarubljene premičnine se lahko hranijo pri dolžniku. Dolžnik zarubljenih premičnin ne sme uporabljati.

(2) V primeru utemeljenega suma, da bo dolžnik zarubljene premičnine odtujil ali poškodoval, lahko davčni organ odloči, da se le-te dolžniku odvzamejo ter jih hrani sam ali pa jih da v hrambo s strani davčnega organa pooblaščenim osebi. V tem primeru stroške prevoza in hrambe odvzetih premičnin nosi dolžnik.

(3) Če se zarubi motorno ali priklopno vozilo in ga davčni organ pusti v hrambi pri dolžniku, pošlje sklep o davčni izvršbi z rubežnim zapisnikom organu, pri katerem je motorno ali priklopno vozilo vpisano v evidenco registriranih vozil, z zahtevo, da vpiše v evidenco registriranih vozil, da je vozilo zarubljeno. Do prenehanja veljavnosti rubeža se takega vozila ne sme registrirati, vpisati spremembe lastnika vozila

v prometno dovoljenje in podaljšati veljavnosti prometnega dovoljenja.

(4) Davčni organ pošlje sklep o izvršbi skupaj z rubežnim zapisnikom tudi v register neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premičnin.

(5) Ne glede na prvi odstavek tega člena se zarubljena gotovina, vrednostni papirji in dragocenosti vedno izročijo v hrambo davčnemu organu ali drugi, s strani davčnega organa pooblaščenim osebi.

(6) Na zarubljenih premičninah, ki so bile puščene v hrambi pri dolžniku, mora davčni organ vidno označiti, da so zarubljene.

173. člen

(prepoved razpolaganja z zarubljenimi premičninami)

(1) Dolžniku je prepovedano razpolagati z zarubljenimi premičninami.

(2) Če dolžnik zarubljene premičnine odtuji, uniči, poškoduje ali na kakšen drug način onemogoči davčnemu organu njihovo unovčitev, davčni organ zoper njega vloži prijavo pri državnem tožilcu, za izterjavo davčne obveznosti pa se takoj opravi nov rubež, ne da bi bilo treba za to izdati nov sklep o izvršbi.

174. člen

(pridobitev zastavne pravice)

(1) Davčni organ pridobi zastavno pravico na zarubljenih premičninah z rubežem.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se v primerih, ko se zarubljena premičnina v skladu z uredbo, ki ureja register neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premičnin, vpisuje v register neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premičnin, zastavna pravica na zadevni premičnini pridobi z vpisom v ta register.

(3) Če se zarubi premičnina iz drugega odstavka tega člena, se sklep o izvršbi skupaj z rubežnim zapisnikom pošlje tudi v register neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premičnin.

(4) Če so dolžnikove premičnine že zarubljene pri kakšni drugi upravni ali sodni izvršbi, se rubež teh premičnin s strani davčnega organa opravi tako, da se na prvem zapisniku o rubežu napravi zaznamek o dodatnem rubežu. O dodatnem rubežu se obvesti dolžnika oziroma njegovega predstavnika, zastopnika ali pooblaščenca ter register neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premičnin.

(5) Ne glede na druge predpise so vpisi in izpisi oziroma izbrisi v registru neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premičnin za davčni organ brezplačni.

(6) V primeru prodaje premičnin iz petega odstavka tega člena, se iz preostanka kupnine lahko poplača tudi dolžni davek, če je bil sklep o izvršbi za ta davek izdan pred prodajo.

(7) V primerih, ko je bila zastavna pravica v skladu s tem členom ustanovljena kot neposestna zastavna pravica, se glede pravic predhodnih zastavnih upnikov smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja stvarne pravice.

175. člen

(prenehanje veljavnosti rubeža)

(1) Veljavnost rubeža preneha:

– ko se zarubljena premičnina proda v skladu s tem zakonom;

– če se prodaja zarubljenih premičnin ne opravi v enem letu od vročitve sklepa o izvršbi;

– ko je bila dolžniku vročena odločba, s katero se ugotovi pritožbi iz 142. člena tega zakona;

– ko davčni organ prejme sodbo s katero se ugotovi tožbi iz 168. člena tega zakona.

(2) V primerih iz drugega odstavka 174. člena tega zakona veljavnost rubeža preneha z izbrisom zastavne pravice

iz registra neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premičnin.

176. člen

(solastništvo)

(1) V primerih, ko je dolžnik solastnik zarubljenih premičnin, je prodaja le-teh dovoljena le, če je njegov solastniški delež enak ali večji od ene nerazdelne polovice na vsaki premičnini.

(2) V primeru prodaje zarubljenih premičnin iz prvega odstavka tega člena ima solastnik, ki ni dolžnik, pravico do poplačila svojega solastniškega deleža iz zneska, dobljenega s prodajo teh premičnin pred plačilom davka in stroškov davčne izvršbe.

(3) Solastnik, ki ni davčni dolžnik, ima pravico zahtevati, da se mu odstopi zarubljeno premičnino, ki je predmet davčne izvršbe, če pri davčnem organu položi denarni depozit v višini, ki ustreza vrednosti dolžnikovega deleža na tej premičnini.

177. člen

(cenitev zarubljenih premičnin)

(1) Cenitev zarubljenih premičnin se opravi hkrati z rubežem, razen če le-te zaradi posebnih lastnosti ali posebne vrednosti zarubljenih stvari ni mogoče opraviti hkrati z rubežem.

(2) Cenitev opravi pooblaščen uradna oseba sama, razen v primerih, ko zaradi posebnih lastnosti zarubljene stvari ali posebnih okoliščin primera odloči, da opravi cenitev posebni cenilec.

178. člen

(rubežni in cenilni zapisnik)

(1) O opravljenem rubežu in cenitvi mora pooblaščen uradna oseba davčnega organa napraviti zapisnik. V zapisnik se vpišejo:

1. davčni organ ter ime osebe, ki je opravila cenitev;

2. osebno ime oziroma firma ter stalno prebivališče oziroma sedež dolžnika, enotna matična številka občana (EMŠO) oziroma davčna številka dolžnika in podatki o drugih osebah iz 170. člena tega zakona, ki sodelujejo pri davčni izvršbi;

3. kraj in čas rubeža;

4. znesek davka, za katerega se opravlja rubež;

5. označba, enolični identifikacijski znak in natančen opis zarubljenih predmetov;

6. vrednost zarubljenih predmetov, ugotovljena s cenitvijo;

7. osebno ime oziroma firma ter naslov oziroma sedež tistega, ki so mu bile stvari zaupane v hrambo;

8. navedba, da bo sklep o izvršbi poslan organu, pristojnemu za registracijo motornih vozil oziroma plovil, in v register zarubljenih premičnin in zastavnih pravic na premičninah;

9. navedba, da bo sklep o izvršbi poslan klirinško depotni družbi oziroma izdajatelju vrednostnega papirja, če se rubež opravlja v skladu s 197. in 198. členom tega zakona;

10. ugotovitev, da sta bila dolžnik in hranitelj zarubljenih stvari opozorjena na kazenskopravne posledice, če bi zarubljene stvari odtujila ali poškodovala;

11. morebitne pripombe dolžnika glede osebe cenilca, višine cenitve ali kakšne druge pripombe oziroma morebitne pripombe drugih oseb, ki uveljavljajo kakšno pravico v zvezi s predmetom rubeža.

(2) Če je bila pooblaščen uradna oseba prisiljena uporabljati posebne ukrepe (pomoč policije) iz tretjega odstavka 170. člena tega zakona, se to vpiše v rubežni zapisnik.

(3) Če se pri rubežu ne najdejo predmeti davčne izvršbe, se to vpiše v zapisnik o rubežu.

(4) Zapisnik o rubežu podpisajo pooblaščen uradna oseba davčnega organa, ki je opravila rubež, dolžnik in

njegov zastopnik ali pooblaščenec ali član njegovega gospodinjstva, zastopnik ali pooblaščenec dolžnika-pravne osebe, navzoče priče, cenilec ali druge uradne osebe, ki so bile navzoče pri rubežu.

(5) Če dolжник oziroma njegov zastopnik ali pooblaščenec oziroma zastopnik ali pooblaščenec pravne osebe-dolžnika noče podpisati zapisnika o rubežu, ugotovi pooblaščenca uradna oseba davčnega organa to v zapisniku in navede razlog odklonitve oziroma, da je bil podpis odklonjen brez pojasnila.

(6) Izvod zapisnika o rubežu mora biti vročen dolžniku.

(7) Če v času rubeža cenitev zarubljenih predmetov ni mogoča, se v rubežnem zapisniku navede, da bo cenitev zarubljenih predmetov naknadno opravil posebni cenilec. Cenitev, ki jo opravi posebni cenilec, je sestavni del rubežnega zapisnika in se vroči dolžniku.

179. člen

(načini prodaje)

(1) Premičnine zarubljene po tem zakonu se praviloma prodajo na javni dražbi, lahko pa se prodajo tudi po dolžniku, z zbiranjem ponudb, z neposredno pogodbo, ali s komisijso prodajo.

(2) Način prodaje zarubljenih premičnin izbere davčni organ, pri čemer upošteva najugodnejši izid, ki ga bo lahko dosegel pri prodaji.

(3) Zarubljene vrednostne papirje in druge predmete, ki imajo ceno na organiziranem trgu prodaja ministrstvo, pristojno za finance, oziroma pravna oseba, ki jo za to pooblasti ministrstvo, pristojno za finance.

180. člen

(čas prodaje zarubljenih premičnin)

(1) Prodaja zarubljenih premičnin ni dovoljena, dokler ne poteče osem dni od rubeža.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se hitro pokvarljive zarubljene stvari lahko prodajo tudi pred potekom roka iz prvega odstavka tega člena.

181. člen

(javna dražba)

(1) Zarubljene enakovrstne premičnine, katerih vrednost je v rubežnem zapisniku ocenjena nad 300.000 tolarjev, se praviloma prodajo na javni dražbi.

(2) Javno dražbo zarubljenih premičnin opravi pooblaščenca uradna oseba davčnega organa.

(3) Javna dražba se odredi z oklicem. Oklic o javni dražbi mora vsebovati podatke o času, kraju in načinu prodaje ter popis zarubljenih premičnin. Oklic o javni dražbi je treba na primeren način javno objaviti.

(4) Obvestilo o javni dražbi mora biti dolžniku vročeno najmanj pet dni pred pričetkom javne dražbe. Če se prodajo zarubljeni hitro pokvarljivi predmeti in živali, je lahko rok, v katerem davčni organ vroči obvestilo dolžniku o pričetku javne dražbe, krajši od pet dni.

(5) Obvestilo iz četrtega odstavka tega člena mora vsebovati kopijo oklica in seznanitev dolžnika s pravicami, ki jih ima v zvezi z javno dražbo.

182. člen

(udeležba na javni dražbi)

(1) Javne dražbe se lahko udeleži vsakdo, če ni s tem zakonom drugače določeno. Če so s posebnimi predpisi za promet ali posedovanje določenih premičnin predpisani posebni pogoji, mora oseba, ki želi sodelovati na javni dražbi, pred začetkom javne dražbe dokazati, da izpolnjuje predpisane pogoje.

(2) Dolжник ali njegov družinski član lahko nastopa na javni dražbi, vendar ne more zarubljenih premičnin kupiti pod ocenjeno vrednostjo po rubežnem zapisniku.

(3) Na javni dražbi ne smejo nastopiti kot ponudniki osebe, zaposlene pri davčnem organu, njihovi zakonci oziroma osebe, s katerimi živijo v življenjski skupnosti, ki je po predpisih o zakonski zvezi in družinskih razmerjih v pravnih posledicah izenačena z zakonsko zvezo, ter njihovi družinski člani, s katerimi so v krvnem sorodstvu v ravni ali stranski vrsti ali v svaštvu do vštetega tretjega kolena.

(4) Pred začetkom javne dražbe morajo ponudniki vplačati varščino ali predložiti ustrezen instrument za zavarovanje plačila varščine, ki znaša 10% izklicne cene zarubljenih premičnin, ki jih želijo dražiti, vendar pa znesek ne more biti nižji od 10.000 tolarjev.

(5) Na javni dražbi sme sodelovati samo tisti ponudnik, ki se izkaže s potrdilom o vplačani varščini ali s potrdilom o predložitvi ustreznega instrumenta za zavarovanje plačila varščine.

183. člen

(potek javne dražbe)

(1) Zarubljene premičnine se dajo na javno dražbo z začetno izklicno ceno, ki je enaka ocenjeni vrednosti po rubežnem zapisniku.

(2) Prva javna dražba se sme opraviti le, če se je udeležita najmanj dva ponudnika.

(3) Šteje se, da je javna dražba uspela, če sta vsaj dva ponudnika ponudila višjo ceno od izklicne.

(4) Zarubljene premičnine se prodajo kupcu, ki je na javni dražbi ponudil najvišjo ceno.

(5) Če prva javna dražba ne uspe, se napove druga, ki se sme opraviti, če se je udeležita najmanj dva ponudnika. Oklic druge javne dražbe mora vsebovati iste podatke kot prva, v oklicu pa mora biti dodatno navedeno, da je to druga javna dražba. Glede aktivnosti udeležencev se primerno upoštevajo določbe tega člena. Izklicna cena zarubljenih predmetov iz prve javne dražbe se lahko ob objavi druge javne dražbe zniža za ustrezen odstotek, vendar največ do polovice ocenjene vrednosti po rubežnem zapisniku.

(6) Ne glede na peti odstavek tega člena se druga javna dražba lahko opravi tudi, če se je udeleži en sam ponudnik, s tem, da se izklicna cena v tem primeru ne sme znižati pod ocenjeno vrednost po rubežnem zapisniku.

(7) V primeru, da je tudi druga javna dražba neuspešna, se zarubljeni predmeti prodajo na enega od drugih načinov prodaje iz prvega odstavka 179. člena tega zakona.

184. člen

(zapisnik o poteku javne dražbe)

(1) Davčni organ sestavi zapisnik o poteku javne dražbe. Vanj se vpišejo podatki o zarubljenih premičninah, izklicni ceni zanje, udeležencih na javni dražbi, danih ponudbah, doseženi prodajni ceni in kupcu.

(2) Zapisnik o javni dražbi morajo podpisati pooblaščenca uradna oseba davčnega organa, kupec in dolжник oziroma njegov zastopnik, če je bil navzoč pri javni dražbi. Dolжник sme zahtevati, da se njegove pripombe vpišejo v zapisnik. Izvod zapisnika se vroči dolžniku oziroma njegovemu zastopniku.

(3) Zapisnik o javni dražbi se izobesi na oglasni deski davčnega organa, pristojnega za prodajo, v dveh dneh po končani prodaji in mora ostati tam izobešen tri dni. Udeleženci javne dražbe lahko zoper delo in postopek pooblaščenca uradne osebe davčnega organa na javni dražbi ugovarjajo pri davčnem organu, pristojnem za prodajo, v treh dneh po objavi zapisnika na oglasni deski, vendar le, če so ugovor pisno napovedali pooblaščenca osebi davčnega organa v roku ene ure po končani dražbi.

(4) O ugovoru odloči davčni organ v treh dneh po njegovi vložitvi. Na odločitev davčnega organa o ugovoru ni možna pritožba.

(5) Zarubljenih premičnin, v zvezi s katerimi je vložen ugovor, ni dovoljeno prepustiti kupcu do vročitve sklepa oziroma odločbe davčnega organa o zavrženju oziroma zavrnitvi ugovora iz četrtega odstavka tega člena vložniku ugovora.

185. člen

(plačilo kupnine in drugi pogoji za prevzem blaga)

(1) Če ni vložen ugovor iz tretjega odstavka 184. člena tega zakona, mora kupec takoj po končani javni dražbi položiti znesek kupnine za kupljene premičnine in jih prevzeti.

(2) Če kupec ne prevzame kupljenih premičnin takoj po končani javni dražbi, preide nevarnost uničenja, poškodovanja ali odtujitve kupljene stvari na kupca.

(3) Vplačana varščina se všteje v kupnino.

(4) Udeležencem javne dražbe, ki na javni dražbi niso uspeli, se vplačana varščina oziroma predloženi instrument zavarovanja vrne najkasneje v petih dneh po zaključku javne dražbe.

(5) Udeležencu javne dražbe, ki javno dražbo zapusti pred njenim zaključkom ali kupcu, ki ni plačal kupnine, se varščina ne vrne, morebitni predloženi instrument zavarovanja pa se unovči.

(6) Če je bil vložen ugovor v skladu s 184. členom tega zakona in ga davčni organ zavrže ali zavrne kot neutemeljenega, davčni organ pozove kupca k plačilu kupnine in prevzemu kupljenih premičnin takoj, ko odloči o ugovoru.

(7) V primeru, ko kupec na dražbi pridobi premičnine, ki nimajo statusa blaga skupnosti, mora hkrati s prevzemom premičnin urediti njihov carinski status oziroma zagotoviti, da bo njihov carinski status urejen takoj po prevzemu.

186. člen

(prodaja neposredno po dolžniku)

(1) Dolžnik lahko s poprejšnjim dovoljenjem pooblaščenega uradne osebe sam proda zarubljene premičnine s tem, da kupec denar izroči pooblaščenemu uradni osebi oziroma vplača dolgovani znesek davka na predpisane račune.

(2) Pooblaščen uradna oseba dovoli prodajo po dolžniku, če se na tak način lahko v celoti poplačajo dolžni davek in stroški davčne izvršbe.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena pooblaščen uradna oseba lahko dovoli tovrsten način prodaje tudi, če bi se s prodajo dosegla le delna poravnava davčne obveznosti, pri čemer upošteva možnosti prodaje zarubljenih premičnin na drug predpisan način ali če gre za prodajo hitro pokvarljivega zarubljenega blaga.

187. člen

(prodaja z zbiranjem ponudb)

Zarubljene premičnine se lahko proda z zbiranjem ponudb, če znaša ocenjena vrednost enakovrstnih zarubljenih premičnin, ki jih pooblaščen uradna oseba zarubi v posameznem postopku, manj kot 300.000 tolarjev ali če je bila prodaja premičnin na javni dražbi neuspešna.

188. člen

(prodaja z neposredno pogodbo)

Davčni organ sme z neposredno pogodbo prodati živali, hitro pokvarljivo zarubljeno blago, katerih hramba je povezana z velikimi stroški, in zarubljene premičnine, katerih prodaja na javni dražbi je bila neuspešna.

189. člen

(komisijska prodaja)

V primerih iz 187. in 188. člena tega zakona lahko davčni organ proda blago tudi s komisijsko pogodbo.

190. člen

(črtan)

4. podpoglavje

Uporaba določb o rubežu, cenitvi in prodaji zarubljenih premičnin za prodajo blaga, ki so ga odvzeli drugi organi

191. člen

(uporaba določb o prodaji)

(1) Določbe 3. podpoglavja tega dela zakona se smiselno uporabljajo tudi za prodajo blaga, ki je bilo dokončno odvzeto na podlagi zakona o obdavčenju ali drugega zakona, oziroma blaga, ki je bilo prepuščeno davčnemu organu v prosto razpolaganje, ter drugega blaga, ki ga po zakonskem pooblastilu prodaja davčni organ.

(2) Če davčni organ v skladu s prvim odstavkom tega člena prodaja blago, ki so ga odvzeli drugi organi in stroškov hrambe blaga pri davčnem organu in stroškov postopka prodaje ni mogoče pokriti iz kupnine za prodano blago, nosi stroške hrambe in prodaje organ, ki je to blago odvzel.

192. člen

(cenitev)

Cenitev blaga iz 191. člena tega zakona se opravi v skladu s tem zakonom le, če zakon, na podlagi katerega je bilo blago odvzeto oziroma zakon na podlagi katerega je davčni organ pooblaščen za prodajo tega blaga, ne določa drugače.

193. člen

(uničenje ali brezplačen odstop namesto prodaje)

Če se blago iz prvega odstavka 191. člena tega zakona ne proda v skladu z določbami tega zakona, se uniči ali brezplačno odstopi državnim organom, humanitarnim organizacijam ali javnim zavodom. O tem se sestavi zapisnik.

194. člen

(pooblastilo za izdajo podzakonskega akta ministra)

Minister, pristojen za finance, predpiše način preverjanja pogojev za prodajo blaga iz 191. člena tega zakona, o drugem ravnanju s tem blagom ter določi višino in način obračunavanja stroškov prevoza, hrambe in cenitve tega blaga, kakor tudi pogoje za uničenje oziroma brezplačen odstop blaga.

IV. poglavje

Posebna oblika davčne izvršbe na dolžnikovo nepremično premoženje in delež dolžnika v družbi

195. člen

(davčna izvršba na dolžnikovo nepremično premoženje in delež dolžnika v družbi)

(1) Davčna izvršba na dolžnikovo nepremično premoženje in delež dolžnika v družbi (v nadaljnjem besedilu: delež družbenika) se lahko opravi le, če davkov ni bilo mogoče izterjati iz njegovih prejemkov, sredstev na računih, terjatev ali iz njegovega premičnega premoženja, ali če tako določa zakon.

(2) Davčno izvršbo na dolžnikovem nepremičnem premoženju in deležu družbenika opravi sodišče v skladu z zakonom, ki ureja izvršbo in zavarovanje.

V. poglavje

Davčna izvršba na nematerializirane vrednostne papirje

196. člen

(prodaja in rubež vrednostnih papirjev)

Za rubež in prodajo nematerializiranih vrednostnih papirjev se smiselno uporabljajo določbe III. poglavja tega dela

zakona o rubežu in prodaji premičnin, če ni s tem poglavjem drugače določeno.

197. člen

(vročitev in vpis sklepa o izvršbi)

(1) Davčni organ vroči sklep o izvršbi na nematerializirane vrednostne papirje dolžniku in klirinško depotni družbi.

(2) Klirinško depotna družba na podlagi sklepa iz prvega odstavka tega člena opravi rubež tako, da pri nematerializiranih vrednostnih papirjih, na katere se nanaša sklep, vpiše sklep o izvršbi v centralni register nematerializiranih vrednostnih papirjev, z vpisom naslednjih podatkov:

- davčni organ, ki je sklep izdal;
- datum izdaje sklepa.

(3) Z zarubljenimi vrednostnimi papirji iz drugega odstavka tega člena imetnik ne more več razpolagati.

(4) Prepoved razpolaganja iz tretjega odstavka tega člena klirinško depotna družba vpiše v centralni register nematerializiranih vrednostnih papirjev hkrati z vpisom sklepa o izvršbi.

198. člen

(zastavna pravica na vrednostnih papirjih in njihova prodaja)

(1) Davčni organ pridobi z vpisom sklepa o izvršbi zastavno pravico na vrednostnih papirjih, ki so predmet davčne izvršbe.

(2) Zastavno pravico iz prvega odstavka tega člena vpiše klirinško depotna družba hkrati z vpisom sklepa o izvršbi.

(3) V primeru prodaje zarubljenih vrednostnih papirjev v skladu s tem poglavjem, klirinško depotna družba prenese nematerializirane vrednostne papirje na račun kupca na podlagi sklepa, s katerim davčni organ odredi prenos. Ta sklep nadomešča izročitev nematerializiranih vrednostnih papirjev kupcu.

(4) Znesek, pridobljen s prodajo, se nakaže na predpisane račune.

ČETRTI DEL

MEDNARODNO SODELOVANJE V DAVČNIH ZADEVAH

I. poglavje

Medsebojna upravna pomoč med državami članicami EU pri pobiranju davščin

1. podpoglavje Skupne določbe

199. člen

(vsebina tega poglavja)

To poglavje ureja načine upravne pomoči med pristojnimi organi držav članic EU pri pobiranju davščin iz 201. člena tega zakona, katerih obveznost za plačilo je nastala v drugi državi članici EU.

200. člen

(obseg upravne pomoči)

(1) Pristojni organ Slovenije lahko kot organ zaprosene države nudi upravno pomoč v skladu s 199. členom tega zakona pristojnemu organu druge države članice EU na podlagi njegovega popolnega zaprosila (v nadaljnjem besedilu: zaprosilo za medsebojno pomoč), ki se lahko nanaša samo na:

1. pridobitev podatkov, pomembnih za odmero davčne obveznosti davčnega zavezanca v drugi državi članici EU;
2. vročitev dokumentov, povezanih z davčno obveznostjo davčnega zavezanca v drugi državi članici EU;
3. izterjavo davčne obveznosti davčnega zavezanca v drugi državi članici EU ali na

4. zavarovanje izpolnitve davčne obveznosti davčnega zavezanca v drugi državi članici EU.

(2) Kadar slovenski pristojni organ zaprosi pristojni organ druge države članice EU za upravno pomoč iz prvega odstavka tega člena, se določbe tega poglavja smiselno uporabijo tudi za zaprosilo, ki ga slovenski pristojni organ pošlje pristojnemu organu druge države članice EU. V tem primeru se določbe tega poglavja, ki se nanašajo na organ zaprosene države nanašajo na pristojni organ države članice EU, kateremu je slovenski pristojni organ poslal zaprosilo za upravno pomoč, določbe tega poglavja, ki se nanašajo na pristojni organ države članice EU, ki pošlje zaprosilo za medsebojno pomoč (v nadaljnjem besedilu: organ države prosilke) pa na pristojni organ Slovenije.

201. člen

(davščine, na katere se to poglavje nanaša)

Pristojni organ Slovenije nudi oziroma zaprosi za upravno pomoč v skladu z 200. členom tega zakona le v zvezi z naslednjimi davščinami, ki jih določajo predpisi ES ali predpisi držav članic EU (v nadaljnjem besedilu tega poglavja: davščine):

1. nadomestila, intervencijski in drugi ukrepi, ki so v celoti ali delno sistem financiranja kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada, vključno z zneski, pobranimi v zvezi s temi ukrepi;
2. posebne uvozne in druge dajatve, predvidene v skupni organizaciji trga za področje sladkorja;
3. uvozne dajatve;
4. izvozne dajatve;
5. davek na dodano vrednost;
6. trošarine od tobačnih izdelkov, alkohola in alkoholnih pijač ter mineralnih olj in plina;
7. davki na dohodek in kapital;
8. davki na zavarovalne premije;
9. požarna taksa;
10. obresti, upravne kazni in globe ter stroški, povezani s terjatvami iz 1. do 9. točke tega člena, razen denarnih kazni za kazniva dejanja, kot jih določajo veljavni predpisi države članice EU, ki je zaprosena za upravno pomoč.

202. člen

(pristojnost)

(1) Pristojni organ za medsebojno upravno pomoč v skladu s tem poglavjem (v nadaljnjem besedilu: pristojni organ) v Sloveniji je:

1. na področju davka na dodano vrednost, davka na dohodek in kapital, davka na zavarovalne premije ter požarno takso, Davčna uprava Republike Slovenije,
2. na področju uvoznih in izvoznih dajatev, posebnih uvoznih in drugih dajatev za sladkor ter trošarin, Carinska uprava Republike Slovenije,
3. na področju nadomestil za kmetijske proizvode, Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano.

(2) Pristojni organ prejeto zaprosilo za medsebojno pomoč nemudoma pošlje v izvršitev davčnemu organu, ki bi bil v skladu s tem zakonom ali zakonom, ki ureja davčno oziroma carinsko službo, pristojen za izvršitev enakovrstnih ukrepov, kot so ukrepi, za katere organ države prosilke zaprosi za medsebojno pomoč.

(3) Davčni organ, ki izvaja oziroma je izvršil ukrepe na podlagi zaprosila za medsebojno pomoč, obvesti o izvršenih ukrepih pristojni organ iz prvega odstavka tega člena, ki zbrane informacije pošlje pristojnemu organu države prosilke.

203. člen

(uporaba jezika)

(1) Zaprosilo za medsebojno pomoč in spremljajoči dokumenti morajo biti prevedeni v uradni jezik Slovenije, razen če se v skladu s tem zakonom pristojni organ odpove prevodu.

(2) Če zaprosilu ni priložen prevod zaprosila in spremljajočih dokumentov, pristojni organ pozove organ države prosilke, da v določenem roku predloži prevod. Če prevoda tudi v tem roku ne prejme, naredi o tem uradni zaznamek na zaprosilu in obvesti organ države prosilke, da zaprosila ne bo obravnaval.

(3) Pristojni organ se lahko le izjemoma odpove prevodu, če gre za enostavno zadevo in oceni, da mu prevod ni potreben. Če se pristojni organ odpove prevodu, naredi o tem uradni zaznamek. Odpoved prevodu v skladu s tem odstavkom ne posega v pravico stranke glede uporabe jezika v postopku.

204. člen

(način prenosa informacij in zaupnost podatkov)

(1) Vse informacije, ki se morajo v skladu s tem poglavjem poslati v pisni obliki, se pošljejo po elektronski poti, razen:

1. zaprosila za vročitev in akta oziroma odločbe, katere vročitev se zaproša,

2. zaprosila za izterjavo ali za zavarovanje izpolnitve davčne obveznosti in kopije sklepa ali drugega akta, ki dovoljuje izvršbo.

(2) Pristojni organ se lahko v skladu s predpisi, ki urejajo elektronsko poslovanje, dogovori z organom države prosilke, da se tudi zaprosila iz prvega odstavka tega člena pošljejo le v elektronski obliki.

(3) Davčni organ sprejme vse potrebne ukrepe, da se informacije, ki jih hrani v elektronskih bazah podatkov in jih izmenjuje po elektronski poti, v skladu s tem poglavjem obravnavajo kot davčna tajnost. Davčni organ sme pregledovanje podatkov iz tega odstavka omogočiti le osebam iz 206. člena tega zakona. Osebe, ki so veljavno akreditirane pri Uradu Evropske komisije za akreditacijo v zvezi z varnostjo imajo lahko dostop do informacij v skladu s tem odstavkom le, kolikor je to potrebno za vzdrževanje, oskrbovanje in razvoj skupnega komunikacijskega omrežja/skupnega systemskega vmesnika.

(4) Pristojni organ, ki pošlje podatke organu države prosilke po elektronski poti mora poskrbeti, da so elektronske komunikacije avtorizirane v skladu s predpisi.

205. člen

(stroški)

(1) Vse stroške, ki jih ima davčni oziroma pristojni organ v zvezi s postopkom izvršbe, ki ga vodi na podlagi tega poglavja, krije dolžnik. Uporabi se 138. člen tega zakona. Plačani stroški pripadajo zaproseni državi.

(2) Pristojni organ ne more zahtevati od organa države prosilke, da krije stroške postopkov, katerih izvedbo je zaprosil v skladu s tem poglavjem zakona.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena, davčni organ zahteva od organa države prosilke, da krije stroške postopka, če je bilo zaprosilo za medsebojno pomoč neutemeljeno v zvezi z vsebino zaprosila ali veljavnostjo instrumenta, s katerim se uveljavlja terjatev.

(4) Ne glede na drugi in tretji odstavek tega člena se lahko davčni organ in organ države prosilke v primeru večjih stroškov, v primeru, če poplačila stroškov v skladu s tem zakonom ni mogoče izterjati od dolžnika ali v primeru, če so konkretni postopki povezani z bojem proti organiziranemu kriminalu, dogovorita tudi o drugačnem kritju stroškov.

(5) Podrobnosti v zvezi s povrnitvijo stroškov s strani organa države prosilke v skladu s tem členom predpiše minister, pristojen za finance.

206. člen

(upravičeni prejemnik dokumentov in podatkov)

Dokumente in podatke, ki jih organ države prosilke pošlje pristojnemu organu na podlagi določb tega zakona, ta organ lahko pošlje samo:

1. osebi, ki je navedena v zaprosilu za pomoč;
2. osebam in organom, ki so pristojni za izvršbo, in izključno v ta namen;
3. sodnim organom, ki obravnavajo zadeve v zvezi z izvršbo.

207. člen

(primeri, ko pristojni organ ni dolžan nuditi pomoči)

(1) Pristojni organ ni dolžan:

1. nuditi pomoči za izterjavo in pomoči za zavarovanje izpolnitve davčne obveznosti, če bi se z izvršbo lahko ogrozilo preživljanje zavezanca in njegovih družinskih članov ali bi lahko plačilo davčnega dolga povzročilo hujšo gospodarsko škodo davčnemu zavezancu in bi davčni organ, če bi davčni dolg nastal v Sloveniji, lahko odobril odlog plačila ali obročno plačilo v skladu s 36. ali 37. členom tega zakona;

2. nuditi pomoči, če se prvotno zaprosilo nanaša na terjatve, stare več kot pet let, računano od datuma akta, ki dovoljuje izvršbo. Če je bil akt izpodbijan, teče ta rok od dneva dokončne odločitve o izvršbi.

(2) Pristojni organ obvesti organ države prosilke o razlogih za odklonitev izpolnitve zaprosila za pomoč iz prvega odstavka tega člena. O takšni utemeljeni odklonitvi izpolnitve obvesti tudi Evropsko komisijo.

208. člen

(najnižji znesek za predložitve zaprosila)

Zaprosilo za medsebojno pomoč se lahko predloži, če znesek davščine ali davščin, ki jih mora plačati ena oseba, ni nižji od tolarске protivrednosti 1.500 evrov.

2. podpoglavje

Zaprosilo za pridobitev podatkov

209. člen

(zaprosilo za pridobitev podatkov)

(1) Na podlagi zaprosila organa države prosilke, je pristojni organ dolžan pridobiti in poslati vse podatke, ki so potrebni za izterjavo davščin v državi prosilki.

(2) Za zagotovitev podatkov v skladu z zaprosilom organa države prosilke lahko davčni organ uporabi vsa pooblastila, ki mu jih veljavna zakonodaja daje v zvezi z izterjavo enakovrstnih davščin v Sloveniji.

(3) Zaprosilo za pridobitev podatkov mora vsebovati podatke o vrsti in znesku davščine, na katero se zaprosilo nanaša in naslednje podatke o osebi, glede katere se podatke pridobiva:

1. osebno ime, naziv oziroma firmo;
2. naslov oziroma sedež;
3. in druge ustrezne podatke v zvezi z identifikacijo, do katerih ima organ države prosilke običajno dostop.

210. člen

(podatki, katerih pridobitev se lahko zaprosi)

(1) Zaprosilo za pridobitev podatkov se lahko nanaša na:

1. dolžnika ali
2. drugo osebo, ki je v skladu z veljavnimi predpisi države prosilke dolžna poravnati davščino.

(2) Kadar organ države prosilke ve, da ima tretja oseba premoženje, ki pripada eni od oseb iz prvega odstavka tega člena, se zaprosilo lahko nanaša tudi na to tretjo osebo.

211. člen

(potrditev zaprosila za pridobitev podatkov in dodatne informacije)

(1) Pristojni organ pisno potrdi prejem zaprosila za pridobitev podatkov najpozneje v roku sedmih dni po njegovem prejemu.

(2) Pristojni organ takoj po prejemu zaprosila preveri njegovo vsebino in po potrebi zahteva, da organ države prosilke predloži še dodatne podatke. Organ države prosilke mora predložiti dodatne podatke do katerih ima običajno dostop. Če organ države prosilke ne predloži dodatnih podatkov, pristojni oziroma davčni organ obravnava prvotno zaprosilo, če je glede na okoliščine primera to mogoče. Če predloženi podatki ne omogočajo izpolnitve zaprosila, pristojni organ ne izpolni zaprosila za pomoč in o tem obvesti organ države prosilke v skladu z drugim odstavkom 213. člena tega zakona.

212. člen

(omejitve, ki se nanašajo na pošiljanje podatkov)

(1) Pristojni organ ni dolžan poslati podatkov:

1. ki jih ne bi mogel pridobiti za izterjavo enakovrednih davščin v Sloveniji;
2. ki bi razkrili poslovno, industrijsko ali poklicno skrivnost;
3. katerih razkritje bi lahko ogrozilo varnost Slovenije ali katerih razkritje bi bilo v nasprotju s pravnim redom Slovenije.

(2) Pristojni organ mora o razlogih za neizpolnitev zaprosila za pridobitev podatkov pisno obvestiti organ države prosilke takoj, ko odloči o tem, vendar najkasneje v treh mesecih po datumu potrditve prejema zaprosila.

213. člen

(pošiljanje podatkov)

(1) Pristojni organ pošlje organu države prosilke vse zaprosene podatke v nespremenjeni obliki nemudoma, ko jih prejme.

(2) Kadar pristojni organ glede posamezne zadeve ne more dobiti vseh ali nekaterih zaprosenih podatkov v razumnem roku glede na okoliščine konkretnega primera, o tem obvesti organ države prosilke in navede razloge za to.

(3) Pristojni organ v vsakem primeru po izteku šestih mesecev od datuma, ko je potrdil prejem zaprosila, obvesti organ države prosilke o dejanjih in poizvedbah, ki jih je opravil, da bi pridobil zaprosene podatke.

(4) Če organ države prosilke, na podlagi podatkov, ki jih pridobi od pristojnega organa, v roku dveh mesecev po sprejemu obvestila iz drugega in tretjega odstavka tega člena, o izidu opravljenih dejanj, pisno zaprosi, da se nadaljuje z zbiranjem podatkov, davčni organ nadaljuje z zbiranjem podatkov v skladu z določbami, ki se uporabljajo za prvotno zaprosilo.

214. člen

(umik zaprosila)

Organ države prosilke lahko kadar koli pisno umakne zaprosilo. V tem primeru se že opravljena dejanja razveljavijo.

3. podpoglavje Zaprosilo za vročitev

215. člen

(zaprosilo za vročitev)

(1) Davčni organ mora v skladu z določbami tega zakona, na podlagi zaprosila organa države prosilke naslovniku vročiti akte ali odločbe, vključno s sodnimi, ki izvirajo iz države članice EU, v kateri ima organ države prosilke sedež, in ki se nanašajo na davščino oziroma njeno izterjavo.

(2) Zaprosilo mora vsebovati podatke o:

1. naslovniku (osebno ime, naziv oziroma firmo, naslov oziroma sedež in druge ustrezne podatke v zvezi z identifikacijo, do katerih ima organ države prosilke običajno dostop);
2. naravi in predmetu akta ali odločbe, ki mora biti vročena;

3. dolžniku (osebno ime, naziv oziroma firmo, naslov oziroma sedež in druge ustrezne podatke v zvezi z identifikacijo, do katerih ima prosilec običajno dostop) če je glede na okoliščine primera to potrebno in primerno;

4. davščini, na katero se akt ali odločba nanaša; in

5. ostale potrebne podatke.

(3) Zaprosilo za vročitev se lahko nanaša na katero koli fizično ali pravno osebo, ki ji je, v skladu z veljavno zakonodajo države prosilke, treba vročiti akt ali odločbo.

(4) Če iz akta ali odločbe, katere vročitev se zaprosi, ni razvidno, v skladu s katero zakonodajo se prosi vročitev, mora zaprosilo za vročitev poleg podatkov iz drugega odstavka tega člena vsebovati tudi navedbe o veljavnih predpisih države prosilke, ki urejajo postopek izpodbijanja davščine ali njene izterjave.

216. člen

(postopek z zahtevkom)

(1) Pristojni organ pisno potrdi prejem zaprosila za vročitev najpozneje v roku sedmih dni po prejemu.

(2) Pristojni organ takoj po prejemu zaprosila pošlje zaprosilo pristojnemu davčnemu organu, ki sprejme vse potrebne ukrepe za vročitev akta ali odločbe v skladu z veljavno zakonodajo.

(3) Pristojni organ lahko od organa države prosilke zahteva dodatne informacije za izvršitev zaprosila, vendar to ne sme ogroziti izvršitve potrebnih dejanj pred potekom končnega roka za vročitev, ki je določen v zaprosilu. Organ države prosilke mora zagotoviti tiste dodatne informacije, do katerih ima običajno dostop.

(4) V nobenem primeru davčni organ ne more izpodbijati ali oporekati veljavnosti akta ali odločbe, katere vročitev se zaprosi.

(5) Pristojni organ takoj obvesti organ države prosilke o opravljenih dejanjih v zvezi z zahtevkom za vročitev, predvsem pa mu takoj sporoči datum vročitve akta oziroma odločbe naslovniku, in sicer tako, da mu vrne en izvod pravilno izpolnjenega in overjenega zaprosila.

4. podpoglavje

Zaprosilo za izterjavo in zaprosilo za zavarovanje plačila davčne obveznosti

217. člen

(zaprosilo za izterjavo)

Na podlagi zaprosila organa države prosilke davčni organ opravi izterjavo davščine iz 201. člena tega zakona v skladu z določbami tega zakona, ki se nanašajo na davčno izvršbo.

218. člen

(zaprosilo za zavarovanje plačila davčne obveznosti)

Na podlagi utemeljenega zaprosila organa države prosilke, davčni organ zavaruje plačilo davčne obveznosti v skladu s 45. oziroma 46. členom tega zakona. Uporabijo se določbe tega poglavja, ki se nanašajo na zaprosilo za izterjavo.

219. člen

(postopek z zahtevkom; roki)

(1) Pristojni organ mora nemudoma, najpozneje pa v sedmih dneh po prejemu zaprosila, pisno:

1. potrditi prejem zaprosila in

2. zahtevati od organa države prosilke, da dopolni zaprosilo, če ne vsebuje vseh podatkov iz tretjega odstavka 220. člena tega zakona. Organ države prosilke mora zagotoviti vse informacije, do katerih ima običajno dostop.

(2) Če davčni organ ne more začeti postopka v roku treh mesecev od dneva, ko je pristojni organ potrdil prejem

zaposila, mora pristojni organ nemudoma, najpozneje pa v roku sedmih dni po poteku trimesečnega roka pisno obvestiti organ države prosilke o razlogih za neukrepanje.

220. člen

(pogoji in vsebina zaprosila za izterjavo)

(1) Zaposilu za izterjavo, ki ga organ države prosilke naslovi na pristojni organ, mora biti priložena uradna ali overjena kopija sklepa oziroma drugega akta, ki dovoljuje izvršbo, ki ga izda organ države prosilke. Če je potrebno, morajo biti priloženi še izvirniki ali overjene kopije drugih aktov, ki so potrebni za izvršbo.

(2) Organ države prosilke lahko predloži zaprosilo za izterjavo, če:

1. se davščina oziroma sklep ali drug akt, ki dovoljuje izvršbo ne izpodbija v državi prosilke, razen v primerih iz tretjega odstavka 226. člena tega zakona in, če

2. je v državi prosilki začel ustrezne postopke za izterjavo, ki so mu na voljo na podlagi sklepov oziroma aktov, ki dovoljujejo izvršbo iz prvega odstavka tega člena, pa do poplačila terjatev ni prišlo v celoti.

(3) Zaposilo za izterjavo mora vsebovati:

1. osebno ime, naziv oziroma firmo, naslov oziroma sedež in vse druge ustrezne podatke v zvezi z identifikacijo zadevne osebe oziroma tretje osebe, ki poseduje njeno premoženje;

2. ime, naziv, naslov oziroma sedež in vse druge ustrezne podatke v zvezi z identifikacijo organa države prosilke;

3. sklic na akt, ki dovoljuje izvršbo, ki ga je izdala država prosilka;

4. vrsto in znesek terjatve, vključno z glavnico, obrestmi in drugimi kaznimi, globami in stroški, izraženimi v valuti države prosilke ter v valuti zaprosene države;

5. datum, ko je organ države prosilke oziroma davčni organ naslovniku vročil akt;

6. datum izvršljivosti in relativne ter absolutne zastaralne roke, v katerih je izvršba mogoča po veljavni zakonodaji države prosilke;

7. vse druge ustrezne podatke.

(4) Zaposilo za izterjavo mora vsebovati tudi izjavo organa države prosilke, da so izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka tega člena.

(5) Če niso izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka tega člena oziroma, če organ države prosilke ne predloži dokazov o tem, da so izpolnjeni, pristojni organ ne izpolni zaprosila in o neizpolnitvi obvesti organ države prosilke.

(6) Vse davščine, na katere se nanaša sklep oziroma akt, ki dovoljuje izvršbo, se štejejo kot ena terjatev.

(7) Če organ države prosilke zaprosi za izterjavo več davščin, ki se nanašajo na isto osebo in za izterjavo katerih je pristojen isti davčni organ, lahko za vse davščine predloži eno zaprosilo za izterjavo.

(8) Če organ države prosilke izve za kakršne koli pomembne nove podatke v zvezi z zadevo na katero se nanaša zaprosilo za izterjavo, o tem nemudoma obvesti pristojni organ.

(9) Kadar slovenski pristojni organ pošilja zaprosilo v drugo državo članico EU, se kot menjalni tečaj uporabi prodajni tečaj Banke Slovenije na dan izdaje zaprosila.

221. člen

(osebe, na katere se lahko nanaša zaprosilo)

Zaprosilo za izterjavo oziroma zavarovanje plačila davčne obveznosti se lahko nanaša na katerokoli osebo iz 210. člena tega zakona.

222. člen

(medsebojno obveščanje o postopkih z zahtevkom)

(1) Če, glede na okoliščine primera, celotne ali dela terjatve ni mogoče izterjati v razumnem času, pristojni

organ o tem obvesti organ države prosilke in navede razloge za to.

(2) Pristojni organ v vsakem primeru obvesti organ države prosilke o trenutnem stanju postopka vsakih šest mesecev po datumu, ko je potrdil prejem zaprosila.

(3) Organ države prosilke lahko, na podlagi podatkov, ki jih je pridobil od pristojnega organa v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena, v roku dveh mesecev po prejemu obvestila o izidu opravljenih dejanj pisno zahteva, da se nadaljuje s postopkom za izvršbo ali za zavarovanje davčne obveznosti. V tem primeru davčni organ obravnava ponovno zaprosilo v skladu z določbami, ki se uporabljajo za prvotno zaprosilo. Če organ države prosilke v roku iz prvega stavka tega odstavka ne zahteva nadaljevanja postopka, se šteje da je zaprosilo umaknil. V tem primeru se že izvršena dejanja razveljavijo.

(4) Pristojni organ nemudoma obvesti organ države prosilke o zaključenem postopku izvršbe.

223. člen

(dopolnitev oziroma nadomestitev sklepa oziroma akta, ki dovoljuje izvršbo)

(1) Če sklep oziroma akt, ki dovoljuje izvršbo, ki ga je z zahtevkom davčnemu organu poslal organ države prosilke ne vsebuje vseh sestavin iz 137. člena tega zakona, ga davčni organ s sklepom dopolni ali nadomesti.

(2) Če glede na okoliščine primera, akta oziroma sklepa, ki dovoljuje izvršbo, ni treba dopolniti ali nadomestiti, se določbe tega zakona, ki se nanašajo na sklep o izvršbi nanašajo tudi na ta akt, če ni s tem poglavjem drugače določeno.

(3) Za dopolnitev ali nadomestitev akta, ki dovoljuje izvršbo je pristojen davčni organ iz drugega oziroma tretjega odstavka 136. člena tega zakona.

(4) Če mora davčni organ akt, ki dovoljuje izvršbo, dopolniti ali nadomestiti v skladu s prvim odstavkom tega člena, mora izdati sklep praviloma v roku treh mesecev po datumu prejema zaprosila za izterjavo, razen v primeru iz šestega odstavka tega člena. Davčni organ ne sme odkloniti dopolnitve ali nadomestitve akta, ki dovoljuje izvršbo, če je bil prvotni akt pripravljen v skladu z veljavno zakonodajo države prosilke.

(5) Če davčni organ v roku iz četrtega odstavka tega člena ni ustrezno dopolnil ali nadomestil akta, ki dovoljuje izvršbo, mora pristojni organ nemudoma obvestiti organ države prosilke o razlogih za podaljšanje trimesečnega roka.

(6) Pritožba zoper sklep davčnega organa se obravnava v skladu s 142. členom tega zakona, razen če gre za pritožbo iz 226. člena tega zakona.

224. člen

(poplačilo)

(1) Davščina se poplača v valuti zaprosene države. Celoten znesek davščine, ki jo izterja zaproseni organ, se nakaže organu države prosilke.

(2) Prenos zneska se opravi v enem mesecu od datuma končane izvršbe.

(3) Davčni organ lahko, po posvetovanju pristojnega organa z organom države prosilke, dolžniku odobri odlog plačila ali plačilo na obroke v skladu s 36. ali 37. členom tega zakona. Vse obresti, ki jih davčni organ obračuna za čas podaljšanja roka za plačilo v skladu z 38. členom tega zakona, se prav tako nakažejo državi prosilki.

(4) Zamudne obresti za nepravčasno plačilo dolga iz tega poglavja se obračunajo v skladu s 31. členom tega zakona. Obresti se zaračunajo po stopnjah iz 31. člena tega zakona. Obresti pripadajo državi prosilki.

(5) Razen v primeru obresti iz tretjega in četrtega odstavka tega člena se za ugotavljanje zneska, ki je izterjan, upošteva tečaj iz devetega odstavka 220. člena tega zakona.

225. člen

(vrstni red poplačila)

Davščine, ki se izterjujejo v skladu s tem poglavjem, se v zvezi z vrstnim redom poplačila obravnavajo kot davek po tem zakonu.

226. člen

(izpodbijanje davščine oziroma akta, ki dovoljuje izvršbo)

(1) Če upravičena oseba izpodbija davščino oziroma akt, ki dovoljuje izvršbo, ki je bil izdan v državi prosilke, mora postopke v zvezi s tem voditi pristojni organ države prosilke po predpisih te države. Organ države prosilke mora nemudoma pisno obvestiti pristojni organ o takšnem postopku. Pristojni organ lahko obvesti tudi upravičena oseba.

(2) Davčni organ, na podlagi obvestila organa države prosilke oziroma upravičene osebe, da se davščina oziroma akt, ki dovoljuje izvršbo, izpodbija, zadrži izvršbo v skladu s tretjim delom tega zakona, in sicer dokler pristojni organ države prosilke ne odloči o zadevi. V skladu s 46. členom tega zakona lahko davčni organ zavaruje plačilo davčne obveznosti. Če davčni organ v skladu z določbami tega zakona, ne more sprejeti ukrepov za zavarovanje plačila davčne obveznosti, mora pristojni organ o tem nemudoma, najpozneje pa v enem mesecu po pridobitvi obvestila iz prvega odstavka tega člena, obvestiti organ države prosilke.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena davčni organ, na podlagi zahteve organa države prosilke nadaljuje izvršbo v skladu z določbami tretjega dela tega zakona, če vložitev pravnega sredstva v skladu z veljavno zakonodajo države prosilke ne bi zadržala izvršbe, če bi bila uvedena v tej državi. Če vložnik s pravnim sredstvom uspe, je za vračilo neupravičeno izterjanega zneska odgovoren organ države prosilke, ki vrne vse izterjane zneske, skupaj z zamudnimi obrestmi iz 31. člena tega zakona.

(4) Pristojni organ mora o ukrepih davčnega organa za povrnitev neupravičeno izterjanih zneskov, sprejetih v skladu s tretjim odstavkom tega člena nemudoma obvestiti organ države prosilke. Država prosilka povrne davčnemu organu sredstva za poplačilo neupravičeno izterjanih zneskov v roku dveh mesecev po prejemu zaprosila za poplačilo.

(5) Če o pravnem sredstvu iz prvega odstavka tega člena odloča sodišče in odločba sodišča, če je ugodna za organ države prosilke, omogoča izvršbo v državi prosilki, se ta odločba šteje za akt, ki dovoljuje izvršbo v smislu tega zakona.

(6) Organi Slovenije lahko odločajo le o pravnih sredstvih zoper odločitve oziroma akte, ki jih tekom izterjave davščine druge države članice EU sprejema oziroma izdaja slovenski davčni organ. O teh pravnih sredstvih se odloča v skladu z veljavno zakonodajo v Sloveniji.

227. člen

(neveljavnost ali sprememba zaprosila za izterjavo oziroma zavarovanja plačila davčne obveznosti)

(1) Če postane zaprosilo za izterjavo oziroma zavarovanje plačila davčne obveznosti neveljavno zaradi plačila ali drugačnega prenehanja davčne obveznosti oziroma zaradi razveljavitve akta, ki dovoljuje izvršbo, ali zaradi kakšnega drugega razloga, organ države prosilke o tem nemudoma pisno obvesti pristojni organ.

(2) Kadar se zaradi kakršnega koli razloga spremeni znesek davščine iz zaprosila za izterjavo oziroma za zavarovanje plačila davčne obveznosti, organ države prosilke o tem nemudoma pisno obvesti pristojni organ.

(3) Če se v skladu z drugim odstavkom tega člena zniža znesek dolgovane davščine, davčni organ nadaljuje s postopkom glede še dolgovanega zneska. Če je v času, ko je davčni organ obveščen o znižanju zneska dolgovane davščine, prvotni znesek že izterjal, sredstva pa še niso prenesena v skladu z 224. členom tega zakona, pristojni organ

prenese organu države prosilke le dolgovani znesek, preveč plačani znesek pa vrne osebi, od katere je bil znesek neupravičeno izterjan.

(4) Če se v skladu z drugim odstavkom tega člena zviša znesek dolgovane davščine, organ države prosilke nemudoma naslovi na pristojni organ dodatno zaprosilo za izterjavo oziroma za zavarovanje plačila davčne obveznosti. Davčni oziroma pristojni organ, kolikor je to mogoče glede na okoliščine primera, dodatno zaprosilo reši istočasno s prvotnim zahtevkom. Če to ni možno, pristojni oziroma davčni organ obravnava dodatno zaprosilo kot samostojno zaprosilo, če se glasi na znesek, ki ni manjši od zneska določenega v 208. členu tega zakona.

(5) Ne glede na deveti odstavek 220. člena tega zakona, se, v primerih iz drugega stavka četrtega odstavka tega člena, za pretvorbo spremenjenega zneska dolga v valuto zaprosene države, uporabi menjalni tečaj iz prvotnega zaprosila.

228. člen

(zastaranje)

(1) Ne glede na 58. in 59. člen tega zakona se za izterjavo davčnega dolga v skladu s tem poglavjem upošteva zastaralne roke, določene s predpisi države prosilke.

(2) Ukrepi, ki jih davčni organ sprejme za izterjavo davščin na podlagi zaprosila za medsebojno pomoč, in ki bi, če bi jih sprejel organ države prosilke, pretrgali ali zadržali tek zastaranja po predpisih države prosilke, učinkujejo, kot da bi bili izvedeni v tej državi.

II. poglavje

Medsebojna pomoč pri izmenjavi podatkov in vročanju dokumentov med članicami EU za neposredne davke, trošarine in davke na zavarovalne premije

229. člen

(vsebina tega poglavja)

(1) To poglavje ureja način in postopek izmenjave podatkov med pristojnimi organi držav članic EU zaradi odmere davkov v eni od držav članic EU ter medsebojno pomoč med državami članicami EU pri vročanju dokumentov, povezanih z odmero davkov iz 230. člena tega zakona.

(2) Pristojni organ Slovenije lahko v skladu s tem poglavjem izmenjuje podatke s pristojnimi organi drugih držav članic EU na podlagi zahteve pristojnega organa (v nadaljnjem besedilu: izmenjava na podlagi zahteve), v skladu s pogoji iz 235. člena tega zakona pa lahko izmenjuje podatke tudi brez zahteve pristojnega organa (v nadaljnjem besedilu: spontana izmenjava podatkov).

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena se pristojni organ na podlagi dogovora s pristojnimi organi drugih držav članic EU lahko zaveže, da bo podatke, ki bi jih sicer lahko izmenjeval na podlagi zahteve, poslal zainteresiranemu pristojnemu organu ali organom redno, brez posebnega zaprosila (v nadaljnjem besedilu: avtomatična izmenjava podatkov).

(4) Določbe tega poglavja se smiselno uporabljajo tudi, kadar pristojni slovenski organ zaprosi za podatke oziroma spontano ali avtomatično pridobiva podatke od pristojnih organov drugih držav članic EU.

230. člen

(davki, na katere se to poglavje nanaša)

(1) Pristojni organ Slovenije lahko v skladu s tem poglavjem izmenjuje podatke z drugimi državami članicami EU zlasti, če se ti podatki nanašajo na odmero:

1. katerega koli davka na celotni dohodek ali celotni kapital ali na del dohodka ali kapitala, vključno z davki na kapitalske dobičke od prodaje premičnega ali nepremičnega premoženja, davki na plačo, ki jih plačujejo delodajalci in

davki na prirast kapitala, kot so določeni z veljavnimi predpisi držav članic EU;

2. trošarin od tobačnih izdelkov, alkohola in alkoholnih pijač ter mineralnih olj in plina, kot so določene z veljavnimi predpisi držav članic EU ali

3. davkov na zavarovalne premije, kot so določeni z veljavnimi predpisi držav članic EU.

(2) Pristojni organ Slovenije lahko v skladu s tem poglavjem izmenjuje tudi podatke, ki se nanašajo na odmero enakih ali podobnih davkov, kot so davki iz prvega odstavka tega člena, ki bi bili uvedeni naknadno poleg ali namesto davkov iz prvega odstavka tega člena. V tem primeru minister, pristojen za finance, izda sklep, s katerim določi, na katere davke se, v skladu s tem odstavkom, to poglavje nanaša.

231. člen

(pristojni organi za medsebojno pomoč)

(1) V skladu s tem poglavjem se podatki izmenjujejo med pristojnim organom zaprosene države in pristojnim organom države prosilke.

(2) V skladu s prvim odstavkom tega člena je pristojni organ zaprosene države (v nadaljnjem besedilu: organ zaprosene države) pristojni organ države članice EU, kateremu se pošlje zaprosilo za izmenjavo podatkov oziroma organ, ki je pristojen za spontano oziroma avtomatsko izmenjavo podatkov s pristojnimi organi držav članic EU.

(3) V skladu s prvim odstavkom tega člena je pristojni organ države prosilke (v nadaljnjem besedilu: organ države prosilke) pristojni organ države članice EU, ki pošlje zaprosilo za izmenjavo podatkov oziroma organ, kateremu se pošljejo podatki na podlagi spontane ali avtomatske izmenjave podatkov.

232. člen

(pristojnost v Sloveniji)

V Sloveniji ima položaj organa zaprosene države oziroma organa države prosilke iz 231. člena tega zakona ministrstvo, pristojno za finance. Ministrstvo lahko pooblasti Davčno upravo Republike Slovenije ali Carinsko upravo Republike Slovenije, da opravlja posamezne naloge iz tega poglavja.

233. člen

(izmenjava podatkov na zaprosilo)

(1) Organ države prosilke sme zaprositi organ zaprosene države, da mu pošlje vse podatke, ki se nanašajo na odmero davkov iz 230. člena tega zakona, ki se nanašajo na posamičen primer.

(2) Organ zaprosene države lahko odkloni izpolnitev zaprosila za izmenjavo podatkov, če ugotovi, da organ države prosilke, glede na okoliščine primera, ni izčrpal vseh možnosti za pridobitev informacij v svoji državi brez tveganja, da bi bila ogrožena pridobitev iskanega podatka.

(3) Organ zaprosene države oziroma z njegove strani pooblaščen davčni organ lahko v zvezi s pridobivanjem podatkov, za katere v skladu s tem poglavjem zaprosi organ države prosilke, opravi dodatne poizvedbe. Poizvedbe se opravijo v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja davčno oziroma carinsko službo.

234. člen

(avtomatična izmenjava podatkov)

V skladu s tretjim odstavkom 229. člena tega zakona se pristojni organ lahko dogovori s pristojnimi organi drugih držav članic EU, da si bodo, glede natančno določenih kategorij konkretnih primerov, avtomatsko izmenjevali podatke, pomembne za odmero davkov iz 230. člena tega zakona, ki bi jih sicer lahko v skladu s tem poglavjem izmenjevali na podlagi zaprosila organa države prosilke.

235. člen

(spontana izmenjava podatkov)

Pristojni organ pošlje vse podatke, brez predhodnega zaprosila, pristojnemu organu države članice EU, če:

1. utemeljeno domneva, da utegne priti do neplačila davkov v drugi državi članici EU;

2. oseba, ki je zavezana za plačilo davka, uveljavi znižanje ali oprostitev davka v eni državi članici EU, kar lahko povzroči povečanje davka ali davčno obveznost v drugi državi članici EU;

3. poslovanje med davčnim zavezancem v eni državi članici in davčnim zavezancem v drugi državi članici EU poteka skozi eno ali več držav na tak način, da lahko prihranek v davku beleži ena ali druga država članica EU ali obe;

4. utemeljeno domneva, da davčni prihranek izvira iz umetnega prenosa dobička znotraj skupine podjetij;

5. so mu podatki, ki jih je pridobil od pristojnega organa druge države članice EU, omogočili, da je pridobil še dodatne informacije, ki bi bile lahko relevantne za odmero davka v tej drugi državi članici EU.

236. člen

(omejitve pri izmenjavi podatkov)

(1) Pristojni organ mora poslati podatke pristojnemu organu druge države članice EU kakor hitro je mogoče. Če zaprosilu pristojnega organa druge države članice EU ne more ugoditi ali če zaprosenih podatkov ne more pridobiti, mora o tem nemudoma obvestiti pristojni organ države prosilke ter v sporočilu navesti razloge za odklonitev izpolnitve zaprosila oziroma ovire, ki onemogočajo pridobitev podatkov.

(2) Pristojni organ ni dolžan pošiljati podatkov v skladu s tem poglavjem, če bi podatke lahko pridobil le s poizvedbami, ki jih v skladu s tem zakonom ne bi mogel izpeljati v postopku odmere enakovrstnega davka v Sloveniji.

(3) Pristojni organ v skladu s tem poglavjem ni dolžan poslati podatkov, katerih razkritje bi pomenilo razkritje poslovne, industrijske ali poklicne skrivnosti ali razkritje poslovnega procesa oziroma podatkov, katerih razkritje bi bilo v nasprotju s pravnim redom Slovenije.

(4) Pristojni organ lahko odkloni izmenjavo podatkov, če pristojni organ države prosilke ne more, iz pravnih ali praktičnih razlogov, poslati davčnemu organu enakovrstnih podatkov.

237. člen

(izmenjava uradnih oseb in sočasen davčni nadzor)

(1) Pristojni organ lahko na podlagi posebnega dogovora z organom države prosilke dovoli, da je v postopkih pridobivanja podatkov v skladu s tem poglavjem udeležena tudi uradna oseba države prosilke, vendar le toliko, kolikor je potrebno, da pojasni posebnosti primera.

(2) Pristojni organ lahko na podlagi posebnega dogovora z organom ene ali več držav prosilk določi, da davčni organ sodeluje v sočasnem davčnem nadzoru zavezancev za davek, ki hkrati poteka v več državah članicah EU, z namenom, da si pristojni organi držav članic EU, sodelujočih v sočasnem nadzoru, izmenjajo tako pridobljene informacije. Davčni organ izvršuje naloge v okviru sočasnega davčnega nadzora na območju Slovenije v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja davčno službo.

238. člen

(tajnost podatkov)

(1) Vsi podatki, pridobljeni v skladu s tem poglavjem se obravnavajo kot davčna tajnost.

(2) Ne glede na 78. do 87. člen tega zakona, se podatki, pridobljeni skladu s tem poglavjem:

1. lahko razkrijejo le osebam, ki neposredno sodelujejo v postopku odmere davka ali v postopku davčnega nadzora;

2. lahko, poleg primerov iz 1. točke tega odstavka, razkrijejo tudi v okviru sodnega ali upravnega postopka, ki je

sprožen v zvezi z odmero davka ali v postopku davčnega nadzora, ne glede na to, ali postopek vključuje tudi določitev kazni ali ne, vendar le osebam, ki neposredno sodelujejo v teh postopkih. Ne glede na prejšnji stavek se pridobljeni podatki lahko razkrijejo na javni obravnavi ali v odločbah oziroma sodbah, če pristojni organ države članice EU, ki je zagotovila podatke, temu ne nasprotuje;

3. pod nobenim pogojem ne smejo uporabiti za druge namene, kot je davčni postopek ali sodni oziroma upravni postopek, vključno z določitvijo kazni v zvezi z odmero davka ali v zvezi s postopkom davčnega nadzora.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena se lahko pridobljene informacije uporabijo tudi za odmero drugih davščin iz 201. člena tega zakona.

(4) Država članica EU, katere zakonodaja ali upravna praksa določa z nacionalnega vidika ožje omejitve kot so določene v drugem odstavku tega člena, lahko zahteva od države članice EU, kateri pošilja podatke, da uporablja pridobljene podatke le za te ožje določene namene. Če država članica EU ne soglaša s takšno ožjo uporabo, druga država članica EU ni dolžna poslati zaprosenih podatkov.

(5) Ne glede na drugi odstavek tega člena se lahko pristojni organ dogovori s pristojnim organom druge države članice EU, da se podatki, ki jih je pridobil uporabijo tudi za druge namene, vendar le, če bi v skladu z veljavnimi predpisi v Sloveniji takšne podatke v podobnih okoliščinah lahko uporabili tudi za te druge namene.

(6) Če pristojni organ, ki pridobi podatke od pristojnega organa države članice EU, oceni, da bi pridobljeni podatki lahko bili koristni tudi pristojnemu organu druge države članice EU, lahko pošlje podatke tudi temu pristojnemu organu, vendar le v soglasju s pristojnim organom, ki je poslal podatke.

238.a člen

(vročanje)

(1) Davčni organ v skladu s tem zakonom in na podlagi zaprosila organa države prosilke vroči naslovníku akt ali odločbo, ki jo je izdal pristojni organ države prosilke in zadeva izvajanje predpisov o davkih iz 230. člena tega zakona v državi prosilki.

(2) Organ države prosilke mora v zaprosilu za vročitev navesti vsebino akta ali odločbe, ki naj se vroči ter opredeliti osebno ime oziroma firmo ter naslov oziroma sedež naslovníka, vključno z vsemi ostalimi informacijami, ki lahko pomagajo identificirati naslovníka.

(3) Organ zaprosene države nemudoma obvesti organ države prosilke o ukrepih, ki jih je davčni organ sprejel v zvezi z vročitvijo, še posebej pa o datumu vročitve akta ali odločbe naslovníku.

III. poglavje

Izmenjava podatkov med članicami EU

239. člen

(pristojnost za izmenjavo podatkov na področju posrednih davkov)

(1) Pristojni organ za izvajanje nalog izmenjave podatkov med državami članicami EU glede obdavčevanja blaga in storitev z davkom na dodano vrednost med državami članicami EU je Davčna uprava Republike Slovenije.

(2) Pristojni organ za izvajanje nalog izmenjave podatkov med državami članicami EU glede obdavčevanja dobav trošarinskih izdelkov v prometu med državami članicami EU je Carinska uprava Republike Slovenije.

240. člen

(pristojnost za izmenjavo podatkov o dohodku od prihrankov v obliki plačil obresti)

(1) Pristojni organ za izvajanje nalog izmenjave podatkov med državami članicami EU in odvisnimi ali pridruženimi

ozemlji iz tretjega odstavka 326. člena tega zakona, glede dohodkov od prihrankov v obliki plačil obresti je Davčna uprava Republike Slovenije.

(2) Pristojni davčni organ mora podatke, ki jih pridobi od plačilnih zastopnikov v skladu z določbami 332. člena tega zakona, sporočiti pristojnemu organu države članice EU oziroma odvisnega ali pridruženega ozemlja iz tretjega odstavka 326. člena tega zakona, katere rezident je upravičeni lastnik, do 30. junija tekočega leta za preteklo leto, v katerem so bila plačila dohodka od prihrankov opravljena, ali prejeta oziroma zagotovljena.

(3) Če ta člen ne določa drugače, se za izmenjavo podatkov v skladu s tem členom zakona uporabljajo 229. do 238. člen tega zakona, razen 236. člena tega zakona.

IV. poglavje

Izvajanje mednarodnih pogodb o izogibanju dvojnega obdavčevanja

1. podpoglavje

Postopek skupnega dogovora v skladu z mednarodno pogodbo o izogibanju dvojnega obdavčevanja

241. člen

(postopek skupnega dogovora na zahtevo davčnega zavezanca)

(1) Kadar davčni zavezanec meni, da ni bil obdavčen v skladu z mednarodno pogodbo o izogibanju dvojnega obdavčevanja (v nadaljnjem besedilu: mednarodna pogodba) in predlaga ministrstvu, pristojnemu za finance, da prične postopek skupnega dogovora s pristojnim organom druge države, se lahko odločitev, ki je sprejeta v takšnem postopku, uveljavi ne glede na odločitve, ki so že bile sprejete v skladu s tem zakonom.

(2) Davčni zavezanec lahko postopek skupnega dogovora predlaga šele, ko je bila v zadevi izdana dokončna odločba davčnega organa.

(3) Rok, v katerem mora biti zadeva predložena pristojnemu organu in ki je določen v posamezni mednarodni pogodbi, prične teči od dneva, ko je bila davčnemu zavezancu vročena dokončna odločba davčnega organa.

242. člen

(uveljavitev odločitve, sprejete v postopku skupnega dogovora)

Davčni zavezanec, na katerega se nanaša odločitev, sprejeta v postopku skupnega dogovora, lahko v roku 12 mesecev od dneva, ko je bil obveščen o odločitvi, ki sta jo pristojna organa sprejela v postopku skupnega dogovora, od davčnega organa zahteva, da se odločitev, ki je bila sprejeta v postopku skupnega dogovora, uveljavi.

243. člen

(postopek skupnega dogovora na pobudo pristojnega organa druge države)

(1) Kadar se postopek skupnega dogovora prične na pobudo pristojnega organa druge države, pristojni organ Slovenije o tem obvesti davčnega zavezanca, na katerega se postopek nanaša. V tem primeru se postopek skupnega dogovora začne ne glede na roke zastaranja, določene v tem zakonu.

(2) Glede uveljavitve odločitve, sprejete v postopku skupnega dogovora, se smiselno uporablja 242. člen tega zakona.

2. podpoglavje

Uveljavljanje ugodnosti iz mednarodnih pogodb o izogibanju dvojnega obdavčevanja

244. člen

(vsebina tega podpoglavja)

(1) To podpoglavje določa način plačila davka od dohodka nerezidentov, ki imajo vir v Sloveniji, v primerih, ko

nerezidenti uveljavljajo ugodnosti, določene v mednarodni pogodbi.

(2) Določbe tega podpoglavja, ki se nanašajo na plačilo davka, se smiselno uporabljajo tudi za akontacije davka.

245. člen

(znižanje ali oprostitev plačila davčnega odtegljaja)

(1) Če plačnik davka izplača dohodek, ki je v skladu z mednarodno pogodbo obdavčen po nižji stopnji, kot je določena z zakonom o obdavčenju oziroma s tem zakonom, ali je izplačani dohodek v skladu z mednarodno pogodbo oproščen davka v Sloveniji, prejemnik dohodka, z namenom, da izkoristi ugodnosti, določene v mednarodni pogodbi, plačniku davka predloži izpolnjen ustrezen zahtevek za zmanjšanje ali oprostitev davka, ki bi ga sicer plačal v skladu z zakonom o obdavčenju oziroma s tem zakonom.

(2) Prejemnik dohodka mora plačniku davka predložiti zahtevek iz prvega odstavka tega člena, preden je dohodek izplačan.

(3) Plačnik davka predloži izpolnjen zahtevek pristojnemu davčnemu organu. Če pristojni davčni organ zahtevku v celoti ugotovi, izda odločbo v skladu s 117. členom tega zakona. Če davčni organ ne ugotovi zahtevku ali mu ne ugotovi v celoti, izda odločbo. Davčni organ odloči o zahtevku najpozneje v 15 dneh od prejema zahtevka.

(4) Plačnik davka lahko izplača dohodek in obračuna davek po nižji stopnji, kot je določena z zakonom o obdavčenju oziroma s tem zakonom, ali da od tega dohodka ne izračuna in ne odtegne davka, šele ko prejme s strani davčnega organa potrjen zahtevek.

(5) Plačnik davka mora pristojnemu davčnemu organu za vsako izplačilo dohodka predložiti nov zahtevek.

(6) Ne glede na peti odstavek tega člena lahko davčni organ v primerih, ko plačnik davka izplačuje dohodek v rednih časovnih presledkih, odobri ugodnosti v skladu s tem členom za daljše časovno obdobje.

246. člen

(vpliv na davčni nadzor)

Potrditve zahtevka v skladu z 245. členom tega zakona ne vpliva na pravico davčnega organa do uvedbe postopka davčnega nadzora v skladu s tem zakonom.

247. člen

(vračilo davčnega odtegljaja)

(1) Če plačnik davka ni postopal v skladu z 245. členom tega zakona in je ne glede na ugodnosti, ki jih določa mednarodna pogodba, obračunal davek po stopnjah, ki so določene z zakonom o obdavčenju oziroma s tem zakonom, ali je od tega dohodka izračunal in odtegnil davek, in je zaradi tega bil plačan višji znesek davka, kot če bi bil davek plačan v skladu z mednarodno pogodbo, lahko prejemnik dohodka zahteva vračilo davka, ki predstavlja razliko med zneskom davka, ki je bil izračun ob uporabi stopnje, določene z zakonom o obdavčenju oziroma s tem zakonom, in zneskom davka, ki bi bil izračunan ob uporabi davčne stopnje, določene z mednarodno pogodbo.

(2) Če je bil davek obračunan od dohodka, ki je v skladu z mednarodno pogodbo oproščen davka, se prejemniku dohodka vrne celotni znesek plačanega davka.

(3) Prejemniku dohodka se davek v skladu s prvim ali drugim odstavkom tega člena vrne na podlagi njegovega pisnega zahtevka, ki ga vloži pri pristojnem davčnem organu.

(4) Prejemnik dohodka mora pristojnemu davčnemu organu za vsako izplačilo dohodka predložiti nov zahtevek.

248. člen

(uveljavljanje ugodnosti v davčnem obračunu)

Kadar davčni zavezanec prejema dohodke, od katerih davek v skladu s tem zakonom izračuna sam v davčnem ob-

računu, lahko v davčnem obračunu uveljavlja tudi ugodnosti, določene v mednarodni pogodbi.

249. člen

(uveljavljanje ugodnosti v napovedi)

Kadar dohodek izplača oseba, ki ni plačnik davka, prejemnik dohodka pa v skladu z mednarodno pogodbo ni zavezan za plačilo davka od tega dohodka, mora prejemnik dohodka v skladu s tem zakonom vložiti napoved, v kateri uveljavlja ugodnosti, določene v mednarodni pogodbi.

V. poglavje

Pooblastilo za podzakonski akt

250. člen

(pooblastilo za podzakonski akt)

Minister, pristojen za finance, podrobneje določi izvajanje tega dela zakona, predvsem pa obrazce, ki se uporabljajo in način postopanja pristojnega oziroma davčnega organa, kadar kot organ države prosilke zaproša pristojni organ druge države članice EU za medsebojno pomoč, in obrazce zahtevkov, ki se uporabljajo pri izvajanju IV. poglavja tega dela zakona.

PETI DEL

POSTOPEK POBIRANJA POSAMEZNIH DAVKOV

I. poglavje

Dohodnina

1. podpoglavje

Odmera in poračun dohodnine na letni ravni

251. člen

(odmera dohodnine)

(1) Dohodnino ugotovi davčni organ z odločbo.

(2) Odločbo izda davčni organ na podlagi napovedi davčnega zavezanca, če ni s tem zakonom drugače določeno.

252. člen

(zavezanci za vložitev napovedi)

(1) Napoved mora vložiti davčni zavezanec rezident.

(2) Napoved lahko vloži tudi davčni zavezanec nerezident, ki je rezident države članice EU, ki v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, uveljavlja olajšave za rezidente držav članic EU.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena napovedi ni dolžan vložiti:

1. davčni zavezanec, katerega dohodki v davčnem letu, od katerih se plačuje dohodnina v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, ne presegajo zneska splošne olajšave,

2. davčni zavezanec, kateremu je pokojnina edini dohodek v davčnem letu, od katerega se plačuje dohodnina v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, če od pokojnine v skladu z zakonom ni bila odtegnjena in plačana akontacija dohodnine in zavezanec pri akontaciji dohodnine ni uveljavljal posebne olajšave za vzdrževane družinske člane.

(4) Če davčni zavezanec umre pred vložitvijo napovedi, ni izračuna in poračuna dohodnine na letni ravni. Akontacija dohodnine se šteje kot dokončen davek.

(5) V primerih iz šestega in sedmega odstavka 12. člena tega zakona ni izračuna in poračuna dohodnine na letni ravni. Akontacija dohodnine se šteje kot dokončen davek.

253. člen

(način in roki vložitve napovedi)

(1) Davčni zavezanec mora napoved vložiti na obrazcu, ki ga predpiše minister, pristojen za finance. Napoved vse-

buje podatke potrebne za določanje davčne osnove oziroma izračun dohodnine in podatke, potrebne za nadzor, vključno s podatki, ki se nanašajo na dohodke, ki so oproščeni plačila dohodnine, uveljavljanje davčnih olajšav in osebne in druge podatke, ki omogočajo identifikacijo davčnega zavezanca in drugih oseb, v zvezi s katerimi davčni zavezanec uveljavlja davčne olajšave.

(2) Davčni zavezanec mora napoved vložiti najpozneje do 31. marca tekočega leta za preteklo leto.

(3) Če davčni zavezanec preneha biti rezident, mora vložiti napoved najpozneje do odhoda iz Slovenije, če odide iz Slovenije pred rokom iz drugega odstavka tega člena. Napoved vloži za obdobje davčnega leta, v katerem je bil rezident.

(4) Davčni zavezanec mora napoved vložiti pri pristojnem davčnem organu.

254. člen

(uveljavljanje posebne olajšave)

Davčni zavezanec lahko uveljavlja posebno olajšavo za vzdrževane družinske člane tudi po poteku roka za vložitev napovedi, vendar najkasneje v roku za pritožbo na odločbo o odmeri dohodnine.

255. člen

(upoštevanje akontacij dohodnine)

Akontacija dohodnine se odšteje od dohodnine, odmerjene za posamezno davčno leto. Kadar se akontacija dohodnine izračuna z obračunom davčnega odtegljaja, se odšteje odtegnjen davčni odtegljaj. Kadar akontacijo dohodnine izračuna davčni zavezanec sam z davčnim obračunom, se odšteje obračunana akontacija, razen v primeru ponovne odmere dohodnine zaradi odločbe, izdane v inšpekcijskem nadzoru. Kadar se akontacija dohodnine izračuna z odločbo davčnega organa in pri ponovni odmeri dohodnine zaradi odločbe, izdane v davčnem inšpekcijskem nadzoru, se od dohodnine, odmerjene za posamezno davčno leto, odšteje z odločbo odmerjena akontacija dohodnine.

256. člen

(uveljavljanje odbitka davka, plačanega v tujini)

(1) Davčni zavezanec, ki je rezident, lahko uveljavlja odbitek za ustrezni znesek plačanega davka v tujini od dohodkov, ki so vključeni v osnovo za dohodnino v Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: odbitek davka plačanega v tujini), v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, v napovedi za odmero dohodnine. Kadar davčni zavezanec v napovedi za odmero dohodnine uveljavlja odbitek davka, plačanega v tujini, so sestavni del napovedi tudi ustrezna dokazila glede davčne obveznosti izven Slovenije, zlasti o znesku davka, plačanega v tujini, o osnovi za plačilo davka ter o tem, da je znesek davka, plačan v tujini, dokončen in dejansko plačan.

(2) Kot ustrezna dokazila iz prvega odstavka tega člena se štejejo listine, izdane s strani davčnega organa tuje države, v kateri je bil odbitek davka, ki ga davčni zavezanec uveljavlja, plačan ali drug dokument, ki nedvoumno dokazuje davčno obveznost in plačilo davka izven Slovenije.

(3) Če davčni zavezanec do roka za vložitev napovedi za odmero dohodnine iz 253. člena tega zakona še ne razpolaga z ustreznimi dokazili, lahko ustrezna dokazila predloži naknadno.

(4) Če davčni zavezanec ne predloži dokazil do roka za izdajo odločbe o odmeri dohodnine iz 259. člena tega zakona, izda davčni organ začasno odločbo. Davčni organ začasno odločbo razveljavi in nadomesti z novo odločbo v 15 dneh po predložitvi dokazil. Če davčni zavezanec ne predloži dokazil po preteku petih let po letu, za katero je uveljavljal odbitek davka, plačanega v tujini, se šteje, da je začasna odločba glavna.

257. člen

(uveljavljanje oprostitev)

Če je z mednarodno pogodbo določena oprostitve za dohodke rezidenta, davčni zavezanec uveljavlja oprostitve v napovedi za odmero dohodnine.

258. člen

(upoštevanje dohodkov, od katerih se ne plačuje akontacija dohodnine)

Obdavčljivi dohodki, od katerih se v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino ali tem zakonom ne plačuje akontacija dohodnine, se všttevajo v izračun dohodnine na letni ravni, če ni s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju drugače določeno.

259. člen

(rok za izdajo odločbe)

Odločba o odmeri dohodnine mora biti izdana do 31. oktobra za preteklo leto.

260. člen

(odpis poročila dohodnine na letni ravni)

Če je znesek odmerjene dohodnine na letni ravni večji od zneska akontacije dohodnine in razlika ne presega 500 tolarjev, se razlika dohodnine odpiše.

2. podglavje

Akontacije dohodnine – splošno

261. člen

(izračun akontacije dohodnine)

(1) Akontacijo dohodnine izračuna:

1. plačnik davka v obračunu davčnega odtegljaja,
2. davčni zavezanec sam v davčnem obračunu,
3. davčni organ v odločbi, izdani na podlagi napovedi

zavezanca oziroma podatkov o katastrskem dohodku kmetijskih in gozdnih zemljišč, od dohodkov, od katerih se v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino med letom izračunava in plačuje akontacija dohodnine, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(2) Akontacija dohodnine se izračuna in plača od davčnih osnov in po stopnjah določenih z zakonom, ki ureja dohodnino.

(3) Obrazec obračuna davčnega odtegljaja, davčnega obračuna in davčne napovedi iz prvega odstavka tega člena predpiše minister, pristojen za finance. Obrazec mora vsebovati podatke, potrebne za določanje davčne osnove oziroma izračun akontacije dohodnine in podatke, potrebne za nadzor, uveljavljanje davčnih olajšav in identifikacijo zavezanca za davek.

262. člen

(smrt davčnega zavezanca)

Če davčni zavezanec umre, se določbe, ki se nanašajo na akontacijo dohodnine, smiselno uporabljajo tudi za pooblaščenca za zastopanje, pravne naslednike davčnih zavezancev oziroma skrbnike njihovega premoženja.

263. člen

(skrbnik davčnega zavezanca oziroma njegovega premoženja)

Če je davčnemu zavezancu v primeru, ko davčni zavezanec ni znan ali je opravično nesposoben ali po odločbi o denacionalizaciji, določen skrbnik oziroma skrbnik njegovega premoženja, se določbe, ki se nanašajo na akontacijo dohodnine smiselno uporabljajo tudi za skrbnika oziroma upravitelja premoženja.

264. člen

(davčni odtegljaj)

Davčni odtegljaj je akontacija dohodnine, ki jo je v skladu s 1. točko prvega odstavka 261. člena tega zakona dolžan izračunati, odtegniti in plačati plačnik davka za davčnega zavezanca od dohodkov, od katerih se v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino in tem zakonom, plačuje akontacija dohodnine z davčnim odtegljajem.

265. člen

(rok predložitve obračuna davčnega odtegljaja in določenih podatkov)

(1) Plačnik davka mora predložiti obračun davčnih odtegljajev davčnemu organu na dan izplačila dohodkov.

(2) V roku iz prvega odstavka tega člena mora plačnik davka predložiti tudi davčnemu zavezancu podatke iz obračuna davčnih odtegljajev o dohodku, o odtegnjenem in plačanem davčnem odtegljaju ter druge podatke, ki vplivajo na višino davčnega odtegljaja.

266. člen

(rok za plačilo davčnega odtegljaja)

Plačnik davka mora davčni odtegljaj plačati na dan izplačila dohodka.

3. podpoglavje

Akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve

267. člen

(izračun)

(1) Akontacijo dohodnine od dohodka iz zaposlitve izračuna plačnik davka kot davčni odtegljaj v obračunu davčnega odtegljaja. Plačnik davka mora davčni odtegljaj izračunati in odtegniti hkrati z obračunom dohodka iz zaposlitve.

(2) Če dohodek iz zaposlitve izplača oseba, ki ni plačnik davka, akontacijo dohodnine od dohodka iz zaposlitve ugotovi davčni organ na podlagi napovedi davčnega zavezanca.

268. člen

(obvestilo in potrdilo o znižani stopnji akontacije dohodnine)

(1) Davčni zavezanec, ki se v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, odloči za znižano stopnjo akontacije dohodnine od nadomestila iz obveznega invalidskega zavarovanja, ki ga prejema kot delovni invalid po predpisih, ki urejajo obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje v Sloveniji, mora o tem obvestiti pristojni davčni organ in izplačevalca nadomestila.

(2) Znižana stopnja akontacije dohodnine se lahko uporabi za nadomestila iz prvega odstavka tega člena, izplačana po dnevu, ko je bilo obvestilo v skladu s prvim odstavkom tega člena predloženo davčnemu organu.

(3) Davčni organ davčnega zavezanca na podlagi njegovega obvestila iz prvega odstavka tega člena v davčnih evidencah označi kot davčnega zavezanca, ki se je odločil za znižano stopnjo akontacije dohodnine od nadomestil iz prvega odstavka tega člena, in o tem zavezancu izda potrdilo.

(4) Davčni organ izda potrdilo v petih dneh od dneva predložitve obvestila davčnega zavezanca.

(5) Izplačevalec nadomestila iz prvega odstavka tega člena lahko izračuna, odtegne in plača akontacijo dohodnine po znižani stopnji samo, če davčni zavezanec predloži potrdilo iz tretjega odstavka tega člena.

(6) Potrdilo iz petega odstavka tega člena velja za obdobje davčnega leta. V obdobju davčnega leta davčni zavezanec lahko zahteva spremembo potrdila ali ga prekliče na način, kot velja za pridobitev potrdila.

(7) Obliko in podatke, ki jih mora davčni zavezanec navesti v obvestilu in potrdilu iz tega člena, predpiše minister, pristojen za finance.

269. člen

(uveljavljanje olajšave za vzdrževane družinske člane)

(1) Davčni zavezanec, ki v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino uveljavlja olajšavo za vzdrževane družinske člane pri izračunu akontacije dohodnine od dohodka iz delovnega razmerja in od pokojnine, ki se izplačuje za mesečno obdobje, mora o tem pisno obvestiti glavnega delodajalca in izplačevalca pokojnine. Na obvestilu mora navesti osebne in druge podatke, ki omogočajo njegovo identifikacijo in identifikacijo vzdrževanih družinskih članov.

(2) Obliko in podatke, ki jih mora davčni zavezanec navesti v obvestilu, predpiše minister, pristojen za finance.

(3) Olajšava za vzdrževane družinske člane se lahko upošteva pri izračunu akontacije dohodnine od dohodkov iz prvega odstavka tega člena, ki so izplačani po dnevu, ko je bilo v skladu s prvim odstavkom tega člena obvestilo predloženo glavnemu delodajalcu oziroma izplačevalcu pokojnine.

(4) Glavni delodajalec oziroma izplačevalec pokojnine pri izračunu akontacije dohodnine upošteva olajšavo za vzdrževane družinske člane na podlagi obvestila iz prvega odstavka tega člena dokler davčni zavezanec ne predloži novega obvestila, s katerim sporoči spremembe.

270. člen

(način in rok vložitve napovedi)

(1) Napoved za odmero akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve mora davčni zavezanec vložiti do desetega dne v mesecu za pretekli mesec pri pristojnem davčnem organu.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena mora nerezident napoved za odmero akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve vložiti v sedmih dneh od dneva izplačila dohodka pri pristojnem davčnem organu.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena mora davčni zavezanec, ki prejema dohodek iz delovnega razmerja ali pokojnino, vložiti napoved za odmero akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve v sedmih dneh od dneva, ko je prvič prejel dohodek iz delovnega razmerja ali pokojnino, pri pristojnem davčnem organu.

(4) Davčni zavezanec iz tretjega odstavka tega člena mora ponovno vložiti napoved za odmero akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve v sedmih dneh od dneva, ko je prejel spremenjeno višino dohodka iz delovnega razmerja ali pokojnine ali ko se spremenijo drugi pogoji, ki vplivajo na višino akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve.

(5) Davčni zavezanec iz tretjega odstavka tega člena lahko vloži napoved tudi za vsako novo davčno leto v mesecu decembru tekočega leta za naslednje leto.

271. člen

(uveljavljanje dejanskih stroškov)

(1) V primeru iz prvega odstavka 267. člena tega zakona lahko davčni zavezanec uveljavlja dejanske stroške v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, v napovedi za odmero dohodnine, razen nerezidenta, ki jih lahko uveljavlja v sedmih dneh od izplačila dohodka, pri pristojnem davčnem organu. Nerezident uveljavlja dejanske stroške s pisnim zahtevkom, ki ga predpiše minister, pristojen za finance.

(2) V primeru iz drugega odstavka 267. člena tega zakona lahko davčni zavezanec uveljavlja dejanske stroške v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, v napovedi iz 270. člena tega zakona.

272. člen

(uveljavljanje odbitka davka, plačanega v tujini ali uveljavljanje oprostitev)

(1) Davčni zavezanec, ki prejema dohodek iz delovnega razmerja ali pokojnino, lahko ne glede na 256. in 257. člen

tega zakona in ne glede na zakon o obdavčenju uveljavlja odbitek davka, plačanega v tujini, ali oprostitvev že v napovedi iz tretjega, četrtega in petega odstavka 270. člena tega zakona na podlagi izjave davčnega zavezanca o davčni obveznosti izven Slovenije. Obliko in podatke, ki jih mora davčni zavezanec navesti v izjavi, predpiše minister, pristojen za finance.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se davčnemu zavezancu odbitek davka, plačanega v tujini, ali oprostitvev prizna pri izračunu in poročanju dohodnine na letni ravni samo, če davčni zavezanec uveljavlja odbitek davka, plačanega v tujini, in oprostitvev tudi v napovedi za odmero dohodnine v skladu z 256. in 257. členom tega zakona.

273. člen

(rok za izdajo odločbe)

(1) Na podlagi napovedi iz prvega in drugega odstavka 270. člena tega zakona davčni organ izda odločbo o višini akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve v 15 dneh od dneva vložitve napovedi.

(2) Na podlagi napovedi iz tretjega odstavka 270. člena tega zakona izda davčni organ v 15 dneh od dneva vložitve napovedi odločbo o višini akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve za davčno leto ter določi obroke za plačevanje akontacije.

(3) Na podlagi napovedi iz četrtega odstavka 270. člena tega zakona davčni organ na novo izda odločbo o višini akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve za davčno leto ter na novo določi obroke v 15 dneh od vložitve napovedi.

(4) Na podlagi napovedi iz petega odstavka 270. člena tega zakona davčni organ izda odločbo o višini akontacije za naslednje davčno leto do 15. januarja leta, za katero se določa akontacija dohodka iz zaposlitve.

(5) Davčni organ odloči o novi akontaciji dohodnine od dohodka iz zaposlitve in o poročanju odtegnjenega davčnega odtegljaja na podlagi uveljavljanja dejanskih stroškov nerezidenta iz prvega odstavka 271. člena tega zakona v 15 dneh od dneva predložitve zahtevka.

274. člen

(rok za plačilo akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve, ki jo izračuna davčni organ)

Akontacija dohodnine od dohodka iz zaposlitve, določena z odločbo iz drugega, tretjega in četrtega odstavka 270. člena tega zakona se plačuje v obrokih, ki morajo biti plačani v 30 dneh od prejema dohodka iz zaposlitve ali pokojnine.

4. podpoglavje

Akontacija dohodnine od dohodka iz dejavnosti

1. Akontacija dohodnine od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti

1.1. Davčni obračun

275. člen

(izračun)

(1) Davčni zavezanec, ki v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, ugotavlja davčno osnovo od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti, na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov, sam izračunava akontacijo dohodnine od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti, v davčnem obračunu. V primerih, določenih z zakonom, ki ureja dohodnino, v katerih davčni zavezanec plačuje od dohodkov, doseženih z opravljanjem dejavnosti, tudi davčni odtegljaj, davčni odtegljaj izračuna plačnik davka v obračunu davčnih odtegljajev.

(2) Davčni obračun, ki ga predpiše minister, pristojen za finance, vsebuje tudi podatke o poslovanju, ki jih davčni zavezanec vodi v evidencah v skladu s tem zakonom, drugimi

predpisi in računovodskimi standardi in podatke iz poročil, ki jih davčni zavezanec sestavlja v skladu s posebnimi predpisi in računovodskimi standardi.

276. člen

(obdobje izračuna)

(1) Davčni zavezanec v davčnem obračunu izračuna akontacijo dohodnine od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti za obdobje davčnega leta, ki je koledarsko leto.

(2) Davčni zavezanec, ki preneha oziroma začne z opravljanjem dejavnosti med davčnim letom, izračuna akontacijo dohodnine od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti za obdobje, ki je krajše od koledarskega leta.

(3) V primeru prenehanja opravljanja dejavnosti se obdobje, za katero se izračunava akontacija dohodnine od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti, konča z dnem pred dnevom prenehanja opravljanja dejavnosti.

277. člen

(rok za predložitev davčnega obračuna)

(1) Davčni zavezanec mora predložiti davčni obračun davčnemu organu najkasneje do 31. marca tekočega leta za preteklo leto.

(2) Davčni zavezanec, ki preneha z opravljanjem dejavnosti med davčnim letom, mora predložiti davčni obračun davčnemu organu v 30 dneh po zaključku obdobja iz tretjega odstavka 276. člena tega zakona, za katero se obračunava akontacija dohodnine od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti. V primeru postopka likvidacije in stečaja sestavi davčni zavezanec davčni obračun v skladu s postopkom, določenim za davčni obračun davka od dohodkov pravnih oseb pri postopku stečaja in likvidacije.

278. člen

(plačevanje predhodne akontacije dohodnine od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti)

(1) Predhodna akontacija dohodnine od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: predhodna akontacija) se za davčno leto plača v znesku, ki je enak znesku akontacije dohodnine od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti po zadnjem obračunu akontacije dohodnine od tega dohodka.

(2) Davčni zavezanec, ki začne z opravljanjem dejavnosti, sam izračuna predhodno akontacijo v znesku glede na višino predvidene davčne osnove davčnega leta, za katerega se plačuje predhodna akontacija. Obrazložen izračun predvidene davčne osnove v davčnem obračunu akontacije dohodnine od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti, višino predhodne akontacije ter obrovov predhodne akontacije predloži davčnemu organu ob predložitvi prijave za vpis v davčni register. Obrazložen izračun predloži davčni zavezanec ne glede na to ali je izračunal dobiček ali izgubo.

(3) Predhodna akontacija se plača v mesečnih ali trimesečnih obrokih. Predhodna akontacija se plača v mesečnih obrokih, če znesek predhodne akontacije presega 100.000 tolarjev oziroma trimesečnih obrokih, če znesek predhodne akontacije ne presega 100.000 tolarjev.

(4) Obroki predhodne akontacije dospejo v plačilo na zadnji dan obdobja, na katerega se nanašajo in morajo biti plačani v desetih dneh po dospelosti.

(5) Predhodna akontacija se v novem davčnem letu do novega davčnega obračuna plačuje v rokih in v višini obrovov, kot se je plačevala za preteklo davčno leto. Razliko v višini predhodne akontacije, ki nastane zaradi spremembe akontacije dohodnine od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti, na podlagi novega davčnega obračuna, mora zavezanec za že dospele obroke predhodne akontacije plačati pri prvem naslednjem obroku predhodne akontacije. Obroki predhodne akontacije, ki bodo dospeli v plačilo do konca leta, se sorazmerno povečajo.

(6) Če je višina predhodne akontacije na podlagi novega davčnega obračuna manjša, se obroki predhodne akontacije, ki bodo dospeli v plačilo do konca leta, sorazmerno zmanjšajo.

279. člen

(sprememba predhodne akontacije med davčnim letom)

(1) Davčni zavezanec, katerega davčna osnova za tekoče davčno leto se razlikuje od davčne osnove za predhodno davčno leto, lahko od davčnega organa zahteva spremembo višine predhodne akontacije. Davčni zavezanec vloži zahtevo najmanj 30 dni pred dospelostjo obroka predhodne akontacije in priloži davčni obračun akontacije dohodnine od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti, za tekoče davčno leto pred vložitvijo zahteve, oceno davčne osnove za tekoče leto ter podatke, ki dokazujejo spremembo davčne osnove.

(2) O zahtevi iz prvega odstavka tega člena odloči davčni organ z odločbo v 15 dneh od predložitve zahteve.

(3) Če davčni organ v postopku nadzora ugotovi, da višina predhodne akontacije ne ustreza pričakovani davčni osnovi tekočega davčnega leta, z odločbo določi novo višino predhodne akontacije.

(4) Če je nova višina predhodne akontacije manjša, se obroki predhodne akontacije, ki bodo dospeli v plačilo do konca leta, sorazmerno zmanjšajo.

(5) Razliko v višini predhodne akontacije za že dospele obroke predhodne akontacije mora zavezanec doplačati pri prvem naslednjem obroku predhodne akontacije.

280. člen

(upoštevanje predhodne akontacije in davčnega odtegljaja)

Predhodna akontacija in davčni odtegljaj se odštejeta od akontacije dohodnine od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti, za posamezno davčno leto. Odšteje se obračunana predhodna akontacija in odtegnjeni davčni odtegljaj.

281. člen

(plačilo poročna akontacije dohodnine od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti)

Davčni zavezanec mora razliko med akontacijo dohodnine od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti, izračunano v davčnem obračunu in predhodno akontacijo dohodnine in davčnim odtegljajem, plačati v roku 30 dni od dneva predložitve davčnega obračuna.

282. člen

(ponovna odmera dohodnine)

Na podlagi dokončne odločbe, izdane v postopku nadzora pravilnosti izračunavanja in plačevanja akontacije dohodnine od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti, davčni organ ponovno odmeri dohodnino.

283. člen

(prenehanje opravljanja dejavnosti in nadaljevanje dejavnosti po drugi osebi)

(1) Oseba, ki želi v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, pri ugotavljanju davčne osnove uveljavljati davčno obravnavo, ki se lahko upošteva pri prenehanju opravljanja dejavnosti, če dejavnost nadaljuje druga oseba ali so sredstva vložena v pravno osebo, in so izpolnjeni pogoji, določeni z zakonom, ki ureja dohodnino, mora takšno davčno obravnavo priglasiti pri pristojnem davčnem organu.

(2) Priglasitev se opravi na obrazcu, ki ga predpiše minister, pristojen za finance. Sestavni del obrazca je tudi izjava o izpolnjevanju pogojev, določenih z zakonom, ki ureja dohodnino.

(3) Oseba, ki preneha z opravljanjem dejavnosti in novi zasebnik oziroma pravna oseba, v katero so vložena sredstva, opravita priglasitev na enotnem obrazcu, ki ga sopodpi-

šeta. Kadar oseba preneha z opravljanjem dejavnosti zaradi smrti, priglasitev opravi novi zasebnik oziroma pravna oseba, v katero so vložena sredstva.

(4) Priglasitev se mora opraviti najpozneje do roka za predložitev davčnega obračuna davčnega zavezanca, ki je prenehal z opravljanjem dejavnosti. Priglasitev se opravi pri davčnem organu, kjer je davčni zavezanec, ki preneha z opravljanjem dejavnosti, vpisan v davčni register.

(5) Davčni organ na podlagi priglasitve osebo, ki priglasil davčno obravnavo v skladu s tem členom zakona, v davčnih evidencah označi kot davčnega zavezanca, ki je priglasil posebno obravnavo in mu o tem izda potrdilo.

(6) Osebe, ki so priglasile davčno obravnavo v skladu s tem členom morajo v davčnem obračunu posebej izkazati učinke na davčno osnovo, ki so posledica upoštevanja priglašene davčne obravnave.

284. člen

(priglasitev ugotavljanje davčne osnove od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov)

(1) Zavezanci, ki dosegajo dohodke iz opravljanja osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti v okviru istega gospodinjstva in želijo ugotavljati davčno osnovo iz te dejavnosti na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov, morajo enega od zavezancev določiti kot nosilca te dejavnosti in opraviti priglasitev pri pristojnem davčnem organu.

(2) Priglasitev se opravi na obrazcu, ki ga predpiše minister, pristojen za finance. Sestavni del obrazca je izjava vseh zavezancev, ki dosegajo dohodke iz opravljanja osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti v okviru istega gospodinjstva, da se strinjajo z določenim nosilcem in seznam vseh kmetijskih in gozdnih zemljišč v uporabi zavezancev, članov gospodinjstva, in izjave zavezancev, da se strinjajo, da se za davčne namene uporaba zemljišč in dohodki iz opravljanja osnovne kmetijske in gozdarske dejavnosti pripišejo nosilcu.

(3) Davčni organ na podlagi priglasitve nosilcu izda odločbo o načinu ugotavljanja davčne osnove od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti v 30 dneh od dneva prejema popolne priglasitve. Na podlagi priglasitve zavezanec začne z ugotavljanjem davčne osnove na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov s prvim dnevom naslednjega koledarskega leta po letu vročitve odločbe.

(4) Nosilec mora vsako spremembo v zvezi z zemljišči, ki jih uporablja v okviru osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, priglasiti v 15 dneh po nastanku spremembe. Davčni organ na podlagi priglasitve spremembe nosilcu izda novo odločbo o načinu ugotavljanja davčne osnove od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti v 30 dneh od dneva prejema popolne priglasitve.

1.2. Akontacija dohodnine v primeru ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov

285. člen

(izračun)

(1) V primeru, ko se davčna osnova od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti, ugotavlja z upoštevanjem normiranih odhodkov, akontacijo dohodnine od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti, izračuna plačnik davka kot davčni odtegljaj v obračunu davčnega odtegljaja. Plačnik davka mora davčni odtegljaj izračunati in odtegniti hkrati z obračunom dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti.

(2) Če v primeru iz prvega odstavka tega člena dohodek, dosežen z opravljanjem dejavnosti, izplača oseba,

ki ni plačnik davka, akontacijo dohodnine od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti, ugotovi davčni organ na podlagi napovedi davčnega zavezanca.

286. člen

(način in rok vložitve napovedi)

Napoved za odmero akontacije dohodnine od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti, mora zavezanec vložiti do 15. dne v mesecu za preteklo trimesečje pri pristojnem davčnem organu.

287. člen

(rok za izdajo odločbe)

Na podlagi napovedi iz 286. člena tega zakona davčni organ izda odločbo o višini akontacije dohodnine od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti, v 15 dneh od dneva vložitve napovedi.

288. člen

(zahteva za ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov)

(1) Davčni zavezanec, ki izpolnjuje pogoje, določene z zakonom, ki ureja dohodnino, in ki se odloči za ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov, predloži zahtevo za takšen način ugotavljanje davčne osnove v mesecu novembru tekočega davčnega leta za naslednje davčno leto. Sestavni del zahteve je tudi izjava o izpolnjevanju pogojev, določenih z zakonom, ki ureja dohodnino.

(2) Davčni zavezanec, ki na novo začne z opravljanjem dejavnosti, predloži zahtevo iz prvega odstavka tega člena ob predložitvi prijave za vpis v davčni register.

(3) Davčni zavezanec med davčnim letom ne more zahtevati spremembe načina ugotavljanja davčne osnove za akontacijo dohodnine od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti.

(4) Obrazec zahteve predpiše minister, pristojen za finance.

(5) Davčni zavezanec vloži zahtevo pri pristojnem davčnem organu.

289. člen

(potrdilo o ugotavljanju davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov)

(1) Davčni organ na podlagi zahteve davčnega zavezanca iz 288. člena tega zakona, davčnega zavezanca v davčnem registru označi kot zavezanca, ki ugotavlja davčno osnovo za akontacijo dohodnine od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti, z upoštevanjem normiranih odhodkov in davčnemu zavezancu izda o tem potrdilo. Obrazec potrdila predpiše minister, pristojen za finance.

(2) Davčni organ izda potrdilo najpozneje do konca decembra davčnega leta, v katerem je bila zahteva podana, za naslednje davčno leto.

(3) Davčni organ za davčnega zavezanca iz drugega odstavka 288. člena tega zakona izda potrdilo ob izdaji potrdila o vpisu v davčni register.

(4) Potrdilo iz prvega odstavka tega člena velja za obdobje davčnega leta.

290. člen

(predložitev potrdila izplačevalcu dohodka)

(1) Davčni zavezanec, ki pridobi potrdilo iz 289. člena tega zakona, je potrdilo dolžan predložiti izplačevalcu dohodka, kadar je to oseba, ki so ji v skladu s tem zakonom naložene obveznosti plačnika davka.

(2) Izplačevalec dohodka, ki posluje s fizično osebo, ki opravlja dejavnost, je ob izplačilu dolžan preveriti pri davčnem zavezancu obstoj potrdila, če davčni zavezanec potrdila ne predloži.

291. člen

(obvestilo in potrdilo o znižani stopnji akontacije dohodnine in uveljavljanju posebne osebne olajšave za samozaposlene v kulturi in za tiste, ki samostojno opravljajo novinarski poklic)

(1) Davčni zavezanec, ki se v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, odloči za znižano stopnjo akontacije dohodnine od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti, ali za uveljavljanje posebne osebne olajšave za samozaposlene v kulturi ali za tiste, ki samostojno opravljajo novinarski poklic, mora o tem obvestiti davčni organ in izplačevalca dohodka, kadar je izplačevalec oseba, ki so ji v skladu s tem zakonom naložene obveznosti plačnika davka. Davčni zavezanec, pri katerem se akontacija izračuna v skladu z drugim odstavkom 285. člena tega zakona, znižano stopnjo in posebno osebno olajšavo za samozaposlene v kulturi ali za tiste, ki samostojno opravljajo novinarski poklic, zahteva v napovedi, ki jo predloži v skladu z 286. členom tega zakona.

(2) Znižana stopnja akontacije dohodnine od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti ali posebna osebna olajšava za samozaposlene v kulturi ali za tiste, ki samostojno opravljajo novinarski poklic, se lahko uporabi za dohodke, izplačane po dnevu, ko je bilo obvestilo v skladu s prvim odstavkom tega člena predloženo davčnemu organu.

(3) Davčni organ davčnega zavezanca na podlagi njegovega obvestila iz prvega odstavka tega člena v davčnih evidencah označi kot davčnega zavezanca, ki se je odločil za znižano stopnjo akontacije dohodnine od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti ali zavezanca, ki uveljavlja posebno osebno olajšavo za samozaposlene v kulturi ali za tiste, ki samostojno opravljajo novinarski poklic, in o tem zavezancu izda potrdilo.

(4) Davčni organ izda potrdilo v petih dneh od dneva predložitve obvestila davčnega zavezanca.

(5) Izplačevalec dohodka, ki so mu v skladu s tem zakonom naložene obveznosti plačnika davka, lahko izračuna, odtegne in plača davčni odtegljaj po znižani stopnji ali z upoštevanjem posebne osebne olajšave za samozaposlene v kulturi ali za tiste, ki samostojno opravljajo novinarski poklic samo, če davčni zavezanec predloži potrdilo iz tretjega odstavka tega člena.

(6) Potrdilo iz tretjega odstavka tega člena velja za obdobje davčnega leta. V obdobju davčnega leta davčni zavezanec lahko zahteva spremembo potrdila ali ga preklic na način, kot velja za pridobitev potrdila.

(7) Obrazca obvestila in potrdila iz tega člena zakona predpiše minister, pristojen za finance.

2. Akontacija dohodnine od dohodka, doseženega s posameznim poslom

292. člen

(izračun)

(1) Akontacijo dohodnine od dohodka, doseženega s posameznim poslom, izračuna plačnik davka kot davčni odtegljaj v obračunu davčnega odtegljaja. Plačnik davka mora davčni odtegljaj izračunati in odtegniti hkrati z obračunom dohodka, doseženega s posameznim poslom.

(2) Če dohodek, dosežen s posameznim poslom izplača oseba, ki ni plačnik davka, akontacijo dohodnine od dohodka, doseženega s posameznim poslom, ugotovi davčni organ na podlagi napovedi davčnega zavezanca.

293. člen

(način in rok vložitve napovedi)

Napoved za odmero akontacije dohodnine od dohodka, doseženega s posameznim poslom mora zavezanec vložiti do desetega dne v mesecu za pretekli mesec pri pristojnem davčnem organu.

294. člen

(rok za izdajo odločbe)

Na podlagi napovedi iz 293. člena tega zakona davčni organ izda odločbo o višini akontacije dohodnine od dohodka, doseženega s posameznim poslom, v 15 dneh od dneva vložitve napovedi.

5. podpoglavje

Akontacija dohodnine od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti

1. Akontacija dohodnine od katastrskega dohodka

295. člen

(izračun)

(1) Akontacijo dohodnine od katastrskega dohodka ugotovi davčni organ z odločbo na podlagi podatkov o davčnem zavezancu ter katastrskem dohodku kmetijskih in gozdnih zemljišč, vpisanih v zemljiški knjigi oziroma zemljiškem katastru ter podatkov o priznanih oprostitvah, po stanju na dan 30. junija leta, za katerega se akontacija dohodnine izračunava. Kot stanje se šteje pravnomočen vpis podatkov v navedenih evidencah oziroma pravnomočna odločba o oprostitvi.

(2) V primeru, da se do 30. junija leta, za katero se akontacija izračunava, s primernimi dokazili dokaže dejanskega uporabnika ali dejanskega uporabnika ugotovi davčni organ, se davčnega zavezanca določi z odločbo o določitvi dejanskega uporabnika. Kot primerno dokazilo se šteje pisni dokument, ki nedvoumno dokazuje dejanskega imetnika pravice uporabe zemljišča.

296. člen

(uveljavljanje oprostitev)

(1) Oprostitve od katastrskega dohodka, ki so določene z zakonom, ki ureja dohodnino, davčni zavezanec lahko uveljavlja z vlogo pri davčnem organu, pristojnem za izračun akontacije dohodnine od katastrskega dohodka. Obrazec vloge predpiše minister, pristojen za finance.

(2) Davčni zavezanec mora k vlogi priložiti dokazila, ki dokazujejo upravičenost do oprostitve ali navesti javno evidenco, iz katere je upravičenost do oprostitve razvidna. Izjemoma oprostitev za neodmerjene gozdne ceste davčni organ prizna brez vloge zavezanca po uradni dolžnosti na podlagi podatkov Zavoda za gozdove Republike Slovenije.

(3) Davčni organ odloči o upravičenosti do oprostitve z odločbo v 15 dneh od vložitve vloge.

(4) Za zemljišča, pripisana nosilcu v skladu z 284. členom tega zakona, se oprostitev od katastrskega dohodka ne glede na prvi, drugi in tretji odstavek tega člena prizna na podlagi odločbe iz 284. člena tega zakona.

(5) Oprostitve, priznane na podlagi odločbe, ki je postala pravnomočna po 30. juniju leta, za katero se dohodnina odmerja, se upoštevajo pri izračunu akontacije dohodnine od katastrskega dohodka za naslednje davčno leto, razen oprostitev, ki se v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, uveljavljajo v letu po letu ukrepa, za katere se oprostitev v primeru, da je bila vloga vložena v letu izvedbe ukrepa, ne glede na datum pravnomočnosti odločbe upošteva v naslednjem letu.

(6) Prenehanje razlogov za oprostitev po tem členu, razen za oprostitev z zakonsko določenim rokom, mora davčni zavezanec oziroma Zavod za gozdove Republike Slovenije sporočiti pristojnemu davčnemu organu v treh mesecih od prenehanja.

(7) Ne glede na šesti odstavek tega člena se prenehanje oprostitve uveljavi na podlagi odločbe iz 284. člena tega zakona.

(8) Prenehanje oprostitve na podlagi prijave iz šestega odstavka tega člena, podane po 30. juniju tekočega leta

ali odločbe iz sedmega odstavka tega člena, ki je postala pravnomočna po 30. juniju tekočega leta, se upošteva pri izračunu akontacije dohodnine od katastrskega dohodka za naslednje davčno leto.

297. člen

(izdaja odmerne odločbe)

(1) Odločba o odmeri akontacije dohodnine od katastrskega dohodka za tekoče leto, o določitvi prvih dveh obrokov akontacije dohodnine od katastrskega dohodka za naslednje davčno leto ter o poročanju prvega in drugega obroka akontacije dohodnine od katastrskega dohodka tekočega davčnega leta mora biti izdana do 31. avgusta leta, za katero se akontacija dohodnine odmerja.

(2) Odločbo o odmeri akontacije dohodnine od katastrskega dohodka izda pristojni davčni organ.

(3) Nerezidentu izda odločbo o odmeri akontacije dohodnine od katastrskega dohodka davčni organ, na območju katerega zemljišče leži.

298. člen

(plačevanje akontacije dohodnine od katastrskega dohodka)

(1) Davčni zavezanci plačujejo akontacijo dohodnine od katastrskega dohodka v največ treh obrokih, s tem da se do 30. aprila plača najmanj 30%, do 31. avgusta najmanj 60% in do 31. decembra 100% akontacije, določene v skladu s 295. členom tega zakona.

(2) Prva dva obroka akontacije dohodnine od katastrskega dohodka v tekočem letu davčni zavezanec plača najmanj v odstotku, navedenem v prvem odstavku tega člena, od akontacije določene v skladu z 295. členom tega zakona za preteklo leto. Razlika v višini prvega in drugega obroka akontacije dohodnine od katastrskega dohodka v tekočem letu, ki nastane zaradi drugačne, višje akontacije dohodnine, določene za tekoče davčno leto, se davčnemu zavezancu poročuna pri zadnjem obroku akontacije dohodnine od katastrskega dohodka za tekoče davčno leto. Poročun v breme zadnjega obroka akontacije dohodnine od katastrskega dohodka za tekoče davčno leto za rezidente ni večji od zneska zadnjega obroka akontacije dohodnine od katastrskega dohodka za tekoče davčno leto.

299. člen

(uveljavljanje znižanj katastrskega dohodka in olajšave za investiranje)

(1) Davčni zavezanec, ki je rezident, uveljavlja znižanja katastrskega dohodka in olajšave za investiranje v napovedi za odmero dohodnine. Za uveljavljanje znižanja katastrskega dohodka mora napovedi priložiti oceno o odstotku zmanjšanja pridelka na posameznih parcelah, ki ga v skladu z metodologijo za ocenjevanje škode na podlagi zakona, ki ureja varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, ugotovi cenilec. V primeru uveljavljanja znižanja katastrskega dohodka zaradi naravnih nesreč večjih razsežnosti, za katere je zavezancu škodo ocenila komisija, ustanovljena na podlagi zakona, ki ureja varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, davčni organ pridobi podatek o odstotku zmanjšanja pridelka na posamezni parceli po uradni dolžnosti.

(2) Davčni zavezanec, ki je nerezident, uveljavlja znižanja katastrskega dohodka ali olajšavo za investiranje, določene z zakonom, ki ureja dohodnino, s pisno vlogo pri davčnem organu, pristojnem za izdajo odločbe o odmeri akontacije dohodnine od katastrskega dohodka. Za uveljavljanje znižanja katastrskega dohodka mora vlogi priložiti oceno o odstotku zmanjšanja pridelka na posameznih parcelah, ki ga v skladu z metodologijo za ocenjevanje škode na podlagi zakona, ki ureja varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, ugotovi cenilec. V primeru uveljavljanja znižanja katastrskega dohodka zaradi naravnih nesreč večjih razsežnosti, za katere

je zavezancu škodo ocenila komisija, ustanovljena na podlagi zakona, ki ureja varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, davčni organ pridobi podatek o odstotku zmanjšanja pridelka na posamezni parceli po uradni dolžnosti.

(3) Davčni zavezanec vlogo iz drugega odstavka tega člena vloži do 31. januarja tekočega leta za preteklo leto. Obrazec vloge predpiše minister, pristojen za finance.

(4) Davčni organ na podlagi vloge iz tretjega odstavka tega člena odloči o novi akontaciji dohodnine od katastrskega dohodka in drugih dohodkov iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti ter o poračunu akontacije, izračunane v skladu z 295. in 296. členom tega zakona. Odločba mora biti izdana do 31. marca leta po letu, na katero se izračun akontacije nanaša.

2. Akontacija dohodnine od drugega dohodka iz osnovne kmetijske in gozdarske dejavnosti

300. člen

(izračun)

(1) Akontacijo dohodnine od drugega dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti izračuna plačnik davka kot davčni odtegljaj v obračunu davčnega odtegljaja. Plačnik davka mora davčni odtegljaj izračunati in odtegniti hkrati z obračunom drugega dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti.

(2) Če drug dohodek iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti izplača oseba, ki ni plačnik davka, akontacijo dohodnine od drugega dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti ugotovi davčni organ na podlagi napovedi davčnega zavezanca.

301. člen

(način in rok vložitve napovedi)

Napoved za odmero akontacije dohodnine od drugega dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti mora zavezanec vložiti do desetega dne v mesecu za pretekli mesec pri pristojnem davčnem organu.

302. člen

(rok za izdajo odločbe)

Na podlagi napovedi iz 301. člena tega zakona davčni organ odloči o višini akontacije dohodnine od drugega dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti v 15 dneh od dneva vložitve napovedi.

6. podpoglavje

Akontacija dohodnine od dohodkov iz premoženja

303. člen

(izračun)

(1) Akontacijo dohodnine od dohodkov iz premoženja izračuna plačnik davka kot davčni odtegljaj v obračunu davčnega odtegljaja. Plačnik davka mora davčni odtegljaj izračunati in odtegniti hkrati z obračunom dohodka iz premoženja.

(2) Če dohodek iz premoženja izplača oseba, ki ni plačnik davka, akontacijo dohodnine od dohodka iz premoženja ugotovi davčni organ na podlagi napovedi zavezanca.

304. člen

(način in rok vložitve napovedi)

(1) Napoved za odmero akontacije dohodnine od dohodka iz premoženja mora davčni zavezanec vložiti v 15 dneh od prejema dohodka iz premoženja pri pristojnem davčnem organu.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena vloži davčni zavezanec, ki prejema dohodek iz premoženja iz naslova oddajanja premoženja in nepremičnega premoženja v najem za več mesecev v letu, napoved v 15 dneh po poteku časa,

za katerega je bilo dano premoženje v najem, vendar najkasneje do 15. januarja tekočega leta za preteklo leto.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena mora davčni zavezanec napoved za odmero akontacije dohodnine od dohodka iz premoženja iz naslova odsvojitve prenosljivih investicijskih kuponov, vložiti do 28. februarja za preteklo leto, razen davčnega zavezanca, ki je nerezident. Nerezident lahko vloži napoved do 28. februarja za preteklo leto, če napove vse odsvojitve prenosljivih investicijskih kuponov v preteklem letu.

305. člen

(uveljavljanje dejanskih stroškov)

(1) V primeru iz prvega odstavka 303. člena tega zakona lahko davčni zavezanec uveljavlja dejanske stroške v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, v napovedi za odmero dohodnine, razen nerezidenta, ki jih lahko uveljavlja v 30 dneh od izplačila dohodka pri pristojnem davčnem organu. Nerezident uveljavlja dejanske stroške s pisnim zahtevkom, ki ga predpiše minister, pristojen za finance.

(2) V primeru iz drugega odstavka 303. člena tega zakona lahko davčni zavezanec uveljavlja dejanske stroške v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, v napovedi iz drugega odstavka 303. člena tega zakona.

305.a člen

(uveljavljanje natečenih nedospelih obresti do dneva pridobitve kupona)

(1) V primeru iz prvega odstavka 303. člena tega zakona lahko davčni zavezanec uveljavlja natečene nedospele obresti do dneva pridobitve kupona za izplačilo obresti, dosežene ob unovčitvi kupona, v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, v napovedi za odmero dohodnine, razen nerezidenta, ki jih lahko uveljavlja v 30 dneh od unovčitve kupona pri pristojnem davčnem organu. Nerezident uveljavlja natečene nedospele obresti do dneva pridobitve kupona s pisnim zahtevkom, ki ga predpiše minister, pristojen za finance.

(2) V primerih iz drugega odstavka 303. člena tega zakona lahko davčni zavezanec uveljavlja natečene nedospele obresti do dneva pridobitve kupona za izplačilo obresti, dosežene ob odsvojitvi ali unovčitvi kupona, v napovedi iz drugega odstavka 303. člena tega zakona.

306. člen

(rok za izdajo odločbe)

(1) Na podlagi napovedi iz 304. člena tega zakona davčni organ izda odločbo o višini akontacije dohodnine od dohodka iz premoženja v 30 dneh od dneva vložitve napovedi.

(2) Davčni organ odloči o novi akontaciji dohodnine od dohodka iz premoženja in o poračunu odtegnjenega davčnega odtegljaja na podlagi uveljavljanja dejanskih stroškov nerezidenta iz prvega odstavka 305. člena tega zakona v 15 dneh od dneva predložitve zahtevka.

307. člen

(obvestilo davčnega zavezanca glede vštevanja obračunanih obresti v davčno osnovo)

(1) Kadar želi davčni zavezanec uveljavljati možnost v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, da se v davčno osnovo od obresti, doseženih v primeru vezanih denarnih sredstev in varčevanja pri bankah in hranilnicah, ustanovljenih v skladu s predpisi v Sloveniji, z ročnostjo daljšo od enega leta, pri katerem zavezanec ne more razpolagati s privarčevanimi sredstvi pred potekom datuma vezave oziroma poteka varčevanja brez bistvenega zmanjšanja obresti, štejejo obresti, obračunane za obdobje davčnega leta, je dolžan o tem obvestiti banko ali hranilnico v Sloveniji na obrazcu, ki ga predpiše minister, pristojen za finance.

(2) Davčni zavezanec predloži obvestilo iz prvega odstavka tega člena ob sklenitvi pogodbe o vezavi oziroma varčevanju, vendar najpozneje do konca davčnega leta, v katerem je bila pogodba sklenjena.

(3) Ne glede na določbo drugega odstavka tega člena predloži davčni zavezanec obvestilo iz prvega odstavka tega člena za pogodbe sklenjene pred 1. januarjem 2005 do 31. januarja 2005.

(4) Predlagano obvestilo zavezuje banko ali hranilnico in davčnega zavezanca, da v davčnem letu obračunane obresti davčnega zavezanca, ki predloži takšno obvestilo, obravnava enako, kot da so izplačane. Obvestilo zavezuje banko ali hranilnico in davčnega zavezanca do poteka datuma vezave denarnih sredstev oziroma poteka varčevanja ali do prekinitve pogodbe.

308. člen

(izračunavanje in objavljanje deležev rasti vrednosti premoženja vzajemnega sklada)

(1) Družba za upravljanje, ki upravlja kvalificirani vzajemni sklad, je v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, dolžna mesečno izračunavati in objavljati deleže rasti vrednosti premoženja vzajemnega sklada.

(2) Družba za upravljanje iz prvega odstavka tega člena je deleže rasti vrednosti premoženja vzajemnega sklada, ki jih izračunava v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, dolžna do 15. dne v mesecu poslati pristojnemu davčnemu organu in javno objaviti na sedežu družbe za upravljanje in vseh podružnicah take družbe na način, da so dostopni vsem imetnikom investicijskih kuponov vzajemnega sklada.

(3) Pri ugotavljanju davčne osnove od dohodka iz 3. točke drugega odstavka 81. člena Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 54/04), ki ga zavezanec doseže pri kvalificiranem vzajemnem skladu, se upoštevajo zadnji objavljeni deleži rasti vrednosti premoženja vzajemnega sklada v obdobju imetništva investicijskega kupona.

309. člen

(dolžnost davčnega zavezanca za dajanje podatkov družbi za upravljanje)

(1) Davčni zavezanec je dolžan družbi za upravljanje s sedežem v Sloveniji, ki upravlja kvalificirani vzajemni sklad na podlagi dovoljenja Agencije za trg vrednostnih papirjev za upravljanje vzajemnega sklada, pri katerem doseže dohodek, dati vse podatke, potrebne za obračun davčnega odtegljaja, s katerimi družba za upravljanje ne razpolaga.

(2) V primeru, ko zavezanec družbi za upravljanje ne predloži podatkov iz prvega odstavka tega člena, družba za upravljanje davčni odtegljaj odtegne od bruto izplačila.

310. člen

(pridobitev statusa kvalificiranega vzajemnega sklada)

(1) Če se želi vzajemni sklad, ki ga upravlja družba za upravljanje druge države članice EU in katerega poslovanje je usklajeno z Direktivo Sveta 85/611/EGS z dne 20. decembra 1985 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje, s spremembami, UL L 375/1985 (v nadaljnjem besedilu: Direktiva o investicijskih skladih), obravnavati kot kvalificirani vzajemni sklad v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, mora svojo odločitev priglasiti pri pristojnem davčnem organu. Priglasitev opravi na obrazcu, ki ga predpiše minister, pristojen za finance. Obrazcu mora priložiti tudi potrdilo pristojnega organa države članice EU o tem, da je njegovo poslovanje usklajeno z Direktivo o investicijskih skladih in izjavo o tem, da bo izpolnjeval vse predpisane obveznosti glede poročanja imetnikom investicijskih kuponov o vrsti razdeljenega ali doseženega dohodka ter poročanja davčnemu organu o izračunanih deležih rasti vrednosti premoženja vzajemnega sklada.

(2) O odobritvi statusa kvalificiranega vzajemnega sklada odloči pristojni davčni organ z odločbo v 15 dneh od vložitve priglasitve.

(3) V primeru, ko vzajemni sklad, ki je pridobil status kvalificiranega vzajemnega sklada v skladu s tem členom zakona, preneha izpolnjevati pogoje za kvalificirani vzajemni sklad, davčni organ po uradni dolžnosti odloči o prenehanju statusa kvalificiranega vzajemnega sklada.

7. podglavje

Akontacija dohodnine od dobička iz kapitala

311. člen

(izračun)

Akontacijo dohodnine od dobička iz kapitala ugotovi davčni organ z odločbo na podlagi napovedi davčnega zavezanca.

312. člen

(način in rok vložitve napovedi)

(1) Napoved za odmero akontacije dohodnine od dobička iz kapitala mora davčni zavezanec vložiti v 15 dneh od odsvojitve kapitala.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena mora davčni zavezanec napoved za dobiček od odsvojitve vrednostnih papirjev ter drugih deležev v kapitalu vložiti do 28. februarja tekočega leta za preteklo leto, razen davčnega zavezanca, ki je nerezident. Nerezident lahko vloži napoved do 28. februarja za preteklo leto, če napove vse odsvojitve vrednostnih papirjev ter drugih deležev v kapitalu v preteklem letu.

(3) Davčni zavezanec mora napoved vložiti pri pristojnem davčnem organu.

(4) Ne glede na tretji odstavek tega člena mora davčni zavezanec napoved pri odsvojitvi nepremičnine vložiti pri davčnem uradu, kjer nepremičnina leži.

313. člen

(odlog ugotavljanja davčne obveznosti)

(1) Podaritev kapitala zavezančevemu zakoncu ali otroku, za katero davčni zavezanec želi v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, uveljaviti odlog ugotavljanja davčne obveznosti, mora priglasiti pri davčnem organu, pri katerem bi moral vložiti napoved.

(2) Priglasitev iz prvega odstavka tega člena opravi davčni zavezanec najpozneje do roka za vložitev napovedi iz 312. člena tega zakona na obrazcu, ki ga predpiše minister, pristojen za finance, s priloženimi dokazili o izpolnjevanju pogojev za odlog.

(3) O odobritvi odloga iz prvega odstavka tega člena odloči davčni organ z odločbo v 15 dneh od vložitve priglasitve.

(4) Če odlog iz prvega odstavka tega člena ni odobren, mora davčni zavezanec vložiti napoved v desetih dneh od vročitve odločbe iz tretjega odstavka tega člena.

(5) V primeru zamenjave deleža v okviru zamenjave kapitalskih deležev, združitve in delitev, za katero lahko davčni zavezanec v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, uveljavlja odlog ugotavljanja davčne obveznosti, priglasitev za vse zavezance hkrati opravi družba obenem s predložitvijo vloge po 362. oziroma 363. členu tega zakona.

(6) O odobritvi odloga po petem odstavku tega člena za vse zavezance hkrati odloči davčni organ v odločbi iz 362. oziroma 363. člena tega zakona.

(7) Družba prejemnica dovoljenja je dolžna zavezance najpozneje v roku 15 dni po prejemu dovoljenja pisno obvestiti o odobritvi odloga iz petega odstavka tega člena.

314. člen

(obveznost družb, ki se preoblikujejo)

Kadar se družba preoblikuje, je nova oziroma prevzemna družba dolžna lastnikom posredovati vse podatke, ki so

potrebni za ugotavljanje njihovih morebitnih davčnih obveznosti iz preoblikovanja, vključno s podatki o menjalnem razmerju, denarnem doplačilu in vrednosti novih deležev.

315. člen

(rok za izdajo odločbe)

(1) Na podlagi napovedi iz prvega odstavka 312. člena tega zakona davčni organ izda odločbo o višini akontacije dohodnine od dobička iz kapitala v 30 dneh od vložitve napovedi.

(2) Na podlagi napovedi iz drugega odstavka 312. člena tega zakona davčni organ izda odločbo o višini akontacije dohodnine od dobička iz kapitala do 31. maja tekočega leta za preteklo leto.

8. podpoglavje

Akontacija dohodnine od drugih dohodkov

316. člen

(izračun)

(1) Akontacijo dohodnine od drugih dohodkov izračuna plačnik davka kot davčni odtegljaj v obračunu davčnega odtegljaja. Plačnik davka mora davčni odtegljaj izračunati in odtegniti hkrati z obračunom drugega dohodka.

(2) Če drug dohodek izplača oseba, ki ni plačnik davka, akontacijo dohodnine od drugega dohodka ugotovi davčni organ na podlagi napovedi davčnega zavezanca.

317. člen

(način in rok vložitve napovedi)

Napoved za odmero akontacije dohodnine od drugega dohodka mora davčni zavezanec vložiti v sedmih dneh od dneva izplačila dohodka pri pristojnem davčnem organu.

318. člen

(rok za izdajo odločbe)

Na podlagi napovedi iz 317. člena tega zakona davčni organ izda odločbo o višini akontacije dohodnine od drugega dohodka v 15 dneh od dneva vložitve napovedi.

9. podpoglavje

Avtomatično dajanje podatkov

319. člen

(avtomatično dajanje podatkov)

(1) Pravna oseba, združenje oseb, ki je brez pravne osebnosti in fizična oseba, ki opravlja dejavnost, ki so hkrati plačniki davka, in druge pravne osebe, združenja oseb, ki so brez pravne osebnosti in fizične osebe, ki opravljajo dejavnost, morajo davčnemu organu dostaviti podatke, potrebne za pobiranje dohodnine, vključno s podatki, ki se nanašajo na dohodke, ki so oproščeni dohodnine, na določanje davčne osnove in na uveljavljanje davčnih olajšav ter identifikacijo zavezanca za davek in zavezanca za dajanje podatkov.

(2) Za osebo iz prvega odstavka tega člena se ne šteje oseba, ki v skladu z zakonom o obdavčenju nima poslovne enote nerezidenta v Sloveniji in diplomatsko-konzularna predstavništva tujih držav ter predstavništva mednarodnih organizacij. Če se diplomatsko-konzularno predstavništvo tuje države ali predstavništvo mednarodne organizacije odloči, da bo prevzelo obveznosti plačnika davka v skladu z 20. členom tega zakona, je zadolženo tudi za avtomatično dajanje podatkov v skladu s tem členom.

(3) Dolžnost dajanja podatkov po tem členu se ne nanaša na podatke o nedenarnih dohodkih, ki so oproščeni plačila dohodnine v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino.

(4) Osebe, zavezane za dajanje podatkov, morajo podatke iz tega člena dostaviti davčnemu organu in davčnemu

zavezancu do 31. januarja tekočega davčnega leta za preteklo davčno leto.

(5) Šteje se, da je oseba, zavezana za dostavo podatkov, izpolnila obveznost do dajanja podatkov davčnemu organu po tem členu, za tiste dohodke, za katere je davčnemu organu predložila obračun davčnega odtegljaja v skladu s tem zakonom.

320. člen

(avtomatično dajanje podatkov izvajalcev pokojninskih načrtov)

(1) Izvajalci pokojninskih načrtov, ki zbirajo premije prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja in vodijo osebne račune zavarovancev, morajo davčnemu organu dostaviti podatke potrebne za pobiranje dohodnine v zvezi s premijami prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja in uveljavljanjem oprostitev in davčnih olajšav v zvezi s tem ter podatke potrebne za identifikacijo davčnega zavezanca, plačnika premije prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja in zavezanca za dajanje podatkov.

(2) Osebe, zavezane za dajanje podatkov po tem členu, morajo podatke iz tega člena dostaviti davčnemu organu in davčnemu zavezancu oziroma lastniku osebnega računa do 31. januarja tekočega davčnega leta za preteklo davčno leto.

321. člen

(avtomatično dajanje podatkov v zvezi s pridobitvijo in odsvojitvijo kapitala)

(1) Pooblaščenici udeleženci trga vrednostnih papirjev in druge pravne osebe, ki so opravljale prenose imetništva vrednostnih papirjev oziroma drugih deležev, morajo davčnemu organu dostaviti podatke, ki se nanašajo na vse pridobitve in odsvojitve vrednostnih papirjev in deležev in na uveljavljanje stroškov ter identifikacijo zavezanca za davek in zavezanca za dajanje podatkov.

(2) Nepremičninski posredniki morajo davčnemu organu dostaviti podatke, ki se nanašajo na vse pridobitve in odsvojitve nepremičnin in na uveljavljanje stroškov ter identifikacijo zavezanca za davek in zavezanca za dajanje podatkov.

(3) Podatkov iz prvega in drugega odstavka tega člena ni potrebno dajati v primerih odsvojitve, kjer je bil pravni temelj sklep o dedovanju ali drug pravni posel v zvezi s smrtjo, sodna odločba (sklep o sodni izvršbi) ali upravna izvršba (sklep o prisilni izterjavi).

(4) Osebe, zavezane za dajanje podatkov po tem členu, morajo podatke iz tega člena zakona dostaviti pristojnemu davčnemu organu do 31. januarja tekočega davčnega leta za preteklo davčno leto.

322. člen

(avtomatično dajanje podatkov v zvezi s katastrskim dohodkom)

(1) Za geodetske zadeve pristojni upravni organ mora pristojnemu davčnemu organu do 15. julija leta, za katero se odmerja akontacija dohodnine od katastrskega dohodka, posredovati podatke o vseh osebah, ki so bile na dan 30. junija leta, za katero se dohodnina odmerja, v zemljiški knjigi oziroma zemljiškem katastru vpisane kot lastniki, zakupniki in imetniki pravice uporabe kmetijskih ali gozdnih zemljišč, podatke o vrsti rabe in kvaliteti teh zemljišč na dan 30. junija leta, za katero se dohodnina odmerja ter podatke o katastrskem dohodku, pripisanem tem zemljiščem.

(2) Zavod za gozdove Republike Slovenije do 15. julija leta za vse parcele gozdnih zemljišč, po katerih potekajo gozdne ceste, posreduje podatke o deležu oziroma površini parcele pod gozdno cesto po stanju na dan 30. junija leta, za katero se akontacija dohodnine odmerja.

(3) Komisije, ustanovljene na podlagi zakona, ki ureja varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami morajo po do-

končni oceni škode, vendar najkasneje do 31. januarja po letu nastanka škode, pristojnemu davčnemu organu posredovati seznime oseb, ki jim je bila škoda ocenjena na podlagi vlog, skupaj s seznamami parcel, za katere se je škoda ocenjevala ter odstotki zmanjšanja pridelka na posamezni parceli.

323. člen

(avtomatično dajanje podatkov v zvezi z obrestmi davčnih zavezancev, ki so rezidenti v državi članici EU)

Osebe, ki so dolžne davčnemu organu dajati podatke po določbah 10. podpoglavja I. poglavja tega dela zakona, niso dolžne dajati podatkov v zvezi z istim dohodkom v skladu s 319. členom tega zakona.

324. člen

(dajanje podatkov)

Minister, pristojen za finance, predpiše podrobnejše določbe glede vrste, oblike in načina dajanja podatkov na podlagi 319. do 322. člena tega zakona.

10. podpoglavje

Dajanje podatkov o dohodku od prihrankov v obliki plačil obresti

1. Splošne določbe

325. člen

(vsebina tega podpoglavja)

To podpoglavje določa obveznost plačilnih zastopnikov, da pristojnemu davčnemu organu dajejo podatke o dohodku od prihrankov v obliki plačil obresti, ki jih dosegajo upravičeni lastniki, vrsto, obseg podatkov in način njihovega zbiranja ter druge obveznosti, da bi se omogočila učinkovita obdavčitev teh dohodkov v državi članici EU, katere rezident je upravičeni lastnik.

326. člen

(plačilni zastopnik)

(1) Plačilni zastopnik po tem podpoglavju zakona je:

1. katera koli oseba, ki je ustanovljena v Sloveniji in opravlja dejavnost, v zvezi s katero plačuje ali zagotavlja dohodek od prihrankov:

- a) v neposredno korist upravičenega lastnika, ali
- b) subjektu, ki je ustanovljen na predpisanem ozemlju;

2. kateri koli subjekt, ki je ustanovljen v Sloveniji in kateremu oseba, ki opravlja dejavnost ter je ustanovljena v državi članici EU, plača dohodek od prihrankov v korist upravičenega lastnika.

(2) Za osebo, ki je ustanovljena v Sloveniji in opravlja dejavnost, v zvezi s katero plačuje dohodek iz prihrankov iz prvega odstavka tega člena, se štejejo tudi Republika Slovenija, Banka Slovenije in samoupravne lokalne skupnosti.

(3) Predpisano ozemlje je ozemlje drugih držav članic EU in vsa odvisna ali pridružena ozemlja, ki uporabljajo ukrepe, ki ustrezajo ali so enaka tistim, ki jih določa Direktiva Sveta 2003/48/ES z dne 3. junija 2003 o obdavčitvi dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti, UL L 157/2003 (v nadaljnjem besedilu: Direktiva o obdavčitvi dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti), in jih objavi minister, pristojen za finance.

(4) Subjekt iz prvega odstavka tega člena je vsak subjekt, ki je ustanovljen v državi članici EU, razen če ni s tem zakonom drugače določeno, in ni:

1. pravna oseba,
2. subjekt, katerega dobiček je obdavčen po splošnih pravilih za podjetniško obdavčitev,

3. kolektivni naložbeni podjem za vlaganje v prenosljive vrednostne papirje, priznan v skladu z Direktivo o investicijskih skladih (v nadaljnjem besedilu: priznani KNPVP).

(5) Za pravno osebo iz 1. točke četrtega odstavka se ne šteje:

1. v Finski: avoin yhtiö (Ay) in kommandiittiyhtiö (Ky)/öppet bolag in kommanditbolag;

2. v Švedski: handelsbolag (HB) in kommanditbolag (KB).

(6) Plačilni zastopnik mora vsak subjekt obravnavati, kot da je subjekt iz prvega odstavka tega člena, razen kadar mu ta subjekt predloži uradna dokazila o tem, da je subjekt iz 1. do 3. točke četrtega odstavka tega člena.

(7) Subjekt, ki plačilnemu zastopniku ali nosilcu gospodarske dejavnosti predloži potrdilo o tem, da se obravnava kot KNPVP iz 3. točke četrtega odstavka tega člena, ki ga je izdala država članica EU, v kateri je subjekt ustanovljen, se za namene tega podpoglavja obravnava kot KNPVP.

327. člen

(odločitev subjekta, da se obravnava kot KNPVP)

(1) Če se subjekt, ki je ustanovljen v Sloveniji, želi obravnavati kot priznani KNPVP, mora pridobiti dovoljenje davčnega organa.

(2) Zahteva za izdajo dovoljenja se vloži pri pristojnem davčnem organu.

(3) Zahteva iz drugega odstavka tega člena mora vsebovati:

1. ime in naslov subjekta;

2. izjavo, da:

a) je subjekt ustanovljen v Sloveniji,

b) subjekt ni pravna oseba;

c) dobiček subjekta ni obdavčljiv po splošnih pravilih za podjetniško obdavčitev;

d) subjekt ni priznani KNPVP, in

e) se je subjekt odločil za obravnavo kot priznani KNPVP za namene Direktive o obdavčitvi dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti;

3. podpisano izjavo osebe, ki vloži zahtevo, o tem, da so navedbe v zahtevi točne in popolne.

(4) Pristojni davčni organ izda subjektu dovoljenje, da se za namene Direktive o obdavčitvi dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti obravnava kot priznani KNPVP. To dovoljenje velja od datuma, navedenega na njem.

328. člen

(upravičeni lastnik)

(1) Upravičeni lastnik po tem podpoglavju zakona je fizična oseba, ki je rezident predpisanega ozemlja in prejme plačilo dohodka od prihrankov, ali ji je tako plačilo zagotovljeno.

(2) Fizična oseba iz prvega odstavka tega člena se ne obravnava kot upravičeni lastnik, če plačilnemu zastopniku predloži dokazilo o tem, da plačila ni prejela ali si ga zagotovila v lastno korist, zato ker:

1. je plačilni zastopnik ali nosilec gospodarske dejavnosti;

2. deluje v imenu subjekta iz četrtega odstavka 326. člena tega zakona;

3. deluje v imenu subjekta:

a) ki je pravna oseba,

b) katerega dobiček je obdavčljiv po splošnih pravilih za podjetniško obdavčitev,

c) ki je priznani KNPVP, ali

d) ki se obravnava kot priznani KNPVP za namene Direktive o obdavčitvi dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti;

4. deluje v imenu druge fizične osebe, v korist katere prejme ali zagotovi plačilo obresti.

(3) Fizična oseba, ki predloži dokazilo o tem, da deluje v imenu subjekta iz 2. točke drugega odstavka tega člena, mora plačilnemu zastopniku predložiti tudi naziv in naslov tega subjekta.

(4) Fizična oseba, ki predloži dokazilo o tem, da deluje v imenu druge fizične osebe, mora plačilnemu zastopniku predložiti tudi osebno ime in naslov prebivališča, ter davčno številko ali datum in kraj rojstva te druge fizične osebe. Fizična oseba, ki predloži dokazilo, te podatke pridobi v skladu s 331. členom tega zakona.

(5) Plačilni zastopnik, ki razpolaga s podatki o tem, da fizična oseba, ki je prejela plačilo dohodka iz prihrankov, ali ji je tako plačilo zagotovljeno, ni upravičeni lastnik obresti iz razloga iz 4. točke drugega odstavka tega člena, je dolžan storiti vse potrebno za ugotovitev identitete upravičenega lastnika. Če plačilni zastopnik ne more ugotoviti identitete upravičenega lastnika, je dolžan fizično osebo, ki prejme plačilo dohodka od prihrankov, ali ji je tako plačilo zagotovljeno, obravnavati kot upravičenega lastnika.

329. člen

(dohodek od prihrankov)

(1) Za dohodek od prihrankov po tem podpoglavju zakona se štejejo:

1. obresti,
2. obračunane ali h glavnici pripisane obresti ob prodaji, povračilu ali odkupu dolžniških terjatev,
3. dohodek, ki ga razdeli kolektivni investicijski sklad in je dosežen, neposredno ali posredno, preko drugih kolektivnih investicijskih skladov ali subjektov iz četrtega odstavka 326. člena tega zakona, iz naslova obresti,
4. dohodek, dosežen s prodajo, povračilom ali odkupom delnice ali enot v kolektivnem investicijskem skladu, če ta sklad neposredno ali posredno prek drugih kolektivnih investicijskih skladov ali subjektov iz četrtega odstavka 326. člena tega zakona, investira več kot 25% sredstev v dolžniške terjatve.

(2) Za obresti iz prvega odstavka tega člena se šteje dohodek iz kakršnih koli dolžniških terjatev, ne glede na to ali so zavarovane s hipoteko in ne glede na to ali imajo pravico do udeležbe v dolžniškem dobičku, vključno z dohodkom iz državnih vrednostnih papirjev ter dohodkom od obveznic ali zadolžnic.

(3) V obresti iz prvega odstavka tega člena se všteto nagraje v zvezi z dolžniškimi terjatvami ter premije in diskonti iz dolžniških terjatev.

(4) V obresti iz prvega odstavka tega člena se ne všteto kazni zaradi zamude pri plačilu (zamudne obresti).

(5) Kadar plačilni zastopnik ne razpolaga s podatki o znesku obresti iz 2. točke prvega odstavka tega člena, se celoten znesek prihodkov od prodaje, povračila ali odkupa dolžniških terjatev, šteje za dohodek od prihrankov.

(6) Kadar plačilni zastopnik ne razpolaga s podatki o deležu dohodka, ki izhaja iz obresti, iz 3. točke prvega odstavka tega člena, se celotni znesek dohodka šteje za dohodek od prihrankov.

(7) Ne glede na določbe 3. in 4. točke prvega odstavka tega člena, se šteje, da dohodek od prihrankov ni, kadar je:

1. kolektivni investicijski sklad, ki je ustanovljen v Sloveniji, investiral 15% ali manj sredstev, neposredno ali posredno preko drugih kolektivnih vzajemnih skladov ali subjektov iz četrtega odstavka 326. člena tega zakona, v dolžniške terjatve;
2. kolektivni investicijski sklad, ki je ustanovljen v drugi državi članici EU, ki je odstopila od točk (c) in (d) prvega odstavka v skladu s šestim odstavkom 6. člena Direktive o obdavčitvi dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti, investiral 15% ali manj sredstev v dolžniške terjatve v skladu z zakonodajo te države članice EU, ki ureja odstop od navedenih določb direktive.

(8) Ne glede na določbo 4. točke prvega odstavka tega člena se:

1. kadar plačilni zastopnik ne razpolaga s podatki v zvezi z odstotkom sredstev, ki so investirana v dolžniške terjatve ali v delnice ali enote v kolektivnih investicijskih skladih, šteje, da je ta odstotek večji od 25%;

2. kadar plačilni zastopnik ne more določiti zneska dohodka, ki ga je dosegel upravičeni lastnik, šteje, da dohodek ustreza prihodkom od prodaje, povračila ali odkupa delnic ali enot.

(9) V skladu z desetim odstavkom tega člena se šteje, da dohodek od prihrankov ni:

1. kadar subjekt iz četrtega odstavka 326. člena tega zakona, ki je ustanovljen v Sloveniji, investira 15% ali manj sredstev, neposredno ali posredno preko drugih kolektivnih vzajemnih skladov ali subjektov iz četrtega odstavka 326. člena tega zakona, v dolžniške terjatve;

2. kadar je subjekt iz četrtega odstavka 326. člena tega zakona, ki je ustanovljen v drugi državi članici EU, ki je odstopila od točk (c) in (d) prvega odstavka v skladu s šestim odstavkom 6. člena Direktive o obdavčitvi dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti, investiral 15% ali manj sredstev v dolžniške terjatve v skladu z zakonodajo te države članice EU, ki ureja odstop od navedenih določb direktive.

(10) Ne glede na določbe sedmega in devetega odstavka tega člena, se kadar plačilni zastopnik ne more ugotoviti, ali je kolektivni investicijski sklad ali subjekt iz četrtega odstavka 326. člena tega zakona, investiral 15% ali manj sredstev v dolžniške terjatve, v skladu z določbami sedmega in devetega odstavka tega člena, šteje, da dohodek od prihrankov je.

(11) Odstotki iz tega člena se določajo glede na investicijsko politiko, kot je določena v pravilih sklada ali ustanovnih listinah kolektivnega investicijskega sklada ali subjekta iz četrtega odstavka 326. člena tega zakona, če teh ni, pa glede na dejansko sestavo sredstev kolektivnega investicijskega sklada ali subjekta iz četrtega odstavka 326. člena tega zakona.

(12) V tem členu je kolektivni investicijski sklad:

1. priznani KNPVP;
2. subjekt, ki se za namene Direktive o obdavčitvi dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti obravnava kot priznani KNPVP; ali
3. kolektivni naložbeni podjem, ustanovljen izven Skupnosti.

(13) Kadar kolektivni investicijski sklad iz dvanajstega odstavka tega člena razmejuje prispevke udeležencev in dobičke ali dohodke, iz katerih se vršijo plačila tem osebam, v ločene zbirne, ter so ti udeleženci upravičeni izmenjevati pravice v enem takem zbiru za pravice v drugem, se vsak ločen zbir obravnava kot ločeni kolektivni investicijski sklad.

330. člen

(potrdilo o davčnem rezidentstvu)

(1) Pristojni davčni organ upravičenemu lastniku, ki je rezident Slovenije in dohodek od prihrankov prejme v državi članici EU, ki od tega dohodka pobira davčni odtegljaj, na zahtevo izda potrdilo o davčnem rezidentstvu za namene uveljavljanja izjem od davčnega odtegljaja v tej državi članici EU.

(2) Potrdilo iz prvega odstavka tega člena vsebuje naslednje podatke:

1. osebno ime in naslov prebivališča ter davčno številko upravičenega lastnika;
2. osebno ime ali naziv in naslov oziroma sedež plačilnega zastopnika;
3. številko računa upravičenega lastnika ali, če račun ne obstaja, podatke o vrednostnem papirju.

(3) Potrdilo iz prvega odstavka tega člena se izda v dveh mesecih od vložitve zahteve.

(4) Potrdilo iz prvega odstavka tega člena se izda za obdobje treh let, šteto od dneva izdaje potrdila.

2. Podatki, ki jih je potrebno pridobiti, preveriti in dostaviti

331. člen

(identiteta in rezidentstvo upravičenega lastnika)

(1) Plačilni zastopnik, ki opravi plačilo dohodka od prihrankov fizični osebi ali prejme oziroma zagotovi plačilo

dohodka od prihrankov za fizično osebo, ter razpolaga s podatki, ki kažejo na to, da je fizična oseba upravičeni lastnik, mora ugotoviti identiteto in rezidentstvo upravičenega lastnika v skladu s tem poglavjem.

(2) Kadar so bila pogodbeno razmerja med plačilnim zastopnikom in upravičenim lastnikom sklenjena pred 1. majem 2004, mora plačilni zastopnik ugotoviti identiteto upravičenega lastnika, tako da pridobi in preveri njegovo osebno ime, naslov in rezidentstvo z uporabo podatkov, ki so mu na razpolago, vključno s podatki, ki jih je pridobil po predpisih, ki urejajo preprečevanje pranja denarja.

(3) Kadar so bila pogodbeno razmerja med plačilnim zastopnikom in upravičenim lastnikom sklenjena, ali transakcije, ki so bile opravljene brez pogodbenega razmerja, na dan 1. maja 2004 ali po njem, plačilni zastopnik ugotovi identiteto upravičenega lastnika, tako da pridobi in preveri:

1. osebno ime, naslov prebivališča in, če obstaja, davčno številko upravičenega lastnika, ki jo je dodelila država članica EU, katere rezident je za davčne namene, in sicer v skladu s četrtem do šestim odstavkom tega člena; ter

2. rezidentstvo upravičenega lastnika, v skladu s sedmim in osmim odstavkom tega člena.

(4) Podatki iz 1. točke tretjega odstavka tega člena se pridobijo in preverijo tako, da upravičeni lastnik plačilnemu zastopniku predloži svojo potno listino ali osebno izkaznico.

(5) Kadar naslov prebivališča na potni listini ali osebni izkaznici ni vpisan, se naslov pridobi in preveri tako, da upravičeni lastnik plačilnemu zastopniku predloži kateri koli drugi dokument, s katerim se dokazuje identiteta. Ta dokument vključuje tudi potrdilo o rezidentstvu za davčne namene.

(6) Kadar davčna številka na potni listini, osebni izkaznici ali katerem koli drugem dokumentu, s katerim se dokazuje identiteta, ki ga predloži upravičeni lastnik, ni vpisana, plačilni zastopnik namesto tega pridobi in preveri datum in kraj rojstva upavičenega lastnika na podlagi njegove potne listine ali osebne izkaznice.

(7) Rezidentstvo upavičenega lastnika se ugotovi na podlagi naslova njegovega prebivališča, preverjenega v skladu s četrtem in petim odstavkom tega člena.

(8) Ne glede na določbo sedmega odstavka tega člena, plačilni zastopnik v primeru, kadar upavičeni lastnik izjavi, da je rezident države, ki ni članica EU, in predloži potno listino ali osebno izkaznico, ki jo je izdala država članica EU, rezidentstvo ugotovi na podlagi potrdila o davčnem rezidentstvu, ki ga je izdal pristojni organ države, katere rezident je fizična oseba. Kadar upavičeni lastnik ne predloži takega potrdila, se za državo rezidentstva šteje država članica EU, ki je izdala potno listino ali drug uradni osebni dokument.

(9) Upravičeni lastnik lahko predloži overjeno kopijo katerega koli dokumenta iz tega poglavja. Overjena kopija je kopija, overjena ali legalizirana na tak način, da bi bila lahko uporabna za namene dokazovanja v postopku pred sodiščem.

(10) Pristojni organ iz osmega odstavka tega člena je pristojni organ za namene mednarodnih pogodb o izogibanju dvojnega obdavčevanja ali, kadar tega ni, drug organ, ki je pristojen za izdajanje potrdil o rezidentstvu za davčne namene.

332. člen

(podatki, ki jih plačilni zastopniki dajejo davčnemu organu)

(1) Plačilni zastopnik iz 1. točke prvega odstavka 326. člena tega zakona, ki plačilo dohodka od prihrankov opravi ali zagotovi v neposredno korist upavičenega lastnika, mora pristojnemu davčnemu organu dostaviti naslednje podatke:

1. osebno ime ali naziv in naslov oziroma sedež plačilnega zastopnika;

2. osebno ime, naslov prebivališča in država rezidentstva upavičenega lastnika, ugotovljeni v skladu s 331. členom tega zakona;

3. kadar so bila pogodbeno razmerja med plačilnim zastopnikom in upravičenim lastnikom sklenjena, ali transakcije, ki so bile opravljene brez pogodbenega razmerja, na dan 1. maja 2004 ali po njem, davčna številka, ali če te ni, datum in kraj rojstva upavičenega lastnika, ugotovljeni v skladu s 331. členom tega zakona;

4. številka računa upavičenega lastnika ali, kadar te ni, opredelitev dolžniške terjatve, v zvezi s katero je dohodek od prihrankov dosežen ali zagotovljen;

5. znesek in vrsta plačil dohodka od prihrankov, opravljenih ali zagotovljenih upavičenemu lastniku, v skladu s 333. členom tega zakona, ter valuta, v kateri so bila plačila opravljena ali zagotovljena.

(2) Plačilni zastopnik iz 1. točke prvega odstavka 326. člena tega zakona, ki plačilo dohodka od prihrankov opravi ali zagotovi subjektu, ki je ustanovljen na predpisnem ozemlju, mora pristojnemu davčnemu organu dostaviti naslednje podatke:

1. osebno ime ali naziv in naslov oziroma sedež plačilnega zastopnika;

2. naziv in naslov subjekta (vključno z ozemljem, na katerem je ustanovljen); in

3. skupni znesek in vrsta plačil dohodka od prihrankov, opravljenih ali zagotovljenih subjektu, v skladu s 333. členom tega zakona, ter valuta, v kateri so bila plačila opravljena ali zagotovljena.

(3) Plačilni zastopnik iz 2. točke prvega odstavka 326. člena tega zakona mora pristojnemu davčnemu organu dostaviti naslednje podatke v zvezi s vsakim upavičnim lastnikom, kateremu dohodek pripada:

1. izjava, da je plačilo dohodka od prihrankov prejel kot plačilni zastopnik;

2. osebno ime ali naziv in naslov oziroma sedež plačilnega zastopnika;

3. osebno ime, naslov prebivališča in država rezidentstva upavičenega lastnika, ugotovljeni v skladu s 331. členom tega zakona;

4. kadar so bila pogodbeno razmerja med upavičnim lastnikom in plačilnim zastopnikom sklenjena, ali transakcije, ki so bile opravljene brez pogodbenega razmerja, na dan 1. maja 2004 ali po njem, davčna številka, ali če te ni, datum in kraj rojstva upavičenega lastnika, ugotovljeni v skladu s 331. členom tega zakona;

5. številka računa upavičenega lastnika ali, kadar te ni, opredelitev dolžniške terjatve, v zvezi s katero je dohodek od prihrankov dosežen;

6. znesek in vrsta dohodka od prihrankov, ki ga je plačilni zastopnik prejel, v skladu s 333. členom tega zakona, ter valuta, v kateri je bil plačan.

(4) Plačilni zastopnik mora pristojnemu davčnemu organu do 28. februarja tekočega leta dostaviti vse podatke iz tega člena v zvezi s plačili dohodka od prihrankov, ki so bila opravljena, ali prejeta oziroma zagotovljena v preteklem letu, v obliki in na način, ki jo predpiše minister, pristojen za finance.

(5) Za postopek nadzora nad dajanjem podatkov po tem poglavju zakona se smiselno uporabljajo določbe VI. poglavja drugega dela tega zakona.

333. člen

(podatki o zneskih dohodka od prihrankov, ki se dajejo davčnemu organu)

(1) Plačilni zastopnik mora določiti v skladu s katero od točk tega odstavka dostavlja podatke o dohodku od prihrankov in kadar je dohodek od prihrankov vrste, ki je določena:

1. s 1. točko prvega odstavka 329. člena tega zakona, navesti znesek dohodka od prihrankov;

2. z 2. ali 4. točko prvega odstavka 329. člena tega zakona, navesti znesek dohodka od prihrankov ali celotni znesek prejemkov od prodaje, odkupa ali povračila;

3. s 3. točko prvega odstavka 329. člena tega zakona, navesti znesek dohodka ali celotni znesek razdelitve.

(2) Kadar je plačilni zastopnik dostavil podatke o dohodku od prihrankov po 1. ali 3. točki prvega odstavka tega člena, ni potrebno nikakršno nadaljnje dajanje podatkov o istem dohodku po 2. točki prvega odstavka tega člena.

(3) Ne glede na 2. točko prvega odstavka tega člena mora plačilni zastopnik v primeru vnovčitve investicijskega kupona ali izplačila sorazmernega dela likvidacijske mase v primeru likvidacije vzajemnega sklada, navesti znesek, ki je enak znesku dohodka iz 1. točke tretjega odstavka 81. člena Zakona o dohodnini.

II. poglavje

Obvezni prispevki za socialno varnost

334. člen

(izračun)

(1) Obvezne prispevke za socialno varnost, določene z zakoni, ki urejajo pokojninsko in invalidsko zavarovanje, zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje, starševsko varstvo in družinske prejemke in zaposlovanje (v nadaljnjem besedilu: prispevki za socialno varnost) izračunavajo zavezanci za prispevke v obračunu prispevkov za socialno varnost, če ni s tem zakonom drugače določeno. V obračunu prispevkov za socialno varnost mora zavezanec za prispevke za socialno varnost navesti podatke, ki so resnični, popolni in pravilni glede na posamezen zakon o obdavčenju ter ne smejo spraviti v zmotno organa, pristojnega za pobiranje prispevkov za socialno varnost. Obliko obračuna prispevkov za socialno varnost, ki mora vsebovati vse podatke, ki so potrebni za izračun in nadzor pravilnosti izračuna prispevkov za socialno varnost, predpiše minister, pristojen za finance.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena prispevke za socialno varnost, za katere je zavezanec zavarovanec, za zavarovanca izračuna, odtegne in plača zavezanec za prispevke za socialno varnost, ki ni hkrati tudi zavarovanec in je plačnik davka v skladu z 19. členom tega zakona. V tem primeru se izračun prispevkov za socialno varnost opravi v obračunu davčnih odtegljajev.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena zavezanec za prispevke za socialno varnost, ki ni hkrati tudi zavarovanec in je plačnik davka v skladu z 19. členom tega zakona, opravi izračun prispevkov za socialno varnost sam v obračunu davčnih odtegljajev, če ni z zakonom drugače določeno.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena prispevke za socialno varnost za zavezance, ki plačujejo prispevke za socialno varnost od katastrskega dohodka kmetijskih in gozdnih zemljišč za sebe in za člane njihovega kmečkega gospodarstva, ugotovi davčni organ z odločbo, s katero izračuna akontacijo dohodnine od katastrskega dohodka.

(5) Prispevki za socialno varnost se izračunajo po stopnjah, ki veljajo na dan nastanka davčne obveznosti za plačilo prispevkov za socialno varnost, kot je določen v zakonu o obdavčenju ali v tem zakonu.

335. člen

(rok za predložitev obračuna prispevkov za socialno varnost oziroma obračuna davčnih odtegljajev in rok za plačilo)

(1) Zavezanec za prispevke za socialno varnost iz prvega odstavka 334. člena tega zakona mora predložiti obračun prispevkov za socialno varnost in plačati prispevke za socialno varnost najpozneje do 15. dne v mesecu za pretekli mesec, če ni z zakonom drugače določeno.

(2) Zavezanec za prispevke za socialno varnost iz drugega in tretjega odstavka 334. člena tega zakona mora predložiti obračun davčnih odtegljajev davčnemu organu in plačati prispevke za socialno varnost v roku, kot je določen za akontacijo dohodnine od dohodkov, od katerih se plačujejo

prispevki za socialno varnost. V enakem roku mora plačnik davka predložiti tudi davčnemu zavezancu (zavarovancu) podatke iz obračuna davčnih odtegljajev o dohodku, od katerih se plačujejo prispevki za socialno varnost, o odtegnjenih in plačanih prispevkih za socialno varnost ter druge podatke, ki vplivajo na višino prispevkov za socialno varnost.

(3) Zavezanec za prispevke za socialno varnost iz četrtega odstavka 334. člena tega zakona mora plačati prispevke za socialno varnost v rokih in na način, ki je določen za akontacijo dohodnine od katastrskega dohodka.

III. poglavje

Davek od dohodkov pravnih oseb

336. člen

(izračunavanje in plačevanje davka)

(1) Zavezanec za davek od dohodkov pravnih oseb (v nadaljnjem besedilu tega poglavja: davčni zavezanec) sam izračuna in plača davek od dohodkov pravnih oseb za davčno obdobje.

(2) Davčni zavezanec zagotavlja podatke o poslovanju, ki so podlaga za ugotovitev davčne obveznosti na način in v obsegu, kot je določen s tem zakonom in zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb.

337. člen

(davčni obračun)

(1) Davek od dohodkov pravnih oseb izračuna davčni zavezanec v davčnem obračunu v skladu s tem zakonom.

(2) Obrazec davčnega obračuna, ki ga predpiše minister, pristojen za finance, predloži pristojnemu davčnemu organu davčni zavezanec, določen s tem zakonom in zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb.

(3) Davčni obračun vsebuje podatke, ki so podlaga za ugotovitev davka, na način in v obsegu, kot je določeno s tem zakonom in zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb.

338. člen

(skupinski davčni obračun)

(1) Davek od dohodkov pravnih oseb se pri obdavčenju v skupini izračuna v skupinskem davčnem obračunu na obrascu, ki ga predpiše minister, pristojen za finance.

(2) V skupinskem davčnem obračunu se dobiček ali izguba davčnega obdobja, ugotovljena v skladu z določbami zakona, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb v posamičnem davčnem obračunu podrejenega davčnega zavezanca, prišteje dobičku ali izgubi davčnega obdobja, ugotovljeni v skladu z določbami zakona, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb, v posamičnem davčnem obračunu glavnega davčnega zavezanca.

(3) Davčni zavezanec, ki je glavni davčni zavezanec v dveh ali več skupinah, sestavi en skupinski davčni obračun, v katerem sešteje dobiček ali izgubo vseh podrejenih članov v teh skupinah z dobičkom ali izgubo v svojem posamičnem davčnem obračunu.

(4) Če je glavni davčni zavezanec v eni ali več skupinah tudi podrejeni davčni zavezanec druge skupine, se v skupinskem davčnem obračunu te druge skupine, v kateri je podrejeni davčni zavezanec, dobiček ali izguba, ugotovljena v skladu s tem zakonom v posamičnem davčnem obračunu glavnega davčnega zavezanca te skupine sešteje z dobičkom ali izgubo iz skupinskega davčnega obračuna za skupino ali skupine, v katerih je glavni davčni zavezanec.

339. člen

(osebe, ki morajo predložiti davčni obračun)

(1) Davčni obračun predloži davčni zavezanec rezident in nerezident, od dohodkov, ki jih dosega z opravljanjem ak-

tivnosti v poslovni enoti ali preko poslovne enote nerezidenta v Sloveniji.

(2) Pri obdavčenju v skupini vsak član skupine predloži svoj posamični davčni obračun, skupinski davčni obračun pa predloži glavni davčni zavezanec v skupini.

(3) Davčni obračun predložijo tudi:

1. davčni zavezanci, oproščeni davka po 9. členu Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 40/04 – v nadaljnjem besedilu: ZDDPO-1);

2. davčni zavezanci, ki plačujejo davek po stopnji 0% v skladu s 54. členom ZDDPO-1.

340. člen

(vsebina davčnega obračuna)

(1) Davčni obračun je, če ni s tem zakonom drugače določeno, sestavljen iz:

– izkaza poslovnega izida ali drugega poročila, ki ustreza izkazu poslovnega izida in prikazuje prihodke, odhodke in izid, ter pojasnil, izdelanih na podlagi zakona, ki ureja gospodarske družbe, ali drugega zakona, ki tudi ureja izdelovanje takšnih izkazov, poročil in pojasnil, in računovodskih standardov;

– bilance stanja ali drugega poročila, ki ustreza bilanci stanja in prikazuje stanje sredstev in obveznosti do virov sredstev, ter pojasnil, izdelanih na podlagi zakona, ki ureja gospodarske družbe, ali drugega zakona, ki tudi ureja izdelovanje takšnih bilanc, poročil in pojasnil, in računovodskih standardov;

– izkaza gibanja kapitala ali drugega poročila, ki ustreza izkazu gibanja kapitala in prikazuje gibanje posameznih sestavin kapitala, vključno z uporabo čistega dobička in pokrivanjem izgube, izdelanih na podlagi zakona, ki ureja gospodarske družbe, ali drugega zakona, ki tudi ureja izdelovanje takšnih izkazov, poročil in pojasnil, in računovodskih standardov;

– in drugih podatkov določenih s tem zakonom in zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb.

(2) Sestavni deli davčnega obračuna tvorijo celoto.

341. člen

(predlaganje davčnega obračuna)

(1) Davčni zavezanec predloži davčni obračun pristojnemu davčnemu organu.

(2) Če davčni zavezanec sestavlja davčni obračun za davčno obdobje, ki se ne razlikuje od koledarskega leta, predloži davčni obračun najkasneje v roku treh mesecev od začetka tekočega koledarskega leta za preteklo koledarsko leto, skupinski davčni obračun pa najkasneje v roku štirih mesecev od začetka tekočega koledarskega leta za preteklo koledarsko leto.

(3) Če davčni zavezanec sestavlja davčni obračun za davčno obdobje, ki se razlikuje od koledarskega leta in je enako poslovnemu letu, predloži davčni obračun najkasneje v roku treh mesecev od začetka tekočega poslovnega leta za preteklo poslovno leto, skupinski davčni obračun pa najkasneje v roku štirih mesecev od začetka tekočega poslovnega leta za preteklo poslovno leto.

(4) Pri prehodu na davčno obdobje, ki se razlikuje od koledarskega leta, davčni zavezanec predloži davčni obračun najkasneje v roku treh mesecev od začetka poslovnega leta, skupinski davčni obračun pa najkasneje v roku štirih mesecev od začetka poslovnega leta. Davčni obračun se v tem primeru nanaša na obdobje od konca koledarskega leta do začetka naslednjega davčnega obdobja, ki se razlikuje od koledarskega leta.

(5) Pri prehodu na davčno obdobje, ki se ne razlikuje od koledarskega leta, davčni zavezanec predloži davčni obračun najkasneje v roku treh mesecev od začetka koledarskega leta, skupinski davčni obračun pa najkasneje v roku štirih mesecev od začetka koledarskega leta. Davčni obračun se

v tem primeru nanaša na obdobje od konca poslovnega leta do začetka naslednjega davčnega obdobja, ki se ne razlikuje od koledarskega leta.

(6) Pri prehodu iz davčnega obdobja, ki se razlikuje od koledarskega leta, na drugo davčno obdobje, ki se prav tako razlikuje od koledarskega leta, davčni zavezanec predloži davčni obračun najkasneje v roku treh mesecev od začetka drugega davčnega obdobja, skupinski davčni obračun pa najkasneje v roku štirih mesecev od začetka drugega davčnega obdobja. Davčni obračun se v tem primeru nanaša na obdobje od konca prejšnjega davčnega obdobja, ki se razlikuje od koledarskega leta, do začetka drugega davčnega obdobja, ki se prav tako razlikuje od koledarskega leta.

(7) Davčni zavezanec, ki ni bil davčni zavezanec skozi celotno davčno obdobje, sestavi davčni obračun na dan, ko so prenehali pogoji, po katerih je bil davčni zavezanec za plačilo davka od dohodkov pravnih oseb, razen če je s tem zakonom določeno drugače. Davčni obračun predloži pristojnemu davčnemu organu najkasneje v roku treh mesecev po dnevu prenehanja pogojev, po katerih je bil davčni zavezanec za plačilo davka od dohodkov pravnih oseb, razen če je s tem zakonom določeno drugače.

(8) Davčni zavezanec, ki je bil davčni zavezanec v preteklem davčnem obdobju in za preteklo davčno obdobje ni predložil davčnega obračuna, ker na zadnji dan preteklega davčnega obdobja še ni izpolnjeval pogojev, da bi bil davčni zavezanec, mora predložiti davčni obračun za preteklo davčno obdobje najkasneje v treh mesecih po prvem dnevu, ko so izpolnjeni pogoji, po katerih se šteje kot davčni zavezanec za plačilo davka od dohodkov pravnih oseb.

342. člen

(davčni obračun pri postopkih prenehanja davčnega zavezanca)

(1) Davčni zavezanec, nad katerim se začne postopek prenehanja, sestavi davčni obračun na dan pred začetkom postopka prenehanja, razen če je s tem zakonom določeno drugače.

(2) Davčni obračun iz prvega odstavka tega člena predloži davčni zavezanec pristojnemu davčnemu organu v 30 dneh od dneva, ko se je začel postopek prenehanja, razen če je s tem zakonom določeno drugače.

(3) Plačilo davka v postopku likvidacije oziroma stečaja in pri prenehanju davčnega zavezanca po skrajšanem postopku se opravi hkrati s predložitvijo davčnega obračuna, razen če je s tem zakonom določeno drugače.

343. člen

(davčni obračun pri pripojitvah in spojitvah)

(1) Davčni zavezanec, ki se pripoji k drugi pravni osebi ali spoji z drugo pravno osebo, sestavi davčni obračun na dan pred vpisom pripojitve ali spojitve v sodni register.

(2) Davčni obračun predloži univerzalni pravni naslednik davčnega zavezanca iz prvega odstavka tega člena pristojnemu davčnemu organu najkasneje v 60 dneh po dnevu vpisa pripojitve ali spojitve v sodni register. Sestavni del davčnega obračuna je v tem primeru tudi pogodba o pripojitvi.

(3) Vračilo ali plačilo davka zahteva ali opravi univerzalni pravni naslednik davčnega zavezanca, ki preneha zaradi pripojitve ali spojitve.

344. člen

(davčni obračun pri razdelitvah in razdelitvah s prevzemom)

(1) Davčni zavezanec, ki ob dnevu vpisa delitve v sodni register preneha, sestavi davčni obračun na dan pred vpisom delitve v sodni register.

(2) Davčni obračun se predloži davčnemu organu najkasneje v 60 dneh po dnevu vpisa delitve v sodni register. Sestavni del davčnega obračuna je v tem primeru tudi delitveni načrt oziroma pogodba o delitvi in prevzemu.

(3) Vračilo ali plačilo davka zahteva ali opravi družba oziroma družbe, ki prevzamejo pravice in obveznosti davčnega zavezanca, ki preneha zaradi razdelitve, v skladu z delitvenim načrtom oziroma pogodbo o delitvi in prevzemu.

345. člen

(davčni obračun pri oddelitvah in oddelitvah s prevzemom)

(1) Davčni zavezanec, ki opravlja prenos posameznih delov premoženja in ob dnevu vpisa delitve v sodni register ne preneha, sestavi davčni obračun na dan pred vpisom delitve v sodni register.

(2) Davčni obračun se predloži davčnemu organu najkasneje v 60 dneh po dnevu vpisa delitve v sodni register. Sestavni del davčnega obračuna je v tem primeru tudi delitveni načrt oziroma pogodba o delitvi in prevzemu.

(3) Vračilo ali plačilo davka zahteva ali opravi družba, ki opravlja prenos posameznih delov premoženja.

346. člen

(davčni obračun pri postopku prisilne poravnave)

(1) Davčni zavezanec, ki je vložil predlog za začetek postopka prisilne poravnave, sestavi davčni obračun na dan pred vložitvijo predloga za začetek postopka prisilne poravnave.

(2) Davčni obračun iz prvega odstavka tega člena predloži davčni zavezanec davčnemu organu v 30 dneh po dnevu vložitve predloga za začetek postopka prisilne poravnave, vendar najkasneje do dneva predložitve načrta finančne reorganizacije upravitelju prisilne poravnave in članom upniškega odbora.

347. člen

(davčni obračun pri postopku stečaja ali likvidacije)

(1) Davčni zavezanec, nad katerim se začne postopek stečaja ali likvidacije, sestavi davčni obračun na dan pred začetkom postopka stečaja ali likvidacije.

(2) Davčni obračun iz prvega odstavka tega člena predloži davčni zavezanec v stečaju oziroma davčni zavezanec v likvidaciji davčnemu organu najkasneje v 30 dneh od dneva, ko se je začel postopek stečaja ali likvidacije.

(3) Davčni zavezanec v stečaju, ki po začetku stečajnega postopka nadaljuje ali začne ponovno s proizvodnjo oziroma opravljanjem drugih sprotih poslov, predloži skupaj z davčnim obračunom za posamezno davčno obdobje tudi mesečna poročila stečajnega upravitelja s prilogami.

(4) Če se stečajni postopek nadaljuje tudi po 31. decembru leta, v katerem se je začel, mora davčni zavezanec v stečaju poročati, da ne nadaljuje s proizvodnjo oziroma opravljanjem drugih sprotih poslov, če tega ne dela. V skladu s tem odstavkom mora davčni zavezanec v stečaju poročati za posamezno leto, v roku za predložitev davčnega obračuna iz tretjega odstavka tega člena, do predložitve končnega davčnega obračuna v skladu s petim odstavkom tega člena.

(5) Davčni zavezanec v stečaju sestavi končni davčni obračun na dan pred potrditvijo osnutka za glavno razdelitev s strani stečajnega senata. Davčni zavezanec predloži ta davčni obračun davčnemu organu najkasneje v roku 15 dni po dnevu potrditve osnutka za glavno razdelitev s strani stečajnega senata.

(6) V primeru prodaje davčnega zavezanca v stečaju se sestavi končni davčni obračun na dan pred izročitvijo prodanega davčnega zavezanca v stečaju kupcu. Stečajni upravitelj davčnega zavezanca v stečaju predloži davčnemu organu ta davčni obračun najkasneje v roku 15 dni po dnevu izročitve prodane pravne osebe v stečaju kupcu. V tem primeru se davčni dolg uveljavlja iz stečajne mase.

348. člen

(davčni obračun pri postopku prenehanja davčnega zavezanca po skrajšanem postopku)

(1) Davčni zavezanec sestavi davčni obračun na dan pred sprejetjem sklepa o prenehanju družbe.

(2) Davčni zavezanec predloži davčni obračun iz prvega odstavka tega člena davčnemu organu v roku 15 dni od dneva sprejetja sklepa o prenehanju družbe. Sestavni del davčnega obračuna so v tem primeru tudi notarsko overjene izjave družbenikov oziroma delničarjev o prevzemu obveznosti plačila morebitnih preostalih obveznosti družbe.

(3) Plačilo davka se opravi hkrati s predložitvijo davčnega obračuna. Zahtevek za vračilo davka se predloži skupaj z davčnim obračunom. V zahtevku mora davčni zavezanec navesti razmerje oziroma deleže, na podlagi katerih davčni organ opravi vračilo davka delničarjem oziroma družbenikom, v primeru, ko na dan vračila davka predlagatelj davčnega obračuna nima več statusa davčnega zavezanca. Če razmerje oziroma deleži niso navedeni, davčni organ razdeli znesek vračila davka med vse delničarje oziroma družbenike v enakih delih.

349. člen

(plačevanje davka)

(1) Davek se plača na podlagi davčnega obračuna od davčne osnove, ki se ugotavlja za davčno obdobje, ki je enako koledarskemu oziroma poslovnemu letu, ki se razlikuje od koledarskega leta.

(2) Davčni zavezanec mora razliko med plačano akontacijo in izračunanim davkom plačati v roku 30 dni od predložitve davčnega obračuna, razen če ta zakon določa drugače. Vračilo preveč plačane akontacije lahko davčni zavezanec zahteva ob predložitvi davčnega obračuna, razen če ta zakon določa drugače. Davčni organ vrne preveč plačan znesek najkasneje v roku 30 dni od predložitve zahtevka.

350. člen

(akontiranje davka po davčnem obračunu)

(1) Davčni zavezanec med davčnim obdobjem plačuje akontacijo davka.

(2) Akontacija davka se plača v mesečnih ali trimesečnih obrokih. Akontacija se plača v mesečnih obrokih, če znesek akontacije presega 100.000 tolarjev oziroma trimesečnih obrokih, če znesek akontacije ne presega 100.000 tolarjev.

(3) Obroki akontacije dospejo v plačilo na zadnji dan obdobja, na katerega se nanašajo in morajo biti plačani v desetih dneh po dospelosti.

(4) Akontacija davka je enaka znesku davka, ki se izračuna od davčne osnove po davčnem obračunu za predhodno davčno obdobje.

(5) Razliko v višini akontacije, ki nastane zaradi spremembe davčne osnove na podlagi novega davčnega obračuna, mora zavezanec za že dospele obroke akontacije plačati pri prvem naslednjem obroku akontacije. Obroki akontacije, ki bodo dospeli v plačilo do konca leta, pa se sorazmerno povečajo.

(6) Če je višina akontacije na podlagi novega davčnega obračuna manjša, se obroki akontacije, ki bodo dospeli v plačilo do konca leta, sorazmerno zmanjšajo.

(7) Davčni zavezanec, ki prične poslovati, sam izračuna akontacijo davka, ki je enaka znesku davka, izračunanega glede na višino predvidene davčne osnove davčnega obdobja, za katerega se plačuje akontacija. Obrazložen izračun predvidene davčne osnove v davčnem obračunu, višino akontacije ter obrokov akontacije predloži davčnemu organu ob predložitvi prijave za vpis v davčni register. Obrazložen izračun predloži davčni zavezanec ne glede na to ali je izračunal dobiček ali izgubo.

(8) Davčni zavezanec, katerega davčna osnova za tekoče davčno obdobje se razlikuje od davčne osnove za predhodno davčno obdobje, lahko od davčnega organa zahteva spremembo višine akontacije. Davčni zavezanec vloži zahtevo najmanj 30 dni pred dospelostjo obroka akontacije in priloži davčni obračun za tekoče davčno obdobje pred vložitvijo vloge, oceno davčne osnove za tekoče leto ter podatke, ki dokazujejo spremembo ocene davčne osnove.

(9) O zahtevi iz osmega odstavka tega člena odloči davčni organ v 15 dneh.

(10) Če davčni organ v postopku davčnega inšpekcijskega nadzora ugotovi, da višina akontacije ne ustreza pričakovani davčni osnovi tekočega davčnega obdobja, z odločbo določi novo višino akontacije.

(11) Obveznost davčnega zavezanca za plačilo davka po davčnem obračunu se zmanjša za plačan znesek davka, ki je bil odtegnjen od posameznega dohodka v skladu z zakonom o obdavčenju.

351. člen

(akontiranje davka po skupinskem davčnem obračunu)

(1) Glavni davčni zavezanec plačuje med letom, za katero je obdavčenje v skupini dovoljeno, akontacijo davka v mesečnih ali trimesečnih obrokih na podlagi skupinskega davčnega obračuna predhodnega leta. Če ta zakon ne določa drugače, podrejeni davčni zavezanec ni zavezan za plačilo akontacije davka.

(2) Če letu, za katero obdavčenja v skupini ni bilo, sledi leto obdavčenja v skupini, plačuje glavni davčni zavezanec za leto, za katero je obdavčenje v skupini dovoljeno, akontacijo davka v višini, kot bi jo plačeval, če bi bilo obdavčenje v skupini dovoljeno tudi za preteklo leto.

(3) Če letu obdavčenja v skupini sledi leto, v katerem obdavčenja v skupini ni, plačuje glavni in podrejeni davčni zavezanec akontacijo za leto, za katero ni obdavčenja v skupini. Znesek akontacije se določi na podlagi posamičnih davčnih obračunov članov skupine predhodnega leta.

(4) Če je glavni davčni zavezanec ene ali več skupin kot podrejeni davčni zavezanec tudi član druge skupine, veljajo za tega zavezanca določbe prvega in drugega odstavka tega člena, ki se nanašajo na glavnega člana skupine.

352. člen

(obvestilo o spremembi davčnega obdobja)

(1) Davčni zavezanec mora pristojni davčni organ obvestiti o nameravani spremembi davčnega obdobja z vlogo, ki jo mora predložiti pristojnemu davčnemu organu vsaj 45 dni pred dnem, s katerim se bo začelo novo davčno obdobje.

(2) Davčni zavezanec iz prvega odstavka tega člena, ki na novo začne z opravljanjem dejavnosti, o tem, da se bo davčno obdobje razlikovalo od koledarskega leta, pisno obvesti pristojni davčni organ ob predložitvi prijave za vpis v davčni register.

(3) Davčni organ na podlagi obvestila iz prvega in drugega odstavka tega člena v davčnem registru označi pri davčnem zavezancu, ki je vložil vlogo iz prvega in drugega odstavka tega člena, spremenjeno davčno obdobje oziroma začetno davčno obdobje, ki se razlikuje od koledarskega leta, ter datum začetka tega obdobja, in o tem obvesti davčnega zavezanca najpozneje v 15 dneh od dneva prejema vloge.

353. člen

(postopek v zvezi z izvetjem prihodkov od udeležbe na dobičku)

(1) Davčni obračun prejemnika, ki je izvzel dividende iz davčne osnove po 18. členu ZDDPO-1, mora vsebovati tudi:

– dokazilo o minimalni neposredni udeležbi po 1. točki prvega odstavka 18. člena ZDDPO-1 in obdobju (trajanju) udeležbe iz 2. točke prvega odstavka 18. člena ZDDPO-1 v času izplačila;

– dokazilo o rezidentstvu za davčne namene izplačevalca oziroma potrdilo davčnih oblasti države, v kateri se poslovna enota nahaja, o obstoju te poslovne enote v času izplačila.

(2) Če je izplačevalec iz države članice EU, ki ni Slovenija, mora davčni obračun iz prvega odstavka tega člena vsebovati tudi dokazila o izpolnjevanju pogojev iz četrtega odstavka 18. člena ZDDPO-1 v času izplačila.

(3) Dokazila iz prvega in drugega odstavka tega člena se predložijo za vsako izplačilo posebej. Če iz dokazila izhaja izpolnjevanje pogojev v določenem obdobju, lahko dokazila veljajo za več izplačil, vendar ne več kot 12 mesecev od njihove izdaje.

(4) Bančna garancija iz tretjega odstavka 18. člena ZDDPO-1 se predloži ob predložitvi davčnega obračuna, v katerem prejemnik izvzame dividende iz davčne osnove po 18. členu ZDDPO-1, in sicer za vsako izplačilo posebej.

(5) Bančne garancije iz četrtega odstavka tega člena ni potrebno predložiti, če se je pogoj iz 2. točke prvega odstavka 18. člena ZDDPO-1 izpolnil do zaključka obdobja, za katerega se vloga obračun davka, četudi v času izplačila ni bil izpolnjen.

(6) Davčni organ predloženo garancijo zavrne, če le-ta ni ustrezna. Bančna garancija ni ustrezna, če nima lastnosti iz šestega odstavka 18. člena ZDDPO-1.

(7) Če davčni organ ugotovi, da predložena garancija ni ustrezna, s sklepom zahteva, da prejemnik lahko prvotno garancijo v treh dneh nadomesti z novo.

(8) V primeru neizpolnitve pogoja iz 2. točke prvega odstavka 18. člena ZDDPO-1 se veljavnost garancije podaljša za 60 dni. To podaljšanje veljavnosti mora biti navedeno v garanciji.

(9) Če se pogoj ne izpolni, davčni zavezanec lahko v osmih dneh davek plača. Če davčni zavezanec davka ne plača, davčni organ garancijo unovči nemudoma.

354. člen

(vračilo plačanega davka)

Če je bil davek plačan, pa se pogoj iz 2. točke prvega odstavka 18. člena ZDDPO-1 naknadno izpolni, je davčni zavezanec upravičen do vračila tega davka.

355. člen

(davčni odtegljaj)

Plačnik oziroma oseba, ki se v skladu z 19. členom tega zakona šteje za plačnika davka, je dolžan za davčnega zavezanca izračunati, odtegniti in plačati davčni odtegljaj od dohodkov, od katerih se v skladu z zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb, davek izračuna, odtegne in plača.

356. člen

(predložitev obračuna davčnega odtegljaja in plačilo davčnega odtegljaja)

(1) Plačnik davka mora predložiti obračun davčnih odtegljajev na obrazcu, ki ga predpiše minister, pristojen za finance, pristojnemu davčnemu organu in davčnemu zavezancu najkasneje na dan plačila dohodkov.

(2) Plačnik davka mora davčni odtegljaj plačati na dan plačila dohodka.

357. člen

(poročanje plačnika davka v zvezi s primeri, ko ni davčnega odtegljaja)

(1) Plačnik davka, ki izplača dohodek, od katerega se v skladu z drugim odstavkom 68. člena ZDDPO-1 davek ne izračuna, odtegne in plača, mora o vsakem takšnem izplačilu dohodka pisno obvestiti pristojni davčni organ, kateremu bi, če bi davek izračunal, odtegnil in plačal, predložil obračun davčnega odtegljaja.

(2) Obvestilo iz prvega odstavka tega člena mora vsebovati vrsto in višino dohodka, datum izplačila, davčno številko plačnika oziroma osebe, ki se v skladu s tem zakonom šteje za plačnika, in davčno številko osebe, ki ji je bil dohodek plačan.

(3) Obvestilo iz prvega odstavka tega člena ima lahko obliko zbirnega obvestila, tako da je viden vsak posamezen dohodek in vsaka posamezna oseba, ki ji je bil ta dohodek plačan, posebej.

(4) Obvestilo iz prvega odstavka tega člena se predloži pristojnemu davčnemu organu iz prvega odstavka tega člena za vsak mesec posebej, v petih dneh po poteku meseca, za katerega se poroča.

(5) Obliko in podrobnejšo vsebino obvestila iz prvega odstavka tega člena predpiše minister, pristojen za finance.

358. člen

(postopek v zvezi z obdavčenjem, ki velja za matične družbe in odvisne družbe iz različnih držav članic EU)

(1) Plačnik davka, če se davek od plačil dividend in dohodkov, podobnih dividendam, ne odtegne po 69. členu ZDDPO-1, mora davčnemu organu v 15 dneh, za vsako izplačilo posebej, če davka ni odtegnil, predložiti:

- dokazilo o rezidentstvu prejemnika za davčne namene v času izplačila;
- dokazilo o izpolnjevanju pogojev iz 3.a in 3.c točke prvega odstavka 69. člena ZDDPO-1 v času izplačila;
- dokazilo o minimalni neposredni udeležbi po 1. točki prvega odstavka 69. člena ZDDPO-1 in obdobju (trajanju) udeležbe iz 2. točke prvega odstavka 69. člena ZDDPO-1 v času izplačila.

(2) Bančna garancija iz 69. člena ZDDPO-1 se izroči ob izplačilu dividende.

(3) Davčni organ lahko predloženo garancijo zavrne, če le-ta ni ustrezna. Bančna garancija ni ustrezna, če nima lastnosti iz četrtega odstavka 69. člena ZDDPO-1.

(4) Če davčni organ ugotovi, da predložena garancija ni ustrezna, s sklepom zahteva, da plačnik davka lahko prvotno garancijo v treh dneh nadomesti z novo.

(5) V primeru neizpolnitve pogoja iz 2. točke prvega odstavka 69. člena ZDDPO-1 se veljavnost garancije podaljša za 60 dni. To podaljšanje veljavnosti mora biti navedeno v garanciji.

(6) Če se pogoj ne izpolni, plačnik davka lahko v osmih dneh davek plača. Če zavezanec davka ne plača, davčni organ garancijo unovči nemudoma.

359. člen

(vračilo plačanega davka)

Če je bil davek odtegnjen, pa se je pogoj iz 2. točke prvega odstavka 69. člena ZDDPO-1 naknadno izpolnil, je plačnik davka upravičen do vračila davka. O vložitvi zahtevka za vračilo in vračilu davka mora plačnik davka nemudoma pisno obvestiti prejemnika dividend.

360. člen

(postopek v zvezi z obdavčenjem, ki velja v zvezi s plačili obresti in plačili uporabe premoženjskih pravic med povezanimi družbami iz različnih držav članic EU)

(1) Vlogo iz desetega odstavka 70. člena ZDDPO-1 vložijo plačnik davka pri pristojnem davčnem organu.

(2) Vloga iz desetega odstavka 70. člena ZDDPO-1 mora vsebovati:

- dokazilo o rezidentstvu družbe prejemnice za davčne namene oziroma potrdilo davčnih oblasti države članice EU, v kateri je družba prejemnica rezident za davčne namene ali v kateri se poslovna enota nahaja, o obstoju poslovne enote;
- dokazilo o upravičenem lastništvu družbe prejemnice po četrtem odstavku 70. člena ZDDPO-1 ali o izpolnjevanju pogojev po petem odstavku 70. člena ZDDPO-1, ko gre za poslovno enoto;
- dokazilo o izpolnjevanju pogojev iz 4.c točke prvega odstavka 70. člena ZDDPO-1;
- dokazilo o minimalni neposredni udeležbi po 2. točki prvega odstavka 70. člena ZDDPO-1 in obdobju udeležbe iz 3. točke prvega odstavka 70. člena ZDDPO-1;
- v primeru, ko se ali bi se lahko uporabil drugi odstavek 70. člena ZDDPO-1, dokazilo o specifikaciji zneska iz istega odstavka in uporabljeni metodi za določitev te specifikacije;

– pravno podlago za izplačilo (pogodbo).

(3) Vlogo iz prvega odstavka tega člena se vložijo za vsako izplačilo posebej. Veljavnost dokazil, ki jih vsebuje vloga, je 12 mesecev od njihove izdaje.

(4) Davčni organ mora izdati dovoljenje iz desetega odstavka 70. člena ZDDPO-1 najkasneje tri mesece od vložitve vloge. Dovoljenje velja eno leto od izdaje.

(5) Če niso več izpolnjeni pogoji, da se davek ne odtegne, mora družba ali poslovna enota prejemnica nemudoma obvestiti družbo ali poslovno enoto plačnico. Obvestiti mora tudi davčni organ države družbe ali poslovne enote plačnice.

(6) Če je bil davek odtegnjen, pa so bili izpolnjeni pogoji, da se ne odtegne, se lahko pri davčnem organu uveljavlja vračilo odtegnjenega davka. Davčni organ lahko zahteva dokazila iz drugega odstavka tega člena.

(7) Davčni organ mora vrniti preveč odtegnjeni davek v enem letu od prejema vloge za vračilo odtegnjenega davka in zahtevanih dokazil, če jih je upravičeno zahteval. Če se zahtevani davek ne vrne v tem obdobju, je prejemnik, družba ali poslovna enota, upravičena od poteka tega obdobja naprej do zamudnih obresti po stopnji iz 31. člena tega zakona.

361. člen

(postopek pri obdavčitvi pri prenosu dejavnosti)

(1) Dovoljenje iz 35. člena ZDDPO-1 se izda za posamično transakcijo.

(2) Vlogo za izdajo dovoljenja vložijo prenosna družba ali družba prejemnica, ki je rezident Slovenije, če sta obe rezidenta Slovenije pa prenosna družba, če nobena ni rezident Slovenije pa družba prejemnica, najmanj 30 dni pred predvidenim datumom transakcije iz 30. člena ZDDPO-1.

(3) Vloga mora vsebovati naslednje:

- dokazila, da se prenosna družba oziroma družba prejemnica štejeta za rezidenta države članice EU, ki ni Slovenija, po drugem odstavku 32. člena ZDDPO-1, če katera od njiju ali obe nista rezidenta Slovenije;
 - opis dejavnosti, ki se prenaša ali se prenašajo, zadnjo bilanco stanja prenosne družbe z navedbo sredstev in obveznosti, ki pripadajo preneseni dejavnosti ali dejavnostim, ter navedbo dejstev, ki dokazujejo, da z organizacijskega vidika predstavlja dejavnost oziroma dejavnosti, ki se prenašajo, posebno poslovanje;
 - zneske rezerv in rezervacij, ki jih je oblikovala prenosna družba v zadnji bilanci stanja in se pripišejo preneseni dejavnosti ali dejavnostim, zneske izgub prenosne družbe, ki se pripišejo preneseni dejavnosti ali dejavnostim, in davčne oprostitve in pogoje v zvezi z njimi, ki bi veljali za prenosno družbo, če prenos ne bi bil izvršen;
 - navedbo družbe prejemnice, ki je rezident Slovenije, če je tudi prenosna družba rezident Slovenije, ali gre za prenos dejavnosti v Sloveniji ali v državi članici EU, ki ni Slovenija, z navedbo te države;
 - izjavo družbe prejemnice, da bodo po prenosu prenesena sredstva, obveznosti, rezervacije, rezerve in izgube pripadale poslovni enoti družbe prejemnice v Sloveniji ali družbi prejemnici, ki je rezident Slovenije, vendar ne njeni poslovni enoti izven Slovenije;
 - izjavo prenosne družbe, da bo obdržala prejete vrednostne papirje družbe prejemnice najmanj 36 mesecev po dnevu prenosa dejavnosti;
 - tržno ceno vrednostnih papirjev družbe prejemnice na dan pred vložitvijo vloge iz drugega odstavka tega člena;
 - izjavo prenosne družbe ali družbe prejemnice, ki v skladu z drugim odstavkom tega člena ni navedena kot družba, ki vložijo vlogo za izdajo dovoljenja, da se strinja z vložitvijo zahtevka za dovoljenje.
- (4) Če vlagatelj še ne razpolaga z dokumentacijo, ki jo mora vsebovati vloga, v trenutku vložitve vloge, jo predloži naknadno ter o tem ob predložitvi vloge v vlogi poda izjavo. Predložiti jo mora nemudoma, ko z njo razpolaga.

(5) Davčni organ odloči o vlogi za izdajo dovoljenja najkasneje v 30 dneh od prejema vloge. Dovoljenje glasi in se vroči prenosni družbi in družbi prejemnici.

(6) Na podlagi dovoljenja prenosna družba in družba prejemnica uveljavljata oprostitev oziroma upravičenja ter opravi vrednotenje in prevzema pravice in obveznosti v davčnem obračunu.

(7) Davčni organ zavrne izdajo dovoljenja, če niso izpolnjeni pogoji iz 32. člena ZDDPO-1, ki se nanašajo na rezidentstvo prenosne družbe in družbe prejemnice in na lokacijo, prenosa dejavnosti oziroma nahajanje dejavnosti oziroma poslovno enoto družbe prejemnice.

(8) Davčni organ lahko izdano dovoljenje razveljavi na zahtevo zavezanca ali po uradni dolžnosti, če:

- ugotovi, da eden ali več pogojev, na podlagi katerih se dovoljenje izda, ni ali ni več izpolnjen oziroma se ni ali se ne izpolnjuje;

- je bilo dovoljenje izdano na podlagi netočnih ali nepopolnih podatkov in je vlagatelj vedel ali bi moral vedeti, da so bili podatki netočni ali nepopolni in da dovoljenje ne bi moglo biti izdano na podlagi točnih in popolnih podatkov;

- če prenosna družba in družba prejemnica ne izvršujeta naloženih obveznosti, ki izhajajo iz izdanega dovoljenja.

(9) Razveljavitev učinkuje, kot da dovoljenja ni bilo oziroma je bilo zavrnjeno. Če je bilo dovoljenje razveljavljeno, morata prenosna družba in družba prejemnica v 90 dneh obračunati in plačati razliko v davku, ki je nastala zaradi uveljavljanja oprostitve oziroma upravičenja.

(10) Prenosna družba oziroma družba prejemnica iz drugega odstavka tega člena, ki je določena, da vloži vlogo, mora davčnemu organu predložiti dokumentacijo, ki dokazuje izpolnjevanje pogojev, vrednotenje in prevzem pravic in obveznosti po 30. do 35. členu ZDDPO-1, s katero razpolaga prenosna družba oziroma družba prejemnica, ki ni rezident ali nerezident po ZDDPO-1 in ni ustanovljena v Sloveniji.

(11) Prenosna družba oziroma družba prejemnica morata hraniti dokumentacijo, ki je povezana s transakcijo, še deset let od konca koledarskega leta, v katerem je bila transakcija opravljena.

(12) Če po izdaji dovoljenja nastopijo kakršnekoli spremembe v zvezi s transakcijo, morata prenosna družba oziroma družba prejemnica o nastalih spremembah nemudoma pisno obvestiti davčni organ.

(13) Davčni organ lahko od prenosne družbe oziroma družbe prejemnice zahteva:

- ocenjene zneske izgub prenosne družbe, ki jih bo družba prejemnica lahko prenesla pod enakimi pogoji, kot bi veljali za prenosno družbo, če prenos ne bi bil izvršen,

- ocenjene zneske dobičkov ali izgub, ki jih prenosna družba doseže ob prenosu sredstev ali obveznosti.

(14) Ne glede na trinajsti odstavek tega člena morata prenosna družba oziroma družba prejemnica davčnemu organu v vsakem primeru poročati o izpolnitvi oziroma neizpolnitvi pogoja o roku iz prvega odstavka 35. člena ZDDPO-1.

362. člen

(postopek pri obdavčitvi pri zamenjavi kapitalskih deležev)

(1) Dovoljenje iz 40. člena ZDDPO-1 se izda za posamično transakcijo.

(2) Vlogo za izdajo dovoljenja vloži za družbenike prevzete družbe prevzeta družba pred predvidenim datumom transakcije iz 36. člena ZDDPO-1.

(3) Vloga mora vsebovati naslednje:

- navedbo družbe prevzemnice in vseh družbenikov prevzete družbe in družbe prevzemnice;

- dokazila o rezidentstvu družbe prevzemnice in prevzete družbe, dokazila o rezidentstvu družbenikov prevzete družbe in družbe prevzemnice, ki zamenjajo kapitalske deleže in dokazila o lastništvu vrednostnih papirjev družbenika, ki ni rezident Slovenije, v skladu z 2. točko prvega odstavka 38. člena ZDDPO-1;

- tržno in knjigovodsko vrednost vrednostnih papirjev prevzete družbe in družbe prevzemnice na dan pred oddajo vloge;

- ocenjene zneske plačila v denarju, ki bo opravljeno posameznim družbenikom namesto izdaje ali prenosa vrednostnih papirjev;

- dokumentacijo, ki jo je potrebno predložiti skupaj s predlogom za vpis transakcije v sodni register po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, oziroma primerljiv register države članice EU;

- izjavo o predvideni udeležbi družbe prevzemnice v prevzeti družbi po zamenjavi kapitalskih deležev;

- izjavo družbe prevzemnice ali prevzete družbe, ki v skladu z drugim odstavkom tega člena ni navedena kot družba, ki vloži vlogo za izdajo dovoljenja, da se strinja z vložitvijo zahtevka za dovoljenje.

(4) Če vlagatelj še ne razpolaga z dokumentacijo, ki jo mora vsebovati vloga, v trenutku vložitve vloge, jo predloži naknadno ter o tem ob predložitvi vloge v vlogi poda izjavo. Predložiti jo mora nemudoma, ko z njo razpolaga.

(5) Davčni organ odloči o vlogi za izdajo dovoljenja najkasneje v 30 dneh od prejema vloge. Dovoljenje glasi in se vroči prevzeti družbi, v njem pa so navedeni družbeniki, ki izpolnjujejo pogoj iz 2. točke prvega odstavka 38. člena ZDDPO-1. Prevzeta družba mora o pridobitvi dovoljenja nemudoma obvestiti družbenike iz 2. točke prvega odstavka 38. člena ZDDPO-1.

(6) Na podlagi dovoljenja družbeniki prevzete družbe uveljavljajo oprostitev oziroma upravičenja, družba prevzemnica pa opravi ovrednotenje prejetih vrednostnih papirjev, v davčnem obračunu. Družbenik prevzete družbe davčnemu obračunu, v katerem uveljavlja oprostitev iz tega odstavka, priloži obvestilo prevzete družbe o pridobitvi dovoljenja.

(7) Davčni organ zavrne izdajo dovoljenja, če niso izpolnjeni pogoji iz 38. člena ZDDPO-1, ki se nanašajo na rezidentstvo družbe prevzemnice in prevzete družbe.

(8) Davčni organ lahko izdano dovoljenje razveljavi na zahtevo zavezanca ali po uradni dolžnosti, če:

- ugotovi, da eden ali več pogojev, na podlagi katerih se dovoljenje izda, ni ali ni več izpolnjen oziroma se ni ali se ne izpolnjuje;

- je bilo dovoljenje izdano na podlagi netočnih ali nepopolnih podatkov in je vlagatelj vedel ali bi moral vedeti, da so bili podatki netočni ali nepopolni in da dovoljenje ne bi moglo biti izdano na podlagi točnih in popolnih podatkov;

- če prevzeta družba in družba prevzemnica ne izvršujeta naloženih obveznosti, ki izhajajo iz izdanega dovoljenja.

(9) Razveljavitev učinkuje, kot da dovoljenja ni bilo oziroma je bilo zavrnjeno. Če je bilo dovoljenje razveljavljeno, morajo družbeniki v 90 dneh obračunati in plačati razliko v davku, ki je nastala zaradi uveljavljanja oprostitve.

(10) Prevzeta družba in družba prevzemnica morata davčnemu organu predlagati dokumentacijo, ki dokazuje izpolnjevanje pogojev. Dokumentacijo, ki je povezana s transakcijo, morata hraniti še deset let od konca koledarskega leta, v katerem je bila transakcija opravljena.

(11) Če po izdaji dovoljenja nastopijo kakršnekoli spremembe v zvezi s transakcijo, morata prevzeta družba oziroma družba prevzemnica o nastalih spremembah nemudoma pisno obvestiti davčni organ.

(12) Ne glede na enajsti odstavek tega člena morata prevzeta družba in družba prevzemnica davčnemu organu v vsakem primeru poročati o trajanju prevzema in datumu izvršitve prevzema ter borzi, preko katere je bil prevzem opravljen.

363. člen

(postopek pri obdavčitvi pri združitvah in delitvah)

(1) Dovoljenje iz 47. člena ZDDPO-1 se izda za posamično transakcijo.

(2) Vlogo za izdajo dovoljenja vložijo prenosna družba ali družba prejemnica, ki je rezident Slovenije, če sta obe rezidenta Slovenije pa prenosna družba, če nobena ni rezident Slovenije pa družba prejemnica, najmanj 30 dni pred predvidenim datumom transakcije iz 41. člena ZDDPO-1.

(3) Vloga mora vsebovati naslednje:

- navedbo družb, ki se združujejo oziroma delijo;
- dokazila, da se prenosna družba oziroma družba prejemnica štejeta za rezidenta države članice EU, ki ni Slovenija, po drugem odstavku 43. člena ZDDPO-1, če katera od njiju ali obe nista rezidenta Slovenije;

- dokazila o rezidentstvu družbenikov prenosne družbe, ki bodo pri združitvi ali delitvi zamenjali vrednostne papirje v prenosni družbi za vrednostne papirje v družbi prejemnici in dokazilo o lastništvu vrednostnih papirjev v skladu s 2. točko drugega odstavka 45. člena ZDDPO-1,

- zadnjo bilanco stanja prenosne družbe oziroma prenosnih družb, če jih je več, z navedbo sredstev in obveznosti, ki se prenašajo ter navedbo dejstev, ki dokazujejo, da z organizacijskega vidika predstavlja dejavnost oziroma dejavnosti, ki se prenašajo, posebno poslovanje;

- zneske rezerv in rezervacij, ki jih je oblikovala prenosna družba v zadnji bilanci stanja, zneske izgub prenosne družbe, davčne oprostitve in pogoje v zvezi s njimi, ki bi veljali za prenosno družbo, če prenos ne bi bil izvršen, navedba udeležbe, če jo ima, družbe prejemnice v prenosni družbi;

- navedbo, če sta prenosna družba in družba prejemnica rezidenta Slovenije, ali se dejavnost prenosne družbe opravlja v Sloveniji ali v državi članici EU, ki ni Slovenija, z navedbo te države;

- izjavo družbe prejemnice, če gre za situacijo iz 2. točke prvega odstavka 43. člena ZDDPO-1, da po združitvi ali delitvi prenesena sredstva, obveznosti, rezervacije, rezerve in izgube ne bodo pripadale poslovnim enotam družbe prejemnice izven Slovenije, oziroma če gre za situacijo iz 3. točke prvega odstavka 43. člena ZDDPO-1, da bodo po združitvi ali delitvi prenesena sredstva, obveznosti, rezervacije, rezerve in izgube pripadale poslovnim enotam družbe prejemnice v Sloveniji;

- ocenjene zneske plačila v denarju, ki bo opravljen posameznim družbenikom ob odsvojitvi vrednostnih papirjev;

- tržno in knjigovodsko vrednost vrednostnih papirjev družbe prejemnice na dan pred vložitvijo vloge iz drugega odstavka tega člena;

- izjavo prenosne družbe ali družbe prejemnice, ki v skladu z drugim odstavkom tega člena ni navedena kot družba, ki vložijo vlogo za izdajo dovoljenja, da se strinja z vložitvijo zahtevka za dovoljenje.

(4) Če v trenutku vložitve vloge vlagatelj še ne razpolaga z določeno dokumentacijo, ki jo mora vsebovati vloga, jo predloži naknadno ter o tem ob predložitvi vloge v vlogi poda izjavo. Predložiti jo mora nemudoma, ko z njo razpolaga.

(5) Davčni organ odloči o vlogi za izdajo dovoljenja najkasneje v 30 dneh od prejema vloge. Dovoljenje glasi in se vroči prenosni družbi in družbi prejemnici. V njem pa so navedeni družbeniki, ki izpolnjujejo pogoj iz 2. točke drugega odstavka 45. člena ZDDPO-1. Dovoljenje velja tudi za družbenike prenosne družbe, če so izpolnjeni pogoji iz 2. točke drugega odstavka 45. člena ZDDPO-1.

(6) Na podlagi dovoljenja prenosna družba, družba prejemnica in družbenik prenosne družbe uveljavljajo oprostitve oziroma upravičenja ter opravijo vrednotenje in prevzamejo pravice in obveznosti v davčnem obračunu.

(7) Davčni organ zavrne izdajo dovoljenja, če niso izpolnjeni pogoji iz 43. člena ZDDPO-1, ki se nanašajo na rezidentstvo prenosne družbe in družbe prejemnice in na kraj opravljanja dejavnosti oziroma poslovno enoto družbe prejemnice.

(8) Davčni organ lahko izdano dovoljenje razveljavi na zahtevo zavezanca ali po uradni dolžnosti, če:

- ugotovi, da eden ali več pogojev, na podlagi katerih se dovoljenje izda, ni ali ni več izpolnjen oziroma se ni ali se ne izpolnjuje;

- je bilo dovoljenje izdano na podlagi netočnih ali nepopolnih podatkov in je vlagatelj vedel ali bi moral vedeti, da so bili podatki netočni ali nepopolni in da dovoljenje ne bi moglo biti izdano na podlagi točnih in popolnih podatkov;

- če prenosna družba in družba prejemnica ne izvršujeta naloženih obveznosti, ki izhajajo iz izdanega dovoljenja.

(9) Razveljavitev učinkuje, kot da dovoljenja ni bilo oziroma je bilo zavrnjeno. Če je bilo dovoljenje razveljavljeno, morajo prenosna družba, družba prejemnica in družbeniki prenosne družbe v 90 dneh obračunati in plačati razliko v davku, ki je nastala zaradi uveljavljanja oprostitve oziroma upravičenj.

(10) Prenosna družba oziroma družba prejemnica, ki je rezident Slovenije, mora davčnemu organu predlagati dokumentacijo, ki dokazuje izpolnjevanje pogojev, vrednotenje in prevzem pravic in obveznosti po 41. do 48. členu ZDDPO-1, s katero razpolaga prenosna družba oziroma družba prejemnica, ki ni rezident ali nerezident po ZDDPO-1 in ni ustanovljena v Republiki Sloveniji.

(11) Če po izdaji dovoljenja nastopijo kakršnekoli spremembe v zvezi s transakcijo, morata prenosna družba oziroma družba prejemnica o nastalih spremembah nemudoma pisno obvestiti davčni organ.

(12) Davčni organ lahko od prenosne družbe oziroma družbe prejemnice zahteva:

- ocenjene zneske izgub prenosne družbe, ki jih bo družba prejemnica lahko prenesla pod enakimi pogoji, kot bi veljali za prenosno družbo, če prenos ne bi bil izvršen,

- ocenjene zneske dobičkov ali izgub, ki jih prenosna družba doseže ob prenosu sredstev ali obveznosti.

364. člen

(dovoljenje za obdavčenje v skupini)

(1) Dovoljenje, s katerim dovoli obdavčenje v skupini, izda davčni organ, pristojen za glavnega davčnega zavezanca v skupini.

(2) Davčni organ izda eno dovoljenje za vsa tri leta obdavčenja v skupini.

(3) Vlogo za izdajo dovoljenja vložijo glavni davčni zavezanec, najmanj 60 dni pred začetkom obdavčenja v skupini.

(4) Vloga mora vsebovati naslednje:

- dokaz o izpolnjevanju pogoja o udeležbi iz 2. točke prvega odstavka 64. člena ZDDPO-1;

- pogodbo iz 2. točke 65. člena ZDDPO-1;

- dokazilo o izpolnjevanju pogoja iz 1. točke 65. člena ZDDPO-1;

- izjavo podrejenega davčnega zavezanca, da se strinja z vložitvijo vloge za dovoljenje.

(5) Davčni organ odloči o vlogi za izdajo dovoljenja najkasneje v 15 dneh od prejema vloge. Dovoljenje glasi na glavnega davčnega zavezanca in podrejenega davčnega zavezanca in se vroči glavnemu davčnemu zavezancu.

(6) Na podlagi dovoljenja glavni davčni zavezanec in podrejeni davčni zavezanec izračunata davek za skupino v skladu s 338. členom tega zakona.

(7) Glavni davčni zavezanec oziroma podrejeni davčni zavezanec morata o dejstvih iz 2., 3., 4. in 5. točke drugega odstavka 66. člena ZDDPO-1 v 15 dneh od dneva nastanka dejstva pisno obvestiti davčni organ in druge davčne zavezanke, ki izračunavajo davek v skladu s 338. členom tega zakona.

(8) Davčni zavezanci, ki izračunavajo davek v skladu s 338. členom tega zakona, v 60 dneh po nastanku dejstev iz 2., 3., 4. in 5. točke drugega odstavka 66. člena ZDDPO-1 predložijo pristojnemu davčnemu organu obračune davka za pretekla obdobja, za katera so uveljavljali obdavčenje v skupini. Ob predložitvi obračunov plačajo razliko v davku, ki je nastala zaradi obdavčenja v skupini za vsa leta obdavčenja v skupini.

365. člen

(podatki v zvezi s povezanimi osebami)

(1) Davčni zavezanec zagotavlja, glede na naravo in okoliščine transakcije, naslednjo dokumentacijo o oblikovanju transfernih cen:

1. v zvezi z organizacijsko strukturo:

– navedbo udeležencev v transakcijah med povezanimi osebami, opis povezave med udeleženci v transakcijah ter zgodovine povezave s pomembnimi spremembami v povezavi,

– navedbo pridruženih podjetij, katerih transakcije neposredno ali posredno vplivajo na višino cene v transakcijah med povezanimi osebami,

– opis organizacijske strukture davčnega zavezanca na svetovni ravni, s shemo organizacijske strukture, ki vsebuje vse povezane osebe, ki so udeležene v transakcijah, ki bi lahko bile pomembne pri ugotavljanju primerljive tržne cene dokumentirane transakcije,

2. v zvezi z vrsto dejavnosti oziroma panoge ter tržnimi pogoji:

– opis dejavnosti, s katerimi se ukvarjajo davčni zavezanec in ostali udeleženci v transakcijah med povezanimi osebami, in navedbo pomembnih preteklih dogodkov,

– navedbo splošnih ekonomskih in pravnih dejavnikov, ki vplivajo na poslovanje davčnega zavezanca in na celotno panogo, v kateri deluje davčni zavezanec,

– načrte davčnega zavezanca v obsegu, ki pripomore k boljšemu razumevanju vrst transakcij med povezanimi osebami in namena teh transakcij, primeroma načrt prodaje, proizvodnje in širitve poslovnih aktivnosti,

– opis strukture, intenzivnosti in dinamike konkurenčnega okolja, ki vpliva na poslovanje davčnega zavezanca in navedbo tržnega deleža davčnega zavezanca na domačem trgu in na trgu drugih držav, kjer imajo sedeže ostali udeleženci transakcij med povezanimi osebami,

– opis neopredmetenih sredstev davčnega zavezanca, ki bi lahko bila pomembna pri določanju cen proizvodov in storitev davčnega zavezanca v transakcijah s povezanimi osebami,

– informacije o postopkih, ki so bili izvedeni, sredstvih, ki so bila uporabljena, in tveganjih, katerim je bil izpostavljen davčni zavezanec, v zvezi s transakcijami s povezanimi osebami,

– opis kapitalskih razmerij, ki se nanašajo na transakcije s povezanimi osebami, primeroma vire financiranja,

3. v zvezi s transakcijami med povezanimi osebami:

– opis transakcij med povezanimi osebami, ki razkriva sredstva ter storitve, na katere se nanaša transakcija, udeležence, tip, pogostost in vrednost transakcij ter vseh pomembnih poslov povezanih oseb na pomembnih geografskih trgih, valuto transakcij, roke in pogoje transakcij in njihovo povezavo z roki in pogoji drugih transakcij, ki so potekale med udeleženci,

– kopije vseh pomembnih dogovorov med povezanimi osebami,

4. v zvezi s predpostavkami, strategijami in tržnimi usmeritvami:

– pomembne informacije v zvezi s poslovnimi strategijami in pomembne posebne okoliščine, primeroma transakcije med povezanimi osebami, ki se v celoti ali deloma kompenzirajo med sabo, strategije pridobitve tržnega deleža, proces izbire distribucijskih poti in strategije uprave, ki vplivajo na določitev transfernih cen,

– v primeru, da si davčni zavezanec aktivno prizadeva za pridobitev večjega tržnega deleža, dokumentacijo, ki dokazuje, da je bila izvedena primerna analiza pred uvedbo strategije povečanja tržnega deleža, da se bo strategija povečanja tržnega deleža izvajala le v razumno dolgem obdobju in da se stroški, ki jih nosi vsaka povezana oseba, delijo proporcionalno glede na pričakovane koristi vsake povezane osebe,

– predpostavke in informacije v zvezi z dejavniki, ki so vplivali na določitev transfernih cen ali izbiro politike določanja transfernih cen za celotno skupino povezanih oseb, v katero spada tudi davčni zavezanec,

5. v zvezi z analizo primerljivosti, analizo funkcij in analizo tveganj:

– opis sredstev, ki so primerljiva s predmetom transakcije, primeroma za sredstva, ki niso neopredmetena sredstva, njihove fizične lastnosti, kvaliteto, dostopnost, primeroma za storitve njihovo vrsto in primeroma za neopredmetena sredstva obliko transakcije, vrsto neopredmetenega sredstva, pravice do uporabe neopredmetenega sredstva, ki so prenesene, in pričakovane koristi od uporabe neopredmetenega sredstva,

– dokumentacijo, ki dokazuje dejstva, ki bi lahko vplivala na transferne cene ali dobičke v primeru transakcij s povezanimi osebami,

– za primerljive davčne zavezanke in za sredstva, ki so primerljiva s predmetom transakcije, mora davčni zavezanec opredeliti dejavnike, ki jih je upošteval pri oceni primerljivosti,

– uporabljene kriterije pri sredstvih, ki so primerljivi s predmetom transakcije, vključno z ekonomskimi učinki,

– opredelitev morebitnih sredstev v lasti davčnega zavezanca, ki so primerljiva s predmetom transakcije,

– prilagoditve, ki so bile uporabljene pri sredstvih, ki so primerljiva s predmetom transakcije, in razloge za te prilagoditve,

– dokumentacijo, ki dokazuje dejstva, ki bi lahko vplivala na transferne cene ali dobičke v primeru transakcij s povezanimi osebami,

– v primeru, da davčni zavezanec, pri ugotavljanju primerljive tržne cene po eni metodi ali po več metodah, ugotovi več enako verjetnih zneskov primerljive tržne cene oziroma razpon primerljivih tržnih cen, dokumentacijo, ki je bila uporabljena pri izračunavanju teh zneskov oziroma razpona,

– povzetek analiz z najpomembnejšimi ugotovitvami,

6. v zvezi z izbiro metode določanja primerljive tržne cene:

– opis izbrane metode z razlogi, zakaj je bila izbrana, vključno z ekonomsko analizo in predpostavkami, na katerih temelji,

– opis podatkov in metod, ki so bile primerjane, izvedenih analiz za ugotovitev primerne metode določanja transfernih cen in pojasnilo, zakaj ni bila izbrana kakšna druga metoda za določanje primerljive tržne cene,

7. v zvezi z uporabo primerljive tržne cene:

– dokumentacijo o vseh uporabljenih predpostavkah in ocenah, ki so bile narejene oziroma uporabljene v procesu izbire primerljive tržne cene,

– dokumentacijo z izračuni, ki jih je davčni zavezanec izvedel pri procesu uporabe izbrane metode, ter morebitne prilagojene dejavnike,

– potrebne posodobitve dokumentacije preteklih let, na katero se sklicuje davčni zavezanec, na način, da izraža prilagoditve za kakršnekoli spremembe v pomembnih dejstvih in okoliščinah,

8. drugo dokumentacijo:

– dokumentacijo, ki predstavlja podlago oziroma podporo, ali na katero se sklicuje davčni zavezanec pri izvajanju analiz v zvezi s primerljivimi tržnimi cenami,

9. kazalo dokumentacije:

– splošno kazalo in popis dokumentacije ter opis sistema hrambe dokumentacije, ki se uporablja za shranjevanje dokumentacije in vpogled v dokumentacijo.

(2) Davčni zavezanec dokumentacijo iz prvega odstavka tega člena zagotavlja tekoče, vendar najkasneje do predložitve davčnega obračuna, po posamezni transakciji. Če se transakcije bistveno ne razlikujejo, lahko davčni zavezanec zagotavlja dokumentacijo tudi za dve ali več transakcij s tem, da mora opraviti prilagoditve, za kakršnekoli razlike med temi transakcijami, če obstajajo.

(3) Minister, pristojen za finance, določi, katere podatke iz dokumentacije iz prvega odstavka tega člena mora davčni zavezanec predlagati ob predložitvi davčnega obračuna, pri tem pa upošteva, da gre za poročanje za davčno obdobje, da gre za davčne zavezanke različnih velikosti in da davčni zavezanci dokumentacijo o posameznih transakcijah zagotavljajo v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena in so jo dolžni dati na razpolago davčnemu organu v skladu s petim odstavkom tega člena, če ta to zahteva.

(4) Davčni zavezanec lahko vodi dokumentacijo iz prvega odstavka tega člena v elektronski obliki.

(5) Davčni zavezanec mora v času davčnega inšpekcijskega nadzora na zahtevo davčnega organa temu dati na razpolago dokumentacijo iz tega člena. Davčni zavezanec da dokumentacijo na razpolago praviloma nemudoma. Če davčni zavezanec ne more dati dokumentacije na razpolago takoj, mu davčni organ določi rok, v katerem mora to storiti. Določen rok je lahko najmanj 30 in največ 90 dni, glede na obseg in zahtevnost podatkov.

(6) Davčni zavezanec mora dokumentacijo iz tega člena hraniti še deset let po zaključku leta, na katerega se nanaša.

(7) Za namene ugotavljanja prihodkov in odhodkov med rezidentoma, ki sta povezani osebi, se smiselno uporabljajo določbe prvega do šestega odstavka tega člena, pri čemer pa se upošteva, zlasti glede obsega dokumentacije, da gre za določanje primerljivih tržnih cen v zvezi s transakcijami rezidentov, ki so povezane osebe.

366. člen

(uveljavljanje odbitka tujega davka)

(1) Davčni zavezanec, ki je rezident, lahko uveljavlja odbitek iz 55. člena ZDDPO-1 v davčnem obračunu. Kadar davčni zavezanec v obračunu davka uveljavlja odbitek tujega davka, vsebuje davčni obračun tudi dokazila iz prvega odstavka 57. člena ZDDPO-1.

(2) Dokazila iz prvega odstavka tega člena so dokazila, izdana s strani davčnega organa tuje države, v kateri je bil tuj davek plačan, ali drug dokument, ki nedvoumno dokazuje davčno obveznost izven Slovenije.

IV. poglavje

Davek na dobitke od klasičnih iger na srečo

367. člen

(obračun davčnega odtegljaja)

(1) Davek na dobitke od klasičnih iger na srečo izračuna in odtegne od vsakega posameznega dobitka prireditelj igre na dan izplačila dobitka, plača pa najkasneje prvi delovni dan po izplačilu dobitka.

(2) Prireditelj klasičnih iger na srečo mora izračunati davek na dobitke od klasičnih iger na srečo v obračunu davčnega odtegljaja, ki ga predloži davčnemu organu najkasneje v roku iz prvega odstavka tega člena.

(3) Obrazec obračuna davčnega odtegljaja predpiše minister, pristojen za finance.

V. poglavje

Davek na promet nepremičnin

368. člen

(davčna napoved)

Zavezanec za davek na promet nepremičnin mora vložiti napoved v 15 dneh po nastanku davčne obveznosti pri davčnem organu, na območju katerega nepremičnina leži. Napovedi mora priložiti dokazilo o lastništvu nepremičnine in listine, na podlagi katerih se prenaša lastninska pravica na nepremičninah.

369. člen

(odločba)

(1) Davčni organ mora davčnemu zavezancu izdati odločbo o odmeri davka na promet nepremičnin v 30 dneh po prejemu napovedi.

(2) Če so izpolnjeni predpisani pogoji, davčni organ lahko izda odločbo v skladu s 117. členom tega zakona.

(3) Če dogovorjena prodajna cena ne ustreza ceni nepremičnine, ki bi se dala doseči v prostem prometu v času nastanka davčne obveznosti, pa davčni organ takšne cene v roku iz prvega odstavka tega člena ne more ugotoviti, odmeri davek na promet nepremičnin z začasno odločbo od napovedane davčne osnove.

370. člen

(stranka v postopku)

V postopku za odmero davka na promet nepremičnin ima položaj stranke tudi kupec, kadar pogodbeno prevzema obveznosti plačila davka na promet nepremičnin.

371. člen

(zamudne obresti)

(1) Davčnemu zavezancu, ki ni napovedal davčne obveznosti oziroma, ki ni pravočasno napovedal davčne obveznosti, se od odmerjenega davka zaračunajo zamudne obresti za čas od poteka roka za vložitev napovedi do odkritja te obveznosti oziroma do naknadne vložitve napovedi.

(2) Zamudne obresti plača tudi davčni zavezanec, ki mu je bila zaradi neustrezne prijavljene prodajne cene nepremičnine začasna odločba nadomeščena z novo odločbo, in davčni zavezanec, ki je dal neresnične podatke o prodajni ceni in mu je bila izdana nova odločba v obnovljenem postopku.

(3) Zamudne obresti iz drugega odstavka tega člena se obračunajo v skladu z 31. členom tega zakona od zneska davka, ki se obračuna od razlike med ugotovljeno in napovedano vrednostjo nepremičnine. Obresti pričnejo teči po preteku 30 dni od dneva vročitve začasne odločbe oziroma odločbe, ki je bila predmet obnovljenega postopka.

372. člen

(tek zastaranja)

Ne glede na določbe 58. in 59. člena tega zakona prične v primerih, ko davčni zavezanec ne napove pravočasno davčne obveznosti, teči zastaralni rok za odmero davka na promet nepremičnin po preteku leta, v katerem je bila davčna obveznost napovedana oziroma odkrita. Davka ni mogoče odmeriti po preteku desetih let od dneva, ko je zastaralni rok prišel teči.

373. člen

(overitev pogodbe; vračilo plačanega davka)

(1) Brez dokaza, da je plačan davek na promet nepremičnin oziroma, da obstojijo zakonsko določeni razlogi, zaradi katerih ni treba obračunati davka na promet nepremičnin ali da pogodba ni predmet odmere, ni mogoče overiti podpisov na pogodbi o prenosu lastninske pravice na nepremičnini.

(2) Če se pogodba o prenosu nepremičnine sporazumno razdre, preden je opravljen prenos na novega pridobitelja, ali jo sodišče z odločbo izreče za neveljavno, ima davčni zavezanec pravico zahtevati, da se odločba o odmeri davka na promet nepremičnin odpravi in da se mu davek, če je bil plačan, vrne.

(3) Če pogodbe o prenosu nepremičnine ni mogoče izpolniti, ali se izpolni samo deloma, ima davčni zavezanec pravico zahtevati, da se mu plačani davek na promet nepremičnin vrne v celoti oziroma v ustreznem delu.

(4) Vračilo plačanega davka iz drugega in tretjega odstavka tega člena lahko zahteva tudi kupec, ki je v skladu s 370. členom tega zakona pridobil položaj stranke v postopku in plačal davek.

(5) V primerih iz drugega in tretjega odstavka tega člena davčnemu zavezancu za vrnjen znesek davka ne pripadajo obresti.

VI. poglavje Davek na dediščine in darila

374. člen (splošno)

(1) Davek na dediščine in darila se davčnemu zavezancu odmeri z odločbo.

(2) Če so izpolnjeni predpisani pogoji, davčni organ lahko izda odločbo v skladu s 117. členom tega zakona.

375. člen

(davčna napoved za odmero davka na darilo)

(1) Davčni zavezanec, ki prejme v dar premoženje, od katerega se plača davek na dediščine in darila, mora prejem darila napovedati v 15 dneh od prejema darila pri pristojnem davčnem organu.

(2) Ne glede na drugi odstavek 91. člena tega zakona, davčni zavezanec, ki prejme v dar nepremičnino, napove prejem darila pri davčnem organu, kjer nepremičnina leži. Če nepremičnina leži na območju več davčnih organov, davčni zavezanec napove prejem darila v skladu s prvim odstavkom tega člena.

(3) Če davčni zavezanec, ki ni rezident Slovenije, napove darilo, ki obsega samo premično premoženje in ni vpisan v davčni register, napove darilo pri davčnem organu, kjer je darovalec vpisan v davčni register. Darilo, ki obsega premično in nepremično premoženje, napove tak zavezanec pri davčnem organu, kjer nepremičnina leži.

376. člen

(odmera davka na dediščino)

(1) Davčni zavezanec, ki podeduje premoženje, od katerega se plača davek na dediščine in darila, ne vloži davčne napovedi. Odmera davka se izvrši na podlagi podatkov pravnomočnega sklepa o dedovanju. Če je predmet dedovanja nepremičnina, pošlje sodišče sklep o dedovanju davčnemu organu, kjer nepremičnina leži. Če zapuščina obsega samo premično premoženje ali če podedovane nepremičnine ležijo na območju več davčnih organov, pošlje sodišče sklep o dedovanju davčnemu organu, pri katerem je bil zapustnik vpisan v davčni register.

(2) Za davčnega zavezanca, ki ni rezident Slovenije, pošlje sodišče sklep o dedovanju, ki obsega premično premoženje, davčnemu organu, kjer je zavezanec vpisan v davčni register, če ni vpisan, pa davčnemu organu, kjer je bil zapustnik vpisan v davčni register. Za dediščino, ki obsega premično in nepremično premoženje, pošlje sodišče sklep o dedovanju davčnemu organu, kjer nepremičnina leži.

377. člen

(odmera davka na podlagi pogodbe o dosmrtnem preživljanju)

(1) Zavezanec, ki je prejel premoženje na podlagi pogodbe o dosmrtnem preživljanju, mora to pogodbo prijaviti v 15 dneh od sklenitve pogodbe pri davčnem organu, na območju katerega je premoženje.

(2) Davčno napoved za odmero davka na dediščine in darila mora zavezanec vložiti v 15 dneh po smrti preživljanca pri davčnem organu, pri katerem je prijavil pogodbo o dosmrtnem preživljanju.

378. člen

(pristojni davčni organ)

Davek na dediščine in darila odmeri davčni organ, ki je pristojen za sprejem davčne napovedi oziroma pravnomočnega sklepa o dedovanju.

379. člen

(rok za izdajo odmerne odločbe)

Davek na dediščine in darila mora biti odmerjen v 30 dneh po prejemu davčne napovedi oziroma sklepa o dedovanju.

VII. poglavje Davek od premoženja

380. člen

(splošno)

Davek od premoženja odmeri davčni organ zavezancu z odločbo.

381. člen

(način in rok vložitve napovedi)

(1) Zavezanec za davek od premoženja mora vložiti napoved v 15 dneh od nastanka davčne obveznosti pri davčnem organu, kjer nepremičnina leži.

(2) Napoved za odmero davka na posest premičnega premoženja mora zavezanec vložiti v roku, določenem v prvem odstavku tega člena, pri pristojnem davčnem organu.

(3) Zavezanec je dolžan v roku 15 dni od dneva spremembe napovedati vse spremembe, ki vplivajo na višino davčne obveznosti.

382. člen

(uveljavljanje začasne oprostitve)

(1) Začasno oprostitev davka na posest stavb zavezanec uveljavlja z vlogo, ki jo vloži pri davčnem organu, na območju katerega je stavba.

(2) Olajšavo v obliki znižanja odmerjenega davka na posest stavb, ki se priznava za družinskega člana, zavezanec uveljavlja s posebno vlogo, ki jo vloži pri davčnem uradu, na območju katerega je stavba, do 31. januarja v letu, za katero se davek odmerja. V primeru, da vloga ni bila vložena v predpisanem roku, se zavezancu olajšava za tisto leto ne prizna.

383. člen

(rok za izdajo odločbe in plačilo davka)

(1) Davek od premoženja na posest stavb odmeri davčni organ na podlagi uradnih podatkov oziroma napovedi davčnega zavezanca z odločbo do 31. marca za tekoče leto. Davek od premoženja na posest plovnih objektov odmeri davčni organ na podlagi podatkov evidence o registraciji plovnih objektov v Sloveniji oziroma davčne napovedi davčnega zavezanca o vpisu v evidenco v Sloveniji ali v tujini z odločbo do 31. marca za tekoče leto. Davek od premoženja se plačuje v trimesečnih obrokih.

(2) Ne glede na določbe prvega odstavka tega člena plačujejo zavezanci, katerih odmerjeni davek ne presega 50.000 tolarjev, ta davek v dveh polletnih obrokih.

(3) Zavezanci, katerim davek za tekoče leto še ni bil odmerjen, plačujejo akontacije davka za tekoče leto na podlagi odločbe iz preteklega leta.

VIII. poglavje Plačevanje prispevkov za programe RTV Slovenija

384. člen

(splošno)

(1) Prispevek za programe Radiotelevizije Slovenija (v nadaljnjem besedilu: prispevek) plačuje zavezanec do 15.

dne v mesecu za tekoči mesec v višini, določeni z Zakonom o Radioteleviziji Slovenija (Uradni list RS, št. 18/94, 29/94 – popr., 73/94 – odločba US, 88/99, 90/99 – popr., 113/2000 – odločba US, 35/01 in 79/01) oziroma s sklepom vlade, izdanim na podlagi omenjenega zakona.

(2) Javni zavod Radiotelevizija Slovenija (v nadaljnjem besedilu: javni zavod) mesečno obvešča zavezanca o višini prispevka.

385. člen

(izdaja odločbe v primeru neplačila)

Fizični in pravni osebi, ki ne plača prispevka in za katero javni zavod ugotovi, da je zavezanec za prispevek, izda javni zavod odločbo o obveznosti plačila prispevka, s katero ji naloži, da neplačane prispevke plača v 15 dneh od vročitve odločbe.

386. člen

(olajšave in oprostitev)

O olajšavah in oprostitvah plačevanja prispevka, določenih v Zakonu o Radioteleviziji Slovenija, odloči javni zavod z odločbo, ki mora biti izdana v 30 dneh od prejema vloge za olajšavo oziroma oprostitev.

387. člen

(pooblastilo za izdajo odločbe in pritožba)

(1) Odločbo iz 385. in 386. člena tega zakona izda generalni direktor javnega zavoda.

(2) Zoper odločbo iz 385. in 386. člena tega zakona je dopustna pritožba na ministrstvo, pristojno za kulturo, v 15 dneh od vročitve odločbe. Pritožbo je možno vložiti tudi v primeru, če odločba iz 386. člena tega zakona ni izdana v predpisanem roku.

(3) Pritožba zoper odločbo iz drugega odstavka tega člena ne zadrži njene izvršitve.

(4) Ministrstvo, pristojno za kulturo, lahko do odločitve o pritožbi zoper odločbo iz drugega odstavka tega člena odloži prisilno izterjavo, če oceni, da bo pritožbi mogoče ugoditi, ker obstoji verjetnost, da ne obstajajo zakonite podlage za nastanek obveznosti plačevanja prispevka iz 15. člena Zakona o Radioteleviziji Slovenija oziroma, ker verjetno obstoje dejstva, na podlagi katerih je mogoče uveljavljati olajšave in oprostitev v skladu s 15.a členom Zakona o Radioteleviziji Slovenija.

388. člen

(postopek izterjave)

Postopek izterjave prispevka, ki ga zavezanec ni plačal v predpisanem roku, uvede in vodi javni zavod po določbah tega zakona o davčni izvršbi, razen prisilne izterjave iz premoženja, ki jo opravlja Davčna uprava Republike Slovenije.

ŠESTI DEL KAZENSKÉ DOLOČBE

389. člen

(davčni prekrški posameznikov)

Z globo 50.000 tolarjev se kaznuje za prekršek posameznik, če:

1. ne vloži davčne napovedi v roku, določenem s tem zakonom (253., 270., 293., 304., 312., 317., 368., 375., 377. in 381. člen);

2. na zahtevo davčnega organa ne da podatkov, s katerimi razpolaga (72. člen);

3. na poziv davčnega organa ne predloži prijave premoženja, ali je ne predloži na predpisan način ali v prijavi navaja neresnične podatke (114. člen);

4. na zahtevo davčnega organa ne predloži ali ne predloži v predpisanem roku in na predpisan način seznama premoženja ali v seznamu navaja neresnične podatke (133. člen);

5. ne omogoči davčnemu organu vpogleda v sef (171. člen);

6. uporablja zarubljeno premoženje v nasprotju z zakonom (172. člen);

7. odtuji, poškoduje, uniči ali na kakšen drug način onemogoči unovčitev zarubljene premoženja (173. člen);

8. ne da vseh predpisanih podatkov, potrebnih za obračun davčnega odtegljaja, družbi za upravljanje (309. člen).

390. člen

(hujši davčni prekrški posameznikov)

Z globo od 100.000 do 300.000 tolarjev se kaznuje za prekršek posameznik, če:

1. v davčni napovedi navede neresnične ali nepravilne ali nepopolne podatke in s tem spravi davčni organ v zmotu (23. člen);

2. v nasprotju z zakonom ne vloži davčne napovedi (23., 253., 270., 293., 304., 312., 317., 368., 375., 377. in 381. člen);

3. v nasprotju z zakonom razkrije podatke, ki so davčna tajnost ali jih sporoči tretjim osebam ali jih uporablja oziroma omogoči, da jih uporablja tretja oseba (76. člen).

391. člen

(davčni prekrški v zvezi z opravljanjem dejavnosti)

(1) Z globo od 400.000 do 6.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik ali druga fizična oseba, ki opravlja dejavnost, če:

1. ne predloži davčnega obračuna ali ne predloži davčnega obračuna na predpisan način oziroma v predpisanih rokih (tretji, četrti ali peti odstavek 14. člena, 277., 339. do 348. člen);

2. ne predloži obračuna davčnega odtegljaja ali ne predloži obračuna davčnega odtegljaja na predpisan način oziroma v predpisanih rokih (četrti in peti odstavek 18. člena, 265., 334., 335., 356. in 367. člen);

3. kot plačnik davka ne izračuna, odtegne ali ne plača davčnega odtegljaja za davčnega zavezanca v skladu z zakonom (20., 245., 267., 285., 292., 300., 303., 316., 334., 335., 356. in 367. člen);

4. ne vloži davčne napovedi ali ne vloži davčne napovedi na predpisan način oziroma v predpisanih rokih (23., 286., 301. in 368. člen);

5. v davčni napovedi navede neresnične ali nepravilne ali nepopolne podatke in s tem spravi davčni organ v zmotu (23. člen);

6. ne vodi ali ne hrani poslovnih knjig in evidenc v skladu s tem zakonom ali jih ne vodi v redu in pravilno oziroma na način, ki zagotavlja podatke za ugotovitev davčnih obveznosti (61. in 63. člen);

7. kot plačnik davka ne vodi evidenc o dohodkih in o odtegnjenih davkih po posameznem davčnem zvezancu (tretji odstavek 61. člena);

8. ne obvesti davčnega organa, kje se po prenehanju davčnega zavezanca hrani dokumentacija oziroma kdo hrani dokumentacijo (peti odstavek 63. člena);

9. ne navede davčne številke na predpisanih dokumentih (65. in 66. člen);

10. v nasprotju s tem zakonom izplača dohodek fizični osebi, ki ni predložila svoje davčne številke (drugi odstavek 66. člena);

11. v nasprotju z zakonom ne nakazuje plačila za dobavljeno blago ali opravljene storitve ter druga plačila na transakcijske račune prejemnikov (67. člen);

12. ne zagotovi na predpisan način izpisov iz elektronsko vodenih poslovnih knjig ali evidenc oziroma ne omogoči

dostopa ali vpogleda v svoje elektronsko vodene knjige ali evidence ali v programsko ter strojno opremo ali v baze podatkov oziroma ne zagotoviti elektronskega obdelovanja podatkov na predpisan način ali če ne dokumentira posameznih sprememb elektronskih rešitev na predpisan način (69. člen);

13. davčnemu organu na njegovo zahtevo ne da na razpolago dokumentacije o elektronskem sistemu za vodenje poslovnih knjig in evidenc (šesti odstavek 69. člena);

14. davčnemu organu v nasprotju z zakonom ne da na razpolago podatkov iz evidenc, zbirk podatkov, registrov ali drugih evidenc, ki jih vodi ali ne omogoči davčnemu organu vpogleda v svojo dokumentacijo ali dokumentacijo s katero razpolaga povezana oseba (70. in 71. člen);

15. v nasprotju z zakonom razkrije podatke, ki so davčna tajnost ali jih sporoči tretjim osebam ali jih uporablja oziroma omogoči, da jih uporablja tretja oseba (76. člen);

16. davčnemu organu ne predloži dokumentacije ali ne da pojasnil v zvezi s predmetom davčnega nadzora ali ovira davčni nadzor (99. in 107. člen);

17. na poziv davčnega organa ne predloži ali ne predloži v predpisanem roku in na predpisan način seznama premoženja ali v seznamu navaja neresnične podatke (133. člen);

18. ne omogoči davčnemu organu vpogleda v sef (171. člen);

19. uporablja zarubljeno premičnino v nasprotju z zakonom (172. člen);

20. odtuji, poškoduje, uniči ali na kakšen drug način onemogoči unovčitev zarubljene premičnine (173. člen);

21. ne izračuna ali ne predloži izračuna akontacije davka davčnemu organu v skladu z zakonom (drugi odstavek 278. člena in sedmi odstavek 350. člena);

22. ne priglasil sprememb v zvezi z zemljišči, ki jih uporablja v okviru osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti (284. člen);

23. uveljavlja oprostitev od katastrskega dohodka v nasprotju z odločbo davčnega organa ali ne sporoči razlogov za prenehanje oprostitve od katastrskega dohodka (296. člen);

24. kot družba za upravljanje ne izračunava ali ne objavlja deležev rasti vrednosti premoženja vzajemnega sklada v skladu z zakonom ali ne dostavi teh podatkov davčnemu organu v skladu z zakonom (308. člen);

25. ne da vseh predpisanih podatkov, potrebnih za obračun davčnega odtegljaja, družbi za upravljanje (309. člen);

26. davčnemu organu v nasprotju z zakonom ne dostavi podatkov, potrebnih za pobiranje dohodnine ali ne dostavi teh podatkov v predpisanih rokih ali na predpisan način (319. člen);

27. kot plačilni zastopnik ne ugotovi identitete in rezidentstva upravičenega lastnika v skladu z zakonom (331. člen);

28. kot plačilni zastopnik davčnemu organu ne dostavi predpisanih podatkov ali ne dostavi predpisanih podatkov na predpisan način oziroma v predpisanem roku (332. in 333. člen);

29. ne predloži obračuna prispevkov za socialno varnost ali ne predloži obračuna prispevkov za socialno varnost na predpisan način oziroma v predpisanih rokih (334. in 335. člen);

30. davčnega organa ne obvesti o nameravani spremembi davčnega obdobja (352. člen);

31. davčnega organa ne obvesti ali ga ne obvesti na predpisan način in v predpisanih rokih o izplačilu dohodka, od katerega se v skladu z drugim odstavkom 68. člena ZDDPO-1 davek ne izračuna (357. člen);

32. davčnemu organu ne predloži dokazil in dokumentov iz prvega odstavka 358. člena tega zakona ali jih ne predloži na predpisan način oziroma v predpisanih rokih (358. člen);

33. ne predloži ali ne predloži na predpisan način oziroma v predpisanih rokih predpisanih podatkov in dokumentacije o oblikovanju transfernih cen (365. člen).

(2) Z globo od 100.000 do 1.000.000 tolarjev se za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

391.a člen

(posebno hudi davčni prekrški)

(1) Z globo v višini 20 odstotkov od premalo plačanega davka, če ta znaša manj kot 100.000 tolarjev, se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik ali druga fizična oseba, ki opravlja dejavnost, če:

1. v davčnem obračunu navede neresnične ali nepravilne ali nepopolne podatke in s tem spravi v zmoto davčni organ (peti odstavek 14. člena, 277. člen, 339. do 348. člen);

2. v obračunu davčnega odtegljaja navede neresnične ali nepravilne podatke in s tem spravi davčni organ v zmoto (šesti odstavek 18. člena);

3. v obračunu prispevkov za socialno varnost navede neresnične ali nepravilne ali nepopolne podatke in s tem spravi davčni organ v zmoto (334. člen).

(2) Z globo v višini 40 odstotkov od premalo plačanega davka, če ta znaša od 100.000 do 1.000.000 tolarjev, se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik ali druga fizična oseba, ki opravlja dejavnost, če:

1. v davčnem obračunu navede neresnične ali nepravilne ali nepopolne podatke in s tem spravi v zmoto davčni organ (peti odstavek 14. člena, 277. člen, 339. do 348. člen);

2. v obračunu davčnega odtegljaja navede neresnične ali nepravilne podatke in s tem spravi davčni organ v zmoto (šesti odstavek 18. člena);

3. v obračunu prispevkov za socialno varnost navede neresnične ali nepravilne ali nepopolne podatke in s tem spravi davčni organ v zmoto (334. člen).

(3) Z globo v višini 60 odstotkov od premalo plačanega davka, če ta znaša več kot 1.000.000 tolarjev, se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik ali druga fizična oseba, ki opravlja dejavnost, če:

1. v davčnem obračunu navede neresnične ali nepravilne ali nepopolne podatke in s tem spravi v zmoto davčni organ (peti odstavek 14. člena, 277. člen, 339. do 348. člen);

2. v obračunu davčnega odtegljaja navede neresnične ali nepravilne podatke in s tem spravi davčni organ v zmoto (šesti odstavek 18. člena);

3. v obračunu prispevkov za socialno varnost navede neresnične ali nepravilne ali nepopolne podatke in s tem spravi davčni organ v zmoto (334. člen).

(4) Z globo v višini 20.000 tolarjev se za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

(5) Z globo v višini 400.000 tolarjev se za prekrške iz drugega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

(6) Z globo v višini najmanj 600.000 tolarjev se za prekrške iz tretjega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

392. člen

(davčni prekrški, ki jih storijo izvajalci plačilnega prometa)

(1) Z globo 400.000 do 6.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek izvajalec plačilnega prometa, če:

1. odpre transakcijski račun pravnih oziroma fizičnih oseb brez predložitve davčne številke prosilca (1. točka prvega odstavka 68. člena);

2. izvrši predložen plačilni nalog kljub temu, da na njem ni navedene davčne številke nalagodajalca in drugih potrebnih podatkov (2. točka prvega odstavka 68. člena);

3. v predpisanem roku ne izvrši naloga za plačilo davka (3. točka prvega odstavka 68. člena);

4. davčnemu organu ne pošilja ali ne pošilja na predpisan način podatkov o transakcijskih računih oseb in o poslovanju preko transakcijskih računov (drugi odstavek 68. člena).

(2) Z globo od 100.000 do 1.000.000 tolarjev se za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba izvajalca plačilnega prometa.

393. člen

(davčni prekrški, ki jih storijo izvajalci pokojninskih načrtov)

(1) Izvajalec pokojninskih načrtov, ki zbira premije prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja in vodi osebne račune zavarovancev, se kaznuje za prekršek z globo od 400.000 do 6.000.000 tolarjev, če davčnemu organu ne dostavi predpisanih podatkov, ki so potrebni za pobiranje dohodnine oziroma teh podatkov ne dostavi v predpisanem roku oziroma na predpisan način (320. člen).

(2) Z globo od 100.000 do 1.000.000 tolarjev se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba izvajalca pokojninskih načrtov.

394. člen

(davčni prekrški, ki jih storijo pooblaščenici udeleženci trga vrednostnih papirjev in nepremičninski posredniki)

(1) Z globo od 400.000 do 6.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pooblaščenec udeleženec trga vrednostnih papirjev in nepremičninski posrednik, če davčnemu organu ne dostavi potrebnih podatkov v zvezi s pridobitvijo in odsvajitvijo kapitala oziroma nepremičnin (321. člen) oziroma teh podatkov ne dostavi v predpisanem roku oziroma na predpisan način.

(2) Z globo od 100.000 do 1.000.000 tolarjev se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pooblaščenega udeleženca trga vrednostnih papirjev oziroma odgovorna oseba nepremičninskega posrednika.

Zakon o davčnem postopku – ZDavP-1 (Uradni list RS, št. 54/04) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

SEDMI DEL PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

I. poglavje

Prehodne določbe glede nadomestila za uporabo stavnih zemljišč

395. člen

(odločba)

Zavezanec plačuje nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča na podlagi odločbe, ki mu jo izda davčni organ, kjer nepremičnina leži.

396. člen

(podlaga za odmero)

Davčni organ izda odločbe o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča po uradni dolžnosti na podlagi občinskega odloka in vrednosti točke, veljavne na dan 1. januarja

leta, za katero se določa nadomestilo. Nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča določi zavezanec davčni organ na podlagi podatkov občine do 31. marca za tekoče leto oziroma v roku treh mesecev po prejemu podatkov, ki mu jih posreduje občina.

397. člen

(plačilo v obrokih)

Nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča se plačuje za leto vnaprej. Zavezanec plačuje nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča v obrokih, kot velja za odmero davka od premoženja, razen če občinski odlok ne določa drugače.

398. člen

(sprememba zavezanca)

Če se med letom spremeni zavezanec za plačilo nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča, ima zavezanec, ki mu je bila izdana odločba, v roku 15 dni po spremembi, pravico zahtevati, da se odločba spremeni tako, da se njegova obveznost zmanjša in novemu zavezancu določi ustrezni znesek nadomestila.

II. poglavje

Ostale prehodne in končne določbe

399. člen

(izkazovanje davčnega odtegljaja v obračunu davčnega odtegljaja)

(1) V obračunu davčnega odtegljaja iz 18. člena tega zakona se davčni odtegljaj začne izkazovati individualno po davčnem zavezancu, za katerega plačnik davka izračuna, odtegne in plača davčni odtegljaj, najpozneje s 1. januarjem 2010.

(2) Določba petega odstavka 319. člena tega zakona se začne uporabljati z dnem, ko se v skladu s prvim odstavkom tega člena davčni odtegljaj začne izkazovati individualno po davčnem zavezancu.

400. člen

(prehodna ureditev vrstnega reda plačil)

Ne glede na prvi odstavek 29. člena tega zakona se do 1. januarja 2010 v primeru, če zavezanec za davek pri davčnem organu dolguje več vrst davkov in njim pripadajočih dajatev ter plačani znesek ne zadostuje za poplačilo vseh dospelih davčnih obveznosti, s plačilom poravnava davek, ki ga zavezanec navede na plačilnem instrumentu, in sicer po vrstnem redu prej dospele obveznosti po izvršilnem naslovu te vrste davka.

401. člen

(razkritje)

Ne glede na tretji odstavek 82. člena tega zakona lahko davčni organ do ureditve avtomatskega dajanja podatkov v zakonu, ki ureja zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje, Zavodu za zdravstveno zavarovanje Slovenije avtomatsko razkriva podatke o posameznem zavezancu za davek, ki jih zavod potrebuje za izvrševanje nalog, določenih z zakonom.

402. člen

(veljavnost izjave o vzdrževanju družinskih članov)

Izjava, predložena v skladu s 16. členom Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 71/93, 2/94 – popr., 7/95, 14/96–odločba US in 44/96), se šteje za obvestilo v skladu z 269. členom tega zakona.

403. člen

(prehodna ureditev za izvajanje 308. člena tega zakona)

Družba za upravljanje iz prvega odstavka 308. člena tega zakona je deleže rasti vrednosti premoženja vzajem-

nega sklada, ki jih izračunava v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, dolžna prvič poslati pristojnemu davčnemu organu in javno objaviti na način, določen v drugem odstavku 308. člena tega zakona, v mesecu decembru 2004.

404. člen

(prehodne določbe v zvezi s prenosljivimi dolžniškimi vrednostnimi papirji)

(1) Do vključno 31. decembra 2010 se za dolžniške terjatve iz drugega odstavka 329. člena tega zakona ne štejejo prenosljivi dolžniški vrednostni papirji:

1. ki so bili prvič izdani pred 1. marcem 2001; ali
2. za katere je prvotne prospekte za izdajo pred tem datumom potrdil:

a) pristojni organ po Direktivi Evropskega parlamenta in Sveta 2001/34/ES o sprejemu vrednostnih papirjev v uradno kotacijo na borzi in o informacijah, ki jih je treba objaviti v zvezi s temi vrednostnimi papirji; ali

b) odgovorni organ v državi, ki ni država članica EU.

(2) Kadar je prišlo do nadaljnje izdaje prenosljivih dolžniških vrednostnih papirjev, ki jih je izdala država ali z njo povezani subjekt, ki deluje kot organ oblasti, ali katerega vlogo priznava mednarodna pogodba na dan 1. marca 2002 ali po tem datumu, se celotna izdaja takšnih vrednostnih papirjev, ki obsega prvotno izdajo in vse nadaljnje izdaje, šteje za dolžniško terjatev.

(3) Kadar je prišlo do nadaljnje izdaje prenosljivih dolžniških vrednostnih papirjev, ki jih je izdala oseba, ki ni oseba iz drugega odstavka tega člena, na dan 1. marca 2002 ali po tem datumu, se takšna nadaljnja izdaja šteje za dolžniško terjatev.

(4) Za povezani subjekt, ki deluje kot organ oblasti, ali katerega vlogo priznava mednarodna pogodba iz drugega odstavka tega člena, se štejejo subjekti v članicah EU in mednarodni subjekti, ki jih objavi minister, pristojen za finance.

(5) Določbe tega člena ne posegajo v kakršne koli obveznosti, ki bi jih države članice EU prevzele glede na mednarodne subjekte iz četrtega odstavka tega člena.

(6) Za povezan subjekt, ki deluje kot organ oblasti, ali katerega vlogo priznava mednarodna pogodba iz drugega odstavka tega člena, se šteje tudi subjekt, ki je ustanovljen v državi, ki ni država članica EU, in izpolnjuje naslednje pogoje:

1. se nedvomno šteje za javni subjekt v skladu z nacionalnimi merili,
2. je netržni proizvajalec, ki upravlja in financira skupino dejavnosti, ki zagotavljajo predvsem netržno blago in storitve, namenjene za dobrobit skupnosti in ki jih učinkovito nadzoruje osrednja državna uprava,
3. se redno in v večjem obsegu zadolžuje, in
4. država, v kateri je ustanovljen, lahko jamči, da ta subjekt ne bo uveljavljal predčasnega odkupa v primeru, kadar pogoji izdaje prenosljivih dolžniških vrednostnih papirjev vključujejo določbo, po kateri je subjekt dolžan investitorju zagotoviti nadomestilo za kakršen koli davek, odtegnjen od obresti v državi, v kateri je subjekt ustanovljen.

405. člen

(prehodna rešitev – definicija dohodka od prihrankov iz 329. člena tega zakona)

Do vključno 31. decembra 2010 se v 4. točki prvega odstavka in v 1. točki osmega odstavka 329. člena tega zakona namesto »25%« uporablja »40%«.

406. člen – upoštevana sprememba iz ZDavP-1A

(uporaba zakona o davčnem postopku)

Zadeve, glede katerih je postopek ob začetku uporabe tega zakona v teku oziroma glede katerih je bila ob začetku uporabe tega zakona že vložena zahteva stranke ali pravno

sredstvo, se končajo po določbah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 18/96, 87/97, 82/98, 91/98, 108/99, 97/01, 105/03 – odločba US, 16/04 – odločba US, 42/04 – odločba US in 109/04 – odločba US).

407. člen

(prenehanje veljavnosti)

(1) Zakon o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 18/96, 87/97, 82/98, 91/98, 108/99 in 97/01) in predpisi, izdani na njegovi podlagi, prenehajo veljati z uveljavitvijo tega zakona, uporabljajo pa se do začetka uporabe tega zakona v skladu s 409. členom tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, razen petega odstavka 95. člena Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 18/96, 87/97, 82/98, 102/99 in 97/01), ki se preneha uporabljati z dnem začetka uporabe 35. člena tega zakona.

(2) Zakon o davčnem postopku iz prvega odstavka tega člena, razen petega odstavka njegovega 95. člena, se uporablja za odmero in obračun dohodnine za leto 2004 in za obračun davka od dobička pravnih oseb za leto 2004, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(3) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati tretji odstavek 68. člena ZDDPO-1.

408. člen

(zastaranje carinskih prekrškov)

Postopek zaradi carinskega prekrška se do začetka uporabe Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 7/03) lahko začne, dokler ne preteče več kot dve leti od dneva, ko je prekršek storjen. Zastaranje pretrga vsako dejanje, ki ga stori pristojni organ za pregon storilca prekrška. Z vsakim pretrganjem začne zastaralni rok teči znova, vendar se postopek zaradi prekrška v nobenem primeru ne more več začeti ali nadaljevati po preteku štirih let od dneva, ko je bil prekršek storjen.

409. člen – upoštevana sprememba iz ZDavP-1A

(začetek uporabe tega zakona)

(1) Ta zakon se začne uporabljati 1. januarja 2005, razen določb 45. do 57. člena, 79. člena, tretjega dela in I. do III. in V. poglavja četrtega dela ter 284., 353., 354., 358. do 363. člena, 403. in 408. člena zakona, ki se začnejo uporabljati 1. maja 2004, ter 35. člena tega zakona, ki se začne uporabljati z dnem uveljavitve tega zakona.

(2) Če 1. januarja 2005 ne bodo izpolnjeni pogoji, določeni z evropskimi predpisi za hkratno uveljavitev določb glede izmenjave podatkov o dohodku od prihrankov v obliki plačil obresti, se, ne glede na prvi odstavek tega člena, določbe 240. člena in desetega podpoglavja I. poglavja petega dela tega zakona ne uporabljajo vse do datuma, ki ga določi Svet EU. Ta datum vlada objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

410. člen

(začetek veljavnosti zakona)

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku – ZDavP-1A (Uradni list RS, št. 139/04) vsebuje naslednjo prehodno in končno določbo:

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

29. člen

S členi od 18. do 21. tega zakona se v slovenski pravni red prevzema vsebina Direktive Sveta 2004/56/ES z dne

21. aprila 2004, ki spreminja Direktivo 77/799/EGS o medsebojni pomoči pristojnih organov držav članic na področju neposredne obdavčitve, določenih trošarin in davkov na zavarovalne premije, UL L 127 z dne 29. aprila 2004.

30. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. januarja 2005.

873. Zakon o davku na izplačane plače (uradno prečiščeno besedilo) (ZDIP-UPB1)

Na podlagi 153. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 26. januarja 2005 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o davku na izplačane plače, ki obsega:

- Zakon o davku na izplačane plače – ZDIP (Uradni list RS, št. 34/96 z dne 29. 6. 1996),
- Zakon o spremembi in dopolnitvi Zakona o davku na izplačane plače – ZDIP-A (Uradni list RS, št. 31/97 z dne 30. 5. 1997),
- Zakon o spremembi in dopolnitvi Zakona o davku na izplačane plače – ZDIP-B (Uradni list RS, št. 109/01 z dne 28. 12. 2001) in
- Zakon o spremembah Zakona o davku na izplačane plače – ZDIP-C (Uradni list RS, št. 83/04 z dne 29. 7. 2004).

Št. 435-03/96-3/10

Ljubljana, dne 26. januarja 2005.

EPA 1489-III

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
France Cukjati, dr. med. l. r.

ZAKON O DAVKU NA IZPLAČANE PLAČE (uradno prečiščeno besedilo) (ZDIP-UPB1)

1. člen

S tem zakonom se uvaja obveznost plačevanja davka na izplačane plače (v nadaljnjem besedilu: davek).

2. člen

Davek plačujejo pravne in fizične osebe, ki izplačujejo plače in so po posebnih zakonih zavezanci za plačevanje prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, obvezno zdravstveno zavarovanje, porodniško varstvo in za zaposlovanje.

Davka ne plačujejo invalidska podjetja.

Davka ne plačujejo tuja diplomatska predstavništva in konzulati, ki delujejo v Republiki Sloveniji.

3. člen

Davek se obračunava in plačuje od bruto plač.

4. člen

Stopnje davka so:

če znaša mesečna bruto plača zaposlenega	znaša davek
do 165.000 tolarjev	0%
od 165.001 do 400.000 tolarjev	3,8%
od 400.001 do 750.000 tolarjev	7,8%
nad 750.000 tolarjev	14,8%.

Če se plača izplača v več delih, se ob izplačilu zadnjega dela plače ugotovi mesečna višina plače in izvrši obračun davka ter poračun plačanega davka od posameznih delov plače.

5. člen

Davek se obračuna ob izplačilu plač, plača pa se v šestih dneh po izplačilu plač, vendar najpozneje do prvega naslednjega izplačila plač.

6. člen

Davek se obračunava pred ugotovitvijo dobička.

7. člen

Davčni zavezanci obračunavajo davek na obrazcu, ki ga predpiše minister, pristojen za finance. Obrazec predložijo davčnemu organu ob izplačilu plač.

8. člen

Davek je prihodek proračuna Republike Slovenije.

9. člen

Od davka, ki ni bil plačan v roku, se obračunajo zamudne obresti v skladu z zakonom, ki ureja obrestno mero zamudnih obresti.

10. člen

Nadzor nad obračunavanjem in plačevanjem davka ter prisilno izterjavo davka opravlja davčni organ po davčnih in posebnih predpisih.

11. člen

Z globo od 500.000 do 5.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje davčni zavezanec iz 2. člena tega zakona, če ne obračuna davka od osnove, na način in v roku, kot je določeno v 3., 4., 5., 6., in 7. členu tega zakona.

Z globo od 50.000 do 500.000 tolarjev se za prekršek kaznuje tudi odgovorna oseba davčnega zavezanca, ki stori dejanje iz prvega odstavka tega člena.

Zakon o davku na izplačane plače – ZDIP (Uradni list RS, št. 34/96) vsebuje naslednjo končno določbo:

12. člen

Ta zakon začne veljati 1. julija 1996.

Zakon o spremembi in dopolnitvi Zakona o davku na izplačane plače – ZDIP-A (Uradni list RS, št. 31/97) vsebuje naslednjo končno določbo:

3. člen

Ta zakon začne veljati 1. julija 1997.

Zakon o spremembi in dopolnitvi Zakona o davku na izplačane plače – ZDIP-B (Uradni list RS, št. 109/01) vsebuje naslednjo končno določbo:

3. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od prvega dne meseca, ki sledi mesecu, v katerem je zakon uveljavljen.

Zakon o spremembah Zakona o davku na izplačane plače – ZDIP-C (Uradni list RS, št. 83/04) vsebuje naslednjo prehodno in končno določbo:

3. člen

Globe, določene v prvem odstavku 2. člena tega zakona, se do začetka uporabe Zakona o prekrških (Uradni

list RS, št. 7/03) v postopku o prekršku izrekajo kot denarne kazni v višini najmanj 1.000.000 tolarjev, razen za odgovorno osebo samostojnega podjetnika posameznika.

Odgovorna oseba davčnega zavezanca, ki stori prekršek iz 2. člena tega zakona, se do začetka uporabe zakona iz prejšnjega odstavka kaznuje z denarno kaznijo najmanj 500.000 tolarjev.

4. člen

Ta zakon začne veljati 1. septembra 2004.

874. Zakon o davku na dodano vrednost (uradno prečiščeno besedilo) (ZDDV-UPB3)

Na podlagi 153. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 26. januarja 2005 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o davku na dodano vrednost, ki obsega:

– Zakon o davku na dodano vrednost – ZDDV (Uradni list RS, št. 89/98 z dne 23. 12. 1998),

– Odločbo Ustavnega sodišča Republike Slovenije o razveljavitvi 1. točke 26. člena Zakona o davku na dodano vrednost in 49. člena Pravilnika o izvajanju zakona o davku na dodano vrednost z odložnim rokom, št. U-I-96/99 (Uradni list RS, št. 17/2000 z dne 25. 2. 2000),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost – ZDDV-A (Uradni list RS, št. 30/01 z dne 26. 4. 2001),

– Zakon o izvrševanju proračuna Republike Slovenije za leto 2002 in 2003 – ZIPRS0203 (Uradni list RS, št. 103/01 z dne 17. 12. 2001),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost – ZDDV-B (Uradni list RS, št. 67/02 z dne 26. 7. 2002),

– Odločbo Ustavnega sodišča Republike Slovenije o ugotovitvi neskladnosti 8. točke prvega odstavka 27. člena Zakona o davku na dodano vrednost, z rokom za usklajitev in načinom izvršitve, št. U-I-383/02-12 (Uradni list RS, št. 30/03 z dne 27. 3. 2003),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost – ZDDV-C (Uradni list RS, št. 101/03 z dne 21. 10. 2003),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost – ZDDV-D (Uradni list RS, št. 45/04 z dne 29. 4. 2004),

– Odločbo Ustavnega sodišča Republike Slovenije o ugotovitvi neskladnosti drugega odstavka 42. člena Zakona o davku na dodano vrednost in o ugotovitvi neskladnosti 102. člena Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost z učinkom odprave ter o zavrženju pobude za oceno ustavnosti drugega odstavka 27. člena Zakona o davku na dodano vrednost, št. U-I-412/02-13 (Uradni list RS, št. 75/04 z dne 13. 7. 2004) in

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost – ZDDV-E (Uradni list RS, št. 114/04 z dne 22. 10. 2004).

Št. 434-02/96-13/83

Ljubljana, dne 26. januarja 2005.

EPA 12-IV

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
France Cukjati, dr. med. l. r.

ZAKON O DAVKU NA DODANO VREDNOST (uradno prečiščeno besedilo) (ZDDV-UPB3)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina zakona)

(1) S tem zakonom se ureja sistem in ujava obveznost plačevanja davka na dodano vrednost (v nadaljnjem besedilu: DDV) na ozemlju Republike Slovenije v skladu s Šesto direktivo Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (UL L št. 145 z dne 13. 6. 1977, str. 1, z vsemi spremembami).

(2) Po tem zakonu imajo naslednji izrazi naslednji pomen:

– »ozemlje Slovenije« je ozemlje pod suverenostjo Republike Slovenije, v številni zračni prostor in morska območja, nad katerimi ima Republika Slovenija suverenost ali jurisdikcijo v skladu z notranjim in mednarodnim pravom,

– »ozemlje države članice« in »Skupnost« je ozemlje držav članic in ozemlje Skupnosti, ki je kot tako definirano v zakonodaji Evropskih skupnosti,

– »tretja država« je katerokoli drugo ozemlje, razen ozemlja Slovenije in ozemlja drugih držav članic oziroma Skupnosti,

– »tretje ozemlje« je del državnega ozemlja države članice, ki pa ne tvori sestavnih del »ozemlja države članice« v smislu druge alineje tega odstavka, in sicer:

– v Zvezni Republiki Nemčiji: otok Heligoland, ozemlje Büsingen;

– v Kraljevini Španiji: Ceute, Melille, Kanarskega otočja;

– v Italijanski republiki: Livigno, Campione d'Italia, italijanske vode Luganskega jezera;

– v Francoski republiki: čezmorski departmaji;

– v Helenski republiki: 'A'Oo (gora Atos).

(3) Po tem zakonu se:

– transakcije v ali iz Kneževine Monako obravnavajo kot transakcije v oziroma iz Francoske republike ter

– transakcije na ali z otoka Man obravnavajo kot transakcije v oziroma iz Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske.

2. člen

(pripadnost DDV)

Prihodki od DDV pripadajo proračunu Republike Slovenije.

3. člen

(predmet obdavčitve)

DDV se obračunava in plačuje od:

1. dobav blaga in opravljenih storitev (v nadaljnjem besedilu: promet blaga oziroma promet storitev), ki jih davčni zavezanec opravi v okviru opravljanja svoje dejavnosti na ozemlju Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: Slovenije) za plačilo;

2. uvoza blaga v Skupnost.

3.a člen

(pridobitve blaga znotraj Skupnosti, ki so predmet obdavčitve)

DDV se obračunava in plačuje tudi od:

1. blaga, ki ga na ozemlju Slovenije pridobi davčni zavezanec v okviru opravljanja svoje dejavnosti ali pravna oseba,

ki ni davčni zavezanec, za plačilo, če je prodajalec davčni zavezanec v drugi državi članici, ki v skladu z zakonodajo te države članice ni oproščen obračunavanja DDV kot mali davčni zavezanec, in ni zajet z ureditvijo iz drugega stavka prve alinee prvega odstavka 15. člena tega zakona ali iz prvega odstavka 15.a člena tega zakona;

2. novih prevoznih sredstev, ki jih na ozemlju Slovenije pridobi davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, za plačilo, od prodajalca iz druge države članice, in izpolnjuje pogoje za izjemo iz drugega odstavka 11.a člena tega zakona ali katerakoli druga oseba, ki ni davčni zavezanec;

3. trošarinskih izdelkov, ki jih na ozemlju Slovenije od prodajalca iz druge države članice za plačilo pridobi davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec in izpolnjuje pogoje za izjemo iz drugega odstavka 11.a člena tega zakona, in za katere, v skladu z zakonom, ki ureja trošarine, nastane obveznost obračuna trošarine v Sloveniji.

II. OBDAVČLJIVE TRANSAKCIJE

1. Promet blaga

4. člen

(promet blaga)

(1) Promet blaga pomeni prenos lastninske pravice na opredmetenih stvareh, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(2) Za promet blaga se šteje tudi:

1. promet blaga, opravljen za plačilo, na podlagi odločitve državnega organa, organa lokalne skupnosti oziroma na podlagi zakona;

2. prodaja blaga po pogodbi, na podlagi katere se plača provizija ob nakupu oziroma prodaji blaga;

3. izročitev blaga na podlagi pogodbe o najemu blaga za določeno obdobje oziroma na podlagi prodajne pogodbe z odloženim plačilom, ki določa, da se ob normalnem poteku dogodkov lastništvo prenese najkasneje ob plačilu zadnjega obroka;

4. prenos stvarnih pravic in deležev na nepremičninah, ki dajejo imetniku lastninsko pravico oziroma pravico posesti na nepremičnini ali delu nepremičnine;

5. razpolaganje s poslovnimi sredstvi davčnega zavezanca s strani druge osebe, vključno z likvidacijskim in stečajnim upraviteljem ter skrbnikom;

6. dobava električne energije, plina ter energije za ogrevanje, zamrzovanje oziroma hlajenje;

7. uporaba blaga, ki je del poslovnih sredstev davčnega zavezanca;

8. uporaba blaga za namene opravljanja dejavnosti, sprememba namembnosti ter zadržanje blaga ob prenehanju opravljanja dejavnosti;

9. zamenjava blaga.

(3) Za promet blaga po 1. točki drugega odstavka tega člena se šteje:

1. pridobitev lastninske pravice na blagu s strani ali za račun države oziroma lokalne skupnosti, na podlagi zakona;

2. odvzem lastninske pravice na blagu s strani katerekoli osebe, na podlagi zakona.

5. člen

(uporaba blaga, ki je del poslovnih sredstev davčnega zavezanca)

(1) Za uporabo blaga iz 7. točke drugega odstavka 4. člena tega zakona se šteje uporaba blaga, ki je del poslovnih sredstev davčnega zavezanca za zasebne namene ali za zasebne namene njegovih zaposlenih, brezplačna odtujitev tega blaga ali odtujitev blaga za zmanjšano plačilo

ali kakršnakoli uporaba blaga za druge namene, kot za namene opravljanja njegove dejavnosti, če je bil od tega blaga oziroma dela blaga v celoti ali deloma odbit vstopni DDV. Uporaba blaga iz tega odstavka se šteje za promet blaga, opravljen za plačilo.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se za promet blaga, opravljen za plačilo, ne šteje:

1. brezplačno dajanje poslovnih vzorcev v razumnih količinah kupcem ali bodočim kupcem, če jih ti ne dajo v prodajo oziroma so v takšni obliki, da ni mogoče, da se prodajajo;

2. dajanje daril manjših vrednosti v okviru opravljanja dejavnosti davčnega zavezanca, če se dajejo le občasno in če se ne dajejo istim osebam. Za darila manjših vrednosti se štejejo darila, pri katerih vrednost posameznega darila ne preseže 2.000 tolarjev.

6. člen

(uporaba blaga za namene opravljanja dejavnosti, sprememba namembnosti ter zadržanje blaga ob prenehanju opravljanja dejavnosti)

(1) Za uporabo blaga iz 8. točke drugega odstavka 4. člena tega zakona se šteje:

1. uporaba blaga, ki ga davčni zavezanec proizvede, zgradi, pridobi, predela ali uvozi v okviru opravljanja dejavnosti za namene opravljanja svoje dejavnosti, če od takega blaga, če bi ga nabavil od drugega davčnega zavezanca, ne bi imel pravice, da odbije celotni vstopni DDV;

2. uporaba blaga za namene transakcij davčnega zavezanca, od katerih se DDV ne obračunava, če je ob nabavi ali uporabi blaga v skladu s prejšnjo točko odbil celoten vstopni DDV ali delež vstopnega DDV, določen v skladu z odbitnim deležem;

3. zadržanje blaga s strani davčnega zavezanca ali njegovih pravnih naslednikov (razen v primerih iz 7. člena tega zakona), ko preneha opravljati dejavnost oziroma po prenehanju identifikacije za namene DDV, če je ob nabavi ali uporabi blaga v skladu s 1. točko tega člena odbil celoten vstopni DDV ali delež vstopnega DDV, določen v skladu z odbitnim deležem.

(2) Uporaba blaga iz prvega odstavka tega člena se šteje za promet blaga, opravljen za plačilo.

7. člen

(prenos podjetja)

(1) Pri prenosu podjetja ali dela podjetja na drugega davčnega zavezanca, ne glede na to, ali gre za odplačni ali neodplačni prenos, se šteje da promet blaga ni bil opravljen.

(2) V primeru iz prvega odstavka tega člena se za potrebe DDV prevzemnik šteje za pravnega naslednika prenosnika podjetja ali dela podjetja.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena mora prevzemnik, ki uporablja prevzeta sredstva za druge namene, kot za tiste, za katere ima pravico do odbitka vstopnega DDV, plačati DDV v skladu z določbami tega zakona, ki veljajo za obračun DDV od uporabe blaga in storitev za zasebne namene.

7.a člen

(prenos blaga v drugo državo članico)

(1) Za dobavo blaga, opravljen za plačilo, se šteje tudi prenos blaga, ki ga opravi davčni zavezanec iz svojega podjetja, v drugo državo članico.

(2) Šteje se, da je bil opravljen prenos blaga v drugo državo članico, če davčni zavezanec ali druga oseba za njegov račun, za potrebe svoje dejavnosti, odpošlje ali odpelje blago iz Slovenije v drugo državo članico, razen za namene katere od naslednjih transakcij:

– dobave tega blaga, ki jo opravi ta davčni zavezanec na ozemlju namembne države članice, pod pogoji iz drugega

stavka prve alinee prvega odstavka 15. člena tega zakona in iz prvega odstavka 15.a člena tega zakona;

– dobave tega blaga, ki jo opravi ta davčni zavezanec pod pogoji iz tretje alinee prvega odstavka 15. člena tega zakona;

– dobave tega blaga, ki jo opravi ta davčni zavezanec v Sloveniji pod pogoji iz 31. ali 31.a člena tega zakona;

– opravljanja storitev za davčnega zavezanca in vključujoč storitve, ki se na tem blagu dejansko opravijo v namembni državi članici, če se blago, na katerem so bile storitve opravljene, ponovno vrne istemu davčnemu zavezancu v državo članico, v kateri se je začel prevoz ali odpošiljanje blaga;

–časne rabe tega blaga na ozemlju namembne države članice zaradi opravljanja storitev v tej državi članici, ki jih opravlja davčni zavezanec s sedežem v Sloveniji;

–časne rabe tega blaga na ozemlju druge države članice za obdobje, ki ne presega 24 mesecev, če bi se za začasni uvoz enakega blaga iz tretje države lahko uporabil postopek začasnega uvoza s popolno oprostitvijo plačila uvoznih dajatev;

– dobave plina preko distribucijskega sistema za zemeljski plin ali dobave električne energije pod pogoji iz četrte in pete alinee prvega odstavka 15. člena tega zakona.

(3) Če eden od pogojev iz drugega odstavka tega člena ni več izpolnjen, se šteje, da je bilo blago preneseno v drugo državo članico. V tem primeru se šteje, da je prenos opravljen v trenutku, ko pogoji niso več izpolnjeni.

2. Promet storitev

8. člen

(promet storitev)

(1) Promet storitev pomeni opravljanje, opustitev oziroma dopustitev vsakega dejanja v okviru opravljanja dejavnosti, ki ni promet blaga v smislu 4., 5. in 6. člena tega zakona.

(2) Za promet storitev se med drugim šteje tudi:

1. prenos, odstopanje, koriščenje in odrekanje avtorskih pravic, patentov, licenc, zaščitnih znakov in drugih premoženjskih pravic (v nadaljnjem besedilu: premoženjske pravice);

2. promet storitev na podlagi odločitve državnega organa, organa lokalne skupnosti oziroma na podlagi zakona;

3. uporaba storitev davčnega zavezanca za neposlovne namene;

4. zamenjava storitev.

9. člen

(uporaba storitev za neposlovne namene)

(1) Za uporabo storitev iz 3. točke drugega odstavka 8. člena tega zakona se šteje:

1. uporaba blaga, ki je del poslovnih sredstev davčnega zavezanca za opravljanje storitev v zasebne namene ali v zasebne namene zaposlenih oziroma uporaba za druge namene kot za namene opravljanja dejavnosti;

2. promet storitev, ki ga davčni zavezanec opravi brez ali za zmanjšano plačilo za zasebne namene ali za zasebne namene zaposlenih oziroma za druge namene kot za namene opravljanja dejavnosti.

(2) Uporaba blaga iz 1. točke in promet storitev iz 2. točke prvega odstavka tega člena se šteje za promet storitev, opravljen za plačilo.

10. člen

(promet storitev v svojem imenu in za račun druge osebe)

Pri prometu storitev, kjer davčni zavezanec deluje v svojem imenu in za račun druge osebe, se šteje, da prejme in opravi te storitve sam.

3. Uvoz blaga

11. člen

(definicija)

Uvoz blaga pomeni:

1. vsak vnos blaga v Skupnost, ki v skladu s carinskimi predpisi nima statusa blaga Skupnosti ali blaga, ki je uvoženo iz tretje države, pa znotraj Skupnosti ni sproščeno v prost promet v skladu s carinskimi predpisi;

2. vsak vnos drugega blaga, kot je blago iz prejšnje točke, v Skupnost iz tretjega ozemlja.

4. Pridobitev blaga znotraj Skupnosti

11.a člen

(pridobitev blaga znotraj Skupnosti)

(1) Pridobitev blaga znotraj Skupnosti pomeni pridobitev lastninske pravice na premoženju, ki jih prejemniku odpošlje ali odpelje v Slovenijo iz druge države članice prodajalec ali sam prejemnik ali druga oseba za račun enega od njiju.

(2) Ne glede na 1. točko 3.a člena tega zakona, se DDV ne obračunava in ne plačuje od:

1. blaga, ki ga znotraj Skupnosti pridobi davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, če bi bila dobava takšnega blaga, če bi bil promet opravljen med osebami v Sloveniji, oproščena plačila DDV v skladu s 4. do 10. točko 31. člena tega zakona;

2. drugega blaga, razen blaga iz prejšnje točke, ki ga znotraj Skupnosti pridobi davčni zavezanec iz drugega odstavka 45. člena tega zakona za namene opravljanja dejavnosti kmetijstva in gozdarstva, ki se obdavčuje po sistemu pavšalne ureditve v skladu s 46. členom tega zakona, davčni zavezanec, ki opravlja izključno dobave blaga ali storitev, pri katerih ni pravice do odbitka vstopnega DDV, ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, vendar le:

– če skupni znesek pridobitev v tekočem koledarskem letu ne preseže 10.000 evrov v tolarški protivrednosti in

– pod pogojem, da skupni znesek pridobitev blaga znotraj Skupnosti v preteklem koledarskem letu, ni presegel zneska iz prejšnje alinee.

(3) Znesek iz 2. točke drugega odstavka tega člena pomeni skupni znesek, brez DDV, ki ga je treba plačati ali je bil plačan za pridobljeno blago v državi članici, iz katere je bilo blago odposlano ali odpeljano. Znesek ne vključuje vrednosti nabavljenih novih prevoznih sredstev in vrednosti nabavljenih trošarinskih izdelkov znotraj Skupnosti.

(4) Ne glede na določbe 2. točke drugega odstavka tega člena, se lahko davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, odloči za obračunavanje DDV v skladu s 1. točko 3.a člena tega zakona. Davčni zavezanec mora izbrati vnaprej prijaviti pristojnemu davčnemu uradu in jo uporabljati najmanj dve koledarski leti, in sicer od prvega dneva v mesecu, ki sledi mesecu prijave.

(5) Prevozna sredstva so:

– kopenska motorna vozila s prostornino motorja nad 48 kubičnih centimetrov ali močjo motorja nad 7,2 kilovata, namenjena za prevoz oseb ali blaga;

– plovila, daljša od 7,5 metrov, razen plovil iz 5. točke 31. člena tega zakona;

– zrakoplovi, katerih vzletna teža presega 1550 kilogramov, razen zrakoplovov iz 6. točke 31. člena tega zakona.

(6) Prevozna sredstva iz petega odstavka tega člena se štejejo za nova, če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

– plovila in zrakoplovi so dobavljeni pred potekom treh mesecev po datumu, ko so bili prvič dani v uporabo, kopenska motorna vozila pa pred potekom šest mesecev po datumu, ko so bila prvič dana v uporabo, in

– da s kopenskimi motornimi vozili ni prevoženih več kot 6000 kilometrov, s plovili ni preplutih več kot 100 ur in z zrakoplovi ni preletenih več kot 40 ur.

(7) Trošarinski izdelki iz 3. točke 3.a člena tega zakona so izdelki, kot jih opredeljuje zakon, ki ureja trošarine.

11.b člen

(transakcije, ki se obravnavajo kot pridobitve blaga znotraj Skupnosti)

Za pridobitev blaga znotraj Skupnosti, opravljeno za plačilo, se šteje tudi:

- uporaba blaga za namene opravljanja dejavnosti davčnega zavezanca, ki ga odpošlje ali odpelje ta davčni zavezanec ali druga oseba za njegov račun iz druge države članice, na ozemlju katere je bilo blago izdelano, črpano, predelano, kupljeno, pridobljeno, ali kamor ga je davčni zavezanec uvozil v okviru opravljanja dejavnosti v to drugo državo članico;
- blago, ki ga pridobijo oborožene sile države članice Severnoatlantske zveze za njihove potrebe ali potrebe njihovega spremnega civilnega osebja, ki ga niso pridobile pod splošnimi pravili obdavčevanja na domačem trgu ene od držav članic, če pri uvozu tega blaga ne bi mogle uveljavljati oprostitve v skladu s podtočko e) 3. točke 28. člena tega zakona.

III. PLAČNIKI DDV

12. člen

(osebe, ki morajo plačati DDV)

(1) Osebe, ki morajo plačati DDV, so:

1. davčni zavezanec, ki opravi obdavčen promet blaga oziroma storitev, razen v primerih iz 2., 3., 4. in 7. točke tega odstavka;

2. davčni zavezanec, ki so mu opravljene storitve iz tretjega odstavka 17. člena tega zakona;

3. osebe, identificirane za namene DDV v Sloveniji, ki so jim opravljene storitve iz 18.a, 18.b, 18.c in 18.d člena tega zakona, če te storitve opravi davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji;

4. prejemnik blaga, kadar so izpolnjeni naslednji pogoji:

– opravljena je dobava blaga pod pogoji iz 28.c člena tega zakona;

– dobava blaga je bila opravljena drugemu davčnemu zavezancu ali pravni osebi, ki ni davčni zavezanec, ki je identificirana za namene DDV v Sloveniji, in

– račun, ki ga izda davčni zavezanec, ki v Sloveniji nima sedeža, vsebuje predpisane podatke.

5. vsaka oseba, ki na računu izkaže DDV;

6. vsaka oseba, ki pridobi blago znotraj Skupnosti, če je ta nabava obdavčena v Sloveniji;

7. osebe, identificirane za namene DDV v Sloveniji, ki jim je dobavljeno blago pod pogoji iz četrte in pete alineje prvega odstavka 15. člena tega zakona, če to dobavo blaga opravi davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji.

(2) Če je oseba, ki je v skladu s prvim odstavkom tega člena dolžna plačati DDV davčni zavezanec, ki v Sloveniji nima sedeža, lahko ne glede na določbe prvega odstavka tega člena imenuje davčnega zastopnika kot osebo, ki je dolžna plačati DDV. Če davčni zavezanec, ki v Sloveniji nima sedeža, ne imenuje davčnega zastopnika, plača DDV prejemnik blaga oziroma storitev.

(3) Pri uvozu mora DDV plačati uvoznik, to je carinski dolжник, določen v skladu s carinskimi predpisi oziroma prejemnik blaga.

IV. DAVČNI ZAVEZANCI

13. člen

(definicija)

(1) Davčni zavezanec je vsaka oseba, ki kjerkoli neodvisno (samostojno) opravlja katerokoli dejavnost, ne glede na namen ali rezultat opravljanja dejavnosti.

(2) Dejavnost po prvem odstavku tega člena obsega vsako proizvodno, predelovalno, trgovsko in storitveno dejavnost, vključno z rudarsko, kmetijsko in poklicno dejavnostjo. Dejavnost obsega tudi izkoriščanje premoženja in premoženjskih pravic, če je namenjeno trajnemu doseganju dohodka.

(3) Državni organi in organizacije ter organi lokalnih skupnosti se ne štejejo za davčne zavezance v skladu s prvim odstavkom tega člena, kadar opravljajo dejavnosti oziroma transakcije v okviru svojih pristojnosti, javne agencije in druge osebe javnega prava pa, kadar opravljajo upravne naloge na podlagi javnega pooblastila, čeprav opravljajo te naloge proti plačilu (takse, prispevki in druge dajatve). Če ti organi ali osebe opravljajo katero od dejavnosti iz drugega odstavka tega člena oziroma promet, pri katerem bi njihovo obravnavanje kot davčnih nezavezancev za DDV, vodilo k izkrivljanju konkurence, se v teh primerih le-ti štejejo za davčne zavezance.

(4) Davčni zavezanci so tudi organizatorji storitev po 3.a točki drugega odstavka 17. člena tega zakona.

13.a člen

(davčni zavezanec, ki občasno dobavi novo prevozno sredstvo)

Davčni zavezanec je tudi vsaka oseba, ki pod pogoji iz 2. točke 31.a člena tega zakona občasno dobavi novo prevozno sredstvo.

V. KRAJ OBDAVČITVE

14. člen

(splošno)

(1) DDV se obračunava in plačuje po kraju, kjer je bil opravljen promet blaga oziroma promet storitev oziroma po kraju, kjer se šteje, da je bil promet opravljen po tem zakonu.

(2) Slovenija se šteje za en kraj opravljenega prometa, če ni s tem zakonom drugače določeno.

15. člen

(kraj dobave blaga)

(1) Za kraj dobave blaga se šteje:

– kraj, kjer se blago nahaja, ko se začne odpošiljanje ali prevoz blaga prejemniku, ne glede na to, ali odpošiljanje ali prevoz opravi dobavitelj, prejemnik ali kdo drug za račun enega od njiju. Kadar blago instalira ali sestavi dobavitelj ali druga oseba za njegov račun, s poskusnim zagonom ali brez, se za kraj dobave šteje kraj, kjer je blago instalirano ali sestavljeno;

– kraj, kjer se blago nahaja, ko se opravi dobava, če se blago ne odpošilja ali prevaža;

– kraj, v katerem se prevoz potnikov začne, če se dobava blaga opravi na krovu plovila, na krovu zrakoplova ali na vlaku med delom prevoza potnikov v Skupnosti. V primeru povratnega potovanja se povratna vožnja šteje za ločen prevoz.

– pri dobavi plina preko distribucijskega sistema za zemeljski plin ali dobavi električne energije davčnemu zavezancu – preprodajalcu: kraj, kjer ima davčni zavezanec – preprodajalec sedež ali stalno poslovno enoto, za katero je blago dobavljeno, oziroma če takega kraja ni kraj, kjer ima stalno prebivališče ali kjer običajno prebiva.

Izraz »davčni zavezanec – preprodajalec« po tej alineji pomeni davčnega zavezanca, katerega osnovna dejavnost v zvezi z nabavami plina in električne energije je preprodaja takšnega blaga, in katerega lastna poraba tega blaga je neznatna;

– pri dobavi plina preko distribucijskega sistema za zemeljski plin ali dobavi električne energije, ki ni dobava iz

prejšnje alinee: kraj, kjer naročnik dejansko rabi in porabi plin ali električno energijo.

Kadar navedeni naročnik ne porabi plina ali električne energije v celoti, se šteje, da sta bila neporabljen plin ali električna energija rabljena in porabljena v kraju, kjer ima sedež ali stalno poslovno enoto, za katero sta plin ali električna energija dobavljena. Če takega kraja ni, se šteje, da sta bila plin ali električna energija rabljena in porabljena v kraju, kjer ima stalno prebivališče ali kjer običajno prebiva.

(2) Izrazi iz tretje alinee prvega odstavka tega člena pomenijo:

– »del prevoza potnikov v Skupnosti« pomeni del prevoza, ki se brez postanka na tretjem ozemlju opravi med krajem, v katerem se prevoz potnikov začne in krajem, v katerem se prevoz potnikov konča, pri čemer se kot kraj, v katerem se prevoz potnikov konča, šteje zadnji predvideni kraj znotraj Skupnosti, kjer potniki, ki so vstopili v Skupnost izstopijo pred delom poti izven Skupnosti;

– »kraj, v katerem se prevoz potnikov začne« pomeni prvi kraj, v katerem bodo potniki znotraj Skupnosti predvidoma vstopili po delu poti izven Skupnosti.

(3) Kadar je kraj odhoda pošiljke ali prevoza blaga v tretji državi, se ne glede na prvo alineo prvega odstavka tega člena šteje, da je kraj dobave, ki jo opravi uvoznik, kot je opredeljen v tretjem odstavku 12. člena tega zakona in kraj vsakršnih kasnejših dobav, v državi članici uvoza blaga.

15.a člen

(kraj dobave blaga pri dobavi blaga iz druge države članice)

(1) Ne glede na prvo alineo prvega odstavka in tretji odstavek 15. člena tega zakona se šteje, da je kraj dobave blaga, ki ga odpošlje ali odpelje dobavitelj ali druga oseba za njegov račun iz druge države članice, ki ni namembna država članica, tam, kjer se odpošiljanje ali prevoz konča, če sta izpolnjena naslednja pogoja:

– blago je dobavljeno davčnemu zavezancu ali pravni osebi, ki ni davčni zavezanec, če so izpolnjeni pogoji za izjemo iz drugega odstavka 11.a člena tega zakona, ali katerikoli drugi osebi, ki ni davčni zavezanec in

– predmet dobave niso nova prevozna sredstva in blago, ki ga dobavi dobavitelj ali druga oseba za njegov račun, potem ko je bilo sestavljeno ali instalirano, s poskusnim zagonom ali brez njega.

(2) Kadar je tako dobavljeno blago odposlano ali odpeljano iz tretje države in ga dobavitelj uvozi v drugo državo članico, kot je država članica kupca blaga, se šteje, da je bilo odposlano ali odpeljano iz države članice uvoza.

(3) Prvi in drugi odstavek tega člena ne veljata za dobave blaga, razen trošarinskih izdelkov, kadar skupna vrednost (brez DDV) takšnega blaga, v tekočem koledarskem letu ne presega protivrednosti 35.000 evrov v tolarjih, pod pogojem, da tudi v preteklem koledarskem letu ni presegla te vrednosti.

(4) Davčni zavezanec, ki izpolnjuje pogoje iz tretjega odstavka tega člena, lahko kraj takšne dobave določi v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena. Davčni zavezanec mora izbiri vnaprej priglasiti pristojnemu davčnemu uradu in jo uporabljati najmanj dve koledarski leti, in sicer od prvega dneva v mesecu, ki sledi mesecu priglasitve.

16. člen

(kraj uvoza blaga)

(1) Kraj uvoza blaga je ozemlje tiste države članice, v kateri je blago vnešeno v Skupnost.

(2) Če je za blago iz 1. točke 11. člena tega zakona ob vnosu v Skupnost začet eden od postopkov iz prvega odstavka 32. člena tega zakona, postopek začasnega uvoza s popolno oprostitvijo uvoznih dajatev ali zunanji tranzitni postopek, je ne glede na prvi odstavek tega člena kraj uvoza

takega blaga v državi članici, na ozemlju katere se ti postopki končajo.

(3) Če je za blago iz 2. točke 11. člena tega zakona ob vnosu v Skupnost začet eden od postopkov iz tretjega ali četrtega odstavka 32.a člena tega zakona, je ne glede na prvi odstavek tega člena kraj uvoza v državi članici, na ozemlju katere se ti postopki končajo.

17. člen

(kraj opravljanja storitev)

(1) Za kraj, kjer je storitev opravljena, se šteje kraj, kjer ima davčni zavezanec, ki opravlja storitve, sedež ali stalno poslovno enoto, iz katere je opravljena storitev, oziroma če takega kraja ni, kraj, kjer ima stalno prebivališče ali kjer običajno prebiva.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se za kraj opravljanja storitev šteje:

1. kraj, kjer nepremičnina leži, če gre za opravljanje storitev neposredno povezanih z nepremičnino, vključno s storitvami, kot so: posredovanje nepremičnin, cenitev nepremičnin ter pripravljalna dela v gradbeništvu, kot so storitve arhitektov in pooblaščenih nadzornikov;

2. kraj, kjer se opravi prevozna storitev, pri čemer se upošteva prevozna razdalja;

3. kraj, kjer so storitve dejansko opravljene, če gre za:

a) storitve s področja kulture, umetnosti, znanosti, izobraževanja, športa, zabavnih prireditev, vključno z dejavnostjo organizatorjev teh storitev;

b) pomožne prevozne storitve, kot so storitve nakladanja, razkladanja, pretovarjanja in druge storitve v zvezi z navedenimi ali drugimi storitvami v povezavi s prevozom;

c) cenitev premičnin;

d) storitve, ki se opravljajo na premičninah.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se pri storitvah:

1. prenosa, izkoriščanja ter opustitve premoženjskih pravic;

2. ekonomskega propagiranja;

3. svetovalcev, inženirjev, odvetnikov in notarjev, revizorjev in računovodij, tolmačev, prevajalcev in podobnih storitev, storitvah računalništva in dajanja informacij;

4. v zvezi s prenehanjem ali opustitvijo opravljanja dejavnosti;

5. bančnih, finančnih in zavarovalnih storitvah, vključno pozavarovalnih storitvah, razen najema trezorjev;

6. posredovanja delovne sile;

7. telekomunikacij;

Telekomunikacije so vsak prenos, oddajanje ali sprejemanje znakov, signalov, pisane besede, slike, zvoka ali sporočil po žičnih, radijskih, optičnih ali drugih elektromagnetnih sistemih, vključno s prenosom pravice do uporabe sredstev za takšen prenos, oddajanje ali sprejemanje. Telekomunikacije vključujejo tudi priključitev na globalno informacijsko mrežo.

8. najema premičnih stvari, razen najema vseh oblik prevoznih sredstev;

9. posredovanja v zvezi s storitvami iz tega odstavka, ki jih opravljajo posredniki v imenu in za račun naročnika;

10. oddajanja radijskih in televizijskih programov;

11. ki so elektronsko opravljene;

za kraj opravljanja storitev šteje kraj, kjer ima naročnik sedež ali stalno poslovno enoto, za katero je storitev opravljena, oziroma če takega kraja ni, kraj, kjer ima stalno prebivališče ali običajno prebiva, če so storitve opravljene za naročnika s sedežem izven Skupnosti ali za davčnega zavezanca s sedežem v drugi državi članici;

12. zagotavljanje dostopa do in prevoz ali prenos preko distribucijskih sistemov za zemeljski plin ali električno energijo in opravljanje drugih, s tem neposredno povezanih storitev.

(4) Za kraj opravljanja storitev iz 11. točke tretjega odstavka tega člena, ki jih davčni zavezanec, ki ima sedež ali stalno poslovno enoto, iz katere je opravljena storitev, izven Skupnosti, oziroma če takega kraja ni, kraj, kjer ima stalno prebivališče ali običajno prebiva izven Skupnosti, opravi osebi, ki ni davčni zavezanec, ima pa sedež oziroma stalno prebivališče ali običajno prebiva v državi članici, se šteje kraj, kjer ima oseba, ki ni davčni zavezanec, sedež, stalno prebivališče ali kjer običajno prebiva.

18. člen

(posebna pravila)

(1) Za storitve iz tretjega odstavka 17. člena tega zakona (razen storitev iz 11. točke tretjega odstavka 17. člena tega zakona), kadar se opravljajo osebam, ki niso davčni zavezanci in za dajanje v najem vseh oblik prevoznih sredstev se šteje, da je:

– kraj opravljanja storitev, ki bi bil po 17. členu tega zakona na ozemlju Slovenije, izven Skupnosti, če se storitev dejansko uporabi in uživa izven Skupnosti;

– kraj opravljanja storitev, ki bi bil po 17. členu tega zakona izven Skupnosti, na ozemlju Slovenije, če se storitev dejansko uporabi in uživa v Sloveniji.

(2) Določba druge alineje prvega odstavka tega člena se uporablja tudi za storitve telekomunikacij in oddajanja radijskih in televizijskih programov iz tretjega odstavka 17. člena tega zakona, ki jih davčni zavezanec, ki ima sedež svoje dejavnosti ali stalno poslovno enoto, iz katere je opravljena storitev, izven Skupnosti, oziroma če takega kraja ni, ima stalno prebivališče ali običajno prebiva izven Skupnosti, opravi osebam, ki niso davčni zavezanci in imajo sedež, stalno prebivališče ali običajno prebivajo v Sloveniji.

18.a člen

(kraj opravljanja storitev pri prevozu blaga znotraj Skupnosti)

(1) Ne glede na 2. točko drugega odstavka 17. člena tega zakona se šteje, da je storitev prevoza blaga znotraj Skupnosti opravljena tam, kjer je kraj odhoda.

(2) Izrazi v tem členu imajo naslednji pomen:

– »prevoz blaga znotraj Skupnosti« pomeni prevoz, pri katerem sta kraj odhoda in namembni kraj na ozemlju dveh različnih držav članic.

Kot prevoz blaga znotraj Skupnosti se šteje tudi prevoz blaga, kjer sta kraj odhoda in namembni kraj na ozemlju Slovenije, če je takšen prevoz neposredno povezan s prevozom blaga, kjer sta kraj odhoda in namembni kraj na ozemlju dveh različnih držav članic;

– »kraj odhoda« pomeni kraj, v katerem se prevoz blaga dejansko začne;

– »namembni kraj« pomeni kraj, kjer se prevoz blaga dejansko konča.

(3) Če se prevoz blaga opravi za naročnika, identificiranega za DDV v državi članici, ki ni država članica odhoda, se ne glede na prvi odstavek tega člena šteje, da je storitev prevoza opravljena na ozemlju države, ki je naročniku izdala identifikacijsko številko za DDV, pod katero je bila zanj storitev opravljena.

18.b člen

(kraj opravljanja pomožnih storitev pri prevozu blaga znotraj Skupnosti)

Če so pomožne storitve pri prevozu blaga znotraj Skupnosti opravljene za naročnika, identificiranega za DDV v drugi državi članici, kot je država članica, kjer so storitve dejansko opravljene, se ne glede na 3.b točko drugega odstavka 17. člena tega zakona šteje, da so storitve opravljene na ozemlju države, ki je naročniku izdala identifikacijsko številko za DDV, pod katero je bila zanj storitev opravljena.

18.c člen

(kraj opravljanja storitev, ki jih opravijo posredniki)

(1) Ne glede na prvi odstavek 17. člena tega zakona se šteje, da je kraj opravljanja storitev, ki jih opravijo posredniki, ki delujejo v imenu in za račun drugih oseb:

– kraj odhoda, kadar so storitve posrednika del storitev prevoza blaga znotraj Skupnosti;

– kraj, kjer se pomožne storitve dejansko opravijo, kadar so storitve posrednika del pomožnih storitev pri prevozu blaga znotraj Skupnosti;

– kraj, kjer se transakcije opravijo, kadar so storitve posrednika del drugih transakcij, razen transakcij iz prejšnjih alinej ali iz tretjega odstavka 17. člena tega zakona.

(2) Če se storitev posrednika opravi za naročnike, identificirane za DDV, in je identifikacijsko številko izdala druga država članica, kot je država, kjer bi se v skladu s prvim odstavkom tega člena štelo, da je kraj opravljene storitve, se ne glede na prvi odstavek tega člena šteje, da je kraj opravljene storitve na ozemlju države, ki je naročniku izdala identifikacijsko številko za DDV, pod katero je bila zanj storitev opravljena.

18.d člen

(kraj opravljanja storitev pri cenitvah ali storitvah na premočninah)

Ne glede na 3.c in 3.d točko drugega odstavka 17. člena tega zakona se šteje, da je kraj opravljanja storitev pri cenitvah ali storitvah na premočninah, ki se opravijo za naročnike, identificirane za DDV v drugi državi članici, kot je država članica, v kateri so storitve dejansko opravljene, na ozemlju države članice, ki je naročniku izdala identifikacijsko številko za DDV, pod katero je bila zanj storitev opravljena, če se blago odpošlje ali odpelje iz države članice, v kateri so bile storitve dejansko opravljene.

18.e člen

(kraj pridobitve blaga znotraj Skupnosti)

(1) Za kraj pridobitve blaga znotraj Skupnosti se šteje kraj, kjer se blago nahaja, ko se konča odpošiljanje ali prevoz osebi, ki ga je nabavila.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se šteje, da je kraj pridobitve blaga znotraj Skupnosti na ozemlju države članice, ki je izdala identifikacijsko številko za DDV, pod katero oseba, ki pridobiva blago, to blago pridobi, razen če dokaže, da je bila nabava obdavčena v drugi državi članici v skladu s prvim odstavkom tega člena.

(3) Šteje se, da je pridobitev blaga znotraj Skupnosti obdavčena v skladu s prvim odstavkom tega člena, če:

– pridobitelj dokaže, da je pridobil blago znotraj Skupnosti zaradi kasnejše dobave v državo članico iz prvega odstavka tega člena, in za katero je bil določen prejemnik kot oseba, ki je dolžna plačati davek v skladu s peto alinejo 28.c člena tega zakona,

– je pridobitelj izpolnil obveznosti glede predložitve kvartalnega poročila iz 39.b člena tega zakona.

VI. OBDAVČLJIVI DOGODEK IN OBVEZNOST OBRAČUNA DDV

19. člen

(splošno)

(1) Obdavčljivi dogodek in s tem obveznost obračuna DDV nastane, ko je blago dobavljeno ali so storitve opravljene.

(2) Če je račun izdan pred opravljeno dobavo blaga oziroma pred opravljeno storitvijo, nastane obveznost obračuna DDV, ko je izdan račun.

(3) Če račun ni izdan, blago pa je bilo dobavljeno oziroma storitev opravljena, se DDV obračuna najkasneje za-

dnji dan davčnega obdobja, v katerem je nastal obdavčljivi dogodek.

(4) Za dobave blaga, razen dobav iz 3. točke drugega odstavka 4. člena tega zakona, in opravljanje storitev, pri katerih se izdajajo zaporedni obračuni ali se izvršijo zaporedna plačila, se šteje, da so opravljene v trenutku, ko poteče obdobje, na katerega se taki obračuni ali plačila nanašajo, vendar to obdobje ne sme biti daljše od enega leta.

(5) Če je plačilo izvršeno, preden je blago dobavljeno ali preden so storitve opravljene, nastane obveznost obračuna DDV na dan prejema plačila in od prejetega zneska plačila.

(6) Pri prometu blaga oziroma storitev po 5., 6. in 9. členu tega zakona nastane obveznost obračuna DDV v davčnem obdobju, v katerem je nastal obdavčljivi dogodek.

19.a člen

(obveznost obračuna DDV pri pridobivanju in dobavah blaga znotraj Skupnosti)

(1) Obdavčljivi dogodek nastane, ko je blago znotraj Skupnosti pridobljeno. Šteje se, da je bilo blago znotraj Skupnosti pridobljeno takrat, ko bi se za podobno blago štel, da je bilo dobavljeno v skladu z 19. členom tega zakona, če bi šlo za dobavo na ozemlju Slovenije.

(2) Za pridobitev blaga znotraj Skupnosti obveznost obračuna DDV nastane 15. dan v mesecu, ki sledi mesecu, v katerem nastane obdavčljivi dogodek.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena obveznost obračuna DDV nastane, ko je izdan račun, če je ta račun izdan osebi, ki pridobiva blago, pred potekom roka iz drugega odstavka tega člena.

(4) Ne glede na 19. in 20. člen tega zakona nastane obveznost obračuna DDV za dobave blaga, opravljene pod pogoji iz 31.a člena tega zakona, 15. dan meseca, ki sledi mesecu, v katerem je nastal obdavčljivi dogodek.

(5) Ne glede na četrti odstavek tega člena, obveznost obračuna DDV nastane, ko je izdan račun, če je ta račun izdan pred potekom roka iz četrtega odstavka tega člena.

20. člen

(uvoz blaga)

(1) Obdavčljivi dogodek in s tem obveznost obračuna davka nastane, ko je blago uvoženo. Če je za blago ob vnosu v Skupnost začet eden od postopkov iz drugega ali tretjega odstavka 16. člena tega zakona, obdavčljivi dogodek in s tem obveznost obračuna davka nastane, ko se za to blago ti postopki končajo.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena nastane obdavčljivi dogodek in obveznost obračuna davka za uvoženo blago, ki je zavezano carini, kmetijskim prelevmanom ali dajatvam z enakim učinkom, določenim v okviru skupne politike takrat, ko nastane obdavčljivi dogodek za te dajatve in s tem obveznost obračuna teh dajatev.

(3) Za blago, ki ni zavezano plačilu katerikoli dajatev iz drugega odstavka tega člena, nastane obdavčljivi dogodek in s tem obveznost obračuna davka takrat, ko bi v skladu s carinskimi predpisi nastala obveznost za obračun carine, če bi bila predpisana.

VII. DAVČNA OSNOVA

21. člen

(davčna osnova ter popravek davčne osnove)

(1) Osnova za DDV (v nadaljnjem besedilu: davčna osnova) je vse, kar predstavlja plačilo (v denarju in v stvarih ali v storitvah), ki ga je ali ga bo davčni zavezanec prejel od kupca, naročnika ali tretje osebe za opravljen promet blaga oziroma storitev, vključno s subvencijami, ki so neposredno povezane s ceno takega prometa, razen DDV, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(2) V davčno osnovo se všttevajo, če že niso všteti:

1. trošarine in drugi davki, takse, uvozne in druge dajatve, razen DDV;

2. posredni stroški kot so provizije, stroški embalaranja, prevoza in zavarovanja, ki jih dobavitelj zaračuna kupcu oziroma naročniku storitve;

3. (črtana).

(3) Če plačilo za opravljen promet blaga oziroma storitev ni izvršeno v denarju ali ni v celoti izvršeno v denarju, je davčna osnova enaka tržni vrednosti blaga oziroma storitev v času in kraju opravljenega prometa.

(4) Pri zamenjavi blaga oziroma storitev je davčna osnova vrednost prejetega blaga oziroma storitev.

(5) Pri prometu blaga oziroma storitev, ki ga opravi davčni zavezanec, ki v Sloveniji nima sedeža, je davčna osnova vse, kar predstavlja plačilo, ki ga je ali ga bo prejemnik blaga oziroma storitev moral izvršiti dobavitelju.

(6) Pri prometu blaga iz 5. in 6. člena tega zakona je davčna osnova nabavna cena zadevnega ali podobnega blaga, ki ne vključuje DDV oziroma lastna cena blaga v času in kraju opravljenega prometa, pri prometu storitev iz 9. člena tega zakona pa stroški davčnega zavezanca za opravljeno storitev.

(7) Če je zaradi neposlovnih razlogov plačilo manjše od tržne vrednosti ali če ni plačilo, je davčna osnova tržna vrednost blaga oziroma storitev v času in kraju opravljenega prometa.

(8) Če plačilo za opravljen promet blaga oziroma storitev preseže znesek, do katerega bi bil davčni zavezanec upravičen, je davčna osnova prejeta plačila, v katero ni vključen DDV na ta promet.

(9) V davčno osnovo se ne všttevajo:

1. znižanja cen in popusti, odobreni na računu v času opravljenega prometa, finančni popusti za predčasno plačilo (plačilo pred rokom zapadlosti);

2. zneski, ki jih davčni zavezanec prejme od svojega naročnika kot povračilo za izdatke, ki jih je plačal v njegovem imenu in za njegov račun, in jih vodi v svojem knjigovodstvu kot prehodne postavke. Davčni zavezanec mora zagotoviti dokazila o dejanskem znesku teh izdatkov in ne sme odbiti morebiti zaračunanega DDV od teh transakcij.

(10) Če se davčna osnova naknadno spremeni zaradi vračila, preklica naročila, popustov, nezmožnosti plačila ali znižanja cene po dobavi, lahko davčni zavezanec, ki je opravil promet blaga ali storitev, popravi (zmanjša) znesek DDV. Davčni zavezanec lahko popravi oziroma zmanjša znesek DDV, če davčni zavezanec, kateremu je bil opravljen promet blaga oziroma storitev, popravi (zmanjša) odbitek vstopnega DDV in če o tem pisno obvesti dobavitelja.

(11) Ne glede na deseti odstavek tega člena lahko davčni zavezanec zaradi nezmožnosti poplčila popravi (zmanjša) znesek DDV, če na podlagi pravnomočnega sklepa sodišča o zaključenem stečajnem postopku ali o uspešno zaključenem postopku prisilne poravnave ni bil poplačan oziroma ni bil poplačan v celoti. Na enak način lahko postopa tudi davčni zavezanec, če pridobi pravnomočni sklep sodišča o ustavitvi izvršilnega postopka oziroma drugo listino, iz katere je razvidno, da v zaključenem izvršilnem postopku ni bil poplačan oziroma ni bil poplačan v celoti, ter davčni zavezanec, ki ni bil poplačan oziroma ni bil poplačan v celoti, ker je bil dolжник izbrisan iz sodnega registra oziroma drugih ustreznih registrov ali predpisanih evidenc. Če davčni zavezanec naknadno prejme plačilo ali delno plačilo za opravljen promet blaga oziroma storitev, v zvezi s katerim je uveljavil popravek davčne osnove v skladu s tem odstavkom, mora od prejetega zneska obračunati DDV.

(12) Če se spremeni znesek DDV, obračunan pri uvozu blaga, ki ga je davčni zavezanec upošteval kot odbitek vstopnega DDV, se na podlagi carinskega dokumenta ali odločbe carinskega organa lahko popravi odbitek vstopnega DDV za nastalo razliko.

(13) V davčno osnovo se ne vštevajo stroški vračljive embalaže, ki se pri dobavitelju blaga v vračljivi embalaži vodijo evidenčno.

21.a člen

(davčna osnova pri pridobivanju blaga znotraj Skupnosti)

(1) Določbe 21. člena tega zakona se smiselno uporabljajo tudi za pridobivanje blaga znotraj Skupnosti.

(2) V skladu s 1. točko drugega odstavka 21. člena tega zakona se v davčno osnovo vključi trošarina, ki jo dolguje ali jo je plačala oseba, ki je znotraj Skupnosti pridobila trošarinski izdelek. Če je po pridobitvi blaga znotraj Skupnosti kupcu vrnjena trošarina, ki je bila plačana v državi članici, iz katere je bilo blago odposlano ali odpeljano, se davčna osnova ustrezno zmanjša.

(3) Za pridobitve blaga znotraj Skupnosti iz 11.b člena tega zakona ter za dobave blaga iz 4. točke 31.a člena tega zakona se davčna osnova določi v skladu s šestim odstavkom 21. člena tega zakona ter drugim in devetim odstavkom 21. člena tega zakona.

(4) Če je pridobitev obdavčena v skladu s prvim odstavkom 18.e člena tega zakona v državi članici, kjer se konča odpošiljanje ali prevoz, potem ko je bila obdavčena v skladu z drugim odstavkom 18.e člena tega zakona, se davčna osnova v državi članici, ki je izdala identifikacijsko številko za DDV, pod katero je oseba, ki pridobiva blago, blago nabavila, ustrezno zmanjša.

22. člen

(davčna osnova pri uvozu blaga)

(1) Davčna osnova pri uvozu blaga iz 1. in 2. točke 11. člena tega zakona je carinska vrednost, določena v skladu z veljavnimi carinskimi predpisi Skupnosti.

(2) Davčna osnova iz prvega odstavka tega člena vključuje, če že niso vključeni:

1. davke, trošarine, prelevmane in druge dajatve, ki se plačajo izven države članice uvoza in tiste, ki se plačajo zaradi uvoza, razen DDV;

2. dodatne stroške, kot so provizije, stroški pakiranja, prevoza in zavarovanja, ki nastanejo do prvega namembnega kraja na ozemlju države članice uvoza.

»Prvi namembni kraj« pomeni kraj, naveden na tovarnem listu ali drugem dokumentu, s katerim se blago uvozi v državo članico uvoza. Če tak kraj ni naveden, se za prvi namembni kraj šteje kraj prvega pretovora blaga v državi članici uvoza.

V skladu s to točko se v davčno osnovo pri uvozu blaga vključijo tudi dodatni stroški, ki nastanejo pri prevozu v drug namembni kraj na ozemlju Skupnosti, če je ta kraj znan v trenutku nastanka obdavčljivega dogodka.

(3) Pri uvozu blaga se iz davčne osnove izključijo, če že niso izključeni, znižanja cen in popusti v skladu s 1. točko devetega odstavka 21. člena tega zakona.

(4) Pri ponovnem uvozu blaga, ki je bilo začasno izvoženo iz Skupnosti na oplemenitenje po tem, ko je bilo izven Skupnosti popravljeno, predelano, obdelano oziroma obnovljeno, je davčna osnova iz prvega odstavka tega člena vrednost popravila, predelave, obdelave oziroma obnove, določena v skladu s carinskimi predpisi.

23. člen

(preračun vrednosti tuje valute v domačo valuto)

(1) Če je vrednost, ki je podlaga za določitev davčne osnove pri uvozu blaga, določena v tuji valuti, se za preračun te vrednosti v domačo valuto upošteva tečaj, določen v skladu s carinskimi predpisi za izračun carinske vrednosti blaga.

(2) Če je vrednost, ki je podlaga za določitev davčne osnove, razen pri uvozu blaga, določena v tuji valuti, se za preračun te vrednosti v domačo valuto upošteva srednji tečaj Banke Slovenije na dan nastanka davčne obveznosti.

VIII. STOPNJA DDV

24. člen

(splošna stopnja DDV)

DDV se obračunava in plačuje po stopnji 20% od vsakega prometa blaga, storitev in uvoza blaga, razen od prometa blaga, storitev in uvoza blaga, za katerega je s tem zakonom določeno, da se ne obračunava in plačuje DDV ter od prometa blaga, storitev in uvoza blaga, za katerega je predpisana nižja stopnja DDV.

24.a člen

(stopnja DDV za blago, pridobljeno znotraj Skupnosti)

(1) DDV za blago, pridobljeno znotraj Skupnosti, se obračunava in plačuje po stopnji, ki velja, ko nastane obveznost obračuna davka.

(2) Za blago, pridobljeno znotraj Skupnosti, se uporablja enaka stopnja DDV, kot če bi enako blago dobavil drug davčni zavezanec na ozemlju Slovenije.

25. člen

(nižja stopnja DDV)

Po stopnji 8,5% se obračunava in plačuje DDV od:

1. hrane (vključno s pijačo, razen alkoholnih pijač) za ljudi in živali; živih živali, semen, rastlin in primesi, ki so (običajno) namenjene za pripravo hrane; izdelkov, ki se (običajno) uporabljajo kot dodatki k hrani ali kot njen nadomestek; priprave jedi;

2. dobave vode;

3. zdravil, ki se uporabljajo za zdravljenje in preprečevanje bolezni v humani in veterinarski medicini, vključno z izdelki za nadzorovanje rojstev in z izdelki za higiensko zaščito;

4. medicinske opreme, pripomočkov in drugih sredstev, ki so namenjena za lajšanje ali zdravljenje okvare ali invalidnosti in so namenjena izključno za osebno uporabo, vključno z njihovim vzdrževanjem;

5. prevoza oseb in njihove osebne prtljage;

6. knjig (vključno z brošurami, letaki in podobnim tiskanim materialom, otroškimi slikanicami ter otroškimi knjigami za risanje in barvanje, tiskanimi notami ter notnimi rokopisi, zemljevidi ter hidrografskimi in podobnimi kartami), časopisov in periodičnih publikacij (vključno s knjižnično izposajo teh gradiv, če le-ta ni oproščena plačila DDV v skladu s 26. členom tega zakona) razen tistih, ki v celoti ali v večini vključujejo reklamne vsebine;

7. vstopnin za razstave, gledališča, muzeje, za ogled naravnih znamenitosti, kinematografske in glasbene prireditve, cirkuse, sejme, zabaviščne parke, živalske vrtove in podobne kulturne prireditve ter športne prireditve;

8. avtorskih pravic književnikov in skladateljev ter storitev izvajalskih umetnikov;

9. uvoza umetniških predmetov, zbirk in starin iz četrtega, petega in šestega odstavka 48. člena tega zakona;

10. umetniških predmetov iz četrtega odstavka 48. člena tega zakona, če jih prodaja:

– avtor ali njegovi zakoniti oziroma pravni nasledniki ali

– davčni zavezanec, ki ni preprodajalec, če prodajo opravi priložnostno, in če je te predmete uvozil sam ali so mu jih prodali avtorji ali njegovi zakoniti oziroma pravni nasledniki, ali če je imel pri nabavi pravico do popolnega odbitka vstopnega DDV;

11. stanovanj, stanovanjskih in drugih objektov, namenjenih za trajno bivanje, ter delov teh objektov, če so del socialne politike, vključno z gradnjo, obnovo in popravili le-teh;

12. živali za paitanje, semen, sadik, gnojil, fitofarmaceutskih sredstev ter storitev, ki so namenjene izključno uporabi v kmetijstvu, gozdarstvu in ribištvi;

13. dajanja nastanitvenih zmogljivosti v najem v hotelih in podobnih nastanitvenih obratih, vključno z nastanitvenimi zmogljivostmi v domovih in drugih nastanitvenih obratih ter oddajanjem prostorov za šotore, prikolice in podobne premične objekte;

14. uporabe športnih objektov;

15. storitev pokopa in upepelitve skupaj s prometom blaga, ki je neposredno povezan s pokopom ali upepelitvijo in ga opravi izvajalec pogrebnih storitev;

16. storitev javne higiene.

IX. OPROSTITVE DDV

26. člen

(oprostitve za določene dejavnosti, ki so v javnem interesu)

(1) Plačila DDV je oproščena:

1. bolnišnična in izvenbolnišnična zdravstvena oskrba in z njo neposredno povezane dejavnosti, ki jih kot javno službo opravljajo javni zdravstveni zavodi ali druge osebe na podlagi koncesije;

2. zdravstvena oskrba, ki jo zdravstveni delavci opravljajo v okviru samostojne zdravstvene dejavnosti;

3. oskrba s krvjo in krvnimi pripravki, materinim mlekom ter človeškimi organi za presajanje;

4. storitve zobnih tehnikov in zobna protetika, ki jo izdelata zobni tehnik oziroma zobozdravnik;

5. storitve, ki jih za svoje člane opravljajo neodvisne skupine oseb, katerih dejavnosti so oproščene plačila DDV ali so neobdavčljive, in so neposredno namenjene za opravljanje njihove dejavnosti, če te skupine od svojih članov zahtevajo le plačilo njihovega deleža skupnih stroškov in ni verjetno, da takšna oprostitve vodi k izkrivljanju konkurence;

6. socialno varstvene storitve, vključno s storitvami domov za starejše, in promet blaga, ki je z njimi neposredno povezan, ki jih kot javno službo opravljajo javni socialno varstveni zavodi ali druge osebe na podlagi koncesije ali ki jih opravljajo druge nepridobitne organizacije, ki se po predpisih štejejo za dobrodelne, invalidske organizacije ali organizacije za samopomoč;

7. storitve in blago, ki je neposredno povezano z varstvom otrok in mladostnikov, ki jih kot javno službo opravljajo javni zavodi ali druge osebe na podlagi koncesije ali druge organizacije, ki se po predpisih štejejo za dobrodelne organizacije;

8. predšolska vzgoja, šolsko in univerzitetno izobraževanje in usposabljanje, vključno s prometom blaga in storitev, ki so neposredno povezane z vzgojo in izobraževanjem ter usposabljanjem, ki jih v skladu s predpisi opravljajo javni zavodi ali druge organizacije, pod pogoji, predpisanimi za opravljanje teh storitev, če ni verjetno, da takšna oprostitve vodi k izkrivljanju konkurence;

9. zasebno poučevanje s strani oseb, ki izpolnjujejo predpisane pogoje za učitelja v javni šoli, in se nanaša na šolsko ali univerzitetno izobraževanje;

10. zagotavljanje osebja s strani verskih skupnosti ali filozofskih združenj za namene iz 1., 6., 7. in 8. točke tega člena, z namenom zadovoljevanja duhovnih potreb;

11. storitve in promet blaga, ki je neposredno povezan s temi storitvami, ki ga opravijo nepridobitne organizacije s cilji politične, sindikalne, verske, rodoljubne, filozofske, humanitarne ali državljanske narave svojim članom kot povračilo za članarino, določeno v skladu z njihovimi pravili, če ni verjetno, da takšna oprostitve vodi k izkrivljanju konkurence;

12. storitve, neposredno povezane s športom ali športno vzgojo, ki jih nepridobitne organizacije nudijo osebam, ki se ukvarjajo s športom ali se udeležujejo športne vzgoje;

13. kulturne storitve in z njimi neposredno povezano blago, ki jih opravljajo javni zavodi in druge s strani države priznane kulturne institucije;

14. promet storitev in blaga, ki ga opravljajo organizacije, katerih dejavnosti so oproščene plačila DDV v skladu s 1., 6., 7., 8., 11., 12. in 13. točko tega odstavka, v zvezi z dogodki za zbiranje denarnih sredstev, ki jih te organizacije organizirajo priložnostno ter izključno v svojo lastno korist, in ni verjetno, da takšna oprostitve vodi k izkrivljanju konkurence;

15. reševalni prevozi bolnih ali poškodovanih oseb v za te namene posebej prirejenih vozilih in plovilih;

16. prispevek za programe RTV Slovenija.

(2) Promet storitev ali blaga po 1., 6., 7., 8., 11., 12. in 13. točki prvega odstavka tega člena, ki ga opravijo davčni zavezanci, ki niso omenjeni v prvem odstavku tega člena, je oproščen plačila DDV, če:

– njihov cilj ni doseganje dobička, če pa dobiček vseeno dosežejo, ga ne smejo razdeliti, temveč ga morajo nameniti za nadaljnje opravljanje ali izboljšanje storitev;

– jih upravljajo in vodijo večinoma prostovoljci, ki sami ali preko drugih oseb niso posredno ali neposredno udeleženi v rezultatih teh dejavnosti;

– zaračunavajo cene, ki jihodobri pristojni organi ali cene, ki niso višje od takšnih odobrenih cen, ali za storitve, za katere ni potrebna odobritev cen, cene, ki so nižje, kot jih za podobne storitve zaračunavajo davčni zavezanci, ki obračunavajo DDV;

– ni verjetno, da oprostitve DDV za te storitve izkrivlja konkurenco, na primer postavlja v slabši položaj davčne zavezance za DDV.

(3) Promet storitev ali blaga ni oproščen plačila DDV v skladu s 1., 6., 7., 8., 11., 12. in 13. točko prvega odstavka tega člena, če:

– ni nujen za transakcije, ki so oproščene plačila DDV oziroma je oproščene dejavnosti mogoče opravljati brez tega prometa;

– je osnovni namen prometa, da organizacija pridobi dodatni prihodek z opravljanjem transakcij, ki neposredno konkurirajo transakcijam, davčnih zavezancev, ki obračunavajo DDV.

(4) Osebe iz drugega odstavka tega člena lahko uveljavljajo oprostitve plačila DDV po tem členu na podlagi predhodne priglasitve davčnemu organu.

27. člen

(druge oprostitve DDV)

(1) Plačila DDV so oproščeni tudi:

1. zavarovalni in pozavarovalni posli, vključno s povezanimi storitvami zavarovalnih posrednikov in zastopnikov;

2. najem oziroma zakup nepremičnin (vključno z leasingom), razen:

– nastanitve v hotelih ali podobnih nastanitvenih zmogljivostih, vključno z nastanitvijo v počitniških domovih, počitniških kampih ali na prostorih, namenjenih kampiranju;

– dajanja v najem parkirnih prostorov, garaž in parkirišč;

– dajanja v najem trajno instalirane opreme in strojev;

– najema sefov;

3. promet blaga, ki se je v celoti uporabljalo za namene oproščenih dejavnosti oziroma transakcij iz 26. člena tega zakona in tega člena, če davčni zavezanec ni imel pravice do odbitka vstopnega DDV za to blago, ali blaga, pri pridobitvi oziroma proizvodnji katerega ni imel pravice do odbitka vstopnega DDV v skladu s šestim odstavkom 40. člena tega zakona;

4. finančne storitve, in sicer:

a) dajanje kreditov oziroma posojil v denarni obliki in posredovanje pri sklepanju teh poslov ter upravljanje kreditov oziroma posojil v denarni obliki, ko te storitve opravlja kreditodajalec oziroma posojilodajalec;

b) izdajanje kreditnih garancij in drugih denarnih jamstev ter upravljanje kreditnih garancij s strani kreditodajalca;

c) transakcije, vključno s posredovanjem, v zvezi z depoziti in tekočimi oziroma transakcijskimi računi, plačili, nakazili, dolgovi, čeki in drugimi plačilnimi instrumenti, razen izterjave dolgov in factoringa;

d) transakcije, vključno s posredovanjem, v zvezi z valuto, bankovci in kovanci, ki so zakonito plačilno sredstvo, razen bankovcev in kovancev, katerih prodajna cena je določena na podlagi njihove vrednosti kot zbirateljskega predmeta ali na podlagi vrednosti kovine, iz katere so izdelani;

e) transakcije (razen upravljanja, hrambe, investicijskega svetovanja in storitev v zvezi s prevzemi), vključno s posredovanjem, z delnicami, deleži v podjetjih ali združenjih, obveznicami in drugimi vrednostnimi papirji, razen z dokumenti o lastninski pravici na blagu in pravicami in deleži iz 4. točke drugega odstavka 4. člena tega zakona;

f) upravljanje investicijskih skladov;

5. kolki in druge podobne znamke;

6. igre na srečo;

7. promet objektov ali delov objektov in zemljišč na katerih so postavljeni, razen če je promet opravljen, preden so objekti ali deli objektov prvič vseljeni oziroma uporabljeni, ali če je promet opravljen, preden potečeta dve leti od začetka prve uporabe oziroma prve vselitve;

8. promet zemljišč, razen stavbnih zemljišč;

9. dobava zlata Banki Slovenije.

(2) Ne glede na določbe 2., 7. in 8. točke prvega odstavka tega člena se lahko davčni zavezanec dogovori z najemnikom, zakupnikom, leasingojemalcem oziroma kupcem nepremičnine – davčnim zavezancem, ki ima pravico do odbitka celotnega vstopnega DDV, da bo od prometa, ki bi moral biti oproščen plačila DDV v skladu z 2., 7. oziroma 8. točko prvega odstavka tega člena, obračunal DDV po predpisani stopnji.

(3) Davčni zavezanec obračuna DDV v skladu z drugim odstavkom tega člena, če sta z najemnikom oziroma kupcem nepremičnine pred opravljenim prometom podala skupno izjavo pristojnemu davčnemu organu.

28. člen

(oprostitve DDV pri uvozu blaga)

Plačila DDV je oproščeno:

1. sprostitve blaga v prost promet, če bi dobava takšnega blaga, ki bi jo na ozemlju Slovenije opravil davčni zavezanec, bila v vsakem primeru oproščena plačila DDV;

2. ponovno uvoženo blago, ki ga v nespremenjenem stanju uvaža oseba, ki ga je izvozila, in če je v skladu s carinskimi predpisi oproščeno plačila carine;

3. uvoženo blago, ki je oproščeno plačila carine in je namenjeno:

a) za službene potrebe diplomatskih in konzularnih predstavništev ter posebnih misij, akreditiranih v Sloveniji. Za konzularna predstavništva, ki jih vodijo častni konzularni funkcionarji, oprostitve v skladu s to podtočko velja le za blago, ki ga pošilja država pošiljateljica, razen prevoznih sredstev, če za to blago ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, izda soglasje;

b) za službene potrebe mednarodnih organizacij, če to določajo mednarodne pogodbe, ki veljajo za Slovenijo;

c) za osebne potrebe tujega osebja diplomatskih in konzularnih predstavništev ter posebnih misij, akreditiranih v Sloveniji, vključno z njihovimi družinskimi člani;

d) za osebne potrebe tujega osebja mednarodnih organizacij, vključno z njihovimi družinskimi člani, če to določajo mednarodne pogodbe, ki veljajo za Slovenijo;

e) oboroženim silam drugih držav članic Severnoatlantske zveze za potrebe teh sil ali spremnega civilnega osebja ali za oskrbo njihovih menz ali kantin, kadar te sile sodelujejo pri zagotavljanju skupne obrambe;

Oprostitve iz podtočk c) in d) te točke ne morejo uveljaviti državljani Slovenije oziroma tuji državljani s stalnim prebivališčem v Sloveniji.

Oprostitve po tej točki se uveljavlja na podlagi potrdil ministrstva, pristojnega za zunanje zadeve. Blago, ki je oproščeno DDV v skladu s to točko, se ne sme odtujiti; odtuji se lahko samo, če se plača DDV oziroma po poteku treh let od dneva uvoza blaga. Če je v skladu z mednarodno pogodbo mogoče oprostitve uveljavljati le ob pogoju vzajemnosti, le-to potrdi ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve.

Minister, pristojen za finance, predpiše natančnejše pogoje in način za uveljavljanje oprostitve DDV ter določi količinske omejitve za posamezne vrste blaga, za katero upravičenci iz prvega pododstavka te točke lahko uveljavijo oprostitve DDV.

4. uvoz ulova ribiških ladij in ribiških čolnov, s katerimi se opravlja dejavnost ribištva v pristanišče, če je ulov nepredelan ali predmet le tistih postopkov, ki so potrebni, da se ohrani njegova kvaliteta in če ni bil pred uvozom opravljen promet v skladu s tem zakonom;

5. storitve v zvezi z uvozom blaga, če je vrednost teh storitev vključena v davčno osnovo v skladu z 2. točko drugega odstavka 22. člena tega zakona;

6. zlato in druge plemenite kovine, bankovci in kovanci, ki jih uvaža Banka Slovenije;

7. uvoz plina preko distribucijskega sistema za zemeljski plin ali uvoz električne energije.

28.a člen

(posebna določba)

Če je blago uvoženo iz tretje države ali tretjega ozemlja na ozemlje države članice, ki ni namembna država članica, je tak uvoz oproščen plačila DDV, če je dobava, ki jo opravi uvoznik, kot je opredeljen v tretjem odstavku 12. člena tega zakona, oproščena plačila DDV v skladu z 31.a členom tega zakona.

28.b člen

(oprostitve DDV pri pridobitvah blaga znotraj Skupnosti)

Plačila DDV je oproščena pridobitev blaga znotraj Skupnosti:

a) katerega dobava bi bila, če bi jo opravil davčni zavezanec na ozemlju države, v vsakem primeru oproščena plačila DDV;

b) katerega uvoz bi bil v vsakem primeru oproščen plačila DDV v skladu z 28. in 29. členom tega zakona;

c) pri katerem bi oseba, ki pridobi blago, v skladu s tretjim in četrim odstavkom 40. člena tega zakona, v vsakem primeru imela pravico do vračila celotnega DDV, katerega obveznost nastane v skladu s 3.a in četrim odstavkom 11.a člena tega zakona.

28.c člen

(druge oprostitve pri pridobitvah blaga znotraj Skupnosti)

Plačila DDV so oproščene pridobitve blaga v Skupnosti, kadar so izpolnjeni naslednji pogoji:

– blago pridobi davčni zavezanec, ki nima sedeža na ozemlju Slovenije, vendar je identificiran za DDV v drugi državi članici,

– blago pridobi za namene nadaljnjih dobav blaga, ki jih opravi ta davčni zavezanec na ozemlju Slovenije,

– blago, ki ga ta davčni zavezanec tako pridobi, se neposredno odpošlje ali odpelje iz druge države članice kot je država, v kateri je identificiran za DDV, in je namenjeno osebi, ki je prejemnik nadaljnjih dobav,

– prejemnik nadaljnjih dobav blaga je davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, ki je identificirana za DDV v Sloveniji, in

– oseba, ki je dolžna plačati davek za dobave, ki jih opravi davčni zavezanec iz prve alineje tega člena, je prejemnik blaga iz 4. točke prvega odstavka 12. člena tega zakona.

29. člen

(oprostitve DDV pri sprostitvi uvoženega blaga v prost promet)

Pri sprostitvi uvoženega blaga v prost promet se v skladu s pogoji in roki, določenimi v predpisu iz 66. člena tega zakona, plačila DDV oprosti:

1. pošiljke neznatne vrednosti, poslane neposredno iz tujine. Oprostitev se ne nanaša na tobak in tobačne izdelke, alkohol in alkoholne pijače ter parfume in toaletne vode. Skupna vrednost blaga v posamezni pošiljki, ki se šteje za neznatno, ne sme presegati zneska, ki ga določi minister, pristojen za finance;

2. rabljeno osebno premoženje, ki pripada fizični osebi, ki je prebivala v tujini neprekinjeno najmanj 12 mesecev, in ki se seli v Slovenijo. Oprostitev se ne nanaša na alkoholne pijače, tobak in tobačne izdelke, motorna vozila ter opremo za opravljanje dejavnosti;

3. predmete, ki pripadajo osebi, ki je prebivala v tujini neprekinjeno najmanj 12 mesecev in ki se seli v Slovenijo zaradi sklenitve zakonske zveze. Oprostitev se ne nanaša na alkoholne pijače, tobak in tobačne izdelke, motorna vozila ter opremo za opravljanje dejavnosti;

4. predmete, ki jih fizična oseba, ki stalno živi v Sloveniji, pridobi z dedovanjem. Oprostitev se ne nanaša na alkoholne pijače, tobak in tobačne izdelke, prevozna sredstva, opremo, zaloge surovin, polizdelkov in končnih izdelkov, živino in kmetijske pridelke, ki presegajo običajne družinske potrebe;

5. učne pripomočke, ki jih za lastne potrebe prinesejo s seboj dijaki in študenti, ki prihajajo v Slovenijo z namenom šolanja;

6. blago v osebni prtljagi potnika, ki se uvaža v nekomercialne namene in je v skladu s carinskimi predpisi oproščeno plačila carine;

7. nekomercialno blago v pošiljkah, ki jih fizična oseba s prebivališčem v tujini brezplačno pošilja fizični osebi na carinskem območju do vrednosti, za tobak in tobačne izdelke, alkohol in alkoholne pijače ter parfume in toaletne vode pa do količin, ki jih predpiše minister, pristojen za finance;

8. častna odlikovanja in nagrade, če njihova narava ali posamična vrednost kaže na to, da niso uvožene za komercialne namene; priložnostna darila, prejeta v okviru mednarodnih odnosov, če ne odražajo komercialnega namena; ob pogoju vzajemnosti predmete, namenjene šefom tujih držav oziroma njihovim predstavnikom za njihove potrebe v času uradnega obiska v Sloveniji. Oprostitev se ne nanaša na alkoholne pijače ter tobak in tobačne izdelke;

9. terapevtske substance človeškega izvora in reagente za določanje krvnih skupin ter tipov tkiv, ki se uporabljajo za nekomercialne medicinske ali znanstvene namene; farmacevtske izdelke za zdravstveno oziroma veterinarsko uporabo na mednarodnih športnih prireditvah; laboratorijske živali, živalske, biološke in kemične substance, poslane brezplačno, ki so namenjene znanstvenim raziskavam, ter vzorci referenčnih substanc, namenjenih kontroli kvalitete medicinskih proizvodov, ki jih je odobrila Svetovna zdravstvena organizacija;

10. blago, ki ga brezplačno pridobijo državni organi, dobrodelnice in človekoljubne organizacije, namenjeno pa je za brezplačno razdelitev osebam, potrebnim pomoči, ali blago, poslano brezplačno in brez vsakih komercialnih namenov, z namenom, da se uporabi izključno zaradi zadovoljitve njihovih delovnih potreb ali izvrševanja njihovih nalog. Oprostitev se ne nanaša na alkoholne pijače, tobak in tobačne izdelke, kavo in pravi čaj ter motorna vozila (razen reševalna vozila). Oprostitev se nanaša le na organizacije, ki vodijo ustrezno knjigovodstvo in pristojnim organom omogočajo nadzor nad njihovim delovanjem in ki po potrebi nudijo zavarovanje plačila DDV;

11. blago, ki ga uvozijo državni organi in organizacije, dobrodelnice in človekoljubne organizacije, namenjeno pa je

za brezplačno razdelitev med žrtve naravnih in drugih nesreč in vojn, ali blago, ki ostane last teh organizacij, dano pa je na razpolago prej omenjenim žrtvam. Oprostitev se ne nanaša na material in opremo, namenjeno za obnovo območij, ki jih je prizadela naravna in druga nesreča. Oprostitev se nanaša le na organizacije, ki vodijo ustrezno knjigovodstvo in pristojnim organom omogočajo nadzor nad njihovim delovanjem in ki po potrebi nudijo zavarovanje plačila DDV;

12. predmete, ki so posebej izdelani za izobraževanje, usposabljanje ali zaposlovanje slepih in gluhih oziroma drugih fizično ali duševno prizadetih oseb, če so bili pridobljeni brezplačno ter uvoženi s strani ustanov oziroma organizacij, katerih dejavnost je izobraževanje oziroma nudenje pomoči tem osebam in če s strani donatorjev ni izražen komercialni namen;

13. opremo, ki jo imetnik uporablja za opravljanje svoje dejavnosti, pa le-to preseli v Slovenijo. Oprostitev se ne nanaša na prevozna sredstva, gorivo, zaloge blaga, izdelkov in polizdelkov ter živino, katere imetniki so trgovci;

14. rastlinske in živinorejske proizvode, ki jih pridobijo kmetje – državljani Republike Slovenije na svojih posestvih v obmejnem območju sosednje države ter naraščaj in druge proizvode, pridobljene od živine, ki jo imajo na teh posestvih zaradi poljskih del, paše ali prezimovanja; semena, gnojiva in podobni izdelki za obdelavo tal, ki jo uporabljajo kmetje – tuji državljani na svojih posestvih v Sloveniji;

15. vzorce blaga neznatne vrednosti, ki so namenjeni za pridobivanje naročil tovrstnega blaga, in ki so glede izgleda in količine neuporabni za kakršnekoli druge namene;

16. tiskovine in reklamni material, ki ga pošilja oseba s sedežem poslovanja izven Slovenije;

17. blago, namenjeno uporabi na sejmu, razstavi ali podobni prireditvi. Oprostitev se ne nanaša na alkoholne pijače, tobak in tobačne izdelke ter goriva in kuriva;

18. blago, ki je zaradi določitve njihove sestave, kvalitete ali drugih tehničnih značilnosti, namenjeno preizkušanju, preiskovanju ali testiranju, ki se v celoti porabi oziroma uniči. Oprostitev se ne nanaša na blago, uporabljeno pri preizkušanju, analiziranju ali testiranju zaradi pospeševanja prodaje;

19. predmete in spremljajoče dokumente, ki se v zvezi s pridobitvijo ali varstvom blagovnih znamk, patentov in modelov pošiljajo organizacijam za varstvo pravic intelektualne lastnine;

20. turistično informativno dokumentacijo, ki je namenjena za brezplačno razdelitev, in katere glavni namen je predstaviti tujo turistično ponudbo;

21. dokumente, ki se pošiljajo državnim organom; publikacije tujih državnih organov in mednarodnih organov in organizacij; obrazce za izvajanje pooblastil državnih organov; dokazni predmeti v sodnih postopkih; tiskane okrožnice, ki se pošiljajo kot del običajne izmenjave informacij med javnimi službami ali bančnimi ustanovami; uradne tiskovine, ki jih prejema Banka Slovenije; dokumente, arhive, ter obrazce za uporabo na mednarodnih srečanjih, konferencah ali kongresih; načrte, tehnične slike, modele in podobne dokumente za namene sodelovanja na mednarodnem natečaju, ki se organizira v Sloveniji; tiskane obrazce, ki se v skladu z mednarodnimi konvencijami uporabljajo kot uradni dokumenti v mednarodnem prometu vozil in blaga; fotografije in diapozitive, ki se pošiljajo tiskovnim agencijam ali časopisnim hišam; zbirateljske predmete in umetniška dela, ki niso namenjena prodaji in so uvožena brezplačno s strani muzejev, galerij in drugih inštitucij ter so namenjeni za brezplačne ogleda; zidni zemljevidi, filmi (razen kinematografskih) in drugi avdiovizualni izdelki vzgojno-izobraževalnega značaja, ki jih izdela OZN ali njene specializirane agencije;

22. material, potreben za natovarjanje ter zavarovanje blaga med transportom; stelja in krma za živali med transportom, naložena na prevozna sredstvo, ki se uporablja za prevoz živali iz tuje države v Slovenijo ali preko Slovenije;

23. goriva in maziva v rezervoarjih, ki so tovarniško vdelani v motorna vozila;

24. material za postavitve, vzdrževanje ali okrasitev spominskih obeležij, grobov ali pokopališč vojnih žrtev iz drugih držav; krste s posmrtnimi ostanki in žare s pepelom pokojnika ter pogrebni artikli, ki običajno spremljajo krste in žare.

30. člen

(črtan)

31. člen

(oprostitve pri izvozu iz Skupnosti in podobnih transakcijah ter pri mednarodnih prevozih)

Plačila DDV je oproščena:

1. dobava blaga, ki ga iz Slovenije odpošlje ali odpelje v namembni kraj izven Skupnosti prodajalec ali druga oseba za njegov račun;

2. dobava blaga, ki ga iz Slovenije odpošlje ali odpelje v namembni kraj izven Skupnosti kupec, ki nima sedeža na ozemlju Slovenije ali druga oseba za njegov račun, razen blaga, ki ga prevaža kupec sam in je namenjeno za opremljanje, oskrbovanje z gorivom ali druge vrste oskrbovanja zasebnih čolnov, zasebnih zrakoplovov ali katerikoli drugih prevoznih sredstev za zasebno rabo;

Če gre za blago, ki ga potnik prenaša v svoji osebni prtljagi, se oprostitev plačila davka v skladu s to točko uveljavlja na način vračila DDV, če so izpolnjeni pogoji, določeni v skladu s 55. členom tega zakona;

3. storitev dodelave blaga (premičnin), ki ga je izvajalec ali naročnik storitve pridobil oziroma uvozil z namenom, da se na ozemlju Skupnosti na tem blagu opravi takšna dodelava, vendar le v primeru, če naročnik storitve nima sedeža na ozemlju Slovenije in če blago odpošlje ali odpelje izven Skupnosti izvajalec ali naročnik storitve ali druga oseba za račun enega od njiju;

4. dobava blaga za oskrbovanje z gorivom in drugo oskrbovanje:

a) plovil za plovbo na odprtem morju, ki opravljajo prevoz potnikov za plačilo ali so namenjena za opravljanje komercialne, industrijske ali ribiške dejavnosti;

b) plovil za reševanje ali pomoč na morju ali za priobalni ribolov, razen za oskrbovanje ladij za priobalni ribolov;

c) vojaških plovil, kot so opredeljena pod tarifno številko 89.01 A skupne carinske tarife, ki zapustijo državo in so namenjena v tuja pristanišča oziroma sidrišča.

5. dobava, izboljšave, popravilo, vzdrževanje, zakup in najem plovil iz podtočke a) in b) prejšnje točke ter dobava, najem, popravilo in vzdrževanje opreme, vključno z ribiško opremo, ki je vgrajena ali se v ali na njih uporablja;

6. dobava, izboljšave, popravilo, vzdrževanje, zakup in najem zrakoplovov, ki jih uporabljajo letalski prevozniki za zračne prevoze na mednarodnih zračnih progah za plačilo ter dobava, najem, popravilo in vzdrževanje opreme, ki je vgrajena v zrakoplov ali se v ali na njih uporablja;

7. dobava blaga zaradi oskrbovanja z gorivom in drugega oskrbovanja zrakoplovov iz prejšnje točke;

8. opravljanje storitev, razen storitev iz 5. točke tega člena, za neposredne potrebe plovil iz navedene točke ali njihovega tovora;

9. opravljanje storitev, razen storitev iz 6. točke tega člena, za neposredne potrebe zrakoplovov iz navedene točke ali njihovega tovora;

10. dobave blaga in storitev, ki so namenjene:

– za službene potrebe diplomatskih in konzularnih predstavništev ter posebnih misij, akreditiranih v Sloveniji, razen konzularnih predstavništev, ki jih vodijo častni konzularni funkcionarji;

– za službene potrebe mednarodnih organizacij in drugih subjektov mednarodnega javnega prava, če to določajo mednarodne pogodbe, ki veljajo za Republiko Slovenijo;

– za osebne potrebe tujega osebja diplomatskih in konzularnih predstavništev ter posebnih misij, akreditiranih v Sloveniji, vključno z njihovimi družinskimi člani;

– za osebne potrebe tujega osebja mednarodnih organizacij, vključno z njihovimi družinskimi člani, če to določajo mednarodne pogodbe, ki veljajo za Slovenijo;

– za potrebe oboroženih sil drugih držav, pogodbenic Severnoatlantske zveze ali spremnega civilnega osebja ali za oskrbo njihovih menz ali kantin, kadar te sile sodelujejo pri zagotavljanju skupne obrambe;

– v drugo državo članico in namenjene za oborožene sile katerekoli države članice, ki je pogodbenica Severnoatlantske zveze, razen namembne države članice, za potrebe teh sil ali spremnega civilnega osebja ali za oskrbo njihovih menz ali kantin, kadar te sile sodelujejo pri zagotavljanju skupne obrambe.

Oprostitev DDV iz tretje in četrte alineje te točke ne morejo uveljaviti državljani Slovenije oziroma tuji državljani s stalnim prebivališčem v Sloveniji.

11. dobave zlata centralnim bankam;

12. dobave blaga pooblaščenim organizacijam, ki ga le-te izvozijo iz Skupnosti kot del njihovih človekoljubnih, dobroteljskih dejavnosti ali dejavnosti poučevanja, ki jih izvajajo izven Skupnosti. Dovoljenje se izda organizaciji, ki izpolnjuje predpisane pogoje, in sicer za vsako dobavo blaga posebej ali pa za določeno obdobje. Oprostitev po tej točki se izvede tako, da se pooblaščenim organizacijam vrne plačani DDV, ki ga le-te niso mogle uveljaviti kot odbitek vstopnega DDV v skladu s 40. členom tega zakona;

13. opravljanje storitev, vključno prevoznih storitev in pomožnih storitev, razen opravljanja storitev, ki so oproščene v skladu s 26. in 27. členom tega zakona, če so te neposredno povezane z izvozom oziroma uvozom blaga v smislu drugega in tretjega odstavka 16. člena tega zakona;

14. storitve, ki jih opravijo zastopniki in drugi posredniki, ki delujejo v imenu in za račun druge osebe, če so te storitve del transakcij iz tega člena ali transakcij, opravljenih izven Skupnosti. Ta oprostitev se ne nanaša na potovalne agente, ki dobavljajo v imenu in za račun potnika storitve, ki se opravijo v drugih državah članicah.

31.a člen

(oprostene dobave blaga znotraj Skupnosti)

Plačila DDV so oproščene:

1. dobave blaga, kot so opredeljene v 4., 5. in 6. členu tega zakona, ki ga odpošlje ali odpelje prodajalec ali oseba, ki pridobi blago ali druga oseba za račun enega od njiju, v drugo državo članico, drugemu davčnemu zavezancu ali pravni osebi, ki ni davčni zavezanec, ki kot taka deluje v drugi državi članici, kot je država, v kateri se odpošiljanje ali prevoz začne.

Ta oprostitev se ne nanaša na dobave blaga, ki jih opravijo davčni zavezanci, ki so oproščeni obračunavanja DDV v skladu s 45. členom tega zakona ali na dobave blaga, ki se opravijo za davčne zavezance ali pravne osebe, ki niso davčni zavezanci, katerih pridobitve znotraj Skupnosti niso predmet DDV;

2. dobave novih prevoznih sredstev, ki jih odpošlje ali odpelje prodajalec ali kupec ali druga oseba za njen račun, v drugo državo članico, davčnim zavezancem ali pravnim osebam, ki niso davčni zavezanci, katerih pridobitve znotraj Skupnosti niso predmet DDV ali katerikoli drugi osebi, ki ni davčni zavezanec;

3. dobave trošarinskih izdelkov, ki jih odpošlje ali odpelje prodajalec, kupec ali druga oseba za račun enega od njiju, v drugo državo članico, davčnim zavezancem ali pravnim osebam, ki niso davčni zavezanci, in izpolnjujejo pogoje za izjemo po drugem odstavku 11.a člena tega zakona, kadar je za odpošiljanje ali prevoz izdelkov izdan spremenli dokument, trošarina plačana v državi odpošiljanja in zavarovano njeno

plačilo v namembni državi v skladu z zakonom, ki ureja trošarine.

Ta oprostitve se ne nanaša na trošarinske izdelke, ki jih dobavijo davčni zavezanci, ki so oproščeni obračunavanja DDV v skladu s prvim odstavkom 45. člena tega zakona.

4. prenos blaga v smislu 7.a člena tega zakona, za katerega bi se priznavale oprostitve v skladu s 1. do 3. točko tega člena, če bi bile opravljene za račun drugega davčnega zavezanca.

31.b člen

(oprostitve plačila DDV od prevoznih storitev znotraj Skupnosti)

Plačila DDV so oproščene prevozne storitve znotraj Skupnosti pri pošiljanju ali prevozu blaga na ali z otokov, ki so del avtonomnega področja Azorov in Madeire, kot tudi pošiljanje ali prevoz blaga med temi otoki.

32. člen

(druge posebne oprostitve)

(1) Plačila DDV je oproščen uvoz blaga, ki je namenjeno, da:

- a) se predloži carinskemu organu in, kadar je to dovoljeno v skladu s carinskimi predpisi, da v začasno hrambo;
- b) se vnese v prosto carinsko cono;
- c) se zanj začne postopek carinskega skladiščenja ali postopek uvoza zaradi izvoza po sistemu odloga.

(2) Oprostitve se nanaša tudi na promet storitev, povezanih s prometom blaga po prvem odstavku tega člena in na dobavo blaga iz prvega odstavka tega člena ter promet storitev v prostih conah, prostih in carinskih skladiščih na blagu iz prvega odstavka tega člena.

(3) Oprostitve plačila DDV v skladu s tem členom se lahko uveljavijo, če blago ni sproščeno v prost promet oziroma ni namenjeno končni potrošnji in če je znesek DDV, ki se zaračuna ob zaključku transakcij, navedenih v tem členu, enak znesku DDV, ki bi ga bilo treba obračunati, če bi bila vsaka od teh transakcij obdavčena v Sloveniji.

(4) Plačila DDV je oproščeno tudi blago, namenjeno prodaji v prostih carinskih prodajalnah na letališču, odprtem za mednarodni zračni promet oziroma v pristanišču, odprtem za mednarodni promet, pod pogojem, da ga potniki v dovoljenih količinah kot osebno prtljago odnesejo v drugo državo z zrakoplovom oziroma z ladjo.

(5) Za potnika iz četrtega odstavka tega člena se šteje potnik, ki ima vozovnico, na kateri je navedeno namembno letališče oziroma pristanišče druge države.

32.a člen

(uporaba tega zakona za blago, uvoženo iz tretjih ozemelj oziroma izvoženo v tretja ozemlja)

(1) Blago iz 2. točke 11. člena tega zakona, ki se uvažajo v Slovenijo iz tretjega ozemlja, ki sicer tvori sestavni del carinskega območja Skupnosti, vendar zanj v skladu s 1. členom tega zakona ne veljajo splošna pravila obdavčevanja dobav in nabav blaga znotraj Skupnosti, se obravnava v Sloveniji v skladu z drugim do četrtem odstavkom tega člena.

(2) Formalnosti, ki se nanašajo na vnos blaga iz prvega odstavka tega člena v Skupnost, so določene z evropskimi carinskimi predpisi, ki urejajo uvoz blaga na carinsko območje Skupnosti.

(3) Če je namembni kraj pri prevozu ali pošiljanju blaga iz prvega odstavka tega člena v drugi državi članici, kot je država članica, v kateri je blago vnešeno v Skupnost, se blago prevaža znotraj Skupnosti v skladu z določbami evropskih carinskih predpisov, ki urejajo notranji tranzitni postopek, vendar le, če je v skladu s temi predpisi za to blago ob vnosu v Skupnost vložena tranzitna deklaracija.

(4) Če je za blago iz prvega odstavka tega člena v trenutku vnosa v Skupnost začet postopek, zaradi katerega bi,

če bi bilo blago uvoženo v smislu 1. točke 11. člena tega zakona, zavezanec za blago lahko uveljavil oprostitve iz prvega odstavka 32. člena tega zakona, velja oprostitve iz prvega odstavka 32. člena tega zakona tudi za blago iz prvega odstavka tega člena.

(5) Blago, razen blaga iz 1. točke 11. člena tega zakona, ki se iz Slovenije pošlje na tretje ozemlje, ki sicer tvori sestavni del carinskega območja Skupnosti, vendar zanj v skladu s 1. členom tega zakona ne veljajo splošna pravila obdavčevanja dobav in nabav blaga znotraj Skupnosti, se obravnava v Sloveniji v skladu s šestim in sedmim odstavkom tega člena.

(6) Formalnosti v zvezi z izvozom blaga iz petega odstavka tega člena na tretje ozemlje so določene z evropskimi carinskimi predpisi, ki urejajo izvoz blaga iz carinskega območja Skupnosti.

(7) Če je bilo blago začasno izvoženo na tretje ozemlje z namenom, da bo ponovno uvoženo v Slovenijo, se za blago iz petega odstavka tega člena upoštevajo določbe, ki sicer urejajo obdavčitev oziroma oprostitve plačila DDV za ponovni uvoz blaga, ki je bilo prvotno začasno izvoženo iz carinskega območja Skupnosti.

X. IZDAJA RAČUNOV

33. člen

(obveznost izdajanja računov)

(1) Davčni zavezanec mora za vsak promet blaga oziroma storitev, ki ga opravi, zagotoviti, da je izdan račun.

(2) Če je račun izdan davčnemu zavezancu ali pravni osebi, ki ni davčni zavezanec, mora vsebovati podatke, predpisane v 34. členu tega zakona, če je izdan drugim osebam pa podatke, predpisane v 35. členu tega zakona, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(3) Račun mora biti izdan tudi za dobave blaga iz prvega odstavka 15.a člena tega zakona in za blago dobavljeno pod pogoji iz 31.a člena tega zakona.

(4) Davčni zavezanec mora zagotoviti, da je izdan račun tudi za vsako predplačilo, ki ga prejme pred opravljenim prometom blaga oziroma storitev od drugega davčnega zavezanca ali pravne osebe, ki ni davčni zavezanec.

(5) Če davčni zavezanec opravi več posameznih dobav blaga ali storitev, lahko izda skupni račun pod pogoji, ki jih predpiše minister, pristojen za finance.

(6) Račun izda davčni zavezanec, ki opravi dobavo, lahko pa ga izda tudi kupec blaga ali naročnik storitev ali tretja oseba v imenu in za račun davčnega zavezanca, če so izpolnjeni pogoji, ki jih določi minister, pristojen za finance.

(7) Kot račun se šteje tudi vsak dokument oziroma sporočilo, ki dopolnjuje ali se izrecno in nedvoumno nanaša na prvoten račun.

34. člen

(podatki na računu, ki je izdan davčnemu zavezancu ali pravni osebi, ki ni davčni zavezanec)

(1) Davčni zavezanec, ki izda račun davčnemu zavezancu ali pravni osebi, ki ni davčni zavezanec, mora na računu navesti naslednje podatke:

1. datum izdaje;
2. zaporedno številko, ki omogoča identifikacijo računa;
3. identifikacijsko številko za DDV, pod katero davčni zavezanec opravi dobavo blaga ali storitev;
4. identifikacijsko številko za DDV naročnika oziroma kupca, če je naročnik oziroma kupec plačnik DDV za nabavljeno blago oziroma storitve ali če mu je dobavljeno blago v skladu s 31.a členom tega zakona;
5. ime in naslov davčnega zavezanca in njegovega naročnika;

6. količino in vrsto dobavljenega blaga oziroma obseg in vrsto opravljenih storitev;

7. datum opravljene dobave blaga oziroma datum, ko je bila storitev opravljena oziroma končana oziroma datum prejetega predplačila, če se ta datum lahko določi in je različen od datuma izdaje računa;

8. davčno osnovo, od katere se obračunava DDV po posamezni stopnji ali na katero se nanaša posamezna oprostitve, ceno na enoto blaga ali storitve brez DDV, in kakršnakoli znižanja cen in popuste, ki niso vključeni v ceno na enoto;

9. uporabljeno stopnjo DDV;

10. znesek DDV, razen če je s tem zakonom ali predpisom, izdanim na njegovi podlagi, drugače določeno.

(2) Če davčni zavezanec opravi dobavo blaga oziroma storitev, za katero je predpisana oprostitve plačila DDV, mora biti na računu navedena določba tega zakona, ki določa oprostitve.

(3) Če davčni zavezanec opravi dobavo blaga oziroma storitev, za katero je predpisano, da je plačnik DDV naročnik, mora biti na računu navedena določba tega zakona, na podlagi katere je plačnik DDV naročnik.

(4) Davčni zavezanec, ki obračunava DDV od dosežene razlike v ceni, mora na računu navesti določbo tega zakona, na podlagi katere obračunava DDV od razlike v ceni.

(5) Če je plačnik DDV davčni zastopnik v smislu drugega odstavka 12. člena tega zakona, mora izdajatelj računa na računu navesti njegovo identifikacijsko številko za DDV ter njegovo ime in naslov.

35. člen

(podatki, ki jih mora vsebovati račun, izdan drugim osebam)

(1) Davčni zavezanec, ki izda račun drugim osebam, razen osebam iz prvega odstavka 34. člena tega zakona, mora na računu navesti naslednje podatke:

1. datum izdaje;

2. zaporedno številko, ki omogoča identifikacijo računa;

3. identifikacijsko številko za DDV, pod katero davčni zavezanec opravi dobavo blaga oziroma storitev;

4. ime in naslov davčnega zavezanca;

5. prodajno vrednost blaga oziroma storitve z vključenim DDV ter

6. znesek vračunanega DDV.

(2) Če davčni zavezanec opravlja promet in storitev po različnih davčnih stopnjah, mora prodajno vrednost z vključenim DDV izkazati ločeno po davčnih stopnjah in izkazati ločeno tudi vrednost DDV.

(3) Če davčni zavezanec opravi dobavo blaga oziroma storitev, za katero je predpisana oprostitve plačila DDV, mora na računu navesti določbo tega zakona, ki določa oprostitve.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko prejemnik blaga oziroma storitev, ki ni zavezanec za DDV, zahteva, da mu davčni zavezanec izda račun v skladu s 34. členom tega zakona, če prejemnik potrebuje takšen račun zaradi uveljavljanja ugodnosti v skladu s tem zakonom (npr. 10. točka 31. člena in 55. člen tega zakona).

35.a člen

(posebne določbe)

(1) Znesek DDV na računu mora biti izkazan v tolarjih.

(2) Računi se lahko izdajo v papirni obliki, lahko pa tudi v elektronski obliki, če s tem soglašata kupec oziroma naročnik. Pogoje za pošiljanje in izdajanje računov v elektronski obliki predpiše minister, pristojen za finance.

(3) Podatke, ki jih mora vsebovati račun, ki ga izda davčni zavezanec iz 13.a člena tega zakona, predpiše minister, pristojen za finance.

(4) Minister, pristojen za finance, lahko določi izjeme od obveznosti izdajanja računov, če se podatki o prodaji blaga

oziroma storitev lahko zagotovijo na drug način in ni ogrožen nadzor nad izvajanjem tega zakona.

XI. DAVČNO OBDOBJE, OBRAČUNAVANJE IN PLAČEVANJE DAVČNE OBVEZNOSTI

36. člen

(obdobje obdavčevanja)

(1) Davčni zavezanec mora obračunavati davčno obveznost v davčnem obdobju.

(2) Davčno obdobje je koledarski mesec, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(3) Za davčnega zavezanca, ki je v preteklem koledarskem letu dosegel promet blaga oziroma storitev v vrednosti do vključno 10,000.000 tolarjev, je davčno obdobje koledarsko polletje, za davčnega zavezanca, ki je v preteklem koledarskem letu dosegel promet blaga oziroma storitev od 10,000.000 tolarjev do vključno 20,000.000 tolarjev, je davčno obdobje koledarsko trimesečje. Za davčnega zavezanca, ki šele začne opravljati obdavčljivo dejavnost, je, ne glede na vrednost pričakovanega prometa, prvih 12 mesecev davčno obdobje koledarski mesec. Ne glede na določbe prvega stavka tega odstavka je za davčnega zavezanca, za katerega je predpisano davčno obdobje koledarsko polletje in pridobiva oziroma dobavlja blago znotraj Skupnosti, davčno obdobje koledarsko trimesečje.

(4) Za davčnega zavezanca, nad katerim se začne likvidacijski ali stečajni postopek, se davčno obdobje zaključi z dnem začetka likvidacijskega ali stečajnega postopka. Ob zaključku likvidacijskega ali stečajnega postopka se davčno obdobje zaključi z datumom sklepa o zaključku likvidacijskega ali stečajnega postopka.

(5) Za davčnega zavezanca, ki nima sedeža v Sloveniji ter za prejemnika blaga oziroma storitev, ki ni identificiran za namene DDV in je plačnik DDV na podlagi 2. točke prvega odstavka ali na podlagi drugega stavka drugega odstavka 12. člena tega zakona, je davčno obdobje za plačilo DDV koledarski mesec.

(6) Davčni zavezanec, na katerega se nanaša četrty odstavek 53. člena tega zakona in ki izpolnjuje pogoje za obračunavanje DDV v trimesečnem oziroma polletnem davčnem obdobju, se lahko odloči za obračunavanje DDV v enomesečnem davčnem obdobju. V tem primeru mora pisno obvestiti pristojni davčni organ v roku 15 dni pred prehodom na mesečni obračun DDV. Obdobje obračunavanja DDV po tem odstavku ne sme biti krajše od 12 mesecev.

(7) Promet blaga oziroma storitev po tem členu je promet, ki je izkazan v obračunu DDV za preteklo koledarsko leto.

37. člen

(obračunavanje DDV)

(1) Davčni zavezanec obračunava DDV na podlagi zneskov na izdanih računih za opravljen promet blaga oziroma storitev v davčnem obdobju.

(2) Za zneske na izdanih računih po prvem odstavku tega člena se štejejo tudi zneski predplačil ter vrednost opravljenega prometa blaga oziroma storitev po 5., 6. in 9. členu tega zakona.

38. člen

(predložitev obračuna DDV)

(1) Davčni obveznost za davčno obdobje je davčni zavezanec dolžan izkazati v mesečnem, trimesečnem oziroma polletnem obračunu DDV; v mesečnem oziroma trimesečnem obračunu morajo izkazati davčno obveznost tudi osebe iz 3., 4. in 6. točke prvega odstavka 12. člena tega zakona.

(2) Obračun iz prvega odstavka tega člena je davčni zavezanec dolžan predložiti davčnemu organu do zadnjega delovnega dne naslednjega meseca po poteku davčnega obdobja.

(3) Davčni zavezanec mora predložiti obračun DDV ne glede na to, ali je za obdobje, za katerega predloži obračun, dolžan plačati DDV.

(4) V primeru prenehanja identifikacije za namene DDV je davčni zavezanec dolžan predložiti obračun do zadnjega delovnega dne naslednjega meseca po poteku meseca, v katerem je prenehala identifikacija za namene DDV.

(5) Davčni zavezanec, nad katerim se začne likvidacijski ali stečajni postopek, je dolžan predložiti obračun v 20 dneh od dneva začetka likvidacijskega ali stečajnega postopka. Ob zaključku likvidacijskega ali stečajnega postopka pa je davčni zavezanec dolžan predložiti obračun do zadnjega delovnega dne naslednjega meseca po poteku meseca, v katerem je izdan sklep o zaključku likvidacijskega ali stečajnega postopka.

(6) Obračun DDV mora vsebovati vse potrebne podatke za obračun davčne obveznosti.

(7) Obliko in vsebino davčnih obračunov predpiše minister, pristojen za finance.

(8) Obračun DDV lahko davčni zavezanec predloži tudi v elektronski obliki preko elektronskih sredstev, pod pogoji, ki jih predpiše minister, pristojen za finance.

39. člen

(plačevanje davčne obveznosti)

(1) Davčna obveznost za davčno obdobje dospe v plačilo zadnjega delovnega dne naslednjega meseca po poteku davčnega obdobja.

(2) V roku iz prvega odstavka tega člena plača DDV tudi oseba iz 2., 3., 4. in 6. točke prvega odstavka in drugega odstavka 12. člena tega zakona.

(3) Pri uvozu blaga se DDV obračunava in plačuje, kot da bi bil uvozna dajatev.

39.a člen

(obdobje poročanja za dobave blaga znotraj Skupnosti)

(1) Davčni zavezanec, identificiran za namene DDV, mora davčnemu organu poročati o vseh dobavah blaga, ki jih opravi osebam, identificiranim za namene DDV v drugi državi članici, v obdobju poročanja.

(2) Obdobje poročanja je koledarsko trimesečje.

39.b člen

(predložitev kvartalnega poročila)

(1) Dobave blaga znotraj Skupnosti mora davčni zavezanec, identificiran za namene DDV, izkazati v kvartalnem poročilu za obdobje poročanja.

(2) Kvartalno poročilo iz prvega odstavka tega člena mora davčni zavezanec, identificiran za namene DDV, predložiti davčnemu organu do 10. dne drugega meseca, ki sledi obdobju poročanja.

(3) V kvartalnem poročilu mora davčni zavezanec navesti vse potrebne podatke za poročanje o dobavah blaga znotraj Skupnosti osebi, identificirani za namene DDV v drugi državi članici in popravke podatkov za pretekla obdobja poročanja. V kvartalno poročilo se vpisujejo podatki o skupni vrednosti dobav, razčlenjenih po prejemnikih blaga.

(4) Kvartalno poročilo iz prvega odstavka tega člena lahko davčni zavezanec v roku iz drugega odstavka tega člena predloži tudi v elektronski obliki preko elektronskih sredstev, pod pogoji, ki jih predpiše minister, pristojen za finance.

(5) Vsebinsko in obliko kvartalnega poročila predpiše minister, pristojen za finance.

XII. ODBITEK VSTOPNEGA DDV

40. člen

(pravica do odbitka vstopnega DDV)

(1) Pravica do odbitka vstopnega DDV nastane v trenutku, ko nastane obveznost obračuna DDV. Davčni zavezanec sme odbiti vstopni DDV ne prej kot v davčnem obdobju, v katerem je prejel račune za njemu opravljen promet blaga in storitev oziroma carinske deklaracije za uvoženo blago.

(2) Če ni s tem zakonom drugače določeno, sme davčni zavezanec od svoje davčne obveznosti odbiti DDV, ki ga je dolžan ali ga je plačal pri nabavah blaga oziroma storitev, če je to blago oziroma storitve uporabil oziroma jih bo uporabil za namene svojih obdavčenih transakcij (v nadaljnjem besedilu: vstopni DDV), in sicer:

1. vstopni DDV, ki ga je dolžan ali ga je plačal na ozemlju Slovenije v zvezi z blagom oziroma storitvami, ki mu jih je ali mu jih bo dobavil drug davčni zavezanec;

2. vstopni DDV, ki ga je dolžan ali ga je plačal na ozemlju Slovenije v zvezi z uvozom blaga;

3. vstopni DDV, ki ga je dolžan plačati v skladu s 1. točko 6. člena in 11.b členom tega zakona;

4. vstopni DDV, ki ga je dolžan plačati v skladu s prvim odstavkom 3.a člena in četrtem odstavkom 11.a člena tega zakona.

(3) Vsak davčni zavezanec ima tudi pravico do odbitka vstopnega DDV iz drugega odstavka tega člena, če se blago in storitve uporabijo za namene:

1. transakcij, ki jih je v zvezi z dejavnostjo iz drugega odstavka 13. člena tega zakona opravil izven Slovenije, ob pogoju, da bi bil upravičen do odbitka vstopnega DDV, če bi bile opravljene v Sloveniji;

2. transakcij, ki so oproščene plačila DDV v skladu s 5. točko 28. člena, 31. členom, prvim, drugim in četrtem odstavkom 32. člena, 32.a členom ali v skladu z 31.a in 31.b členom tega zakona;

3. katerikoli od transakcij, ki so oproščene v skladu s 1. in 4.a do 4.e točko 27. člena tega zakona, če ima naročnik sedež izven Skupnosti ali če so te transakcije neposredno povezane z blagom, namenjenim za izvoz v državo izven Skupnosti.

(4) DDV iz tretjega odstavka tega člena se davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža na ozemlju Slovenije oziroma davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža na ozemlju Skupnosti in zato ne morejo uveljavljati odbitka vstopnega DDV, vrne v skladu s 54. členom tega zakona.

(5) Za blago in storitve, ki jih davčni zavezanec uporabi ali jih bo uporabil tako za transakcije iz drugega in tretjega odstavka tega člena, pri katerih se DDV lahko odbije, kot za transakcije, pri katerih se DDV ne sme odbiti, se lahko odbije samo takšen delež DDV, ki se pripiše prvim transakcijam. Ta delež se določi v skladu z 41. členom tega zakona za vse transakcije, ki jih opravlja davčni zavezanec.

(6) Davčni zavezanec ne sme odbiti vstopnega DDV od:

1. jaht in čolnov, namenjenih za šport in razvedrilo, zasebnih zrakoplovov, osebnih avtomobilov ter motornih koles, goriv in maziv ter nadomestnih delov ter storitev, tesno povezanih s tem, razen od plovil oziroma od vozil, ki se uporabljajo za opravljanje dejavnosti dajanja v najem in zakup in za nadaljnjo prodajo, vozil, ki se uporabljajo v avtošolah za izvajanje programa usposabljanja iz vožnje v skladu z veljavnimi predpisi ter kombiniranih vozil za opravljanje dejavnosti javnega linijskega in posebnega linijskega prevoza. Če se vozilo ne uporablja izključno za opravljanje dejavnosti javnega in posebnega linijskega prevoza, zavezanec lahko uveljavlja odbitek v delu, ki se nanaša na opravljanje te dejavnosti;

2. stroškov za reprezentanco (pri čemer se kot stroški za reprezentanco štejejo zgolj stroški za pogostitev in zabavo ob poslovnih ali družabnih stikih), stroškov za prehrano (vključno s pijačo) ter stroškov za nastanitev.

(7) Za uveljavljanje svoje pravice do odbitka vstopnega DDV mora davčni zavezanec:

1. za odbitke po 1. točki drugega odstavka tega člena, imeti račun;

2. za odbitke po 2. točki drugega odstavka tega člena, imeti uvozni dokument, na katerem je naveden kot prejemnik ali uvoznik in na katerem je naveden znesek oziroma omogoča izračun zneska dolgovanega davka;

3. za odbitke po 3. točki drugega odstavka tega člena, izpolnjevati formalnosti, ki jih predpiše minister, pristojen za finance;

4. če je v primerih iz 12. člena tega zakona dolžan plačati DDV kot naročnik ali kupec, izpolnjevati formalnosti, ki jih predpiše minister, pristojen za finance;

5. za odbitke po 4. točki drugega odstavka tega člena, izkazati v obračunu DDV podatek o znesku DDV, ki ga dolguje za blago, ki ga je pridobil znotraj Skupnosti, in imeti račun.

(8) Davčni zavezanec iz tretjega odstavka 46. člena tega zakona lahko odbije kot vstopni DDV znesek pavšalnega nadomestila v davčnem obdobju, v katerem je pavšalno nadomestilo plačal.

(9) Davčni zavezanec opravi odbitek tako, da od skupnega zneska DDV, ki ga dolguje za dano davčno obdobje, odšteje skupni znesek DDV, za katerega je v istem obdobju nastala pravica do odbitka, ki se lahko uveljavlja v skladu s sedmim odstavkom tega člena. Če davčni zavezanec ne odbije vstopnega DDV v tem davčnem obdobju, lahko odbije ta znesek vstopnega DDV kadarkoli po tem davčnem obdobju, vendar ne kasneje kot v zadnjem davčnem obdobju koledarskega leta, ki sledi letu, v katerem je pridobil pravico do odbitka vstopnega DDV.

(10) Če davčni zavezanec prejme račun, na katerem je izkazan DDV od osebe, ki ga po tem zakonu ne sme izkazati, ne sme odbiti izkazanega DDV kot vstopnega DDV, ne glede na to, če nepooblaščen oseba ta DDV plača.

(11) Če davčni zavezanec prejme račun, na katerem je izkazan višji znesek DDV, kot bi moral biti po zakonu, ne sme odbiti tega višjega zneska kot vstopni DDV, ne glede na to, da je bil DDV plačan.

40.a člen

(dobava novih prevoznih sredstev)

(1) Davčni zavezanec iz 13.a člena tega zakona sme odbiti DDV, ki je vključen v nabavni ceni ali plačan pri uvozu ali pri nabavi prevoznega sredstva znotraj Skupnosti, do zneska, ki ne presega DDV, ki bi ga moral plačati, če dobava ne bi bila oproščena.

(2) Pravica do odbitka nastane in se lahko uveljavi v trenutku dobave.

(3) Podrobnejša pravila za izvajanje tega člena predpiše minister, pristojen za finance.

41. člen

(izračun odbitnega deleža vstopnega DDV)

(1) Davčni zavezanec, ki opravlja obdavčeno in oproščeno dejavnost, določi znesek vstopnega DDV, ki se nanaša na obdavčeno in oproščeno dejavnost, v zvezi s katero ima pravico do odbitka vstopnega DDV, ki se lahko uveljavlja v skladu s sedmim odstavkom 40. člena tega zakona, z odbitnim deležem, razen če v svojem knjigovodstvu ali izvenknjigovodski evidenci zagotovi podatke o vstopnem DDV in znesku vstopnega DDV, za katerega mu je priznana pravica do odbitka vstopnega DDV.

(2) Odbitni delež DDV se določi za ves promet blaga oziroma storitev tako, da je:

1. v števcu: celotni znesek letnega prometa, ki se nanaša na promet, od katerega ima davčni zavezanec pravico do odbitka vstopnega DDV, brez DDV;

2. v imenovalcu: znesek, ki je vključen v števec in celotni znesek letnega prometa, od katerega davčni zavezanec

nima pravice do odbitka DDV, vključno s subvencijami in dotacijami, razen subvencij iz prvega odstavka 21. člena tega zakona.

(3) V izračun odbitnega deleža se ne všteva:

1. znesek, ki se nanaša na opremo, ki jo je davčni zavezanec odtujil v okviru opravljanja svoje dejavnosti;

2. znesek prometa finančnih storitev, če se opravljajo občasno;

3. znesek prometa nepremičnin, če se promet opravlja občasno.

(4) Odbitni delež DDV se določi na letni podlagi kot odstotek in se zaokroži navzgor na celo število.

(5) Odbitni delež za tekoče leto se začasno določi na podlagi podatkov o prometu preteklega leta (v nadaljnjem besedilu: začasni odbitni delež). Če podatkov o prometu preteklega leta ni ali, če so v znesku neznatni, začasni odbitni delež določi davčni organ na podlagi napovedi davčnega zavezanca. Odbitni delež se dokončno določi, ko so znani podatki o dejanskem obsegu prometa v letu, za katero se določa odbitni delež (v nadaljnjem besedilu: dejanski odbitni delež). Če se ugotovi, da je bil odbitek vstopnega DDV na podlagi začasnega odbitnega deleža obračunan v višjem ali nižjem znesku, kot bi smel biti glede na dejanske podatke o obsegu prometa v tekočem letu, se odbitek vstopnega DDV ustrezno popravi v davčnem obdobju, v katerem se ugotovi dejanski odbitni delež.

(6) Ne glede na drugi odstavek tega člena, lahko davčni zavezanec določi odbitni delež ločeno za vsako področje svoje dejavnosti, če vodi ločeno knjigovodstvo za vsako področje dejavnosti in če pripravi izbran način določanja odbitnega deleža davčnemu organu. Davčni zavezanec lahko začne izračunavati odbitni delež v skladu s tem odstavkom v prvem davčnem obdobju, ki sledi davčnemu obdobju, v katerem je svojo izbiro prijavil davčnemu organu, če je davčni organ prejel prijavitel vsaj 15 dni pred začetkom novega davčnega obdobja, sicer pa z začetkom naslednjega davčnega obdobja. Davčni zavezanec mora izračunavati odbitni delež v skladu z načinom, ki ga je izbral v skladu s tem odstavkom najmanj 12 mesecev. Če davčni zavezanec želi ponovno spremeniti izbrani način določanja odbitnega deleža, mora tudi to spremembo prijaviti davčnemu organu.

(7) Davčni organ lahko na podlagi prijavitve iz šestega odstavka tega člena prepove davčnemu zavezancu uporabo izbranega načina določanja odbitnega deleža, če davčni zavezanec z izbranim načinom ne omogoča izvajanja nadzora nad obračunavanjem in plačevanjem DDV v skladu z zakonom.

42. člen

(popravek odbitka vstopnega DDV)

(1) Odbitek vstopnega DDV, ki ga je davčni zavezanec izvršil v skladu s tem zakonom, se mora ustrezno popraviti:

1. če se naknadno ugotovi, da je bil odbitek vstopnega DDV obračunan v višjem ali nižjem znesku, kakor je znesek, do katerega je bil davčni zavezanec upravičen;

2. če se po davčnem obračunu izkaže, da so se spremenili dejavniki za izračun odbitnega zneska vstopnega DDV, kot so odpovedi nakupov in znižanja cen.

(2) Če se znotraj obdobja pet let od koledarskega leta pričetka uporabe opreme spremenijo pogoji, ki so bili v tem letu merodajni za odbitek vstopnega DDV, se za obdobje po spremembi izvrši popravek vstopnega DDV. Pri nepremičninah se namesto obdobja pet let upošteva obdobje 20 let.

(3) Za pričetek uporabe opreme oziroma nepremičnin po drugem odstavku tega člena, se šteje davčno obdobje, v katerem je izvršen (oziroma ni izvršen) odbitek vstopnega DDV.

(4) Za opremo po drugem odstavku tega člena se šteje oprema, ki se po računovodskih predpisih uvršča med opredmetena osnovna sredstva davčnega zavezanca.

(5) Popravek odbitka vstopnega DDV se ne izvrši, če znaša razlika do 1.500 tolarjev.

(Opomba: odločba US, št. U-I-412/02-13, Uradni list RS, št. 75/04 – razveljavitev drugega odstavka 42. člena, kolikor je treba na njegovi podlagi izvršiti popravek vstopnega davka na dodano vrednost, če so spremenjeni pogoji, merodajni za odbitek vstopnega davka na dodano vrednost, rezultat sistemskih sprememb predpisov)

43. člen

(odbitek vstopnega DDV pri začetku opravljanja obdavčljive dejavnosti)

(1) Z dnem veljavnosti identifikacije za namene DDV pridobi davčni zavezanec pravico do sorazmernega odbitka vstopnega DDV za blago, ki ga ima na zalogi na dan pred identifikacijo. Sorazmerni odbitek vstopnega DDV določi davčni organ na podlagi knjigovodskih podatkov davčnega zavezanca in podatkov o primerljivih zalogah blaga za opravljanje istovrstne dejavnosti pri drugih davčnih zavezancih.

(2) Davčni zavezanec iz prvega odstavka tega člena sme odbiti vstopni DDV sorazmerno opravljenemu prometu, nima pa na tej podlagi pravice do vračila davka.

44. člen

(črtan)

XIII. POSEBNI POSTOPKI OBDAVČEVANJA

1. Posebna ureditev za male davčne zezavce

45. člen

(oprostitev obračunavanja DDV)

(1) Davčni zavezanec, ki v obdobju zadnjih 12 mesecev ne preseže oziroma ni verjetno, da bo presegel 5.000.000 tolarjev obdavčljivega prometa, ne sme obračunavati DDV, na izdanih računih ne sme izkazovati DDV, nima pravice do odbitka vstopnega DDV v skladu s 40. členom tega zakona in mu za potrebe tega zakona ni treba voditi knjigovodstva v skladu s 56. členom tega zakona.

(2) Davčni zavezanec, predstavnik gospodinjstva, ki opravlja dejavnost kmetijstva in gozdarstva, za katero se plačuje davek od dohodka po katastrskem dohodku kmetijskih in gozdnih zemljišč, ne obračunava DDV, če skupni katarstski dohodek vseh članov gospodinjstva za zadnje koledarsko leto ne presega 1.500.000 tolarjev. Tak davčni zavezanec ne sme obračunavati DDV, na izdanih računih ne sme izkazovati DDV, nima pravice do odbitka vstopnega DDV v skladu s 40. členom tega zakona in mu za potrebe tega zakona ni treba voditi knjigovodstva v skladu s 56. členom tega zakona. Z gospodinjstvom je mišljena skupnost življenja, pridobivanja in trošenja sredstev.

(3) Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka tega člena, se lahko davčni zavezanec odloči za obračunavanje DDV v skladu s tem zakonom. Davčni zavezanec mora izbiro vnaprej prijaviti pristojnemu davčnemu uradu in jo uporabljati najmanj 60 mesecev.

(4) Če povezane osebe opravljajo promet blaga iste vrste oziroma promet storitev iste narave, se za namene tega člena skupni znesek vrednosti opravljenega prometa povezanih oseb v obdobju 12 mesecev šteje kot znesek, ki ga vsaka povezana oseba doseže sama. Za povezane osebe se štejejo osebe, ki so kot take določene v predpisih o obdavčitvi dohodkov pravnih in fizičnih oseb.

(5) Določbe prvega odstavka tega člena se ne nanašajo na davčne zezavce, ki v Sloveniji nimajo sedeža.

45.a člen

(nova prevozna sredstva)

Določbe 45. člena tega zakona se ne nanašajo na dobave novih prevoznih sredstev, kot so opredeljena v šestem odstavku 11.a člena tega zakona, ki so opravljene pod pogoji iz 31.a člena tega zakona.

46. člen

(pavšalno nadomestilo)

(1) Davčni zavezanec iz drugega odstavka 45. člena tega zakona ima ob dobavi kmetijskih in gozdarskih pridelkov ter kmetijskih in gozdarskih storitev, ki so rezultat dejavnosti, za katero se plačuje davek od dohodka po katastrskem dohodku kmetijskih in gozdnih zemljišč, pravico do pavšalnega nadomestila vstopnega DDV (v nadaljnjem besedilu: pavšalno nadomestilo), pod pogoji in na način, določen s tem členom.

(2) Pravico do pavšalnega nadomestila imajo le tisti davčni zezavci iz drugega odstavka 45. člena tega zakona, ki opravijo promet blaga in storitev iz prvega odstavka tega člena davčnim zavezancem, ki morajo obračunavati in plačevati DDV v skladu s tem zakonom.

(3) Davčni zezavci – kupci blaga oziroma naročniki storitev iz prvega odstavka tega člena, so dolžni plačilu za ta promet prišteti znesek pavšalnega nadomestila v višini 4% od odkupne vrednosti.

(4) Davčni zezavci iz tretjega odstavka tega člena imajo pravico, da pavšalno nadomestilo odbijejo kot vstopni DDV pod pogoji, določenimi s tem zakonom.

(5) Davčni zezavci iz drugega odstavka 45. člena tega zakona imajo pravico do pavšalnega nadomestila, če so predhodno pridobili dovoljenje davčnega organa. Imetnik dovoljenja mora za obdobje veljavnosti dovoljenja sestaviti obračun pavšalnega nadomestila in ga predložiti davčnemu organu do 31. januarja tekočega leta za preteklo koledarsko leto.

(6) Podrobnejše določbe o pogojih in načinu izvajanja tega člena izda minister, pristojen za finance.

2. Posebna ureditev za potovalne agencije

47. člen

(storitve potovalnih agencij in organizatorjev potovanj)

(1) Potovalna agencija in organizator potovanja (v nadaljnjem besedilu: potovalna agencija), ki deluje v svojem imenu, pri zagotavljanju ponudbe pa določene storitve, povezane z izvedbo potovanja, zaupa v izvedbo drugim davčnim zavezancem, obračunava in plačuje DDV v skladu s tem členom. Določbe tega člena se ne nanašajo na potovalno agencijo, ki deluje kot posrednik (v imenu in za račun potnika) in pri obračunavanju DDV upošteva 2. točko devetega odstavka 21. člena tega zakona.

(2) Vse storitve, ki jih opravi potovalna agencija v zvezi s potovanjem, se štejejo za eno storitev potovalne agencije potniku. Šteje se, da je ta storitev opravljena v kraju, kjer ima potovalna agencija sedež ali poslovno enoto, če je storitev opravila iz poslovne enote.

(3) Potovalna agencija obračuna DDV od zneska, ki predstavlja razliko med celotnim zneskom, ki ga plača potnik, v katerega ni vključen DDV, in dejanskimi stroški potovalne agencije za storitve, ki jih opravijo drugi davčni zezavci, če je neposredni uporabnik teh storitev potnik.

(4) Če so transakcije, ki jih potovalna agencija zaupa v izvedbo drugim davčnim zavezancem, opravljene izven Skupnosti, se storitev potovalne agencije šteje kot oproščena storitev posredovanja v skladu s 14. točko 31. člena tega zakona. Če so te transakcije opravljene tako znotraj Skupnosti kot izven nje, je oproščen samo tisti del storitev potovalne agencije, ki se nanaša na transakcije izven Skupnosti.

(5) Potovalna agencija nima v nobeni državi članici pravice do odbitka vstopnega DDV, niti do vračila DDV, ki ji ga zaračunajo drugi davčni zavezanec od storitev, ki so jih nudili neposredno potniku.

3. Posebna ureditev za rabljeno blago, umetniške predmete, zbirke in starine

48. člen

(rabljeno blago, umetniški predmeti, zbirke in starine)

(1) Davčni zavezanec, ki v okviru opravljanja svoje dejavnosti kupuje ali pridobiva ali uvaža rabljeno blago in/ali umetniške predmete, zbirke ali starine z namenom nadaljnje prodaje (v nadaljnjem besedilu: preprodajalec), ne glede na to, ali ta davčni zavezanec deluje za lasten račun ali za račun druge osebe v skladu s pogodbo, na podlagi katere se plača provizija na nakup ali prodajo, obračunava DDV v skladu s tem ter 49. členom tega zakona.

(2) Rabljeno blago je premična stvar, ki je primerna za nadaljnjo uporabo takšna, kot je, ali po popravilu, razen umetniških predmetov, zbirk ali starin ter plemenitih kovin in dragega kamenja.

(3) Plemenite kovine so platina, zlato, paladij in srebro ter zlitine plemenite kovine z drugo plemenito kovino. Drago kamenje so diamanti, rubini, safirji in smaragdi, obdelani ali neobdelani, če niso vdelani oziroma nanizani.

(4) Umetniški predmeti so:

1. slike, risbe in pasteli, kolaži in podobne dekorativne plošče, ki se uvrščajo v tarifno oznako 9701 kombinirane nomenklature carinske tarife (v nadaljnjem besedilu: tarifna oznaka), če so jih avtorji izdelali v celoti ročno, razen: načrti in risbe za arhitekturo, strojogradnjo, industrijo, topografijo ali podobne namene; ročno slikani ali okrašeni izdelki; gledališke kulise in podobno iz pobarvanega ali poslikanega platna;

2. izvirna grafična dela, odtisi in litografije iz tarifne oznake 9702 00 00, če jih avtor izdela ročno v omejenem številu v črnbeli barvi ali v barvi ene ali več plošč, ne glede na postopek in material, ki je bil uporabljen, razen če je bil uporabljen mehanični ali fotomehanični postopek;

3. izvirne plastike in kipi iz kakršnegakoli materiala iz tarifne oznake 9703 00 00, če jih izdela avtor ter skulpturni odlitki, katerih izdelava je omejena na osem kopij, če jo nadzoruje avtor ali njegov naslednik;

4. tapiserije iz tarifne oznake 5805 00 00 in ročno izdelani tekstilni stenski predmeti iz tarifne oznake 6304 00 00 na podlagi izvirnega umetniškega dela pod pogojem, da ni več kot osem kopij vsakega;

5. unikatni keramični predmeti, izdelani izključno s strani avtorja in z njegovim podpisom;

6. poslikave na baker, izdelane izključno ročno, omejene na osem oštevilčenih kopij, na katerih je podpis avtorja ali studia, razen izdelkov draguljarjev (dragotine, nakit), zlatarjev in srebrarjev;

7. umetniške fotografije, ki jih posname oziroma natisne avtor, ali so posnete pod njegovim nadzorstvom, če so podpisane in oštevilčene ter omejene na 30 kopij, v vseh velikostih.

(5) Zbirke so:

1. poštna znamke in kolki, priložnostni pisemski ovitki prvega dne, natisnjene frankirane pisemske pošiljke in podobno iz tarifne oznake 9704 00 00, rabljene, ali če niso rabljene, take, ki niso v obtoku oziroma niso namenjene za uporabo;

2. zbirke in zbirateljski predmeti iz tarifne oznake 9705 00 00, ki imajo zoološki, botanični, mineraloški, anatomski, zgodovinski, arheološki, paleontološki, etnografski ali numizmatični pomen.

(6) Starine so predmeti iz tarifne oznake 9706 00 00, ki so stari več kot 100 let, razen umetniških predmetov ali zbirk.

(7) Preprodajalec obračunava DDV od ustvarjene razlike v ceni v skladu s tem ter z 49. členom tega zakona le, če je blago iz prvega odstavka tega člena na davčnem območju Slovenije pridobil od:

1. osebe, ki ni davčni zavezanec, ali

2. drugega davčnega zavezanca, ki v skladu s tem zakonom za to blago ni imel pravice do odbitka vstopnega DDV, ali

3. davčnega zavezanca iz prvega in drugega odstavka

45. člena tega zakona, če gre za poslovna sredstva, ali

4. drugega preprodajalca, ki je od opravljenega prometa blaga obračunal DDV od razlike v ceni.

49. člen

(davčna osnova za rabljeno blago, umetniške predmete, zbirke in starine)

(1) Davčna osnova za promet blaga iz prvega odstavka 48. člena tega zakona je razlika v ceni, ki jo doseže preprodajalec, zmanjšana za znesek DDV, ki se nanaša na razliko v ceni. Razlika v ceni je enaka razliki med prodajno ceno, ki jo zaračuna preprodajalec za navedeno blago, in nabavno ceno.

(2) Prodajna cena pomeni vse, kar predstavlja plačilo, ki ga je ali ga bo davčni zavezanec – preprodajalec prejel od kupca ali tretje osebe, vključno s subvencijami, neposredno povezanimi s tem prometom, davki in vsemi drugimi dajatvami, posrednimi stroški nabave, kot so provizije, stroški embalaranja, prevoza in zavarovanja, ki jih preprodajalec zaračuna kupcu, vključno z DDV, razen zneskov iz devetega odstavka 21. člena tega zakona.

(3) Nabavna cena pomeni vse, kar predstavlja plačilo, opredeljeno v drugem odstavku tega člena, ki ga je ali ga bo prejela oseba iz sedmega odstavka 48. člena tega zakona od davčnega zavezanca – preprodajalca.

(4) Če je nabavna cena večja od prodajne cene zadevnega blaga, se šteje, da je davčna osnova enaka 0.

50. člen

(drugi primeri prometa umetniških predmetov, zbirk in starin)

(1) Ne glede na sedmi odstavek 48. člena tega zakona, lahko davčni zavezanec – preprodajalec obračunava DDV od dosežene razlike v ceni, tudi od prometa:

1. umetniških predmetov, zbirk ali starin, ki jih uvozi sam;

2. umetniških predmetov, ki jih pridobi neposredno od avtorjev ali njihovih zakonitih naslednikov;

3. umetniških predmetov, ki jih pridobi od drugega davčnega zavezanca, ki ni preprodajalec, če je bil promet, ki ga je opravil ta, drugi davčni zavezanec, obdavčen po nižji stopnji v skladu z drugo alineo 10. točke 25. člena tega zakona.

(2) Oseba iz prvega odstavka tega člena lahko kadar koli pristojnemu davčnemu organu predloži prijavo, da bo obračunavala DDV po tem členu. DDV po tem členu začne obračunavati prvega dne prvega naslednjega meseca po vložitvi prijave. Obdobje obračunavanja DDV po tem členu ne sme biti krajše od dveh koledarskih let.

(3) Davčni zavezanec obračunava DDV od prometa blaga po tem členu od davčne osnove, ki jo določi v skladu z 49. členom tega zakona. Od prometa umetniških predmetov, zbirk oziroma starin, ki jih je davčni zavezanec uvozil sam, je nabavna cena, ki se mora upoštevati pri izračunu razlike v ceni, enaka davčni osnovi pri uvozu, določeni v skladu z 22. členom tega zakona, povečani za obračunani (ali plačani) DDV pri uvozu.

(4) Če preprodajalec obračunava DDV po splošni ureditvi in po posebnem postopku, mora v svojem knjigovodstvu zagotoviti ločeno izkazovanje prometa za vsako ureditev posebej.

50.a člen

(oprostitev plačila DDV)

Če so izpolnjeni pogoji iz 31. člena tega zakona, je promet rabljenega blaga, umetniških predmetov, zbirk in starin, od katerega se obračunava DDV od dosežene razlike v ceni, oproščen plačila DDV.

50.b člen

(odbitek vstopnega DDV)

(1) Preprodajalec, ki obračunava DDV od dosežene razlike v ceni v skladu z 49. in s 50. členom tega zakona, nima pravice do odbitka vstopnega DDV od tega blaga.

(2) Preprodajalec, ki obračunava DDV po splošni ureditvi, sme odbiti vstopni DDV v davčnem obdobju, v katerem nastane obveznost za obračun davka od prometa, za katerega se je preprodajalec odločil, da bo uporabil splošni postopek obdavčevanja z DDV.

50.c člen

(izkazovanje DDV na računih)

Preprodajalec, ki obračunava DDV od dosežene razlike v ceni, na računih, ki jih izdaja, ne sme izkazovati DDV.

51. člen

(promet blaga na javni dražbi)

(1) Davčni zavezanec, ki v okviru opravljanja dejavnosti, bodisi deluje v svojem imenu ali v imenu druge osebe v skladu s pogodbo, na podlagi katere se plača provizija na nakup ali prodajo in, ki ponuja rabljeno blago, umetniške predmete, zbirke in starine, za prodajo na javni dražbi (v nadaljnjem besedilu: dražitelj), z namenom, da jih izroči najboljšemu ponudniku, lahko DDV obračunava v skladu s tem in v skladu z 52. členom tega zakona.

(2) Če dražitelj hkrati obračunava DDV po splošni ureditvi in po posebni ureditvi, mora v svojem knjigovodstvu zagotoviti ločeno izkazovanje prometa ter obračuna DDV za vsako ureditev posebej.

(3) Dražitelj obračunava DDV v skladu s prvim odstavkom tega člena, če deluje v imenu principala, ki je:

1. oseba, ki ni davčni zavezanec;
2. drug davčni zavezanec, ki v skladu s tem zakonom za to blago nima pravice do odbitka vstopnega DDV;
3. davčni zavezanec iz prvega in drugega odstavka 45. člena tega zakona, če gre za njegova poslovna sredstva;
4. preprodajalec iz 48. člena tega zakona.

(4) Za rabljeno blago se šteje blago iz drugega odstavka 48. člena tega zakona.

(5) Za umetniške predmete se šteje blago iz četrtega odstavka 48. člena tega zakona.

(6) Za zbirke se šteje blago iz petega odstavka 48. člena tega zakona.

(7) Za starine se šteje blago iz šestega odstavka 48. člena tega zakona.

52. člen

(davčna osnova pri prometu blaga na javni dražbi)

(1) Davčna osnova za promet blaga iz 51. člena tega zakona je ustvarjena razlika med ceno, doseženo na javni dražbi in zneskom, ki ga je plačal dražitelj principalu za opravljen promet blaga in zneskom DDV, ki ga je dolžan plačati dražitelj za svojo provizijo.

(2) Znesek, ki ga je dražitelj dolžan plačati principalu, je enak razliki med doseženo ceno blaga na javni dražbi in zneskom provizije, ki jo je ali bo pridobil dražitelj od svojega principala po pogodbi, kjer se provizija plača od prodaje.

(3) Cena, dosežena na dražbi, pomeni celotni znesek, vključno z davki in vsemi drugimi dajatvami, posrednimi stroški nabave, kot so provizije, stroški embalaranja, prevoza in zavarovanja, ki jih plača kupec dražitelju za to blago.

(4) Dražitelj mora za vsak promet blaga na javni dražbi izdati kupcu in principalu račun.

(5) Na računu, ki ga izda kupcu, mora navesti ceno blaga, doseženo na dražbi, davke in druge dajatve, posredne stroške nabave kot so: provizija, stroški embalaranja, prevoza in zavarovanja, ki jih zaračuna dražitelj kupcu blaga. Na računu ne sme biti ločeno izkazan DDV.

(6) Na dokumentu, ki ga dražitelj izda principalu, mora ločeno navesti: znesek, to je ceno, doseženo na dražbi, zmanjšano za znesek provizije, ki jo je ali jo bo prejel od principala.

(7) Če je dražitelj izdal račun principalu, ki je davčni zavezanec, se šteje, kot da ga je izdal principal.

(8) Šteje se, da principal opravi promet takrat, ko dražitelj proda blago na javni dražbi.

52.a člen

(pridobivanje in dobava rabljenega blaga, umetniških predmetov, zbirk in starin znotraj Skupnosti)

(1) Ne glede na 1. točko 3.a in četrtega odstavka 11.a člena tega zakona, se DDV ne obračunava in ne plačuje od pridobitve rabljenega blaga, umetniških predmetov, zbirk ali starin znotraj Skupnosti, če prodajalec deluje kot preprodajalec, pridobljeno blago pa je bilo obdavčeno v državi članici odhoda po posebni ureditvi obdavčevanja od dosežene razlike v ceni, ali če prodajalec deluje kot organizator prodaje na javni dražbi in je bilo pridobljeno blago v državi članici odhoda obdavčeno po posebni ureditvi obdavčevanja blaga na javni dražbi.

(2) Določbe 15.a ter 1., 3. in 4. točke 31.a člena tega zakona se ne uporabljajo za dobave blaga, ki se obdavčujejo v skladu s posebno ureditvijo za rabljeno blago, umetniške predmete, zbirke in starine.

(3) Posebna ureditev za rabljeno blago, umetniške predmete, zbirke in starine se ne nanaša na dobave novih prevoznih sredstev, kot so opredeljena v šestem odstavku 11.a člena tega zakona, ki so opravljene pod pogoji iz 31.a člena tega zakona.

4. Posebna ureditev za investicijsko zlato

52.b člen

(definicije)

(1) Po tej ureditvi izraz »investicijsko zlato« pomeni:

a) zlato v obliki palic ali ploščic z maso, ki jo sprejemajo trgi plemenitih kovin, čistine, ki je enaka ali večja od 995 tisočink, predstavljeno z vrednostnimi papirji ali ne, razen majhnih palic ali ploščic z maso manj kot 1 g;

b) zlate kovance:

- s čistino enako ali večjo od 900 tisočink,
- skovane po letu 1800,
- ki so ali so bili zakonito plačilno sredstvo v državi porekla, in
- ki se običajno prodajo po ceni, ki ne presega za več kot 80% vrednosti zlata na odprtem trgu, vsebovanega v kovancih.

(2) Po tej ureditvi se šteje, da se taki kovanci ne prodajajo v zbirateljske namene.

52.c člen

(oprostitev transakcij z investicijskim zlatom)

Plačila DDV so oproščene:

– dobave, pridobitve znotraj Skupnosti in uvoz investicijskega zlata, vključno z investicijskim zlatom, ki ga predstavljajo potrdila za alocirano ali nealocirano zlato, ali s katerimi se trguje na računih za zlato, predvsem posojila v zlato in zamenjalni (swap) posli, ki vključujejo lastninsko pravico ali terjatve v zvezi z investicijskim zlatom, kot tudi transakcije z investicijskim zlatom, ki vključujejo terminske posle in termin-

ske pogodbe, ki pripeljejo do prenosa lastninske pravice ali terjatve v zvezi z investicijskim zlatom;

– storitve posrednikov, ki delujejo v imenu in za račun drugega, kadar posredujejo pri dobavah investicijskega zlata za svojega principala.

52.d člen

(pravica do izbire za obdavčitev)

(1) Ne glede na določbe 52.c člena tega zakona imajo davčni zavezanci, ki proizvajajo investicijsko zlato ali predelujejo kakršnokoli zlato v investicijsko zlato, pravico, da se odločijo za obdavčitev investicijskega zlata, če ga dobavijo drugemu davčnemu zavezanecu.

(2) Pravico, da se odločijo za obdavčitev investicijskega zlata iz točke a) 52.b člena tega zakona imajo tudi davčni zavezanci, ki v okviru svoje dejavnosti običajno dobavljajo zlato drugemu davčnemu zavezanecu za industrijske namene.

(3) Če se dobavitelj iz prvega ali drugega odstavka tega člena odloči za obdavčitev, ima pravico do izbire za obdavčitev tudi posrednik za storitve iz druge alineje 52.c člena tega zakona.

(4) Podrobnejša pravila za izvajanje tega člena predpiše minister, pristojen za finance.

52.e člen

(pravica do odbitka)

(1) Davčni zavezanec sme odbiti DDV, ki ga je dolžan ali ga je plačal:

1. za investicijsko zlato, ki mu ga je dobavila oseba, ki je izbrala obdavčitev v skladu z 52.d členom tega zakona;

2. za nabavo ali pridobitev znotraj Skupnosti ali za uvoz zlata, razen investicijskega zlata, ki ga kasneje sam ali druga oseba za njegov račun predela v investicijsko zlato;

3. za storitve, ki so mu bile opravljene, kamor spadajo sprememba oblike, mase ali čistosti zlata, vključno z investicijskim zlatom, če je kasnejša dobava tega zlata oproščena po tej ureditvi.

(2) Davčni zavezanec, ki proizvaja investicijsko zlato ali predeluje zlato v investicijsko zlato, sme odbiti DDV, ki ga je dolžan ali ga je plačal za nabavo ali pridobitev znotraj Skupnosti ali ob uvozu blaga ali za storitve v zvezi s proizvodnjo ali predelavo tega zlata, kot da bi bila kasnejša dobava zlata, ki je oproščeno po tej ureditvi, obdavčena.

52.f člen

(posebne obveznosti za davčne zavezance, ki trgujejo z investicijskim zlatom)

(1) Davčni zavezanci morajo voditi evidence o transakcijah z investicijskim zlatom in hraniti dokumentacijo najmanj deset let po poteku leta, na katero se te listine nanašajo.

(2) Minister, pristojen za finance, predpiše evidence iz prvega odstavka tega člena.

5. Posebna ureditev za davčne zavezance, ki nimajo sedeža znotraj Skupnosti, in opravljajo elektronske storitve osebam, ki niso davčni zavezanci

52.g člen

(definicije)

Po tej ureditvi imajo naslednji izrazi naslednji pomen:

– »davčni zavezanec, ki nima sedeža« je davčni zavezanec, ki nima niti sedeža niti stalne poslovne enote znotraj Skupnosti in ki ni kakorkoli drugače zavezan k identifikaciji za namene DDV znotraj Skupnosti;

– »elektronske storitve« in »elektronsko opravljene storitve« so storitve iz 11. točke tretjega odstavka 17. člena tega zakona;

– »država članica za identifikacijo« je država članica, ki jo davčni zavezanec, ki nima sedeža, izbere kot državo,

v kateri bo prijavil, kdaj se njegova dejavnost, ki jo znotraj Skupnosti opravlja kot davčni zavezanec po določbah te ureditve, začne;

– »država članica potrošnje« je država članica, v kateri se šteje, da so bile elektronske storitve v skladu z 11. točko tretjega odstavka 17. člena tega zakona opravljene;

– »poseben obračun DDV« je poročilo, ki vsebuje informacije, potrebne za ugotovitev zneska davka, ki pripada posamezni državi članici iz prejšnje alineje.

52.h člen

(uporaba posebne ureditve)

(1) Posebna ureditev za elektronsko opravljene storitve se uporablja za vse elektronsko opravljene storitve, ki jih davčni zavezanec, ki nima sedeža iz 52.i člena tega zakona opravi osebam, ki niso davčni zavezanci, imajo pa sedež oziroma stalno prebivališče ali običajno prebivajo v katerikoli državi članici.

(2) Davčni zavezanec, ki nima sedeža iz 52.i člena tega zakona, uporablja to ureditev za vse elektronske storitve, ki jih opravlja znotraj Skupnosti.

52.i člen

(prijava davčnemu organu)

(1) Davčni zavezanec, ki nima sedeža, ki kot državo članico za identifikacijo izbere Slovenijo, mora davčnemu organu prijaviti, kdaj se njegova dejavnost, ki jo opravlja kot davčni zavezanec, prične, preneha ali spremeni v tolikšni meri, da se ta ureditev ne more več uporabljati. Prijavo mora posredovati v elektronski obliki preko elektronskih sredstev na način, ki ga predpiše minister, pristojen za finance.

(2) V prijavi iz prvega odstavka tega člena, ki jo predloži davčnemu organu ob pričetku opravljanja elektronskih storitev, mora davčni zavezanec, ki nima sedeža, navesti naslednje podatke za identifikacijo: ime, poštni naslov, elektronski naslov, vključno z naslovi internetnih strani, nacionalno davčno številko, če jo ima, in izjavo, da ni identificiran za namene DDV znotraj Skupnosti. Davčni zavezanec, ki nima sedeža, je dolžan davčnemu organu sporočiti tudi vse spremembe posredovanih podatkov za identifikacijo.

(3) Davčnemu zavezanecu, ki nima sedeža, davčni organ dodeli individualno številko, ki služi za identifikacijo. O dodeljeni individualni številki davčni organ davčnega zavezanca, ki nima sedeža, obvesti v elektronski obliki preko elektronskih sredstev.

52.j člen

(izključitev iz posebne evidence)

(1) Davčni organ vodi posebno evidenco davčnih zavezancev, ki nimajo sedeža, ki jim je bila dodeljena individualna številka v skladu s tretjim odstavkom 52.i člena tega zakona.

(2) Davčni organ davčnega zavezanca, ki nima sedeža, izključi iz posebne evidence, če:

– ga ta obvesti, da ne opravlja več elektronskih storitev, ali

– davčni organ kakorkoli drugače domneva, da ne opravlja več obdavčljivih dejavnosti, ali

– ne izpolnjuje več zahtev, ki morajo biti izpolnjene za uporabo posebne ureditve, ali

– krši pravila posebne ureditve.

52.k člen

(predložitev posebnega obračuna DDV)

(1) Davčni zavezanec, ki nima sedeža, mora davčnemu organu predložiti posebni obračun DDV za elektronske storitve za vsako koledarsko trimesečje, ne glede na to, ali je v tem obdobju opravljal elektronske storitve ali ne. Obračun je dolžan predložiti v 20 dneh po koncu obračunskega obdobja,

na katerega se obračun nanaša. Posebni obračun DDV je dolžan predložiti v elektronski obliki preko elektronskih sredstev na način, ki ga določi minister, pristojen za finance.

(2) V posebnem obračunu DDV iz prvega odstavka tega člena mora davčni zavezanec, ki nima sedeža, navesti individualno številko ter za vsako državo članico potrošnje, v kateri je nastala obveznost za plačilo davka, skupno vrednost elektronsko opravljenih storitev v obračunskem obdobju, zmanjšano za DDV, in skupni znesek pripadajočega DDV. V posebnem obračunu DDV je davčni zavezanec, ki nima sedeža, dolžan navesti tudi uporabljene davčne stopnje in celoten znesek dolgovanega DDV.

(3) V posebnem obračunu DDV mora davčni zavezanec, ki nima sedeža, izkazovati zneske v evrih.

(4) Obliko posebnega obračuna DDV določi minister, pristojen za finance.

52.l člen

(plačilo DDV)

Davčni zavezanec, ki nima sedeža, mora plačati DDV ob predložitvi posebnega obračuna DDV. DDV mora plačati na bančni račun, ki je denominiran v evrih, in ki ga določi davčni organ.

52.m člen

(vračilo DDV davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža)

(1) Davčni zavezanec, ki nima sedeža, ki opravlja elektronske storitve po določbah posebne ureditve, nima pravice do odbitka vstopnega DDV, lahko pa uveljavlja pravico do vračila plačanega DDV.

(2) Zahtevek za vračilo davčni zavezanec, ki nima sedeža, pošlje v elektronski obliki preko elektronskih sredstev.

(3) Minister, pristojen za finance, predpiše natančnejše pogoje za uveljavljanje vračila DDV v skladu s tem členom in predpisano vsebino zahtevka za vračilo.

52.n člen

(vodenje evidenc)

Davčni zavezanec, ki nima sedeža, mora voditi evidence o transakcijah v okviru te ureditve tako, da z njimi zagotovi vse podatke, na podlagi katerih lahko davčni organ države članice potrošnje izvaja davčni nadzor glede pravilnosti davčnega obračuna v skladu z zakonom. Na zahtevo morajo biti evidence v elektronski obliki na voljo tako davčnemu organu v Sloveniji, kot davčnemu organu v državi članici potrošnje. Davčni zavezanec mora evidence hraniti deset let po koncu leta, ko je bila transakcija opravljena.

XIV. VRAČILO DDV

53. člen

(vračilo vstopnega DDV)

(1) Če je znesek davčne obveznosti v davčnem obdobju manjši od zneska vstopnega DDV, ki ga sme davčni zavezanec odbiti v istem davčnem obdobju, se mu razlika všteva v plačila v naslednjih davčnih obdobjih.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se davčnemu zavezancu na njegovo zahtevo razlika vrne v 60 dneh po predložitvi obračuna DDV, in sicer:

1. davčnemu zavezancu, ki predlaga mesečne obračune DDV, če znesek za vračilo v tem davčnem obdobju presega 200.000 tolarjev;

2. davčnemu zavezancu, ki predlaga trimesečne obračune DDV, če znesek za vračilo v tem davčnem obdobju presega 100.000 tolarjev;

3. davčnemu zavezancu, ki predlaga šestmesečne obračune DDV, če znesek za vračilo v tem davčnem obdobju presega 30.000 tolarjev.

(3) Davčnemu zavezancu, ki ne izpolnjuje pogojev iz drugega odstavka tega člena, se na njegovo zahtevo razlika vrne v 60 dneh po predložitvi obračuna DDV, ki se nanaša na zadnje davčno obdobje v koledarskem letu.

(4) Prvi do tretji odstavek tega člena se ne nanašajo na davčnega zavezanca, ki zaradi pretežnega izvoza blaga oziroma dobav blaga znotraj Skupnosti v zaporednih obračunih DDV izkazuje presežek vstopnega DDV. Davčni zavezanec – izvoznik lahko zahteva vračilo razlike takrat, ko predloži obračun DDV. Razlika se davčnemu zavezancu vrne najkasneje v 30 dneh po predložitvi obračuna.

(5) Davčnemu zavezancu, ki ne prejme razlike davka v roku iz drugega do četrtega odstavka tega člena, pripadajo obresti po obrestni meri, določeni z zakonom, ki ureja obrestno mero zamudnih obresti od prvega dne po poteku 60 oziroma 30 dni od predložitve obračuna DDV.

(6) Če je davčnemu zavezancu potekel rok za plačilo drugih davkov, se mu vrne razlika, zmanjšana za znesek davčnega dolga.

(7) Podrobnejše pogoje in način vračila vstopnega DDV po tem členu predpiše minister, pristojen za finance.

54. člen

(vračilo DDV davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža v Sloveniji)

(1) Davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji, ima ob pogojih, določenih s tem zakonom, pravico do vračila DDV, zaračunanega za storitve ali za premišnine, ki so mu jih dobavili drugi davčni zavezanci na ozemlju Slovenije, ali zaračunanega ob uvozu blaga v Slovenijo.

(2) Davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji, ima pravico do vračila DDV, če:

a) v predpisanem obdobju ni opravil prometa blaga oziroma storitev, za katerega se šteje, da je bil opravljen v Sloveniji, razen:

– prevoznih in s prevozom povezanih storitev, za katere velja oprostitve v skladu s 5. točko 28. člena, 31. členom ali prvim odstavkom 32. člena tega zakona;

– storitev, od katerih mora v skladu z 2. točko 12. člena tega zakona, DDV plačati izključno oseba, kateri so bile storitve opravljene;

b) če se blago oziroma storitve iz prvega odstavka tega člena uporabljajo za namene:

– transakcij iz 1. točke tretjega odstavka 40. člena tega zakona;

– transakcij, ki so oproščene plačila DDV v skladu s 5. točko 28. člena, 31. členom, ali prvim odstavkom 32. člena tega zakona;

– opravljanja storitev, od katerih mora v skladu z 2. točko 12. člena tega zakona DDV plačati izključno oseba, kateri so bile storitve opravljene;

c) če so izpolnjeni drugi pogoji, določeni v 40. členu tega zakona, ki se nanašajo na pravico do odbitka vstopnega DDV.

(3) Ta člen se ne uporablja za dobave blaga in storitev, ki so oproščene po 2. točki 31. člena tega zakona.

(4) Davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji, je upravičen do vračila DDV, če:

1. pri pristojnem davčnem organu vložil zahtevek za vračilo DDV na predpisanem obrazcu;

2. zahtevku predloži izvirnike računov oziroma uvoznih dokumentov;

3. predloži potrdilo pristojnega organa države, kjer ima sedež, da je dolžan obračunavati DDV v tej državi;

4. v obdobju, za katero prosi za vračilo DDV, ni opravil prometa blaga oziroma storitev, ki bi se štel za promet, opravljen v Sloveniji, razen prometa storitev iz podtočke a) drugega odstavka tega člena;

5. se zaveže, da bo povrnil katerikoli neupravičeno pridobljen (vrnjen) znesek DDV.

(5) Vračilo DDV davčnim zavezancem s sedežem izven Skupnosti se prizna samo, če je zagotovljena vzajemnost.

(6) Minister, pristojen za finance, predpiše natančnejše pogoje za uveljavljanje vračila DDV, zlasti pa rok za predložitev zahtevka za vračilo, obdobje, na katerega se lahko nanaša zahtevki, davčni organ, ki je pristojen za obravnavanje in odločanje o zahtevku, minimalni znesek, na katerega se lahko glasi zahtevki, ter rok, v katerem mora davčni organ odločiti o zahtevku in vrniti DDV, če so izpolnjeni predpisani pogoji za vračilo.

55. člen

(vračilo DDV v potniškem prometu)

(1) Kupec-fizična oseba, ki na ozemlju Skupnosti nima niti stalnega niti začasnega prebivališča, ima pravico do vračila DDV od blaga, ki ga nabavi v Sloveniji, in ki ga iznese iz Skupnosti pred potekom tretjega meseca, ki sledi mesecu nakupa.

(2) Pravica do vračila DDV po tem členu se ne nanaša na mineralna olja, alkohol in alkoholne pijače ter na tobačne izdelke.

(3) Podrobnejše predpise o pogojih in načinu vračila, minimalno vrednost nakupov, za katere ima oseba iz prvega odstavka tega člena pravico do vračila DDV, vsebino zahtevka za vračilo ter obveznosti prodajalca pri vračilu DDV ter obračunu njegove davčne obveznosti predpiše minister, pristojen za finance.

XV. KNJIGOVODSTVO DAVČNEGA ZAVEZANCA IN HRAMBA DOKUMENTACIJE

56. člen

(knjigovodstvo davčnega zavezanca)

(1) Davčni zavezanec je dolžan v svojem knjigovodstvu zagotoviti vse podatke, potrebne za pravilno in pravočasno obračunavanje in plačevanje DDV, še posebej pa:

1. o skupni vrednosti opravljenega prometa blaga oziroma storitev; vrednosti prometa blaga oziroma storitev po različnih stopnjah DDV; vrednosti opravljenega prometa blaga oziroma storitev, za katerega je predpisana oprostitve DDV;

2. o obračunanem DDV po izdanih računih za opravljen promet blaga oziroma storitev;

3. o skupni vrednosti prejetega blaga oziroma storitev; vrednosti prejetega blaga oziroma storitev z zaračunanim DDV po predpisanih stopnjah; vrednosti prejetega blaga oziroma storitev brez DDV;

4. o obračunanem DDV na računih za prejeta blago in storitve (vstopni DDV);

5. o obveznosti za plačilo in o plačilu DDV;

6. o terjatvah za vračilo vstopnega DDV ter o njegovem plačilu oziroma prenosu v naslednje davčno obdobje.

(2) Podatke iz 1. do 5. točke prvega odstavka tega člena je davčni zavezanec dolžan zagotoviti za obdobje, ki je predpisano za plačilo DDV.

(3) Davčni zavezanec, ki vodi zaloge blaga po prodajnih cenah z vračunanim davkom, je dolžan poleg podatkov iz prvega odstavka tega člena, zagotoviti tudi podatke o vračunanem DDV.

(4) Zaradi zagotovitve podatkov o izdanih in prejetih računih, je davčni zavezanec dolžan voditi knjigo izdanih računov in knjigo prejetih računov.

(5) Davčni zavezanec, ki uvaža blago, je dolžan voditi posebno evidenco o vstopnem DDV, plačnem pri uvozu blaga.

(6) Vsebinsko knjige prejetih in knjige izdanih računov iz četrtega odstavka tega člena predpiše minister, pristojen za finance.

56.a člen

(zagotavljanje podatkov o dobavah in pridobivanju blaga znotraj Skupnosti)

(1) Vsak davčni zavezanec, ki opravlja dobave blaga v Skupnost oziroma pridobiva blago znotraj Skupnosti, mora v svojem knjigovodstvu zagotoviti dovolj podrobne podatke za nadzor pravilnosti in pravočasnosti obračunavanja DDV.

(2) Vsak davčni zavezanec mora voditi posebno evidenco o blagu, ki ga je odposlal ali odpeljal, sam ali druga oseba za njegov račun, iz ozemlja Slovenije v drugo državo članico za namene transakcij iz četrte, pete in šeste alineje 7.a člena tega zakona.

(3) Vsak davčni zavezanec mora v svojem knjigovodstvu zagotoviti dovolj podrobne podatke o blagu, ki ga pridobi iz druge države članice od davčnega zavezanca, identificiranega za DDV v tej drugi državi članici, ali druge osebe za njegov račun, v zvezi s katerim je bila opravljena storitev v skladu s 3.c) ali 3.d) točko drugega odstavka 17. člena tega zakona.

57. člen

(hramba dokumentacije)

(1) Davčni zavezanec je dolžan hraniti vso prejeta in izdana dokumentacijo, še posebej pa: prežete in izdane račune, dokumente o popravkih računov, dokumente o opravljenem izvozu in uvozu, finančno dokumentacijo, dokumente, na podlagi katerih je uveljavljal oprostitve DDV, obračune DDV in vse druge knjigovodske listine, ki se kakorkoli nanašajo na promet blaga in storitev oziroma na uvoz blaga in so pomembne za obračunavanje in plačevanje DDV, najmanj deset let po poteku leta, na katero se te listine nanašajo.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, je davčni zavezanec dolžan dokumentacijo, ki se nanaša na obdavčevanje nepremičnin po tem zakonu, hraniti najmanj 20 let po poteku leta, na katero se nanaša.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena, so davčni zavezanci iz prvega in drugega odstavka 45. člena tega zakona v obdobju iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena dolžni hraniti vse dokumente, ki so jim bili izdani v povezavi s prometom blaga oziroma storitev, ki jim je bil opravljen ter uvozom blaga.

(4) Davčni zavezanec lahko dokumentacijo iz tega člena hrani tudi v elektronski obliki, če je v obdobju iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena davčnemu organu zagotovljen dostop do tako shranjenih podatkov brez povzročanja neupravičenih dodatnih stroškov in če so izpolnjeni naslednji pogoji:

– podatki, vsebovani v elektronskem dokumentu ali zapisu, so dosegljivi in primerni za kasnejšo uporabo, in

– podatki so shranjeni v obliki, v kateri so bili oblikovani, poslani ali prejeti, in

– iz shranjenega elektronskega sporočila je mogoče ugotoviti, od kod izvira, komu je bilo poslano ter čas in kraj njegovega pošiljanja ali prejema, in

– uporabljena tehnologija in postopki v zadostni meri onemogočajo spremembo ali izbris podatkov, oziroma obstaja zanesljivo jamstvo glede nespremenljivosti podatkov oziroma sporočil.

XVI. IDENTIFIKACIJA ZA NAMENE DDV

58. člen

(obveznost prijavljanja in identifikacija za namene DDV)

(1) Davčni zavezanec mora davčnemu organu prijaviti začetek opravljanja dejavnosti. Davčni zavezanec mora davčnemu organu prijaviti tudi vsakršno spremembo v zvezi z opravljanjem dejavnosti in prenehanje opravljanja dejavnosti. Davčni organ lahko davčnemu zavezancu dovoli ali pa od njega zahteva, da predloži prijavo v elektronski obliki

preko elektronskih sredstev. Pogoje za predložitev prijave v elektronski obliki predpiše minister, pristojen za finance.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena mora davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, in pridobiva blago znotraj Skupnosti, ki ni predmet obdavčitve v skladu z drugim odstavkom 11.a člena tega zakona, davčnemu organu prijaviti, da pridobiva blago znotraj Skupnosti, če pogoji za neobdavčitev, določeni v drugem odstavku 11.a člena tega zakona, niso več izpolnjeni.

(3) Vsebino in obliko prijave po tem členu predpiše minister, pristojen za finance.

59. člen

(identifikacijska številka za DDV)

(1) Davčni organ identificira s posamično identifikacijsko številko za DDV:

– vse davčne zavezance, ki na ozemlju Slovenije dobavljajo blago ali opravljajo storitve, od katerih se DDV lahko odbija, razen davčnih zavezancev iz 13.a člena tega zakona in davčnih zavezancev, ki dobavljajo blago ali opravljajo storitve, za katere je plačnik DDV izključno naročnik ali prejemnik blaga ali storitev;

– vse davčne zavezance ali pravne osebe, ki niso davčni zavezanci, in pridobivajo blago, ki je predmet obdavčitve znotraj Skupnosti in vse davčne zavezance ali pravne osebe, ki niso davčni zavezanci, in se odločijo, da so njihove pridobitve znotraj Skupnosti predmet obdavčitve v skladu s četrtem odstavkom 11.a člena tega zakona;

– vse davčne zavezance, ki na ozemlju Slovenije pridobivajo blago znotraj Skupnosti zaradi njihovih transakcij, ki so povezane z opravljanjem dejavnosti iz drugega odstavka 13. člena tega zakona, ki jih opravijo izven ozemlja Slovenije.

(2) Identifikacijska številka za DDV je davčna številka s prefiksom SI.

XVII. NADZOR NAD OBRAČUNAVANJEM IN PLAČEVANJEM DDV

60. člen

(nadzor nad obračunavanjem in plačevanjem DDV)

(1) Obračunavanje in plačevanje DDV nadzoruje davčni organ v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek in z zakonom, ki ureja davčno službo. Obračunavanje in plačevanje DDV od prevoznih storitev v mednarodnem prometu lahko v skladu s predpisom iz drugega odstavka 66. člena tega zakona nadzoruje tudi carinski organ.

(2) Davčni organ in davčni zavezanec praviloma izmenjujeta podatke v elektronski obliki.

(3) Če davčni zavezanec ne predloži obračuna DDV ali ga predloži v nepopolni obliki ali če davčni organ ugotovi, da davčna obveznost ni pravilno obračunana, kot tudi glede zamudnih obresti, pravnih sredstev in vseh vprašanj postopka in pristojnosti davčnega organa, ki niso določena s tem zakonom, se uporablja zakon, ki ureja davčni postopek in zakon, ki ureja davčno službo.

(4) Pri uvozu blaga nadzoruje obračunavanje in plačevanje DDV carinski organ v skladu s carinskimi predpisi, kot da bi bil DDV uvozna dajatev.

XVIII. KAZENSKÉ DOLOČBE

61. člen

(davčni prekrški)

(1) Z globo od 300.000 do 10.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če:

1. ne priglasí oziroma ne priglasí pravočasno izbire za obračunavanje DDV (četrti odstavek 11.a člena in tretji odstavek 45. člena);

2. ne priglasí oziroma ne priglasí pravočasno izbire kraja dobave (četrti odstavek 15.a člena);

3. ne predloži oziroma ne predloži v predpisanem roku obračuna DDV oziroma v obračunu ne izkaže predpisanih podatkov (38. člen);

4. ne poroča oziroma ne poroča o dobavah blaga znotraj Skupnosti v predpisanem obdobju, oziroma ne predloži oziroma ne predloži v predpisanem roku kvartalnega poročila z izkazanimi dobavami blaga znotraj Skupnosti (39.a in 39.b člen);

5. v kvartalnem poročilu ne izkaže predpisanih podatkov (tretji odstavek 39.b člena);

6. davčnemu organu ne sporoči, kdaj se njegova dejavnost prične, spremeni ali preneha (prvi odstavek 52.i člena);

7. v prijavi davčnemu organu ne predloži predpisanih podatkov za identifikacijo (drugi odstavek 52.i člena);

8. ne predloži oziroma ne predloži v predpisanem roku posebnega obračuna DDV, oziroma v obračunu ne izkaže predpisanih podatkov (52.k člen);

9. davčnemu organu ne sporoči, kdaj se njegova dejavnost prične, spremeni ali preneha (prvi odstavek 58. člena);

10. davčnemu organu ne prijavi, da pridobiva blago znotraj Skupnosti (drugi odstavek 58. člena);

11. davčnemu organu ne predloži zahtevka za izdajo identifikacijske številke za DDV (četrti odstavek 58. člena).

(2) Z globo od 50.000 do 1.000.000 tolarjev se kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(3) Oseba iz petega odstavka 46. člena tega zakona se kaznuje za prekršek z globo od 50.000 do 300.000 tolarjev, če ne sestavi obračuna pavšalnega nadomestila in ga ne predloži davčnemu organu v predpisanem roku.

62. člen

(hujši davčni prekrški)

(1) Z globo od 500.000 do 30.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če:

1. DDV ne obračuna takrat, ko nastane obveznost v skladu z 19. oziroma 19.a členom tega zakona;

2. DDV ne obračuna od davčne osnove v skladu z 21. oziroma 21.a členom tega zakona;

3. ne zagotovi, da je izdan račun (33. člen);

4. na računu ne izkaže predpisanih podatkov (34. in 35. člen);

5. ne obračuna ali nepravilno obračuna DDV (36. in 37. člen);

6. ne plača oziroma ne plača v predpisanem roku DDV (39. člen);

7. nepravilno obračuna znesek vstopnega DDV (40., 40.a, 41., 42. in 43. člen);

8. obračunava DDV, na računih izkazuje DDV ter odbija vstopni DDV v nasprotju s 45. členom tega zakona;

9. ne obračunava DDV v skladu s 47. členom tega zakona;

10. kot preprodajalec rabljenega blaga, umetniških predmetov, zbirk in starin ne obračuna DDV v skladu z 48. do 50.c in 52.a členom tega zakona;

11. kot dražitelj ne obračuna DDV v skladu z 51., 52. in 52.a členom tega zakona;

12. na računih izkazuje DDV (50.c člen, peti odstavek 52. člena);

13. na računu ne navede ceno, doseženo na dražbi, davke in druge dajatve ter posredne stroške nabave (peti odstavek 52. člena);

14. na dokumentu ne navede ločeno ceno, doseženo na dražbi, zmanjšano za znesek provizije (šesti odstavek 52. člena);

15. ne vodi evidenc o transakcijah z investicijskim zlatom oziroma ne zagotavlja hranjenja dokumentacije v predpisanem roku (52.f člen);

16. ne predloži obračuna in ne plača DDV od elektronsko dobavljenih storitev v predpisanem roku in na predpisan način (52.k in 52.l člen);

17. ne vodi evidence o transakcijah v okviru posebne ureditve za davčne zavezanca, ki nimajo sedeža, ki opravljajo elektronske storitve, oziroma je ta evidenca nepopolna ali nenatančna (52.n člen);

18. ne zagotavlja hranjenja evidence o elektronsko opravljenih storitvah v predpisanem roku hranjenja (52.n člen);

19. v svojem knjigovodstvu ne zagotovi podatkov iz 56. oziroma 56.a člena tega zakona, oziroma jih ne zagotovi za predpisano obdobje;

20. ne vodi knjige prejetih in izdanih računov ter drugih evidenc (četrti in peti odstavek 56. člena in 56.a člen);

21. ne hrani poslovnih knjig in druge dokumentacije v predpisanem roku (57. člen).

(2) Z globo od 50.000 do 1.000.000 tolarjev se kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

63. člen

(črtan)

64. člen

(zastaranje postopka o prekršku)

Postopek o davčnem prekršku ni dopusten, ko potečejo tri leta od dneva, ko je bil prekršek storjen, v nobenem primeru pa ni več mogoč, ko poteče šest let od dneva storitve prekrška.

XIX. POSEBNE DOLOČBE

65. člen

(pooblastilo vladi)

(1) Vlada Republike Slovenije lahko spremeni tolarške zneske iz 2. točke drugega odstavka 5. člena, 6. točke 29. člena, petega odstavka 42. člena ter prvega in drugega odstavka 45. člena tega zakona, če se pomembneje spremeni razmerje tolarja proti EVRO po tečaju Banke Slovenije ali če se spremenijo predpisi o ugotavljanju katastrskega dohodka.

(2) Vlada Republike Slovenije lahko spremeni pavšalno nadomestilo iz tretjega odstavka 46. člena tega zakona, če se pomembneje spremenijo pogoji gospodarjenja ali če se spremenita stopnji DDV.

(3) Z zakonom o izvrševanju proračuna se lahko stopnji DDV po tem zakonu povečata ali zmanjšata do 15%.

66. člen

(natančnejši predpisi)

(1) Za razvrstitev izdelkov po tem zakonu se uporablja kombinirana nomenklatura carinske tarife, za razvrstitev dejavnosti pa standardna klasifikacija dejavnosti.

(2) Podrobnejše predpise o izvajanju tega zakona, vključno z natančnejšimi kriteriji in načini uveljavljanja oprostitvev predpiše minister, pristojen za finance.

Zakon o davku na dodano vrednost – ZDDV (Uradni list RS, št. 89/98) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

XX. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

67. člen

(kazni za davčne prekrške, storjene v obdobju do 31. decembra 1999)

(1) Ne glede na določbe 61. člena tega zakona se v obdobju do 31. decembra 1999 posameznik, ki stori prekršek v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti, kaznuje za prekršek z denarno kaznijo od 100.000 do 4.000.000 tolarjev, pravna oseba pa z denarno kaznijo od 500.000 do 6.000.000 tolarjev, če:

1. kupcu blaga oziroma naročniku storitve ne izroči računa (drugi odstavek 35. člena);

2. ne predloži oziroma ne predloži v predpisanem roku obračuna DDV (38. člen);

3. nepravčasno vloži prijavo za obdavčitev po posebni ureditvi (sedmi odstavek 48. člena);

4. davčnemu organu ne sporoči, kdaj se njegova dejavnost prične, spremeni ali preneha (prvi odstavek 58. člena);

5. ne vloži prijave za registracijo v predpisanem roku (tretji in četrti odstavek 58. člena ter drugi odstavek 76. člena);

6. na dan 30. junija 1999 ne popiše izdane, neplačane račune in jih ne predloži davčnemu organu v predpisanem roku (73. člen);

7. na dan 30. junija 1999 ne popiše blaga na zalogi, ne določi novih prodajnih cen ter ne predloži davčnemu organu popisnih listov in drobno-prodajnih cen v predpisanem roku (prvi in drugi odstavek 74. člena);

8. na dan 30. junija 1999 ne popiše zaloga brezalkoholnih pijač in piva, mineralnih vod, sadnih sokov in sadnih napitkov ter alkoholnih pijač in vinskega destilata po prodajnih cenah s posebej izkazanem prometnim davkom, ter popisne liste ne predloži davčnemu organu v predpisanem roku (prvi odstavek 75. člena);

9. na dan 30. junija 1999 ne popiše zaloga tobačnih izdelkov, ne predloži popisnih listov davčnemu organu v predpisanem roku ter ne prodaja zaloga tobačnih izdelkov po zatečenih cenah (tretji odstavek 75. člena).

(2) Z denarno kaznijo od 100.000 do 500.000 tolarjev se za prekrške iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe.

68. člen

(kazni za davčne prekrške, storjene v obdobju do 31. decembra 1999)

(1) Ne glede na določbe 62. člena tega zakona se v obdobju do 31. decembra 1999 posameznik, ki stori prekršek v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti, kaznuje za prekršek z denarno kaznijo od 300.000 do 6.000.000 tolarjev, pravna oseba pa z denarno kaznijo od 500.000 do 8.000.000 tolarjev, če:

1. DDV ne obračuna takrat, ko nastane obveznost v skladu z 19. členom tega zakona;

2. DDV ne obračuna od osnove v skladu z 21. členom tega zakona;

3. ne izda računa in če ne obdrži kopije računa (prvi odstavek 33. člena);

4. na računu ne izkaže predpisanih podatkov (34. in 35. člen);

5. ne obračuna ali nepravilno obračuna DDV (36. in 37. člen);

6. nepravilno obračuna znesek vstopnega DDV (40., 41., 42., 43. in 44. člen);

7. obračunava DDV, na računih izkazuje DDV ter odbija vstopni DDV v nasprotju s 45. členom tega zakona;

8. ne obračunava DDV v skladu s 47. členom tega zakona;

9. kot preprodajalec rabljenega blaga, umetniških predmetov, zbirk in starin, ne obračuna DDV v skladu z 48., 49. in 50. členom tega zakona;

10. kot dražitelj ne obračuna DDV v skladu z 51. in 52. členom tega zakona;

11. na računih izkazuje DDV (deseti odstavek 48. člena, peti odstavek 52. člena);

12. na računu ne navede ceno, doseženo na dražbi, davke in druge dajatve ter neposredne stroške nabave (peti odstavek 52. člena);

13. na dokumentu ne navede ločeno ceno, doseženo na dražbi, zmanjšano za znesek provizije (šesti odstavek 52. člena);

14. v svojem knjigovodstvu ne zagotovi podatkov iz 56. člena tega zakona oziroma jih ne zagotovi za predpisano obdobje;

15. ne vodi knjige prejetih in izdanih računov ter drugih evidenc (četrti in peti odstavek 56. člena);

16. ne hrani poslovnih knjig in druge dokumentacije v predpisanem roku (57. člen);

17. ne obračuna in plača DDV v skladu s tretjim odstavkom 59. člena tega zakona;

18. na dan 30. junija 1999 kupcem ne obračuna vrednost dobavljenega blaga in opravljenih storitev (prvi odstavek 71. člena);

19. ne plača prometnega davka na način in v predpisanih rokih (drugi odstavek 72. člena);

20. ne plača zneska prometnega davka, vsebovanega v neplačanih terjatvah na dan 30. junija 1999, do 31. decembra 1999 (tretji odstavek 72. člena).

(2) Z denarno kaznijo od 100.000 do 500.000 tolarjev se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe.

69. člen

(vračilo DDV v obdobju do 30. junija 2000)

(1) Ne glede na določbo prvega odstavka 53. člena tega zakona se v obdobju do 30. junija 2000 razlika davka vrne davčnemu zavezancu ne prej kot v 30 dneh, vendar ne pozneje kot v 90 dneh po predložitvi obračuna DDV.

(2) Davčnemu zavezancu, ki ne prejme razlike davka v roku iz prejšnjega odstavka, pripadajo obresti po obrestni meri, določeni z zakonom, ki ureja obrestno mero zamudnih obresti, od prvega dneva po poteku 90 dni.

70. člen

(proste carinske prodajalne in nižja stopnja DDV v prehodnem obdobju)

(1) Ne glede na določbo četrtega odstavka 32. člena tega zakona, je do polnopravnega članstva Slovenije v Evropski uniji oproščeno plačila DDV tudi blago, ki se v dovoljenih količinah prodaja potnikom v prostih carinskih prodajalnah na mednarodnih cestnih mejnih prehodih, razen če je z mednarodno pogodbo drugače določeno.

(2) Ne glede na določbe 25. člena tega zakona se do 1. januarja 2003 od vina obračunava in plačuje DDV po stopnji 8,5%.

(3) Ne glede na določbe 6. točke 25. člena tega zakona se do članstva Slovenije v Evropski uniji obračunava in plačuje DDV po stopnji 8,5% tudi od drugih nosilcev besede, slike in zvoka.

(4) Ne glede na določbo 11. točke 25. člena tega zakona se do 31. decembra 2007 obračunava in plačuje DDV po stopnji 8,5% od stanovanj, stanovanjskih in drugih objektov, namenjenih za trajno bivanje, ter delov teh objektov, ki niso del socialne politike, vključno z gradnjo in popravili le-teh.

71. člen

(obračun opravljenega prometa blaga in storitev na dan 30. 6. 1999)

(1) Dobavitelji blaga in storitev morajo na dan 30. junija 1999 obračunati vrednost dobavljenega blaga in opravljenih

storitev in jih zaračunati kupcem. Obveznost se nanaša tudi na storitve podizvajalcev glavnim izvajalcem storitev.

(2) Če se po 1. juliju 1999 sestavlja obračun v primerih iz prejšnjega odstavka, v katerem se izkazuje celotna vrednost dobavljenih proizvodov ali opravljenih storitev, je davčna osnova za izračun DDV le vrednost, zaračunana za obdobje po 1. juliju 1999.

(3) Davčna osnova po prejšnjem odstavku se zmanjša tudi za predplačila, plačana do 30. junija 1999, ki se nanašajo na dobavo investicijske opreme in izgradnjo nepremičnin ter storitev, ki bo opravljena po 1. juliju 1999, če je bil od predplačil obračunan in plačan davek od prometa proizvodov in storitev po zakonu o prometnem davku (Uradni list RS, št. 4/92, 9/92 – popr., 12/93 – odločba US, 71/93, 16/96, 57/97, 3/98 in 35/98).

(4) Računi, ki so bili izstavljeni in za katere niso bile opravljene dobave blaga oziroma opravljene storitve do 30. junija 1999, se razveljavijo.

(5) Dobavitelji, ki blago in storitve dobavljajo postopno in za dobave izdajajo zaporedne račune, za dobave in zaračunane akontacije do 30. junija 1999, obračunajo davek od prometa proizvodov oziroma storitev po zakonu o prometnem davku.

72. člen

(končni obračun davka od prometa proizvodov in storitev in roki za plačilo davka od prometa proizvodov in storitev)

(1) Zavezanci za davek po zakonu o prometnem davku sestavijo za obdobje od 1. januarja 1999 do 30. junija 1999 končni obračun davka od prometa proizvodov in storitev in ga predložijo davčnemu organu do 20. avgusta 1999.

(2) Davek od prometa proizvodov oziroma davek od prometa storitev, za katerega je nastala obveznost za obračun do 30. junija 1999, se plača v rokih in na način, kot je določeno za plačilo davka po končnem obračunu.

(3) Znesek prometnega davka, vsebovan v neplačanih terjatvah na dan 30. junija 1999, ki ni bil plačan na podlagi končnega obračuna prometnega davka za obdobje januar-junij 1999, se plačuje ob poplačilu terjatev, v petih dneh po prejemu plačila, vendar najkasneje do 30. junija 2000.

73. člen

(popis izdanih neplačanih računov)

Zavezanci za davek po zakonu o prometnem davku morajo na dan 30. junija 1999 popisati izdane neplačane račune in predplačila, v katerih je obračunan davek od prometa proizvodov za dobavljene proizvode oziroma davek od prometa storitev za opravljene storitve, in jih predložiti davčnemu organu pri predložitvi dokončnega obračuna prometnega davka za obdobje januar-junij 1999.

74. člen

(popis blaga v trgovini na drobno)

(1) Zavezanci za davek po zakonu o prometnem davku, ki opravljajo dejavnost trgovine na drobno, morajo na dan 30. junija 1999 popisati blago na zalogi, ki ga vodijo po prodajnih cenah z vračunanim davkom od prometa proizvodov in storitev ter stornirati obračunani prometni davek v zalogah.

(2) Zavezanci iz prejšnjega odstavka za blago iz prejšnjega odstavka določijo prodajno ceno brez prometnega davka in na tako ugotovljeno prodajno ceno obračunajo DDV po določbah tega zakona. Če pri tem pride do povečanja drobnoprodajnih cen, morajo zavezanci popisne liste zalog in drobnoprodajnih cen, predložiti pristojnemu davčnemu organu do 10. julija 1999.

(3) Zavezanci iz prejšnjega odstavka, ki niso zavezanci za DDV, predložijo obračun DDV do 31. julija 1999 in plačajo obračunani DDV do 31. avgusta 1999.

(4) Spremembe drobnoprodajnih cen nadzoruje tržna inšpekcija v skladu z zakonom.

75. člen

(popis določenega blaga v trgovini na drobno in gostinstvu)

(1) Ne glede na določbe prejšnjega člena morajo zavezanci za davek po zakonu o prometnem davku, ki so zavezanci za DDV in opravljajo trgovsko in gostinsko dejavnost, na dan 30. junija 1999 popisati zaloge brezalkoholnih pijač in piva iz tarifne številke 1, mineralnih vod iz tarifne številke 2, sadnih sokov in sadnih napitkov iz tarifne številke 3 ter alkoholnih pijač in vinskega destilata iz tarifne številke 7 tarife davka od prometa proizvodov, ki je sestavni del zakona o prometnem davku, po nabavnih cenah. Od popisanih zalog navedenih pijač morajo izkazati prometni davek, vključen v nabavnih cenah. Če se znesek prometnega davka, vključen v nabavni ceni, ne more ugotoviti, se vključen prometni davek ugotovi po preračunanih stopnjah, izračunanih na podlagi stopenj v zakonu o prometnem davku. Popisne liste zalog z izkazanim prometnim davkom morajo ti davčni zavezanci predložiti davčnemu organu do 10. julija 1999.

(2) Prometni davek, izkazan v zalogah iz prejšnjega odstavka, se šteje za vstopni DDV po tem zakonu. Zavezanci imajo pravico do odbitka tega davka in sicer sorazmerno opravljenemu prometu, nimajo pa na tej podlagi pravice do vračila.

(3) Zavezanci iz prvega odstavka tega člena morajo na dan 30. junija 1999 popisati zaloge tobačnih izdelkov iz tarifne številke 6 tarife davka od prometa proizvodov in popis zalog predložiti davčnemu organu do 10. julija 1999. Zaloge tobačnih izdelkov, ugotovljene na dan 30. junija 1999, se morajo prodajati po zatečenih ceni na dan 30. junija 1999 do porabe zalog. Prodajo zalog po zatečenih cenah nadzoruje tržna inšpekcija v skladu z zakonom.

76. člen

(prijava za registracijo za DDV)

(1) Osebe iz 13. člena tega zakona postanejo davčni zavezanci po določbah tega zakona, če so v letu 1998 dosegli promet, večji od 5.000.000 tolarjev oziroma katastrski dohodek kmetijskih in gozdnih zemljišč večji od 1.500.000 tolarjev.

(2) Osebe iz prejšnjega odstavka morajo najkasneje do 31. marca 1999 predložiti davčnemu organu prijavo za registracijo, razen kmetov, ki jih davčni organ uvrsti med davčne zavezance po uradni dolžnosti.

(3) Davčni organ izda osebam iz prejšnjega odstavka potrdilo o registraciji najkasneje do 31. maja 1999, drugim osebam pa do 30. junija 1999.

77. člen

(odložitev uporabe 41. člena)

Ne glede na določbe 41. člena tega zakona, se do 31. decembra 1999, odbitni delež vstopnega DDV določa na podlagi dejanskih podatkov o opravljenem prometu blaga oziroma storitev, od katerega se obračunava in plačuje DDV.

78. člen

(uporaba 43. člena)

43. člen tega zakona se ne uporablja za blago na zalogi, ki je bilo nabavljeno pred 1. julijem 1999.

79. člen

(prenehanje veljavnosti predpisov)

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati:

1. Zakon o prometnem davku (Uradni list RS, št. 4/92, 9/92 – popravek, 12/93 – odločba US, 71/93, 16/96, 57/97, 3/98 in 35/98);

2. Zakon o posebnem prometnem davku od izvoznih storitev (Uradni list RS, št. 45/95);

3. Pravilnik o uporabi zakona o prometnem davku (Uradni list RS, št. 6/92, 8/92, 29/92, 39/93, 37/95 – odločba US in 5/97 – odločba US);

4. Odredba o ortopedskih pripravah in rehabilitacijskih pripomočkih (Uradni list RS, št. 6/92);

5. Odredba o zdravilih, od katerih se ne plača prometni davek (Uradni list RS, št. 6/92);

6. Odredba o proizvodih, ki spadajo med turistično propagandne in informativne publikacije (Uradni list RS, št. 6/92);

7. Odredba o proizvodih, ki spadajo med kmetijsko mehanizacijo, naprave in drugo opremo, kmetijska orodja za primarno obdelavo zemljišča ter nadomestne dele za to opremo in naprave (Uradni list RS, št. 6/92, 27/92, 49/93 in 21/95);

8. Odredba o davčnih evidencah in načinu obračuna prometnega davka pri zavezancih, ki poslovnih knjig ne vodijo po sistemu dvostavnega knjigovodstva (Uradni list RS, št. 6/92);

9. Odlok o spremembi stopnje davka od prometa električne energije (Uradni list RS, št. 11/92);

10. Sklep o izdaji enotne menične golice (Uradni list RS, št. 20/92);

11. Navodilo o postopku pri obračunavanju in plačevanju prometnega davka od meničnih golic (Banka Slovenije, Oddelek za gotovinsko poslovanje, navodilo 05-1734/92-MJ-03);

12. Odredba o kontrolnih listkih za označevanje tobačnih izdelkov (Uradni list RS, št. 42/92);

13. Navodilo o načinu izdajanja mnenja, da posamezne barve za fasade, zidove, okna in vrata ne vsebujejo škodljivih snovi (Uradni list RS, št. 39/92);

14. Uredba o določitvi zneska davka iz tarifne številke 6 tarife davka od prometa proizvodov (Uradni list RS, št. 54/98);

15. Sklep o uskladitvi zneska iz prvega odstavka 67. člena zakona o prometnem davku (Uradni list RS, št. 37/95);

16. tretji odstavek 11. člena in drugi odstavek 14. člena Pravilnika o znaku dobra igrača (Uradni list RS, št. 29/96);

17. Uredba o spremembi stopenj davka od prometa določenih naftnih derivatov (Uradni list RS, št. 51/98), uporabljajo pa se še do 30. junija 1999.

80. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. julija 1999, razen določb 71., 72., 73., 74., 75. in 76. člena tega zakona, ki se uporabljajo od dneva uveljavitve zakona.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost – ZDDV-A (Uradni list RS, št. 30/01) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

7. člen

(1) Davčni zavezanci, ki so pred uveljavitvijo tega zakona vlagali obračune DDV za koledarsko polletje, vlagajo obračune v skladu s 1. členom tega zakona za davčna obdobja od 1. julija 2001 dalje.

(2) Davčni zavezanci, ki so pred uveljavitvijo tega zakona vlagali obračune DDV za koledarsko trimesečje in je v skladu s 1. členom tega zakona njihovo davčno obdobje koledarsko trimesečje ali koledarski mesec, vlagajo obračune v skladu s 1. členom tega zakona za davčna obdobja od 1. julija 2001 dalje.

(3) Davčni zavezanci, ki so pred uveljavitvijo tega zakona vlagali obračune DDV za koledarsko trimesečje in je v skladu s 1. členom tega zakona njihovo davčno obdobje koledarsko polletje, vlagajo obračune v skladu s 1. členom tega zakona za davčna obdobja od 1. julija 2001 dalje.

(4) Davčni zavezanci, ki so pred uveljavitvijo tega zakona vlagali obračune DDV za koledarski mesec in je v skladu s 1. členom tega zakona njihovo davčno obdobje koledarsko

trimesečje, vlagajo obračune v skladu s 1. členom tega zakona za davčna obdobja od 1. julija 2001 dalje.

(5) Davčni zavezanci, ki so pred uveljavitvijo tega zakona vlagali obračune DDV za koledarski mesec in je v skladu s 1. členom tega zakona njihovo davčno obdobje koledarsko polletje, vlagajo obračune v skladu s 1. členom tega zakona za davčna obdobja od 1. julija 2001 dalje ter vložijo skupni davčni obračun za davčna obdobja od maja do junija 2001.

(6) Davčni zavezanci iz tega člena vlagajo obračune DDV za davčna obdobja pred 1. majem 2001 v skladu s predpisi, ki so veljali pred uveljavitvijo tega zakona.

8. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost – ZDDV-B (Uradni list RS, št. 67/02) vsebuje naslednjo prehodno in končni določbi:

PREHODNA IN KONČNI DOLOČBI

47. člen

Davčni zavezanec, katerega davčno obdobje, določeno v skladu s tretjim odstavkom 36. člena zakona, ne poteče na dan pred dnevom, ko se začne uporabljati ta zakon, vloži obračun DDV po poteku davčnega obdobja v skladu z drugim odstavkom 38. člena zakona, mora pa obračunu priložiti ločene podatke o davčni obveznosti, ki se nanaša na del davčnega obdobja do začetka uporabe tega zakona ter na del davčnega obdobja po začetku uporabe tega zakona.

48. člen

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati 41. člen Zakona o izvrševanju proračuna Republike Slovenije za leto 2002 in 2003 (Uradni list RS, št. 103/01).

(2) Če je davčni zavezanec opravil del prometa blaga ali storitve pred 1. januarjem 2002, del pa po tem datumu, obračuna DDV za celoten promet blaga ali storitve po stopnjah, ki so v veljavi na dan 1. januarja 2002, razen če je na dan 31. decembra 2001 opravil obračun že dobavljenega blaga in opravljenih storitev ter obračunal DDV po stopnjah, ki veljajo 31. decembra 2001.

(3) Računi, ki so bili izdani pred 1. januarjem 2002, nanašajo pa se na promet blaga in storitev, ki bo opravljen 1. januarja ali kasneje, se razveljavijo.

49. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od prvega dne drugega meseca, ki sledi mesecu, v katerem je zakon uveljavljen, razen določb 14. in 15. člena tega zakona, v delu, ki se nanaša na višino stopnje, ki se začnejo uporabljati z dnem uveljavitve tega zakona.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost – ZDDV-C (Uradni list RS, št. 101/03) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

66. člen

(prehodni režim za uvoženo blago)

(1) Ta člen ureja obdavčitev blaga, ki je uvoženo v Slovenijo iz Skupnosti ali iz novih držav članic pred datumom

pristopa k Evropski uniji (v nadaljnjem besedilu: pristop), vendar do vključno 30. aprila 2004 ni bilo sproščeno v prost promet.

(2) Za izvajanje tega člena imajo naslednji izrazi naslednji pomen:

– »Skupnost« pomeni ozemlje držav članic Evropske skupnosti pred 1. majem 2004, kot je definirano v zakonodaji Evropske skupnosti oziroma v 1. členu tega zakona,

– »nove države članice« pomeni ozemlje držav, ki so pristopile k Evropski skupnosti s pogodbo, ki je bila podpisana 16. aprila 2003,

– »razširjena Skupnost« pomeni ozemlje držav članic Evropske skupnosti po pristopu novih držav članic.

(3) Če je bilo blago uvoženo na ozemlje Slovenije pred datumom pristopa in je bil za to blago začet postopek začasnega uvoza s popolno oprostitvijo plačila dajatev ali eden od postopkov iz prvega odstavka 32. člena zakona, ki do datuma pristopa še ni bil zaključen, se to blago, dokler ni zaključen omenjeni postopek, obravnava po dosedanjih predpisih o DDV.

(4) Če je bil za blago pred datumom pristopa začet carinski tranzitni postopek, ki ni bil zaključen do datuma pristopa, se to blago, dokler ni zaključen omenjeni postopek, obravnava po dosedanjih predpisih o DDV.

(5) Če se v postopku ugotovi, da je blago v prostem prometu v Sloveniji ali znotraj Skupnosti, se kot uvoz blaga v smislu 1. točke 11. člena zakona šteje tudi:

– odstranitev, vključno z nezakonito odstranitvijo blaga iz postopka začasnega uvoza, ki je bil v skladu s pogoji iz drugega odstavka tega člena začet pred datumom pristopa;

– odstranitev, vključno z nezakonito odstranitvijo blaga iz enega od postopkov iz prvega odstavka 32. člena zakona, ki je bil v skladu s pogoji iz tretjega odstavka tega člena začet pred datumom pristopa;

– zaključek postopka iz četrtega odstavka tega člena, ki se je začel pred datumom pristopa v eni od novih držav članic z namenom, da davčni zavezanec v okviru svoje dejavnosti dobavi blago za plačilo v tej državi članici pred datumom pristopa;

– vsaka nepravilnost ali kršitev, ki je zagrešena med tranzitnim postopkom iz četrtega odstavka tega člena, vendar le, če so izpolnjeni pogoji iz prejšnje alineje.

(6) Če prejemnik blaga, ki mu je dobavljeno pred datumom pristopa v eni od novih držav članic ali znotraj Skupnosti, uporablja to blago po datumu pristopa v Sloveniji, se ta uporaba šteje za uvoz blaga v smislu 1. točke 11. člena zakona, vendar le, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

– dobava tega blaga je bila oproščena DDV ali bi bila oproščena DDV v skladu določbami, ki so enakovredne določbam 1. ali 2. točke 31. člena zakona;

– blago ni bilo uvoženo v Slovenijo pred datumom pristopa.

(7) V primerih iz petega odstavka tega člena se kot kraj uvoza šteje država članica, na območju katere se zaključí postopek, ki je bil začet pred datumom pristopa.

(8) Ne glede na 20. člen zakona se uvoz blaga v smislu četrtega in petega odstavka tega člena zaključí, ne da bi zaradi tega nastal obdavčljivi dogodek, če:

– je uvoženo blago ponovno izvoženo iz razširjene Skupnosti ali

– je uvoženo blago iz prve alineje petega odstavka tega člena vrnjeno v državo članico, iz katere je bilo izvoženo, vendar le, če je blago vrnjeno osebi, ki je prvotno izvozila blago. Ta določba ne velja za prevozna sredstva;

– so prevozna sredstva, začasno uvožena v skladu s prvo alinejo petega odstavka tega člena, pridobljena ali uvožena pred datumom pristopa in obdavčena v skladu s splošnimi predpisi o obdavčevanju v novi državi članici ali

državi članici Skupnosti, oziroma niso bila predmet oprostitve ali povračila DDV zaradi izvoza.

Šteje se, da je pogoj iz te alineje izpolnjen, če je bilo prevozno sredstvo prvič uporabljeno pred 1. majem 1996, ali če je znesek DDV, ki bi ga bilo treba plačati zaradi uvoza, nižji od 2500 tolarjev.

67. člen

(izvajanje 2. točke drugega odstavka 11.a člena)

V letu 2004 se kot vrednost nabav iz 2. točke drugega odstavka 11.a člena zakona upošteva vrednost vseh nabav posameznega davčnega zavezanca, ugotovljena na podlagi podatkov iz carinskih deklaracij za sprostitev blaga v prost promet v letu 2003 oziroma od 1. januarja do vključno 30. aprila 2004. Za obdobje po 1. maju 2004 se vrednost nabav ugotavlja na podlagi podatkov iz knjigovodstva davčnega zavezanca.

68. člen

(izvajanje četrtega odstavka 58. člena)

(1) Vsakemu davčnemu zavezancu, ki je pred 1. majem 2004 prejel odločbo o vpisu zavezanosti za DDV v davčni register, mora davčni organ do 1. maja 2004 po uradni dolžnosti izdati identifikacijsko številko za DDV.

(2) Šteje se, da je davčni zavezanec iz prvega odstavka tega člena identificiran za namene DDV s 1. majem 2004.

69. člen

(izvajanje tretjega odstavka 15.a člena)

V letu 2004 se vrednost dobav iz tretjega odstavka 15.a člena zakona določi z upoštevanjem skupne vrednosti dobav posameznega davčnega zavezanca, ugotovljena na podlagi podatkov iz njegovih carinskih deklaracij za izvoz oziroma ponovni izvoz blaga v Slovenijo v letu 2003 oziroma od 1. januarja do vključno 30. aprila 2004. Za obdobje po 1. maju 2004 se vrednost dobav ugotavlja na podlagi podatkov iz knjigovodstva davčnega zavezanca o dobavah blaga v Slovenijo.

70. člen

(izvajanje tretjega odstavka 36. člena)

Davčni zavezanec, za katerega je v skladu s tretjim odstavkom 36. člena zakona predpisano davčno obdobje koledarsko polletje ali koledarsko trimesečje, ki bo po 1. maju 2004 pridobil oziroma dobavljal blago znotraj Skupnosti, mora obračunu DDV priložiti ločene podatke o davčni obveznosti, ki se nanaša na del davčnega obdobja do vključno 30. aprila 2004 in na del davčnega obdobja po 1. maju 2004.

71. člen

(obdobje poročanja)

Za davčnega zavezanca, ki po 1. maju 2004 dobavlja blago davčnim zavezancem, identificiranim za namene DDV v drugih državah članicah, je prvo obdobje poročanja iz 39.a člena zakona obdobje od 1. maja 2004 do 30. junija 2004.

72. člen

(prekrški do 1. januarja 2005)

(1) Do 1. januarja 2005 se za prekrške, določene v 61. členu zakona, z denarno kaznijo od 300.000 do 5.000.000 tolarjev kaznuje fizična oseba, ki stori prekršek v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti.

(2) Do 1. januarja 2005 se za prekrške, določene v 61. členu zakona, z denarno kaznijo od 300.000 do 6.000.000 tolarjev kaznuje pravna oseba, z denarno kaz-

nijo od 100.000 do 500.000 tolarjev pa odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz 61. člena zakona.

(3) Do 1. januarja 2005 se oseba iz petega odstavka 46. člena zakona, za prekršek, določen v tretjem odstavku 61. člena zakona, kaznuje z denarno kaznijo od 50.000 do 450.000 tolarjev.

(4) Do 1. januarja 2005 se za prekrške, določene v 62. členu zakona, z denarno kaznijo od 300.000 do 12.000.000 kaznuje fizična oseba, ki stori prekršek v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti.

(5) Do 1. januarja 2005 se za prekrške, določene v 62. členu zakona, z denarno kaznijo od 1.000.000 do 18.000.000 tolarjev kaznuje pravna oseba, z denarno kaznijo od 200.000 do 1.000.000 tolarjev pa odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz 62. člena zakona.

(6) Določba 65. člena tega zakona se začne uporabljati 1. januarja 2005.

73. člen

(uporaba predpisov)

Do dneva začetka uporabe tega zakona se uporablja Zakon o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 89/98, 17/2000 – odločba US, 30/01, 103/01 – ZIPRS0-203, 67/02 in 30/03 – odločba US) ter predpisi izdani na njegovi podlagi.

74. člen

(začetek veljavnosti in uporabe)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. maja 2004, razen določbe 68. člena tega zakona, ki se uporablja od dneva uveljavitve tega zakona.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost – ZDDV-D (Uradni list RS, št. 45/04) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

12. člen

(1) Določbe 2. do 6. člena tega zakona se začnejo uporabljati 1. januarja 2005, določbe 7. člena tega zakona pa naslednji dan po objavi potrditve ureditve po zaključnem postopku posvetovanj v skladu z 29. členom Šeste direktive Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (77/388/EGS) s spremembami.

(2) Potrditev iz prejšnjega odstavka objavi v Uradnem listu Republike Slovenije minister, pristojen za finance.

13. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost – ZDDV-E (Uradni list RS, št. 114/04) vsebuje naslednjo končno določbo:

5. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od prvega dne meseca, ki sledi njegovi uveljavitvi.

**875. Zakon o ugotavljanju katastrskega dohodka
(uradno prečiščeno besedilo) (ZUKD-UPB1)**

Na podlagi 153. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 26. januarja 2005 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o ugotavljanju katastrskega dohodka, ki obsega:

- Zakon o ugotavljanju katastrskega dohodka – ZUKD (Uradni list SRS, št. 23/76 z dne 11. 10. 1976),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o ugotavljanju katastrskega dohodka – ZUKD-A (Uradni list SRS, št. 24/88 z dne 30. 6. 1988),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o ugotavljanju katastrskega dohodka – ZUKD-B (Uradni list RS, št. 110/99 z dne 30. 12. 1999) in
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o ugotavljanju katastrskega dohodka – ZUKD-C (Uradni list RS, št. 73/04 z dne 5. 7. 2004).

Št. 435-05/99-3/12

Ljubljana, dne 26. januarja 2005.

EPA 1483-III

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
France Cukjati, dr. med. l. r.

**Z A K O N
O UGOTAVLJANJU KATASTRSKEGA DOHODKA
(uradno prečiščeno besedilo)
(ZUKD-UPB1)****I. TEMELJNE DOLOČBE****1. člen**

Katastrski dohodek zemljišč vključuje dohodek od rastlinskih pridelkov in dohodek od živinoreje.

2. člen

Dohodek od rastlinskih pridelkov je denarna vrednost poprečnega pridelka oziroma poprečnega prirastka lesne mase, ki se doseže na 1 hektar zemljiške površine pri običajnem načinu gospodarjenja po odbitku poprečnih materialnih stroškov.

3. člen

(1) Dohodek od živinoreje je denarna vrednost prirastka pri živini in dohodek od živalskih proizvodov, po odbitku poprečnih materialnih stroškov.

(2) Dohodek od živinoreje se vključuje v dohodek od rastlinskih pridelkov, ki se uporabljajo za krmo.

3.a člen

Dohodek od rastlinskih pridelkov se ugotavlja:

- od njiv, po poprečnih pridelkih in strukturi njivskih površin s strnenimi žiti, koruzo, njivskimi vrtninami, krmnimi in industrijskimi rastlinami na 1 ha površine;
- od vrtov, po poprečnih pridelkih in odstotni udeležbi glavnih vrst vrtnin za 1 ha površine;
- od plantažnih sadovnjakov, po strukturi sadovnjakov in poprečnem pridelku sadja na 1 ha površine;
- od ekstenzivnih sadovnjakov, po strukturi sadovnjakov, poprečnem številu rodnihih dreves na 1 ha površine in poprečnem pridelku sadja na sadno drevo;
- od olivnih nasadov, po številu rodnihih stebel na 1 ha površine in poprečnem pridelku na enem stebelu;
- od hmeljišč, po poprečnem pridelku hmelja na 1 ha površine;

– od vinogradov, po poprečnem številu rodnihih trsov na 1 ha površine in poprečnem pridelku grozdja na en trs; število rodnihih trsov se ugotovi po običajni saditvi v posameznem katastrskem okraju;

– od travnikov, barjanskih travnikov in pašnikov, po poprečnem pridelku sena na 1 ha površine;

– od gozdov in gozdnih plantaž, po poprečnem prirastku lesne mase na 1 ha površine in po sestavi sortimentov po vrstah drevja;

– od trstičja po poprečnem pridelku trsja, rogoza in drugih rastlin na 1 ha površine.

4. člen

(1) Poprečni materialni stroški so dejanski materialni izdatki pri običajnem načinu gospodarjenja.

(2) Med materialne stroške po tem zakonu spada tudi amortizacija gospodarskih objektov, osnovne črede, kmetijskega inventarja in trajnih nasadov. Amortizacija se obračunava v znesku, ugotovljenem glede na nabavno oziroma napravno vrednost osnovnega sredstva in dobo možnega izkoriščanja.

(3) Med materialne stroške po tem zakonu se ne šteje vrednost vloženega lastnega človeškega dela.

5. člen

(1) Katastrski dohodek se ugotavlja za vsako katastrsko kulturo in za vsak katastrski razred zemljišč v katastrskem okraju.

(2) Podlaga za ugotavljanje katastrskega dohodka so podatki o poprečnih pridelkih, cenah in materialnih stroških, zbranih na vzorčnih zemljiščih, kot tudi statistični in drugi podatki o kmetijski proizvodnji oziroma izkoriščanju gozdov.

(3) V primeru, ko materialni stroški presegajo znesek denarne vrednosti proizvodnje, se katastrski dohodek izkazuje v negativnem znesku.

6. člen

Za vsak katastrski okraj se določi lestvica katastrskega dohodka, razčlenjena po razredih za vsako posamezno katastrsko kulturo.

7. člen

Za ugotavljanje katastrskega dohodka in njegovo valorizacijo se denarna vrednost kmetijskih in gozdnih proizvodov določa po odkupnih oziroma tržnih cenah, materialni stroški pa po nabavnih cenah iz leta pred letom, v katerem se ugotavljanje oziroma valorizacija katastrskega dohodka izvaja. Te cene se valorizirajo s količnikom, ugotovljenim na podlagi poprečne letne stopnje rasti cen v zadnjih dveh letih. Kmetijski proizvodi, za katere se določajo zaščitne cene, se obračunavajo po zaščitnih cenah iz tekočega leta.

7.a člen

(1) Ugotavljanje katastrskega dohodka se izvede v primeru, ko se bistveno spremeni obseg in struktura kmetijske proizvodnje, količina pridelkov, cene kmetijskih in gozdnih proizvodov ter materialni stroški.

(2) Valorizacija katastrskega dohodka se lahko izvede, če se spremenijo cene kmetijskih in gozdnih proizvodov, tehnologija pridelave ali materialni stroški, mora pa se izvesti, če se zaradi navedenih razlogov katastrski dohodek za posamezno katastrsko kulturo na ravni Republike Slovenije spremeni za najmanj 3%.

7.b člen

(1) Ugotavljanje katastrskega dohodka in valorizacija katastrskega dohodka se začne po odločitvi Vlade Republike Slovenije na podlagi predloga, ki ga pripravi ministrstvo, pristojno za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, v soglasju z ministrstvom, pristojnim za finance.

(2) Z aktom iz prejšnjega odstavka, s katerim se prične ugotavljanje katastrskega dohodka, se določijo obdobja, po katerih se ugotavljajo pridelki, cene in materialni stroški iz drugega odstavka 5. člena tega zakona.

(3) Z aktom iz prvega odstavka tega člena, s katerim se odloči o valorizaciji katastrskega dohodka, se ugotovi tudi količnik za izvedbo valorizacije katastrskega dohodka.

(4) Količnik za valorizacijo katastrskega dohodka se določi za vsako katastrsko kulturo v vsakem katastrskem okraju. Če pa se cene kmetijskih in gozdnih proizvodov ter materialni stroški spremenijo v približno enakem razmerju in enakomerno delujejo na spremembo vrednosti katastrskega dohodka vseh katastrskih kultur, se valorizacija izvede z enotnim količnikom za vse katastrske kulture in vse katastrske okraje.

II. DOLOČANJE LESTVIC KATASTRSKEGA DOHODKA

8. člen

Osnutek lestvic katastrskega dohodka za vse katastrske okraje izdela komisija Vlade Republike Slovenije, katero sestavljajo predstavniki ministrstva, pristojnega za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, ministrstva, pristojnega za finance, ministrstva, pristojnega za okolje, prostor in energijo ter neodvisni strokovnjaki s področja ekonomije, kmetijstva, gozdarstva, geodezije in statistike, ki jih določi Vlada Republike Slovenije na predlog ministrstva, pristojnega za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano.

9. člen

Osnutek lestvic katastrskega dohodka se za 30 dni razgrne na javni vpogled. V času razgrnitve lahko občani oziroma organizacije dajo pripombe, pobude in mnenja na osnutek lestvic.

10. člen

Komisija Vlade Republike Slovenije na podlagi prejetih pripomb izdela predlog lestvic katastrskega dohodka in ga predloži v potrditev Vladi Republike Slovenije.

11. člen

(1) Lestvice katastrskega dohodka začnejo veljati potem, ko jih potrdi Vlada Republike Slovenije in objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(2) Podatki iz lestvic katastrskega dohodka se z dnem uradne objave lestvic pripišejo vsaki parceli kmetijskega in gozdnega zemljišča v zemljiškem katastru glede na njeno površino, katastrsko kulturo, katastrski razred ter pripadajoči katastrski okraj. Povezavo med lestvicami katastrskega dohodka in podatki zemljiškega katastra vzpostavi in vzdržuje Geodetska uprava Republike Slovenije. Podatki o katastrskem dohodku se vodijo in vzdržujejo v zemljiškem katastru na način kot je določen za geodetske podatke.

11.a člen

(1) Ne glede na določbe 8., 9., 10. in 11. člena tega zakona v obdobju med dvema ugotavljanjema katastrskega dohodka v primeru uvedbe nove katastrske kulture ali razreda v katastrski operat v posameznem katastrskem okraju, katastrski dohodek določi Vlada Republike Slovenije, na predlog ministra, pristojnega za finance in ministra, pristojnega za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano.

(2) Katastrski dohodek za nove katastrske kulture in razrede se določi na ravni veljavnega katastrskega dohodka za isto katastrsko kulturo in razred v katastrskem okraju, ki je po naravnih in proizvodnih značilnostih najbolj primerljiv s katastrskim okrajem, za katerega se določa nov katastrski dohodek. V primeru, da je primerljivih katastrskih okrajev več, se katastrski dohodek za nove katastrske kulture in razrede lahko določi na ravni povprečja katastrskih dohodkov za isto

katastrsko kulturo in razred v katastrskih okrajih, ki so po naravnih in proizvodnih značilnostih primerljivi s katastrskim okrajem, za katerega se določa nov katastrski dohodek.

Zakon o ugotavljanju katastrskega dohodka – ZUKD (Uradni list SRS, št. 23/76) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe kot so spremenjene z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o ugotavljanju katastrskega dohodka – ZUKD-A (Uradni list SRS, št. 24/88) in Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o ugotavljanju katastrskega dohodka – ZUKD-B (Uradni list RS, št. 110/99):

III. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

12. člen

(1) Ministrstvo, pristojno za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano predpiše v soglasju z direktorjem Statističnega urada Republike Slovenije in z direktorjem Geodetske uprave Republike Slovenije način ugotavljanja, zbiranja in evidentiranja poprečnih hektarskih pridelkov v smislu drugega odstavka 5. člena tega zakona na zasebnih kmetijskih in gozdnih zemljiščih.

(2) Ministrstvo, pristojno za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano predpiše navodila o načinu ugotavljanja in valorizaciji katastrskega dohodka ter obrazce za izdelavo lestvic katastrskega dohodka.

13. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o ugotavljanju katastrskega dohodka – ZUKD-A (Uradni list SRS, št. 24/88) vsebuje naslednjo končno določbo:

7. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o ugotavljanju katastrskega dohodka – ZUKD-B (Uradni list RS, št. 110/99) vsebuje naslednjo končno določbo:

3. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o ugotavljanju katastrskega dohodka – ZUKD-C (Uradni list RS, št. 73/04) vsebuje naslednjo končno določbo:

9. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

876. Zakon o semenskem materialu kmetijskih rastlin (uradno prečiščeno besedilo) (ZSMKR-UPB1)

Na podlagi 153. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 26. januarja

2005 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o semen-skem materialu kmetijskih rastlin, ki obsega:

- Zakon o semenskem materialu kmetijskih rastlin – ZSMKR (Uradni list RS, št. 58/02 z dne 4. 7. 2002),
- Zakon o spremembah, dopolnitvah in razveljavitvi določenih zakonov na področju kmetijstva in gozdarstva – ZdZPKG (Uradni list RS, št. 45/04 z dne 29. 4. 2004) in
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o se-menskem materialu kmetijskih rastlin – ZSMKR-A (Uradni list RS, št. 86/04 z dne 5. 8. 2004).

Št. 322-11/02-2/4

Ljubljana, dne 26. januarja 2005.

EPA 17-IV

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
France Cukjati, dr. med. l. r.

Z A K O N

O SEMENSKEM MATERIALU KMETIJSKIH RASTLIN

(uradno prečiščeno besedilo)
(ZSMKR-UPB1)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina zakona)

Ta zakon določa dejavnost javne službe na področju semenarstva in izvajalce javne službe ter ureja pogoje za pridelavo, pripravo za trg, uvoz in trženje semenskega materiala kmetijskih rastlin: žit, krmnih rastlin, krompirja, pese, oljnic in predivnic, zelenjadnic, sadnih in okrasnih rastlin, vinske trte in hmelja (v nadaljnjem besedilu: semenski material kmetijskih rastlin), določa obveznosti oseb, ki se ukvarjajo s pridelavo, pripravo za trg, uvozom in trženjem semenskega materiala kmetijskih rastlin, predpisuje zahteve za trženje semenskega materiala kmetijskih rastlin in način zagotavljanja skladnosti s predpisanimi zahtevami, ter ureja vpis sort kmetijskih rastlin v sortno listo ter vzdrževanje sort, ki so vpisane v sortno listo, posebno preizkušanje sort kmetijskih rastlin za opisno sortno listo, ureja pridobivanje, izmenjavo podatkov in povezovanje podatkov v informacijski sistem, določa nosilca javnega pooblastila, imenovanje laboratorijev, izvajalcev preizkušanja sort in hrambe standardnih vzorcev in inšpekcijsko nadzorstvo v skladu z:

- Direktivo Sveta št. 66/401/EGS o trženju semena krmnih rastlin (UL L št. 125, z dne 11. 7. 1966) s spremembami;
- Direktivo Sveta št. 66/402/EGS o trženju semena žit (UL L št. 125, z dne 11. 7. 1966), s spremembami;
- Direktivo Sveta št. 68/193/EGS o trženju materiala za vegetativno razmnoževanje trte (UL L št. 93, z dne 17. 4. 1968) s spremembami;
- Direktivo Sveta 92/33/EGS o trženju razmnoževalnega in sadilnega materiala zelenjadnic, razen semena (UL L št. 157, z dne 10. 6. 1992) s spremembami;
- Direktivo Sveta št. 92/34/EGS o trženju razmnoževalnega materiala in sadik sadnih rastlin, namenjenega za pridelavo sadja (UL L št. 157, z dne 10. 6. 1992) s spremembami;
- Direktivo Sveta št. 98/56/ES o trženju razmnoževalnega materiala okrasnih rastlin (UL L št. 226, z dne 13. 8. 1998) s spremembami;

– Direktivo Sveta št. 2002/53/ES o skupnem katalogu sort poljščin (UL L št. 193, z dne 20. 7. 2002) s spremembami;

– Direktivo Sveta 2002/54/ES o trženju semena pese (UL L št. 193, z dne 20. 7. 2002) s spremembami;

– Direktivo Sveta 2002/55/ES o trženju semena zelenjadnic (UL L št. 193, z dne 20. 7. 2002) s spremembami;

– Direktivo Sveta 2002/56/ES o trženju semenskega krompirja (UL L št. 193, z dne 20. 7. 2002) s spremembami;

– Direktivo Sveta 2002/57/ES o trženju semena oljnic in predivnic (UL L št. 193, z dne 20. 7. 2002) s spremembami.

2. člen

(namen zakona)

Namen tega zakona je zagotavljanje kakovostnega semenskega materiala kmetijskih rastlin zaradi pospeševanja gospodarne kmetijske pridelave, ohranjanja okolja in varstva potrošnikov.

3. člen

(uporaba zakona)

(1) Ta zakon se uporablja za semenski material kmetijskih rastlin vrst, ki so opredeljene v predpisih Evropske skupnosti iz 1. člena tega zakona.

(2) Določbe tega zakona se uporabljajo tudi za semenski material drugih vrst kmetijskih rastlin, če je pridelan in se trži v Republiki Sloveniji.

(3) Določbe tega zakona se ne uporabljajo za semenski material drugih vrst kmetijskih rastlin, če je pridelan v drugi državi članici Evropske unije in se trži v Republiki Sloveniji.

(4) Določbe tega zakona se ne uporabljajo za semenski material kmetijskih rastlin, ki je namenjen izvozu v države, ki niso članice Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: izvoz), kolikor ni s tem zakonom drugače predpisano.

(5) Minister, pristojen za kmetijstvo (v nadaljnjem besedilu: minister), izda predpise, s katerimi podrobneje opredeli vrste kmetijskih rastlin iz prvega in drugega odstavka tega člena.

4. člen

(pomen izrazov)

Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. Semenski material kmetijskih rastlin so seme, cele rastline ali deli teh rastlin (gomolji, čebulice, korenike, potaknjenci, poganjki, podlage, cepiči in drugi), če so namenjeni za:

– razmnoževanje in ponovno pridelavo semenskega materiala kmetijskih rastlin ali

– setev ali sajenje za pridelavo kmetijskih rastlin.

2. Partija je določena količina ali število enot semenskega materiala kmetijskih rastlin, ki je prepoznavna po homogenosti sestave in po izvoru.

3. Sorta je skupina rastlin znotraj najnižje botanične razvrstitve, če jo je mogoče:

– določiti z izraženimi lastnostmi, ki izvirajo iz določenega genotipa ali kombinacije genotipov,

– razločiti od katere koli druge skupine rastlin vsaj po eni od izraženih lastnosti in

– obravnavati kot enoto, če se te lastnosti med razmnoževanjem ne spreminjajo.

4. Kategorija semenskega materiala kmetijskih rastlin je določena stopnja kakovosti semenskega materiala kmetijskih rastlin.

5. Kakovost semenskega materiala kmetijskih rastlin določajo sortna ali vrstna pristnost in čistost, zdravstveno stanje in druga merila kakovosti, zlasti kalivost, čistota in vlaga semena, primernost semenskega materiala kmetijskih rastlin za setev, sajenje ali razmnoževanje in drugo.

6. Dobavitelj semenskega materiala kmetijskih rastlin (v nadaljnjem besedilu: dobavitelj) je vsaka fizična ali pravna oseba, ki se ukvarja vsaj z eno od naslednjih dejavnosti: pridelava, priprava za trg, uvoz oziroma trženje semenskega materiala kmetijskih rastlin (v nadaljnjem besedilu: dejavnosti dobavitelja).

7. Mesto pridelave je organizacijsko in poslovno zaokrožena gospodarska celota (vključno z zemljišči, objekti, stroji in opremo), kjer se opravljajo dejavnosti dobavitelja.

8. Pridelava semenskega materiala kmetijskih rastlin je pridobivanje semenskega materiala kmetijskih rastlin z razmnoževanjem oziroma z drugimi postopki, ki so splošno uveljavljeni za posamezno vrsto kmetijskih rastlin.

9. Priprava semenskega materiala kmetijskih rastlin za trg so postopki, s katerimi se semenski material kmetijskih rastlin pripravi za trg (sušenje, čiščenje, sortiranje, tretiranje s fitofarmaceutskimi sredstvi ali kemikalijami, pakiranje in označevanje ter drugi).

10. Trženje semenskega materiala kmetijskih rastlin je prodaja, dobava ali distribucija semenskega materiala tretji osebi proti plačilu ali brezplačno, ponujanje semenskega materiala v prodajo, skladiščenje semenskega materiala oziroma vsako razpolaganje s semenskim materialom z namenom trženja.

11. Uvoz semenskega materiala kmetijskih rastlin je prepustitev semenskega materiala kmetijskih rastlin v carinski postopek sprostitve blaga v prost promet.

12. Osrednji odgovorni uradni organ za vodenje registra dobaviteljev, izvajanje upravnih nalog na področju pridelave, priprave za trg in trženja semenskega materiala kmetijskih rastlin, uradne potrditve semenskega materiala kmetijskih rastlin, vpisa sort v sortno listo, nadzora nad izvajanjem tega zakona, sodelovanje z organi Evropske unije in držav članic Evropske unije ter mednarodne izmenjave podatkov in informacij, je organ v sestavi ministrstva, pristojnega za kmetijstvo, določen v skladu z uredbo vlade (v nadaljnjem besedilu: Uprava).

13. Uradni ukrepi so vsa dejanja, ki jih na podlagi tega zakona izvajajo državni organi ali fizične ali pravne osebe javnega ali zasebnega prava po pooblastilu ali na podlagi imenovanja Uprave.

4.a člen

(pristojnost ministra)

Za izvajanje tega zakona in predpisov Evropske skupnosti (v nadaljnjem besedilu: Skupnost) izdaja minister podzakonske predpise, ki urejajo trženje semenskega materiala kmetijskih rastlin ter vpis sort kmetijskih rastlin v sortno listo.

II. DOBAVITELJI SEMENSKEGA MATERIALA KMETIJSKIH RASTLIN

5. člen

(register dobaviteljev)

(1) S pridelavo, pripravo za trg, uvozom oziroma trženjem semenskega materiala kmetijskih rastlin se smejo ukvarjati samo dobavitelji, ki so vpisani v register dobaviteljev.

(2) V register dobaviteljev se vpišejo dobavitelji, ki dejavnosti dobavitelja opravljajo na območju Republike Slovenije in so:

- pravne osebe s sedežem v Republiki Sloveniji, ki so registrirane za opravljanje dejavnosti dobavitelja,
- fizične osebe s stalnim bivališčem v Republiki Sloveniji, ki so dejavnosti dobavitelja priglasile pri pristojnem davčnem organu,
- tuja podjetja, ki opravljajo dejavnosti dobavitelja preko podružnice,

– tuje pravne in fizične osebe, če to določajo mednarodni sporazumi, ki zavezujejo Republiko Slovenijo.

(3) Dobavitelji iz prejšnjega odstavka se vpišejo v register dobaviteljev, če zagotovijo strokovno usposobljeno osebo, ki izpolnjuje pogoje glede strokovne usposobljenosti in ki bo odgovorna za izpolnjevanje obveznosti dobavitelja po tem zakonu (v nadaljnjem besedilu: odgovorna strokovna oseba). Dobavitelj, ki je fizična oseba, je lahko hkrati odgovorna strokovna oseba, če izpolnjuje pogoje glede strokovne usposobljenosti.

(4) Minister predpiše pogoje glede strokovne usposobljenosti odgovorne strokovne osebe iz prejšnjega odstavka.

6. člen

(izjema)

Ne glede na določbe prejšnjega člena vpis v register dobaviteljev ni obvezen za dobavitelje, ki se ukvarjajo izključno z distribucijo in prodajo semenskega materiala kmetijskih rastlin v izvirnem pakiranju.

7. člen

(vpis v register dobaviteljev)

(1) Register dobaviteljev vzpostavi in vodi Uprava.

(2) Dobavitelji iz drugega odstavka 5. člena tega zakona vložijo vlogo za vpis v register dobaviteljev na predpisanem obrazcu pri Upravi. Vloga vsebuje zlasti:

– identifikacijske podatke o dobavitelju: osebno ime in naslov stalnega ali začasnega prebivališča ali firmo in sedež, davčno številko, enotno matično številko občana ali matično številko poslovnega subjekta, pravno organizacijsko obliko,

– navedbo dejavnosti dobavitelja: pridelava, priprava za trg, uvoz oziroma trženje, po vrstah kmetijskih rastlin,

– podatke o mestu pridelave: o kmetijskih zemljiščih v uporabi po parcelah in vrstah rabe, o objektih za pridelavo, pripravo za trg oziroma skladiščenje semenskega materiala kmetijskih rastlin,

– identifikacijske podatke o odgovorni strokovni osebi: osebno ime in naslov stalnega ali začasnega prebivališča, enotno matično številko občana, davčno številko.

(3) Če dobavitelj opravlja dejavnosti dobavitelja na različnih mestih pridelave, mora v vlogi navesti podatke iz druge, tretje in četrte alineje prejšnjega odstavka za vsako posamezno mesto pridelave.

(4) Uprava odloči o vpisu v register dobaviteljev z odločbo. Ob vpisu dodeli Uprava dobavitelju neponovljivo registrsko številko.

(5) Dobavitelj mora priglasiti Upravi vsako spremembo podatkov, ki se vodijo v registru dobaviteljev, najkasneje v 30 dneh od spremembe.

(6) Obrazec in podrobnejšo vsebino vloge iz drugega odstavka tega člena ter listine, ki morajo biti priložene vlogi, predpiše minister.

8. člen

(izbris dobaviteljev iz registra dobaviteljev)

(1) Uprava izbriše dobavitelja iz registra dobaviteljev:

– na predlog dobavitelja, po uradni dolžnosti ali na predlog pristojnega inšpektorja, če dobavitelj preneha opravljati dejavnosti dobavitelja,

– na predlog inšpektorja, če ugotovi, da niso izpolnjeni pogoji iz tretjega odstavka 5. člena tega zakona oziroma da dobavitelj več kot dvakrat ni izvršil ukrepov, ki mu jih je inšpektor odredil pri izvajanju nadzora.

(2) O izbrisu dobavitelja iz registra dobaviteljev odloči Uprava z odločbo.

9. člen

(vsebina in vodenje registra dobaviteljev)

(1) Register dobaviteljev vsebuje zlasti naslednje podatke:

- neponovljivo registrsko številko dobavitelja;
- identifikacijske podatke o dobavitelju: osebno ime in naslov stalnega ali začasnega prebivališča ali firmo in sedež, davčno številko, enotno matično številko občana ali matično številko poslovnega subjekta, pravno organizacijsko obliko;
- o dejavnosti dobavitelja: pridelava, priprava za trg, uvoz oziroma trženje, po vrstah kmetijskih rastlin;
- o mestu pridelave: o kmetijskih zemljiščih v uporabi po parcelah in vrstah rabe, o lokaciji objektov za pridelavo, pripravo za trg oziroma skladiščenje semenskega materiala kmetijskih rastlin;
- identifikacijske podatke o odgovorni strokovni osebi: osebno ime in naslov stalnega ali začasnega prebivališča, enotno matično številko občana, davčno številko;
- o dovoljenjih za izdajo etiket in potrdil dobavitelja iz 20. člena tega zakona.

(2) Uprava lahko vodi register dobaviteljev v elektronski obliki.

(3) Uprava mora hraniti listine, na podlagi katerih se vodi register dobaviteljev, v originalu ali kopijah še najmanj tri leta po izbrisu dobavitelja iz registra dobaviteljev.

(4) Podatki iz registra dobaviteljev so javni.

(5) Minister predpiše podrobnejšo vsebino in način vodenja registra dobaviteljev.

III. ZAHTEVE ZA SEMENSKI MATERIAL KMETIJSKIH RASTLIN

10. člen

(zahteve za trženje semenskega materiala kmetijskih rastlin)

(1) Semenski material posamezne vrste kmetijskih rastlin iz prvega in drugega odstavka 3. člena tega zakona se lahko trži, če je bil pridelan v skladu z zahtevami za pridelavo posamezne kategorije in če glede kakovosti izpolnjuje predpisane zahteve za predpisano kategorijo semenskega materiala kmetijskih rastlin.

(2) Če za semenski material posamezne vrste kmetijskih rastlin kategorija ni predpisana, se lahko trži, če izpolnjuje predpisane minimalne zahteve glede kakovosti.

(3) Semenski material posamezne vrste kmetijskih rastlin mora poleg zahtev iz prvega ali drugega odstavka tega člena glede zdravstvenega stanja izpolnjevati tudi zahteve, določene s predpisi o zdravstvenem varstvu rastlin.

(4) Semenski material kmetijskih rastlin mora biti na trgu v homogenih partijah. Pakiran in označen mora biti na predpisan način in tako, da je zagotovljena izvirnost pakiranja.

(5) Semenski material kmetijskih rastlin, ki so gensko spremenjeni organizmi (v nadaljnjem besedilu: GSO) ali ki vsebujejo GSO, mora poleg zahtev iz tega člena izpolnjevati tudi zahteve, določene s predpisi, ki urejajo GSO, in biti dodatno označen kot GSO.

(6) Če je semenski material kmetijskih rastlin tretiran s kemikalijami ali fitofarmacevtskimi sredstvi, morata biti kemikalija ali fitofarmacevtsko sredstvo označena na predpisan način.

(7) Pri predpisanih vrstah kmetijskih rastlin se lahko semenski material kmetijskih rastlin trži le, če je bilo izpolnjevanje zahtev iz prvega in tretjega odstavka tega člena uradno ugotovljeno z uradno potrditvijo semenskega materiala kmetijskih rastlin v skladu s tem zakonom.

(8) Minister v skladu s predpisi Skupnosti iz 1. člena tega zakona predpiše za posamezno vrsto kmetijskih rastlin:

- kategorije semenskega materiala ter za posamezno kategorijo zahteve za pridelavo in podrobnejše zahteve glede sortne ali vrstne pristnosti in čistosti, zdravstvenega stanja in drugih meril kakovosti, ali minimalne zahteve glede kakovosti, če za semenski material kategorija ni predpisana,

- zahteve glede pakiranja in označevanja semenskega materiala,

- največje število ali količino semenskega materiala v partiji,

- kdaj se šteje, da je zagotovljena izvirnost pakiranja.

(9) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko minister, za pridelavo in trženje v Republiki Sloveniji, predpiše dodatne ali strožje zahteve za posamezno kategorijo semenskega materiala kmetijskih rastlin, če to ni v nasprotju s predpisi Skupnosti iz 1. člena tega zakona.

(10) Minister lahko samo na podlagi odločbe, ki jo izda pristojni organ Skupnosti, omeji oziroma prepove trženje semenskega materiala kmetijskih rastlin, ki je bil pridelan in dan na trg v eni od držav članic Evropske unije in izpolnjuje zahteve, določene s predpisi Skupnosti iz 1. člena tega zakona, vendar ne izpolnjuje dodatnih oziroma strožjih zahtev iz prejšnjega odstavka.

(11) Minister predpiše vrste kmetijskih rastlin iz sedmega odstavka tega člena, katerih semenski material se lahko trži le, če je uradno potrjen.

11. člen

(dobava ne dokončno potrjenega semenskega materiala kmetijskih rastlin)

(1) Ne glede na določbe prejšnjega člena se lahko z namenom, da se semenski material kmetijskih rastlin iz sedmega odstavka prejšnjega člena pripravi za trg, dobavi drugemu dobavitelju tudi ne dokončno potrjen semenski material kmetijskih rastlin, če je bil pridelan pod uradnim nadzorom in je bilo uradno ugotovljeno, da glede sortne ali vrstne pristnosti in čistosti ter zdravstvenega stanja izpolnjuje predpisane zahteve za ne dokončno potrjen semenski material kmetijskih rastlin, in če je označen na predpisan način.

(2) Minister predpiše zahteve za ne dokončno potrjen semenski material kmetijskih rastlin iz prejšnjega odstavka tega člena in način označevanja.

12. člen

(zahteve glede sorte)

(1) Če je za semenski material posamezne vrste kmetijskih rastlin v zahtevah iz 10. člena tega zakona predpisana zahteva glede sortne pristnosti in čistosti, se lahko semenski material kmetijskih rastlin trži, če izpolnjuje zahteve iz 10. člena tega zakona in je označen z imenom sorte.

(2) Sorta iz prejšnjega odstavka mora biti vpisana v sortno listo ali splošno znana ali zavarovana v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo novih sort rastlin, ali vpisana v seznam sort, ki ga vodi dobavitelj v skladu s četrtnim odstavkom 19. člena tega zakona.

(3) Semenski material sort iz prejšnjega odstavka, ki so vpisane v sortno listo ali so splošno znane ali zavarovane, se lahko trži le, če je označen z uradnim imenom sorte.

(4) Semenski material sort, ki so v postopku vpisa v sortno listo ali so v postopku varstva sorte v skladu s predpisi, ki urejajo vpis sorte v sortno listo in varstvo novih sort rastlin, mora biti v skladu s temi predpisi na trgu označen z žlahtniteljevo oznako ali s predlaganim imenom sorte, dokler postopek ni končan.

(5) Pri predpisanih vrstah kmetijskih rastlin se sme semenski material iz prvega odstavka tega člena trži le, če je sorta vpisana v sortno listo v skladu s tem zakonom.

(6) Minister predpiše vrste kmetijskih rastlin, pri katerih mora biti sorta obvezno vpisana v sortno listo.

13. člen

(izjema glede sorte)

(1) Ne glede na določbo petega odstavka prejšnjega člena lahko Uprava na zahtevo dobavitelja v skladu s predpisanimi pogoji dovoli trženje semenskega materiala sorte, ki je v postopku vpisa sorte v sortno listo:

- pri žitih, krmnih rastlinah, pesi, oljnicah in predivnicah ter krompirju za neuradna testiranja ali poskusne namene, vendar največ do predpisane količine;
- pri zelenjadnicah za določeno obdobje.

(2) V zahtevi iz prejšnjega odstavka dobavitelj na predpisanem obrazcu navede zlasti:

- osebno ime in naslov stalnega ali začasnega prebivališča ali firmo in sedež;
- vrsto, sorto in količino semenskega materiala kmetijskih rastlin, ki ga namerava tržiti;
- pri zelenjadnicah obdobje v katerem ga namerava tržiti.

(3) Uprava izda dovoljenje iz prvega odstavka tega člena, če so izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka tega člena in pri zelenjadnicah določi obdobje trženja.

(4) Za semenski material kmetijskih rastlin, ki je GSO ali ki vsebuje GSO, izda Uprava dovoljenje iz prvega odstavka tega člena le, če izpolnjuje tudi zahteve, določene s predpisi, ki urejajo GSO.

(5) Semenski material iz prvega odstavka tega člena mora biti na trgu označen na predpisan način.

(6) Minister predpiše količino semenskega materiala, obdobje trženja in podrobnejše pogoje za izdajo dovoljenja iz prvega odstavka tega člena, obrazec iz drugega odstavka tega člena ter način označitve semenskega materiala iz prejšnjega odstavka.

14. člen

(posebne zahteve za trženje)

(1) Semenski material posamezne vrste kmetijskih rastlin, namenjen ekološki pridelavi, se lahko trži, če izpolnjuje poleg zahtev iz 10. člena tega zakona tudi posebne zahteve za trženje, določene za takšen semenski material s predpisi, ki urejajo ekološko pridelavo.

(2) Semenski material ohranjevalne sorte iz 55. člena tega zakona se lahko trži, če se trži do predpisane količine in izpolnjuje predpisane pogoje.

(3) Minister predpiše največjo količino ter podrobnejše pogoje za trženje semenskega materiala ohranjevalne sorte iz prejšnjega odstavka.

14.a člen

(posebne izjeme glede trženja)

(1) Ne glede na določbe 5., 10., 12. in 20. člena tega zakona se lahko na območju Republike Slovenije za poskuse in testiranja, za znanstvene namene, za selekcijo oziroma za ohranjanje genske raznolikosti trži semenski material kmetijskih rastlin, tudi če glede kakovosti ne izpolnjuje predpisanih zahtev, če sorta ni vpisana v sortno listo, če ga trži dobavitelj, ki ni vpisan v register dobaviteljev, ali če dobavitelj nima dovoljenja iz 20. člena tega zakona pod naslednjima pogojevma:

- da se trži do predpisane količine in
- da je označen na predpisan način.

(2) Ne glede na določbe četrtega odstavka 10. člena tega zakona se lahko na območju Republike Slovenije pri določenih vrstah kmetijskih rastlin iz sedmega odstavka 10. člena tega zakona pod pogojem, da je namenjen izključno končnemu potrošniku in da je označen na predpisan način, trži:

- majhna količina semenskega materiala, ki ne izpolnjuje zahtev glede homogenosti partije, pakiranja, zapiranja in označevanja,

- semenski material v majhnih pakiranjih, ki niso uradno zaprta in označena na predpisan način.

(3) Minister predpiše največje količine semenskega materiala kmetijskih rastlin, ki se smejo tržiti za namene iz prvega odstavka tega člena, vrste kmetijskih rastlin ter kaj se šteje za majhno količino semenskega materiala iz prve alineje prejšnjega odstavka, vrste kmetijskih rastlin ter kaj se šteje za majhna pakiranja iz druge alineje prejšnjega odstavka, podrobnejše pogoje glede pakiranja, zapiranja ter način označevanja semenskega materiala kmetijskih rastlin, ki se sme tržiti v skladu s tem členom.

15. člen

(začasni izjemi)

(1) Če za tekoče leto ni na voljo dovolj semenskega materiala določene vrste kmetijskih rastlin, Uprava na zahtevo dobavitelja dovoli, da se sme začasno, največ eno leto, tržiti semenski material kmetijskih rastlin:

- ki glede kakovosti, zlasti glede kalivosti ali vlage semen, ne izpolnjuje vseh zahtev iz 10. člena tega zakona, predpisanih za to vrsto kmetijskih rastlin, ali

- sorte, ki ni vpisana v sortno listo, čeprav je za to vrsto kmetijske rastline v skladu s tretjim odstavkom 12. člena tega zakona vpis sorte v sortno listo obvezen.

(2) V zahtevi iz prejšnjega odstavka dobavitelj na predpisanem obrazcu navede zlasti:

- osebno ime in naslov stalnega ali začasnega prebivališča ali firmo in sedež ter neponovljivo registrsko številko dobavitelja,

- podatke o semenskem materialu kmetijskih rastlin: vrsto, sorto in kategorijo, leto in mesto pridelave ter količino,

- podatke o kakovosti semenskega materiala kmetijskih rastlin iz prve alineje prejšnjega odstavka ali podatke o lastnostih sorte iz druge alineje prejšnjega odstavka.

(3) Uprava dovoli trženje semenskega materiala določene vrste kmetijskih rastlin, če ugotovi, da so izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka tega člena.

(4) Semenski material kmetijskih rastlin iz prejšnjega odstavka mora biti na trgu posebej označen kot semenski material kmetijskih rastlin, ki ne izpolnjuje vseh predpisanih zahtev.

(5) Minister predpiše minimalne zahteve glede kakovosti semenskega materiala kmetijskih rastlin iz prve alineje prvega odstavka tega člena ter podrobnejši način označevanja semenskega materiala kmetijskih rastlin, ki ne izpolnjuje vseh predpisanih zahtev.

16. člen

(semenska mešanica)

(1) Semenski material kmetijskih rastlin se lahko trži tudi kot mešanica semen različnih sort ali vrst kmetijskih rastlin (v nadaljnjem besedilu: semenska mešanica).

(2) Semenska mešanica se lahko trži, če:

- vsaka sestavina semenske mešanice pred mešanjem izpolnjuje zahteve za trženje iz 10. in 12. člena tega zakona,

- izpolnjuje predpisane zahteve za trženje semenskih mešanic ter je pakirana in označena na predpisan način in
- dobavitelj, ki pripravlja semenske mešanice, izpolnjuje predpisane pogoje.

(3) Izpolnjevanje zahtev iz prejšnjega odstavka mora biti uradno ugotovljeno z uradno potrditvijo semenske mešanice v skladu s tem zakonom.

(4) Poleg zahtev iz drugega odstavka tega člena, mora biti semenska mešanica, ki je namenjena pridelovanju krme, vpisana v evidenco semenskih mešanic v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici Evropske unije.

(5) Minister predpiše zahteve za trženje, pogoje iz tretje alineje drugega odstavka tega člena ter način pakiranja in označevanja semenskih mešanic.

17. člen

(evidenca semenskih mešanic)

(1) Dobavitelj vloži zahtevo za vpis semenske mešanice v evidenco semenskih mešanic na predpisanem obrazcu pri Upravi.

(2) Zahteva vsebuje zlasti:

– podatke o dobavitelju: osebno ime in naslov stalnega ali začasnega prebivališča ali firmo in sedež ter neponovljivo registrsko številko dobavitelja,

– podatke o semenski mešanici: oznako, sestavo in namen uporabe semenske mešanice.

(3) Če semenska mešanica iz četrtega odstavka prejšnjega člena glede sestave izpolnjuje predpisane pogoje za vpis, jo Uprava vpiše v evidenco semenskih mešanic.

(4) Uprava na podlagi zahteve dobavitelja vpiše v evidenco semenskih mešanic tudi semenske mešanice za druge namene.

(5) Uprava vzpostavi in vodi evidenco semenskih mešanic, ki vsebuje zlasti:

– podatke o semenski mešanici: oznako, sestavo in namen uporabe semenske mešanice,

– neponovljivo registrsko številko dobavitelja.

(6) Minister predpiše obrazec iz prvega odstavka tega člena, podrobnejše pogoje glede sestave semenske mešanice, namenjene pridelovanju krme, in način vodenja evidence semenskih mešanic.

18. člen

(izjeme glede trženja)

(1) Za trženje semenskega materiala kmetijskih rastlin se po tem zakonu ne šteje dobava:

1. vzorcev semenskega materiala za uradno preizkušanje ali za inšpekcijski nadzor,

2. (črtana),

3. semenskega materiala osebam, ki v imenu in na račun dobavitelja pripravljajo semenski material za trg,

4. semenskega materiala osebam, ki v imenu in na račun dobavitelja pridelujejo določene vrste kmetijskih rastlin za industrijsko predelavo ali razmnožujejo semenski material za ta namen.

(2) Vzorci semenskega materiala kmetijskih rastlin iz 1. točke prejšnjega odstavka morajo biti posebej označeni kot vzorec semenskega materiala kmetijskih rastlin za namen iz 1. točke prejšnjega odstavka.

(3) Dobavitelj mora v primeru iz 4. točke prvega odstavka tega člena za dobavo takšnega semenskega materiala predhodno pridobiti dovoljenje Uprave. Zahtevi za izdajo dovoljenja, ki vsebuje zlasti osebno ime in naslov stalnega ali začasnega prebivališča ali firmo in sedež ter neponovljivo registrsko številko dobavitelja, mora priložiti kopijo pogodbe, v kateri so opredeljeni namen pridelave ter zahteve za trženje, ki jih izpolnjuje semenski material kmetijskih rastlin. Uprava izda dovoljenje, če ugotovi, da je semenski material kmetijskih rastlin primeren za namen, opredeljen v 4. točki prvega odstavka tega člena.

(4) Minister predpiše največje količine semenskega materiala kmetijskih rastlin, ki se štejejo za vzorec, in način označitve vzorca.

(5) Minister lahko predpiše podrobnejše pogoje za izdajo dovoljenja iz tretjega odstavka tega člena.

IV. PRIDELAVA SEMENSKEGA MATERIALA KMETIJSKIH RASTLIN IN ZAGOTAVLJANJE SKLADNOSTI

19. člen

(obveznosti dobaviteljev)

(1) Dobavitelj mora opravljati dejavnosti dobavitelja v skladu s tem zakonom in zagotavljati, da semenski material kmetijskih rastlin na trgu izpolnjuje predpisane zahteve.

(2) Dobavitelj mora zlasti:

1. imeti za posamezno vrsto kmetijskih rastlin načrt pridelave, v katerem opredeli kritične točke, ki bi lahko vplivale na kakovost semenskega materiala kmetijskih rastlin (zlasti na sortno ali vrstno pristnost in čistost ter zdravstveno stanje),

2. določiti metode za spremljanje in nadzor kritičnih točk iz prejšnje točke,

3. v skladu z metodami iz prejšnje točke izvajati preglede, s katerimi zagotovi stalno spremljanje in nadzor kritičnih točk iz 1. točke tega odstavka, izvajati ukrepe, potrebne za preprečevanje pojava oziroma širjenja škodljivih organizmov iz sedmega odstavka tega člena, jemati vzorce in jih pošiljati v analizo v laboratoriju, imenovanem v skladu s 76. členom tega zakona (v nadaljnjem besedilu: imenovani laboratorij) za namen spremljanja kakovosti pridelave ter na predpisan način voditi zapise o spremljanju in nadzoru kritičnih točk ter o izvedenih ukrepih za zagotovitev skladnosti semenskega materiala s predpisanimi zahtevami,

4. zagotoviti sledljivost in razpoznavnost vsake partije semenskega materiala kmetijskih rastlin v vseh fazah pridelave in priprave za trg, pri skladiščenju, prodaji in dobavi semenskega materiala,

5. voditi zapise na predpisan način in hraniti dokazila o vzdrževanju sorte oziroma o pridobitvi ali nakupu semenskega materiala kmetijskih rastlin, ki se uporablja za razmnoževanje ali za ponovno pridelavo semenskega materiala,

6. voditi zapise na predpisan način in hraniti dokazila o pridelavi, nabavi ali uvozu, o pripravi za trg, o zalogah, o prodaji ali dobavi semenskega materiala kmetijskih rastlin,

7. omogočiti izvajanje uradnega ali inšpekcijskega nadzora ali pregleda iz tretjega odstavka 66. člena tega zakona, dopustiti odvzem vzorcev in v času uradnega ali inšpekcijskega nadzora spremljati pristojnega inšpektorja, sam ali njegova odgovorna strokovna oseba, ter mu na njegovo zahtevo predložiti dokazila in evidence, ki jih hrani oziroma vodi v skladu s tem odstavkom, in mu nuditi vse potrebne informacije,

8. izvajati predpisane ukrepe, odrejene pri uradnem ali inšpekcijskem nadzoru,

9. izpolnjevati druge predpisane obveznosti v skladu s tem zakonom, z zakonom, ki ureja zdravstveno varstvo rastlin in predpisi, izdanimi na njuni podlagi.

(3) Dobavitelj mora hraniti vsa dokazila in zapise iz prejšnjega odstavka najmanj eno leto, za sadne rastline, vinsko trto, hmelj in večletne okrasne rastline pa najmanj tri leta.

(4) Dobavitelj mora na predpisan način voditi seznam sort sadnih oziroma okrasnih rastlin, če te sorte niso vpisane v sortno listo ali splošno znane ali zavarovane v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo novih sort rastlin.

(5) Dobavitelju, ki ne prideluje semenskega materiala kmetijskih rastlin, ni potrebno izpolnjevati obveznosti 1., 2., 3. in 5. točke drugega odstavka tega člena.

(6) Dobavitelju, ki prideluje semenski material vrst kmetijskih rastlin iz sedmega odstavka 10. člena tega zakona, ni potrebno izpolnjevati obveznosti iz 1., 2. in 3. točke drugega odstavka tega člena.

(7) Dobavitelj, ki pri izvajanju obveznosti iz tega člena ugotovi karantenske škodljive organizme, določene s predpisi, ki urejajo zdravstveno varstvo rastlin (v nadaljnjem besedilu: karantenski škodljivi organizmi) ali če sumi na pojav karantenskih škodljivih organizmov, ali če ugotovi, da so se škodljivi organizmi, ki pomembno vplivajo na kakovost semenskega materiala kmetijskih rastlin in so določeni v predpisu iz osmega odstavka 10. člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: nadzorovani škodljivi organizmi) pojavili v večjem obsegu, kot je predpisano, mora o tem nemudoma obvestiti Upravo in pristojnega inšpektorja.

(8) Minister predpiše način vodenja zapisov iz 3., 5. in 6. točke drugega odstavka tega člena, način vodenja seznama sort iz četrtega odstavka tega člena in podatke, ki jih mora vsebovati opis sort.

20. člen

(dovoljenje za izdajo etiket in potrdil dobavitelja)

(1) Dobavitelj lahko trži semenski material kmetijskih rastlin, razen semenskega materiala vrst kmetijskih rastlin iz sedmega odstavka 10. člena tega zakona, če ima dovoljenje Uprave za izdajo etiket in potrdil dobavitelja in če na podlagi pregledov iz 3. točke drugega odstavka prejšnjega člena ugotovi, da semenski material izpolnjuje zahteve iz 10. in 12. člena tega zakona, in če zanj izda predpisane etikete oziroma potrdilo dobavitelja.

(2) Uprava izda dovoljenje iz prejšnjega odstavka na zahtevo dobavitelja, ki jo vloži na predpisanem obrazcu in v kateri navede zlasti podatke o:

- dobavitelju: osebno ime in naslov stalnega ali začasnega prebivališča ali firmo in sedež dobavitelja ter njegovo neponovljivo registrsko številko,
- mestu pridelave,
- vrste oziroma skupine kmetijskih rastlin, ki jih prideluje in trži.

(3) Zahtevi iz prejšnjega odstavka priloži dokazila, da izpolnjuje obveznosti iz 1., 2., in 3. točke drugega odstavka prejšnjega člena, vzorec etikete in potrdila dobavitelja, ter izjavo, da je seznanjen z drugimi obveznostmi dobavitelja po tem zakonu.

(4) Uprava izda dobavitelju za vrste ali skupine kmetijskih rastlin, navedenih v zahtevi, dovoljenje za izdajo etiket in potrdil dobavitelja, če ugotovi, da dobavitelj izpolnjuje obveznosti iz 1., 2., in 3. točke drugega odstavka prejšnjega člena.

(5) Uprava lahko pred izdajo dovoljenja iz prejšnjega odstavka pri dobavitelju preveri izpolnjevanje obveznosti iz 1., 2. in 3. točke drugega odstavka prejšnjega člena.

(6) Dobavitelj mora pridobiti dovoljenje Uprave iz četrtega odstavka tega člena za vsako novo vrsto ali skupino kmetijskih rastlin, katere semenski material namerava pridelovati ali tržiti.

(7) Podatki o izdanih dovoljenjih iz četrtega odstavka tega člena se vodijo v registru dobaviteljev.

(8) Dobavitelj, ki pridobi dovoljenje za izdajo etiket in potrdil dobavitelja, mora o izdanih etiketah oziroma potrdilih dobavitelja voditi evidenco na predpisan način.

(9) Dobaviteljem, ki so majhni pridelovalci semenskega materiala in katerih celotna pridelava tega semenskega materiala je namenjena za samooskrbo ali za prodajo na lokalnem trgu fizičnim osebam, ki so končni uporabniki tega semenskega materiala in ki se poklicno ne ukvarjajo s pridelavo kmetijskih rastlin, ni potrebno pridobiti dovoljenja iz četrtega odstavka tega člena.

(10) Minister podrobneje predpiše vsebino etikete in potrdila dobavitelja iz prvega odstavka tega člena, vsebino obrazca in način vlaganja zahteve iz drugega odstavka tega člena, način vodenja evidence iz osmega odstavka tega člena in kriterije za majhne pridelovalce ter lokalni trg iz prejšnjega odstavka.

21. člen

(nadzor dobaviteljev)

(1) Pristojni inšpektor mora najmanj enkrat letno opraviti nadzor pri dobavitelju semenskega materiala kmetijskih rastlin, ki ima dovoljenje iz četrtega odstavka prejšnjega člena. Pri izvajanju nadzora pristojni inšpektor preveri, če dobavitelj izpolnjuje obveznosti dobavitelja iz 19. in 20. člena tega zakona in če je semenski material kmetijskih rastlin skladičen s predpisanimi zahtevami iz 10. člena tega zakona.

(2) Če pristojni inšpektor ugotovi, da dobavitelj ne izpolnjuje obveznosti iz 1., 2. in 3. točke drugega odstavka 19. člena tega zakona, predlaga Upravi odvzem dovoljenja za izdajo etiket in potrdil dobavitelja.

(3) Če pristojni inšpektor ugotovi, da dobavitelj ne izpolnjuje drugih predpisanih obveznosti iz 19. in 20. člena tega zakona, mu odredi odpravo pomanjkljivosti oziroma izpolnitev obveznosti v roku, ki ne sme biti krajši od 15 dni.

(4) Če pristojni inšpektor ugotovi, da semenski material kmetijskih rastlin ni skladičen s predpisanimi zahtevami, dobavitelju odredi odpravo pomanjkljivosti v roku, ki ne sme biti krajši od 15 dni. Če obstaja sum, da so se pojavili karantenski škodljivi organizmi ali da so se nadzorovani škodljivi organizmi pojavili v večjem obsegu, kot je predpisano, odvzame vzorce semenskega materiala kmetijskih rastlin in jih pošlje v analizo imenovanemu laboratoriju.

(5) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka lahko pristojni inšpektor določi dobavitelju krajši rok, če se odrejeni ukrepi nanašajo na oskrbo posevkov oziroma nasadov in varstvo pred škodljivimi organizmi.

(6) Če pristojni inšpektor na podlagi ponovno opravljenega nadzora iz tretjega oziroma četrtega odstavka tega člena oziroma na podlagi rezultatov analiz vzorcev, odvzetih v skladu s četrtrim odstavkom tega člena ugotovi, da skladnosti ni mogoče zagotoviti, dobavitelju prepove trženje takšnega semenskega materiala. Če dobavitelj kljub prepovedi trži ta semenski material, pristojni inšpektor predlaga Upravi odvzem dovoljenja za izdajo etiket in potrdil dobavitelja.

(7) Pristojni inšpektor vodi zapisnik o opravljenem nadzoru.

(8) O opravljenem nadzoru pri dobavitelju ter o ugotovitvah in o odrejenih ukrepih iz tega člena pristojni inšpektor obvesti Upravo na predpisan način.

(9) Dobavitelj nosi stroške, ki nastanejo zaradi odrejenih ukrepov iz drugega, tretjega, četrtega, petega in šestega odstavka tega člena ter stroške odvzema in analiz vzorcev, kadar je izvid analize neugoden za dobavitelja.

(10) Minister predpiše način odvzema vzorcev iz četrtega odstavka in način obveščanja Uprave iz osmega odstavka tega člena.

21.a člen

(odvzem dovoljenja za izdajo etiket in potrdil dobavitelja)

(1) Uprava dobavitelju odvzame dovoljenje za izdajo etiket in potrdil dobavitelja:

- po uradni dolžnosti, če dobavitelja na podlagi prvega odstavka 8. člena tega zakona izbriše iz registra dobaviteljev, ali

– na predlog inšpektorja, če ta ugotovi, da dobavitelj ne izpolnjuje obveznosti iz 3. točke drugega odstavka 19. člena tega zakona, ali da trži semenski material kmetijskih rastlin kljub prepovedi pristojnega inšpektorja iz šestega odstavka prejšnjega člena.

(2) O odvzemu dovoljenja za izdajo etiket in potrdil dobavitelja odloči Uprava z odločbo.

(3) Podatki o odvzemu dovoljenja iz prejšnjega odstavka se vodijo v registru dobaviteljev.

22. člen

(uradna potrditev semenskega materiala kmetijskih rastlin)

(1) Dobavitelj mora vsako leto do predpisanega roka prijaviti semenski material predpisanih vrst kmetijskih rastlin iz sedmega odstavka 10. člena tega zakona v uradno potrditev organu za potrjevanje, ki mu je dodeljeno javno pooblastilo v skladu s 75. členom tega zakona. Prijava na predpisanem obrazcu vsebuje zlasti podatke o:

- dobavitelju: osebno ime in naslov stalnega ali začasnega prebivališča ali firmo in sedež dobavitelja ter njegovo neponovljivo registrsko številko,

- mestu pridelave,
- zemljiščih, na katerih je semenski posevek ali semenski nasad, s površinami in parcelnimi številkami,
- uporabljenem semenskem materialu kmetijskih rastlin, zlasti o vrsti, sorti in kategoriji ter količini,
- posebnih zahtevah glede potrjevanja.

Prijavi mora priložiti predpisana dokazila o uporabljenem semenskem materialu kmetijskih rastlin.

(2) Dobavitelj lahko vloži prijavo iz prejšnjega odstavka, če je:

- vpisan v register dobaviteljev za vrsto kmetijske rastline, katere semenski material prijavlja v uradno potrditev,
- sorta vpisana v sortno listo ali če so izpolnjeni pogoji za uradno potrditev iz 25. člena tega zakona.

(3) Ne glede na določbo druge alineje prejšnjega odstavka lahko dobavitelj prijavi v uradno potrditev semenski material sadnih oziroma okrasnih rastlin, če je sorta zavarovana v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo sort rastlin.

(4) V postopku uradne potrditve semenskega materiala kmetijskih rastlin, ki je sestavljen iz:

1. uradnih pregledov semenskih posevkov oziroma nasadov, zemljišč, objektov za pridelavo, skladiščenje in pripravo semenskega materiala kmetijskih rastlin za trg,

2. uradnih pregledov dokazil in zapisov, ki jih vodi dobavitelj v skladu s 5. in 6. točko drugega odstavka 19. člena tega zakona,

3. uradnih vzorčenj in testiranj vzorcev, organ za potrjevanje ugotovi, ali semenski material kmetijskih rastlin izpolnjuje predpisane zahteve iz 10. ali 11. člena tega zakona.

(5) Če organ za potrjevanje v postopku uradne potrditve iz prejšnjega odstavka ugotovi, da semenski material kmetijskih rastlin izpolnjuje predpisane zahteve iz 10. člena tega zakona za predpisano kategorijo, izda predpisane uradne etikete za to kategorijo.

(6) Organ za potrjevanje pakiranja semenskega materiala kmetijskih rastlin izvirno zapre in označi z izdanimi etiketami iz prejšnjega odstavka ter izda potrdilo o uradni potrditvi semenskega materiala kmetijskih rastlin.

(7) Če organ za potrjevanje v postopku uradne potrditve iz četrtega odstavka tega člena ugotovi, da semenski material kmetijskih rastlin izpolnjuje predpisane zahteve iz 11. člena tega zakona za ne dokončno potrjen semenski material kmetijskih rastlin, izda potrdilo, da semenski material izpolnjuje predpisane zahteve za ne dokončno potrjen semenski material kmetijskih rastlin. Za ta semenski material lahko izda tudi predpisane uradne etikete in ga z njimi označi.

(8) Organ za potrjevanje z odločbo zavrne uradno potrditev, če semenski material kmetijskih rastlin ne izpolnjuje zahtev iz 10. člena tega zakona za nobeno od predpisanih kategorij, ali če ne izpolnjuje zahtev iz 11. člena tega zakona za ne dokončno potrjen semenski material kmetijskih rastlin. Zoper odločbo organa za potrjevanje je dovoljena pritožba na Upravo.

(9) Organ za potrjevanje vodi zapisnik o opravljenih uradnih dejanjih iz četrtega odstavka tega člena.

(10) O prejetih prijavah, o opravljenih uradnih dejanjih v postopku uradne potrditve, o potrditvi oziroma zavrnitvi uradne potrditve mora organ za potrjevanje obvestiti Upravo in pristojnega inšpektorja na predpisan način.

(11) Stroške postopka uradne potrditve iz četrtega odstavka tega člena, stroške v zvezi z izdajo uradnih etiket in z uradno označitvijo plača dobavitelj organu za potrjevanje.

(12) Minister podrobneje predpiše vsebino obrazca prijave, roke in način vlaganja prijave, dokazila, ki morajo biti prijavi priložena, podrobnejši postopek uradne potrditve, vsebino, barvo in obliko uradne etikete in vsebino potrdila o uradni potrditvi semenskega materiala kmetijskih rastlin ter potrdila o nedokončno potrjenem semenskem materialu kmetijskih rastlin, način izvirnega zapiranja, način obveščanja Uprave in pristojnega inšpektorja, višino stroškov postopka uradne potrditve in višino stroškov v zvezi z izdajo uradnih

etiket in z uradno označitvijo semenskega materiala kmetijskih rastlin.

22.a člen

(poljski pregledi, vzorčenje in testiranje vzorcev pod uradnim nadzorom)

(1) V postopku uradne potrditve organ za potrjevanje zagotovi, da naloge iz 1. in 3. točke četrtega odstavka prejšnjega člena, izvede sam ali preko fizičnih ali pravnih oseb, ki izpolnjujejo predpisane pogoje in so imenovane za opravljanje pregledov pod uradnim nadzorom, za opravljanje vzorčenj pod uradnim nadzorom ter za opravljanje testiranj semenskega materiala kmetijskih rastlin pod uradnim nadzorom (v nadaljnjem besedilu: pregledniki, vzorčevalci in laboratoriji).

(2) Preglednike, vzorčevalce in laboratorije iz prejšnjega odstavka na podlagi javnega natečaja imenuje Uprava.

(3) Uprava vodi evidenco preglednikov, vzorčevalcev in laboratorijev. V evidenci vodi zlasti podatke o:

– imenovanih fizičnih ali pravnih oseb: osebno ime in naslov stalnega ali začasnega prebivališča ali firmo in sedež,

– enotni matični številki občana,

– stopnji izobrazbe in o dodatnem izobraževanju,

– datumu izdaje imenovanja in o veljavnosti imenovanja,

– vrstah oziroma skupinah kmetijskih rastlin, na katere se nanaša imenovanje.

(4) Uprava objavi v uradnem glasilu Uprave iz 56. člena tega zakona seznam preglednikov, vzorčevalcev in laboratorijev, v katerem navede podatke iz prve, četrte in pete alineje prejšnjega odstavka.

(5) Preglednike, vzorčevalce in laboratorije iz prvega odstavka tega člena pri izvajanju nalog iz 1. in 3. točke četrtega odstavka prejšnjega člena nadzoruje organ za potrjevanje na način, ki ga predpiše minister. Organ za potrjevanje in preglednik, vzorčevalec ali laboratorij sklenejo pogodbo o medsebojnih pravicah in obveznostih.

(6) Če organ za potrjevanje pri nadzoru preglednika, vzorčevalca in laboratorija ugotovi, da ne ravna na predpisan način, predlaga Upravi, da razveljavi njegovo imenovanje.

(7) Minister predpiše pogoje, ki jih morajo glede strokovne usposobljenosti in tehnične opreme izpolnjevati preglednik, vzorčevalec ali laboratorij, način vodenja evidence preglednikov, vzorčevalcev ali laboratorijev ter obseg in način nadzora organa za potrjevanje.

23. člen

(uradna potrditev semenske mešanice)

(1) Uradna potrditev semenske mešanice je predpisan postopek, ki ga na podlagi prijave dobavitelja izvede organ za potrjevanje in s katerim uradno ugotovi, da semenska mešanica izpolnjuje zahteve iz drugega odstavka 16. člena tega zakona.

(2) Prijava, ki jo dobavitelj vloži na predpisanem obrazcu pri organu za potrjevanje, vsebuje zlasti podatke o:

– dobavitelju: osebno ime in naslov stalnega ali začasnega prebivališča ali firmo in sedež dobavitelja ter njegovo neponovljivo registrsko številko,

– oznaki, sestavi in namenu uporabe semenske mešanice,

– posameznih sestavinah, uporabljenih za pripravo mešanice.

(3) Semenska mešanica, namenjena pridelovanju krme, se lahko uradno potrdi le, če izpolnjuje pogoje iz drugega in iz četrtega odstavka 16. člena tega zakona.

(4) Postopek uradne potrditve semenske mešanice je sestavljen iz uradnih pregledov semenske mešanice ter dokazil, iz katerih je razvidno, da vsaka sestavina mešanice izpolnjuje pogoje za trženje ter dokazil in zapisov, ki jih

vodi dobavitelj v skladu s 5. in 6. točko drugega odstavka 19. člena tega zakona.

(5) Če organ za potrjevanje v postopku uradne potrditve iz prejšnjega odstavka ugotovi, da semenska mešanica izpolnjuje zahteve iz drugega odstavka 16. člena tega zakona, izda predpisane uradne etikete, semensko mešanico označi z izdanimi etiketami ter izda potrdilo o uradni potrditvi semenske mešanice.

(6) Če organ za potrjevanje ugotovi, da zahteve iz drugega odstavka 16. člena tega zakona niso izpolnjene, z odločbo zavrne uradno potrditev semenske mešanice. Zoper odločbo organa za potrjevanje je dovoljena pritožba na Upravo.

(7) Organ za potrjevanje vodi zapisnik o opravljenih uradnih dejanjih iz četrtega odstavka tega člena.

(8) O prejetih prijavah, o opravljenih uradnih dejanjih v postopku uradne potrditve, o potrditvi oziroma zavrnitvi uradne potrditve semenske mešanice, mora organ za potrjevanje obvestiti Upravo in pristojnega inšpektorja na predpisan način.

(9) Stroške postopka uradne potrditve iz četrtega odstavka tega člena in stroške v zvezi z izdajo uradnih etiket in z uradno označitvijo plača dobavitelj organu za potrjevanje.

(10) Minister predpiše vsebino obrazca prijave, podrobnejši postopek uradne potrditve, vsebino, barvo in obliko uradne etikete, vsebino potrdila o uradni potrditvi semenske mešanice, način obveščanja Uprave in pristojnega inšpektorja ter višino stroškov postopka in stroškov v zvezi z izdajo uradnih etiket in z uradno označitvijo.

24. člen

(izdaja uradnih etiket pred uradno ugotovitvijo kalivosti semena)

(1) Pri vrstah kmetijskih rastlin iz sedmega odstavka 10. člena tega zakona, pri katerih je v zahtevah za trženje semenskega materiala kmetijskih rastlin iz 10. člena tega zakona predpisana najnižja kalivost semena, lahko organ za potrjevanje na zahtevo dobavitelja v postopku uradne potrditve izjemoma izda uradne etikete iz petega odstavka 22. člena tega zakona in semenski material kmetijskih rastlin z njimi označi, preden je kalivost semena uradno ugotovljena, če:

– je organ za potrjevanje v postopku uradne potrditve ugotovil, da semenski material kmetijskih rastlin razen predpisane kalivosti izpolnjuje vse druge predpisane zahteve iz 10. člena tega zakona,

– iz začasnega poročila o kalivosti semena, ki ga zagotovi dobavitelj, izhaja, da semenski material kmetijskih rastlin tudi glede kalivosti izpolnjuje predpisane zahteve.

(2) Dobavitelj mora v zahtevi iz prejšnjega odstavka navesti zlasti podatke o:

– dobavitelju: osebno ime in naslov stalnega ali začasnega prebivališča ali firmo in sedež dobavitelja ter njegovo neponovljivo registrsko številko,

– lokaciji skladišča dobavitelja ali prvega prejemnika, kjer bo semenski material kmetijskih rastlin do izdaje potrdila o potrditvi semenskega materiala kmetijskih rastlin in o prvem prejemniku: ime, priimek in naslov ali firmo in sedež,

– o semenskem materialu kmetijskih rastlin, zlasti o vrsti, sorti in kategoriji, mestu in letu pridelave.

Zahtevi mora priložiti začasno poročilo o kalivosti semena.

(3) Semenskega materiala kmetijskih rastlin iz prvega odstavka tega člena se do izdaje potrdila o uradni potrditvi ne sme tržiti.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek lahko dobavitelj semenski material kmetijskih rastlin iz prvega odstavka tega člena dobavi prvemu prejemniku, ki ga je navedel v zahtevi iz drugega odstavka tega člena. Semenski material kmetijskih rastlin mora dobavitelj dodatno označiti z etiketo, ki vsebuje

najmanj neponovljivo registrsko številko dobavitelja in kalivost semena iz začasnega poročila o kalivosti.

(5) Ne glede na določbe prvega odstavka tega člena organ za potrjevanje za uvožen semenski material ne sme izdati uradnih etiket pred uradno ugotovitvijo kalivosti semena.

(6) Organ za potrjevanje izda potrdilo o uradni potrditvi semenskega materiala kmetijskih rastlin, če v postopku uradne potrditve ugotovi, da semenski material kmetijskih rastlin tudi glede kalivosti izpolnjuje predpisane zahteve iz 10. člena tega zakona.

(7) Če organ za potrjevanje v postopku uradne potrditve ugotovi, da semenski material kmetijskih rastlin glede kalivosti ne izpolnjuje predpisanih zahtev iz 10. člena tega zakona, z odločbo zavrne uradno potrditev semenskega materiala kmetijskih rastlin. V odločbi naloži dobavitelju, da dopusti organu za potrjevanje odstranitev izdanih uradnih etiket iz prvega odstavka tega člena, ali da vrne izdane uradne etikete organu za potrjevanje najpozneje v 8 dneh od vročitve odločbe.

24.a člen

(izjema za semenski material, namenjen nadaljnjemu razmnoževanju)

(1) Pri vrstah kmetijskih rastlin iz sedmega odstavka 10. člena tega zakona se lahko ne glede na določbe prvega odstavka 10. člena uradno potrdi in trži semenski material določenih kategorij, ki so namenjene nadaljnjemu razmnoževanju, tudi če ta semenski material glede kalivosti ne izpolnjuje predpisanih zahtev.

(2) Organ za potrjevanje uradno potrdi semenski material iz prejšnjega odstavka na zahtevo dobavitelja, če je bilo v postopku uradne potrditve iz 22. člena tega zakona ugotovljeno, da so izpolnjene vse predpisane zahteve za uradno potrditev, razen kalivosti, in če dobavitelj ta semenski material dodatno označi z etiketo, ki vsebuje najmanj podatke o dobavitelju in o dejanski kalivosti semena.

(3) Minister predpiše kategorije semenskega materiala, za katere velja izjema iz prvega odstavka tega člena, ter način dodatnega označevanja.

25. člen

(izjema za semenski material, ki je namenjen izvozu)

(1) Če je semenski material kmetijskih rastlin vrst iz sedmega odstavka 10. člena tega zakona namenjen izvozu, organ za potrjevanje na zahtevo dobavitelja izvede postopek uradne potrditve v skladu z 22. členom tega zakona tudi, če sorta ni vpisana v sortno listo.

(2) Če organ za potrjevanje v postopku uradne potrditve iz prejšnjega odstavka ugotovi, da semenski material kmetijskih rastlin izpolnjuje predpisane zahteve iz 10. ali 11. člena tega zakona, izda za ta semenski material posebne uradne etikete in potrdilo, na katerih navede, da semenski material ni namenjen trženju na območju Skupnosti.

(3) Minister predpiše vsebino, barvo in obliko uradne etikete ter vsebino potrdila o uradni potrditvi iz prejšnjega odstavka.

26. člen

(označevanje pod uradnim nadzorom)

(1) Ne glede na določbe šestega odstavka 22. člena in petega odstavka 23. člena tega zakona lahko organ za potrjevanje dobavitelju semenskega materiala določenih vrst kmetijskih rastlin dovoli, da sam izvirno zapre in označi semenski material kmetijskih rastlin z uradnimi etiketami, če organ za potrjevanje zagotovi nadzor nad označevanjem semenskega materiala kmetijskih rastlin na predpisan način.

(2) Minister predpiše vrste kmetijskih rastlin in način izvajanja nadzora iz prejšnjega odstavka tega člena.

27. člen

(ponovno uradno označevanje semenskega materiala kmetijskih rastlin)

(1) Semenski material kmetijskih rastlin, ki je bil uradno potrjen, izvirno zaprt in označen, se lahko prepakira, izvirno zapre in ponovno uradno označi. Organ za potrjevanje na zahtevo dobavitelja izda nove uradne etikete in semenski material kmetijskih rastlin izvirno zapre in označi, če semenski material še izpolnjuje predpisane zahteve za uradno potrditev.

(2) Stroške v zvezi z izdajo uradnih etiket in z uradno označitvijo plača dobavitelj organu za potrjevanje.

28. člen

(evidenca pridelave)

(1) Na podlagi obvestil o opravljenem nadzoru dobaviteljev iz osmega odstavka 21. člena tega zakona in na podlagi prijav iz prvega odstavka 22. člena tega zakona Uprava vzpostavi in vodi evidenco pridelave semenskega materiala kmetijskih rastlin za tekoče leto. V evidenci vodi podatke o dobaviteljih, ki pridelujejo semenski material kmetijskih rastlin, o mestih pridelave in o prijavljenih površinah za pridelavo semenskega materiala kmetijskih rastlin. Pri vrstah kmetijskih rastlin iz sedmega odstavka 10. člena tega zakona vodi v evidenci tudi podatke o količinah uradno potrjenega semenskega materiala, po vrstah in sortah kmetijskih rastlin.

(2) Evidenco iz prejšnjega odstavka Uprava hrani pet let.

V. UVOZ SEMENKEGA MATERIALA KMETIJSKIH RASTLIN

29. člen

(pogoji za uvoz semenskega materiala kmetijskih rastlin)

(1) Semenski material posamezne vrste kmetijskih rastlin lahko uvozi le dobavitelj, ki je vpisan v register dobaviteljev za uvoz te vrste kmetijskih rastlin (v nadaljnjem besedilu: uvoznik).

(2) Semenski material kmetijskih rastlin se lahko uvozi, če je enakovreden semenskemu materialu pridelanemu na območju držav članic Skupnosti, v skladu s predpisi, ki urejajo trženje semenskega materiala kmetijskih rastlin.

(3) Semenski material kmetijskih rastlin iz petega odstavka 12. člena tega zakona se lahko uvozi, če je sorta vpisana v sortno listo in če so izpolnjeni pogoji iz prejšnjega odstavka.

30. člen

(enakovrednost semenskega materiala kmetijskih rastlin)

(1) Uvoženi semenski material kmetijskih rastlin je enakovreden semenskemu materialu pridelanemu v skladu s predpisi na območju Skupnosti, če so zahteve za semenski material kmetijskih rastlin, zahteve za dobavitelje ter za uradni nadzor semenskih posevkov ali nasadov semenskega materiala kmetijskih rastlin oziroma dobaviteljev, določene v predpisih države, ki ni članica Skupnosti (v nadaljnjem besedilu: tretja država), enakovredne predpisanim zahtevam in je semenski material kmetijskih rastlin v tretji državi pridelan v skladu s temi predpisi.

(2) O enakovrednosti semenskega materiala kmetijskih rastlin odloči pristojni organ Skupnosti.

(3) Do odločitve pristojnega organa iz prejšnjega odstavka lahko Uprava po uradni dolžnosti ali na predlog uvoznika preveri, ali so izpolnjeni pogoji za priznanje enakovrednosti semenskega materiala kmetijskih rastlin, pridelanega v tretji državi.

(4) V primeru iz prejšnjega odstavka Uprava z odločbo, ki jo objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in ki velja naj-

pozneje do odločitve pristojnega organa iz drugega odstavka tega člena, določi:

– etikete oziroma dokazila, ki izkazujejo enakovrednost semenskega materiala kmetijskih rastlin, pridelanega v tretji državi,

– v primeru uradnih etiket oziroma dokazil tudi uradne organe tretje države, ki v skladu s predpisi druge države ali v skladu z mednarodnimi shemami potrjevanja izdajajo te etikete oziroma dokazila iz prejšnje alinee.

31. člen

(postopek pri uvozu)

(1) Uvoznik mora pred uvozom vsako pošiljko semenskega materiala kmetijskih rastlin prijaviti fitosanitarnemu inšpektorju v inšpekcijski pregled. Prijava se vloži na predpisanem obrazcu in vsebuje zlasti podatke o:

– uvozniku: osebno ime in naslov stalnega ali začasnega prebivališča ali firmo in sedež ter neponovljivo registrsko številko dobavitelja,

– semenskem materialu kmetijskih rastlin: vrsti oziroma sorti, kategoriji in količini semenskega materiala,

– državi pridelave (izvora) in državi izvoza.

(2) Inšpekcijski pregled pošiljke semenskega materiala kmetijskih rastlin se opravi na prvem vstopnem mestu v Republiko Slovenijo, ki je določeno v skladu s predpisi, ki urejajo zdravstveno varstvo rastlin in kjer se opravljajo druge uvozne administrativne formalnosti, vključno s carinskimi.

(3) Inšpekcijski pregled pošiljke semenskega materiala kmetijskih rastlin se lahko opravi tudi v uradno določenih mestih v notranjosti države, ki so pod carinskim nadzorom, če je to v skladu s predpisi, ki urejajo zdravstveno varstvo rastlin.

(4) Carinski organi ne smejo začeti s postopkom sprostitve blaga v prost promet, dokler fitosanitarni inšpektor ne dovoli uvoza semenskega materiala kmetijskih rastlin.

(5) Fitosanitarni inšpektor z inšpekcijskim pregledom ugotovi zlasti, če:

– je uvoznik vpisan v register dobaviteljev za uvoz semenskega materiala vrste kmetijskih rastlin, ki jo uvažajo,

– semenski material kmetijskih rastlin izpolnjuje pogoje za uvoz iz drugega in tretjega odstavka 29. člena tega zakona.

(6) Pri inšpekcijskem pregledu lahko fitosanitarni inšpektor odvzame vzorce semenskega materiala kmetijskih rastlin in jih pošlje v analizo laboratoriju, imenovanemu v skladu s 76. členom tega zakona.

(7) Če so izpolnjeni pogoji za uvoz iz 29. člena tega zakona, fitosanitarni inšpektor po opravljenem pregledu dovoli uvoz semenskega materiala kmetijskih rastlin z odločbo, ki se izda v obliki uradnega zaznamka na prijavi.

(8) Če fitosanitarni inšpektor na podlagi opravljenega inšpekcijskega pregleda oziroma rezultatov analiz odvzetih vzorcev ugotovi, da semenski material kmetijskih rastlin ne izpolnjuje pogojev za uvoz iz 29. člena tega zakona, z odločbo prepove uvoz takšnega semenskega materiala kmetijskih rastlin.

(9) Kopijo odločbe iz sedmega in osmega odstavka tega člena fitosanitarni inšpektor pošlje Upravi.

(10) Stroške odvzema vzorcev in analiz vzorcev semenskega materiala kmetijskih rastlin, ki so bili opravljeni na zahtevo fitosanitarnega inšpektorja, plača uvoznik, pri katerem so bili vzeti vzorci, kadar je izvid analize neugoden za uvoznika.

32. člen

(izjeme)

(1) Ne glede na določbe prejšnjega člena semenskega materiala kmetijskih rastlin ni potrebno prijaviti fitosanitarnemu inšpektorju v inšpekcijski pregled, če se uvažajo:

– vzorci semenskega materiala za uradno preizkušanje, za hrambo v genski banki, za žlahtnenje, za znanstvene in

raziskovalne namene oziroma za razstave, če količine semenskega materiala ne presegajo predpisanih količin;

– določene količine semenskega materiala v izvirnem pakiranju, namenjene za osebno uporabo.

(2) Minister predpiše količine semenskega materiala kmetijskih rastlin, ki se lahko uvozijo kot vzorci iz prve alinee prejšnjega odstavka, in količine semenskega materiala kmetijskih rastlin v izvirnem pakiranju, ki se lahko uvozijo za osebno uporabo.

33. člen

(posebna uvozna dovoljenja)

(1) Ne glede na določbe sedmega odstavka 31. člena tega zakona fitosanitarni inšpektor na podlagi posebnega uvoznega dovoljenja Uprave dovoli uvoz:

– vzorcev semenskega materiala kmetijskih rastlin za uradno preizkušanje, za hrambo v genski banki, za žlahtnenje, za znanstvene in raziskovalne namene, če količine semenskega materiala presegajo predpisane količine iz prve alinee prvega odstavka prejšnjega člena,

– semenskega materiala sorte, ki ni vpisana v sortno listo.

(2) Uvoznik vloži pri Upravi zahtevo za izdajo posebne uvozne dovoljenja na predpisanem obrazcu, ki vsebuje zlasti podatke o:

– uvozniku: osebno ime in naslov stalnega ali začasnega prebivališča ali firmo in sedež ter neponovljivo registrsko številko dobavitelja,

– semenskem materialu kmetijskih rastlin: vrsti oziroma sorti, kategoriji, in količini semenskega materiala, državi pridelave (izvora) in državi izvoza,

– namenu uvoza,

– predvidenem roku uvoza.

(3) Uprava izda posebno uvozno dovoljenje znanstvenim in strokovnim ustanovam za uvoz vzorcev semenskega materiala kmetijskih rastlin iz prve alinee prvega odstavka tega člena tudi, če niso vpisane v register dobaviteljev.

(4) Uprava izda posebno uvozno dovoljenje uvozniku, ki uvaža semenski material iz druge alinee prvega odstavka tega člena zaradi razmnoževanja v Republiki Sloveniji, če uvoznik Upravi predloži pisno izjavo, da bo razmnoženi semenski material kmetijskih rastlin v določenem roku v celoti izvozil. Uprava v posebnem uvoznem dovoljenju določi rok, do katerega mora uvoznik razmnoženi semenski material kmetijskih rastlin izvoziti.

(5) Uvoznik mora posebno uvozno dovoljenje iz tretjega in četrtega odstavka tega člena priložiti prijavi za inšpekcijski pregled iz prvega odstavka 31. člena tega zakona.

(6) Minister predpiše podrobnejšo vsebino obrazca iz drugega odstavka tega člena.

34. člen

(obveznosti uvoznika)

(1) Poleg obveznosti iz 19. in 20. člena tega zakona mora uvoznik semenskega materiala okrasnih rastlin obveščati Upravo o uvozu tega semenskega materiala.

(2) Uvoznik, ki uvozi semenski material kmetijskih rastlin iz četrtega odstavka prejšnjega člena, mora Upravi predložiti dokazilo o izvozu tega semenskega materiala v roku, ki mu ga je določila Uprava v posebnem uvoznem dovoljenju.

35. člen

(ponovno uradno označevanje uvoženega semenskega materiala kmetijskih rastlin)

(1) Semenski material kmetijskih rastlin iz sedmega odstavka 10. člena tega zakona, ki je bil uvožen iz tretje države in ki izpolnjuje zahteve glede enakovrednosti iz 30. člena tega zakona, se lahko prepakira, izvirno zapre in ponovno uradno označi v skladu z odločbo pristojnega organa Skupnosti iz drugega odstavka 30. člena tega zakona. Organ

za potrjevanje uradno označi in izvirno zapre tak semenski material na zahtevo dobavitelja. Pred ponovno uradno označitvijo lahko organ za potrjevanje preveri, ali semenski material kmetijskih rastlin še izpolnjuje predpisane zahteve za uradno potrditev.

(2) Stroške v zvezi z izdajo uradnih etiket in z uradno označitvijo plača dobavitelj organu za potrjevanje.

(3) Minister predpiše višino stroškov iz prejšnjega odstavka.

VI. NAKNADNA KONTROLA SEMENSKEGA MATERIALA KMETIJSKIH RASTLIN IN PRIMERJALNI POSKUSI

36. člen

(naknadna kontrola)

(1) Uprava izvaja naknadno kontrolo kakovosti semenskega materiala kmetijskih rastlin, ki se v Republiki Sloveniji v tekočem letu prideluje oziroma trži. Z naknadno kontrolo se v sortnih preizkusih oziroma z laboratorijskimi testi preverja sortna ali vrstna pristnost in čistost, zdravstveno stanje ter izpolnjevanje drugih zahtev glede kakovosti semenskega materiala kmetijskih rastlin.

(2) V naknadno kontrolo se vsako leto vključi predpisan odstotek vzorcev semenskega materiala kmetijskih rastlin, ki se odvzamejo na predpisan način pri uradnem nadzoru dobavitelja, v postopku uradne potrditve ali pri inšpekcijskem nadzoru semenskega materiala kmetijskih rastlin.

(3) Sortne preizkuse oziroma laboratorijske teste semenskega materiala kmetijskih rastlin, ki je vključen v naknadno kontrolo, izvajajo izvajalci preizkušanja in laboratoriji, imenovani v skladu s 76. členom tega zakona.

(4) Sredstva za izvedbo naknadne kontrole se zagotovijo iz proračuna Republike Slovenije. Kadar so rezultati preizkušanja neugodni za dobavitelja, plača stroške naknadne kontrole dobavitelj, pri katerem so bili vzeti vzorci za naknadno kontrolo.

(5) Minister za posamezno vrsto kmetijskih rastlin predpiše način odvzema vzorcev iz drugega odstavka tega člena, postopek izvedbe naknadne kontrole in določi odstotek vzorcev, ki se vsako leto vključijo v naknadno kontrolo.

36.a člen

(primerjalni poskusi)

(1) Uprava sodeluje v primerjalnih poskusih in testih semenskega materiala kmetijskih rastlin, ki se izvajajo v Skupnosti (v nadaljnjem besedilu: primerjalni poskusi Skupnosti) na podlagi odločbe pristojnega organa Skupnosti o ureditvi primerjalnih poskusov Skupnosti, s katerimi se ugotavlja skladnost semenskega materiala s predpisi Skupnosti iz prvega odstavka 1. člena tega zakona.

(2) Za sodelovanje v primerjalnih poskusih Skupnosti se uradno odvzamejo vzorci semenskega materiala vrst kmetijskih rastlin, ki so določene v odločbi pristojnega organa Skupnosti, če se semenski material teh vrst prideluje oziroma trži v Republiki Sloveniji.

(3) Vzorci iz prejšnjega odstavka se odvzamejo pri uradnem nadzoru dobavitelja, v postopku uradne potrditve ali pri inšpekcijskem nadzoru semenskega materiala kmetijskih rastlin, ki je dan na trg v Republiki Sloveniji, na način kot je določen za naknadno kontrolo v prejšnjem členu in dostavijo izvajalcem primerjalnih poskusov Skupnosti, določenim v odločbi pristojnega organa Skupnosti.

VII. POSTOPEK VPISA SORTE V SORTNO LISTO

37. člen

(sortna lista)

(1) Sortna lista je uradni seznam sort kmetijskih rastlin. V sortno listo se vpišejo sorte tistih vrst kmetijskih rastlin, za

katere je v skladu s petim odstavkom 12. člena tega zakona vpis sorte v sortno listo obvezen, in sorte drugih vrst kmetijskih rastlin, če izpolnjujejo predpisane pogoje.

(2) Postopek vpisa sorte v sortno listo vodi Uprava in objavlja sortno listo v uradnem glasilu Uprave.

38. člen
(prijavitelj)

(1) Prijavo za vpis sorte v sortno listo lahko vloži prijavitelj, ki je:

- žlahtnitelj ali vzdrževalec sorte oziroma druga fizična ali pravna oseba s stalnim prebivališčem ali sedežem v Republiki Sloveniji ali v državi članici Evropske unije, ki ima pravico do razpolaganja s semenskim materialom sorte,

- imetnik žlahtniteljske pravice ali upravičenec do pridobitve žlahtniteljske pravice za sorto, ki je v Republiki Sloveniji ali v Skupnosti zavarovana ali prijavljena v postopek varstva sorte v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo sort v Republiki Sloveniji ali v Skupnosti.

(2) Če je prijavitelj iz prejšnjega odstavka tuja fizična ali pravna oseba, vloži prijavo po pooblaščenju, ki je fizična ali pravna oseba s stalnim prebivališčem ali sedežem v Evropski uniji.

39. člen

(vložitev prijave za vpis sorte v sortno listo)

(1) Postopek vpisa sorte v sortno listo se začne na podlagi pisne prijave na Upravo. Prijavitelj vloži prijavo na predpisanem obrazcu.

(2) Prijava iz prejšnjega odstavka vsebuje zlasti:

- podatke o prijavitelju: osebno ime in naslov stalnega ali začasnega prebivališča ali firmo in sedež;
- podatke o pooblaščenju: osebno ime in naslov stalnega ali začasnega prebivališča ali firmo in sedež;
- vrsto rastline;
- predlog imena sorte;
- podatke o izvoru sorte in namen uporabe sorte.

(3) Če se prijava nanaša na sorto trave, ki ni namenjena pridelovanju krme, ali sorto, ki se bo uporabljala izključno kot dedna sestavina za pridobivanje semenskega materiala, ali sorto, ki je GSO, mora prijavitelj v prijavi to posebej navesti.

(4) Prijavitelj lahko v prijavi zahteva, da se podatki o izvoru sorte štejejo za zaupne.

(5) Minister podrobneje predpiše vsebino obrazca prijave in postopek vpisa sorte v sortno listo.

40. člen

(pogoji za vpis sorte v sortno listo)

(1) Uprava vpiše prijavljeno sorto v sortno listo, če:

- je razločljiva, izenačena in nespremenljiva,
- ima primerno vrednost za pridelavo in uporabo,
- je ime sorte v skladu s predpisanimi zahtevami.

(2) Sorto, ki je GSO, vpiše Uprava v sortno listo le, če izpolnjuje pogoje za vpis iz prejšnjega odstavka in če je vpis sorte v sortno listo oziroma ravnanje s semenskim materialom sorte v skladu s predpisi, ki urejajo GSO.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena, se primerna vrednost za pridelavo in uporabo ne zahteva pri sortah:

- vrtnin, razen pri sortah industrijske cikorijske in oljnih buč,
- trav, če sorte niso namenjene pridelavi krme,
- ki se bodo uporabljale izključno kot dedna sestavina za pridobivanje semenskega materiala,
- drugih vrst kmetijskih rastlin, pri katerih vpis sorte v sortno listo ni obvezen.

(4) Pri sortah trav, ki niso namenjene pridelavi krme, lahko Uprava preveri primernost sorte za namen, ki ga je prijavitelj navedel v prijavi.

41. člen

(razločljivost, izenačenost in nespremenljivost sorte)

(1) Prijavljena sorta je razločljiva, če jo je mogoče na dan, ko je bila zanjo vložena popolna prijava za vpis v sortno listo, vsaj po eni od pomembnih lastnosti jasno razločevati od katerekoli druge v Skupnosti znane sorte. Te lastnosti sorte morajo biti natančno prepoznavne in določljive.

(2) V Skupnosti znana sorta je sorta, ki je na dan vložitve popolne prijave za vpis sorte v sortno listo:

- navedena v skupnem katalogu sort poljščin ali v skupnem katalogu sort zelenjadnic, ali

- je vpisana ali je zanjo vložena prijava za vpis v sortno listo v Republiki Sloveniji v skladu s tem zakonom ali v drugi državi članici Evropske unije v skladu s predpisi Skupnosti, ki urejajo skupni katalog sort poljščin, trženje semena zelenjadnic ali trženje materiala za vegetativno razmnoževanje trte;

razen, če je ta sorta pred sprejemom odločbe o vpisu sorte v sortno listo prenehala izpolnjevati zgoraj navedene pogoje za v Skupnosti znano sorto v vseh državah članicah Evropske unije.

(3) Prijavljena sorta je izenačena, če so v njej dovolj enotno izražene tiste lastnosti, ki so bistvenega pomena za razločevanje od drugih sort, kljub odstopanjem, ki se lahko pričakujejo zaradi posebnosti njenega razmnoževanja.

(4) Prijavljena sorta je nespremenljiva, če se njene lastnosti, ki so bistvenega pomena za razločevanje, po več zaporednih množitvah oziroma, v primeru posebnega razmnoževalnega ciklusa, na koncu vsakega takega ciklusa ne spremenijo.

42. člen

(vrednost sorte za pridelavo in uporabo)

(1) Prijavljena sorta ima primerno vrednost za pridelavo in uporabo, če dajejo njene lastnosti v primerjavi s sortami, ki so že vpisane v sortno listo, nedvomno boljše rezultate pri določenem načinu pridelave oziroma uporabe pridelka ali izdelka, pridobljenega iz pridelka te sorte.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek ima prijavljena sorta primerno vrednost za pridelavo in uporabo tudi, če ima posamezne lastnosti slabše od primerjanih sort, vendar prevladujejo boljše lastnosti prijavljene sorte.

43. člen

(preizkušanje sorte)

(1) Razločljivost, izenačenost in nespremenljivost sorte ter vrednost sorte za pridelavo in uporabo se preverja v sortnih poskusih ter z laboratorijskimi in drugimi testi (v nadaljnjem besedilu: preizkušanje sorte) po predpisanih postopkih in metodah. Predpisano količino semenskega materiala za preizkušanje sorte mora zagotoviti prijavitelj.

(2) Če prijavitelj v prijavi navede, da je bilo preizkušanje razločljivosti, izenačenosti in nespremenljivosti sorte že opravljeno v Republiki Sloveniji, v eni od držav članic Evropske unije ali tretji državi, ki ji je pristojni organ Skupnosti priznal enakovrednost preizkušanja razločljivosti, izenačenosti in nespremenljivosti sort, ponovno preizkušanje ni potrebno in Uprava sama pridobi končno poročilo preizkušanja sorte.

(3) Za sorte, ki so GSO, se preizkušanje sorte izvede po postopku v skladu s tem zakonom in z upoštevanjem predpisov, ki urejajo GSO.

(4) Za preizkušanje sorte imenuje Uprava izvajalca preizkušanja sorte v skladu s 76. členom tega zakona.

(5) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko preizkušanje razločljivosti, izenačenosti in nespremenljivosti sorte opravljajo tudi drugi izvajalci, ki takšno preizkušanje že opravljajo v drugi državi članici Evropske unije ali v tretji državi, ki ji je pristojni organ Skupnosti priznal enakovred-

nost preizkušanja sort in z njimi Uprava sklene pogodbo o sodelovanju pri preizkušanju sort.

(6) Stroške preizkušanja iz prvega odstavka tega člena in stroške v zvezi s pridobitvijo rezultatov preizkušanja iz drugega odstavka tega člena, nosi prijavitelj.

(7) Minister predpiše postopke in metode za preizkušanje sort iz prvega odstavka tega člena in višino stroškov preizkušanja iz prejšnjega odstavka.

44. člen

(ime sorte)

(1) Ime sorte je lahko vsaka beseda, kombinacija besed, kombinacija besed in števil ali kombinacija črk in števil, razen če ni s predpisi, ki urejajo varstvo novih sort rastlin, drugače določeno. Ime sorte mora omogočati razločevanje sorte od katerekoli druge splošno znane sorte iste vrste ali sorodnih vrst. Ime sorte ne sme zavajati, zlasti glede porekla sorte in njenih lastnosti in ne sme biti v nasprotju s predpisi, ki urejajo blagovne znamke ali geografsko poreklo.

(2) Če je sorta že zavarovana ali vpisana v sortno listo v eni od držav članic Evropske unije oziroma podpisnic Konvencije UPOV, se kot ime sorte v sortno listo v Republiki Sloveniji vpiše ime sorte, ki je vpisano v register zavarovanih sort ali v sortno listo v eni od navedenih držav, razen če je ime sorte v nasprotju z določili prvega odstavka tega člena.

(3) Ustreznost predlaganega imena sorte se pri poljščinah in zelenjadnicah preverja v skladu z Uredbo Komisije (ES) št. 930/00 o oblikovanju pravil za izvajanje glede primernosti poimenovanja sort poljščin in zelenjadnic (UL L št. 108, z dne 5. 5. 2000) s spremembami.

45. člen

(ugovor zoper predlog imena sorte)

(1) Uprava preveri ustreznost predloga imena sorte in predlog imena sorte objavi v uradnem glasilu Uprave iz 56. člena tega zakona.

(2) Zoper predlog imena sorte lahko vsakdo, ki izkaže pravni interes, v roku 60 dni od objave predloga imena sorte, vloži ugovor pri Upravi. Ugovor mora biti v pisni obliki in obrazložen.

(3) Če je ugovor utemeljen, Uprava pozove prijavitelja, da v roku 60 dni od prejema poziva, sporoči nov predlog imena sorte.

46. člen

(obrnava rezultatov preizkušanja)

(1) Ko Uprava pridobi rezultate preizkušanja, preveri, ali so izpolnjeni pogoji iz prve in druge alineje prvega odstavka 40. člena tega zakona.

(2) Če Uprava na podlagi rezultatov preizkušanja dvomi, ali so izpolnjeni pogoji iz druge alineje prvega odstavka 40. člena tega zakona, lahko pridobi strokovno mnenje sortne komisije, imenovane v skladu z 59. členom tega zakona.

(3) Sortna komisija mora mnenje iz prejšnjega odstavka dati Upravi najpozneje v roku 30 dni.

(4) Ko Uprava sama ali na podlagi strokovnega mnenja sortne komisije ugotovi, da so izpolnjeni pogoji iz prve in druge alineje prvega odstavka 40. člena tega zakona, zahteva od prijavitelja, da ji v roku, ki ni daljši kot 15 dni, sporoči podatke o vzdrževalcu sorte, ki bo v obdobju vpisa sorte v sortno listo zagotavljal vzdrževanje sorte in skrbel za izpolnjevanje drugih obveznosti iz 48. člena tega zakona: osebno ime in naslov stalnega ali začasnega prebivališča ali firmo in sedež.

(5) Če prijavitelj v določenem roku ne sporoči Upravi vzdrževalca sorte, se šteje, da je prijavitelj vzdrževalec sorte.

47. člen

(izdaja odločbe)

(1) Če sorta izpolnjuje pogoje za vpis v sortno listo iz 40. člena tega zakona in je prijavitelj poravnal vse stroške v zvezi preizkušanjem sorte oziroma s pridobitvijo rezultatov preizkušanja, izda Uprava odločbo o vpisu sorte v sortno listo.

(2) Z dnem izdaje odločbe se sorta vpiše v sortno listo, in sicer za obdobje, ki traja do konca desetega koledarskega leta, ki sledi letu vpisa sorte v sortno listo. Pritožba ne zadrži izvršitve odločbe.

(3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka, se vpiše sorta hmelja in sorta večletnih rastlin drugih vrst za obdobje, ki traja do konca tridesetega leta, ki sledi letu vpisa sorte v sortno listo, sorta vinske trte pa se v sortno listo vpiše brez omejitve obdobja vpisa.

(4) Če pogoji iz prvega odstavka tega člena niso izpolnjeni, Uprava z odločbo zavrne vpis sorte v sortno listo.

48. člen

(obveznosti vzdrževalca sorte)

(1) Do preteka obdobja, za katerega je sorta vpisana v sortno listo, mora vzdrževalec zagotavljati vzdrževanje sorte po predpisanih metodah ali po splošno uveljavljenih postopkih in metodah, da se ohrani izenačenost in nespremenljivost sorte.

(2) Vzdrževalec sorte mora za sorto, vpisano v sortno listo, plačevati predpisano letno pristojbino. Letno pristojbino plača Upravi najkasneje do 31. januarja za tekoče leto vpisa sorte v sortno listo. Če letna pristojbina ni plačana tudi v naknadnem roku, ki ga določi Uprava in ne sme biti daljši od treh mesecev po prejemu opozorila, se sorta izbriše iz sortne liste.

(3) Vzdrževalec sorte je dolžan na zahtevo Uprave brezplačno in v roku, ki ga določi Uprava in ne sme biti krajši kot 30 dni, priskrbeti vzorec semenskega materiala sorte za:

- preveritev, ali se sorta vzdržuje tako, da se ohranjata izenačenost in nespremenljivost sorte,
- hrambo standardnega vzorca ali za obnovo le-tega.

(4) Vlada Republike Slovenije predpiše višino letne pristojbine za sorte, vpisane v sortno listo. Letna pristojbina je prihodek proračuna Republike Slovenije.

(5) Minister lahko predpiše metodo vzdrževanja sorte.

49. člen

(dovoljenje drugim osebam za vzdrževanje sorte)

(1) Poleg vzdrževalca lahko sorto, ki je vpisana v sortno listo, vzdržujejo tudi dobavitelji, če so vpisani v register dobaviteljev in če imajo dovoljenje Uprave.

(2) Dobavitelj vloži pri Upravi vlogo za izdajo dovoljenja iz prejšnjega odstavka. Vloga na predpisanem obrazcu vsebuje zlasti osebno ime in naslov stalnega ali začasnega prebivališča ali firmo in sedež dobavitelja, njegovo neponovljivo registrsko številko in podatke o sorti.

(3) Uprava izda dobavitelju dovoljenje za vzdrževanje sorte, če na podlagi rezultatov preizkušanja vzorca semenskega materiala, ki ga posreduje dobavitelj, in standardnega vzorca semenskega materiala iz 58. člena tega zakona ugotovi, da sta vzorca identična. Uprava izda dovoljenje za čas, ko je sorta vpisana v sortno listo.

(4) Dobavitelj, ki pridobi dovoljenje iz prvega odstavka tega člena, mora vzdrževati sorto po predpisanih metodah ali po splošno uveljavljenih postopkih in metodah, da se ohrani izenačenost in nespremenljivost sorte, ter izpolnjevati ostale obveznosti vzdrževalca iz 48. člena tega zakona.

(5) Dobavitelju, ki ne izpolnjuje obveznosti vzdrževalca iz 48. člena tega zakona, Uprava razveljavi dovoljenje za vzdrževanje sorte.

(6) Podatke o dobavitelju, ki ima dovoljenje za vzdrževanje sorte, vodi Uprava v sortni listi.

50. člen

(nadzor nad vzdrževanjem sorte)

(1) Uprava nadzoruje vzdrževanje sorte tako, da s preizkušanjem sorte v skladu s predpisanimi metodami preveri, ali se ohranjata izenačenost in nespremenljivost sorte.

(2) Uprava pridobi vzorec semenskega materiala za preizkušanje sorte iz prejšnjega odstavka od:

- organa za potrjevanje ali
- pristojnega inšpektorja ali
- vzdrževalca sorte ali
- dobavitelja, ki ima dovoljenje za vzdrževanje sorte.

(3) Če Uprava na podlagi rezultatov preizkušanja iz prvega odstavka tega člena ugotovi, da vzdrževalec sorte ne zagotavlja vzdrževanja sorte na način, ki zagotavlja ohranjanje izenačenosti in nespremenljivosti sorte, razveljavi odločbo o vpisu sorte v sortno listo v skladu z drugo alineo prvega odstavka 52. člena tega zakona.

(4) Če Uprava na podlagi rezultatov preizkušanja iz prvega odstavka tega člena ugotovi, da dobavitelj, ki ima dovoljenje za vzdrževanje sorte v skladu s prvim odstavkom prejšnjega člena, ne vzdržuje sorte na način, ki zagotavlja ohranjanje izenačenosti in nespremenljivosti sorte, razveljavi dovoljenje iz prvega odstavka prejšnjega člena.

(5) Minister predpiše metode nadzora nad vzdrževanjem sorte iz prvega odstavka tega člena.

51. člen

(izbris sorte iz sortne liste)

(1) Uprava izbriše sorto iz sortne liste z dnem, ko preteče obdobje, za katerega je vpisana v sortno listo.

(2) Semenski material sorte, ki je izbrisana iz sortne liste v skladu s prejšnjim odstavkom, se lahko trži še do 30. junija tretjega leta po izbrisu iz sortne liste.

(3) Vzorec semenskega materiala domače ali udomačene sorte se ob izbrisu iz sortne liste shrani v genski banki.

(4) Minister predpiše, kdaj se sorta šteje za domačo ali za udomačeno sorto iz prejšnjega odstavka tega člena.

52. člen

(razveljavitev odločbe o vpisu sorte v sortno listo)

(1) Uprava razveljavi odločbo o vpisu sorte v sortno listo pred pretekom obdobja, za katerega je bila vpisana v sortno listo:

- na zahtevo vzdrževalca sorte,
- po uradni dolžnosti, če vzdrževalec sorte ni poravnal letne pristojbine iz drugega odstavka 48. člena tega zakona ali če ugotovi, da vzdrževalec sorte ne zagotavlja vzdrževanja sorte na način, ki zagotavlja ohranjanje izenačenosti in nespremenljivosti sorte.

(2) O razveljavitvi odločbe o vpisu sorte v sortno listo izda Uprava odločbo, na podlagi katere se sorta izbriše iz sortne liste. Pritožba ne zadrži izvršitve odločbe.

53. člen

(ničnost)

(1) Uprava izreče za nično odločbo o vpisu sorte v sortno listo, če naknadno ugotovi, da je odločitev o vpisu sorte v sortno listo temeljila na netočnih ali neresničnih podatkih prijavitelja o sorti.

(2) Uprava odloči o ničnosti z odločbo, na podlagi katere se sorta izbriše iz sortne liste. Pritožba ne zadrži izvršitve odločbe.

54. člen

(obnova vpisa sorte v sortno listo)

(1) Vzdrževalec sorte lahko najpozneje dve leti pred pretekom obdobja, do katerega je sorta vpisana v sortno listo, pri Upravi vložiti zahtevo za obnovo vpisa sorte v sortno listo. Zahteva vsebuje zlasti osebno ime in naslov stalnega ali

začasnega prebivališča ali firmo in sedež vzdrževalca sorte ter ime sorte, na katero se nanaša zahteva.

(2) Pred izdajo odločbe Uprava v skladu s prvim odstavkom 50. člena preveri, ali vzdrževalec sorte vzdržuje tako, da se ohranjata izenačenost in nespremenljivost sorte.

(3) Če je izpolnjen pogoj iz prejšnjega odstavka, Uprava izda odločbo o obnovi vpisa sorte v sortno listo.

(4) Z dnem izdaje odločbe se obnovi vpis sorte v sortno listo, in sicer za obdobje, ki traja 10 let, za hmelj in večletne rastline drugih vrst za 30 let, od dne, do katerega je veljala odločba o vpisu sorte v sortno listo. Pritožba ne zadrži izvršitve odločbe.

(5) Če Uprava do roka, do katerega velja odločba o vpisu sorte v sortno listo, še ni odločila o obnovi vpisa in je bila zahteva iz prvega odstavka tega člena vložena pravočasno, Uprava izda začasno odločbo, s katero obnovi vpis sorte v sortno listo do izdaje odločbe o obnovi vpisa.

(6) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena, lahko zahtevo za obnovo vpisa sorte v sortno listo vložijo tudi dobavitelj, ki ima dovoljenje Uprave za vzdrževanje sorte.

(7) Minister podrobneje predpiše vsebino zahteve iz prvega odstavka tega člena.

55. člen

(vpis ohranjevalne sorte v sortno listo)

(1) Ne glede na določbo prvega odstavka 40. člena tega zakona se lahko zaradi ohranjanja biotske raznovrstnosti v kmetijstvu kot ohranjevalna sorta vpiše v sortno listo tudi domača ali udomačena sorta, ki ne izpolnjuje vseh pogojev za vpis sorte v sortno listo. Ohranjevalna sorta se v sortni listi posebej označi.

(2) Uprava vpiše sorto iz prejšnjega odstavka v sortno listo, ko na podlagi rezultatov preizkušanja ali na podlagi splošno znanih podatkov, pridobljenih pri razmnoževanju, pridelavi oziroma uporabi sorte ugotovi, da sorta izpolnjuje predpisane pogoje za ohranjevalno sorto.

(3) Vzorec semenskega materiala ohranjevalne sorte se ob vpisu v sortno listo shrani v genski banki.

(4) Minister predpiše pogoje in podrobnejši postopek za vpis ohranjevalne sorte v sortno listo.

56. člen

(objave v uradnem glasilu Uprave)

Podatke o prijavah za vpis sort v sortno listo, o izdanih odločbah o vpisu sort v sortno listo in o drugih odločitvah Uprave, sortno listo in njene spremembe ter druge podatke s področja semenarstva Uprava objavlja v uradnem glasilu Uprave.

57. člen

(hramba dokumentacije)

(1) Uprava hrani vse listine, na podlagi katerih je odločila o vpisu sorte v sortno listo, ter opise sort, ki so vpisane v sortno listo.

(2) Uprava hrani listine iz prejšnjega odstavka najmanj dve leti po izdaji odločbe o zavrnitvi vpisa sorte v sortno listo oziroma pet let po izbrisu sorte iz sortne liste.

(3) Uprava mora omogočiti vsakemu, ki izkaže pravni interes, pregledati vse listine iz prvega odstavka tega člena, razen listin, ki vsebujejo zaupne podatke.

58. člen

(hramba standardnih vzorcev semenskega materiala sorte)

(1) Vzorec semenskega materiala sorte, ki je vpisana v sortno listo in se v Republiki Sloveniji vzdržuje oziroma se prideluje ali uradno potrjuje njen semenski material, se hrani kot standardni vzorec.

(2) Uprava imenuje izvajalca hrambe standardnih vzorcev v skladu s 76. členom tega zakona.

(3) Hramba standardnih vzorcev semenskega materiala sorte se financira iz proračuna Republike Slovenije.

59. člen

(sortne komisije)

(1) Predstojnik Uprave imenuje člane sortnih komisij za posamezne vrste ali skupine kmetijskih rastlin.

(2) Naloge sortnih komisij so zlasti:

1. obravnava rezultatov preizkušanja sorte ter izdelava strokovnega mnenja glede izpolnjevanja pogojev iz druge alineje prvega odstavka 40. člena tega zakona v skladu s tretjim odstavkom 46. člena tega zakona,

2. obravnava in priprava predloga metode preizkušanja sort iz prvega odstavka 43. člena in prvega odstavka 60. člena tega zakona,

3. obravnava in priprava strokovnega mnenja glede predloga sort, ki se vključijo v posebno preizkušanje v skladu s šestim odstavkom 60. člena tega zakona,

4. obravnava drugih vprašanj s področja semenarstva, izdelava strokovnih mnenj ali predlogov.

(3) Način dela sortnih komisij je določen v poslovniku, ki ga potrdi predstojnik Uprave.

(4) Stroški, povezani z delom sortnih komisij, zlasti sejnine in potni stroški članov sortnih komisij, bremenijo proračun Republike Slovenije.

(5) Stroške iz prejšnjega odstavka določi minister v soglasju z ministrom, pristojnim za finance.

60. člen

(posebno preizkušanje sort)

(1) Pri določenih vrstah kmetijskih rastlin, ki so pomembne za pridelavo v Republiki Sloveniji, se s posebnim preizkušanjem sort ugotavlja vrednost sort za pridelavo in uporabo pri različnih tehnologijah pridelave oziroma v različnih ekoloških razmerah, z namenom, da dobijo pridelovalci podrobnejše podatke o lastnostih sorte.

(2) Posebno preizkušanje sort se izvaja kot javna služba na področju semenarstva po predpisanih postopkih in metodah in v skladu s programom, ki ga sprejme minister za obdobje sedmih let.

(3) Program iz prejšnjega odstavka določa:

– vrste kmetijskih rastlin, ki so pomembne za pridelavo v Republiki Sloveniji, in lokacije, na katerih se izvaja posebno preizkušanje pri posamezni vrsti kmetijskih rastlin,

– predvideno število sort, ki bodo v posameznem letu vključene v posebno preizkušanje pri posamezni vrsti kmetijskih rastlin, ter kriterije za vključitev posamezne sorte v posebno preizkušanje, zlasti glede na razširjenost in primerenost sorte za pridelavo na določenem območju oziroma pri določenih tehnologijah, glede na namen uporabe te sorte, glede na trajanje vpisa v sortno listo,

– povezovanje z drugimi programi na področju kmetijstva.

(4) Program iz prejšnjega odstavka opredeljuje tudi finančne vire za izvajanje posebnega preizkušanja sort.

(5) V skladu s programom iz drugega odstavka tega člena Uprava vsako leto določi sorte, ki bodo vključene v posebno preizkušanje sort.

(6) Uprava lahko pri določitvi sort iz prejšnjega odstavka upošteva predloge, ki so jih posredovali vzdrževalec sorte, kmetijsko-gozdarska zbornica, organizacija pridelovalcev, druga, interesna združenja in društva, ki delujejo na področju kmetijstva. Uprava lahko pred določitvijo sort pridobi strokovno mnenje sortne komisije iz prejšnjega člena.

(7) Uprava lahko v posebno preizkušanje vključi tudi druge sorte, ki so bile predlagane v skladu s prejšnjim odstavkom in ne izpolnjujejo kriterijev, določenih v programu iz drugega odstavka tega člena, če predlagatelj plača izvajalcu javne službe celotne stroške posebnega preizkušanja.

(8) Na podlagi rezultatov posebnega preizkušanja sort Uprava pripravi opisno sortno listo in jo objavi v uradnem glasilu Uprave.

(9) Minister predpiše postopke in metode posebnega preizkušanja sorte, podrobnejši način priprave in vodenja opisne sortne liste, ter višino stroškov posebnega preizkušanja sort, ki jih plača predlagatelj za posebno preizkušanje sort iz sedmega odstavka tega člena.

VIII. PRIDOBIVANJE, UPORABA TER IZMENJAVA PODATKOV IN INFORMACIJ

61. člen

(pridobivanje, uporaba in posredovanje podatkov)

(1) Za vodenje in vzdrževanje registra dobaviteljev, evidence pridelave semenskega materiala kmetijskih rastlin, sortne liste ter drugih evidenc in zbirk podatkov, ki jih vodi v skladu s tem zakonom, lahko Uprava pridobiva in uporablja podatke, ki jih v okviru predpisanih zbirk vodijo državni organi, javni zavodi in agencije, koncesionarji ter drugi pooblaščen organi, iz:

1. registra kmetijskih gospodarstev in evidence subjektov,

2. katastra dejanske rabe kmetijskih zemljišč,

3. registra prostorskih enot,

4. davčnega registra (davčna številka),

5. centralnega registra prebivalstva (osebno ime in naslov stalnega ali začasnega prebivališča, enotna matična številka občana),

6. zemljiškega katastra (parcelna številka, meje parcele, površina, lastnik, upravljavec, najemnik),

7. zemljiške knjige (lastninska in zakupna pravica na posameznih parcelah),

8. poslovnega registra Republike Slovenije,

9. zbirke carinskih podatkov o uvozu in izvozu semenskega materiala kmetijskih rastlin,

10. evidence pridelovalcev in predelovalcev kmetijskih pridelkov oziroma živil,

11. zbirk statističnih podatkov s področja kmetijstva in gozdarstva v agregatni obliki.

(2) Uprava lahko uporablja tudi temeljne topografske načrte, topografske karte, pregledne karte in digitalne ortofoto načrte.

(3) Način povezovanja z drugimi zbirkami podatkov in način pridobivanja podatkov iz drugih zbirk podatkov predpiše minister v soglasju z ministrom, pristojnim za posamezno zbirko podatkov, in v skladu s predpisi, ki urejajo posamezno zbirko podatkov.

(4) Podatke iz prvega odstavka tega člena, ki imajo naravo osebnih podatkov, posredujejo upravljavci zbirk podatkov v skladu s predpisi o varstvu osebnih podatkov.

(5) Upravljavci zbirk podatkov, kart in digitalnih ortofoto načrtov iz prvega in drugega odstavka tega člena posredujejo Upravi podatke brezplačno, zaračunavajo pa lahko neposredne materialne stroške.

(6) Uprava varuje podatke, ki jih pridobi v skladu s prvim odstavkom tega člena in ki se štejejo za uradno ali davčno tajnost, v skladu s predpisi, ki urejajo te tajnosti.

(7) Uprava skladno s svojimi pristojnostmi povezuje svoje zbirke podatkov z vsemi zbirkami podatkov, ki se vodijo na ministrstvu.

62. člen

(posredovanje podatkov)

(1) Uprava lahko brezplačno posreduje določene podatke iz registra in evidenc, ki jih vodi v skladu s tem zakonom, drugim državnim organom, nosilcem javnih pooblastil, izvajalcem javnih služb in drugim pravnim in fizičnim osebam, če te podatke potrebujejo za izvajanje zakonsko določenih nalog.

(2) Uprava lahko izvajalcem nalog iz prejšnjega odstavka z javnim pooblastilom dodeli vodenje in redno dopolnjevanje določenih evidenc, registrov in zbirk podatkov v skladu s tem zakonom.

(3) Način povezovanja, pogoje vodenja registrov, evidenc in zbirk podatkov predpiše minister.

63. člen

(informacijski sistem)

(1) Uprava zagotovi, da so evidence, registri in zbirke podatkov, ki jih vodijo izvajalci nalog v skladu z drugim odstavkom prejšnjega člena, povezani v informacijski sistem na področju zdravstvenega varstva rastlin in semenarstva, ki ga vzpostavi Uprava.

(2) Uprava zagotovi povezovanje informacijskega sistema na področju zdravstvenega varstva rastlin in semenarstva z informacijskim sistemom ministrstva.

64. člen

(mednarodna izmenjava podatkov in informacij)

(1) Na mednarodni ravni Uprava izmenjuje zlasti naslednje podatke in informacije:

1. o osrednjem odgovornem organu;
2. o organih, odgovornih za uradno potrjevanje semenskega materiala kmetijskih rastlin;
3. o dobaviteljih, vpisanih v register dobaviteljev;
4. o pridelavi in trženju semenskega materiala kmetijskih rastlin v Republiki Sloveniji;
5. o uvozu semenskega materiala kmetijskih rastlin;
6. o razmnoževanju semenskega materiala kmetijskih rastlin v tretjih državah;
7. o vpisu in izbrisu sort;
8. o vzdrževalcih sort v Republiki Sloveniji.

(2) Podatki in informacije iz prejšnjega odstavka se posredujejo na podlagi mednarodnih konvencij in sporazumov, ki obvezujejo Republiko Slovenijo.

IX. PRISTOJNOSTI DRŽAVNIH ORGANOV

1. Uprava Republike Slovenije za varstvo rastlin in semenarstvo

65. člen

(Uprava)

(1) Upravne in organizacijske ter z njimi povezane strokovne naloge s področja pridelave, priprave za trg in trženja semenskega materiala kmetijskih rastlin ter vpisa sort v sortno listo (v nadaljnjem besedilu: semenarstvo) opravlja Uprava.

(2) V upravnih stvareh, o katerih odloča Uprava, je ministrstvo organ druge stopnje.

66. člen

(naloge in pooblastila Uprave)

(1) Uprava ima na področju semenarstva naslednje naloge in pooblastila:

1. vodi postopek za vpis v register in za izbris iz registra dobaviteljev semenskega materiala kmetijskih rastlin, postopek izdaje in odvzema dovoljenj za izdajo etiket in potrdil dobavitelja, postopek za vpis in izbris sorte iz sortne liste in druge upravne postopke v skladu s tem zakonom,
2. vodi register dobaviteljev, sortno listo, opisno sortno listo in druge evidence in sezname v skladu s tem zakonom,
3. vzpostavi in vodi informacijski sistem na področju semenarstva,
4. dodeljuje koncesije za izvajanje javne službe na področju semenarstva,

5. daje javna pooblastila organom za uradno potrjevanje semenskega materiala kmetijskih rastlin,

6. imenuje preglednike, vzorčevalce, laboratorije in izvajalce preizkušanja sort kmetijskih rastlin,

7. imenuje izvajalce hrambe standardnih vzorcev semenskega materiala sorte,

8. izvaja strokovni nadzor nad izvajanjem nalog javne službe,

9. objavlja uradne in druge objave, navodila in obvestila v uradnem glasilu Uprave ter izdaja publikacije s področja semenarstva,

10. pripravlja poročila, analize, informacije in druga gradiva s področja semenarstva za organe in mednarodne organizacije, ki jim je Republika Slovenija dolžna poročati v skladu s predpisi in na podlagi mednarodnih pogodb,

11. sodeluje z drugimi organi in organizacijami v državi in tujini na delovnem področju,

12. zastopa Republiko Slovenijo v mednarodnih organih in organizacijah na področju semenarstva,

13. sodeluje v odborih Evropske komisije (v nadaljnjem besedilu: Komisija) in delovnih skupinah Sveta Evropske unije, pristojnih za semenski material kmetijskih rastlin,

14. lahko zahteva podatke o semenskem materialu kmetijskih rastlin in druge podatke s področja semenarstva od organov in organizacij v drugih državah in od Komisije Evropske unije,

15. opravlja druge naloge s področja semenarstva.

(2) Poleg nalog iz prejšnjega odstavka Uprava o vseh postopkih in ukrepih, ki se izvajajo v skladu s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, obvešča druge države članice Evropske Unije in Komisijo, zlasti o:

- osrednjem odgovornem uradnem organu;
- organih, odgovornih za uradno potrjevanje semenskega materiala kmetijskih rastlin;
- organih, odgovornih za nadzor dobaviteljev in semenskega materiala kmetijskih rastlin;
- dobaviteljih, vpisanih v register dobaviteljev in dobaviteljih, ki imajo dovoljenje za izdajanje etiket in potrdil dobavitelja;
- vpisu in izbrisu sort ter o vzdrževalcih sort v Republiki Sloveniji;
- pridelavi in trženju semenskega materiala kmetijskih rastlin v Republiki Sloveniji;
- uvozu semenskega materiala kmetijskih rastlin;
- razmnoževanju semenskega materiala kmetijskih rastlin v tretjih državah;
- ukrepih, ki jih sprejme Uprava v zvezi z omejitvami oziroma prepovedmi trženja semenskega materiala kmetijskih rastlin.

(3) Uprava poleg izvajanja nalog iz prvega in drugega odstavka tega člena sodeluje tudi z izvedenci, ki jih določi Komisija (v nadaljnjem besedilu: izvedenci Komisije) z namenom, da s pregledi na kraju samem preverijo enotno uporabo določb predpisov Skupnosti. Uprava mora izvedencem Komisije zagotoviti pomoč pri izvedbi nalog, ki jim jih določi Komisija, vključno z izvedbo pregledov pri dobaviteljih semenskega materiala kmetijskih rastlin.

2. Inšpekcijsko nadzorstvo

67. člen

(inšpekcijsko nadzorstvo)

(1) Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, opravljajo fitosanitarni in kmetijski inšpektorji.

(2) Ukrepe iz tega zakona odredi fitosanitarni ali kmetijski inšpektor z odločbo, izdano v upravnem postopku. Pritožba zoper odločbo ne zadrži izvršitve.

(3) V upravnih stvareh, o katerih odloča fitosanitarni ali kmetijski inšpektor, je ministrstvo organ druge stopnje.

68. člen

(naloge in pooblastila inšpektorjev)

(1) Poleg pooblastil po drugih predpisih lahko fitosanitarni inšpektor po tem zakonu in predpisih izdanih na njegovi podlagi:

1. dostopa do dobaviteljev semenskega materiala kmetijskih rastlin oziroma do semenskega materiala kmetijskih rastlin kadarkoli in povsod tam, kjer se le-ta prideluje, skladišči, pripravlja za trg oziroma trži,

2. preverja, če so dobavitelji semenskega materiala kmetijskih rastlin vpisani v register dobaviteljev,

3. preverja, če dobavitelji semenskega materiala kmetijskih rastlin izpolnjujejo pogoje iz drugega in tretjega odstavka 5. člena tega zakona,

4. preverja, ali dobavitelji, ki so vpisani v register dobaviteljev, izpolnjujejo obveznosti dobavitelja po tem zakonu,

5. pri dobavitelju pregleduje listine in evidence, ki jih le-ta hrani in vodi v zvezi s semenskim materialom kmetijskih rastlin,

6. preverja, ali semenski material kmetijskih rastlin izpolnjuje predpisane zahteve,

7. preverja, ali je semenski material kmetijskih rastlin pakiran ter označen na predpisan način,

8. preverja, ali ima dobavitelj dovoljenje za izdajo etiket in potrdil dobavitelja,

9. odvzema vzorce semenskega materiala kmetijskih rastlin pri dobaviteljih,

10. opravlja inšpekcijske preglede semenskega materiala kmetijskih rastlin pred uvozom,

11. izvaja nadzor pri nosilcih javnih pooblastil po tem zakonu,

12. izvaja nadzor pri imenovanih laboratorijih, izvajalcih preizkušanja sort in izvajalcih hrambe standardnih vzorcev,

13. vpogleda v registre in evidence, ki jih potrebuje pri izvajanju nadzora v skladu s tem zakonom,

14. nadzira izvajanje ukrepov po tem zakonu,

15. izvaja druge naloge na področju semenarstva.

(2) Poleg pooblastil po drugih predpisih lahko kmetijski inšpektor po tem zakonu in predpisih izdanih na njegovi podlagi:

1. dostopa do dobaviteljev, ki tržijo semenski material kmetijskih rastlin, oziroma do semenskega materiala kmetijskih rastlin, ki se trži,

2. preverja, če so dobavitelji, ki tržijo semenski material kmetijskih rastlin, vpisani v register dobaviteljev,

3. preverja, ali ima dobavitelj dovoljenje za izdajo etiket in potrdil dobavitelja,

4. pri dobavitelju pregleduje listine in evidence, ki jih le-ta vodi v zvezi s semenskim materialom kmetijskih rastlin,

5. preverja, ali semenski material kmetijskih rastlin na trgu izpolnjuje predpisane zahteve,

6. preverja, ali je semenski material kmetijskih rastlin pakiran ter označen na predpisan način,

7. odvzema vzorce semenskega materiala kmetijskih rastlin, ki se trži,

8. vpogleda v registre in evidence, ki jih potrebuje pri izvajanju nadzora v skladu s tem zakonom,

9. nadzira izvajanje ukrepov po tem zakonu.

69. člen

(ukrepi inšpektorja)

(1) Pri opravljanju inšpekcijskega nadzora po tem zakonu in predpisih, izdanih na njegovi podlagi, lahko fitosanitarni inšpektor z odločbo:

1. prepove trženje oziroma uvoz semenskega materiala kmetijskih rastlin osebi, ki ni vpisana v register dobaviteljev v skladu s tem zakonom,

2. odredi ukrepe za odpravo nepravilnosti in pomanjklivosti v roku, ki ga določi,

3. začasno prepove opravljanje dejavnosti dobavitelja, če ugotovi, da dobavitelj ne izpolnjuje več pogojev za vpis v register dobaviteljev oziroma da več kot dvakrat ni izpolnil odrejenih ukrepov, in predlaga Upravi izbris dobavitelja iz registra dobaviteljev,

4. odredi odpravo pomanjklivosti ter začasno prepove trženje semenskega materiala kmetijskih rastlin, ki ni pakiran oziroma označen na predpisan način,

5. prepove trženje semenskega materiala kmetijskih rastlin dobavitelju, ki nima dovoljenja za izdajo etiket in potrdil dobavitelja,

6. prepove trženje semenskega materiala kmetijskih rastlin, ki ne ustreza predpisanim zahtevam za trženje,

7. prepove uvoz semenskega materiala kmetijskih rastlin, če niso izpolnjeni pogoji za uvoz v skladu s tem zakonom,

8. predlaga Upravi odvzem koncesije za opravljanje javne službe izvajalcu javne službe, če ne izvaja nalog, ki jih je dolžan izvajati, ali jih ne izvaja v skladu s predpisanimi pogoji,

9. predlaga Upravi odvzem javnega pooblastila, ki je bilo podeljeno v skladu s tem zakonom, če nosilec javnega pooblastila ne izvaja nalog v skladu s pogodbo oziroma predpisi, na podlagi katerih se izvajajo naloge po javnem pooblastilu,

10. predlaga Upravi razveljavitev odločbe o imenovanju laboratorija, izvajalca preizkušanja sort ali izvajalca hrambe standardnih vzorcev, če ne izpolnjuje predpisanih pogojev ali ne izpolnjuje pogodbenih obveznosti,

11. izvede postopke v skladu z zakonom, ki ureja prekrške, oziroma prijavi kaznivo dejanje,

12. odredi druge ukrepe v skladu s tem zakonom ali na njegovi podlagi izdanimi predpisi.

(2) Pri opravljanju inšpekcijskega nadzora po tem zakonu in predpisih, izdanih na njegovi podlagi, lahko kmetijski inšpektor z odločbo:

1. prepove trženje semenskega materiala kmetijskih rastlin osebi, ki ni vpisana v register dobaviteljev v skladu s tem zakonom,

2. odredi ukrepe za odpravo nepravilnosti in pomanjklivosti v roku, ki ga določi,

3. začasno prepove trženje semenskega materiala kmetijskih rastlin dobavitelju, ki ne izpolnjuje več pogojev za vpis v register dobaviteljev oziroma ki več kot dvakrat ni izpolnil odrejenih ukrepov, in predlaga Upravi izbris dobavitelja iz registra dobaviteljev,

4. odredi odpravo pomanjklivosti ter začasno prepove trženje semenskega materiala kmetijskih rastlin, ki ni pakiran in označen na predpisan način,

5. prepove trženje semenskega materiala kmetijskih rastlin dobavitelju, ki nima dovoljenja za izdajo etiket in potrdil dobavitelja,

6. prepove trženje semenskega materiala kmetijskih rastlin, ki ne ustreza predpisanim zahtevam za trženje,

7. izvede postopke v skladu z zakonom, ki ureja prekrške, oziroma prijavi kaznivo dejanje,

8. odredi druge ukrepe v skladu s tem zakonom ali na njegovi podlagi izdanimi predpisi.

X. JAVNE SLUŽBE NA PODROČJU SEMENARSTVA

70. člen

(dejavnost in financiranje javne službe)

(1) Dejavnost javne službe na področju semenarstva se izvaja v oblikah, kot so določene v zakonu, ki ureja kmetijstvo, in po tem zakonu.

(2) Dejavnost javne službe na področju semenarstva je posebno preizkušanje sort za opisno sortno listo.

(3) Javna služba iz prejšnjega odstavka se financira iz: – proračuna Republike Slovenije;

– drugih virov.

(4) Izvajalci javne službe posebnega preizkušanja sort za opisno sortno listo morajo sredstva iz proračuna Republike Slovenije za financiranje javne službe nameniti le za izvajanje te javne službe.

(5) Minister lahko podrobneje predpiše naloge javne službe iz drugega odstavka tega člena.

71. člen

(izvajanje javnih služb)

(1) Naloge javne službe posebnega preizkušanja sort za opisno sortno listo izvajajo javni zavodi, ki delujejo na področju kmetijstva, osebe javnega prava, pravne ali fizične osebe na podlagi koncesije (v nadaljnjem besedilu: koncesionarji), če izpolnjujejo predpisane kadrovske in prostorske pogoje ter pogoje glede opreme.

(2) Minister predpiše podrobnejše pogoje iz prejšnjega odstavka.

72. člen

(koncesija)

(1) Uprava za določeno obdobje dodeli koncesijo za izvajanje javne službe posebnega preizkušanja sort za opisno sortno listo izvajalcem iz prvega odstavka prejšnjega člena na podlagi javnih razpisov, ki se objavijo v Uradnem listu Republike Slovenije.

(2) Javni razpis iz prejšnjega odstavka vsebuje zlasti:

- opredelitev predmeta in območja koncesije;
- navedbo začetka in trajanja koncesije;
- pogoje, ki jih mora izpolnjevati koncesionar;
- obvezne sestavine prijave;
- merila za izbiro;
- navedbo roka za izdajo odločbe o izbiri za izdajo koncesije;

– druge morebitne strokovne in tehnične pogoje;

– kontaktno osebo za dajanje informacij v zvezi z vsebino javnega razpisa;

- datum, kraj in čas odpiranja vlog;
- način obveščanja kandidatov o izbiri koncesionarjev.

(3) Postopek odpiranja in ocenjevanja vlog izvaja komisija, ki jo imenuje predstojnik Uprave. Pri odpiranju vlog so lahko prisotni pooblaščen predstavniki vlagateljev.

(4) Prepozno prispele vloge se zavržejo. Nepopolne vloge lahko vlagatelji dopolnijo v osmih dneh od prejema poziva na dopolnitev, v nasprotnem primeru se vloge zavrnejo, na kar je treba vlagatelja opozoriti.

(5) Izid javnega razpisa se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(6) Javni razpis iz prvega odstavka tega člena ni potreben za javne zavode, ki delujejo na področju kmetijstva, katerim Uprava na podlagi vloge z odločbo v upravnem postopku dodeli izvajanje javne službe posebnega preizkušanja sort za opisno sortno listo.

(7) Medsebojna razmerja med Upravo in koncesionarjem se podrobneje uredijo s pogodbo.

(8) Zoper odločbe iz tega člena ni pritožbe, možen pa je upravni spor.

(9) Minister predpiše obdobje iz prvega odstavka tega člena.

73. člen

(pogodba)

(1) Pogodba iz prejšnjega člena se sklene v pisni obliki in vsebuje zlasti:

- izvajalca in strokovne osebe, ki bodo dejavnosti izvajale;
- naloge javne službe na področju semenarstva, ki jo izvaja izvajalec;
- način in pogoje za opravljanje s pogodbo določenih nalog;

- pravice, obveznosti in odgovornosti koncesionarja;
- začetek in trajanje koncesije;
- vir financiranja;
- nadzor nad izvajanjem nalog javne službe;
- prenehanje koncesije;
- rok za odpoved pogodbe.

(2) Če koncesionar ne izvaja nalog, ki jih je dolžan izvajati, ali jih ne izvaja v skladu s predpisanimi pogoji, Uprava koncesionarju z odločbo odvzame koncesijo iz prejšnjega člena.

74. člen

(nadzor nad izvajanjem javne službe)

(1) Strokovni nadzor nad izvajanjem nalog javne službe posebnega preizkušanja sort za opisno sortno listo izvaja Uprava.

(2) Uprava lahko naloge strokovnega nadzora iz prejšnjega odstavka dodeli drugim pravnim ali fizičnim osebam kot javno pooblastilo.

XI. JAVNA POOBLASTILA, IMENOVANJE LABORATORIJEV TER IZVAJALCEV PREIZKUŠANJA SORT IN HRAMBE STANDARDNIH VZORCEV

75. člen

(javna pooblastila)

(1) Uprava dodeli za naloge iz 22. člena tega zakona, iz 23. do 27. člena tega zakona, iz 35. člena tega zakona ter iz drugega odstavka prejšnjega člena, javno pooblastilo pravnim ali fizičnim osebam, ki izpolnjujejo predpisane pogoje glede strokovne, prostorske in tehnične usposobljenosti ter druge pogoje za izvajanje nalog po javnem pooblastilu.

(2) Uprava dodeli javno pooblastilo za opravljanje nalog iz prvega odstavka tega člena na podlagi javnega razpisa.

(3) Izpolnjevanje pogojev iz prvega odstavka tega člena preverja komisija, ki jo imenuje predstojnik Uprave.

(4) Uprava z odločbo v upravnem postopku ugotovi izpolnjevanje pogojev in osebi, ki izpolnjuje predpisane pogoje iz prvega odstavka tega člena, dodeli javno pooblastilo (v nadaljnjem besedilu: nosilec javnega pooblastila). Z odločbo se za opravljanje posameznih nalog iz prvega odstavka tega člena določijo tudi strokovni delavci, ki bodo opravljali naloge iz prvega odstavka tega člena.

(5) Javni razpis iz drugega odstavka tega člena ni potreben za javne zavode, ki delujejo na področju kmetijstva, če izpolnjujejo predpisane pogoje glede strokovne, prostorske in tehnične usposobljenosti ter pogoje za izvajanje nalog po javnem pooblastilu. Tem se javno pooblastilo dodeli na podlagi vloge z odločbo v upravnem postopku.

(6) Zoper odločbo iz četrtega in petega odstavka tega člena ni pritožbe, možen pa je upravni spor.

(7) Nosilci javnega pooblastila so za izvajanje nalog, za katere jim je dano javno pooblastilo, odgovorni Upravi.

(8) Javno pooblastilo preneha, če nosilec javnega pooblastila ne izpolnjuje več predpisanih pogojev ali če ravna v nasprotju s predpisi, kar ugotovi Uprava z odločbo v upravnem postopku.

(9) Izvajanje nalog javnega pooblastila se krije iz proračuna Republike Slovenije, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(10) Pogoje glede strokovne, prostorske in tehnične usposobljenosti ter pogoje za izvajanje nalog javnega pooblastila iz prvega odstavka tega člena predpiše minister.

76. člen

(imenovanje laboratorijev, izvajalcev preizkušanja sort in hrambe standardnih vzorcev)

(1) Laboratorije za izvajanje diagnostičnih preiskav in drugih testov semenskega materiala kmetijskih rastlin, iz-

vajalce preizkušanja sort in izvajalce hrambe standardnih vzorcev semenskega materiala sorte imenuje Uprava na podlagi javnega razpisa. Laboratoriji, izvajalci preizkušanja sort in izvajalci hrambe standardnih vzorcev morajo glede strokovne, prostorske in tehnične usposobljenosti izpolnjevati predpisane zahteve.

(2) Po opravljenem javnem razpisu izda Uprava odločbo o imenovanju laboratorijev za izvajanje diagnostičnih preiskav in drugih testov semenskega materiala kmetijskih rastlin (v nadaljnjem besedilu: imenovani laboratoriji), o imenovanju izvajalcev preizkušanja sort in o imenovanju izvajalcev hrambe standardnih vzorcev.

(3) Javni razpis iz prvega odstavka tega člena ni potreben za laboratorije, izvajalce preizkušanja sort in izvajalce hrambe standardnih vzorcev, ki so javni zavodi, ki delujejo na področju kmetijstva. Te Uprava imenuje na podlagi vloge z odločbo v upravnem postopku, če izpolnjujejo predpisane pogoje.

(4) Z imenovanimi laboratoriji, izvajalci preizkušanja sort in izvajalci hrambe standardnih vzorcev iz drugega odstavka tega člena sklene Uprava pogodbe, s katerimi se uredijo medsebojna razmerja.

(5) Če imenovani laboratoriji ali izvajalci preizkušanja sort ali izvajalci hrambe standardnih vzorcev iz drugega odstavka tega člena prenehajo izpolnjevati predpisane pogoje ali če se ugotovi, da ne izvajajo pogodbenih obveznosti, Uprava z odločbo razveljavi imenovanje iz drugega odstavka tega člena.

(6) Minister predpiše pogoje, ki jih morajo glede strokovne, prostorske in tehnične usposobljenosti izpolnjevati laboratoriji za izvajanje diagnostičnih preiskav in drugih testov semenskega materiala kmetijskih rastlin, izvajalci preizkušanja sort in izvajalci hrambe standardnih vzorcev semenskega materiala sorte.

XII. KAZENSKI DOLOČBI

77. člen

(prekrški)

(1) Z globo od 200.000 do 8.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje pravna oseba:

1. če se ukvarja s pridelavo, pripravo za trg, uvozom oziroma trženjem semenskega materiala kmetijskih rastlin dobavitelj, ki ni vpisan v register dobaviteljev (prvi odstavek 5. člena),

2. če trži semenski material kmetijskih rastlin v nasprotju z 10. členom tega zakona,

3. če dobavlja semenski material kmetijskih rastlin v nasprotju z 11. členom tega zakona,

4. če trži semenski material kmetijskih rastlin v nasprotju z 12. členom tega zakona,

5. če trži semenski material sorte, ki ni vpisana v sortno listo, pa je vpis za to vrsto kmetijskih rastlin obvezen (peti odstavek 12. člena),

6. če trži semensko mešanico, ki ne izpolnjuje predpisanih zahtev iz 16. člena tega zakona,

7. če trži semensko mešanico, namenjeno pridelovanju krme, ki ni vpisana v evidenco semenskih mešanic (četrti odstavek 16. člena),

8. če ravna v nasprotju s prvim odstavkom 19. člena tega zakona,

9. če ravna v nasprotju z drugim odstavkom 19. člena tega zakona,

10. če ravna v nasprotju s tretjim odstavkom 19. člena tega zakona,

11. če ravna v nasprotju s četrtim odstavkom 19. člena tega zakona,

12. če ravna v nasprotju s sedmim odstavkom 19. člena tega zakona,

13. če izda etikete dobavitelja oziroma potrdila o semenskem materialu kmetijskih rastlin v nasprotju s prvim odstavkom 20. člena tega zakona,

14. če ne vodi predpisanih evidenc o izdanih etiketah in potrdilih dobavitelja (osmi odstavek 20. člena),

15. če trži semenski material kljub prepovedi iz šestega odstavka 21. člena tega zakona,

16. če ravna v nasprotju s prvim odstavkom 31. člena tega zakona,

17. če ravna v nasprotju s prvim odstavkom 34. člena tega zakona,

18. če ravna v nasprotju z drugim odstavkom 34. člena tega zakona,

19. če kot izvajalec javne službe ne opravlja obveznosti iz drugega odstavka 70. člena tega zakona,

20. če ne uporablja finančnih sredstev v skladu s četrtim odstavkom 70. člena tega zakona.

(2) Z globo od 100.000 do 4.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje samostojni podjetnik posameznik, ki stori dejanje iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 25.000 do 300.000 tolarjev se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

(4) Z globo od 25.000 do 150.000 tolarjev se za prekršek iz 1. točke prvega odstavka tega člena kaznuje tudi fizična oseba.

78. člen

(drugi prekrški)

(1) Z globo od 150.000 tolarjev do 6.000.000 tolarjev, se za prekršek kaznuje pravna oseba:

1. če v roku ne prihlasi Upravi sprememb podatkov, ki se vodijo v registru dobaviteljev (peti odstavek 7. člena),

2. če trži semenski material kmetijskih rastlin brez dovoljenja Uprave (tretji odstavek 13. člena),

3. če trži semenski material kmetijskih rastlin brez dovoljenja Uprave (tretji odstavek 15. člena),

4. če dobavlja semenski material kmetijskih rastlin brez dovoljenja Uprave (tretji odstavek 18. člena),

5. če ne izvede ukrepov, odrejenih v skladu s tretjim in četrtim odstavkom 21. člena tega zakona,

6. če ne izpolni obveznosti iz tretjega odstavka 48. člena tega zakona.

(2) Z globo od 100.000 tolarjev do 4.000.000 tolarjev, se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik.

(3) Z globo od 50.000 tolarjev do 600.000 tolarjev, se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

(4) Z globo od 30.000 tolarjev do 300.000 tolarjev, se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi fizična oseba.

Zakon o semenskem materialu kmetijskih rastlin – ZSMKR (Uradni list RS, št. 58/02) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

XIII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

79. člen – upoštevana ZdZPKG in ZSMKR-A (posebne določbe)

(1) Z dnem pristopa Republike Slovenije k Evropski uniji:

1. se šteje, da je dobavitelj vpisan v register dobaviteljev, če je registriran kot dobavitelj v državi članici Evropske unije,

2. se šteje, da semenski material kmetijskih rastlin, pridelan v eni od držav članic Evropske unije, izpolnjuje zahteve za trženje po tem zakonu, če izpolnjuje zahteve za trženje semenskega materiala kmetijskih rastlin, predpisane v predpisih Skupnosti, ki urejajo trženje semenskega materiala kmetijskih rastlin;

3. se lahko v Republiki Sloveniji prideluje in trži semenski material sorte, ki je v skladu s predpisi Skupnosti vpisana v skupni katalog sort poljščin ali v skupni katalog sort zelenjadnic;

4. lahko Uprava dovoli trženje semenskega materiala kmetijskih rastlin iz 15. člena tega zakona, če trženje predhodno dovoli pristojni organ Skupnosti.

80. člen – upoštevan ZSMKR-A (črtan)

81. člen

(vpis v register)

(1) Osebe iz drugega odstavka 5. člena tega zakona, ki so ob uveljavitvi tega zakona vpisane:

– v register pridelovalcev oziroma dodelovalcev semena in sadik v skladu z 18. členom Zakona o semenu in sadikah (Uradni list SRS, št. 42/73 in 29/86, v nadaljnjem besedilu: ZSemS),

– register pridelovalcev, predelovalcev, uvoznikov in distributerjev rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov v skladu z 19. in 20. členom Zakona o zdravstvenem varstvu rastlin (Uradni list RS, št. 45/01),

– se po uradni dolžnosti vpišejo v register dobaviteljev, če Upravi najpozneje v enem letu od uveljavitve tega zakona posredujejo podatke iz 7. člena tega zakona.

(2) Osebe iz prve alineje prejšnjega odstavka lahko opravljajo dejavnost dobavitelja v skladu s tem zakonom največ eno leto od uveljavitve tega zakona.

(3) Postopki za vpis v register pridelovalcev in dodelovalcev, ki se ob uveljavitvi tega zakona vodijo po ZSemS, se nadaljujejo po tem zakonu.

82. člen

(trženje semenskega materiala kmetijskih rastlin)

Semenski material kmetijskih rastlin, ki je bil do uveljavitve tega zakona pridelan, dodelan, pakiran in deklariran v skladu z ZSemS, se sme tržiti do 30. junija 2004.

83. člen

(vpis in izbris sort)

(1) Postopki za vpis sorte v sortno listo, ki se ob uveljavitvi tega zakona vodijo v skladu z Zakonom o potrjevanju novih sort, dovolitvi introdukcije tujih sort in o varstvu sort kmetijskih in gozdnih rastlin (Uradni list SFRJ, št. 38/80 in 82/90), se nadaljujejo po tem zakonu.

(2) Prijavitelj lahko umakne zahtevo za vpis sorte v sortno listo, če vpis sorte v sortno listo po tem zakonu ni obvezen.

(3) Sorte, ki so ob uveljavitvi tega zakona vpisane v sortno listo, ki se vodi v skladu z Zakonom o potrjevanju novih sort, dovolitvi introdukcije tujih sort in o varstvu sort kmetijskih in gozdnih rastlin (Uradni list SFRJ, št. 38/80 in 82/90), ostanejo vpisane v sortno listo najpozneje do 31. decembra 2004.

(4) Osebe, ki so upravičene do prijave sorte v sortno listo v skladu z 38. členom tega zakona, lahko za sorte iz prejšnjega odstavka najpozneje v enem letu od uveljavitve tega zakona, vložijo pri Upravi zahtevo za vpis sorte v sortno listo, ki se vodi po tem zakonu.

(5) Uprava izda odločbo o vpisu sorte iz tretjega odstavka tega člena v sortno listo, če ugotovi, da sorta izpolnjuje pogoje iz prve oziroma druge alineje prvega odstavka

40. člena tega zakona in če prijavitelj sporoči podatke o vzdrževalcu sorte.

(6) Če pogoji iz prejšnjega odstavka niso izpolnjeni, Uprava z odločbo zavrne zahtevo za vpis sorte v sortno listo, ki se vodi v skladu s tem zakonom.

(7) Po preteku obdobja iz tretjega odstavka tega člena Uprava z odločbo, izdano po uradni dolžnosti, izbriše sorte iz sortne liste.

(8) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka vpiše Uprava domačo ali udomačeno tujo sorto iz tretjega odstavka tega člena v sortno listo kot ohranjevalno sorto, če so za to izpolnjeni pogoji iz 55. člena tega zakona.

(9) Vzorec semenskega materiala domače ali udomačene sorte, ki je bila izbrisana iz sortne liste na podlagi sedmega odstavka tega člena, in sorte, ki je vpisana v sortno listo kot ohranjevalna sorta na podlagi prejšnjega odstavka, se shrani v genski banki.

(10) Semenski material sort poljščin in zelenjadnic, ki so na dan pristopa Republike Slovenije k Evropski uniji vpisane v sortno listo v skladu s tretjim odstavkom tega člena in ne izpolnjujejo pogojev za vpis v skupni katalog sort poljščin ali v skupni katalog sort zelenjadnic v skladu z določbami Direktive Sveta 2002/53/ES (UL L, 20. 7. 2002), z vsemi spremembami in 2002/55/ES (UL L, 20. 7. 2002), z vsemi spremembami, se lahko trži najpozneje do 1. maja 2009. Na etiketah in potrdilih, s katerimi se označi, ali ki spremljajo semenski material teh sort, mora biti jasno navedeno, da je trženje dovoljeno le na območju Republike Slovenije.

84. člen

(rok za izdajo predpisov na podlagi tega zakona)

Predpisi na podlagi tega zakona se izdajo najpozneje v 18 mesecih po uveljavitvi tega zakona, razen predpisov na podlagi 5., 6., 7., 9. in 39. člena tega zakona, ki se izdajo v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

85. člen

(predpisi, ki veljajo ali se uporabljajo do izdaje novih)

Do uveljavitve predpisov, izdanih na podlagi tega zakona, veljajo oziroma se uporabljajo naslednji predpisi:

1. Pravilnik o kakovostnih normah, pakiranju, plombiranju in deklariranju sadilnega materiala kmetijskih rastlin (Uradni list SFRJ, št. 45/75 in 26/79);

2. Pravilnik o kakovosti semena kmetijskih rastlin (Uradni list SFRJ, št. 47/87, 60/87, 55/88 in 81/89, in Uradni list RS, št. 1/95, 59/99 in 111/2000);

3. Pravilnik o potrjevanju zdravstvenega stanja in kakovosti semenskega krompirja ter o prometu s semenskim krompirjem (Uradni list RS, št. 111/2000);

4. Pravilnik o pogojih za pridelovanje, dodelavo in promet kmetijskega semena in sadik (Uradni list SRS, št. 36/74);

5. Pregled organizacij združenega dela, ki so pooblašcene za opravljanje strokovne kontrole nad odbiranjem matičnih rastlin za sadjarstvo, vinogradništvo in hmeljarstvo (Uradni list SRS, št. 24/75);

6. Pravilnik o enotnih metodah strokovne kontrole pridelovanja kmetijskega semena (Uradni list SRS, št. 36/74 in Uradni list RS, št. 111/00);

7. Pravilnik o načinu odbiranja in potrjevanja matičnih rastlin in enotnih metodah za opravljanje strokovne kontrole nad pridelovanjem sadik (Uradni list SRS, št. 36/74);

8. Odločba o organizacijah združenega dela, ki izdajajo certifikate o kakovosti izvoznega semena kmetijskih rastlin (Uradni list SFRJ, št. 67/80);

9. Odločba o organizacijah združenega dela, ki izdajajo certifikate o kakovosti izvoznega sadilnega materiala kmetijskih rastlin (Uradni list SFRJ, št. 67/80 in 62/81);

10. Odločba o določitvi Kmetijskega inštituta Slovenije, Hacquetova 17, Ljubljana, za izvajanje strokovnih nalog v

zvezi s preizkušanjem sort in hranjenjem vzorcev reprodukcijskega materiala kmetijskih rastlin (Uradni list RS, št. 35/00);

11. Pravilnik o vsebini in podatkih, ki jih mora vsebovati zahteva za potrditev nove sorte (kultivarja) oziroma za dovolitev introdukcije tuje sorte (kultivarja) kmetijskih in gozdnih rastlin in o imenu sorte (Uradni list SFRJ, št. 56/89);

12. Pravilnik o registru novih domačih sort oziroma evidenci tujih sort kmetijskih in gozdnih rastlin, za katere je dovoljena introdukcija (Uradni list SFRJ, št. 56/89);

13. Odredba o višini stroškov postopka za potrditev nove sorte oziroma za dovolitev introdukcije tuje sorte (Uradni list RS, št. 11/94, 14/95, 9/96, 8/97, 27/98 in 14/00);

14. Seznam potrjenih domačih sort kmetijskih rastlin in tujih sort kmetijskih rastlin, za katere je bila dovoljena introdukcija v Republiki Sloveniji, ter udomačenih sort kmetijskih rastlin, za katere je dovoljen promet v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 59/01 in 42/02);

15. Seznam sort, ki se izbrišejo iz seznama potrjenih domačih sort kmetijskih rastlin in tujih sort kmetijskih rastlin, za katere je dovoljena introdukcija v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 71/00);

16. Seznam sort, ki se izbrišejo s seznama domačih in udomačenih tujih sort kmetijskih rastlin, ki so upravičeno v proizvodnji v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 71/00).

86. člen

(predpisi, ki prenehajo veljati oziroma se prenehajo uporabljati)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati določbe Zakona o semenu in sadikah (Uradni list SRS, št. 42/73 in 29/86), ki se nanašajo na seme in sadike kmetijskih rastlin.

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati:

1. Sortna lista za sadne rastline in vinsko trto (Uradni list SRS, št. 18/76, 12/77 in 12/79);

2. Odredba o določitvi Kmetijskega inštituta Slovenije v Ljubljani za izvrševanje preizkusov semenskega blaga (Uradni list LRS, št. 13/58);

3. Seznam sort, ki se izbrišejo iz registra novih sort oziroma iz evidence tujih sort kmetijskih rastlin, ki jim je dovoljena introdukcija v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 3/97).

(3) Z dnem uveljavitve tega zakona se za kmetijske rastline prenehajo uporabljati:

1. Zakon o potrjevanju novih sort, dovolitvi introdukcije tujih sort in o varstvu sort kmetijskih in gozdnih rastlin (Uradni list SFRJ, št. 38/80 in 82/90 in Uradni list RS, št. 4/91, 86/98);

2. Odlok o soglasju k Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o potrjevanju novih sort, dovolitvi introdukcije tujih sort in o varstvu sort kmetijskih in gozdnih rastlin (Uradni list RS, št. 4/91).

(4) Z dnem uveljavitve tega zakona se prenehajo uporabljati:

1. Pravilnik o enotni metodi za preizkušanje sort okrasnih listavcev in iglavcev na poskusnem polju in v laboratoriju in o enotni metodi za obdelavo rezultatov preizkušanja, dobljenih na poskusnem polju in v laboratoriju (Uradni list SFRJ, št. 9/89);

2. Pravilnik o enotni metodi za preizkušanje sort zdravilne špajke (baldrijana) in gozdnega korena na poskusnem polju in v laboratoriju ter o enotni metodi za obdelavo rezultatov preizkušanja, dobljenih na poskusnem polju in v laboratoriju (Uradni list SFRJ, št. 14/89);

3. Pravilnik o enotni metodi za preizkušanje sort brašeljke, vrtnega šetrja in majarona na poskusnem polju in v laboratoriju ter o enotni metodi za obdelavo rezultatov preizkušanja, dobljenih na poskusnem polju in v laboratoriju (Uradni list SFRJ, št. 14/89);

4. Pravilnik o enotni metodi za preizkušanje sort izopa (ožepka), vrtno materine dušice, mete, melise in pehtrana na poskusnem polju in v laboratoriju ter o enotni metodi za obdelavo rezultatov preizkušanja, dobljenih na poskusnem polju in v laboratoriju (Uradni list SFRJ, št. 14/89);

5. Pravilnik o enotni metodi za preizkušanje sort kamilice na poskusnem polju in v laboratoriju ter o enotni metodi za obdelavo rezultatov preizkušanja, dobljenih na poskusnem polju in v laboratoriju (Uradni list SFRJ, št. 14/89);

6. Pravilnik o enotni metodi za preizkušanje sort sladkega janeža (komarčka), bele gorjušice, korijandra, vrtnega janeža (koromača) in kumine na poskusnem polju in v laboratoriju ter o enotni metodi za obdelavo rezultatov preizkušanja, dobljenih na poskusnem polju in v laboratoriju (Uradni list SFRJ, št. 14/89);

7. Pravilnik o enotni metodi za preizkušanje sort igličastih in listnatih vrst grmovnic, polgrmov, plezalk popenjak in ovijalk na poskusnem polju in v laboratoriju ter o enotni metodi za obdelavo rezultatov preizkušanja, dobljenih na poskusnem polju in v laboratoriju (Uradni list SFRJ, št. 14/89);

8. Pravilnik o enotni metodi za preizkušanje sort cvetja – lončnic na poskusnem polju in v laboratoriju in o enotni metodi za obdelavo rezultatov preizkušanja, dobljenih na poskusnem polju in v laboratoriju (Uradni list SFRJ, št. 23/89);

9. Pravilnik o enotni metodi za preizkušanje sort enoletnega in dveletnega (sezonskega) cvetja na poskusnem polju in v laboratoriju in o enotni metodi za obdelavo rezultatov preizkušanja, dobljenih na poskusnem polju in v laboratoriju (Uradni list SFRJ, št. 23/89);

10. Pravilnik o enotni metodi za preizkušanje sort večletnega cvetja (trajnic) na poskusnem polju in v laboratoriju in o enotni metodi za obdelavo rezultatov preizkušanja, dobljenih na poskusnem polju in v laboratoriju (Uradni list SFRJ, št. 23/89);

11. Pravilnik o enotni metodi za preizkušanje sort cvetja čebulnic, gomoljnic in korenin na poskusnem polju in v laboratoriju in o enotni metodi za obdelavo rezultatov preizkušanja, dobljenih na poskusnem polju in v laboratoriju (Uradni list SFRJ, št. 23/89);

12. Pravilnik o enotni metodi za preizkušanje sort rezanega cvetja na poskusnem polju in v laboratoriju in o enotni metodi za obdelavo rezultatov preizkušanja, dobljenih na poskusnem polju in v laboratoriju (Uradni list SFRJ, št. 23/89);

13. Pravilnik o enotni metodi za preizkušanje sort vrtnic in podlag na poskusnem polju in v laboratoriju in o enotni metodi za obdelavo rezultatov preizkušanja, dobljenih na poskusnem polju in v laboratoriju (Uradni list SFRJ, št. 23/89);

14. Odredba o nesortnem semenu in dovoljenih mešanicah kmetijskega semena, ki smejo v promet (Uradni list SFRJ, št. 25/66 in 7/67);

15. Pravilnik o kakovostnih normah in drugih pogojih za promet kmetijskega sadilnega materiala (Uradni list SFRJ, št. 53/67);

16. Pravilnik o kakovostnih normah za posamezne vrste kmetijskega semena in drugih pogojih za promet ter o enotni metodi za analizo kmetijskega semena (Uradni list SFRJ, št. 25/66, 32/66);

17. Seznam potrjenih novih domačih sort (kultivarjev) kmetijskih rastlin v SFR Jugoslaviji (Uradni list SFRJ, št. 20/91, in Uradni list RS, št. 31/97);

18. Pravilnik o metodi in postopku za priznanje nove sorte kmetijskih rastlin (Uradni list SFRJ, št. 36/66, 1/70);

19. Pravilnik o metodi in postopku za priznanje nove vzgojene sorte sadilnega materiala in za dovolitev introdukcije tuje sorte sadilnega materiala v sadjarstvu, vinogradništvu in hmeljarstvu (Uradni list SFRJ, št. 19/71);

20. Zakon o prometu s semenskim blagom (Uradni list SFRJ, št. 27/54).

87. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o semenskem materialu kmetijskih rastlin – ZSMKR-A (Uradni list RS, št. 86/04) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

59. člen

(začasna izjema za majhna pakiranja)

Ne glede na določbo drugega odstavka 14.a člena in desetega odstavka 83. člena zakona se lahko na ozemlju Republike Slovenije trži seme zelenjadnic in okrasnih rastlin v majhnih pakiranjih do porabe zalog embalaže, vendar najpozneje do 31. decembra 2005, če so označena najmanj z naslednjimi podatki:

- o dobavitelju: osebno ime in naslov stalnega ali začasnega prebivališča ali firma in sedež dobavitelja ali njegova neponovljiva registrska številka o vpisu v register dobaviteljev;
- o semenskem materialu: vrsta, sorta ali pri okrasnih rastlinah poimenovanje skupine rastlin, številka partije, kalivost semena;
- o tretiranju s fitofarmacevtskim ali drugim kemičnim sredstvom.

60. člen

(začasna izjema glede dovoljenj za izdajo etiket in potrdil dobaviteljev)

(1) Dobavitelji, ki so ob uveljavitvi tega zakona vpisani v register dobaviteljev za pridelavo, pripravo za trg, trženje oziroma uvoz semenskega materiala sadnih rastlin, okrasnih rastlin ter zelenjadnic v skladu s 7. členom zakona, in za ta semenski material izdajajo etikete in potrdila dobavitelja, jih lahko izdajajo najpozneje do 31. decembra 2005.

(2) Uprava izda po uradni dolžnosti dobaviteljem iz prejšnjega odstavka dovoljenje za izdajo etiket in potrdil dobavitelja iz prvega odstavka 20. člena zakona, če ji najpozneje do 30. septembra 2005 predložijo dokazila o izpolnjevanju obveznosti iz 1., 2. in 3. točke drugega odstavka 19. člena zakona ter vzorec etikete in potrdila dobavitelja, ki jih izdajajo.

61. člen

(uveljavitev določb o prekrških)

(1) Določbi tretjega in šestega odstavka 53. člena tega zakona se uporabljata od začetka uporabe Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 7/03).

(2) Globe, določene v 55. in 56. členu tega zakona, se do začetka uporabe Zakona o prekrških v postopku o prekršku izrekajo kot denarne kazni v višini s tem zakonom predpisanih glob.

(3) Določbe tretjega odstavka 55. člena in tretjega odstavka 56. člena tega zakona, ki urejajo globe za prekršek, ki ga stori odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, se uporabljajo od začetka uporabe Zakona o prekrških.

62. člen

(predpisi, ki prenehajo veljati oziroma se prenehajo uporabljati)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati:
– Odločba o določitvi Kmetijskega inštituta Slovenije, Hacquetova 17, Ljubljana, za izvajanje strokovnih nalog v

zvezi s preizkušanjem sort in hranjenjem vzorcev reprodukcijskega materiala kmetijskih rastlin (Uradni list RS, št. 35/00);

– Seznam potrjenih domačih sort kmetijskih rastlin in tujih sort kmetijskih rastlin, za katere je bila dovoljena introdukcija v Republiki Sloveniji, ter udomačenih sort kmetijskih rastlin, za katere je dovoljen promet v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 59/01 in 42/02).

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona se preneha uporabljati Odločba o organizacijah združenega dela, ki izdajajo certifikate o kakovosti izvoznega semena kmetijskih rastlin (Uradni list SFRJ, št. 67/80).

(3) Z dnem uveljavitve tega zakona se prenehajo uporabljati določbe naslednjih predpisov, razen določb, ki se nanašajo na gozdno seme in sadike:

– Pravilnik o enotni metodi za preizkušanje sort gozdnih iglavcev na poskusnem polju in v laboratoriju in o enotni metodi za obdelavo rezultatov preizkušanja, dobljenih na poskusnem polju (Uradni list SFRJ, št. 9/89, RS, št. 58/02, popr. 85/02),

– Pravilnik o enotni metodi za preizkušanje sort gozdnih listavcev na poskusnem polju in v laboratoriju in o enotni metodi za obdelavo rezultatov preizkušanja, dobljenih na poskusnem polju (Uradni list SFRJ, št. 9/89, RS, št. 58/02, popr. 85/02),

– Pravilnik o enotni metodi za preizkušanje sort topolov in vrb na poskusnem polju in v laboratoriju in o enotni metodi za obdelavo rezultatov preizkušanja, dobljenih na poskusnem polju (Uradni list SFRJ, št. 9/89, RS, št. 58/02, popr. 85/02),

– Pravilnik o kakovostnih normah in drugih pogojih za promet gozdnega sadilnega materiala (Uradni list SFRJ, št. 45/68, popr. 47/68, RS, št. 58/02, popr. 85/02),

– Pravilnik o kakovostnih normah in drugih pogojih za promet gozdnega semena ter o enotni metodi za njegovo analizo (Uradni list SFRJ, št. 45/68, RS, št. 58/02, popr. 85/02),

– Pravilnik o metodi in postopku za priznanje novega vzgojnega in domačega ter udomačenega tujega selekcioniranega gozdnega sadilnega materiala ter o postopku za dovoljenje, da se vpelje v proizvodnjo tuj gozdni sadilni material (Uradni list SFRJ, št. 45/68, RS, št. 58/02, popr. 85/02),

– Pravilnik o pogojih za priznavanje gozdnega sadilnega materiala (Uradni list SFRJ, št. 45/68, RS, št. 58/02, popr. 85/02),

– Pravilnik o postopku za priznanje novega selekcioniranega gozdnega semena (Uradni list SFRJ, št. 30/67, RS, št. 58/02, popr. 85/02),

– Odredba o prometu gozdnega semena, ki ni selekcionirano ali ni normalno (Uradni list SFRJ, št. 3/69, RS, št. 58/02, popr. 85/02),

– Odredba o višini stroškov postopka za dovolitev introdukcije tuje sorte kmetijskih in gozdnih rastlin (Uradni list SFRJ, št. 30/91, RS, št. 58/02, popr. 85/02).

(4) Z dnem uveljavitve tega zakona se prenehajo uporabljati določbe Zakona o potrjevanju novih sort, dovolitvi introdukcije tujih sort in o varstvu sort kmetijskih in gozdnih rastlin (Uradni list SFRJ, št. 38/80 in 82/90, RS, št. 4/91, 86/98, 58/02, popr. 85/02), razen določb, ki se nanašajo na varstvo novih sort kmetijskih in gozdnih rastlin, na seme in sadike kmetijskih rastlin ter na gozdno seme in sadike.

63. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

USTAVNO SODIŠČE

877. Odločba o razveljavitvi neusklajenega dela, ugotovljenega s sklepom Vlade št. 350-00/2001-49 z dne 13. 12. 2001, Odloka o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega družbenega plana Občine Jesenice za Občino Kranjska Gora (Uradni list RS, št. 99/01)

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti in zakonitosti, začetem z zahtevo Vlade, na seji dne 17. februarja 2005

odločilo:

Odlok o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega in družbenega plana Občine Jesenice za Občino Kranjska Gora (Uradni list RS, št. 99/01) se v neusklajenem delu, ugotovljenem s sklepom Vlade št. 350-00/2001-49 z dne 13. 12. 2001, razveljavi.

Obrazložitev

A)

1. Vlada izpodbija Odlok o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega in družbenega plana Občine Jesenice za Občino Kranjska Gora (v nadaljevanju: Prostorski plan). Po 49. in 50. členu Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 18/84 in nasl. – v nadaljevanju: ZUreP) je treba za osnutek prostorskega plana občine pred dokončnim sprejemom pridobiti ugotovitev Vlade o njegovi usklajenosti z obveznimi izhodišči prostorskih sestavin dolgoročnega plana države in z rešitvami v srednjeročnem planu države. Občine so dolžne osnutke svojih planskih aktov predložiti Vladi, ta pa mora o morebitnih neusklajenostih obvestiti občinski svet najpozneje v 45 dneh in mu naložiti odpravo ugotovljenih neskladij. Predlagateljica navaja, da je Občina izpodbijani prostorski plan sprejela še pred iztekom 45-dnevnega zakonskega roka za pridobitev sklepa Vlade o njegovi usklajenosti, zato je ta v neskladju s 153. členom Ustave in s citiranimi določbama ZUreP. Vlada naj bi o usklajenosti osnutka Prostorskega plana odločala pravočasno. To, da je Občina morebiti prejela sklep Vlade o njegovi neusklajenosti z zamudo, naj je ne bi odvezovalo, da ga upošteva. Občina ni upoštevala niti naknadnega opozorila Ministrstva za okolje in prostor (v nadaljevanju: Ministrstvo) o uskladitvi Prostorskega plana s sklepom Vlade. V odločbi št. U-I-281/00 z dne 18. 4. 2002 (Uradni list RS, št. 39/02 in OdlUS XI, 65) naj bi že Ustavno sodišče ugotovilo, da so nosilci planiranja v veliki meri svobodni, vendar hkrati vezani na Ustavo in zakone. Vlada izčrpno navaja številne razloge za neusklajenost in nezakonitost posameznih predlogov Občine za spremembo in dopolnitev osnutka Prostorskega plana in s tem dokazuje tudi njegovo vsebinsko neskladje s številnimi predpisi, zlasti še s področja varovanja kmetijskih zemljišč, ohranjanja narave ter naravne in kulturne dediščine.

2. V odgovoru na zahtevo Občina navaja, da je izpodbijani akt sprejela v skladu z 49. in s 50. členom ZUreP. Občina naj bi po svojem pooblaščenju z dopisom št. 12/206-76/01 dne 7. 9. 2001 zaprosila Ministrstvo za izdajo sklepa o usklajenosti Plana. Ker naj v zakonskem roku ne bi prejela sklepa Vlade, je v skladu z obrazložitvijo Ustavnega sodišča (odločba št. U-I-3/97 z dne 16. 4. 1998, Uradni list RS, št. 35/98 in OdlUS VII, 73) izpodbijani predpis sprejela. Vlada naj bi šele 13. 12. 2001 sprejela sklep, s katerim je ugotovila neusklajenost Plana s planskimi akti

države, kar pomeni, da naj bi Občina ta sklep prejela po poteku 45-dnevnega roka, določenega z ZUreP. Občina navaja, da je pri spreminjanju rabe kmetijskih zemljišč upoštevala 8. člen Zakona o kmetijskih zemljiščih (Uradni list RS, št. 59/96 in nasl. – v nadaljevanju: ZKZ), ki določa, da se tudi najboljše kmetijska zemljišča namenijo za gradnjo, če ni na razpolago ustreznih stavbnih zemljišč ali manjvrednih kmetijskih in gozdnih zemljišč. Občina meni, da ugotovljena neusklajenost Prostorskega plana s prostorskimi akti države še ne pomeni nezakonitosti, ampak samo neusklajenost, ki se da uskladiti ali tudi ne.

B)

3. Prostorski plan je bil pripravljen in sprejet po določbah Zakona o planiranju in urejanju prostora v prehodnem obdobju (Uradni list RS, št. 48/90 in nasl. – v nadaljevanju: ZPUP) in na podlagi določb ZUreP, ki so med postopkom za oceno ustavnosti in zakonitosti prenehale veljati na podlagi 179. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02 – v nadaljevanju: ZUreP-1). Prehodna določba prvega odstavka 171. člena ZUreP-1 podaljšuje veljavnost obstoječih prostorskih aktov še tri leta po uveljavitvi Odloka o strategiji Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 76/04 – OdSPRS), zato Prostorski plan velja še do 20. 7. 2007.

4. V zadnjem poglavju ZUreP je predpisan poseben postopek usklajevanja dolgoročnih in srednjeročnih prostorskih planov ter so določene obveznosti nosilcev planiranja (lokalnih skupnosti in države) v tem postopku z namenom, da se državni in občinski interesi v prostoru uskladijo. Po določbah 49. in 50. člena ZUreP je tako treba za osnutek prostorskega plana občine pred dokončnim sprejemom pridobiti ugotovitev Vlade o njegovi usklajenosti z obveznimi izhodišči prostorskih sestavin dolgoročnega plana države in z rešitvami v srednjeročnem planu države. Občine so dolžne osnutke svojih planskih aktov predložiti Vladi, ta pa mora o morebitnih neusklajenostih obvestiti občinski svet najpozneje v 45 dneh in mu naložiti odpravo ugotovljenih neskladij. Če občina sprejme neusklajen planski akt, mora Vlada o tem obvestiti Državni zbor in mu predlagati, naj se opredeli do ugotovljenih neskladij. Do sprejetja stališča v Državnem zboru neusklajene sestavine dolgoročnega plana občine ne morejo biti izhodišče za pripravo srednjeročnega plana občine oziroma občina ne more izvajati neusklajenih delov srednjeročnega plana občine. Ustavno sodišče je v odločbi št. U-I-227/00 z dne 14. 2. 2002 (Uradni list RS, št. 23/02 in OdlUS XI, 23) odločilo, da so navedene določbe ZUreP postale zaradi sprememb na področju lokalne samouprave pomanjkljive, zato v praksi ni mogoče zagotoviti njihovega izvajanja. V Zakonu namreč nista urejeni vprašanja, kaj velja v primeru, če Vlada v predvidenem roku ne obvesti občine o ugotovljenih nepravilnostih oziroma če jo obvesti po preteku tega roka, in kakšne ukrepe lahko sprejme Državni zbor v okviru »opredelitev do ugotovljenih neskladij«. Ustavno sodišče je že večkrat obravnavalo občinske planske akte, pri sprejemanju katerih ni bila upoštevana zakonska obveznost usklajevanja z državnimi planskimi akti. Če je Ustavno sodišče ugotovilo navedeno neskladnost, je takšen občinski planski akt odpravilo oziroma razveljavilo (odločba št. U-I-95/93 z dne 5. 5. 1994, Uradni list RS, št. 29/94 in OdlUS III, 43 in odločba št. U-I-261/98 z dne 9. 11. 2000, Uradni list RS, št. 111/2000 in OdlUS IX, 256). Predloge za presojo takšnih občinskih aktov je največkrat vlagala Vlada, ki pa sama ni poskrbela za izvedbo postopka po ZUreP (obvestilo Državnemu zboru). V dosednji praksi namreč ni poznan primer, da bi se Vlada ob ugotovitvi neskladnosti občinskega planskega akta najprej obrnila na Državni zbor. Vlada je vlagala zahteve za presojo takšnih občinskih

aktov tudi v primerih, ko je sama prekoračila 45-dnevni rok za obvestilo občine o ugotovljenih neskladnostih.

5. Tudi v obravnavanem primeru gre za to. Iz obsežne dokumentacije v spisu izhaja, da je Vlada sprejela sklep o ugotovitvi neusklajenosti dne 13. 12. 2001. Ker ji je bila vloga za izdajo sklepa predložena že 10. 9. 2001, je Vlada prekoračila najdaljši 45-dnevni zakonski rok, ki ga določata 49. in 50. člen ZUreP. Občina je prejela sklep Vlade o ugotovitvi neusklajenosti po preteku zakonskega roka.

6. V tem primeru gre očitno za neusklajene interese države in lokalne skupnosti v prostoru, h katerim sta prispevala tako Vlada z zamudo zakonskega roka kot Občina, ki njenega obvestila, ki ga je prejela sicer po sprejemu izpodbijanega akta, ni želela upoštevati. Ne glede na to, da ZUreP v 49. in 50. členu za takšne primere predvideva, da Vlada o tem obvesti Državni zbor in mu predlaga, naj zavzame stališča do ugotovljenih neskladij, Vlada pa tega v obravnavanem primeru ni storila, je Ustavno sodišče opravilo presojo izpodbijanih občinskih aktov. Vlada ima namreč za vložitev takšne zahteve pooblastilo (pristojni minister pa dolžnost ji to predlagati) v tretjem odstavku 64. člena Zakona o državni upravi (Uradni list RS, št. 52/02 in nasl. – ZDU-1), če pristojni minister predhodno opozori na neskladnost občino, ki je sprejela sporen akt (enaka določba je bila tudi v prej veljavnem 57. členu Zakona o upravi). Ta pogoj pa je v obravnavani zadevi izpolnjen.

7. Prostor je zaradi hitrega gospodarskega razvoja in naraščanja števila prebivalcev na nekaterih območjih vse bolj omejen dejavnik pri zadovoljevanju zasebnih in javnih potreb. Zato je treba skrbno načrtovati njegovo namensko in smotno izrabo. Pri tem prostorski plani predstavljajo temelj in usmeritev bodoče izrabe prostora. Navedeno še zlasti velja za območja v prostoru, na katerih se načrtujejo spremembe rabe posamezne kategorije zemljišč. Prostorsko planiranje, katerega nosilci so državni organi in organi lokalnih skupnosti, je področje, ki povezuje lastninskopravne režime različnih kategorij zemljišč: kmetijskih, gozdnih, stavbnih in vodnih. Tem temeljnim kategorijam zemljišč lahko dodamo še posebne pravne režime, kot so režim kulturnih spomenikov, naravnih znamenitosti, grajenega javnega dobra itd. Prostorski plan z načrtovanjem namenske rabe na posameznih območjih načrtuje tudi pravni režim te ali one kategorije zemljišč. Nosilec planiranja je v veliki meri pri planskih odločitvah svoboden, zlasti pri planiranju poselitve in razmestitve različnih dejavnosti, planiranju infrastrukture itd., hkrati pa je vezan na Ustavo in zakone. V tem smislu občina po 21. členu Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. in nasl. – v nadaljevanju: ZLS) samostojno opravlja lokalne zadeve javnega pomena (izvirne naloge), ki jih določi s splošnim aktom občine ali so določene z zakonom. Občina za zadovoljevanje potreb svojih prebivalcev opravlja tudi nalogo načrtovanja prostorskega razvoja.

8. Vlada v zahtevi očita, da so posegi št. 7, 8, 13, 18, 19, 32, 40, 57, 63, 68, 74, 86 in 92 v neskladju predvsem z določbo 8. člena ZKZ, ker gre za spremembo namembnosti najboljših kmetijskih zemljišč. Med postopkom za oceno ustavnosti in zakonitosti je na podlagi 185. člena ZUreP-1 prenehal veljati 8. člen ZKZ, ki je taksativno določal dopustne posege na teh zemljiščih. Smiselno enaka določba je v 6. členu ZUreP-1, zato je Ustavno sodišče presojalo, ali so predvideni posegi v skladu s to določbo.

9. Po 2. členu ZKZ se kmetijska zemljišča na podlagi njihovih naravnih lastnosti, lege, oblike in velikosti parcel delijo na: najboljša kmetijska zemljišča, to so zemljišča, ki so najprimernejša za kmetijsko obdelavo, in druga kmetijska zemljišča, ki so manj primerna za kmetijsko obdelavo. Kmetijska zemljišča uživajo po drugem odstavku 71. člena Ustave posebno varstvo. Na podlagi 3. člena ZKZ je dolo-

čitev zemljišč, primernih za kmetijsko pridelavo, možna le v planskih aktih države in lokalnih skupnosti v skladu z zakonom. Kmetijska zemljišča se v planskih aktih države in lokalnih skupnosti na podlagi kategorizacije določijo po območjih kot najboljša in druga kmetijska zemljišča ter vodijo v posebni evidenci, povezani z bazo podatkov zemljiškega katastra. Strokovna merila so obvezna strokovna podlaga za določitev zemljišč v kategorije glede na možnost njihove rabe za kmetijsko proizvodnjo, upoštevajoč njihovo sedanjo rabo in njihove naravne danosti. Po prvem odstavku 9. člena ZKZ se zaradi določanja kmetijskih zemljišč v planskih aktih države in lokalnih skupnosti kot uradna evidenca vodijo podatki o kategorijah kmetijskih zemljišč, tudi o najboljših in drugih kmetijskih zemljiščih.

10. Po 9. členu ZKZ so obravnavana zemljišča kategorizirana kot najboljša kmetijska zemljišča. Po tretjem odstavku 5. člena ZUreP-1 je širitev naselja dopustna, če ni mogoče zagotoviti smotrnega razvoja in skladnosti urbanih kvalitiet, da se izkoristijo proste in nezaodnostno izkoriščene površine ter s prenovo in sanacijo degradiranih območij v naseljih, pri čemer je potrebno, ob upoštevanju urbanističnih in tehnoloških značilnosti predvidenih prostorskih ureditev, širitev praviloma usmerjati na zemljišča, ki so z vidika trajnostne rabe naravnih dobrin ter ohranjanja narave in kulturne dediščine manj pomembna. Pogoje za spremembo namembnosti teh zemljišč kot izjemo predvideva prvi odstavek 6. člena ZUreP-1. Po drugem odstavku te določbe se najboljša kmetijska zemljišča lahko izjemoma, če ni mogoče uporabiti zemljišč, ki so manj primerna za kmetijsko proizvodnjo oziroma gozdov, namenijo za neekmetijsko rabo, če gre za taksativno naštetih primere. V tem primeru se zemljišča za gradnjo objektov praviloma določijo na osnovi ovrednotenih variantnih predlogov glede na njihov funkcionalni, varstveni in ekonomski vidik ter glede na njihovo sprejemljivost v lokalnem okolju. V planskem aktu lokalne skupnosti se po drugem odstavku citirane določbe izjemoma lahko določi, da se najboljša kmetijska zemljišča namenijo za neekmetijsko rabo, če ni mogoče uporabiti drugih kmetijskih zemljišč ali gozdov in gre za taksativno naštetih primere njihove rabe, ki pa jih Občina v obravnavanem primeru niti ne navaja.

11. Zgoraj navedeno pomeni, da Občina zgolj na podlagi mnenja svoje strokovne službe za kmetijstvo o kvaliteti zemljišč in možnosti intenzivne kmetijske rabe ni mogla spremeniti kategorije kmetijskih zemljišč v skladu s 3. členom ZKZ. Občina je v odgovoru sicer pojasnila, da je občinska strokovna služba za kmetijstvo sodelovala pri pripravi izpodbijanega akta in glede na to, da najbolje pozna lokalne razmere, se je tudi zavestno in strokovno odločila za varovanje najboljših kmetijskih zemljišč ter namenila gradnji le »vrtove in ostanke travnikov med stavbami«. Vendar Občina ni pojasnila, ali je ovrednotila predvidene posege glede na funkcionalni, varstveni in ekonomski vidik ter glede na njihovo sprejemljivost v lokalnem okolju, kar je pogoj za spremembo namembnosti najboljših kmetijskih zemljišč. Zatrjevanje Občine, da gre le za posege na vrtovih in travnikih med stavbami, je v nasprotju s predloženim gradivom, iz katerega izhaja, da posamezna nova urejevalna območja dosegajo površino 18.000 m².

12. Glede koridorja primestne železnice Vlada očita, da Občina nima usklajene kartografske dokumentacije s tekstualnim delom Prostorskega plana. Ta očitek izhaja tudi iz mnenja Direkcije za železniški promet št. 270-26/2001 P4-0507 z dne 27. 9. 2001. Po določbi prvega odstavka 24. člena Zakona o urejanju prostora in drugih posegih v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84 in nasl. – v nadaljevanju: ZUN), ki se na podlagi 2. člena ZPUP uporablja tudi za prostorske sestavine dolgoročnih in srednjeročnih družbenih planov občin, je kartografska dokumentacija sestavni del Prostorskega plana. Ker Ob-

čina v kartografskih prilogah ni prikazala trase primestne železnice, je Prostorski plan v izpodbijanem delu v neskladju s 24. členom ZUN.

13. Iz zgoraj navedenega izhaja, da je Prostorski plan v neskladju z določbami 3. člena ZKZ in 6. člena ZUreP-1 spremenil kategorijo oziroma namembnost najboljših kmetijskih zemljišč, zato ga je Ustavno sodišče razveljavilo. Predlagateljica je sicer predlagala odpravo izpodbijanih določb Prostorskega plana, vendar po drugem odstavku 45. člena ZUstS Ustavno sodišče odpravi nezakonit predpis, kadar ugotovi, da je treba odpraviti škodljive posledice, ki so nastale zaradi nezakonitosti. V navedenem primeru škodljive posledice niso nastale. Iz dopisa št. 033-7/2004 z dne 7. 12. 2004 Upravne enote Jesenice izhaja, da ni bilo izdano nobeno dovoljenje za gradnjo na spornih parcelah. Ustavno sodišče je zato izpodbijani del Prostorskega plana razveljavilo.

C)

14. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi tretjega odstavka 45. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 – ZUstS) v sestavi: predsednik dr. Janez Čebulj ter sodnice in sodniki dr. Zvonko Fišer, mag. Marija Krisper Kramberger, dr. Ciril Ribičič, dr. Mirjam Škrk, Jože Tratnik in Dragica Wedam Lukič. Odločbo je sprejelo soglasno. Sodnik Ribičič je dal pritrdilno ločeno mnenje.

Št. U-I-260/02-17

Ljubljana, dne 17. februarja 2005.

Predsednik
dr. Janez Čebulj l. r.

DRUGI DRŽAVNI ORGANI IN ORGANIZACIJE

878. Smernice za izdelavo načrtov integritete

Na podlagi 43. člena Zakona o preprečevanju korupcije (Uradni list RS, št. 2/04, v nadaljnjem besedilu: ZPKor) ter 13. člena Poslovnika Komisije za preprečevanje korupcije (Uradni list RS, št. 105/04) je Komisija za preprečevanje korupcije na seji dne 16. 2. 2005 sprejela

SMERNICE za izdelavo načrtov integritete

UVODNE DOLOČBE

1

Načrte integritete predstavljajo ukrepi pravne in dejanske narave, ki odpravljajo in preprečujejo možnosti za nastanek in razvoj korupcije v organu.

2

Načrt integritete sprejmejo državni organi in organi lokalnih skupnosti, lahko pa tudi subjekti, navedeni v 42. členu Zakona o preprečevanju korupcije (Uradni list RS, št. 2/04, v nadaljevanju: ZPKor).

Načrt integritete organov, ki jih sestavlja več organizacijskih enot, oziroma so organizirani na celotnem območju Republike Slovenije, sestavljajo načrti integritete njihovih organizacijskih enot,

– v katerih je zaposlenih več kot deset javnih uslužbencev oziroma,

– ki opravljajo svoje naloge po teritorialnem načelu (izpostave, policijske postaje,...) in je v njih zaposlenih več kot pet javnih uslužbencev.

Organizacijske enote, ki ne izdelajo lastnega načrta integritete, se vključijo v načrt integritete prve višje organizacijske enote oziroma organa.

3

Te smernice okvirno opredeljujejo dele načrta integritete, faze izdelave načrta in način izvedbe posameznih nalog ter roke za izdelavo in sprejetje načrtov integritete.

4

Načrt integritete sestavljajo predvsem:

- zbirka internih pravil,
- organigram,
- seznam delovnih mest z opisom del in nalog,
- izpolnjeno poročilo o stanju integritete ter
- vsa dokumentacija, vezana na projekt.

5

Poročilo o stanju integritete je sestavni del teh smernic in vsebuje:

- opomnik,
- navedbo internih pravil,
- opis obstoječega stanja – oceno korupcijske izpostavljenosti ter
- načrt izboljšav.

Že izpolnjeni deli Poročila o stanju integritete se lahko glede na specifično dela dopolnijo oziroma razširijo.

6

Načrt integritete je projekt, ki se izvede v naslednjih fazah:

- pripravljalna faza (v nadaljevanju: prva faza),
- faza iskanja izpostavljenih dejavnosti (v nadaljevanju: druga faza),
- faza ocene obstoječih preventivnih mehanizmov (v nadaljevanju: tretja faza) in
- zaključna faza oziroma predlogi izboljšav (v nadaljevanju: četrta faza).

PRIPRAVLJALNA FAZA

7

V pripravljalni fazi vodstvo organizacije formalno odobri projekt in o projektu obvesti vse zaposlene, določi vodjo in člane projektne skupine, nadzornika projekta, ki nadzira izvedbo projekta, ter morebitne zunanje svetovalce oziroma opazovalce.

8

Vodja projektne skupine je lahko oseba, ki je odgovorna za načrt integritete.

Projektna skupina šteje največ pet oseb.

9

Vodja projektne skupine v sodelovanju z nadzornikom projekta:

- pripravi program za izdelavo načrta integritete, v katerem določi zlasti ključne naloge in njihove izvajalce, urnik izdelave nalog in roke za izvedbo ter

– zbere drugo potrebno dokumentacijo (organigram, temeljno zakonodajo za konkretno področje dela, interne akte, osnovne podatke o organizaciji, akt o sistemizaciji in katalog delovnih mest...),

– poskrbi za razjasnitev drugih vprašanj, vezanih na projekt ter si pridobi dodatna navodila oziroma podporo.

10

Vodstvo organizacije potrdi program za izdelavo načrta integritete, z njim seznanijo vse zaposlene ter pridobi dodatne predloge z njihove strani.

FAZA ISKANJA IZPOSTAVLJENIH DEJAVNOSTI

11

V okviru druge faze projektna skupina opredeli dejavnosti, ki so najbolj izpostavljene nepravilnostim in morebitnim koruptivnim ravnanjem – izpostavljene dejavnosti.

12

Projektna skupina se osredotoči zlasti na:

I. Izpostavljene dejavnosti znotraj organizacije, povezane z:

1. Informacijami (varstvo tajnih in osebnih podatkov, shranjevanje podatkov v elektronski in drugih oblikah...);

2. Denarnimi sredstvi (nadzor nad porabo proračunskih sredstev, odobritev in nadzor nad izplačilom nagrad ter povračilom stroškov...);

3. Materialnimi sredstvi in storitvami (udeležba pri pogajanjih, določanje dobaviteljev, upravljanje z materialnimi sredstvi v organizaciji, razporejanje materialnih sredstev v organizaciji, uporaba materialnih sredstev – telefonov, avtomobilov, osebnih računalnikov – izven delovnega časa ali izven organizacije, čiščenje prostorov, varovanje in varnostno svetovanje...).

II. Izpostavljene dejavnosti, povezane z zunanjimi nalogami organizacije, kot so:

1. Zbiranje raznih prijav, zahteve za plačilo, izterjave dolgov;

2. Sklepanje pogodb (opredelitev nujnosti investicij, obravnava vabil k dajanju ponudb/javnemu razpisu, proračunski nadzor, opredelitev zahtev naročnika, izbira oblike javnega razpisa, ocenitev ponudb, pogajanja, izbira pogodbenikov, nadzor nad izvrševanjem, podeljevanje dovoljenj za dodatne dobave, nadzor nad izvršitvijo pogodbe...);

3. Plačevanje (dodeljevanje subvencij, podpor, pomoči...);

4. Podeljevanje (podelitev koncesij, izdaja osebnih dokumentov, dovoljenj...);

5. Uresničevanje nadzorstvenih pooblastil (določanje prioritet nadzora, izbira ciljnih skupin nadzora, ugotavljanje, beleženje ali prijava prekrškov, zaznavanje prekrškov, obravnavanje osumljenih storilcev kaznivih dejanj, kazenski pregon, sojenje, kaznovanje, oglobitev, izvršitev obsodbe ali izterjava globe, začasni odpust ali oprostitev, spregled globe...).

III. Odpornost sistema do nepravilnosti, ki se nanaša zlasti na:

1. Obstoj, vsebino, poznavanje in uporabo predpisov, ki se nanašajo na izpostavljene dejavnosti;

2. Kadrovanje;

3. Izobraževanje in informacijsko gradivo;

4. Opis del in nalog;

5. Osveščenost in ukrepe glede izpostavljenih dejavnosti ter preprečitev kopičenja izpostavljenih dejavnosti na enem delovnem mestu;

6. Obstoj neformalnih pooblastil ter omejevanje le-teh s predhodnimi posvetovanji in preverjanji zakonitosti;

7. Posvetovanja na delovnem mestu – razpoložljivost nadzora, pogostost, pozornost do problematike integritete, razgovori o zadovoljstvu z delom;

8. Zunanje stike;

9. Poročanje o izvajanju izpostavljenih dejavnosti in nadzor nad njimi;

10. Prekrivanje dela in zasebnega življenja;

11. Zlonamerne zunanje akterje;

12. Osveščenost zaposlenih glede nesprejemljivosti koruptivnih ravnanj znotraj organizacije;

13. Specifične predpise glede posebnosti v poslovanju;

14. Poslovna darila, dodatne dohodke;

15. Fizično varnost in tehnično varovanje;

16. Razmerje med zakonitostjo in učinkovitostjo;

17. Lojalnost;

18. Komunikacijo;

19. Samonadzor.

FAZA OCENE OBSTOJEČIH PREVENTIVNIH MEHANIZMOV

13

Tretja faza je namenjena oceni preventivnih mehanizmov, ki v sistemu organizacije že obstajajo in predstavlja oceno korupcijske izpostavljenosti institucije.

14

Vodja oziroma član projektna skupine pregleda interna pravila organizacije. Posebno pozornost posveti internim pravilom, ki se nanašajo na izpostavljene dejavnosti.

Projektna skupina v poročilu opozori vodstvo:

– če ni internih pravil, ki bi se nanašala na izpostavljene dejavnosti,

– če je njihova vsebina neustrezna,

– če jih zaposleni ne poznajo oziroma

– če jih zaposleni ne upoštevajo.

15

V tretji fazi projektna skupina preveri upravljanje s človeškimi viri (zaposlovanje, ocenjevanje, napredovanje, opis del in nalog, izobraževanje).

V ta namen se opravi razgovor z osebo, ki je zadovoljena za upravljanje s človeškimi viri.

16

Vodja projektna skupine vse zaposlene seznani s tveganji za integriteto, jim predstavi izpostavljene dejavnosti in vzpodbudi diskusijo.

V tretji fazi se opravijo z zaposlenimi na izbranih delovnih mestih razgovori o delu in tveganjih pri izpostavljenih dejavnostih ali pa vsi zaposleni hkrati anonimno izpolnijo vprašalnik, ki se nanaša na izvajanje občutljivih dejavnosti.

Na podlagi odgovorov zaposlenih projektna skupina ovrednoti zaključke s področja internih pravil, upravljanja s človeškimi viri in druga vprašanja, pomembna za organizacijo.

17

Tretja faza se zaključi z diskusijo, pregledom in oceno ugotovljenega stanja – korupcijske izpostavljenosti.

ZAKLJUČNA FAZA

18

Zaključna faza je namenjena predlaganju izboljšav, ki se nanašajo na preventivne ukrepe za zmanjševanje možnosti in nevarnosti za nastanek korupcije. Osnovo za predloge predstavlja ugotovljeno stanje – ocena korupcijske izpostavljenosti.

19

Vodja in člani projektne skupine predlagajo izboljšave v zvezi s/z:

- predpisi, ki se v praksi nedosledno ali ne uporabljajo,
- izpostavljenimi dejavnostmi v organizaciji,
- splošnim vodenjem,
- upravljanjem s človeškimi viri,
- drugimi vprašanji.

20

Hkrati s predlogi za izboljšave projektna skupina predlaga tudi prioritete oziroma vrstni red izvedbe izboljšav.

Predlogi za izboljšave in njihov vrstni red ter roki za izvedbo predstavljajo načrt izboljšav integritete.

21

Vodstvo organizacije sprejme načrt izboljšav integritete, z njim seznani zaposlene in vzpodbudi diskusijo.

Ko je načrt izboljšav sprejet, vodstvo razpusti projektno skupino. Naloge, povezane z integriteto prevzame oseba, odgovorna za načrt integritete.

22

Vodstvo organizacije redno spremlja uresničevanje načrta izboljšav integritete.

Izvajanje načrta izboljšav pregleda vodstvo organizacije po potrebi, ko je integriteta okrnjena in periodično, vsaj na vsaki dve leti od sprejetja načrta izboljšav oziroma od zadnjega pregleda.

23

Komisija za preprečevanje korupcije redno ali po potrebi preverja sprejetje in izvajanje načrta integritete.

KONČNI DOLOČBI

24

Subjekti, navedeni v drugi točki teh smernic, morajo zaključiti s prvo fazo izdelave načrta integritete v enem letu od objave teh smernic.

Po zaključku prve faze morajo organizacije sprejeti načrt integritete:

- v enem letu, če imajo do 50 zaposlenih;
- v enem letu in pol (18 mesecev), če imajo do 100 zaposlenih in
- v dveh letih, če imajo nad 100 zaposlenih.

25

Te smernice začnejo veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 035-2/2005,3

Ljubljana, dne 16. februarja 2005.

Drago Kos l. r.
Predsednik

POROČILO O STANJU INTEGRITETE

Tabela: 1

Izpostavljene dejavnosti, ki so povezane z ravnanjem z informacijami, denarjem, materialnimi sredstvi in storitvami v organizaciji.

Notranje poslovanje	Izpostavljene dejavnosti na splošno	Primeri specifičnih dejavnosti	Interna pravila	Obstoječe stanje – ocena stanja korupcijske izpostavljenosti (opisno)	NAČRT IZBOLJŠAV
1. Informacije	Dejavnosti, ki so povezane z zaupnimi informacijami, osebnimi podatki; Tvorba takšnih dokumentov, zavest o posledicah ravnanja, ravnanje z dokumenti z oznako zaupnosti ali ostalimi zaupnimi dokumenti, datotekami in (elektronskimi) bazami podatkov ipd.	• Posest notranjih informacij, • priprava zaupnih informacij, • proučevanje zaupnih dokumentov (datotek), • tvorba zaupnih dokumentov, • upravljanje z ali shranjevanje zaupnih dokumentov, • kopiranje zaupnih dokumentov, • iznos zaupnih dokumentov iz zgradbe, • vnos zaupnih podatkov v datoteke, • spreminjanje zaupnih podatkov v datotekah, • upravljanje zaupnih datotek;			A: B: C: D: E:
2. Denar	Dejavnosti, ki so povezane z denarjem ali bančnimi sredstvi, proračuni, nadomestili stroškov, premijami, dodatki itd.	• Razporeditev proračunskih sredstev, • nadzor porabe proračunskih sredstev, • nadzor zahtev za povračilo stroškov,			A: B: C:

A: prioriteta (1-5, pri čemer je 1 najbolj pomembno); B: predvidene izboljšave; C: kdo je zadolžen za izvedbo; D: rok; E: datum naslednjega pregleda

POROČILO O STANJU INTEGRITETE

Notranje poslovanje	Izpostavljene dejavnosti na splošno	Primeri specifičnih dejavnosti	Interna pravila	Obstoječe stanje – ocena stanja korupcijske izpostavljenosti (opisno)	NAČRT IZBOLJŠAV
		• odobritev sredstev za povračilo stroškov, • izplačilo stroškov, • odobritev premij, nagrad, doklad, • izplačilo premij, nagrad, doklad;			D: E:
3. Materialna sredstva in storitve	Dejavnosti, ki so povezane z nakupom, upravljanjem in uporabo materialnih sredstev (inventarja, računalnikov, telefonov, druge lastnine) in najemom servisnih služb (varnostno svetovanje, varovanje, čiščenje prostorov, prehrana, itd.)	• Odločanje o nakupih in zaposlovanju, • opredeljevanje dobavnih pogojev, • povpraševanje, • udeležba pri pogajanjih, • določanje dobaviteljev, • upravljanje z dobrinami v organizaciji, • razporejanje dobrin v organizaciji, • uporaba dobrin, ki pripadajo organizaciji, izven delovnega časa ali izven organizacije			A: B: C: D: E:

A: prioriteta (1-5, pri čemer je 1 najbolj pomembno); B: predvidene izboljšave; C: kdo je zadolžen za izvedbo; D: rok; E: datum naslednjega pregleda

POROČILO O STANJU INTEGRITETE

Tabela: 2

Izpostavljene dejavnosti, ki so povezane z zunanjimi nalogami organizacije.

Zunanje naloge	Izpostavljene dejavnosti na splošno	Primeri specifičnih dejavnosti	Interna pravila	Obstoječe stanje – ocena stanja korupcijske izpostavljenosti (opisno)	NAČRT IZBOLJŠAV
1. Zbiranje	Dejavnosti, ki so povezane z ocenitvijo višine obdavčitve, premijami, trošarinami itd.	• Preveritev davčnih prijav, • uporaba kriterijev ocenitve, • opredelitev zneska za plačilo, • zahteva za plačilo, • izterjava dolga;			A: B: C: D: E:
2. Sklepanje pogodb	Dejavnosti, ki so povezane z opredelitvijo pogojev javnega naročanja, pogodbami v javnem sektorju itd.	• Opredelitev nujnosti investicij, • obravnava vabil k dajanju ponudb/javni razpis, • proračunski nadzor, • opredelitev zahtev naročnika, • izbira postopka naročanja (odprti postopek, omejeni postopek, postopek s pogajanj), • ocenitev ponudb, • pogajanja, • izbira pogodbenikov, • nadzor nad izvrševanjem, • podeljevanje dovoljenj za dodatne dobave, • nadzor nad dobavo in izvršitvijo pogodb;			A: B: C: D: E:

A: prioriteta (1-5, pri čemer je 1 najbolj pomembno); B: predvidene izboljšave; C: kdo je zadolžen za izvedbo; D: rok; E: datum naslednjega pregleda

POROČILO O STANJU INTEGRITETE

Zunanje naloge	Izpostavljene dejavnosti na splošno	Primeri specifičnih dejavnosti	Interna pravila	Obstoječe stanje – ocena stanja korupcijske izpostavljenosti (opisno)	NAČRT IZBOLJŠAV
3. Plačevanje	Dejavnosti, ki so povezane z dodeljevanjem subvencij, doklad, podpor itd.	• Preveritev prošelj, • uporaba kriterijev za oceno, • opredelitev zneska, ki ga je treba izplačati, • odločitev o plačilu, • plačilo dodeljenega zneska;			A: B: C: D: E:
4. Podeljevanje	Dejavnosti, ki so povezane z dodeljevanjem licenc, izdajo vozniških dovoljenj, potnih listov, osebnih izkaznic, pooblastil itd.	Obravnava licenc: • Naložitev licenčnih obveznosti (kjer se te uporabljajo), • preveritev prošelj, • uporaba kriterijev ocenitve, • določanje rokov in pogojev (kjer jih je mogoče določiti), • nadzor spoštovanja obveznosti;			A: B: C: D: E:

A: prioriteta (1-5, pri čemer je 1 najbolj pomembno); B: predvidene izboljšave; C: kdo je zadolžen za izvedbo; D: rok; E: datum naslednjega pregleda

POROČILO O STANJU INTEGRITETE

Zunanje naloge	Izpostavljene dejavnosti na splošno	Primeri specifičnih dejavnosti	Interna pravila	Obstoječe stanje – ocena stanja korupcijske izpostavljenosti (opisno)	NAČRT IZBOLJŠAV
5. Uresničevanje nadzorstvenih pooblastil	Dejavnosti, ki so povezane z nadzorovanjem, nadzorom, poizvedovanjem, terjanjem, izvajanjem (v zvezi s spoštovanjem ali kršitvijo zakonov);	• nadzorovanja ali nadzora, • izbira ciljev ali ciljnih skupin nadzorovanja ali nadzora, • ugotavljanje, beleženje ali prijava prekrškov, • zaznavanje prekrškov, • obravnavanje osumljenih storilcev kaznivih dejanj, • kazenski pregon, • obsojanje, kaznovanje, oglobitev, • izvršitev obsodbe ali izterjava globe, • začasni odpust ali oprostitev, spregled globe;			A: B: C: D: E:

A: prioriteta (1-5, pri čemer je 1 najbolj pomembno); B: predvidene izboljšave; C: kdo je zadolžen za izvedbo; D: rok; E: datum naslednjega pregleda

POROČILO O STANJU INTEGRITETE

Tabela: 3

Odpornost sistema

Vidiki	Primeri težav in tveganj	Predlogi možnih rešitev	Interna pravila	Obstoječe stanje – ocena stanja korupcijske izpostavljenosti (opisno)	NAČRT IZBOLJŠAV
1a. OBSTOJ predpisov, ki se nanašajo na izpostavljene dejavnosti	Predpisov ni ali pa so pomanjkljivi. Tveganja: • Ni poenotenih postopkov, • prag tolerance je previsok, • delovanje brez pooblastil;	Priprava (internih) predpisov za vse vrste izpostavljenih dejavnosti.			A: B: C: D: E:
1b. VSEBINA predpisov, ki se nanašajo na izpostavljene dejavnosti	Predpisi niso dovolj osredotočeni na zahtevo po integriteti. Tveganja: • Pomanjkljivi predpisi o preprečevanju nenadzorovanega delovanja; • Pomanjkljivi predpisi, ki opredeljujejo elemente nadzora;	Preprečiti nenadzorovano delovanje in izboljšati nadzor s pripravo internih predpisov, ki se nanašajo na: • Skupinsko delo, • ločitev delovnih nalog, • skupno odločanje, • odgovornost (strukturno poročanje), • nadzor, • nedvoumna merila ocenjevanja, • pisna poročila o dejavnosti in odločitvah;			A: B: C: D: E:

A: prioriteta (1-5, pri čemer je 1 najbolj pomembno) B: predvidene izboljšave; C: kdo je zadolžen za izvedbo; D: rok; E: datum naslednjega pregleda

POROČILO O STANJU INTEGRITETE

Vidiki	Primeri težav in tveganj	Predlogi možnih rešitev	Interna pravila	Obstoječe stanje – ocena stanja korupcijske izpostavljenosti (opisno)	NAČRT IZBOLJŠAV
1c. POZNAVANJE predpisov, ki se nanašajo na izpostavljene dejavnosti	Pomanjkljivo poznavanje predpisov, delovanje na podlagi »ustnega izročila« o vsebini in pomenu predpisov; Tveganja: - Ni poenotenih postopkov, - delovanje na podlagi lastnega preudarka (ne v smislu zakonite diskrecijske pravice);	Izboljšati poznavanje predpisov z: - razdelitvijo kopij in s - splošno dostopnostjo predpisov;			A: B: C: D: E:
1d. UPORABA predpisov, ki se nanašajo na izpostavljene dejavnosti	Napačna uporaba predpisov. Tveganje: Samovolja	Spodbuditi pravilno uporabo predpisov z: - zgodnim vedenjem (predvsem vodstva) - nadzorom, - dosledno uporabo sankcij v primerih neupoštevanja ali zlorabe predpisov;			A: B: C: D: E:

A: prioriteta (1-5, pri čemer je 1 najbolj pomembno) B: predvidene izboljšave; C: kdo je zadolžen za izvedbo; D: rok; E: datum naslednjega pregleda

POROČILO O STANJU INTEGRITETE

Vidiki	Primeri težav in tveganj	Predlogi možnih rešitev	Interna pravila	Obstoječe stanje – ocena stanja korupcijske izpostavljenosti (opisno)	NAČRT IZBOLJŠAV
2. Kadrovanje (izbira zaposlenih)	Nezadostna pozornost do zahtev po integriteti. Tveganje: - Nezadosten vpogled v integriteto (bodočih) zaposlenih, - nezadostna pozornost do izpostavljenosti novega delovnega mesta (ki vodi do zmanjšane osveščenosti);	Izbira kadrov na osnovi: - Doslednega upoštevanja postopkov javnih razpisov, - obširnih življenjepisov, - preverjenih priporočil in referenc, - preverjenih originalov diplom, spričeval in certifikatov, - obveščanja kandidatov o vidikih integritete, ki se nanašajo na delovno mesto, programa uvajanja (ki vključuje obravnavo integritete);			A: B: C: D: E:
3. Izobraževanje in informacijsko gradivo	Izpustitev opozarjanja na zahteve po integriteti kot preventivnem sredstvu. Tveganja: - Zmanjšana pozornost, - zmanjšana osveščenost;	Povečanje pozornosti do integritete in osveščenosti z vključitvijo tematike v seminarje in informacijsko gradivo.			A: B: C: D: E:

A: prioriteta (1-5, pri čemer je 1 najbolj pomembno) B: predvidene izboljšave; C: kdo je zadolžen za izvedbo; D: rok; E: datum naslednjega pregleda

POROČILO O STANJU INTEGRITETE

Vidiki	Primeri težav in tveganj	Predlogi možnih rešitev	Interna pravila	Obstoječe stanje – ocena stanja korupcijske izpostavljenosti (opisno)	NAČRT IZBOLJŠAV
4. Opis del in nalog	Opisa del in nalog ni oziroma ni posodobljen, je nepopoln ali nenatančen. Tveganja: • Nejasna opredelitev delovnih nalog in pooblastil, • delovanje na podlagi lastnega preudarka (ne v smislu zakonite diskrecijske pravice);	Razjasnitev delovnih nalog in pooblastil z najnovejšimi, popolnimi in natančnimi opisi del in nalog.			A: B: C: D: E:
5a. Izpostavljene dejavnosti – OSVEŠČENOST	Ni osveščenosti. Tveganje: • Pomanjkljiva pozornost do izpostavljenih del in nalog.	Izboljšanje osveščenosti s: • Primernimi opisi del in nalog (cf. 4), • informiranjem (cf. 3), • posvetovanji (cf. 7);			A: B: C: D: E:

A: prioriteta (1-5, pri čemer je 1 najbolj pomembno) B: predvidene izboljšave; C: kdo je zadolžen za izvedbo; D: rok; E: datum naslednjega pregleda

POROČILO O STANJU INTEGRITETE

Vidiki	Primeri težav in tveganj	Predlogi možnih rešitev	Interna pravila	Obstoječe stanje – ocena stanja korupcijske izpostavljenosti (opisno)	NAČRT IZBOLJŠAV
5b. Izpostavljene dejavnosti – UKREPI	Ukrepi ni oziroma niso primerni. Tveganja: - Delovanje na podlagi lastnega preudarka (ne v smislu zakonite diskrecijske pravice), razvoj neformalnih struktur odločanja, - velik pritisk na osebne interpretacije integritete, - pomanjkljiva previdnost pri izvajanju delovnih nalog;	Zagotoviti, da se bodo izpostavljene dejavnosti izvajale pravilno, npr. z: - Dodatnim usmerjanjem, - skupinskim delom, - primernim nadomeščanjem v primerih izostajanja od dela, - občasnim kroženjem na delovnih mestih, - nadzorom (cf. 9), - posvetovanji (cf. 7), - označevanjem izpostavljenih delovnih mest, - dosledno uporabo sankcij pri nedopustnem ravnanju;			A: B: C: D: E:
5c. KOPIČENJE izpostavljenih dejavnosti	Izpostavljene dejavnosti so združene v okviru enega delovnega mesta. Tveganje: Neprimerno kopičenje.	Ločiti delovne naloge in povečati nadzor nad tveganjem.			A: B: C: D: E:

A: prioriteta (1-5, pri čemer je 1 najbolj pomembno) B: predvidene izboljšave; C: kdo je zadolžen za izvedbo; D: rok; E: datum naslednjega pregleda

POROČILO O STANJU INTEGRITETE

Vidiki	Primeri težav in tveganj	Predlogi možnih rešitev	Interna pravila	Obstoječe stanje – ocena stanja korupcijske izpostavljenosti (opisno)	NAČRT IZBOLJŠAV
6a. Neformalna pooblastila PRISOTNOST	Neformalna pooblastila so obsežnejša kot formalna pooblastila. Tveganje: • Nejasnost v zvezi z zakonitostjo dejavnosti in odločitev.	Odstranitev sivega polja s primernim opisom del in nalog (cf. 4).			A: B: C: D: E:
6b. Neformalna pooblastila POSVETOVANJE IN POROČANJE	1. Ni predhodnih posvetovanj, niti poznejše ocene. Tveganja: • Zakonitost se ne preverja, • napake niso opažene ali popravljene. 2. Obstaja le poznejša ocena. Tveganja: • Popravki so možni le po tem, ko so bile napake že storjene. 3. Le občasna predhodna posvetovanja ali poznejše ocene. Tveganje: • Samovolja.	Zagotovitev zakonitosti dejavnosti v "sivem polju" z doslednimi predhodnimi posvetovanji (optimalen prag) ali poznejšimi ocenami (minimalen prag).			A: B: C: D: E:

A: prioriteta (1-5, pri čemer je 1 najbolj pomembno) B: predvidene izboljšave; C: kdo je zadolžen za izvedbo; D: rok; E: datum naslednjega pregleda

POROČILO O STANJU INTEGRITETE

Vidiki	Primeri težav in tveganj	Predlogi možnih rešitev	Interna pravila	Obstoječe stanje – ocena stanja korupcijske izpostavljenosti (opisno)	NAČRT IZBOLJŠAV
7a. Posvetovanje na delovnem mestu - RAZPOLOŽLJIVOST NADZORA	Nedosegljivost nadzornika, ko je posvet nujen. Tveganje: Delovanje na podlagi lastnega preudarka (ne v smislu zakonite diskrecijske pravice);	Preprečiti delovanje na podlagi lastnega preudarka in izboljšati nadzor z: zadostno dosegljivostjo nadzornika ali z imenovanjem pomočnika nadzornika (če je to potrebno).			A: B: C: D: E:
7b. Posvetovanje na delovnem mestu POGOSTOST (IN POZORNOST DO PROBLEMATI-KE INTEGRITETE)	Ni posvetovanj, ki bi bila osredotočena na vprašanja integritete ali pa so redka (manj kot enkrat na mesec). Tveganja: - Delovanje na podlagi lastnega preudarka (ne v smislu zakonite diskrecijske pravice); - Nezadosten neformalni nadzor; - Nezadostna pozornost ali zavedanje o potrebi po integriteti.	Preprečiti delovanje na podlagi lastnega preudarka, vzpodbuditi neformalni nadzor in pozornost do problematike integritete z - rednimi pogovori (najmanj enkrat mesečno) in - integriteto kot stalnim predmetom na dnevnem redu.			A: B: C: D: E:

A: prioriteta (1-5, pri čemer je 1 najbolj pomembno) B: predvidene izboljšave; C: kdo je zadolžen za izvedbo; D: rok; E: datum naslednjega pregleda

POROČILO O STANJU INTEGRITETE

Vidiki	Primeri težav in tveganj	Predlogi možnih rešitev	Interna pravila	Obstoječe stanje – ocena stanja korupcijske izpostavljenosti (opisno)	NAČRT IZBOLJŠAV
7c. Posvetovanje na delovnem mestu RAZGOVORI O ZADOVOLJSTVU Z DELOM	Razgovori o zadovoljstvu z delom se izvajajo manj kot enkrat letno, in/ali brez posvečanja pozornosti izpostavljenim dejavnostim. Tveganja: • Nezadostno nadzorovanje, vodstveni nadzor in popravki • zmanjšana pozornost in osveščenost.	Spodbuditi nadzor in pozornost z občasnimi razgovori o zadovoljstvu z delom ali ocenami dela (najmanj enkrat letno), v katerih se upoštevajo vidiki integritete.		A: B: C: D: E:	
8. Zunanji službeni stiki	Predpostavljeni ne ve nič o zunanjih stikih zaposlenih, povezanih z delom. Tveganja: • Nezadosten nadzor, • zmanjšane možnosti za identifikacijo tveganjih pogodb, • delovanje na podlagi lastnega preudarka (ne v smislu zakonite diskrecijske pravice);	Preprečiti delovanje na podlagi lastnega preudarka, spodbuditi nadzor in preprečiti konflikte interesov z: • obveznimi poročanji o zunanjih stikih, • shranjevanjem uradnih zaznamkov o pogovorih in • z uvrstitvijo »zunanjih stikov« na dnevni red (cf. 7).		A: B: C: D: E:	

A: prioriteta (1-5, pri čemer je 1 najbolj pomembno) B: predvidene izboljšave; C: kdo je zadolžen za izvedbo; D: rok; E: datum naslednjega pregleda

POROČILO O STANJU INTEGRITETE

Vidiki	Primeri težav in tveganj	Predlogi možnih rešitev	Interna pravila	Obstoječe stanje – ocena stanja korupcijske izpostavljenosti (opisno)	NAČRT IZBOLJŠAV
9. Poročanje in nadzor	Premajhna pogostnost poročanja o izpostavljenih dejavnostih. Tveganja: • Nezadosten nadzor, • Delovanje na podlagi lastnega preudarka (ne v smislu zakonite diskrecijske pravice); Le rutinski nadzor. Tveganje: • Nezadosten nadzor.	Spodbujanje pravilnega in skrbnega izvajanja delovnih nalog (v preventivnem smislu) in, če je to potrebno, odprava napak s: • Predlogom zaposlenim, da poročajo kolikor je le mogoče redno in • s celovitim nadzorom ali s preverjanjem dela na osnovi naključne izbire.			A: B: C: D: E:
10. Prekrivanje dela in zasebnega življenja	O zasebnih težavah, ki vplivajo na delo, se ne govori. Tveganje: • Krnitev integritete, ki jo povzroča nezadostno priznavanje napetosti in konfliktnih situacij. Odločitve, ki vplivajo tudi na zasebno življenje, sprejema le ena oseba. Tveganje: • Krnitev integritete, ki jo povzroča nezadostno priznavanje različnih interesov.	Preprečiti krnitev integritete, ki so posledica prekrivanja dela in zasebnega življenja z: • Vzpostavitev delovne klime, v kateri je mogoče govoriti o zasebnih težavah, zaposlitvijo psihologa poročanjem nadrejenemu o odločitvah, ki vplivajo na zasebno življenje, • prenosom odločanja na nekoga drugega ali skupnim odločanjem;			

A: prioriteta (1-5, pri čemer je 1 najbolj pomembno) B: predvidene izboljšave; C: kdo je zadolžen za izvedbo; D: rok; E: datum naslednjega pregleda

POROČILO O STANJU INTEGRITETE

Vidiki	Primeri težav in tveganj	Predlogi možnih rešitev	Interna pravila	Obstoječe stanje – ocena stanja korupcijske izpostavljenosti (opisno)	NAČRT IZBOLJŠAV
11. Zlonamerni zunanji akterji	Ni poročanja o poskusih krnitve integritete. Tveganje: • Okrnjena integriteta organizacije.	Spodbuditi pozornost v organizaciji z obveznim poročanjem o poskusih krnitve integritete nadzorniku.			A: B: C: D: E:
12. Zlonamerni zaposleni	Navodil o tem, kako ravnati s zlonamernimi zaposlenimi ni, so nepoznana, ali se ne uporabljajo. Tveganja: • Nedosleden pristop h kršitvam (samovolja); • Ni osveščenosti o posledicah koruptivnega ravnanja.	Preprečiti koruptivno ravnanje zaposlenih s: • Pripravo navodil (in doslednim uveljavljanjem sankcij), • opozarjanjem na navodila, • dosledno uporabo navodil in • opozarjanjem na to uporabo.			A: B: C: D: E:

A: prioriteta (1-5, pri čemer je 1 najbolj pomembno) B: predvidene izboljšave; C: kdo je zadolžen za izvedbo; D: rok; E: datum naslednjega pregleda

POROČILO O STANJU INTEGRITETE

Vidiki	Primeri težav in tveganj	Predlogi možnih rešitev	Interna pravila	Obstoječe stanje – ocena stanja korupcijske izpostavljenosti (opisno)	NAČRT IZBOLJŠAV
13a. Specifični predpisi ZAUPNE INFORMACIJE	Predpisov ni, zaposleni jih ne poznajo oziroma jih ne uporabljajo. Tveganja: • Prag uhajanja informacij je prenizek, • nezadostna pozornost, • pretirana občutljivost;	Preprečiti vpogled nepooblaščenim osebam s: • Pripravo (internih) predpisov za ravnanje z informacijami (tvorba, spreminjanje, razdeljevanje, kopiranje, upravljanje, shranjevanje itd.), • razdelitvijo kopij predpisov, • dosledno uporabo sankcij v primerih kršitve, • neodvisnim nadzorom;			A: B: C: D: E:
13b. Specifični predpisi SKLADI IN PRORAČUNI	Predpisov ni, zaposleni jih ne poznajo oziroma jih ne uporabljajo. Tveganja: • Prag tolerance je previsok, • nezadostna pozornost, • pretirana občutljivost.	Preprečiti zlorabe s: • Sestavo predpisov za upravljanje s skladi in z zahtevami za povračilo stroškov (odobritev, nadzor, izplačila), • razdelitvijo kopij predpisov, • uporabo sankcij v primerih kršitev, • neodvisnim nadzorom.			A: B: C: D: E:

A: prioriteta (1-5, pri čemer je 1 najbolj pomembno) B: predvidene izboljšave; C: kdo je zadolžen za izvedbo; D: rok; E: datum naslednjega pregleda

POROČILO O STANJU INTEGRITETE

Vidiki	Primeri težav in tveganj	Predlogi možnih rešitev	Interna pravila	Obstoječe stanje – ocena stanja korupcijske izpostavljenosti (opisno)	NAČRT IZBOLJŠAV
13c. Specifični predpisi NAKUP MATERIALNIH SREDSTEV IN STORITEV	Predpisov ni, zaposleni jih ne poznajo oziroma jih ne uporabljajo. Tveganja: • Prag tolerance je previsok, • nezadostna pozornost, • pretirana občutljivost;	Preprečiti goljufije in konflikte interesov s: • pripravo (internih) predpisov o nakupu blaga in storitev (merila kvalitete, dostavni pogoji, povpraševanje, pogajanja z dobavitelji, javna naročila), • razdelitvijo kopij predpisov, • nadzorom skladnosti ravnanja s predpisi, • uporabo sankcij v primerih neupoštevanja predpisov;			A: B: C: D: E:

A: prioriteta (1-5, pri čemer je 1 najbolj pomembno) B: predvidene izboljšave; C: kdo je zadolžen za izvedbo; D: rok; E: datum naslednjega pregleda

POROČILO O STANJU INTEGRITETE

Vidiki	Primeri težav in tveganj	Predlogi možnih rešitev	Interna pravila	Obstoječe stanje – ocena stanja korupcijske izpostavljenosti (opisno)	NAČRT IZBOLJŠAV
13d. Specifični predpisi ZASEBNA UPORABA	Predpisov ni, zaposleni jih ne poznajo oziroma jih ne uporabljajo. Tveganje: • Prenizek prag nezakonite zasebne uporabe;	Preprečiti nezakonito uporabo s: • Pripravo predpisov o zasebni uporabi blaga in storitev, • razdelitvijo kopij predpisov, • nadzorom skladnosti ravnanja s predpisi, • z dosledno uporabo sankcij v primerih neupoštevanja predpisov;			A: B: C: D: E:
14. Poslovna darila, dodatni dohodki	Predpisov ni, zaposleni jih ne poznajo oziroma jih ne uporabljajo. Tveganje: • Konflikt interesov, • zabrisana meja med darili in podkupninami.	Preprečiti konflikt interesov s pripravo in razdelitvijo kopij predpisov. Nadzirati spoštovanje predpisov in dosledno uporabiti sankcije v primerih kršitev.			A: B: C: D: E:
15. Fizična varnost	Neprimerni ukrepi. Tveganje: • Prenizek prag kmitve integritete s strani tretjih oseb.	Preprečiti kmitve integritete s strani tretjih oseb s pomočjo fizičnega varovanja (nadzor vstopa, razkritje identitete, registracija in spremljevanje obiskovalcev, zaklepanje pisarn, stranišč, pisalnih miz itd.).			A: B: C: D: E:

A: prioriteta (1-5, pri čemer je 1 najbolj pomembno) B: predvidene izboljšave; C: kdo je zadolžen za izvedbo; D: rok; E: datum naslednjega pregleda

POROČILO O STANJU INTEGRITETE

Vidiki	Primeri težav in tveganj	Predlogi možnih rešitev	Interna pravila	Obstoječe stanje – ocena stanja korupcijske izpostavljenosti (opisno)	NAČRT IZBOLJŠAV
16. Zakonitost proti učinkovitosti	Prekomerna pozornost do učinkovitosti na račun zakonitosti. Tveganje: • Nezakonite odločitve.	Povečati poudarek na zakonitosti. Ukrepi – točke 4, 5, 8 in 9.			A: B: C: D: E:
17. Lojalnost	Premajhna ali pretirana lojalnost enemu oddelku ali enemu od kolegov. Tveganja: • Premalo pozornosti, namenjene splošnemu interesu, • prikrivanje napak ali primanjkljajev;	Zmanjšati tveganje z ukrepi iz točk 8, 10 in 14. Spodbujati lojalnost celotni organizaciji s sprejetjem splošnega kodeksa ravnanja.			A: B: C: D: E:
18. Komunikacija	Neprimerna notranja komunikacija. Tveganja: • Nerazumevanje med vodstvom in zaposlenimi, • vsebina dela kolegov ni jasna, • zmanjšan neformalni nadzor;	Zmanjšati tveganje z ukrepi iz točk 4, 7, 8, 13 in 14 in spodbuditi medsebojno komunikacijo.			A: B: C: D: E:

A: prioriteta (1–5, pri čemer je 1 najbolj pomembno) B: predvidene izboljšave; C: kdo je zadolžen za izvedbo; D: rok; E: datum naslednjega pregleda

POROČILO O STANJU INTEGRITETE

Vidiki	Primeri težav in tveganj	Predlogi možnih rešitev	Interna pravila	Obstoječe stanje – ocena stanja korupcijske izpostavljenosti (opisno)	NAČRT IZBOLJŠAV
19. Samonadzor	Neprimeren samonadzor. Tveganje: Zmanjšana sposobnost osebe za presojo kriticke integritete.	Izboljšati sposobnost odpornosti do kriticke integritete z uporabo vseh omenjenih možnosti. Posvetiti posebno pozornost: - Vzpostavitvi delovne klime, ki dopušča kritiko in njeno resno obravnavanje; - Odgovornosti za napake ne glede na hierarhični položaj; - Poročanju in nadzoru (cf. 9) - Obveznosti poročanja (točki 10 in 11); - Poročanje o kriticke integritete naj bo v rokah posebnega svetovalca.			

A: prioriteta (1-5, pri čemer je 1 najbolj pomembno) B: predvidene izboljšave; C: kdo je zadolžen za izvedbo; D: rok; E: datum naslednjega pregleda

879. Spremembe in dopolnitve Pravilnika o javni priobčitvi glasbenih del

Na podlagi 157. člena Zakona o avtorski in sorodnih pravicah (Uradni list RS, št. 21/95, 9/01, 30/01, 43/04), Združenje skladateljev, avtorjev in založnikov za zaščito avtorskih pravic Slovenije (v nadaljevanju: SAZAS) objavlja

SPREMEMBE IN DOPOLNITVE PRAVILNIKA**o javni priobčitvi glasbenih del**

V Pravilniku o javni priobčitvi glasbenih del (Uradni list RS, št. 29/98) se priloga Tarifa za javno priobčitev glasbenih del spremeni tako, da se glasi:

TARIFA
za javno priobčitev glasbenih del

I. JAVNA IZVAJANJA**TARIFA II-A/ KOMBINACIJA RAZLIČNIH UMETNIŠKIH ZVRSTI**

3. točka tarife II/A se spremeni tako, da se glasi:

»3. KINEMATOGRAFI

Nadomestilo avtorskega honorarja znaša **1,75% od bruto prihodka** od prodaje kino vstopnic, zmanjšanega za DDV.

Uporabnik je dolžan Združenju SAZAS sporočiti število v preteklem mesecu prodanih vstopnic ter prikazati bruto prihodek od prodaje kino vstopnic in DDV ločeno, in sicer mesečno, najkasneje do petega v mesecu, za pretekli mesec.

Tarifa zajema javno priobčitev glasbenih del, ki se izvajajo pred začetkom predstave, med predstavo (filmska glasba), med odmorom ali po predstavi.

Tarifa zajema tudi javno priobčitev glasbenih del v prostorih, kot so hodniki do kino dvoran in toaletni prostori v sklopu kino dvoran, do katerih obiskovalec pridobi dostop z nakupom kino vstopnice.

Tarifa ne zajema ostalih predvajanj in izvajanj glasbe v sklopu kinematografov ali na njihovem funkcionalnem zemljišču, kot so koncerti, varietejske predstave, posebni večeri in podobne prireditve. Za tovrstne prireditve se uporabljajo druge tarife po tem pravilniku.

Združenje SAZAS ima pravico, da na stroške uporabnika, ki ne sporoči števila prodanih vstopnic in višine prihodkov, relevantnih za določitev nadomestila avtorskega honorarja, pri strokovni organizaciji naroči ocenitev prihodkov, ki je osnova za izdajo računa za nadomestilo avtorskega honorarja, ter na podlagi tako pridobljenih podatkov uporabniku izda račun.

Nadomestilo avtorskega honorarja se plača mesečno, razen če s posebnim sporazumom ni določeno drugače.◀

Naslov tarife II-E se dopolni tako, da se glasi:

»TARIFA II-E/ŠPORTNE IN REKREATIVNE PRIREDITVE TER DRUGI NAČINI UPORABE GLASBE V OKVI- RU TEH DEJAVNOSTI◀

4. točka tarife II-E se spremeni in dopolni tako, da se glasi:

»4-A. DRSALIŠČA

15.855 SIT

Nadomestilo avtorskega honorarja se plača mesečno, za vsak začetni mesec obratovanja.

4-B. BAZENI, KOPALIŠČA

Nadomestilo avtorskega honorarja znaša:

za 1. bazen z vodno površino do 100 m ²	15.855 SIT
za vsakih nadaljnjih začetih 100 m ²	
površine 1. bazena	7.928 SIT
za vsak nadaljnji bazen s površino	
do 100 m ²	7.928 SIT
vsakih nadaljnjih začetih 100 m ² površine	7.928 SIT

mini bazeni, otroški bazeni do globine 0,5m, jacuzzi, masažne kopeli 3.964 SIT
Nadomestilo avtorskega honorarja se plača mesečno, za vsak začetni mesec obratovanja.◀

Za II-E/4-B se dodajo nova 5., nova 6. in nova 7. točka tarife, ki se glasijo:

»5. SMUČIŠČA

Nadomestilo avtorskega honorarja znaša na ozvočeno žičnico, sedežnico ali smučišče (obračunsko enoto) 15.855 SIT

Nadomestilo avtorskega honorarja se plača mesečno, za čas obratovanja, za vsak začetni mesec.

6. SAVNE, TAPIDARIUMI, POČIVALIŠČA ZNOTRAJ KOMPLEKSA SAVN IPD.

Nadomestilo avtorskega honorarja znaša 2.500 SIT na ozvočeno enoto.

Za ozvočenje na bazenih, ki se nahajajo znotraj kompleksa savn, se plača nadomestilo avtorskega honorarja po tarifi za bazene.

Nadomestilo avtorskega honorarja se plača mesečno.

7. SOLARIJI, SOLARNI STUDII

Nadomestilo avtorskega honorarja znaša na eno ozvočeno solarno kabino 450 SIT

Nadomestilo avtorskega honorarja se plača mesečno.

Tarifa ne zajema javne priobčitve glasbenih del v ostalih prostorih v sklopu solarnega studia. Za ostale prostore se uporabljajo druge tarife po pravilniku.◀

III-D/ PREVOZNA SREDSTVA

Za III-D/4 se doda nova 5. točka tarife, ki se glasi:

»5. TAXI

Nadomestilo avtorskega honorarja znaša 4.000 SIT na taxi avtomobil in se plača letno.◀

III-F/ CERKVE, GALERIJE IN MUZEJI

Tarifa III-F/1 se spremeni tako, da se glasi:

»1. CERKVE IN DRUGI VERSKI OBJEKTI IN VERSKA DRUŽENJA

Nadomestilo avtorskega honorarja znaša za vsako posamično versko druženje, kadar je uporabljena vokalna, instrumentalna ali vokalno instrumentalna glasba 4.200 SIT ◀

III-H/OSTALO

Za III-H/1 se dodata nova 2. in nova 3. točka, ki se glasita:

»2. STORITVE MOBILNE TEHNOLOGIJE (KOT NPR. RINGTONES, PRAVE MELODIJE, UVERTURA, REALTONE, GLASBENE VOŠČILNICE IPD.)

10% neto prodajne cene za enoto, vendar ne manj kot 24 SIT/enoto

Nadomestilo avtorskega honorarja se plača mesečno.

3. OMOGOČANJE PRENOSA AVTORSKIH GLASBENIH DEL PREKO INTERNETA KONČNIM UPORABNIKOM (DOWNLOAD)

Prenos glasbenih del k sebi izvede končni uporabnik s tem, da izbere eno ali več glasbenih datotek, ki jih ponuja ponudnik ter jih prenese in shrani na opremo, za lastno uporabo. Končni uporabnik pridobi pravico do zasebne uporabe glasbenih del, pridobljenih na ta način.

Dovoljenje za omogočanje downloada končnemu uporabniku mora ponudnik storitve predhodno pridobiti, ne glede na to, ali gre za odplačno ali neodplačno storitev.

Nadomestilo avtorskega honorarja znaša 11.5% od neto cene enega downloada. Minimalno nadomestilo za en download znaša 23 SIT.

V prehodnem obdobju od 1. 1. 2005 do 31. 12. 2005 je nadomestilo avtorskega honorarja izjemoma znižano in znaša 7.5% neto cene downloada vendar ne manj kot 18 SIT.◀

II. ODDELEK – JAVNO ODDAJANJE

Tarifa se spremeni v 7. točki tako, da se glasi:

»7. KABELSKA RETRANSMISIJA

Nadomestilo avtorskega honorarja znaša:

leto	EUR po naročniku/priključku
2004	0,92
2005	1,02
2006	1,12

Nadomestilo avtorskega honorarja se plačuje mesečno.

Navedeni kriteriji se upoštevajo tudi v primeru, če razmerja med SAZAS in uporabnikom še niso pogodbeno urejena.

Nadomestila avtorskega honorarja se bodo obračunavala glede na odnos med SIT in EUR po srednjem tečaju Banke Slovenije na dan izstavitve računa.«

Te tarife začnejo veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Predsednik

Upravnega odbora Združenja SAZAS

Matjaž Zupan l. r.

OBČINE

MARKOVCI

880. Pravilnik o sofinanciranju letnih programov športa v Občini Markovci

Na podlagi 7. in 8. člena Zakona o športu (Uradni list RS, št. 22/98) in 16. člena Statuta Občine Markovci (Uradni list RS, št. 15/99, 110/00, 76/02) je Občinski svet občine Markovci na 16. seji dne 27. 1. 2005 sprejel

PRAVILNIK o sofinanciranju letnih programov športa v Občini Markovci

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Predmet tega pravilnika je delitev sredstev za šport, ki jih Občina Markovci zagotavlja v vsakoletnem proračunu občine.

S pravilnikom Občinski svet občine Markovci določa pogoje, merila in postopke za vrednotenje in razdelitev sredstev, ki jih Občina Markovci namenja sofinanciranju programov športa. Pravilnik opredeljuje tudi ostala sredstva za šport, ki se zagotavljajo v občinskem proračunu.

II. LETNI PROGRAM ŠPORTA

2. člen

Letni program določa programe športa, ki se sofinancirajo v tekočem proračunskem letu, obseg in vrsto dejavnosti, potrebnih za njegovo uresničevanje in obseg sredstev, ki se zagotovijo v občinskem proračunu za posamezne programe.

Predlog letnega programa športa za posamezno proračunsko leto sprejme kolegij predsednikov športnih društev ali skupščina Športne zveze občine Markovci. Predlog letnega

programa športa je predmet pogajanj med predstavniki civilnih interesov športa in (Kolegij predsednikov ŠD ali Športna zveza) predstavnikom lokalne samouprave. (Županom ali za to pristojnim odborom, komisijo). Usklajen predlog letnega programa športa postane letni program športa Občine Markovci v naslednjem proračunskem letu. Izvajanje letnega programa športa se dokončno potrdi s sprejemom v Občinskem svetu občine Markovci.

Za uresničevanje javnega interesa v športu, opredeljenega v letnem programu, se zagotavljajo sredstva v občinskem proračunu za sofinanciranje naslednjih vsebin:

- športna vzgoja otrok, mladine in študentov, ki se prostovoljno ukvarjajo s športom zunaj obveznega izobraževalnega programa,
- športna rekreacija,
- kakovostni in vrhunski šport,
- nagrajevanje za tekmovalno uspešnost,
- šport invalidov,
- izobraževanje, izpopolnjevanje in usposabljanje strokovnih kadrov,
- znanstveno in razvojno-raziskovalna dejavnost, meritve, analize in svetovanja,
- založniška in propagandna dejavnost,
- mednarodne, državne, medobčinske in občinske prireditve,
- informacijski sistem na področju športa,
- delovanje društev in športne zveze,
- izgradnja in vzdrževanje športnih objektov.

III. UPRAVIČENCI IN POGOJI ZA PRIDOBITEV SREDSTEV ZA SOFINANCIRANJE PROGRAMOV ŠPORTA

3. člen

Za sofinanciranje programov športa iz občinskega proračuna lahko kandidirajo naslednji izvajalci programov:

- a) športna društva in klubi;
- b) zveza športnih društev;

c) zavodi s področja vzgoje in izobraževanja;
d) zavodi, gospodarske družbe, zasebniki in druge organizacije, ki so na podlagi zakonskih predpisov registrirane za opravljanje dejavnosti na področju športa.

Športna društva in zveza športnih društev imajo pod enakimi pogoji prednost na razpisu pred ostalimi izvajalci programov športa v občini.

4. člen

Pravico do sofinanciranja programov športa imajo nosilci in izvajalci športne dejavnosti iz prejšnjega člena tega pravilnika, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

- imajo sedež v občini,
- imajo zagotovljene materialne, kadrovske in organizacijske pogoje za uresničitev načrtovanih športnih aktivnosti,
- imajo organizirano redno dejavnost in vadbo in so se registrirala vsaj v preteklem letu,
- imajo urejeno evidenco o članstvu in plačani članarini, kolikor so organizirani v skladu z zakonom o društvih,
- občini redno dostavljajo poročila o realizaciji programov ter druge zahtevane podatke.

5. člen

Občinska proračunska sredstva namenjena športnim programom lahko izvajalci pridobijo le na osnovi kandidature na javnem razpisu.

IV. NAČIN IN POSTOPEK ZA VREDNOTENJE IN RAZDELITEV SREDSTEV ZA PROGRAME ŠPORTA

6. člen

Postopek javnega razpisa za sofinanciranje programov športa vodi Komisija za šport (v nadaljevanju: komisija).

Naloge komisije so:

- pregled prispelih prijav na javni razpis,
- vrednotenje prijavljenih športnih programov v skladu z določili tega pravilnika,
- priprava poročila županu,
- spremljanje izvajanja programov v skladu z določili tega pravilnika,
- priprava predlogov ukrepov in sankcij v skladu z določili 11. člena tega pravilnika,
- izvedba ostalih nalog, ki jih določi župan.

Administrativne naloge za komisijo opravlja občinska uprava.

7. člen

Javni razpis se izvede praviloma do 31. decembra oziroma v roku 30 dni po sprejetju proračuna za prihodnje proračunsko leto. Razpisni rok ne sme biti krajši kot 30 dni in ne daljši kot 45 dni. Razpisna dokumentacija je enotna za posamezne vsebine športnih programov, s prilogami za posebne značilnosti posameznih športnih vsebin kot je opredeljeno v 2. členu tega pravilnika. Pripravljena mora biti na način, ki bo omogočil zbiranje vseh potrebnih podatkov za vrednotenje programov.

Razpisna dokumentacija mora biti na razpolago potencialnim kandidatom od dneva objave javnega razpisa. Izvajalec javnega razpisa lahko razpisno dokumentacijo zaračuna vsem potencialnim kandidatom, vendar največ v višini stroškov fotokopiranja dokumentacije.

Pri razdelitvi razpoložljivih sredstev se upoštevajo le programi izvajalcev, ki so v celoti izpolnili pogoje, določene z razpisno dokumentacijo. Izvajalec razpisa v roku 8 dni od odpiranja vlog pisno pozove tiste predlagatelje vlog, katerih vloge niso bile popolne, da jih dopolnijo. Rok dopolnitve je 15 dni.

8. člen

Javni razpis za sofinanciranje programov športa se objavi v lokalnem tedniku »Štajerski tednik« ali na drug

krajevno običajen način. Objava javnega razpisa mora vsebovati zlasti:

- navedbo naročnika,
- programe, ki so predmet sofinanciranja,
- pogoje, ki jih morajo izpolnjevati izvajalci, njihovi programi in projekti,
- okvirno višino sredstev, ki so na razpolago za predmet javnega razpisa,
- razpisne roke,
- rok, v katerem bodo prijavljeni na razpis obveščeni o izidu javnega razpisa,
- kraj, čas in osebo pri kateri lahko zainteresirani dvignejo razpisno dokumentacijo.

Poleg podatkov iz prejšnjega odstavka se lahko objavijo še drugi podatki, če so potrebni.

9. člen

Komisija pripravi predlog razdelitve finančnih sredstev na podlagi meril za vrednotenje programov športa.

Višina sofinanciranja posameznih vsebin se opredeli v točkah, v deležih sofinanciranja, oziroma kot izhaja iz meril za vrednotenje programov športa.

Po sprejetju proračuna Občine Markovci določi župan ali po pooblastilu komisija vrednost točk za posamezne vsebine športnih programov.

Vrednost točke se določi v sorazmernem deležu glede na skupno število točk in glede na s strani občinskega sveta potrjeno višino namenskih sredstev proračuna za izvajanje posameznih vsebin v športu.

Komisija pripravi končni predlog za izbor programov za sofinanciranje, za kar občinska uprava izda sklep o izboru.

Predlagatelji se lahko na izbor pritožijo županu občine v roku osmih dni od prejema sklepa.

Župan odloči o pritožbi v osmih dneh od prejema pritožbe. Županova odločitev je dokončna.

V. NAČIN FINANCIRANJA

10. člen

Pogodbe z izbranimi izvajalci športnih programov sklene župan.

Pogodbe med izvajalcem javnega razpisa ter izvajalci športnih programov vsebujejo:

– podatke obeh skleniteljev pogodbe, vsebino in obseg programa, čas realizacije programa, roke za oddajo poročil, obseg sredstev, ki se zagotovijo iz proračuna občine, način nadzora nad porabo sredstev ter druge medsebojne pravice in dolžnosti.

Na osnovi podpisanih pogodb se odobrena sredstva za sofinanciranje nakazujejo na račune izvajalcev programov na način, ki je opredeljen v posameznih pogodbah.

Sredstva za sofinanciranje programov pod točko 6.1 do vključno 6.6 iz 16. člena tega pravilnika se izvajalcem nakazujejo na podlagi predloženih ustreznih dokumentov, ki izkazujejo nastanek obveznosti izvajalca programa, do odobrene višine.

11. člen

Izvajalci programov morajo oddati najkasneje do 31. januarja naslednje leto letno poročilo o izvedbi programov z dokazili o izpolnitvi prevzetih obveznosti. Vsi izvajalci, ki prejmejo za izvedbo programa v tekočem letu več kot 2.000.000 tolarjev, morajo najkasneje do 31.7. tekočega leta podati tudi polletno poročilo. V primeru, da se na osnovi podanega polletnega poročila ali izvedenega nadzora ugotovi neizpolnjevanje pogodbenih obveznosti izvajalcev športnih programov, se izvajalcu teh programov ustrezno zmanjšajo ali ukinejo sredstva, zagotovljena v pogodbi. V primeru ugotovitve nepravilnosti na osnovi letnega poročila, se neupravičeno pridobljena sredstva poračunajo v naslednjem

proračunskem obdobju. Če izvajalec v naslednjem proračunskem obdobju ne izvaja več programov, ki se sofinancirajo iz občinskega proračuna, jih je dolžan, vključno z zakonskimi zamudnimi obrestmi vrniti v občinski proračun.

Enako kot v prejšnjem odstavku, se ravna v primeru, če se ugotovi, da je izvajalec prejel, oziroma so mu bila odobrena proračunska sredstva za namen znotraj vsebine, za katero stroški dejansko ne nastajajo. Če izvajalec do roka, navedenega v prejšnjem odstavku ni dostavil celotnega poročila, se smatra, da programov ni izvajal in je dolžan vsa realizirana proračunska sredstva, vključno z zakonskimi zamudnimi obrestmi vrniti v občinski proračun.

V primeru, da izvajalec programa zaradi prenehanja delovanja, zmanjšane obsega dela, ipd. ne porabi vseh odobrenih sredstev, župan s sklepom prerazporedi ta sredstva drugim izvajalcem programov.

12. člen

Nadzor nad namensko porabo dodeljenih sredstev opravlja nadzorni odbor in drugi pristojni organi občine.

13. člen

Sredstva za sofinanciranje oziroma financiranje ostalih nalog (Šolski šport, športna vzgoja mladine s posebnimi potrebami, interesna športna dejavnost študentov, razvojne in strokovne naloge v športu, šport invalidov in športna rekreacija) s področja športne dejavnosti, prireditve in programe, ki jih ni mogoče predvideti v naprej, so pa pomembni za promocijo občine, se zagotovi iz drugih ustreznih proračunskih postavk.

Sredstva se upravičencem dodelijo s sklepom župana na osnovi utemeljenih vlog z dokazili o višini stroškov.

VI. MERILA ZA VREDNOTENJE PROGRAMOV ŠPORTA

14. člen

Sistem vrednotenja športnih programov izhaja iz razdelitve programov v štiri zahtevnostne kategorije

– Zahtevnost programov 1. kategorije

- Člansko moštvo nastopa na tekmovanjih panožnih zvez za naslov državnega prvaka.
- Vadba in tekmovanja potekajo v najmanj štirih mladinskih kategorijah v poljubnih rangih tekmovanja.
- Vadba in tekmovanja potekajo najmanj osem mesecev, z možnimi krajšimi prekinitvami.
- Izvajalec izpolnjuje ostale organizacijske, kadrovske in materialne pogoje za izvedbo programa.

– Zahtevnost programov 2. kategorije

- Člansko moštvo nastopa na tekmovanjih področnih ali medobčinskih zvez za naslov področnega ali medobčinskega prvaka.
- Vadba in tekmovanja potekajo v najmanj dveh mladinskih kategorijah v poljubnih rangih tekmovanja.
- Vadba in tekmovanja potekajo najmanj šest mesecev, z možnimi krajšimi prekinitvami.
- Izvajalec izpolnjuje ostale organizacijske, kadrovske in materialne pogoje za izvedbo programa.

– Zahtevnost programov 3. kategorije

- Moštvo nastopa na tekmovanjih medobčinske zveze za naslov medobčinskega prvaka.
- Vadba in tekmovanja potekajo najmanj pet mesecev z možnimi krajšimi prekinitvami.
- Izvajalec izpolnjuje ostale organizacijske, kadrovske in materialne pogoje za izvedbo programa.

– Zahtevnost programov 4. kategorije

- Vadba poteka v obliki organizirane ali neorganizirane športne rekreacije in / ali enkratnih športnih prireditev.

Sistem vrednotenja športnih programov kakovostnega športa izhaja tudi iz razdelitve športnih panog oziroma programov v kolektivne in individualne športe:

Individualni športi – so športne panoge katerih, temeljna značilnost je tekma s samim seboj ali s tekmečem, čeprav sama pravila določajo tudi ekipna tekmovanja različno številčnih ekip.

Kolektivni (moštveni) športi – so športne panoge katerih temeljna značilnost je tekma skupin in se upoštevajoč pravila tega športa ne morejo izvajati kot tekmovanja posameznikov.

16. člen

1. ŠPORTNA VZGOJA OTROK, MLADINE IN ŠTUDENTOV

Športna vzgoja otrok, mladine in študentov, ki se prostovoljno ukvarjajo s športom zunaj obveznega izobraževalnega programa.

1.1. Športna vzgoja predšolskih otrok

1.1.1. Interesna športna vzgoja predšolskih otrok

Predšolsko obdobje obsega čas od otrokovega rojstva do sprejema v šolo. Na ravni lokalne skupnosti se lahko sofinancirajo naslednji programi:

- ZLATI SONČEK,
- NAUČIMO SE PLAVATI,
- CICIBAN PLANINEC,
- drugi 60-urni programi, ki jih organizirajo športna društva in drugi izvajalci za skupino, v kateri je največ 20 in najmanj 8 otrok.

Za program »Zlati sonček« in druge do 60-urne programe, ki jih organizirajo športna društva in drugi izvajalci, se lahko sofinancira propagandno gradivo, najem objekta in strokovni kader.

Za program »Naučimo se plavati« se lahko sofinancira propagandno gradivo, najem objekta in strokovni kader za izvedbo 10-urnega plavanja na skupino, v kateri je največ 10 in najmanj 5 otrok.

Za program »Ciciban planinec« se lahko sofinancira propagandno gradivo in strokovni kader.

Višina sredstev za posamezne programe se določi na osnovi tabele 5 in posebne proračunske postavke, kolikor pride do evidentirane prijave na javni razpis.

1.2. Športna vzgoja šoloobveznih otrok

1.2.1. Interesna športna vzgoja šoloobveznih otrok

Interesna športna vzgoja šoloobveznih otrok je dejavnost otrok od 6. do 15. leta starosti, ki so prostovoljno vključeni v športne programe. Na ravni lokalne skupnosti se lahko sofinancirajo naslednji programi:

- ZLATI SONČEK,
- KRPAN,
- NAUČIMO SE PLAVATI,
- MLADI PLANINEC,
- drugi 80-urni programi, ki jih organizirajo športna društva in drugi izvajalci za skupino, v kateri je največ 20 in najmanj 8 otrok.

Za program »Zlati sonček«, »Kran« in druge do 80-urne programe, ki jih organizirajo športna društva in drugi izvajalci, se lahko sofinancira propagandno gradivo, najem objekta in strokovni kader.

Za program »Mladi planinec« se lahko sofinancira propagandno gradivo in strokovni kader.

Za program »Naučimo se plavati« se lahko sofinancira propagandno gradivo, najem objekta in strokovni kader za izvedbo 20-urnega plavanja na skupino, v kateri je največ 10 in najmanj 5 otrok.

Višina sredstev za posamezne programe se določi na osnovi točkovanja po tabeli 1.

Iz proračuna lokalne skupnosti se lahko sofinancira tudi organizacija, izvedba in udeležba na šolskih športnih tekmovanjih na občinski, medobčinski, področni in državni ravni.

Višina sredstev se določi na osnovi tabele 5 in posebne proračunske postavke v kolikor pride do evidentirane prijave na javni razpis.

1.2.2. Športna vzgoja otrok, usmerjenih v kakovostni in vrhunski šport

V te programe se lahko vključujejo otroci, ki imajo ustrezne osebnostne značilnosti in visoko motivacijo, da bi lahko postali vrhunski športniki.

Izvajalci teh programov morajo izpolnjevati prostorske, kadrovske in druge zahteve za izpeljavo programov, ki jih določi panožna športna zveza v dogovoru z Ministrstvom, pristojnim za šport in Olimpijskim komitejem Slovenije – Združenjem športnih zvez.

Programi so lahko razdeljeni v tri skupine:

- A) Cicibani, cicibanke – do max. 240-urni programi,
- B) Mlajši dečki, mlajše deklice – do max. 400-urni programi,
- C) Starejši dečki, starejše deklice – do max. 800-urni programi.

Iz proračuna lokalne skupnosti se lahko sofinancira najem objekta, strokovni kader, materialni stroški programa, meritve in spremljanje treniranosti ter nezgodno zavarovanje.

Pri najemu objekta in strokovnem kadru se upošteva naslednja velikost skupin:

- v individualnih športih šteje skupina najmanj 6 vadečih,
- v kolektivnih športih, šteje skupina najmanj 12 vadečih.

Višina sredstev za posamezne programe, se določi na osnovi točkovanja po tabeli 1.

1.2.3. Športna vzgoja otrok s posebnimi potrebami

Iz proračuna lokalne skupnosti se lahko sofinancira najem objekta in strokovni kader za izvedbo do 80-urnih programov na skupino z največ 10 otroki. Višina sredstev za posamezne programe se določi na osnovi posebne proračunske postavke v kolikor pride do evidentirane prijave na javni razpis.

1.3. Športna vzgoja mladine

1.3.1. Interesna športna vzgoja mladine

Interesna športna vzgoja mladine je dejavnost mladih od 15 do 20 leta starosti, ki se prostovoljno vključujejo v športne do 80-urne programe za skupine z največ 20 mladimi. Iz proračuna lokalne skupnosti se lahko sofinancira najem objekta in strokovni kader. Višina sredstev za posamezne programe se določi na osnovi točkovanja po tabeli 1.

1.3.2. Športna vzgoja mladine, usmerjene v kakovostni in vrhunski šport

Programi zajemajo načrtno vzgojo mladih športnikov, ki so usmerjeni v doseganje vrhunskih rezultatov, primerljivi dosežki vrstnikov v mednarodnem merilu.

Programi so lahko razdeljeni v dve skupini:

- A) Kadeti, kadetinje – do max. 1100-urni programi,
- B) Mladinci, mladinke – do max. 1100-urni programi.

Pri najemu objekta in strokovnem kadru se upošteva naslednja velikost skupin:

- v individualnih športih šteje skupina najmanj 6 vadečih
- v kolektivnih športih šteje skupina najmanj 12 vadečih.

Iz proračuna lokalne skupnosti se lahko sofinancira najem objekta, strokovni kader, bonus točke za kategorizirane športnike. Višina sredstev za posamezne programe se določi na osnovi točkovanja po tabeli 1. Bonus točke za vsakega kategoriziranega športnika, ki ima status mladinskega razreda, se določijo na osnovi točkovanja po tabeli 3.

1.3.3. Športna vzgoja mladine s posebnimi potrebami

Športna vzgoja mladine s posebnimi potrebami, ki so stari od 15 do 20 let, je namenjena ustrezni skrbi za njihovo vključevanje v vsakdanje življenje. Iz proračuna lokalne skupnosti se lahko sofinancira najem objekta in strokovni kader za do 80 urne programe na skupino z največ 10 in najmanj 5 mladimi. Višina sredstev za posamezne programe se določi na osnovi posebne proračunske postavke, v kolikor pride do evidentirane prijave na javni razpis.

1.4. Interesna športna dejavnost študentov

Iz proračuna lokalne skupnosti se lahko sofinancira najem objekta in strokovni kader za do 80-urne programe. Višina sredstev za posamezne programe se določi na osnovi posebne proračunske postavke, v kolikor pride do evidentirane prijave na javni razpis.

2. ŠPORTNA REKREACIJA

Iz proračuna lokalne skupnosti se lahko sofinancira najem objekta za do 80-urne programe. Za socialno in zdravstveno ogrožene ter občane starejše od 65 let se lahko sofinancira tudi strokovni kader. Višina sredstev za posamezne programe se določi na osnovi tabele 7 in posebne proračunske postavke, kolikor pride do evidentirane prijave na javni razpis.

3. KAKOVOSTNI ŠPORT

V kakovosten šport sodijo priprave in tekmovanja ekip in posameznikov, ki nimajo objektivnih strokovnih, organizacijskih in materialnih možnosti za vključitev v program vrhunškega športa, jih pa program športne rekreacije ne zadovoljuje in so pomemben dejavnik razvoja športa v lokalni skupnosti.

Iz proračuna lokalne skupnosti se lahko sofinancira najem objekta za do 320 ur programa ter bonus točke za kategorizirane športnike. Velikost skupin je opredeljena v točki 1.3.2. Višina sredstev za posamezne programe se določi na osnovi točkovanja po tabeli 2. Bonus točke za vsakega kategoriziranega športnika, ki ima status državnega razreda, se določijo na osnovi točkovanja po tabeli 3.

4. VRHUNSKI ŠPORT

V vrhunski šport sodijo priprave in tekmovanja športnikov, ki imajo status mednarodnega, svetovnega in perspektivnega razreda.

Iz proračuna lokalne skupnosti se lahko sofinancira najem objekta za do 320 ur programa in dodajo se lahko bonus točke za kategorizirane športnike. Velikost skupin je opredeljena v točki 1.3.2. Višina sredstev za posamezne programe se določi na osnovi posebne proračunske postavke, kolikor pride do evidentirane prijave na javni razpis.

Bonus točke za vsakega kategoriziranega športnika, ki ima status perspektivnega, mednarodnega ali svetovnega razreda, se določijo na osnovi točkovanja po tabeli 3.

5. NAGRAJEVANJE TEKMOVALNE USPEŠNOSTI

Nagrajevanje za tekmovalno uspešnost je sistem stimuliranja in nagrajevanja glede na doseženo mesto v kolektivnih športih za posamezno tekmovalno sezono za nazaj. V vrednotenje tekmovalne uspešnosti so zajete vse starostne kategorije.

6. ŠPORT INVALIDOV

Programi za invalide so namenjeni ohranjanju gibalnih sposobnosti, zdravja, revitalizaciji, resocializaciji, razvedrilu in tekmovanju mladih, ki se prostovoljno ukvarjajo s športom.

Iz proračuna lokalne skupnosti, se lahko sofinancira najem objekta in strokovni kader za do 20-urne programe na skupino z največ 10 in najmanj 5 invalidi. Višina sredstev za posamezne programe se določi na osnovi tabele 6 in posebne proračunske postavke, v kolikor pride do evidentirane prijave na javni razpis.

7. RAZVOJNE IN STROKOVNE NALOGE V ŠPORTU

7.1. Izobraževanje, usposabljanje in izpopolnjevanje strokovnih kadrov

Na ravni lokalne skupnosti se sofinancira izobraževanje, usposabljanje in izpopolnjevanje strokovnih kadrov v športu preko tistih nosilcev usposabljanja, ki jih določi strokovni svet RS za šport. Posebej se podpira usposabljanje in izpopolnjevanje strokovnih kadrov za pridobitve ustrezne usposobljenosti in licence.

Iz proračuna lokalne skupnosti se lahko sofinancira kotizacija, lahko pa tudi stroški dnevnic, prevozov in prenočitev za programe izobraževanja, usposabljanja in izpopolnjevanja strokovnih delavcev v športu.

7.2. Znanstveno in razvojno-raziskovalna dejavnost, analize in svetovanja

Namen te dejavnosti je izvajanje temeljnih, uporabnih in razvojnih raziskav s področja športa ter prenašanje izsledkov v prakso. Projekte, ki jih sofinancira ministrstvo pristojno za znanost in tehnologijo, se lahko sofinancira iz proračuna lokalne skupnosti in države, če te raziskave zagotavljajo ustrezen prenos znanstvenih spoznanj v prakso, oziroma če je zagotovljen sorazmerni delež drugih financiranj in prenos znanstvenih izsledkov v prakso.

Iz proračuna lokalne skupnosti se lahko zagotovi razlika, ki je za posamezne naloge iz tega področja ne zagotavlja država.

7.3. Založniška dejavnost

Lokalna skupnost lahko sofinancira dejavnost izdajanja strokovne literature in drugih periodičnih in občasnih športnih publikacij ter propagandno gradivo na temo športnih dejavnosti do 50% stroškov.

7.4. Mednarodne, državne, medobčinske, občinske in druge športne prireditve

Lokalna skupnost sofinancira materialne stroške športnih prireditev, ki jih opredeljuje 52. člen zakona o športu, državne, medobčinske, občinske in ostale prireditve, ki imajo namen pospeševanja motivacije za šport, športno aktivnost in imajo promocijski učinek za šport, turizem in ostalo gospodarstvo.

1. Velike mednarodne športne prireditve po 52. členu zakona o športu se sofinancirajo, če se izpolnjujejo naslednje pogoje:

- prireditev je odmevna v širšem prostoru,
- prireditev je navedena v mednarodnem koledarju tekmovalj,

- udeležijo se je uveljavljeni mednarodni športniki,
- se delno ali v celoti odvija v občini.

2. Državne športne prireditve se sofinancirajo, če izpolnjuje naslednje pogoje:

- prireditev se delno ali v celoti odvija na območju občine,

- prireditev je na programu nacionalne športne zveze,
- na njej nastopajo športniki občine.

3. Medobčinske, občinske in druge prireditve se sofinancirajo, če izpolnjujejo naslednje pogoje:

- prireditev se v celoti ali delno odvija na območju občine,

- je odmevna pri občanah in je dostopna vsem,
- na njej sodeluje večje število ekip ali posameznikov.

Višina sredstev za športne prireditve se določi na osnovi točkovanja po tabeli 2.

7.5. Informacijski sistem na področju športa

Informacijski sistem vsebuje podatke s področja organiziranosti športa, športnih objektov, financiranja športa in športnih programov ter razvide, ki so določeni z zakonom o športu.

Iz proračuna lokalne skupnosti se lahko sofinancirajo programi izdelave informacijskih baz za potrebe lokalne skupnosti in nakup tehnologije.

7.6. Športni objekti

S sredstvi za gradnjo javnih športnih objektov (za športno dejavnost opremljene in urejene površine in prostori) se gradijo in posodablajo javni športni objekti.

Sofinancirajo se manjkajoči in nadomestni športni objekti v občini Markovci do zadostitve minimalnega standarda športa, kar predstavlja 0,5 m² pokritih vadbenih površin in 3 m² nepokritih vadbenih površin na občana.

Sredstva za novogradnje in posodabljanje javnih športnih objektov, ki so v lasti občine, se zagotavljajo do višine 100% investicije na posebni postavki proračuna občine.

Sofinancira se lahko tudi nakup športne opreme ter novogradnje in posodabljanje drugih javnih športnih objektov v občini do višine 50% investicije.

7.7. Delovanje športnih društev in medobčinske športne zveze

Športna društva, kot osnovne športne organizacije, se na lokalni ravni lahko združujejo v športno zvezo.

Društva za osnovno delovanje potrebujejo sredstva. Društvo pridobi točke:

- za zahtevnost programa (zahtevnost 1., 2., 3. in 4. kategorije).

Višina sredstev se določi na osnovi točkovanja po tabeli 4. Športna društva, ki imajo status društva, ki deluje v javnem interesu, imajo pod enakimi pogoji prednost pri pridobitvi točk iz tega naslova.

VII. TABELE ZA DOLOČANJE VIŠINE SREDSTEV

17. člen

Tabele za določanje višine sredstev sofinanciranja športnih programov so opredeljena v Prilogi 1.

18. člen

Tabele se smiselno uporabljajo z besedilom 16. člena Pravilnika o sofinanciranju športa v občini Markovci.

VIII. KONČNA DOLOČBA

19. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Z dnem veljavnosti tega pravilnika preneha veljati Pravilnik o vrednotenju športnih programov v Občini Markovci (Uradni vestnik Radia Tednik Ptuj, št. 8/99).

Št. 015-04/05-1

Markovci, dne 27. januarja 2005.

Župan
Občine Markovci
Franč Kekec l. r.

MEDVODE

881. Sklep o uskladitvi višine enkratne denarne pomoči za novorojence v Občini Medvode

Na podlagi 5. člena Odloka o enkratni denarni pomoči za novorojence v Občini Medvode (Uradni list RS, št. 26/04) ter 41. člena Statuta Občine Medvode (Uradni list RS, št. 34/95, 47/95, 82/98 in 69/04) objavlja župan Občine Medvode

S K L E P

o uskladitvi višine enkratne denarne pomoči za novorojence v Občini Medvode

1. člen

Višina enkratne denarne pomoči za novorojence v Občini Medvode se uskladi za 3,2% in znaša 41.280 SIT bruto.

2. člen

Znesek usklajene enkratne denarne pomoči za novorojenke iz prejšnjega člena se uporablja od 1. 2. 2005 dalje.

3. člen

Ta sklep se objavi v Uradnem listu RS in začne veljati naslednji dan po objavi.

Št. 152-3/05

Medvode, dne 26. januarja 2005.

Župan
Občine Medvode
Stanislav Žagar l. r.

882. Sklep o spremembi sklepa o določitvi cen vzgojno-varstvenih programov Vrtca Medvode in rezervaciji

Na podlagi 30. in 31. člena zakona o vrtcih (Uradni list RS, št. 113/03 – uradno prečiščeno besedilo), 7. člena pravilnika o plačilih staršev za programe v vrtcih (Uradni list RS, št. 44/96, 39/97 odl. US, 1/98, 84/98, 44/00, 102/00, 111/00 in 92/02 in 120/03), pravilnika o metodologiji za oblikovanje cen programov v vrtcih, ki izvajajo javno službo (Uradni list RS, št. 97/03) in 17. člena statuta Občine Medvode (Uradni list RS, št. 34/95, 47/95, 82/98 in 69/04) je Občinski svet občine Medvode na 20. seji, dne 15. 2. 2005 sprejel

S K L E P

o spremembi sklepa o določitvi cen vzgojno-varstvenih programov Vrtca Medvode in rezervaciji

1. člen

V Sklepu o določitvi cen vzgojno-varstvenih programov Vrtca Medvode in rezervaciji (Uradni list RS, št. 26/04) se prvi odstavek 1. člena spremeni tako, da se glasi:

»Cene vzgojno-varstvenih programov v Vrtcu Medvode znašajo mesečno na otroka po posameznih programih:

Programi	Cena na otroka
Prva starostna skupina (1-3 let)	90.446 tolarjev
Kombinirani oddelek (3-4 let)	75.526 tolarjev
Druga starostna skupina (3-6 let)	62.568 tolarjev

Cene vzgojno-varstvenih programov v Vrtcu Medvode znašajo mesečno na otroka od 1. 1. 2006 dalje:

Programi	Cena na otroka
Prva starostna skupina (1-3 let)	91.885 tolarjev
Kombinirani oddelek (3-4 let)	76.775 tolarjev
Druga starostna skupina (3-6 let)	62.568 tolarjev».

2. člen

Ta sprememba sklepa začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 640-12/03-5

Medvode, dne 15. februarja 2005.

Župan
Občine Medvode
Stanislav Žagar l. r.

ZREČE

883. Odlok o spremembah Odloka o občinskih cestah v Občini Zreče

Na podlagi prvega odstavka 82. člena Zakona o javnih cestah (Uradni list RS, št. 29/97) in 16. člena Statuta Občine Zreče (Uradni list RS, št. 28/99, 11/01, 81/02, 100/03 in 85/04) je Občinski svet občine Zreče na seji dne 28. 2. 2005 sprejel

O D L O K

o spremembah Odloka o občinskih cestah v Občini Zreče

1. člen

V Odloku o Občinskih cestah v Občini Zreče (Uradni list RS, št. 54/99 – v nadaljevanju: odlok), se v 55. členu za besedo »ceste« črta besedilo »ali pooblaščen oseba, ki ga pooblasti župan Občine Zreče«.

2. člen

V 58. členu odloka se spremeni prvi odstavek, kjer se besedilo »Z denarno kaznijo najmanj 50.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »Z globo 300.000 tolarjev«.

V drugem odstavku istega člena se besedilo »Z denarno kaznijo najmanj 5.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »Z globo 50.000 tolarjev«.

3. člen

V 59. členu odloka se besedilo »Z denarno kaznijo najmanj 5.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »Z globo najmanj 100.000 tolarjev«.

4. člen

V 60. členu se spremeni besedilo prvega odstavka »Z denarno kaznijo najmanj 50.000 tolarjev«, ki se nadomesti z besedilom »Z globo 200.000 tolarjev«.

V drugem odstavku istega člena se besedilo »Z denarno kaznijo najmanj 5.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »Z globo 20.000 tolarjev«.

5. člen

V 61. členu se spremeni besedilo prvega odstavka »Z denarno kaznijo najmanj 50.000 tolarjev«, ki se nadomesti z besedilom »Z globo 100.000 tolarjev«.

V drugem odstavku istega člena se besedilo »Z denarno kaznijo najmanj 5.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »Z globo 20.000 tolarjev«.

V tretjem odstavku istega člena se besedilo »Z denarno kaznijo najmanj 5.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »Z globo 20.000 tolarjev«.

6. člen

Te spremembe odloka začnejo veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 344-04-11/98/2005

Zreče, dne 28. februarja 2005.

Župan
Občine Zreče
Jože Košir l. r.

884. Odlok o spremembah Odloka o turistični taksi v Občini Zreče

Na podlagi 23., 24. in 26. člena Zakona o spodbujanju razvoja turizma (Uradni list RS, št. 2/04) ter 16. člena Statuta Občine Zreče (Uradni list RS, št. 28/99, 11/01, 81/02, 100/03 in 85/04) je Občinski svet občine Zreče na seji dne 28. 2. 2005 sprejel

ODLOK**o spremembah Odloka o turistični taksi v Občini Zreče****1. člen**

V Odloku o turistični taksi v Občini Zreče (Uradni list RS, št. 76/98, 38/99 in 109/04 – v nadaljevanju: odlok) se spremeni 2. člen, ki se glasi:

»Zavezanci za plačilo turistične takse so državljani Republike Slovenije in tujci (v nadaljnjem besedilu: turisti), ki v Občini Zreče, to je izven svojega stalnega prebivališča, uporabljajo storitve prenočevanja v nastanitvenem objektu.

Zavezanci za plačilo turistične takse so tudi lastniki počitniških hiš in počitniških stanovanj.«.

2. člen

Doda se nov 2.a člen, ki se glasi:

»Obveznost plačila turistične takse za zavezanca iz prvega odstavka prejšnjega člena tega odloka nastane hkrati s koriščenjem storitve prenočevanja. Plačati so jo dolžni tudi v primeru, ko so deležni brezplačnih storitev za prenočevanje, razen če zakon ne določa drugače (turistična taksa).

Obveznost plačila turistične takse za zavezanca iz drugega odstavka prejšnjega člena tega odloka se obračuna v letnem pavšalnem znesku, ki se odmeri z odločbo, katero izda Občinska uprava Občine Zreče po uradni dolžnosti (letna pavšalna turistična taksa).«.

3. člen

Doda se nov 5.a člen, ki se glasi:

»Letna pavšalna turistična taksa se v skladu z zakonom določa v točkah. Za območje Občine Zreče se določi višina letne pavšalne turistične takse v višini 400 točk na ležišče. Tako se letna pavšalna turistična taksa obračuna glede na zakonsko predpisana merila, kot sledi:

- za stanovanjsko površino do 30 m² – 2 ležišči: 800 točk letno,
- za stanovanjsko površino od 30,01 do 60 m² – 4 ležišča: 1.600 točk letno,
- za stanovanjsko površino nad 60,01 m² – 5 ležišč: 2.000 točk letno.

Višina letne pavšalne turistične takse se izračuna tako, da se število točk v skladu z merili pomnoži z vrednostjo točke, ki jo v skladu z zakonom določi Vlada Republike Slovenije.

V primeru, da obveznost nastopi med letom, se število točk za letno obveznost deli z 12 meseci in pomnoži s številom mesecev, začenši z mesecem, ko je obveznost nastala.

Lastniki počitniških hiš in počitniških stanovanj so dolžni plačati turistično takso v letnem pavšalnem znesku do 31. marca za preteklo leto.«.

4. člen

Doda se nov 11.a člen, ki se glasi:

»Občina Zreče bo vzpostavila evidenco lastnikov počitniških hiš in počitniških stanovanj v skladu z Zakonom o varovanju osebnih podatkov.

Zavezanci iz prvega odstavka tega člena so dolžni na poziv Občine Zreče posredovati podatke o svoji počitniški hiši oziroma počitniškem stanovanju.«.

5. člen

Doda se nov 13.a člen, ki se glasi:

»Z globo 50.000 SIT se kaznuje lastnik počitniške hiše in počitniškega stanovanja, ki na poziv Občine Zreče v predpisanim roku ne posreduje podatkov za vzpostavitev evidence.«.

6. člen

Doda se nov 14.a člen, ki se glasi:

»Do končne nastavitve evidence lastnikov počitniških hiš in počitniških stanovanj se uporablja začasna evidenca. Rok za nastavitve evidence je 31. 12. 2005.«.

7. člen

Te spremembe in dopolnitve odloka začnejo veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 423-05-02/978-2

Zreče, dne 28. februarja 2005.

Župan
Občine Zreče
Jože Košir l. r.

885. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o ustanovitvi Javnega zavoda vrtec Zreče

Na podlagi 3. člena Zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91, 45/94 – odl. US, 8/96, 18/98 – odl. US, 36/00 – ZPDZC), 40. in 41. člena Zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (Uradni list RS, št. 12/96, 23/96 – popr., 22/00 – ZJS, 64/01, 101/01 – odl. US, 108/02, 34/03, 79/03) ter 16. člena Statuta Občine Zreče (Uradni list RS, št. 28/99, 11/01, 81/02, 100/03 in 85/04) je Občinski svet občine Zreče na seji dne 28. 2. 2005 sprejel

ODLOK**o spremembah in dopolnitvah odloka o ustanovitvi Javnega zavoda vrtec Zreče****1. člen**

V Odloku o ustanovitvi javnega zavoda Vrtec Zreče (Uradni list RS, št. 64/96, v nadaljevanju: odlok), se spremeni tretji odstavek 1. člena, ki se glasi:

»S tem odlokom se ustanovi Javni zavod Vrtec Zreče, ki zajema naslednje enote: vrtec Zreče, vrtec Stranice in vrtec Gorenje.«.

2. člen

Zadnji stavek drugega odstavka 2. člena odloka se spremeni tako, da se glasi: »V sestavo Vrtca Zreče sodita poleg centralnega vrtca na sedežu zavoda še naslednji enoti:

- enota Stranice in
- enota Gorenje.«

3. člen

Spremeni se prvi odstavek 10. člena odloka, ki se glasi:

»V vzgojnovarstveni okoliš, kjer zavod s svojo dejavnostjo zadovoljuje potrebe po predšolski vzgoji in varstvu otrok, sodijo naslednja naselja:

- centralni vrtec Zreče: Zreče, Zlakova, Boharina, Loška gora, Skomarje, Resnik, Rogla, Dobrovlje, Radana vas in Osredek;
- enota Stranice: Bukovlje, Čretvež, Gornja vas, Spodnje Stranice, Križevac, Lipa, Mala gora, Polajna, Stranice in Zabork;
- enota Gorenje: Bezovje nad Zrečami, Črešnova, Gorenje nad Zrečami, Planina na Pohorju, Koroška vas in Padeški vrh.«.

4. člen

Spremenita se zadnji dve alineji drugega odstavka 14. člena odloka, ki se glasita:

- »– iz vsake dislocirane enote po enega člana,
- iz matičnega zavoda tri člane.«.

5. člen

Črta se zadnji stavek drugega odstavka 17. člena.

6. člen

V tretjem odstavku 23. člena odloka se beseda »štiri«, nadomesti z besedo »pet«.

7. člen

V drugem stavku prvega odstavka 32. člena se za besedno zvezo »enote Stranice« dodajo besede »in enote Gorenje«. V nadaljevanju stavka se besedilo »ki sta jih enoti uporabljali« nadomesti z besedilom »ki so jih enote uporabljale«.

8. člen

Te spremembe in dopolnitve odloka začnejo veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 153-03-03/2005-6

Zreče, dne 28. februarja 2005.

Župan
Občine Zreče
Jože Košir l. r.

886. Sklep o javni razgrnitvi Programa priprave o spremembah in dopolnitvah Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za dela naselij (kjer so že realizirani prostorski izvedbeni načrti in kjer bodo taki načrti izdelani v naslednjem srednjeročnem obdobju) Slovenske Konjice, Zreče, Loče in Vitanje znotraj mej ureditvenih območij za ta naselja

Na podlagi 34. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02, popravek 8/03) in 29. člena statuta Občine Zreče (Uradni list RS, št. 28/99, 11/01 in 81/02) izdajam

S K L E P

o javni razgrnitvi Programa priprave o spremembah in dopolnitvah Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za dela naselij (kjer so že realizirani prostorski izvedbeni načrti in kjer bodo taki načrti izdelani v naslednjem srednjeročnem obdobju) Slovenske Konjice, Zreče, Loče in Vitanje znotraj mej ureditvenih območij za ta naselja

1. člen

Javno se razgrne predlog sprememb in dopolnitev Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za dela naselij (kjer so že realizirani prostorski izvedbeni načrti in kjer bodo taki načrti izdelani v naslednjem srednjeročnem obdobju) Slovenske Konjice, Zreče, Loče in Vitanje znotraj mej ureditvenih območij za ta naselja (Uradni list SRS, št. 22/89).

Spremembe in dopolnitve se nanašajo na parcelno številko 831/8, k.o. Zreče, kjer je predvidena gradnja nastanovanjskega objekta, katera namen je obrtne delavnice (strojne inštalacije – kleparska dela).

2. člen

Predlog bo javno razgrnjen v prostorih sejne sobe Občine Zreče, in sicer 15 dni od dneva objave sklepa o javni razgrnitvi v Uradnem listu Republike Slovenije.

3. člen

V času javne razgrnitve bo organizirana javna obravna predloga.

4. člen

Občani in ostali zainteresirani lahko podajo svoje pisne pripombe, mnenja in predloge na javno razgrnjen osnutek Občinski upravi občine Zreče.

5. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 350-05-01/2005-2

Zreče, dne 7. marca 2005.

Župan
Občine Zreče
Jože Košir l. r.

VLADA

887. Uredba o spremembi Uredbe o določitvi zneska trošarine za energente in električno energijo

Na podlagi drugega odstavka 66. člena Zakona o trošarinah (Uradni list RS, št. 103/04 – uradno prečiščeno besedilo) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O

o spremembi Uredbe o določitvi zneska trošarine za energente in električno energijo

1. člen

V Uredbi o določitvi zneska trošarine za energente in električno energijo (Uradni list RS, št. 1/05, 5/05, 9/05 in 19/05) se v 1. členu:

- v točki 1.3. znesek "92.192" nadomesti z zneskom "89.523",
- v točki 1.4. znesek "92.192" nadomesti z zneskom "89.523",
- v točki 2.1. znesek "78.064" nadomesti z zneskom "75.281" in
- v točki 2.2. znesek "10.953" nadomesti z zneskom "7.951".

2. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00712-11/2005/4

Ljubljana, dne 14. marca 2005.

EVA 2005-1611-0100

Vlada Republike Slovenije

Janez Janša l. r.
Predsednik

P o p r a v e k

V Pravilniku o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o dodeljevanju pomoči študentom in dijakom, objavljenem v Uradnem listu RS, št. 17-587/05 z dne 24. 2. 2005, se besedilo »na 20. seji dne 16. 2. 2005« pravilno glasi: »... na 21. seji dne 16. 2. 2005...«.

Župan
Občine Kamnik
Anton Tone Smolnikar l. r.

VSEBINA

DRŽAVNI ZBOR

872.	Zakon o davčnem postopku (uradno prečiščeno besedilo) (ZDavP-1-UPB1)	2149
873.	Zakon o davku na izplačane plače (uradno prečiščeno besedilo) (ZDIP-UPB1)	2210
874.	Zakon o davku na dodano vrednost (uradno prečiščeno besedilo) (ZDDV-UPB3)	2211
875.	Zakon o ugotavljanju katastrskega dohodka (uradno prečiščeno besedilo) (ZUKD-UPB1)	2239
876.	Zakon o semenskem materialu kmetijskih rastlin (uradno prečiščeno besedilo) (ZSMKR-UPB1)	2240

VLADA

887.	Uredba o spremembi Uredbe o določitvi zneska trošarine za energente in električno energijo	2295

USTAVNO SODIŠČE

877.	Odločba o razveljavitvi neusklajenega dela, ugotovljenega s sklepom Vlade št. 350-00/2001-49 z dne 13. 12. 2001, Odloka o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega družbenega plana Občine Jesenice za Občino Kranjska Gora (Uradni list RS, št. 99/01)	2262

DRUGI DRŽAVNI ORGANI IN ORGANIZACIJE

878.	Smernice za izdelavo načrtov integritete	2264
879.	Spremembe in dopolnitve Pravilnika o javni priobčitvi glasbenih del	2287

OBČINE

MARKOVCI

880.	Pravilnik o sofinanciranju letnih programov športa v Občini Markovci	2288

MEDVODE

881.	Sklep o uskladitvi višine enkratne denarne pomoči za novorojence v Občini Medvode	2292
882.	Sklep o spremembi sklepa o določitvi cen vzgojno-varstvenih programov Vrtca Medvode in rezervaciji	2293

ZREČE

883.	Odlok o spremembah Odloka o občinskih cestah v Občini Zreče	2293
884.	Odlok o spremembah Odloka o turistični taksi v Občini Zreče	2293
885.	Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o ustanovitvi Javnega zavoda vrtec Zreče	2294
886.	Sklep o javni razgrnitvi Programa priprave o spremembah in dopolnitvah Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za dela naselij (kjer so že realizirani prostorski izvedbeni načrti in kjer bodo taki načrti izdelani v naslednjem srednjeročnem obdobju) Slovenske Konjice, Zreče, Loče in Vitanje znotraj mej ureditvenih območij za ta naselja	2295

POPRAVKI

–	Popravek Pravilnika o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o dodeljevanju pomoči študentom in dijakom	2295

